

ชุดที่ ๑๓ บอง ๑๓ ชุด

ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๒

ครั้งที่ ๔

(สมัยวิสามัญ)

วันเสาร์ที่ ๒๙ เดือนมิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๔๕

ศูนย์ชวเลขและพิมพ์ดีด

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

คณะกรรมการตรวจแล้ว วันที่.....เดือน.....พ.ศ. ๒๕๔๕

สภารับรองในคราวประชุม ครั้งที่...../..... วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

สารบัญ

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๒

ครั้งที่ ๔ (สมัยวิสามัญ)

วันเสาร์ที่ ๒๙ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๔๕

ณ ตึกรัฐสภา

หน้า

ระเบียบวาระที่ ๑ กระหู่ถาม ไม่มี

๑

ระเบียบวาระที่ ๒ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม ไม่มี

๑

ระเบียบวาระที่ ๓ รับรองรายงานการประชุม ไม่มี

๑

ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว

๑

ผู้อภิปราย

- นายนิพนธ์ บุญญามณี

๑

- นายวิทยา บุรณศิริ

๒, ๔

- นายไพโร พัฒโน

๒, ๓

๔.๒ ร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ.

๕

ผู้อภิปราย

- นายนิพนธ์ บุญญามณี

๕, ๙, ๑๙,

๒๐, ๒๑, ๒๘

- นายปองพล อดิเรกสาร

๖

- นายสุขุมพงศ์ โง่นคำ

๖, ๒๑

- นายอลงกรณ์ พลบุตร

๑๐

- นายประมวล รุจนเสรี

๑๓

- นายสาทิตย์ วงศ์หนองเตย

๑๔, ๒๓

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๔/๒๕๔๕ (วิสามัญ)

หน้า

- นายพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค	๑๕
- นายเอนก เหล่าธรรมทัศน์	๑๘
- นายพงศ์เทพ เทพกาญจนา	๑๙
- นายสุวโรช พะลัง	๒๔
- นายจาตุรงค์ เพ็งนรพัฒน์	๒๕
- นายวิทยา บุรณศิริ	๒๖
- นายเอกพจน์ ปานแย้ม	๒๖, ๒๗,
	๓๒, ๓๓
- นายสุพัฒน์ ธรรมเพชร	๒๗, ๒๙
- นายปิตพงษ์ เต็มเจริญ	๒๗
- นายสุรชาติ ชำนาญศิลป์	๒๙
- นายमुख สุลโฆมาน	๒๙, ๓๐,
	๓๑, ๓๒,
- นายเสกสรรค์ แสนภูมิ	๒๙
- นายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ	๓๐
- นายโกเมศ ขวัญเมือง	๓๒
- นายธีระชัย แสนแก้ว	๓๓, ๓๔

เรื่องที่ขอหารือ

ผู้อภิปราย

- นายพงษ์ศักดิ์ บุญศล	๑๐๗, ๑๐๘,
	๑๐๙
- นายธีระชัย แสนแก้ว	๑๐๙, ๑๑๒
- นายเอกพจน์ ปานแย้ม	๑๑๑, ๑๑๒,
	๑๑๓, ๑๑๔

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๔/๒๕๔๕ (วิสามัญ)

หน้า

- นายนิพนธ์ บุญญามณี ๑๑๑
- นายสุรชาติ ชำนาญศิลป์ ๑๑๔

พิจารณารายมาตรา

ผู้อภิปราย

- นายปองพล อดิเรกสาร ๑๑๕
- นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ๑๑๖, ๑๒๗
- นายอลงกรณ์ พลบุตร ๑๑๖
- นายนิพนธ์ บุญญามณี ๑๒๒
- นายกอร์ปศักดิ์ สภาวสุ ๑๒๖
- คุณหญิงทิพาวดี เมฆสวรรค์ ๑๒๗
- นายเรวัต สิริกุล ๑๓๑

เรื่องที่ขอหารือ

ผู้อภิปราย

- นายสนั่น สุธากุล ๑๓๔

พิจารณารายมาตรา

ผู้อภิปราย

- นายนคร มาฉิม ๑๓๖
- นายสุพัฒน์ ธรรมเพชร ๑๓๙, ๑๔๐,
๑๔๑, ๑๔๓,
๑๔๔, ๒๗๓,
๒๘๘

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๔/๒๕๔๕ (วิสามัญ)

หน้า

- นายบุญจง วงศ์ไตรรัตน์	๑๔๐, ๑๔๑
- นายถาวร เสนเนียม	๑๔๔, ๑๔๖
- คุณหญิงทิพาวดี เมฆสวรรค์	๑๔๔, ๓๙๐
- นายเรวัต สิริกุล	๑๔๖, ๒๔๗, ๒๕๐
- นายกอร์ปศักดิ์ สภาวสุ	๑๕๐, ๑๘๙
- นายสุวโรช พะลัง	๑๕๖, ๑๕๗, ๑๖๐, ๑๖๑, ๑๖๗, ๒๓๓, ๒๓๔, ๒๓๕, ๒๓๖, ๒๓๗
- นายสามารถ แก้วมีชัย	๑๕๙, ๑๖๐
- นายสาธิต ปิตุเตชะ	๑๖๖
- นายสุทิน คลังแสง	๑๖๖, ๑๖๗, ๑๘๓, ๒๓๓, ๒๓๔, ๒๓๗, ๓๕๘
- นายนิพนธ์ บุญญามณี	๑๖๗, ๒๑๖, ๒๑๗, ๒๑๘, ๒๒๒, ๒๒๓, ๒๒๘, ๒๓๐, ๒๓๑, ๒๓๘, ๓๕๓, ๓๖๓, ๓๖๔, ๓๗๐, ๓๗๔

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๔/๒๕๔๕ (วิสามัญ)

หน้า

- นายพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค

๑๖๘, ๑๗๘,

๒๕๓, ๒๖๓

- นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ

๑๖๘, ๑๗๖,

๑๘๐, ๑๘๑,

๑๙๕, ๒๑๙,

๒๓๘, ๒๘๓,

๒๘๔, ๒๘๖,

๒๙๖, ๓๐๒,

๓๐๓, ๓๐๔

- นายชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนศานต์

๑๗๙, ๒๖๑,

๒๖๙, ๒๘๓,

๒๘๕, ๓๘๖

- นายอลงกรณ์ พลบุตร

๑๘๑, ๑๘๒,

๑๙๐, ๓๐๐,

๓๑๗, ๓๓๓

- นายสาทิตย์ วงศ์หนองเตย

๑๘๔, ๒๖๔,

๒๖๙, ๒๗๑,

๒๗๒, ๒๙๐,

๒๙๘, ๓๐๖,

๓๔๐

- นายวิจิตร ศรีสุขอำน

๒๐๕, ๓๐๘,

๓๔๐, ๓๔๓,

๓๕๘, ๓๗๒,

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๔/๒๕๔๕ (วิสามัญ)

หน้า

- นางสาวจณิสตา ลิวเฉลิมวงศ์	๒๐๙, ๓๗๙, ๓๘๗
- นายนพดล อินนา	๒๑๔
- ว่าที่ร้อยตรี พงศ์พันธ์ สุนทรชัย	๒๑๖, ๒๑๘
- นายโสภณ เพชรสว่าง	๒๒๐, ๒๒๘, ๒๓๒, ๒๓๖, ๓๑๒, ๓๓๓, ๓๓๖, ๓๓๙, ๓๔๔, ๓๘๐
- พันตำรวจโท ไหวพจน์ อามรรรัตน์	๒๒๓, ๒๒๖
- นายชินวรณ์ บุญยเกียรติ	๒๒๕, ๒๒๖
- นายอดิสร เพียงเกษ	๒๒๖, ๒๓๑
- นายสุรชาติ ชำนาญศิลป์	๒๓๑, ๒๓๔
- นายไชยยศ จิรเมธากร	๒๓๖
- นายโกเมศ ขวัญเมือง	๒๔๗
- พลเอก เชษฐา ฐานะจาโร	๒๖๗, ๒๗๙
- นายขลิท วิชยสุทธิ	๒๗๓
- นายปติพงศ์ เต็มเจริญ	๒๗๕, ๒๘๒
- นายศักดิ์สยาม ชิดชอบ	๒๗๗, ๒๘๑
- นายพงศ์เทพ เทพกาญจนา	๒๘๑, ๒๘๓, ๓๖๐, ๓๖๕, ๓๖๘, ๓๗๔, ๓๘๓, ๓๘๙

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๔/๒๕๔๕ (วิสามัญ)

หน้า

- นายธนัญ ตันติสุนทร	๒๘๖, ๒๘๗, ๒๘๘, ๒๘๙
- นายจาตุรนต์ ฉายแสง	๒๙๔, ๓๐๓, ๓๖๒, ๓๖๓, ๓๖๘, ๓๘๑
- นายศิริศักดิ์ อ่อนละมัย	๓๒๒, ๓๒๖, ๓๔๕
- นายวิชัย ชัยจิตวณิชกุล	๓๓๐, ๓๓๒
- นายปองพล อติเรกสาร	๓๓๐, ๓๓๖, ๓๓๙, ๓๔๓, ๓๔๔, ๓๔๘
- นายรณฤทธิ์ชัย คานเขต	๓๓๑
- นายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ	๓๓๗, ๓๔๙, ๓๖๐
- นายสมบุญณ์ อุทัยเวียนกุล	๓๔๑, ๓๗๔, ๓๗๙, ๓๘๖
- นายชัย ชิดชอบ	๓๔๑, ๓๔๒, ๓๖๕, ๓๖๗, ๓๖๘, ๓๗๑, ๓๘๙, ๓๙๑
- นายลิขิต ธีรเวคิน	๓๕๑, ๓๘๑
- นายกอร์บศักดิ์ ชุติกุล	๓๖๑, ๓๖๒
- นายประมวล รุจนเสรี	๓๖๓

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๔/๒๕๔๕ (วิสามัญ)

หน้า

- นายเสกสรวด์ แสนภูมิ	๓๖๔
- นางพรพิชญ์ พัฒนกุลเลิศ	๓๗๓, ๓๘๔
- นางสาวรังสิมา รอดรัศมี	๓๗๖
- นายธนิตพล ไชยนันทน์	๓๗๖, ๓๘๔
- นางศิริวรรณ ปราศจากศัตรู	๓๗๗
- นางพิชญ์สินี มุ่งฝากกลาง	๓๘๕
- นางมุกดา พงษ์สมบัติ	๓๘๗

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๒

ครั้งที่ ๔ (สมัยวิสามัญ)

วันเสาร์ที่ ๒๙ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๔๕

ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๑๐.๓๕ นาฬิกา

จำนวนสมาชิกที่มาประชุมที่ได้ลงชื่อไว้เมื่อหลังเลิกประชุม ๔๖๙ คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : บัดนี้ได้รับแจ้งจากเลขาธิการว่าครบองค์ประชุมแล้ว ผมขอเปิดการประชุมเป็นการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๔ (สมัยวิสามัญ) วันเสาร์ที่ ๒๙ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๔๕ เรียนท่านสมาชิกขณะนี้สมาชิกมาลงชื่อครบองค์ประชุมแล้ว ๒๕๑ คน ผมขอเปิดการประชุมตามระเบียบวาระ

ระเบียบวาระที่ ๑ กระหู่ถาม ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๒ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๓ รับรองรายงานการประชุม ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว ๔.๑

คุณอำนวยครับ

นายอำนวย คลังผา (ลพบุรี) : กราบเรียนประธานสภาที่เคารพ กระผม
นายอำนวย คลังผา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดลพบุรี พรรคไทยรักไทย ขอเลื่อน
ระเบียบวาระที่ ๔.๓ ร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ.

ซึ่งคณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้วมาพิจารณาก่อน ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านสมาชิกครับ ขณะนี้มีท่านสมาชิกเสนอ
ให้เลื่อนระเบียบวาระเรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว ๔.๒ มาพิจารณาก่อน ๔.๑
มีผู้รับรองถูกต้อง มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ คุณนิพนธ์ เชิญครับ

นายนิพนธ์ บุญญามณี (สงขลา) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นิพนธ์
บุญญามณี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสงขลา พรรคประชาธิปัตย์ อันที่จริงผมคิดว่า

สผ ๔/๒๕๔๕ (วิ.)

นนท์สภรณ์ ๑/๒

วาระที่ท่านประธานได้บรรจุไว้ก็น่าที่จะให้ดำเนินการให้เป็นไปตามวาระ เพราะว่าในขณะนี้ สมาชิกพรรคฝ่ายค้านก็ยึดถือตามวาระที่ท่านประธานได้เขียนแจ้งให้ทราบ ก็เคารพท่านประธาน บัดนี้ผู้อภิปรายต่าง ๆ ก็ได้เตรียมไว้เฉพาะเรื่องการศึกษาโดยเฉพาะ เพราะฉะนั้นผมคิดว่า น่าที่จะให้ดำเนินให้เป็นไปตามวาระที่ท่านประธานได้แจ้งให้สมาชิกทราบ เพราะว่าในขณะนี้ ฝ่ายค้านเตรียมพร้อมที่จะได้อภิปรายในเรื่อง พ.ร.บ. การศึกษาแล้วครับ เพราะฉะนั้นขอให้ เป็นไปตามวาระเดิมครับท่านประธานครับ ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านสมาชิกครับ ขณะนี้ในสภาเรามีความเห็น ๒ ฝ่ายนะครับ ฝ่ายที่ ๑ ก็อยากจะให้เลื่อน ๔.๒ ขึ้นมา อีกฝ่ายหนึ่งก็อยากจะให้เป็นไปตาม ระเบียบวาระที่ประธานสภาได้บรรจุไว้แล้ว ผมจำเป็นต้องขอมตินะครับ คุณวิทยา

นายวิทยา บุรณศิริ (พระนครศรีอยุธยา) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม วิทยา บุรณศิริ ส.ส. เขต ๔ พรรคไทยรักไทย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ใครจะเรียน ท่านประธานว่าขอความกรุณาท่านสมาชิกนะครับ ไม่ว่าจะเป็นพรรคร่วมก็ดี พรรคฝ่ายค้านก็ดี ท่านที่อยู่ในห้องประชุมบางท่านยังไม่ได้เห็นชื่อครับ ผมได้ตรวจสอบแล้วนะครับบางท่านไม่ยอม เห็นชื่อ แต่ก็อยู่ในที่ประชุม ผมก็ไม่ทราบที่ท่านจะประชุมไปทำไม

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คืออย่างนี้ครับคุณวิทยาที่ผมอนุญาตให้คุณพูดนี้ เพราะคิดว่ามีข้อขัดข้องเรื่องการลงคะแนน แต่ถ้าในช่วงประธานให้ลงมติแล้วยกมือนี้นะครับ ผมจะไม่อนุญาตให้อภิปราย

นายวิทยา บุรณศิริ (พระนครศรีอยุธยา) : มิใช่ครับ มันอาจจะมีการตีรวนนะครับ ผมเรียนท่านประธานด้วยความเคารพครับ

นายไพโร พัฒโน (สงขลา) : ท่านประธานครับ ผมขอประท้วงครับ ผม ไพโร พัฒโน พรรคประชาธิปัตย์จากจังหวัดสงขลา ผมขอประท้วงท่านผู้อภิปรายที่ได้ใช้ คำพูดดูถูกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรว่าอาจจะมีการตีรวน ท่านประธานครับ ผมขอให้ถอน คำพูดครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เรื่องการพูดติรวนไม่ติรวนนี้ ผมคิดว่าถ้าไม่มี การติรวนกันก็ไม่ใช่ไรนะครับ

นายไพโร พัฒโน (สงขลา) : ท่านประธานครับ ผมถือว่าการดูถูกนั้นครับ ต้องถอนคำพูดครับ เราต้องการให้การประชุมเป็นไปโดยเรียบร้อย ผมเป็นคนที่ไม่เห็นด้วยครับ แล้วเป็นเอกสิทธิ์ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรด้วย เพราะฉะนั้นการจะเซ็นชื่อหรือไม่ ในขณะนี้สมาชิกเขารับผิดชอบเอง เขาอาจจะลืมก็ได้ รีบเข้ามาเพื่อให้เต็มห้องประชุมครับ เป็นความรับผิดชอบของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในแต่ละบทบาทอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นการใช้ คำว่า ติรวน ผมถือว่าไม่ให้เกียรติตัวแทนประชาชนครับ ต้องถอนคำพูดครับ ไม่อย่างนั้น ผมคิดว่าจะประชุมกันด้วยดีไม่ได้ท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมวินิจฉัยแล้วครับคือเป็นความเห็นนะครับ

นายไพโร พัฒโน (สงขลา) : ท่านประธานครับ ความเห็นของท่านประธาน ผมเคารพครับ แต่อาจจะไม่เหมือนกับทางซีกฝ่ายค้าน เรายินดีให้ความร่วมมือครับ ท่านประธาน แต่ขอให้ความร่วมมือกับสมาชิกในการที่จะประชุมโดยสงบเรียบร้อยด้วย ผมคิดว่าความสุภาพ ความจริงใจ และการให้เกียรติซึ่งกันและกันเป็นเรื่องสำคัญในวันนี้ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอ้า ถ้าคุณคิดว่าตรงนี้เป็นปัญหา คุณวิทยา
เชิญเลยครับ

นายวิทยา บุรณศิริ (พระนครศรีอยุธยา) : จริง ๆ แล้ว ผมด้วยความเป็นห่วง
ความจริงท่านผู้พูดท่านก็เซ็นชื่อนะครับ เพื่อความสงบของที่ประชุม ผมขอถอนครับ

(ประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : สมาชิกครับ ลงมติได้นะครับ เราจะเลื่อนหรือไม่เลื่อน
ถ้าท่านผู้ใดเห็นว่าควรเลื่อน กดคำว่า เห็นด้วย นะครับ ถ้าท่านผู้ใดเห็นว่าไม่ควรเลื่อน ให้เป็นไป
ตามระเบียบวาระ ก็ให้กดคำว่า ไม่เห็นด้วยเชิญลงมติได้ครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ปิดการลงคะแนนครับ ขอให้เจ้าหน้าที่แจ้งมติ
ด้วยครับ ผลการลงคะแนนออกมาแล้วนะครับ เห็นด้วย ๒๑๖ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๔๓ คะแนน
ไม่ลงคะแนน ๘ คะแนน ก็เป็นอันว่าที่ประชุมนี้มีมติให้เลื่อนระเบียบวาระที่ ๔.๒ ขึ้นมาก่อน

ขอเชิญคณะกรรมการพิจารณาปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรมเข้าประจำที่
ได้รับ

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณนิพนธ์ระหว่างรอกรรมการ เชิญครับ

นายนิพนธ์ บุญญามณี (สงขลา) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นิพนธ์
บุญญามณี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสงขลา พรรคประชาธิปัตย์ ผมกราบเรียน
ท่านประธานว่า สิ่งที่เกิดขึ้นในสภาเมื่อช่วงไม่กี่วันที่ผ่านมานี้มันเป็นการสะท้อนให้เห็นถึง
สิ่งที่พวกเราไม่อยากจะให้เกิดขึ้น พวกผมยืนยันได้ว่าตั้งใจที่จะให้ความร่วมมือกับรัฐบาล
มาตลอดในการพิจารณากฎหมาย มีการประสานงานกันเป็นระยะ แม้กระทั่งเมื่อวานผมได้รับ
การประสานว่า เข้านี้เอากฎหมายเรื่องการปฏิรูปการศึกษาก่อน ผมก็เตรียมฝ่ายค้านที่จะ
อภิปรายเรื่องการศึกษา ฝ่ายรัฐบาลติดต่อมาอย่างนั้น ผมก็ทำตามฝ่ายรัฐบาลที่ติดต่อมาตลอด
ท่านประธานครับ เตรียมคนที่ จะอภิปรายเรื่องการศึกษา มาเข้านี้ท่านเปลี่ยน ก็ไม่ว่าอะไร
เพราะว่าเราถือว่ายินดีที่จะทำตามหน้าที่อย่างนี้ แต่ว่าสิ่งที่ผมได้รับการประสานมา มันไม่ใช่
อย่างนี้ แต่ว่าฝ่ายค้านยินดีให้ความร่วมมือกับรัฐบาล สิ่งใดที่พูดแล้วก่อให้เกิดความแตกแยก
ผมว่าไม่น่าจะพูดนะครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : พอได้แล้ว

นายนิพนธ์ บุญญามณี (สงขลา) : เรื่องพูดที่มันสร้างสรรค์มีเยอะ
ท่านประธานครับ แต่ว่าผมเรียนนิดเดียวท่านประธานครับว่า โดยหลักกฎหมายที่เลื่อนขึ้นมา
อันที่จริงเป็นเรื่องที่รัฐบาลทราบอยู่แล้วว่ารัฐบาลต้องการผลักดันกฎหมายฉบับนี้ให้ผ่านสภา
โดยรวดเร็ว วันนี้เหตุการณ์เมื่อเข้านี้เป็นอุทาหรณ์ที่ดีว่ามันไม่น่าจะเกิดขึ้นในสภาแห่งนี้
เป็นหน้าที่หลักนะครับ ผมไม่อยากจะบอกว่าใครต้องรับผิดชอบ แต่ว่าภาพอย่างนี้มันไม่ควรจะ
เกิดขึ้น พวกผมยินดีให้ความร่วมมือมาตลอด เมื่อคืนบอกว่ากฎหมายระเบียบบริหารราชการ
แผ่นดินเที่ยงคืนจบ เราก็จบเที่ยงคืนจริง ๆ เพราะฉะนั้นคำที่บอกว่าตีรวน นี่ผมคิดว่าไม่ควรพูด

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เขาก็จบไปแล้ว เขาถอนไปแล้ว พอแล้ว ประธาน
กรรมการพร้อมหรือยังครับ มีอะไรจะแถลงไหมครับ เชิญเลยครับ ประธานกรรมการครับ

นายปองพล อติเรกสาร (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม ปองพล อติเรกสาร ในฐานะประธานกรรมการวิสามัญพิจารณาร่าง พ.ร.บ. ปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. บัดนี้กรรมการวิสามัญได้พิจารณาร่างเสร็จเรียบร้อยแล้ว ได้นำเสนอที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เลขานุการดำเนินการเลยครับ

นางศิริลักษณ์ ปันบำรุงกิจ (เลขานุการสภาผู้แทนราษฎร) :

ร่างพระราชบัญญัติปรับปรุง กระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒ มีการแก้ไข มีกรรมการขอสงวนความเห็น

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีไหมครับ มาตรา ๒ เชิญเลยครับ

นายสุขุมพงศ์ โง่นคำ (กรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม

นายสุขุมพงศ์ โง่นคำ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดกาฬสินธุ์ พรรคไทยรักไทย ในฐานะกรรมการเสียงข้างน้อย ซึ่งได้ส่งความเห็นไว้ สำหรับมาตรา ๒ นี้เป็นเรื่องวันบังคับใช้ของพระราชบัญญัติฉบับนี้ ซึ่งเดิมรัฐบาลได้เสนอข้อกำหนดหรือบทบัญญัติว่า พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๕ เป็นต้นไปนั้น -----

จริงแล้วทราบว่ารัฐบาลมีเจตนารมณ์ มีความตระหนัก มีความยึดมั่นในการปฏิรูประบบราชการ ซึ่งได้กระทำต่อเนื่องกันมาหลายยุคหลายสมัย เพื่อที่จะให้สอดคล้องกับวิธีการงบประมาณ สอดคล้องกับการบริหารการบุคคล ซึ่งเริ่มปีงบประมาณในวันที่ ๑ ตุลาคม ของทุกปี ตลอดจน การโยกย้ายนั้น กระผมเห็นด้วยในเจตนารมณ์ที่ดีของรัฐบาล แต่ก็อาจจะมีปัญหาในทางปฏิบัติ และในทางปัญหาข้อกฎหมายได้ หากกฎหมายฉบับนี้ได้ประกาศและมีผลใช้บังคับหลังวันที่ ๑ ตุลาคม ก็จะทำให้มีปัญหาคือกฎหมายได้ว่ากฎหมายนี้จะมีผลย้อนหลังหรือไม่ และหากย้อน หลังจะมีผลกระทบต่อระบบอำนาจหน้าที่ขององค์กรที่บริหารราชการแผ่นดินหรือไม่ นั่นเป็นข้อ เสียของร่างที่รัฐบาลเสนอมา ซึ่งคณะกรรมการการเสี่ยงส่วนใหญ่ได้มีการแก้ไข โดยแก้ไขเป็นว่า มาตรา ๒ พระราชบัญญัติฉบับนี้ให้ใช้บังคับถัดจากวันที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป ซึ่งเป็นแนวทางปฏิบัติของกฎหมายโดยทั่วไปนั้น ก็เป็นการสอดคล้องกับกระบวนการ พิจารณาของกฎหมาย แต่หากพิจารณาอีกซึ่งประกอบกับเจตนารมณ์ของรัฐบาลแล้วก็จะ ไม่สอดคล้องกัน เพราะการที่จะเริ่มปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม ตลอดจนวิธีบริหารราชการ แผ่นดิน หากไม่เริ่มวันที่ ๑ ตุลาคม ก็จะมีปัญหาได้เช่นเดียวกัน กระผมจึงได้เสนอความเห็น ให้มีการแก้ไขโดยอาศัยหลักและสาระสำคัญทั้ง ๒ หลักการ ทั้งของรัฐบาลและกรรมการ เสี่ยงส่วนใหญ่ นำมาบัญญัติไว้ในมาตราเดียวกัน ก็หมายความว่าหากพระราชบัญญัติฉบับนี้ ประกาศใช้บังคับก่อนวันที่ ๑ ตุลาคม ก็ให้เป็นตามบทบัญญัติที่รัฐบาลเสนอมา ก็ให้มีผล เริ่มต้นในวันที่ ๑ ตุลาคมในทุกกรณี และหากกฎหมายนี้จำเป็นจะต้องเข้าสู่กระบวนการ นิติบัญญัติในทางกฎหมาย ซึ่งมีเงื่อนไขเวลาที่วุฒิสภาและมีเงื่อนไขในการประกาศใน ราชกิจจานุเบกษาแล้ว ก็เป็นสิ่งที่อาจจะล่วงเกินอำนาจของสถาบันดังกล่าวได้ และเมื่อ ประกาศใช้ในราชกิจจานุเบกษา ก็ให้ถือเอาวันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป ซึ่งก็จะสอดคล้องกับความเป็นจริง ผมจึงเสนอให้มีการแก้ไข แต่คณะกรรมการ เสี่ยงส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วย ผมจึงขอสงวนเป็นดังนี้ ท่านประธาน มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๕ เป็นต้นไป ในกรณีที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษา หลังวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๔๕ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป ซึ่งก็หมายความว่าหากกฎหมายฉบับนี้ดำเนินการเสร็จสิ้นก่อนวันที่ ๑ ตุลาคม

ก็ให้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ตามเจตนารมณ์ของรัฐบาล แต่ถ้าหากว่ากฎหมายฉบับนี้
ดำเนินการไม่เสร็จสิ้น ประกาศยังไม่เสร็จสิ้นหลังวันที่ ๑ ตุลาคม ก็ให้ถือตามความเป็นจริงตาม
ครรลองการบัญญัติกฎหมายโดยทั่วไป กระผมจึงขอกราบเรียนต่อสภาแห่งนี้ได้โปรดพิจารณา
เพื่อที่จะเป็นทางออกที่ดีสำหรับกฎหมายฉบับนี้เพื่อปฏิรูประบอบราชการแผ่นดิน และจะได้
สอดคล้องกับร่างพระราชบัญญัติซึ่งเราได้พิจารณาในวาระที่ ๓ ผ่านไปแล้ว คือร่างพระราช
บัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน ท่านประธาน ขอกราบขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณนิพนธ์ เอาผู้แปรญัตติและก็ผู้ที่ไม่เห็นด้วย
อภิปรายให้ครบเลย และให้ทางกรรมาธิการชี้แจง และสภาจะได้ตัดสินใจ การพิจารณาเราก็จะได้
ไปด้วยดีครับ

นายนิพนธ์ บุญญามณี (สงขลา) : ท่านประธานที่เคารพครับ

กระผม นิพนธ์ บุญญามณี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสงขลา พรรคประชาธิปัตย์

ท่านประธานครับในมาตรา ๒ ผมไม่เห็นด้วยที่คณะกรรมการไปแก้ไขในข้อความ

ที่ท่านตัดข้อความเดิมที่บอกว่าตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๕ ออกไป แล้วท่านใช้คำว่า

ถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป ตรงนี้ผมคิดว่าผมไม่เห็นด้วย ด้วยเหตุผล

ที่ผมได้กราบเรียนเบื้องต้นไว้ส่วนหนึ่งแล้วเมื่อวานบอกว่าคุณหมายอย่างนี้เป็นกฎหมาย

เรื่องที่มีมันเป็นโครงสร้างของประเทศ เป็นโครงสร้างของแผ่นดินที่มีนวางรูปวางระเบียบ

การจัดการกระทรวง ทบวง กรม ซึ่งมันเป็นเรื่องเกี่ยวกับการบริหารราชการแผ่นดิน

มันเกี่ยวข้องกับคน ๖๒ ล้านคนในประเทศไทยเรา เพราะฉะนั้นควรที่จะให้มีช่วงเวลา

เปลี่ยนผ่านให้มีการเตรียมความพร้อม ว่ามันควรจะใช้บังคับกฎหมายฉบับนี้ ผมคิดว่า

เมื่อวานผมเสนอมากไป ๑๘๐ วัน รัฐบาลท่านอาจจะรอไม่ได้ ผมคิดว่าเอาภายใน ๖๐ วัน

นับจากวันที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษา คือมีช่วงเวลาเตรียมความพร้อมให้กับ

กระทรวง ทบวง กรมต่าง ๆ เพื่อที่จะได้เตรียมสถานที่ เตรียมเจ้าหน้าที่บุคลากร

เตรียมตำแหน่งรองปลัด ปลัดกระทรวงไปจนถึงเจ้าหน้าที่พิมพ์ดีด ต้องเตรียมว่าใครจะ

ไปอยู่กระทรวงใหม่ที่ตั้งขึ้น ใครจะแยกไปบ้าง ใครจะอยู่ที่เดิมบ้าง ซึ่งการบริหารงานบุคคล

ตรงนี้นั้นต้องอาศัยความสมัครใจเขาด้วย เพราะฉะนั้นตรงนี้ท่านต้องให้เวลาเขา ต้องมี

เวลาช่วงเปลี่ยนผ่านที่ผมบอกว่า ๓๐ วันผมก็เอาแล้ว ณ วันนี้เพื่อให้ประชาชนได้

เตรียมพร้อม ประการที่ ๒ ครับประชาชนที่เขาจะไปติดต่อกับราชการเขาจะไปยื่น

ขออนุญาตจากกระทรวงเดิมอยู่กระทรวงนี้ ต่อไปนี้ไปอยู่กระทรวงใหม่เขาจะรู้ว่า

ต่อไปนี้เขาไปติดต่อกับกระทรวงไหน ต้องให้มีเวลาเขาเตรียมตัวหน่อย ไม่ใช่วันนี้ตั้งใจ

จะไปกระทรวงนี้รุ่งเช้ามันเปลี่ยนไปที่อื่นแล้วมันไม่ได้ อันนี้คือสิ่งที่ผมคิดว่ามันสำคัญ

เรื่องนี้สำคัญครับ ประการแรกเมื่อคืนกฎหมายฉบับที่ผ่านไปแล้วเมื่อคืนมันไม่สำคัญ

เท่าฉบับนี้ เพราะฉบับนี้มีระบุตำแหน่งกระทรวง ทบวง กรม มันไปตั้งกรมใหม่

ตั้งกระทรวงใหม่ เพราะฉะนั้นต้องมีเวลาช่วงเปลี่ยนผ่าน ถ้าท่านจะแก้เพียงแต่บอกว่า

นับจากวันที่ถัดจากประกาศราชกิจจานุเบกษา ผมไม่เห็นด้วยครับ เรื่องนี้เรื่องใหญ่

สผ ๔/๒๕๔๕ (วิ.)

รัศมี ๔/๒

เรื่องสำคัญ ผมคิดว่าการแก้กฎหมายฉบับนี้เมื่อศึกษาสาระทั้งฉบับแล้วไม่มีประโยชน์อะไรที่ท่านต้องบอกว่าต้องทำภายในวันที่ถัดจากประกาศในราชกิจจานุเบกษา หรือวันที่ ๑ ที่ท่านแปรญัตติกลับไปเป็นร่างเดิมอีก ซึ่งผมเชื่อว่าขณะนี้สภานี้มีธงอยู่ในใจแล้วว่า จะกลับไประบุเป็นวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๕ เหมือนกับฉบับเมื่อคืน ซึ่งผมคิดว่า นั่นคือเป็นการไปเอากำหนดวันสุดท้าย มีวันกำหนดวันสุดท้ายไว้มาบังคับรัฐสภาแห่งนี้ บังคับสภาแห่งนี้ยังไม่พอใจก็ไปบังคับวุฒิสภาเขาอีกให้เขาทำภายในกรอบกำหนด ภายในเวลาที่กำหนดเอาไว้ ถ้าเขาไม่เห็นด้วย ๒ สภามีความเห็นต่างกัน ตรงนี้มันไม่สามารถที่จะทำได้ภายในกรอบเวลาที่กฎหมายรัฐธรรมนูญกำหนดไว้ ทำไมท่านไม่ขยายเวลาไปสักนิด ทำไมท่านจะกลับไปหาที่เดิม ท่านพูดกันด้วยเหตุด้วยผลสิครับ อย่าเอาเสียงข้างมากลากไป พวกผมดึงเพราะว่า นี่คือประโยชน์ของแผ่นดิน ท่านประธานครับ ผมไม่เห็นว่าการแก้กฎหมายฉบับนี้ ถ้าแก้ไขตามที่ท่านระบุไว้ขอแก้มาแล้วมันจะเกิดประโยชน์กับใครครับ นอกจากคนบางคนที่เป็นรัฐมนตรีช่วยอยู่ อยากจะเป็นรัฐมนตรีว่าการเท่านั้นนะครับ หรือว่านอกจากคนบางคนที่กำลังจะรอเป็นรัฐมนตรีจะได้เป็นรัฐมนตรีเร็วขึ้นเมื่อวันที่ ๑ ตุลาคม ที่จริงมันไม่มีประโยชน์เลยครับ ผมไม่เห็นด้วยกับคณะกรรมการที่ไปแก้ไขมา ขอขอบคุณท่านประธานครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : กรรมการครับ ท่านประมวลครับ ขอภัยครับเดียวเอาคนที่ไม่เห็นด้วยให้จบไปที่เดียวแล้วกรรมการชี้แจงเสียครั้งเดียว ให้ทุกประเด็นจบการพิจารณาเราจะได้ง่ายเข้า เชิญเลยครับคุณอลงกรณ์ครับ

นายอลงกรณ์ พลบุตร (เพชรบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม อลงกรณ์ พลบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเพชรบุรี พรรคประชาธิปัตย์ ต่อกรณี ที่คณะกรรมการได้มีการแก้ไขในมาตรา ๒ ซึ่งต่างออกไปจากร่างเดิม ขณะเดียวกัน ก็มีกรรมการเสียงข้างน้อยได้ส่งความเห็นแตกต่างกันในสาระสำคัญ ความจริงกระผมมีความเห็นดังนี้ครับท่านประธานครับ ในรูปแบบของการเขียนกฎหมายของเรา ซึ่งเมื่อวานนี้ก็พูดกันมากทีเดียว โดยเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับวันบังคับใช้

สผ ๔/๒๕๔๕ (วิ.)

รัศมี ๔/๓

ของกฎหมายในพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน ซึ่งก็มีการให้เหตุผลกันพอสมควร แม้ว่าจะเป็นยามดีก็ก็ตาม แต่ก็มี การแสดงความเห็นอันเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง และนำมาสู่การพิจารณาตราที่ ๒ ของกฎหมายฉบับนี้ ซึ่งก็ต้องยอมรับว่าเป็นกฎหมายพวงที่มีการเชื่อมโยงเกี่ยวข้องกัน แต่รูปแบบของการดำเนินการตามกระบวนการนิติบัญญัติ นั้น กระผมคิดว่าเราต้องสร้างมาตรฐานเพื่อที่จะให้เกิดแบบแผน ที่ถูกต้อง สมดังส่วนหนึ่งของแนวทางการปฏิรูประบบราชการ -----

โดยเฉพาะองค์การภาครัฐซึ่งแน่นอนครับเป็นเรื่องซึ่งฝ่ายนิติบัญญัติโดยเฉพาะรัฐสภานั้น ก็จะต้องอยู่ในกรอบของแนวทางการปฏิรูประบบราชการด้วย การกำหนดในเรื่องของ มาตรา ๒ ที่มีการปรับเปลี่ยนไปนั้นกระผมคิดว่าเป็นส่วนหนึ่งที่จำเป็นต้องยึดถือแนวทางของการสร้างมาตรฐานในกระบวนการนิติบัญญัติ เพราะโดยปกติแล้วการจะกำหนดให้ กฎหมายฉบับใดมีผลบังคับใช้ก็จะเขียนไว้ในลักษณะที่มีการแก้ไขตามกรรมวิธีการ เสียข้างมาก นั่นก็คือพระราชบัญญัติให้ใช้บังคับถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป ความจริงในส่วนนี้เป็นเรื่องที่มีเหตุผลสนับสนุนอยู่มากทีเดียว โดยเฉพาะในกรณีที่เราไม่สามารถจะไปควบคุมเงื่อนไขเวลาของการปฏิบัติหน้าที่ของทั้งสภาผู้แทนราษฎรและ วุฒิสภา เฉพาะอย่างยิ่งในกระบวนการของกฎหมายนั้นซึ่งจะต้องได้รับความเห็นชอบจาก ทั้งสองสภา กระบวนการนั้นก็ไม่ใช่มีเพียงแค่นั้น สมมุติว่าในกรณีของกฎหมายฉบับนี้เราสามารถที่จะให้ความเห็นชอบได้ภายในสุดสัปดาห์นี้ก็ต้องส่งต่อไปวุฒิสภา วุฒิสภา ก็ไม่มีอำนาจใดที่จะไปกำหนดด้วยเสียข้างมาก เพราะฉะนั้นยังกฎหมายฉบับนี้มีการปรับ แก้ไขแปรญัตติกันมากในชั้นกรรมวิธีการก็เป็นที่ยืนยันว่าจะมีการใช้เวลาค่อนข้างมาก เราไม่สามารถควบคุมเวลาได้ ถ้าวุฒิสภาแก้ไขกฎหมายดังกล่าวนี้ต่างไปจากร่างที่ผ่านจาก สภาผู้แทนราษฎร แน่นอนก็ต้องตั้งกรรมวิธีการร่วม ตรงนั้นไม่มีใครสามารถกำหนดได้เลยว่า จะจบสิ้นลงเมื่อใด กระบวนการฝ่ายนิติบัญญัติก็เป็นค่อนข้างมาก ดังนั้นผมเห็นว่า รูปแบบของการกำหนดมาตรฐานในการบัญญัติกฎหมายนั้นน่าที่จะเป็นไปสอดคล้องดังที่ ในส่วนของกรรมวิธีการเสียข้างมากเสนอ แต่อย่างไรก็ตามครับ ท่านประธานครับ ความเห็นที่มีการนำเสนอว่าน่าจะมีเงื่อนไขเวลาว่าผลแห่งการบังคับใช้กฎหมายนั้นจะมีผล เมื่อใด ดังเช่นที่มีกรรมวิธีการและเพื่อนสมาชิกได้เสนอเช่น ๖๐ วัน ๙๐ วัน หรือ ๑๘๐ วันก็ดี นั่นก็ควรจะมีการบัญญัติส่วนหนึ่งในเรื่องของบทเฉพาะกาล ซึ่งก็มีการทำกันอยู่ในกฎหมาย ซึ่งจำเป็นจะต้องให้มีการเตรียมพร้อมในการเรียกปฏิบัติตามกฎหมาย โดยเฉพาะในเรื่องการ ปรับเปลี่ยนกระทรวง ทบวง กรม การปรับเพิ่มตำแหน่งหน้าที่และภารกิจบทบาทใหม่นั้น กระผมคิดว่าในส่วนนี้เป็นเหตุผลสนับสนุนว่าเราควรจะยึดมาตรฐานในการบัญญัติกฎหมาย เป็นประการที่ ๑ กับ ๒. การยอมรับในสภาพความเป็นจริงว่ากระบวนการนิติบัญญัตินั้น เราไม่สามารถที่จะกำหนดกฎเกณฑ์เวลาได้ พร้อมกันนั้นก็เป็นที่ยอมรับว่ากฎหมายฉบับนี้

จะมีผลต่อการปรับเปลี่ยนโครงสร้างภาครัฐพอสมควร จึงต้องมีเวลาในการเตรียมการ และ
 แน่นนอนครับ ผมคิดว่าในส่วนของฝ่ายค้านเองก็ต้องการที่จะให้กฎหมายฉบับนี้มีผลโดยเร็ว
 ที่จะสร้างประสิทธิภาพขององค์กรภาครัฐในแนวทางของการปฏิรูประบบราชการที่เราทำกัน
 มาอย่างต่อเนื่องหลายรัฐบาลที่ผ่านมาครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : กรรมการการประมวลครับ

นายประมวล รุจนเสรี (กรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ

กระผม ประมวล รุจนเสรี กรรมการ โดยหลักการแล้วทางกรรมการคงจะต้องยืนยัน
 มติเดิม แต่ทว่าเมื่อวานนี้สภาแห่งนี้เองได้อนุมัติที่ชัดเจนว่าให้อนุมัติกฎหมาย พ.ร.บ.
 ระเบียบบริหารราชการแผ่นดินที่แก้ไขไป ซึ่งเป็นกฎหมายพ่วงเดียวกันและมีเหตุผลเดียวกัน
 แล้วก็มีเรื่องสืบเนื่องต่อกันเป็นไปตามที่ท่านกรรมการเสียงข้างน้อย คือท่านสุชุมพงศ์
 แปรญาติได้ คือลงมติให้ใช้ตามที่คุณสุชุมพงศ์แปรญัตติคือว่าให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑
 ตุลาคม ๒๕๔๕ เป็นต้นไป ในกรณีที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษา หลังวันที่ ๓๐ กันยายน
 พ.ศ. ๒๕๔๕ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป
 มันเป็นกฎหมายที่เกี่ยวข้องกันและวันใช้บังคับก็เจตนารมณ์ก็วันเดียวกัน ฉะนั้นเพื่อไม่ให้
 เสียเวลาสภา กรรมการเสียงข้างมากคิดว่าเห็นด้วยกับข้อแปรญัตติของ ส.ส. สุชุมพงศ์ครับ
 คือแก้ตามที่ ส.ส. สุชุมพงศ์ ตามมติเมื่อวานนี้ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คือเป็นไปตามที่คุณสุขุมพงศ์ขอแปรญัตติไว้
คุณสาทิพย์ครับ

นายสาทิพย์ วงศ์หนองเตย (กรรมาธิการ) : ท่านประธานครับ ผม สาทิพย์
วงศ์หนองเตย ในฐานะกรรมาธิการนะครับ ผมเป็นกรรมาธิการเสียงข้างมาก ซึ่งอยู่ในช่วง
ของการพิจารณากฎหมายในมาตรา ๒ นี้ด้วยนะครับ ความจริงเรื่องนี้เป็นเรื่องแรกๆที่
กรรมาธิการมีการถกเถียงกันในที่ประชุมเรื่องของวันบังคับใช้ ข้อกังวลประการแรกเลยที่มีการ
เปลี่ยนแปลงจากร่างเดิม ซึ่งบัญญัติให้ใช้ในวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๕ ก็คือว่า เมื่อมองดู
กระบวนการของนิติบัญญัติตามความเป็นจริงแล้วนี่ อาจจะมีปัญหาเรื่องของการประกาศใช้
วันที่ ๑ ตุลาคม ถ้าเกิดประกาศใช้ไม่ทันวันที่ ๑ ตุลาคม จะมีกระบวนการหลายอย่าง
ในกฎหมายซึ่งจะนำไปสู่ความเสี่ยงที่จะเป็นการขัดกฎหมายฉบับนี้ได้ เช่น ในกรณีกฎหมาย
ระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน ซึ่งต้องตั้งคณะกรรมการ กพร. ภายหลังประกาศบังคับใช้
กฎหมายแล้ว ๓๐ วัน เมื่อเป็นเช่นนั้น กรรมาธิการพิจารณาตามความเป็นจริงก็ยอมในการ
ที่จะเปลี่ยนแปลงแก้ไขร่างมาเป็นวันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป
ผมเข้าใจว่า ในช่วงปลายครับ ในขั้นที่มีการเร่งรัดคณะกรรมาธิการให้มีความเร่งรีบ ในการ
ทำกฎหมายฉบับนี้ เพื่อที่จะเข้าสู่สภาให้ทันสมัยวิสามัญงบประมาณนี้ ที่กรรมาธิการจากสี่
รัฐบาลเริ่มสงวนคำแปรญัตติ ซึ่งสังหรณ์ใจแต่ต้นว่าที่สุดเข้าสู่สภาแล้วก็จะเอาตามที่มีการ
สงวนกันเอาไว้ ความจริงถ้าอ้างว่าเมื่อวานไปตามนี้แล้ว ผมเสียตาย เมื่อวานนี้ผมเข้าใจว่า
กรรมาธิการจากเสียงข้างมากเองพยายามที่จะท้วงติง แต่เสียงในสภาเปลี่ยนแปลงไป
ข้อท้วงติงข้อหนึ่งในกรรมาธิการในขั้นที่มีการพิจารณากัน ซึ่งฟังได้ค่อนข้างที่จะเป็นที่ยอมรับ
กันก็คือว่า การเขียนให้เลือกวันใดวันหนึ่งตามที่มีผู้แปรญัตตินั้นนี่จะเป็นครั้งแรก
ในประวัติศาสตร์กฎหมายไทย ไม่เคยมีการเขียนวันบังคับใช้กฎหมาย วันประกาศใช้กฎหมาย
ให้เลือกวันใดวันหนึ่งใน ๒ วัน อีกทั้งไม่มีเหตุผลอะไรเลยที่จะไปเขียนว่า เอาวันที่ ๑ ตุลาคม
หรือกรณีถ้าประกาศในราชกิจจานุเบกษา หลังวันที่ ๓๐ แล้วก็ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจาก
วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป ไม่มีเหตุผลอะไรในทางปฏิบัติเลย ข้อความที่ใช้กัน
อยู่โดยทั่วไป ก็คือใช้บังคับจากวันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไปเท่านั้นเอง
กระผมแปลกใจครับที่กรรมาธิการเสียงข้างมากวันนี้ยอม ซึ่งผมไม่อยากจะให้เป็นปัญหานะครับ

แต่ผมจะถามว่า มติที่กรรมาธิการเสียงข้างมากไปกลับมติของตัวเองนี้ ลงมติก้นหรือยังครับ ถ้าจะลงมติต้องถามกรรมาธิการเสียงข้างมากทุกคนก่อน แล้วผมไม่เห็นด้วยครับ วันนี้กรรมาธิการเสียงข้างมากลุกขึ้นบอกสภาว่า กรรมาธิการเสียงข้างมากยอม ผมถามว่าลงมติเมื่อไรครับ กรรมาธิการเสียงข้างมากจะเปลี่ยนแปลงต้องประชุมครับ และองค์ประชุมต้องครบ ครบนี้คือกึ่งหนึ่งของกรรมาธิการทั้งหมดและเสียงที่จะลงกันต้องเกิน ๒ ใน ๓ ถึงลงมติได้ ไม่ได้ครับ เราจะยอมอะไรง่าย ๆ แบบนี้ในสภาโดยไม่หารือกันนี้ ไม่ได้ครับ ผมเห็นว่าที่กรรมาธิการเสียงข้างมากนี้ลุกขึ้นมา ผมว่าไม่ชอบนะครับ เพราะฉะนั้นสิ่งที่ยังเป็นอยู่ในขณะนี้ก็คือว่า ไปตามร่างของกรรมาธิการ เว้นไว้แต่กรรมาธิการเสียงข้างมากต้องประชุมกันก่อนและลงมติ และผมขอลงมติด้วย จึงจะยอมให้เปลี่ยนแปลงแก้ไขมติกรรมาธิการเสียงข้างมากได้ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณพีระพันธุ์เชิญเลยครับ

นายพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค (กรุงเทพมหานคร) : ขอขอบคุณท่านประธานครับ ผม พีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ ความจริงปัญหาเรื่องนี้เมื่อวานก็พูดกันมานานนะครับท่านประธาน ในกฎหมายฉบับหนึ่ง เรื่องระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน และถ้าหากว่าท่านประธานจำได้ ผมเข้าใจว่ามีกรรมาธิการในชุดนี้หลายคนก็อยู่ในชุดนั้น ก็บอกในทำนองนี้ครับว่า ถ้าเป็นกฎหมายฉบับนี้ ค่อยว่ากันอีกทีหนึ่ง ฉบับที่แล้วก็เลยเอาไปตามที่เพื่อนสมาชิกแปรญัตติไป และกับบอกว่ามันต่างกับกฎหมายฉบับนี้ พอมาถึงฉบับนี้ค่อยว่ากันอีกทีหนึ่ง ค่อยมีเหตุผลคุยกันหน่อย ผมก็ไม่แน่ใจครับว่าเกิดอะไรขึ้นอีก แต่อยากจะกราบเรียนท่านประธานตรงนี้ครับว่า เรื่องของการมีผลบังคับใช้ของกฎหมายนี้ อย่างที่เพื่อนสมาชิกได้กราบเรียนท่านประธานไปแล้วนะครับว่า ไม่เคยมีปรากฏว่าจะให้เลือกเอาวันใดวันหนึ่ง และผมเข้าใจว่าตามที่กรรมาธิการเสียงข้างมากได้ปรับปรุงมานี้เป็นสิ่งที่ถูกต้อง แล้วก็เป็นอย่างปฏิบัติ

ประการที่ ๑ ท่านประธานคงทราบดีว่า กฎหมายเมื่อประกาศใช้แล้วจะมี
 บุคคลใดบุคคลหนึ่งจะมากล่าวอ้างว่าไม่รู้ ไม่ได้ แต่ท่านประธานลองนึกดูสิครับว่าคนไทย
 ๖๐ กว่าล้านคนจะให้ทุกคนรู้เท่าเทียมกันได้อย่างไร แต่ตามหลักกฎหมายบอกว่าไม่รู้ ไม่ได้
 เพราะฉะนั้นเขาจึงมีวิธีปฏิบัติว่า ก่อนที่กฎหมายจะมีผลบังคับใช้ แล้วคนใดคนหนึ่งใน
 ประเทศไทยจะบอกไม่รู้ ไม่ได้ จะต้องมีหลักเกณฑ์ หลักเกณฑ์ที่ยึดถือปฏิบัติกันมากก็คือบอกว่า
 ต้องประกาศในราชกิจจานุเบกษา เพราะถือว่าเมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วเท่ากับว่า
 ประกาศให้คนไทยทั้งชาติรู้หมดแล้ว ส่วนใครจะไปดูหรือไม่ดูก็เป็นเรื่องของคนนั้น ถ้าอะไรยังไม่
 ประกาศในราชกิจจานุเบกษาไม่มีข้อยึดอยู่ตรงนี้ครับ เพราะฉะนั้นถ้าท่านประธานลองดู
 เรื่องที่ ๑ บอกว่า พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๕ กฎหมายนี้
 อยู่ดี ๆ มันบังคับใช้โดยตัวของมันเองไม่ได้นะครับท่านประธาน ไม่ได้ ท่านประธานไปดู
 กฎหมายในอดีตก็ได้ว่ามีกฎหมายฉบับไหนที่เขียนว่า เมื่อถึงวันนั้นวันนี้ให้มีผลใช้เลย เราอยู่ใน
 รัฐบาลระบอบประชาธิปไตย กระบวนการออกกฎหมายในระบอบประชาธิปไตยต้องเป็นอย่างนี้
 เว้นเสียแต่ที่เราบอกว่านี่อยู่ในช่วงเผด็จการรูปแบบใดแบบหนึ่ง ซึ่งก็ไม่น่าจะใช่ แล้วความจริง
 ท่านกรรมการหลายคนก็เป็นนักกฎหมายก็รู้ดีอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นผมจึงเห็นว่าที่กรรมการ
 เสียงข้างมากปรับปรุงมานี้เขาทำตามหลักเกณฑ์ของการออกกฎหมาย และหลักนิติบัญญัติ
 นิติธรรมที่เขายึดถือกันมา เป็นไปไม่ได้ที่ท่านประธานจะบอกว่ากฎหมายฉบับนี้มีผลบังคับใช้
 วันที่ ๑ วันที่ ๒ แล้วให้ทุกคนรู้ แต่ไม่ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ท่านประธานลองดูร่างเดิม
 ของรัฐบาล ร่างเดิมของรัฐบาลนั้นบอกว่าพระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม
 ๒๕๔๕ มันจะเป็นไปได้อย่างไรครับท่านประธาน ปกติกฎหมายทุกฉบับต้องประกาศใน
 ราชกิจจานุเบกษา แล้วก็บอกว่าบังคับในวันรุ่งขึ้น หรืออีก ๕๐ วัน ๖๐ วัน ๘๐ วัน ก็ว่ากันไป
 แต่อยู่ดี ๆ โดยตัวของกฎหมายเองนั้นไม่มีผลบังคับครับ เพราะฉะนั้นตรงนี้ที่กรรมการไป
 ปรับปรุงมานั้นจึงถูกต้อง ปัญหาที่อยู่แต่เพียงว่าสมาชิกส่วนใหญ่จะเห็นกับกรรมการหรือไม่
 ว่าพระราชบัญญัตินี้เมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้มีผลตั้งแต่วันถัดไปเลย ซึ่งเมื่อ
 วานนี้ในเรื่องของพระราชบัญญัติบริหารราชการแผ่นดินก็บอกว่า มีสมาชิกบางท่านเสนอว่าให้
 มีผลบังคับใช้ ๑๘๐ วันบ้าง ๙๐ วันบ้าง เพราะว่าอาจจะต้องมีผลในทางปฏิบัติ แต่ว่าผมเห็น
 อย่างนี้ครับว่า การจะกำหนดว่ากี่วันหรือไม่กี่วันนั้น กราบเรียนท่านประธานดังนี้ครับว่า ปกติ

กฎหมายเราจะยิ่งง่าย ๆ ๒ แบบ กฎหมายอะไรที่ไม่ต้องนำไปสู่การปฏิบัติในเรื่องของการที่ต้องปรับปรุงโครงสร้าง หรือว่าต้องเตรียมการ ไม่เป็นอะไรครับ มีผลบังคับใช้ถัดจากวันประกาศ
 เลยกี่ได้ เพราะเท่ากับว่ามันเป็นเรื่องของเนื้อหาสาระ ให้อำนาจหรือไม่ให้อำนาจ แต่ถ้า
 กฎหมายใดที่จะต้องนำไปสู่การปฏิบัติอย่างอื่น เช่น จะต้องไปปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม
 จะต้องไปสร้างห้องใหม่ จะต้องเพิ่มคนต้องอะไร เช่นนี้ต้องมีกำหนดระยะเวลา เพราะมีเช่นนั้น
 แล้วเมื่อกฎหมายบังคับปัจุบันปฏิบัติกันไม่ได้ ซึ่งถ้าหากว่าท่านประธานได้กรุณาใน
 กฎหมายฉบับนี้มันไม่ใช่กฎหมายเหมือนเมื่อวาน คือพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการ
 แผ่นดิน พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดินท่านประธานจะเห็นว่ามาตรานี้ผมไม่ได้
 ลูกขึ้นมาพูดเลย เพราะผมเห็นว่าที่กรรมการแปรมาถูกแล้ว จะบังคับถัดจากวันประกาศใน
 ราชกิจจานุเบกษาก็ไม่เป็นอะไร เพราะผลของมันไม่ได้มีผลเช่นเดียวกับกฎหมายฉบับนี้
 เนื่องจากการปรับปรุงบทบาทภาระหน้าที่เท่านั้นเอง แต่ว่ากฎหมายฉบับนี้ไม่ใช่ครับ
 เพราะฉะนั้นประการที่ ๑ ผมอยากกราบเรียนท่านประธานตรงนี้ว่า ที่กรรมการตัดว่า ตั้งแต่
 วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๕ ออกไปนั้นถูกต้องแล้ว ประการที่ ๒ ที่กรรมการปรับปรุงเพิ่มขึ้นมาว่า
 ถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไปนั้น ไกลเคียงแล้ว แต่สำหรับกฎหมายฉบับนี้
 ผมคิดว่านับแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาก็ไม่ได้ เพราะจะต้องมีผลในทาง
 ปฏิบัติ จะต้องมีการเตรียมตัวเตรียมพร้อม เพราะฉะนั้นกฎหมายฉบับนี้จึงควรมีผลบังคับใช้
 ลักก็วันนับแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา ท่านประธานอย่าลืมนะครับว่า ทันทีที่
 กฎหมายบังคับใช้ ภาระหน้าที่ของกระทรวง ทบวง กรมต่าง ๆ ที่มีอยู่เปลี่ยนทันที เราจะให้เขา
 ผลัดเปลี่ยนทันทีเป็นไปได้อย่างไร -----

มันเป็นไปไม่ได้ กระทรวงที่เคยมีอยู่ กรมที่เคยมีอยู่ เพราะฉะนั้นมันต้องมีระยะเวลาหนึ่งให้ปรับปรุงปรับรอยกันให้เข้ารูปเข้าที่ ท่านประธานครับ ที่นี้พอมาถึงสิ่งที่เพื่อนสมาชิกขอสงวนคำแปรญัตติ ท่านประธานลองดูนะครับ ผมไม่กลับไปเปิดอ่าน เอาคล้าย ๆ กับหลักการคอนเซ็ปท์ (Concept) ง่าย ๆ ที่ท่านแปลมาว่า ให้เอาตามแบบเดิมคือพระราชบัญญัติให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม หรือนับแต่วันถัด มันเป็นไปได้อย่างไรครับท่านประธาน แล้วใครจะเป็นคนเลือก ที่สำคัญที่สุดท่านประธานลองนึกดูสิครับว่ามันไม่มีค่าแตกต่างไปจากที่กรรมาธิการได้ปรับปรุงมาเลย เพราะสมมุติว่าวันที่ ๑ ตุลาคมไม่ได้ประกาศ ท่านก็บอกว่าให้นับจากวันถัดจากวันประกาศราชกิจจานุเบกษา เพราะฉะนั้นเมื่อไรที่ประกาศมันก็มีผลเท่ากัน มันก็มีผลเท่ากันครับ แล้วทำไมต้องไปใส่คำว่า ๑ ตุลาคม ๒๕๔๕ เพื่อทำให้มันเกิดปัญหาขึ้นมา ผมไม่อยากจะให้เราผ่านร่างกฎหมายนี้ไป แล้วเมื่อขึ้นไปสู่วุฒิสภาก็แก้กลับมาอีก เพราะผมยังมั่นใจว่าทางวุฒิสภาจะอย่างไรก็แล้วแต่ ผมดูการทำงานของท่านแล้วท่านก็ยึดหลักแนวทาง และท่านประธานไปตรวจดูได้ครับว่าไม่มีกฎหมายไหนที่บอกพระราชบัญญัตินี้บังคับใช้โดยไม่ประกาศในราชกิจจานุเบกษาครับ ขอขอบคุณครับท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : อาจารย์เอนกให้ข้อสังเกตด้วยว่าผลของการแก้แบบนี้ ๆ ท่านสมาชิกอภิปรายค่อนข้างจะทำนองเดียวกันแล้ว ก็อย่าให้มีการพูดทำนองเดียวกันอีก เดี่ยวจะไปเข้าข้อบังคับที่ว่าอภิปรายซ้ำ เชิญเลยครับ อาจารย์เอนกครับ

นายเอนก เหล่าธรรมทัศน์ (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานครับ ผม เอนก เหล่าธรรมทัศน์ บัญชีรายชื่อ พรรคประชาธิปัตย์ ที่จริงผมมีข้อวิตกกังวลตั้งแต่พระราชบัญญัติที่เราพิจารณาไปเมื่อวานนี้แล้ว เรื่องวันที่ ๑ ตุลาคม และวันนี้เราก็คงจะเอาวันที่ ๑ ตุลาคมเอาไว้อีก ผมเกรงปัญหาอย่างนี้ครับ คือถ้าท่านไม่ลงพระปรมาภิไธย วันที่ ๑ ตุลาคมนี้ด้วยเหตุผลประการใดก็ตาม ด้วยเหตุผลที่เราทำไปซ้ำท่านไม่มีเวลาพิจารณาเพียงพออะไรนี้มันจะเป็นอย่างไรครับ ผมคิดว่ามันเป็นการดูไม่ค่อยเหมาะสม ระบบที่เราอยู่เราเรียกเป็นภาษาไทยว่า ระบบประชาธิปไตยที่มีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข แต่ว่าในภาษาอังกฤษซึ่งเป็นต้นแบบของเราเขาเรียก คอนสทิทิวชันแนล มอนาร์กี (Constitutional monarchy) คือแปลว่าระบบกษัตริย์ที่อยู่ใต้ระบบประชาธิปไตย เพราะฉะนั้นผมคิดว่าเราควรคำนึงถึงปัญหาตรงนี้ด้วย ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอมติได้แล้วมังครับ เพราะว่าก็ทำนองเดียวกัน
หมดแล้วนะครับ เจริญกรรมาธิการชี้แจงครับ

นายพงศ์เทพ เทพกาญจนา (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธาน
ที่เคารพ กระผม พงศ์เทพ เทพกาญจนา ในฐานะรองประธานกรรมาธิการ ท่านประธานครับ
กรรมาธิการยังคงยืนยันตามร่างเดิมของกรรมาธิการ ในส่วนที่ท่านกรรมาธิการ ขอประทานโทษ
ที่เอ่ยนามครับ ท่านประมวล รุจนเสรี ได้ให้ความเห็นไปนั้น เป็นความเห็นของท่าน เนื่องจาก
เมื่อวานนี้ทางสภาแห่งนี้ได้ให้ความเห็นชอบในเรื่องวันบังคับใช้พระราชบัญญัติ ตามที่ท่าน
สมาชิกผู้ทรงเกียรติ ขออภัยต้องเอ่ยนามครับ ท่านสุขุมพงศ์ โง่นคำ ได้เสนอไว้ อันนี้เป็น
ความเห็นของท่านประมวล คณะกรรมาธิการ ส่วนกรรมาธิการนั้นยังมีความเห็นยืนยันตาม
ร่างเดิมก็คือใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไปครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมคิดว่ากรรมาธิการยืนยันตามร่างของ
กรรมาธิการ สภาน่าจะวินิจฉัยได้แล้วนะครับ คุณนิพนธ์เป็นคนสุดท้ายก็แล้วกันนะครับ

นายนิพนธ์ บุญญามณี (สงขลา) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม
นิพนธ์ บุญญามณี ด้วยความเคารพกรรมาธิการครับ จริง ๆ แล้วผมคิดว่าเป็นกฎหมายที่
เป็นหลักของแผ่นดิน แต่ว่าอย่างน้อยที่สุดกรรมาธิการลุกขึ้นมาพูด ๒ คนก็ไม่ตรงกัน ผมจะ
เชื่อถือใคร แล้วมันจะยิ่งไปสอดคล้องกันใหญ่เลย ประเดี๋ยวผมรู้ว่าในที่สภากำลังจะบอกว่า
ให้เอาตามเมื่อวาน ประเดี๋ยวลงมติผลก็รู้อยู่แล้วว่าเป็นอย่างไร แต่ว่าผมไม่นึกว่าสภาแห่งนี้
จะใช้เสียงข้างมากลากไปโดยไม่ฟังเหตุผล สิ่งที่ท่านอาจารย์เอนกพูดสักครู่ ขออภัยต้อง
เอ่ยนามท่านครับ มีเหตุมีผลอย่างดีที่สุด พวกกระผมไม่อยากจะกราบเรียนเรื่องอย่างนี้ในสภา
สภาแห่งนี้ต้องมีวินิจัยได้ครับว่าเรื่องนี้ควรหรือไม่ควรที่จะกำหนดลงไป มันไม่ใช่บังคับ
วุฒิสภาอย่างเดียวครับ มันเป็นการบังคับที่ไม่บังคับครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณนิพนธ์ครับ บังเอิญท่านอาจารย์เอนก ได้พูดนี้เพราะไปฟังท่านประมวลว่าเอาตามคุณสุขุมพงศ์ซึ่งมีวันที่ ๑ อยู่ด้วย แต่ครั้งหลังสุดนี้รองประธานกรรมการได้ขึ้นมาชี้แจงแล้วว่าให้เป็นไปตามร่างของกรรมการ ก็คือไม่มีคำว่าวันที่ ๑ เหลือแต่ว่าวันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป เพราะฉะนั้นเรื่องวันที่ ๑ นี้ควรจะจบไปได้แล้วนะครับ เชิญคุณนิพนธ์ครับ

นายนิพนธ์ บุญญามณี (สงขลา) : ท่านประธานครับ ด้วยความเคารพ ท่านจริง ๆ ครับ เมื่อวานท่านอยู่ใหม่ครับในที่ประชุม กรรมการท่านยืนยันอย่างนี้ครับ ผมรู้ครับว่าเล่นเกมอย่างนี้กันแล้ววันนี้ เมื่อวานผมคิดว่าไม่เท่าไร แต่วันนี้ผมรู้แล้วว่า การพูดจากัน การประสานกันโดยเหตุโดยผลมันคงยากเต็มทีวันนี้ เพราะว่าเริ่มต้นตั้งแต่ การตกลงกันก็ไม่เป็นไปตามข้อตกลงแล้ว แล้วในขณะนี้ผมรู้ว่ากรรมการกำลังบอกว่า ยืนยันตามเดิม แต่ว่าเสียงส่วนใหญ่จะเอาอย่างนี้จะทำอย่างไร ประเดี๋ยวท่านลองดู สิครับคะแนนจะออกมาอย่างนี้ครับ แต่ว่าผมเชื่อว่าอยากจะให้สภานี้พูดจากันด้วยเหตุ ด้วยผล เรื่องใดที่ไม่สมควรทำก็ไม่ควรทำ แต่ว่าผมเชื่อว่าท่านใช้สามัญสำนึกได้ ผมกราบเรียนท่านประธานด้วยความเคารพครับ สิ่งที่ผมชี้แนะ ท่านลองบอกผมมาสัก มาตราสิครับที่แก้ไขทั้งหมดในกฎหมายฉบับนี้ มาตราใดบ้างที่ถ้าบังคับใช้วันที่ ๑ ไม่ทันแล้วประเทศมันจะล่มสลาย มีไหมครับสักมาตราที่ถ้าหากว่าไม่บังคับใช้แล้ว ประชาชนจะเดือดร้อน ประชาชนจะอยู่ไม่ได้ในประเทศนี้ ไม่มีครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณนิพนธ์ครับ ผมขออนุญาตเถอะ เพราะ พอที่จะฟังได้แล้วละ

นายนิพนธ์ บุญญามณี (สงขลา) : ท่านประธานครับ ขอนิดเดียวเถอะครับ ผมเคารพท่านจริง ๆ ไม่อยากจะพูดโต้แย้งในขณะที่ท่านพูด ท่านปล่อยให้ เป็นธรรมชาติ แล้วกฎหมายวันนี้ก็พิจารณากันไปให้มันไปตามครรลอง ผมไม่อยากเห็นการเร่งรัด จากท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีเร่งรัดหรอกครับ คือเดี๋ยวจะเข้าใจ ผมผิคนะครับ คือที่พูดมาตั้งแต่เริ่มนี้มันก็พอฟังได้แล้ว ว่าอย่างคุณสุขุมพงศ์ก็ แปรญาติตัวอย่างนี้ แล้วคุณประมวลก็บอกว่ากรรมการจะแก้ตาม ก็มีหลายท่านทักท้วงว่า

ไม่น่าจะเป็นอย่างที่คุณสุขุมพงศ์ไปแก้ไข แล้วก็ยากไม่ให้มีกำหนดเวลา ทางรองประธานกรรมการเองก็ขึ้นมาบอกว่าให้เป็นไปตามร่างของคณะกรรมการ ก็คือ เขาก็ตัดคำว่า วันที่ ออกไป ก็เอาวันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เรื่องมันก็ยุติแค่ตรงนี้ว่าจะเอาตามผู้แปรญัตติ หรือจะเอาตามกรรมการ แล้วคุณนิพนธ์ก็ไปถามมาตราอื่นอีก ให้เขาไปยืนยันนี้ ผมก็ว่ามันไกลไปกว่ามาตรา ๒ ครับ

นายนิพนธ์ บุญญามณี (สงขลา) : ท่านประธานครับ ไม่ไกลครับ อย่างนี้ครับ ผมคิดว่าเพราะว่ารู้เมื่อวานนี้มันบอกเราแล้วว่าอะไรเกิดขึ้นในสภาแห่งนี้ แต่เราก็ให้ความร่วมมือด้วยดีมาตลอด เอาเหตุการณ์อย่างที่บอกว่าเอาเสียงข้างมาก ในสภานี้มากำหนดกำลังจะเกิดขึ้นอีกแล้ว เอาอย่างนี้ไหมครับท่านประธานครับ ผมก็อยากจะให้มันเร็ว เพื่อเป็นหลักประกัน ท่านสุขุมพงศ์ท่านจะถอนของท่าน ได้ไหมครับ ถอนคำแปรญัตติเสียก่อน แล้วพวกผมเชื่อว่าถ้าอย่างนั้นที่เหลือก็เป็นไปตามเจตนาของกรรมการเสียงส่วนใหญ่ แล้วผมจะไม่อภิปรายแล้วครับ ท่านถอนไหมครับ เพื่อที่จะเป็นหลักประกันว่าเรื่องกำหนดวันว่าจะไม่กลับมาอีก

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณสุขุมพงศ์ เชิญครับ

นายสุขุมพงศ์ โง่นคำ (กรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายสุขุมพงศ์ โง่นคำ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดกาฬสินธุ์ พรรคไทยรักไทย กรณีซึ่งผมขอแก้ไขและได้ขอสงวนความเห็นไว้ ขอกราบเรียนท่านประธานว่าเป็นความคิดเห็นส่วนตัวของกระผมโดยแท้จริง มิได้มีผู้ใดมาบงการหรือชี้แนะความคิดเห็นของกระผม กระผมได้เสนอข้อแก้ไขนี้ทันทีที่ผมอ่านกฎหมายทั้ง ๒ ฉบับนี้เสร็จสิ้น กระผมมีความเห็นกับฝ่ายค้านทุกประการ ว่าควรที่จะกำหนดให้เป็นประเพณีการร่างกฎหมายให้ใช้บังคับถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา แต่ผมเห็นเจตนาดีของรัฐบาล เพื่อที่จะได้สอดคล้องกับการปฏิรูประบบราชการ สอดคล้องกับวิธีการงบประมาณ สอดคล้องกับฤดูกาลโยกย้าย จำเป็นต้องสอดคล้องกัน ผมเห็นด้วย เพราะฉะนั้นผมจึงหาทางออก โดยให้ถือเอาหลักของรัฐบาลเป็นสิ่งที่ตั้งว่ากฎหมายฉบับนี้หากเสร็จเมื่อใดก็ได้แล้วแต่ ให้มีผลใช้ ๑ ตุลาคม แต่ถ้ามันจำเป็นในกระบวนการพิจารณากฎหมายมันไม่ทัน ก็ให้เป็นทางออก ไม่ใช่ทางเลือก

สผ ๔/๒๕๔๕ (วิ.)

สุพิชชาย์ ๙/๓

เป็นทางออกกว่าให้เป็นไปตามวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา สอดคล้องกับ
ความเป็นจริงกระบวนการพิจารณากฎหมาย ไม่ใช่ ๒ ทางครับ ทางเดียว แต่เป็นการ
เปิดช่องให้ กฎหมายไม่ขัดแย้งและมีผลเป็นข้อขัดแย้งในทางกฎหมาย ผมจึงเสนอมา
และขอยืนยันครับท่านประธาน

- ๑๐/๑

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้ายืนยันผมก็ต้องขอมตินะครับ
ท่านสมาชิกครับผมคิดว่ามาตรานี้อภิปรายมาพอสมควรแล้วนะครับ ผมจะขอถามที่ประชุมว่า
ปิดอภิปรายได้หรือยังนะครับ มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ เชิญเลยครับ เสนอเลยครับ

นายสาทิพย์ วงศ์หนองเตย (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานครับ ผมเห็นว่า
ยังไม่ควรปิดอภิปรายนะครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เสนอเปิดเลยครับ

นายสาทิพย์ วงศ์หนองเตย (บัญชีรายชื่อ) : เพราะความจริงผมมีคำถาม
ที่จะต้องถามเขาอีกครับ ผมเสนอให้เปิดต่อครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้รับรองถูกต้องนะครับ มีท่านผู้ใดเห็น
เป็นอย่างอื่นไหมครับ ผมไม่ปิดเพราะมีข้อเสนอเปิดนะครับ ผมจะถามมติที่ประชุมนะครับ
ขอสมาชิกร่วมใช้สิทธิด้วยครับ

(ประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านสมาชิกครับ เนื่องจากสภาเรามีความเห็น
๒ ฝ่ายนะครับ ฝ่ายหนึ่งอยากให้ปิด อีกฝ่ายหนึ่งเห็นว่าควรเปิด

นายสาทิพย์ วงศ์หนองเตย (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานครับ ขออนุญาต
นิดหนึ่งครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณสาทิพย์เชิญครับ

นายสาทิพย์ วงศ์หนองเตย (บัญชีรายชื่อ) : ผมจะเรียนถามท่านประธานว่า
มีใครเห็นด้วยกับท่านประธานหรือยังที่จะปิด ท่านประธานเพียงแต่ทราบว่าควรจะปิดได้หรือยัง
และผมเป็นคนบอกว่ายังไม่ควรปิด แต่ยังไม่เห็นด้วยเลยและจะลงมติดีกับใครครับ ผมว่า
ใจเย็น ๆ ครับ อย่าเร่งรัดนักครับ ไปตามธรรมชาติเถอะครับ ทำให้ถูกต้องไม่เป็นไรหรอกครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาดูธรรมชาตินะเอาให้ชัด ๆ เมื่อสักครู่นี้
ผมขอหารือที่ประชุมว่าเห็นสมควรปิดอภิปรายได้หรือยัง ฟังให้ดี ๆ นะครับ จบแล้วช่วงนี้
ถ้าใครไม่เห็นด้วย มีคนอื่นเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ ก็มีคุณเห็นเป็นอย่างอื่นคือเห็นให้เปิด

ถูกไหมก็มีผู้รับรอง ส่วนคนที่อยู่เฉย ๆ คือเห็นด้วยกับที่ผมหาหรือถูกไหมครับ ส่วนทางนี้ก็คือไม่เห็นด้วยก็ถูกต้องก็เป็น ๒ ฝ่ายอยู่แล้วนะครับ เอาอีกที่ย้ำเพื่อให้ความแน่ชัดนะครับ สมมุติว่าผมหาหรือว่าสมควรปิดอภิปรายได้หรือยัง มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ ทุกคนเงียบหมดนั่นหมายความว่านั่นละคือเห็นด้วยกับผมถูกไหมครับ นั่นคุณสุชาติ แก้วนาโพธิ์ ยังพยักหน้าเลยนะครับ เอาเถอะครับโหวตเถอะครับท่านสาทิพย์ครับ ท่านผู้ใดเห็นว่าควรปิดอภิปรายได้แล้วให้กดว่า เห็นด้วย และท่านผู้ใดเห็นว่าควรจะอภิปรายต่อก็คกดคำว่าไม่เห็นด้วย ลงมติได้ครับ

(สมาชิกทำการเลียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

นายสุวโรช พะลัง (ชุมพร) : ประธานครับ ๆ มุมนั้นกำลังทดแทนเพื่อนอยู่ ประธานดูรัฐบาลสิครับ กำลังทดแทนคนอื่น ๓ - ๔ ใบเลยโน่นครับ คน ๆ เดียวเพ็งนั่นะครับ ท่านประธานดูสิครับ ผมนั่งดูอยู่ตลอด ถ้าอย่างนี้เดี๋ยวผมขอจับด้วยตัวบุคคลนะครับ บัตรนี้ใช้ไม่ได้แล้วท่านประธานครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เจ้าหน้าที่ขอคะแนนด้วยครับ ผลการลงมติ เห็นด้วยว่าให้ปิดอภิปราย ๒๔๖ เสียง ไม่เห็นด้วย ๗๐ เสียง งดออกเสียง ๒ เสียง ไม่ลงคะแนน ๖ เสียง ก็เป็นอันว่าที่ประชุมนี้มีมติให้ปิดอภิปรายครับ

ต่อไปผมจะถามมตินะครับ มติผมจะแบ่งเป็นอย่างนี้นะครับ เนื่องจาก
มีผู้เห็นหลากหลายจากกรรมาธิการ และกรรมาธิการก็ยืนยันร่างกรรมาธิการ ผมจะถาม
เป็นลักษณะแรกก่อน ถ้าท่านผู้ใดเห็นด้วยกับกรรมาธิการออกมาเท่าไรและถ้าไม่เห็นด้วย
ออกมาเท่าไร ถ้าไม่เห็นด้วยชนะ ผมจึงจะถามว่าเห็นด้วยกับใครที่จะได้เป็นร่างต่อไปจะได้ง่าย
ในการลงมติครับ

(ประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านสมาชิกครับ ถ้าท่านผู้ใดเห็นด้วยกับ
ร่างของคณะกรรมาธิการโปรดกตกคำว่า เห็นด้วย ถ้าท่านไม่เห็นด้วยกับร่างกรรมาธิการ
กตกคำว่า ไม่เห็นด้วย เชิญลงคะแนนได้ครับ

นายจาตุรงค์ เพ็งนรพัฒน์ (ศรีสะเกษ) : ท่านประธาน ยังไม่ติดเลยครับ
ไฟลงคะแนนไม่ติดครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เจ้าหน้าที่ดูด้วยครับ ของใครขัดข้องยกมือครับ

นายจาตุรงค์ เพ็งนรพัฒน์ (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานครับ ขออนุญาต

ปรึกษาครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ตรงไหนครับ คุณจาตุรงค์ชี้ไหมครับ เชิญครับ

นายจาตุรงค์ เพ็งนรพัฒน์ (ศรีสะเกษ) : ขออนุญาตปรึกษาครับ

ท่านประธานจะถามว่าถ้าเห็นด้วยกับกรรมาธิการ และถ้าเกิดสมมุติว่าไม่เห็นด้วยแต่ว่า
อยากจะเห็นด้วยกับผู้แปรญัตติติดอย่างไรครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็กตกคำว่า ไม่เห็นด้วย

นายจาตุรงค์ เพ็งนรพัฒน์ (ศรีสะเกษ) : ไม่เห็นด้วยนะครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นด้วยกับกรรมาธิการกตกคำว่า
เห็นด้วย ท่านผู้ใดเห็นด้วยกับผู้แปรญัตติหรือเห็นเป็นอย่างอื่นกตกคำว่า ไม่เห็นด้วย
เชิญเลยครับ คุณวิทยาเชิญครับ

นายวิทยา บุรณศิริ (พระนครศรีอยุธยา) : มีบางท่านได้กดไปแล้วและแสดงผิดพลาดไปนะครับ ผมอยากให้ล้างแล้วก็กดใหม่ครับ แก๊วครับท่านครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เจ้าหน้าที่ครับ ท่านสมาชิกครับ ขอให้ประจำที่นะครับ ขอให้เจ้าหน้าที่ล้างมติเมื่อครู่ใหม่นะครับ เพราะว่ามีกรกดสับสน และก็ขอให้เพื่อนสมาชิกลงคะแนนใหม่นะครับ ถ้าเจ้าหน้าที่ล้างเรียบร้อยแล้วทำสัญญาณครับ ท่านสมาชิกครับ ต่อไปนี้ถ้าท่านผู้ใดเห็นด้วยกับกรรมาธิการ ให้กดคำว่า เห็นด้วย ถ้าท่านผู้ใดเห็นด้วยกับผู้แปรญัตติหรือเห็นเป็นอย่างอื่น กดคำว่า ไม่เห็นด้วย ลงคะแนนได้ครับ

นายเอกพจน์ ปานแย้ม (ปทุมธานี) : ท่านประธานที่เคารพครับ
ผมขออนุญาตครับท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ

นายเอกพจน์ ปานแย้ม (ปทุมธานี) : ท่านประธานครับ ผม เอกพจน์ ปานแย้ม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ จังหวัดปทุมธานี ผมว่ากฎหมายนี้เป็นกฎหมายที่สำคัญครับ แล้วการที่เราจะผ่านกฎหมายที่สำคัญนั้นจึงต้องให้มีความรอบคอบ และก็ต้องเป็นไปตามข้อบังคับหรือรัฐธรรมนูญ กระผมเห็นว่าผลคะแนนที่ออกมาเมื่อสักครู่นี้ทำให้ผมมีความสงสัยและคิดว่าเรากำลังจะทำในสิ่งที่ไม่ถูกต้องโดยมีมติที่อาจจะขัดต่อข้อบังคับและรัฐธรรมนูญ เพราะฉะนั้นผมคิดว่าเพื่อความชัดเจนเกิดขึ้นในที่ประชุมแห่งนี้ ผมอยากจะขอให้ท่านประธานได้มีการนับองค์ประชุมครับ ขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คืออย่างนี้นะครับ ต่อไปนี้ในการอภิปรายคำว่า กฎหมายฉบับนี้เป็นกฎหมายสำคัญ และคำว่า ขอให้พิจารณาด้วยความรอบคอบนี้นะครับ ต่อไปนี้นะครับผมคิดว่าไม่จำเป็นต้องอภิปรายอีกแล้ว เพราะถ้าพูดอีกจะเป็นการพูดซ้ำนะครับ ซึ่งมันผิดข้อบังคับการประชุมครับ ต่อไปก็ว่าเนื้อหาเลย ไม่ต้องพูดคำว่ากฎหมายนี้สำคัญ กฎหมายนี้ต้องรอบคอบ เพราะว่ามันซ้ำนะครับ อันนี้เป็นไปตามข้อบังคับนะครับ ส่วนถ้าจะให้นับองค์ประชุมนี้นะครับ เดี่ยวผมขอประกาศคะแนนที่ถามครั้งล่าสุดนี้ก่อนนะครับ ขอเชิญเจ้าหน้าที่ครับ ส่งคะแนนมาครับ

สผ ๔/๒๕๔๕ (วิ.)

ประไพพิศ ๑๑/๒

นายเอกพจน์ ปานแย้ม (ปทุมธานี) : ท่านประธานลงคะแนนไม่ได้ครับ เพราะผมยังไม่ได้ลงมติตรงนี้ครับ ผมยังไม่ได้ลงคะแนนตรงนี้ครับ เพราะผมยังต้องการให้มีการนับองค์ประชุมก่อนครับ

นายสุพัฒน์ ธรรมเพชร (พัทลุง) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม สุพัฒน์ ธรรมเพชร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดพัทลุง พรรคประชาธิปัตย์ครับ ท่านประธานครับ ขณะนี้มันเป็นญัตติแล้ว ให้นับองค์ประชุมแล้วครับ ท่านประธานต้องดำเนินการให้นับองค์ประชุมก่อนครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ได้ ๆ ขอขอบคุณมาก ผมนึกว่าไปข้างตอนที่ลงไปแล้วเรื่ององค์ประชุม ผมยังนึกว่าถ้ากดคะแนนนี้ออกมาองค์ประชุมมันจะบอกเลยว่าพอหรือไม่พอนะครับ

นายสุพัฒน์ ธรรมเพชร (พัทลุง) : ครับ ต้องนับก่อนท่านประธานครับ
ขอบคุณครับ

นายปิติพงศ์ เต็มเจริญ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานครับ ขอประท้วงท่านประธานครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณปิติพงศ์ครับ

นายปิติพงศ์ เต็มเจริญ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานครับ ผม ปิติพงศ์ เต็มเจริญ ครับ ส.ส. กทม. พรรคไทยรักไทยครับ ผมขอประท้วงท่านประธานครับ เพราะว่าท่านประธานกำลังทำผิดข้อบังคับครับ เพราะตอนนี้เรามีญัตติในการลงมติดูอยู่ ญัตติในการลงมติดียังค้างอยู่ครับ ท่านยังรับมติในการที่จะเสนอให้นับองค์ประชุมไม่ได้ครับ ต้องทำมติแรกให้เสร็จก่อนครับก็คือการลงมติ เพราะฉะนั้นขอให้ท่านประธานดำเนินงานตามข้อบังคับครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ วินิจฉัยว่าด้วยข้อบังคับ เพราะมีคนประท้วงประธานก็ต้องวินิจฉัยตามระเบียบนะครับ คือการขอนับองค์ประชุมไม่ใช่ญัตตินะครับ เพียงแต่ว่าอยากจะตรวจสอบว่ามันครบองค์ไหม ถ้าไม่ครบองค์ก็จะได้เลิกประชุมกัน หรือว่าพักประชุมอะไรทำนองนั้น และเพื่อให้มันสมบูรณ์นี่นะครับ ขอให้ท่านสมาชิกที่นั่งอยู่เมื่อครู่นี้ลองนั่งประจำต่อเลยครับ ถ้าลุกไปมันยังไม่ครบใหญ่

สผ ๔/๒๕๔๕ (วิ.)

ประไพพิศ ๑๑/๓

นายนิพนธ์ บุญญามณี (สงขลา) : ท่านประธานครับ การนับองค์นี้ถือว่าเป็นสิทธิของสมาชิกครับ แล้วเรื่องกฎหมายฉบับนี้พวกผมก็ให้เหตุผลแล้วมันเป็นเรื่องสำคัญ เพราะฉะนั้นเมื่อรัฐบาลยืนยันจะเอากฎหมายฉบับนี้ให้ได้ ก็เป็นหน้าที่รัฐบาลต้องเอาองค์ประชุมมาให้ครบครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ ไม่เป็นไรครับ

- ๑๒/๑

นายสุรชาติ ชำนาญศิลป์ (อุดรธานี) : ท่านประธานครับ
 ผม สุรชาติ ชำนาญศิลป์ ไทยรักไทย อุดรธานี ผมท้วงติงท่านประธานหน่อย
 ผู้อภิปรายนี้คือเดินไปแล้วกดไมค์ตัวนั้นพูด คือมันไม่ถูกลักษณะ ฉะนั้นในเมื่อ
 จะนับกันนับกันให้ชัด ๆ ไม่ใช่ลูกเข้าลูกออก ผมเห็นว่าท่านประธานทำหน้าที่
 ถูกต้องแล้ว

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คืออย่างนี้ครับ ตอนนี้นั้นกำลังอยู่
 ในระหว่างมีสมาชิกขอรับรองประชุม เป็นความจำเป็นเพราะว่าเรื่ององค์ประชุม
 เป็นเรื่องใหญ่ของสภาผู้แทนราษฎร

นายสุพัฒน์ ธรรมเพชร (พัทลุง) : ท่านประธานครับ
 ผมขอประท้วงท่านประธานครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เคารพครับ

นายสุพัฒน์ ธรรมเพชร (พัทลุง) : ท่านประธานที่เคารพครับ
 ผม สุพัฒน์ ธรรมเพชร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดพัทลุง พรรค
 ประชาธิปัตย์ ในขณะนี้ผู้เสนอมีการตรวจสอบองค์ประชุม ท่านประธานทำได้
 อย่างเดียว จะให้คนอื่นอภิปรายไม่ได้อีกแล้วครับ ท่านประธานต้องตรวจสอบ
 องค์ประชุมอย่างเดียวก่อนที่จะให้คนอื่นได้อภิปราย ขอขอบคุณท่านประธานครับ

นายमुख สุลอमान (ปัตตานี) : ท่านประธานครับ การนับ
 องค์ประชุมใช่ครับ สมาชิกมีสิทธิครับ แต่ว่าเคยมีครับที่

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ใครพูดนะผมไม่ได้อนุญาตเลย
 เชิญคุณเสกสรรค์

นายเสกสรรค์ แสนภูมิ (สุรินทร์) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ
 กระผม เสกสรรค์ แสนภูมิ ผู้แทนราษฎรเขตเลือกตั้งที่ ๘ จังหวัดสุรินทร์
 พรรคไทยรักไทย กระผมขออนุญาตเสนอญัตติว่าการนับองค์ประชุมนั้นขอให้
 เป็นแบบขานชื่อ ขอผู้รับรองด้วยครับ กราบขอบพระคุณครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อมีผู้เสนอให้นับองค์ประชุม

สผ ๔/๒๕๔๕ (วิ.)

รตนา ๑๒/๒

โดยการขานชื่อ ต่อไปนี้เป็นการนับองค์ประชุมนะครับ ขอเชิญเลขาธิการครับ

นาย मुख สุไลมาน (ปัตตานี) : ท่านประธานครับ ผม मुख สุไลมาน
ขออนุญาตปรึกษา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าจะนับคะแนนแล้วมีการขานชื่อ
นับองค์ประชุม ขอเชิญท่านสมาชิกต่อไปนี้มาเป็นกรรมการนับองค์ประชุมนะครับ
นางสาวคันสนีย์ นาคพงศ์ อยู่ไหมครับ เชิญครับ นายพินิจ จันทรสมบุญ
นายโกเมศ ขวัญเมือง อยู่ไหมครับ ถ้าไม่อยู่ก็คุณฐานิสร์ เทียนทอง อยู่ไหมครับ
ผมขานชื่อยกมือด้วยจะได้รู้ว่าอยู่หรือไม่อยู่ เชิญเลยครับ ถัดไปครับ นางสาวอรดี
สุทศศรี เชิญเลยครับเป็นกรรมการครับ ต่อไป พันเอก วินัย สมพงษ์ ยกมือครับ
เชิญครับ ต่อไปคุณณรงค์เลิศ สุรพล อยู่ไหมครับ ยกมือครับ นี่ผมเอามาจาก
หลาย ๆ พรรค ไม่มีก็เอาคุณนพดล พลเสน อยู่ไหมครับ ยกมือครับ ไม่อยู่นะครับ
เอาสมศักดิ์ พันธุ์เกษม อยู่ไหมครับ กรรมการจะได้ครบครับ

นายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ (สุพรรณบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ
ท่านประธานครับ กระผม ณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ สุพรรณบุรี พรรคชาติไทย
ผมขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานว่า การที่สภาแห่งนี้จะลงมติในมาตรา ๒
แล้วก็มีกรรมการนับองค์ประชุม ผมขออนุญาตกราบเรียนท่านประธาน ผมไม่เห็นด้วย
อย่างยิ่งถ้าเราจะเอาใจรัฐบาลโดยไปผิดหลักการของการเขียนกฎหมาย ผมไม่เห็นด้วย
อย่างยิ่ง ผมขออนุญาตไม่อยู่ในที่ประชุมครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คืออย่างนี้ครับ การขอนับองค์ประชุม
เป็นเอกสิทธิ์ อย่างไรก็ตามก็ต้องนับ เชิญครับ ท่านเลขาธิการดำเนินการครับ คุณ मुखเชิญ

นาย मुख สุไลมาน (ปัตตานี) : ท่านประธาน ผม मुख สุไลมาน
ส.ส. จากจังหวัดปัตตานี ท่านประธานครับ การขอนับองค์ประชุมนั้นใช่เป็นสิทธิ
แต่ที่ผมเคยเห็นครั้งหนึ่งมีสมาชิกขอนับองค์ประชุมในสมัยประธานสภาที่แล้วก็ยังใช้
ดุลยพินิจในลักษณะที่ว่าไม่จำเป็นครับ และไม่อนุญาตด้วย เพราะจะเป็นการเสียเวลา
และเราเสียเวลานอนดึก ๆ มาหลายครั้งแล้ว และถ้าหากอย่างนี้ถ้าถือว่าทุกคน

สผ ๔/๒๕๔๕ (วิ.)

รตนา ๑๒/๓

ขอนับองค์ประชุมในลักษณะตีสวนอะไรก็สุดแล้วแต่ ถ้าคนพูดก็ว่าไม่ ๆ หาว่าถูก
แต่คือการตีสวน เราควรจะทำอะไรตรงไปตรงมา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณมุขครับ ต่อไปนี้เราคงทำอะไร
ไม่ได้นะครับ เนื่องจากว่ามีคนเสนอแล้วประธานสภาสั่งดำเนินการแล้ว
เชิญเลขาธิการดำเนินการต่อเลยครับ

นายมุข สุไลมาน (ปัตตานี) : ท่านประธานลองคิดดูในเมื่อก็ครบ
อยู่แล้ว ถ้าอย่างนั้นผมจะขอนับองค์ประชุมทุกครั้งเลยนะครับ เอาไหมอย่างนั้น

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมไม่อนุญาตใครทั้งหมดแล้วนะครับ นั่งลงก่อน
นั่งก่อนครับทุกท่านนั่งนะครับ บังเอิญเมื่อที่ผมขานคุณโกเมศ คุณโกเมศอยู่นะครับ

นายโกเมศ ขวัญเมือง (สุราษฎร์ธานี) : ผมอยู่ข้างนอกครับ ผมขออนุญาต
สละสิทธิเป็นกรรมการนับคะแนนครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครบหมดแล้วครับ เชิญเลยครับ

นายเอกพจน์ ปานแย้ม (ปทุมธานี) : ท่านประธานครับ ผมประท้วงครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ประท้วงเรื่องอะไรครับ

นายเอกพจน์ ปานแย้ม (ปทุมธานี) : ท่านประธานครับ ผม เอกพจน์ ปานแย้ม
ปทุมธานี พรรคประชาธิปัตย์ ผมประท้วงท่านสมาชิกเมื่อสักครู่นี้ท่านลุกขึ้นพูดว่าการขอให้
การนับองค์ประชุมเป็นการตีรวน ผมขอให้ท่านถอนครับ

นาย मुख สุลิมา (ปัตตานี) : ผมไม่ถอนคุณจะทำอย่างไร

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : อย่างนี้ครับ คุณ मुख ครับ

นาย मुख สุลิมา (ปัตตานี) : ก็คุณรวนจริง ๆ มันเสียเวลานี้

นายเอกพจน์ ปานแย้ม (ปทุมธานี) : ท่านประธานครับ ผมว่าในสภาแห่งนี้
จำเป็นอย่างยิ่ง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านสมาชิกครับ ด้วยความเคารพนะครับ ขอให้
ทุกคนอยู่ในความสงบนะครับ เนื่องจากว่าคุณเอกพจน์ ปานแย้ม เสนอให้นับองค์ประชุม แล้วก็
ถือว่าองค์ประชุมเป็นเรื่องสำคัญ แล้วคุณ मुख สุลิมา อภิปรายในทำนองว่าการเสนออย่างนี้
เป็นการตีรวน คุณเอกพจน์ก็ไม่ยอมเพราะถือว่าทำให้เขาเสียหายเพราะเขาไม่ได้ตีรวน เขา
ต้องการเช็คองค์ประชุม ผมก็วินิจฉัยว่าคำพูดว่าเขาตีรวนนี่เป็นการกล่าวหา เป็นการพูดที่ไม่ดี
เป็นพฤติกรรมที่ไม่ดีของการตีรวน ผมวินิจฉัยว่าให้คุณ मुख ถอนคำพูดครับ

นาย मुख สุลิมา (ปัตตานี) : ท่านประธานครับ ท่านดูก็รู้ว่าองค์ประชุมมันครบ
แล้วเราเสียเวลามากแล้ว

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมถามว่าคุณ मुख จะปฏิบัติตามที่ประธานสภาสั่ง
ไหมครับ วินิจฉัยไหมครับ ถ้าคุณไม่ทำตามผมก็ไม่อนุญาตให้คุณเข้าร่วมประชุมนะครับ

๓๓

สผ ๔/๒๕๔๕ (วิ.)

ฐานิสำ ๑๓/๒

นายธีระชัย แสงแก้ว (อุดรธานี) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม ธีระชัย แสงแก้ว ขออนุญาตในการที่จะเสนอแนะท่านประธานว่าถ้าหากว่ามีการขานชื่อนับองค์ประชุม ขอให้ขานชื่อพรรคด้วยว่าอยู่พรรคไหน ถือว่าเป็นมิติใหม่ว่าพรรคไหนไม่อยู่ แล้วพรรคไหนอยู่ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เนื่องจากกรรมการขาดอยู่อีก ๒ ท่านนะครับ คุณสุทิน คลังแสง เชิญเลยครับ

นายเอกพจน์ ปานแย้ม (ปทุมธานี) : ท่านประธานที่เคารพครับ ขออนุญาต ท่านประธานด้วยความเคารพครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เดี่ยวผมตั้งกรรมการให้ครบก่อน คุณสุทิน คลังแสง เชิญเลยครับ อีกท่านหนึ่งครับ ครบแล้วครับ คุณเอกพจน์เชิญ

นายเอกพจน์ ปานแย้ม (ปทุมธานี) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม เอกพจน์ ปานแย้ม พรรคประชาธิปัตย์ จากจังหวัดปทุมธานี เมื่อสักครู่นี้ยังไม่ได้อินท่านสมาชิกได้ ถอนคำพูด

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เขาออกไปแล้วครับ ถ้าเขาไม่ออกแล้วเขายังไม่ถอนผมจะให้ตำรวจมาเชิญออกไปครับ

นายเอกพจน์ ปานแย้ม (ปทุมธานี) : ผมขอยืนยันว่าสิ่งที่ผมทำคือหน้าที่ครับ ผมทำตามหน้าที่ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : จบแล้วครับคุณเอกพจน์ครับ เชิญเลขาธิการ ดำเนินต่อได้เลยครับ ไม่มีอภิปราย ไม่มีเสนออะไรแล้วครับ เชิญเลขาธิการครับ

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๑. นายกมล จิระพันธุ์วานิช

(นายกมล จิระพันธุ์วานิช ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นายธีระชัย แสงแก้ว (อุดรธานี) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผมเสนอ ท่านประธานเมื่อกี้ท่านยังไม่ได้วินิจฉัยเลย ผมเสนอถ้าขานชื่อให้ออกพรรคด้วยครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่จำเป็นหรอกครับ เชิญเลยครับ

นายธีระชัย แสงแก้ว (อุดรธานี) : จำเป็นสิดรับ เพราะว่ามันมีหลายพรรค
อยู่ตรงนี้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมวินิจฉัยแล้วไม่จำเป็น คุณนั่งเถอะครับ
เชิญเลขาธิการครับ

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๒. นายกรพจน์
อัศวินวิจิตร

นายกรพจน์ อัศวินวิจิตร (บัญชีรายชื่อ) : อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๓. นายกริช
กงเพชร

นายกริช กงเพชร (มหาสารคาม) : อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๔. นางกรรณา
ชิดชอบ

(นางกรรณา ชิดชอบ ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๕. นายกฤษฎา
สัจกุล

(นายกฤษฎา สัจกุล ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๖. นางสาวกฤษฎา
สีห์ลักษณ์

นางสาวกฤษฎา สีห์ลักษณ์ (อุดรดิตถ์) : อยู่ค่ะ

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๗. นางกอบกุล
นพอมรบดี

(นางกอบกุล นพอมรบดี ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๘. นายกอร์ปศักดิ์
ชุติกุล

นายกอร์ปศักดิ์ ชุติกุล (บัญชีรายชื่อ) : อยู่ครับ

สผ ๔/๒๕๔๕ (วิ.)

ฐานิสำ ๑๓/๔

นางศิริลักษณ์ บั้่นบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๙. นายกอร์ปศักดิ์

สภาวสุ

(นายกอร์ปศักดิ์ สภาวสุ ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นางศิริลักษณ์ ปั่นบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๑๐. นางสาวกัญญา ศิลปอาชา

(นางสาวกัญญา ศิลปอาชา ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นางศิริลักษณ์ ปั่นบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๑๑. นายกันตธีร์ ศุภมงคล

(นายกันตธีร์ ศุภมงคล ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นางศิริลักษณ์ ปั่นบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๑๒. นางกัณตวรรณ กุลจรรยาวิวัฒน์

(นางกัณตวรรณ กุลจรรยาวิวัฒน์ ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นางศิริลักษณ์ ปั่นบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๑๓. คุณหญิงกัลยา โสภณพนิช

(คุณหญิงกัลยา โสภณพนิช ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นางศิริลักษณ์ ปั่นบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๑๔. นายการุญ

จันทรางศุ

(นายการุญ จันทรางศุ ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นางศิริลักษณ์ ปั่นบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๑๕. นายกำชุง

ประภากรแก้วรัตน์

นายกำชุง ประภากรแก้วรัตน์ (ชัชฎมิ) : อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ ปั่นบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๑๖. นายกิตติ

สมทรัพย์

นายกิตติ สมทรัพย์ (ร้อยเอ็ด) : ผม กิตติ สมทรัพย์ พรรคไทยรักไทย อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ ปั่นบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๑๗. พันจ่าอากาศโท กิตติคุณ นาคะบุตร

พันจ่าอากาศโท กิตติคุณ นาคะบุตร (เพชรบูรณ์) : อยู่ครับ

๓๗

สผ ๔/๒๕๔๕ (ว.)

พัชรี ๑๔/๒

นางศิริลักษณ์ บัณนำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๑๘. นายกิตติศักดิ์ หัตถสงเคราะห์

นายกิตติศักดิ์ หัตถสงเคราะห์ (หนองบัวลำภู) : ท่านประธานครับ

ผม กิตติศักดิ์ หัตถสงเคราะห์ จากหนองบัวลำภู ไทยรักไทย อยู่หน้าครับ เมื่อก็ไม่ค่อยเสียครับ

นางศิริลักษณ์ บัณนำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๑๙. ร้อยโท กุเทพ

ใสกระจำ

ร้อยโท กุเทพ ใสกระจำ (ศรีสะเกษ) : อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ บัณนำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๒๐. นางกุลสุมาลวดี

ศิริโกมุท

นางกุลสุมาลวดี ศิริโกมุท (มหาสารคาม) : อยู่ค่ะ ไทยรักไทยค่ะ

นางศิริลักษณ์ บัณนำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๒๑. นายเกรียง

กัลปตินันท์

(นายเกรียง กัลปตินันท์ ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นางศิริลักษณ์ บัณนำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๒๒. นายเกรียงไกร ไชยมงคล

นายเกรียงไกร ไชยมงคล (พะเยา) : อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ บัณนำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๒๓. นายเกษม

ปานอุดมลักษณ์

(นายเกษม ปานอุดมลักษณ์ ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นางศิริลักษณ์ บัณนำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๒๔. นายเกษม

อุประ

(นายเกษม อุประ ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นางศิริลักษณ์ บัณนำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๒๕. นายเกื้อกูล

ด้านชัยวิจิตร

นายเกื้อกูล ด้านชัยวิจิตร (พระนครศรีอยุธยา) : อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๒๗. นายแก้ว
บัวสุวรรณ

(นายแก้ว บัวสุวรรณ ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๒๘. นายโกเมศ
ขวัญเมือง

(นายโกเมศ ขวัญเมือง ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๒๙. นายจรรณ
จุดโต

(นายจรรณ จุดโต ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๓๐. นายคงกฤษ
หงษ์วิไล

นายคงกฤษ หงษ์วิไล (ปราจีนบุรี) : อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๓๑. นางสาวคณิ
ศไทยประสิทธิ์

นางสาวคณิศ ไทยประสิทธิ์ (กำแพงเพชร) : ไทยรักไทย อยู่ค่ะ

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๓๒. นางคมคาย
พลบุตร

(นางคมคาย พลบุตร ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๓๓. นายคำรณ
ณ ลำพูน

(นายคำรณ ณ ลำพูน ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๓๔. นายเงิน
บุญสุภา

(นายเงิน บุญสุภา ไม่อยู่ในที่ประชุม)

สผ ๔/๒๕๔๕ (วิ.)

พัชรี ๑๔/๔

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๓๕. นางสาวจณิสตา ลิวเฉลิมวงศ์

นางสาวจณิสตา ลิวเฉลิมวงศ์ (บัญญัติรายชื่อ) : อยู่ค่ะ

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๓๖. นายจตุพร

เจริญเชื้อ

นายจตุพร เจริญเชื้อ (บัญญัติรายชื่อ) : จตุพร เจริญเชื้อ ไทยรักไทย อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๓๗. นายจรัส

พัชช่วย

(นายจรัส พัชช่วย ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๓๘. นายจองชัย

เที่ยงธรรม

นายจองชัย เที่ยงธรรม (สุพรรณบุรี) : อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๓๙. นายจักรพันธุ์

ยมจินดา

นายจักรพันธุ์ ยมจินดา (บัญญัติรายชื่อ) : จักรพันธุ์ ยมจินดา ไทยรักไทย

อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๔๐. นายจักริน

พัฒน์ดำรงจิตร

นายจักริน พัฒน์ดำรงจิตร (ขอนแก่น) : จักริน อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๔๑. นายจาตุรงค์

เพ็ญรพัฒน์

นายจาตุรงค์ เพ็ญรพัฒน์ (ศรีสะเกษ) : จาตุรงค์ เพ็ญรพัฒน์ ไทยรักไทย

ศรีสะเกษ อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๔๒. นายจำนงค์

โพธิสาร

สผ ๔/๒๕๔๕ (วิ.)

พัชรี ๑๔/๕

นายจำนงค์ โพธิสาโร (ศรีสะเกษ) : อยู่ครับ ไทยรักไทยครับ

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๔๓. นายจำรัส
เวียงสงค์

นายจำรัส เวียงสงค์ (บัญชีรายชื่อ) : จำรัส เวียงสงค์ ไทยรักไทย อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๔๔. นายจินดา
วงศ์สวัสดิ์

นายจินดา วงศ์สวัสดิ์ (ลำปาง) : จินดา วงศ์สวัสดิ์ อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๔๕. นายจิรพันธ์
ลิ่มสกุลศิริรัตน์

(นายจิรพันธ์ ลิ่มสกุลศิริรัตน์ ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๔๖. นายจตุ
ไกรฤกษ์

(นายจตุ ไกรฤกษ์ ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๔๗. นายจรินทร์
ลักษณะวิศิษฐ์

(นายจรินทร์ ลักษณะวิศิษฐ์ ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๔๘. นายจตุ
ลักษณะวิศิษฐ์

(นายจตุ ลักษณะวิศิษฐ์ ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๔๙. นายเจริญ
คันธวงศ์

(นายเจริญ คันธวงศ์ ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๕๐. นายเจริญ
จรรยโกมล

(นายเจริญ จรรยโกมล ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๕๑. พันตำรวจโท เจ๊ะอิสมาแอ เจ๊ะโมง

(พันตำรวจโท เจ๊ะอิสมาแอ เจ๊ะโมง ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๕๒. นายเจือ

ราชสีห์

(นายเจือ ราชสีห์ ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๕๓. นายฉลาด

ขามช่วง

(นายฉลาด ขามช่วง ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๕๔. ร้อยตำรวจเอก เฉลิม อยู่บำรุง

(ร้อยตำรวจเอก เฉลิม อยู่บำรุง ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๕๕. นายเฉลิมชัย

จีนะวิจารณ์

นายเฉลิมชัย จีนะวิจารณ์ (กรุงเทพมหานคร) : อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๕๖. นายเฉลิมชัย
ศรีอ่อน

(นายเฉลิมชัย ศรีอ่อน ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๕๗. นายเฉลิมชัย
อุฬารกุล

นายเฉลิมชัย อุฬารกุล (สกลนคร) : เฉลิมชัย อุฬารกุล สกลนคร อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๕๘. นางสาวเฉลิมลักษณ์ เกียรติยศ

(นางสาวเฉลิมลักษณ์ เกียรติยศ ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๕๙. นางสาวชรินทร์ พุทธิศาน

(นางสาวชรินทร์ พุทธิศาน ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๖๐. นายชื่อนาน ศรีแก้ว

นายชื่อนาน ศรีแก้ว (น่าน) : ชื่อนาน ศรีแก้ว อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๖๑. นายชวน หลีกภัย

(นายชวน หลีกภัย ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๖๒. นายชวลิต มหาจันทร์

นายชวลิต มหาจันทร์ (ชัยภูมิ) : ผม ชวลิต มหาจันทร์ อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๖๓. นายชวลิต วิชยสุทธิ์

นายชวลิต วิชยสุทธิ์ (นครพนม) : อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๖๔. นายชัย ชิดชอบ

นายชัย ชิดชอบ (บัญญัติรายชื่อ) : อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๖๕. นายชัยวัฒน์ กุลศักดิ์วิมล

(นายชัยวัฒน์ กุลศักดิ์วิมล ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๖๖. นายชัยวุฒิ ธนาคนานุสรณ์

(นายชัยวุฒิ ธนาคนานุสรณ์ ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๖๗. นายชัยวุฒิ บรรณวัฒน์

(นายชัยวุฒิ บรรณวัฒน์ ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๖๘. นายชาญชัย ชัยรุ่งเรือง

นายชาญชัย ชัยรุ่งเรือง (มหาสารคาม) : อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๖๙. นายชาญชัย ปทุมารักษ์

นายชาญชัย ปทุมารักษ์ (นครปฐม) : ชาญชัย ปทุมารักษ์ ไทยรักไทย อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๗๐. นายชาญศักดิ์ ขวลิตนิติธรรม

(นายชาญศักดิ์ ขวลิตนิติธรรม ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๗๑. นายชาติรี พิริยะกิจไพบูลย์

(นายชาติรี พิริยะกิจไพบูลย์ ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๗๒. นายธานี ศักดิเศรษฐ์

(นายธานี ศักดิเศรษฐ์ ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๗๓. นายชิงชัย มงคลธรรม

(นายชิงชัย มงคลธรรม ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๗๔. นายชินวรณ์ บุญยเกียรติ

(นายชินวรณ์ บุญยเกียรติ ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๗๕. นายชุมพล กาญจนะ

(นายชุมพล กาญจนะ ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๗๖. นายชูชัย มุ่งเจริญพร

นายชูชัย มุ่งเจริญพร (สุรินทร์) : อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๗๗. นายชูวงศ์ ฉายะบุตร

นายชูวงศ์ ฉายะบุตร (บัญชีรายชื่อ) : อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๗๘. นายชูวิทย์ กุ่ย พัทธทรัพย์พัลลภ

(นายชูวิทย์ กุ่ย พัทธทรัพย์พัลลภ ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๗๙. นายชูศักดิ์ แยกทอง

นายชูศักดิ์ แยกทอง (บัญชีรายชื่อ) : อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๘๐. นายเชน เทือกสุบรรณ

(นายเชน เทือกสุบรรณ ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๘๑. พลเอก เศรษฐา สุวานะจาโร

พลเอก เชษฐา ฐานะจาโร (บัญญัติรายชื่อ) : พลเอก เชษฐา ฐานะจาโร
พรรคไทยรักไทย อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๘๒. นายไชยยศ จิรเมธากร

(นายไชยยศ จิรเมธากร ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๘๓. นายไชยยศ สะสมทรัพย์

นายไชยยศ สะสมทรัพย์ (บัญญัติรายชื่อ) : อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๘๔. นายไชยา พรหมา

(นายไชยา พรหมา ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๘๕. นายไชยา สะสมทรัพย์

(นายไชยา สะสมทรัพย์ ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๘๖. นายญาณเดช ทองสีมา

นายญาณเดช ทองสีมา (บัญญัติรายชื่อ) : ท่านประธานครับ นายญาณเดช
ทองสีมา ไทยรักไทย อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๘๗. นายฐานิสร์ เทียนทอง

นายฐานิสร์ เทียนทอง (สระแก้ว) : อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๘๘. พันโทหญิง สุนทียา รังสิตพล

(พันโทหญิง สุนทียา รังสิตพล ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๘๙. นายณรงค์เลิศ สุรพล

(นายณรงค์เลิศ สุรพล ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นางศิริลักษณ์ ปันบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๙๐. นายณัฐพล เกียรติวินัยสกุล

นายณัฐพล เกียรติวินัยสกุล (ลพบุรี) : ณัฐพล ไทยรักไทย ลพบุรี อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ ปันบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๙๑. นายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ

(นายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นางศิริลักษณ์ ปันบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๙๒. หม่อมราชวงศ์ดำรงดิศ ดิศกุล

(หม่อมราชวงศ์ดำรงดิศ ดิศกุล ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นางศิริลักษณ์ ปันบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๙๓. นาวาโท เดชา สุขารมณ์

นาวาโท เดชา สุขารมณ์ (กาญจนบุรี) : นาวาโท นายแพทย์เดชา สุขารมณ์

พรรคไทยรักไทย อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ ปันบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๙๔. นางสาวตริณัฐ เทียนทอง

นางสาวตริณัฐ เทียนทอง (สระแก้ว) : ตริณัฐ เทียนทอง พรรคไทยรักไทย

อยู่ค่ะ

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๙๕. นายตรีพล

เจาะจิตต์

(นายตรีพล เจาะจิตต์ ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๙๖. นายต่อพงษ์

ไชยสาส์น

(นายต่อพงษ์ ไชยสาส์น ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๙๗. นายตี๋ใหญ่

พูนศรีธนากุล

นายตี๋ใหญ่ พูนศรีธนากุล (สุรินทร์) : ครับ นายตี๋ใหญ่อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๙๘. นายไตรรงค์

สุวรรณคีรี

(นายไตรรงค์ สุวรรณคีรี ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๙๙. นายถวิล

ฤกษ์ห่วย

นายถวิล ฤกษ์ห่วย (กำแพงเพชร) : นายถวิล ฤกษ์ห่วย ไทยรักไทย อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๑๐๐. นายถาวร

ตรีรัตน์ณรงค์

นายถาวร ตรีรัตน์ณรงค์ (เชียงราย) : อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๑๐๑. นายถาวร

เสนเนียม

(นายถาวร เสนเนียม ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๑๐๒. นายทนต์ศักดิ์

เล็กอุทัย

นายทนต์ศักดิ์ เล็กอุทัย (อุดรธานี) : อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๑๐๓. นายทรงชัย

วงศ์สวัสดิ์

(นายทรงชัย วงศ์สวัสดิ์ ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นางศิริลักษณ์ บัณนำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๑๐๔. นายทรงศักดิ์
ทองศรี

นายทรงศักดิ์ ทองศรี (บุรีรัมย์) : ทรงศักดิ์ ทองศรี ไทยรักไทย อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ บัณนำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๑๐๕. นายทวี
สุระบาล

(นายทวี สุระบาล ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นางศิริลักษณ์ บัณนำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๑๐๖. นายทวีศักดิ์
อนรรฆพันธ์

นายทวีศักดิ์ อนรรฆพันธ์ (เพชรบูรณ์) : ทวีศักดิ์ อนรรฆพันธ์ ไทยรักไทย

จากจังหวัดเพชรบูรณ์ อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ บัณนำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๑๐๗. นายทศพร

เสรีรักษ์

นายทศพร เสรีรักษ์ (แพร่) : อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ บัณนำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๑๐๘. นายทศพล

สังขทรัพย์

นายทศพล สังขทรัพย์ (เลย) : ทศพล สังขทรัพย์ ไทยรักไทย อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ บัณนำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๑๐๙. นายทองดี

มนิสสาร

นายทองดี มนิสสาร (อุดรธานี) : ทองดี มนิสสาร อุดรธานี ไทยรักไทย อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ บัณนำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๑๑๐. นายทองหล่อ

พลโคตร

นายทองหล่อ พลโคตร (มหาสารคาม) : ทองหล่อ พลโคตร ไทยรักไทย

มหาสารคาม อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ บัณนำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๑๑๑. พันตำรวจเอก ทิน วงศ์ปลั่ง

สผ ๔/๒๕๔๕ (วิ.)

กรรวิ ๑๖/๓

พันตำรวจเอก ทิน วงศ์ปลั่ง (ศรีสะเกษ) : อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๑๑๒. นายเทวฤทธิ์
นิกรเทศนายเทวฤทธิ์ นิกรเทศ (หนองคาย) : เทวฤทธิ์ นิกรเทศ ไทยรักไทย จังหวัด
หนองคาย อยู่ครับผมนางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๑๑๓. นายเทวัญ
ลิปตพัลลภ

นายเทวัญ ลิปตพัลลภ (นครราชสีมา) : ผม เทวัญ ลิปตพัลลภ อยู่ครับผม

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๑๑๔. นายเทอดพงษ์ ไชยนันทน์

(นายเทอดพงษ์ ไชยนันทน์ ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๑๑๕. นายธนญ
ตันติสุนทร

(นายธนญ ตันติสุนทร ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๑๑๖. นายธนเทพ
ทิมสุวรรณ

(นายธนเทพ ทิมสุวรรณ ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๑๑๗. นายธนิตพล
ไชยนันทน์

(นายธนิตพล ไชยนันทน์ ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๑๑๘. นายธราพงษ์
สีลาวงษ์

นายธราพงษ์ สีลาวงษ์ (อุดรธานี) : ธราพงษ์ สีลาวงษ์ อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๑๑๙. นายธวัชชัย
สัจจุกุล

นายธวัชชัย สัจจุกุล (กรุงเทพมหานคร) : อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๑๒๐. นายธวัชชัย

อนามพงษ์

นายธวัชชัย อนามพงษ์ (จันทบุรี) : ธวัชชัย จันทบุรี อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๑๒๑. นายธานินทร์

ใจสมุทร

(นายธานินทร์ ใจสมุทร ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๑๒๒. นายธานี

ยี่สาร

(นายธานี ยี่สาร ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๑๒๓. นายธารินทร์

นิมมานเหมินท์

(นายธารินทร์ นิมมานเหมินท์ ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๑๒๔. นายธีรโชต

ทองทอง

นายธีรโชต ทองทอง (สุรินทร์) : อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๑๒๕. นายธีระ

สลักเพชร

(นายธีระ สลักเพชร ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๑๒๖. นายธีระชัย

ศิริพันธ์

(นายธีระชัย ศิริพันธ์ ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๑๒๗. นายธีระชัย

แสนแก้ว

นายธีระชัย แสนแก้ว (อุดรธานี) : ท่านประธานครับ ผม ธีระชัย แสนแก้ว

ส.ส. อุดรธานี พรรคไทยรักไทย อยู่ครับผม

สผ ๔/๒๕๔๕ (วิ.)

กรรวิ ๑๖/๕

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตบำรุงกิจ (เลขานุการสภาผู้แทนราษฎร) : ๑๒๘. นายธีระยุทธ
วานิชชัง

นายธีระยุทธ วานิชชัง (อุดรธานี) : ท่านประธานครับ ผม ธีระยุทธ วานิชชัง
จากอุดรธานี พรรคไทยรักไทย อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตบำรุงกิจ (เลขานุการสภาผู้แทนราษฎร) : ๑๒๙. นายนคร
มาฉิม

(นายนคร มาฉิม ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตบำรุงกิจ (เลขานุการสภาผู้แทนราษฎร) : ๑๓๐. นายณพคุณ
รัฐผไท

นายณพคุณ รัฐผไท (เชียงใหม่) : ท่านประธานครับ ผม ณพคุณ รัฐผไท
อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตบำรุงกิจ (เลขานุการสภาผู้แทนราษฎร) : ๑๓๑. นายณพดล
พลเสน

(นายณพดล พลเสน ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตบำรุงกิจ (เลขานุการสภาผู้แทนราษฎร) : ๑๓๒. นายณพดล
อินนา

นายณพดล อินนา (บัญชีรายชื่อ) : ณพดล อินนา ไทยรักไทย อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตบำรุงกิจ (เลขานุการสภาผู้แทนราษฎร) :

๑๓๓. นายบรรพตพัฒน์ แก้วทอง

(นายบรรพตพัฒน์ แก้วทอง ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตบำรุงกิจ (เลขานุการสภาผู้แทนราษฎร) : ๑๓๔. นายนิติ
ชำนาญรักษ์

(นายนิติชำนาญรักษ์ ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นางศิริลักษณ์ ปันบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๑๓๕. นายนิศร ทองธิดา

นายนิศร ทองธิดา (สกลนคร) : นิศร ทองธิดา สกลนคร
พรรคชาติไทย อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ ปันบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๑๓๖. นางสาวนริศา อติเทพวรพันธุ์

(นางสาวนริศา อติเทพวรพันธุ์ ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นางศิริลักษณ์ ปันบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๑๓๗. นายปัจจุตดิน อูมา

นายปัจจุตดิน อูมา (นราธิวาส) : อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ ปันบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๑๓๘. นางนัฐมล สมบูรณ์เทอดธนา

(นางนัฐมล สมบูรณ์เทอดธนา ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นางศิริลักษณ์ ปันบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๑๓๙. นายนิทัศน์ ศรีนนท์

นายนิทัศน์ ศรีนนท์ (นนทบุรี) : นายนิทัศน์ ศรีนนท์ จากนนทบุรี
พรรคไทยรักไทย อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ ปันบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๑๔๐. นายนิพนธ์ คนขยัน

นายนิพนธ์ คนขยัน (หนองคาย) : นิพนธ์ คนขยัน อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ ปันบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๑๔๑. นายนิพนธ์ บุญญามณี

(นายนิพนธ์ บุญญามณี ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นางศิริลักษณ์ ปันบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๑๔๒. นายนิพนธ์ พร้อมพันธุ์

(นายนิพนธ์ พร้อมพันธุ์ ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นางศิริลักษณ์ ปันบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๑๔๓. นายนิพิฐ อินทรสมบัติ

(นายนิพิฐ อินทรสมบัติ ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นางศิริลักษณ์ ปันบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๑๔๔. นางนิภา พริ้งศุลกะ

(นางนิภา พริ้งศุลกะ ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นางศิริลักษณ์ ปันบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๑๔๕. นายนิมิตร นนทพันธุ์วาทย์

(นายนิมิตร นนทพันธุ์วาทย์ ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นางศิริลักษณ์ ปันบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๑๔๖. นายนิยม วรปัญญา

นายนิยม วรปัญญา (ลพบุรี) : ผม นิยม วรปัญญา ลพบุรี ไทยรักไทย

อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ ปันบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๑๔๗. นายนิรันดร์ นาเมืองรักษ์

นายนิรันดร์ นาเมืองรักษ์ (ร้อยเอ็ด) : อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ ปันบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๑๔๘. นายนิโรธ สุนทรเลขา

(นายนิโรธ สุนทรเลขา ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นางศิริลักษณ์ ปันบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๑๔๙. นายนิสิต สิ้นธุไพร

นายนิสิต สิ้นธุไพร (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม คำนีสิต

สิ้นธุไพร ไทยรักไทยจากจังหวัดร้อยเอ็ดครับ มาครับ

นางศิริลักษณ์ ปันบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๑๕๐. พันตำรวจโท บรรยนิ ตั้งภากรณ์

พันตำรวจโท บรรยนิ ตั้งภากรณ์ (นครสวรรค์) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม พันตำรวจโท บรรยนิ ตั้งภากรณ์ ไทยรักไทยจากนครสวรรค์ เขต ๖ อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ ปันบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๑๕๑. นายบรรหาร ศิลปอาชา

นายบรรหาร ศิลปอาชา (สุพรรณบุรี) : อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ ปันบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๑๕๒. นายบัญญัติ บรรทัดฐาน

(นายบัญญัติ บรรทัดฐาน ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นางศิริลักษณ์ ปันบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๑๕๓. นายบัวสอน ประชามอญ

นายบัวสอน ประชามอญ (เชียงราย) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม
บัวสอน ประชามอญ ส.ส. เชียงราย พรรคไทยรักไทย เขต ๘ อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ ปันบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๑๕๔. นายบุญจง วงศ์ไตรรัตน์

นายบุญจง วงศ์ไตรรัตน์ (นครราชสีมา) : อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ ปันบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๑๕๕. นายบุญซง วิสมหมาย

นายบุญซง วิสมหมาย (ศรีสะเกษ) : อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ ปันบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๑๕๖. นายบุญชู ตีรทอง

(นายบุญชู ตีรทอง ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นางศิริลักษณ์ ปันบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๑๕๗. นายบุญเต็ม จันทะวัฒน์

(นายบุญเต็ม จันทะวัฒน์ ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๑๕๘. นายบุญถึง ผลพานิชย์

นายบุญถึง ผลพานิชย์ (บัญญัติรายชื่อ) : พรรคไทยรักไทย อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๑๕๙. นายบุญทรง เติรยาภิรมย์

นายบุญทรง เติรยาภิรมย์ (เชียงใหม่) : บุญทรง เติรยาภิรมย์ ไทยรักไทย
เชียงใหม่ เขต ๓ อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๑๖๐. นายบุญพันธ์ แซ่ฉะฉะ

นายบุญพันธ์ แซ่ฉะฉะ (พระนครศรีอยุธยา) : อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๑๖๐. นางบุญรื่น ศรีธเรศ

นางบุญรื่น ศรีธเรศ (กาฬสินธุ์) : ดิฉัน บุญรื่น ศรีธเรศ กาฬสินธุ์
ไทยรักไทย อยู่ค่ะ

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๑๖๒. นายบุญลือ ประเสริฐโสภาก

นายบุญลือ ประเสริฐโสภาก (ราชบุรี) : ผม บุญลือ ประเสริฐโสภาก
ราชบุรี เขต ๕ วันนี้หยุดออกงานครับ พรรคไทยรักไทยครับ อยู่ประชุมสภาครับ

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๑๖๓. นายบุญส่ง ไช้เกษ

(นายบุญส่ง ไช้เกษ ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๑๖๔. นายบุรินทร์ หิรัญบุรณะ

นายบุรินทร์ หิรัญบุรณะ (บัญญัติรายชื่อ) : อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ ปั่นบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๑๖๕. นายบุราฮานูติน อุเซ็ง

นายบุราฮานูติน อุเซ็ง (ยะลา) : อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ ปั่นบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๑๖๖. นายปกรณ์ บุรณุปกรณ์

นายปกรณ์ บุรณุปกรณ์ (เชียงใหม่) : อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ ปั่นบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๑๖๗. นายปกิต พัฒนกุล

นายปกิต พัฒนกุล (บัญชีรายชื่อ) : อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ ปั่นบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๑๖๘. นายประกอบ รัตนพันธ์

(นายประกอบ รัตนพันธ์ ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นางศิริลักษณ์ ปั่นบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๑๖๙. นายประกิจ พลเดช

(นายประกิจ พลเดช ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นางศิริลักษณ์ ปั่นบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๑๗๐. นายประจวบ อึ้งภากรณ์

นายประจวบ อึ้งภากรณ์ (กรุงเทพมหานคร) : อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๑๗๑. นายประจักษ์ แก้วกล้าหาญ

นายประจักษ์ แก้วกล้าหาญ (ขอนแก่น) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม นายประจักษ์ แก้วกล้าหาญ พรรคไทยรักไทย ขอนแก่น เขต ๒ อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๑๗๒. นายประชา ประสพดี

นายประชา ประสพดี (สมุทรปราการ) : ผม ประชา ประสพดี
สมุทรปราการ เขต ๓ พรรคไทยรักไทย อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๑๗๓. พลตำรวจเอก ประชา พรหมนอก

พลตำรวจเอก ประชา พรหมนอก (บัญชีรายชื่อ) : พลตำรวจเอก ประชา
พรหมนอก อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๑๗๔. นายประชาติปไทย์ คำสิงห์นอก

นายประชาติปไทย์ คำสิงห์นอก (นครราชสีมา) : อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๑๗๕. นายประดิษฐ์ ภัทรประสิทธิ์

(นายประดิษฐ์ ภัทรประสิทธิ์ ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๑๗๖. นายประดุจ มั่นหมาย

นายประดุจ มั่นหมาย (สุรินทร์) : ผม ประดุจ มั่นหมาย สุรินทร์
ไทยรักไทย อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๑๗๗. นายประทวน เขียวฤทธิ์

นายประทวน เขียวฤทธิ์ (สุโขทัย) : ประทวน เขียวฤทธิ์ อยู่ครับ
ไทยรักไทย

นางศิริลักษณ์ ปันบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๑๗๘. นายประทีป กรีทาเวช

นายประทีป กรีทาเวช (นครราชสีมา) : ไคราช ชาติพัฒนา
อยู่ครบครับ

นางศิริลักษณ์ ปันบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๑๗๙. ร้อยตรี ประพาส ลิมปะพันธุ์

ร้อยตรี ประพาส ลิมปะพันธุ์ (บัญชีรายชื่อ) : อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ ปันบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๑๘๐. นางประไพพรรณ เส็งประเสริฐ

(นางประไพพรรณ เส็งประเสริฐ ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นางศิริลักษณ์ ปันบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๑๘๑. นายประภัตร โพธสุธน

(นายประภัตร โพธสุธน ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นางศิริลักษณ์ ปันบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๑๘๒. นายประมณฑ์ คุณะเกษม

นายประมณฑ์ คุณะเกษม (กรุงเทพมหานคร) : ผม ประมณฑ์
คุณะเกษม กรุงเทพมหานคร ไทยรักไทย อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ ปันบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๑๘๓. นายประมวล รุจนเสรี

นายประมวล รุจนเสรี (บัญชีรายชื่อ) : อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ ปันบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๑๘๔. นายประมวลศิลป์ โภคสวัสดิ์

นายประมวลศิลป์ โภคสวัสดิ์ (มุกดาหาร) : ผม ประมวลศิลป์
โภคสวัสดิ์ ไทยรักไทย มุกดาหาร เขต ๑ อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ ปันบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๑๘๕. นายประวิช นิลวัชรมนี

(นายประวิช นิลวัชรมณี ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๑๘๖. นายประวิช รัตนเพียร

นายประวิช รัตนเพียร (นครราชสีมา) : อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๑๘๗. นายประศาสตร์ ทองปากน้ำ

นายประศาสตร์ ทองปากน้ำ (สุโขทัย) : อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๑๘๘. นายประสงค์ บุณยพงศ์

นายประสงค์ บุณยพงศ์ (นครพนม) : อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๑๘๙. นายประสันท บัญมี

นายประสันท บัญมี (นครปฐม) : ผม ประสันท บัญมี นครปฐม

เขต ๑ ไทยรักไทย อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๑๙๐. นายประสิทธิ์ จันทาทอง

นายประสิทธิ์ จันทาทอง (หนองคาย) : อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๑๙๑. นายประสิทธิ์ ชัยวิรัตน์

นายประสิทธิ์ ชัยวิรัตน์ (ชัยภูมิ) : อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๑๙๒. นายประสิทธิ์ ตั้งศรีเกียรติกุล

นายประสิทธิ์ ตั้งศรีเกียรติกุล (บุรีรัมย์) : อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๑๙๓. นายประเสริฐ จันทรวงทอง

นายประเสริฐ จันทรวงทอง (นครราชสีมา) : ประเสริฐ จันทรวงทอง
โคราช ไทยรักไทย อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ ปันบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๑๙๔. นายประเสริฐ เด่นนภาลัย

(นายประเสริฐ เด่นนภาลัย ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นางศิริลักษณ์ ปันบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๑๙๕. นายประเสริฐ บุญเรือง

นายประเสริฐ บุญเรือง (กาฬสินธุ์) : ผม ประเสริฐ บุญเรือง
กาฬสินธุ์ ไทยรักไทย เขต ๖ อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ ปันบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๑๙๖. นายประเสริฐ พงษ์สุวรรณศิริ

(นายประเสริฐ พงษ์สุวรรณศิริ ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นางศิริลักษณ์ ปันบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๑๙๗. นายประแสง มงคลศิริ

นายประแสง มงคลศิริ (อุทัยธานี) : นายประแสง มงคลศิริ
พรรคไทยรักไทย อุทัยธานี อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ ปันบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๑๙๘. นายปราโมทย์ สุขุม

(นายปราโมทย์ สุขุม ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นางศิริลักษณ์ ปันบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๑๙๙. นายปรีชา มุสิกกุล

(นายปรีชา มุสิกกุล ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นางศิริลักษณ์ ปันบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๒๐๐. นายปรีชา เร่งสมบุญสุข

(นายปรีชา เร่งสมบุญสุข ไม่อยู่ในที่ประชุม)

สผ ๔/๒๕๔๕ (วิ.)

เบญจวรรณ ๑๘/๕

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๒๐๑. นายปรีชา เลาหพงศ์ชนะ

นายปรีชา เลาหพงศ์ชนะ (บัญญัติรายชื่อ) : ผม ปรีชา เลาหพงศ์ชนะ
อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๒๐๒. นางปวีณา หงสกุล

(นางปวีณา หงสกุล ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๒๐๓. นายปัญญา จีนาคำ

(นายปัญญา จีนาคำ ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๒๐๔. นายปานปรีย์ พหิทธานุกร

นายปานปรีย์ พหิทธานุกร (บัญญัติรายชื่อ) : ผม ปานปรีย์ พหิทธานุกร
อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๒๐๕. นายปิตุพงศ์ เต็มเจริญ

นายปิตุพงศ์ เต็มเจริญ (กรุงเทพมหานคร) : ปิตุพงศ์ เต็มเจริญ
ไทยรักไทย กรุงเทพมหานคร อยู่ตั้งแต่ ๙ โมงเช้าแล้วครับ

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๒๐๖. นายปิยะ ปิตุเตชะ

นายปิยะ ปิตุเตชะ (ระยอง) : อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๒๐๗. นายปิยะณัฐ วัชรภรณ์

(นายปิยะณัฐ วัชรภรณ์ ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๒๐๘. นายเปรมศักดิ์ เพียยุระ

สผ ๔/๒๕๔๕ (วิ.)

เบ็ญจวรรณ ๑๘/๖

(นายเปรมศักดิ์ เพียยุระ ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นางศิริลักษณ์ บัณบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๒๐๙. นางผณินทรา ภัคเกษม

นางผณินทรา ภัคเกษม (เชียงใหม่) : ดิฉัน นางผณินทรา ภัคเกษม
เชียงใหม่ ไทยรักไทย อยู่ค่ะ

นางศิริลักษณ์ บัณบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๒๑๐. นางผ่องศรี แซ่จึ้ง

นางผ่องศรี แซ่จึ้ง (ศรีสะเกษ) : ดิฉัน นางผ่องศรี แซ่จึ้ง ศรีสะเกษ
เขต ๙ อยู่ค่ะ

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๒๑๑. นายเผด็จชัย
สะสมทรัพย์

นายเผด็จชัย สะสมทรัพย์ (นครปฐม) : อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๒๑๒. นายพงศ์กร
อรรณนพพร

นายพงศ์กร อรรณนพพร (ขอนแก่น) : ผม พงศกร อรรณนพพร ไทยรักไทย
ขอนแก่น อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๒๑๓. ว่าที่ร้อยตรี
พงศ์พันธ์ สุนทรชัย

ว่าที่ร้อยตรี พงศ์พันธ์ สุนทรชัย (หนองคาย) : ผม ว่าที่ร้อยตรี พงศ์พันธ์ สุนทรชัย
พรรคไทยรักไทย หนองคาย เขต ๑ อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๒๑๔. นายพงศ์เวช
เวชชาชีวะ

นายพงศ์เวช เวชชาชีวะ (จันทบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม พงศ์เวช
เวชชาชีวะ พรรคไทยรักไทยจากจังหวัดจันทบุรี มาครับ

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๒๑๕. นายพงษ์พิช
รุ่งเป้า

นายพงษ์พิช รุ่งเป้า (นครราชสีมา) : อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๒๑๖. นายพงษ์ศักดิ์
บุญศล

นายพงษ์ศักดิ์ บุญศล (สกลนคร) : อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๒๑๗. นายพงษ์ศักดิ์
รักตพงศ์ไพศาล

นายพงษ์ศักดิ์ รักตพงศ์ไพศาล (บัญชีรายชื่อ) : อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๒๑๘. นายพงษ์ศักดิ์
วรปัญญา

สผ ๔/๒๕๔๕ (วิ.)

วัดนี้ ๑๙/๒

นายพงษ์ศักดิ์ วรรณปัญญา (ลพบุรี) : อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๒๑๙. ร้อยตำรวจเอก
เพียว พูลรัตน์

(ร้อยตำรวจเอก เพียว พูลรัตน์ ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๒๒๐. นายพรชัย
อรรถปรีชากร

นายพรชัย อรรถปรีชากร (เชียงใหม่) : อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๒๒๑. นางพรพิชญ์
พัฒนกุลเลิศ

(นางพรพิชญ์ พัฒนกุลเลิศ ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๒๒๒. นายพรวุฒิ
สารสิน

(นายพรวุฒิ สารสิน ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๒๒๓. นายพรศักดิ์
เจริญประเสริฐนายพรศักดิ์ เจริญประเสริฐ (บัญชีรายชื่อ) : ผม พรศักดิ์ เจริญประเสริฐ
บัญชีรายชื่อ พรรคไทยรักไทย อยู่ครับนางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๒๒๔. นายพรศักดิ์
เปี่ยมคล้านายพรศักดิ์ เปี่ยมคล้า (นครปฐม) : ผม พรศักดิ์ เปี่ยมคล้า พรรคไทยรักไทย
อยู่ครับนางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๒๒๕. นายพรเสก
กาญจนจาวี

(นายพรเสก กาญจนจาวี ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๒๒๖. นายพณิทัช
ดำรงรัตน์

สผ ๔/๒๕๔๕ (วิ.)

วัดนี้ ๑๙/๓

นายพฤตชัย ดำรงรัตน์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานครับ ผม นายแพทย์
พฤตชัย ดำรงรัตน์ นะครับ หมอ ๑๙ บาท ไทยรักไทย กรุงเทพมหานคร เขตบึงกุ่ม อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขานุการสภาผู้แทนราษฎร) : ๒๒๗. นายพลกฤษณ์
หงษ์ทอง

(นายพลกฤษณ์ หงษ์ทอง ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขานุการสภาผู้แทนราษฎร) : ๒๒๘. นายพ้อง
ชีวานันท์

นายพ้อง ชีวานันท์ (พระนครศรีอยุธยา) : อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขานุการสภาผู้แทนราษฎร) : ๒๒๙. นายพายัพ
บันเกิด

นายพายัพ บันเกิด (สิงห์บุรี) : อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขานุการสภาผู้แทนราษฎร) : ๒๓๐. นางพิชญ์สินี
มุงฝากกลาง

นางพิชญ์สินี มุงฝากกลาง (นครราชสีมา) : ท่านประธานที่เคารพ ดิฉัน

นางพิชญ์สินี มุงฝากกลาง นครราชสีมา เขต ๕ พรรคไทยรักไทย อยู่ค่ะ

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขานุการสภาผู้แทนราษฎร) : ๒๓๑. นายพิชาญ
พิบูลย์วัฒนวงษ์

นายพิชาญ พิบูลย์วัฒนวงษ์ (บัญชีรายชื่อ) : กระผม พิศาญ พิบูลย์วัฒนวงษ์
ไทยรักไทย อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขานุการสภาผู้แทนราษฎร) : ๒๓๒. นายพิเชษฐ
พันธุ์วิชาติกุล

(นายพิเชษฐ พันธุ์วิชาติกุล ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขานุการสภาผู้แทนราษฎร) : ๒๓๓. นายพิทยา
บุญเฉลียว

นายพิทยา บุญเฉลียว (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานครับ ผม พิทยา บุญเฉลียว
ศรีสะเกษ เขต ๒ อยู่ครับ

สผ ๔/๒๕๔๕ (วิ.)

วันนี้ ๑๙/๔

นางศิริลักษณ์ บัณบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๒๓๔. นายพิทักษ์
สันติวงศ์เดชา

(นายพิทักษ์ สันติวงศ์เดชา ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นางศิริลักษณ์ บัณบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๒๓๕. นายพินิจ
จันทร์สมบูรณ์

นายพินิจ จันทร์สมบูรณ์ (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานครับ ผม พินิจ

จันทร์สมบูรณ์ นับคะแนนอยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ บัณบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๒๓๖. นายพินิจ
จันทร์สุรินทร์

นายอิทธิรัตน์ จันทร์สุรินทร์ (ลำปาง) : ลาประชุมครับท่านประธานครับ

นางศิริลักษณ์ บัณบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๒๓๗. นายพิมล
ศรีวิกรม์

นายพิมล ศรีวิกรม์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานครับ ผม พิมล ศรีวิกรม์
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เขตที่ ๑๙ บางกะปิ พรรคไทยรักไทย อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ บัณบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๒๓๘. นายพิษณุ
พลไวย์

(นายพิษณุ พลไวย์ ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นางศิริลักษณ์ บัณบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๒๓๙. นายพีระพงษ์
เฮงสวัสดิ์

นายพีระพงษ์ เฮงสวัสดิ์ (บุรีรัมย์) : ท่านประธานครับ ผม พีระพงษ์ เฮงสวัสดิ์
พรรคไทยรักไทย เขต ๕ บุรีรัมย์ อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ บัณบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๒๔๐. นายพีระพันธุ์
สาสิริฐวิภาค

(นายพีระพันธุ์ สาสิริฐวิภาค ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นางศิริลักษณ์ บัณบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๒๔๑. นายพีระเพชร
ศิริกุล

(นายพีระเพชร ศิริกุล ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๒๔๒. นายพุทธิพงษ์ ปุณณกันต์

(นายพุทธิพงษ์ ปุณณกันต์ ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๒๔๓. นายพูลสวัสดิ์ ไตรระไคยยะ

(นายพูลสวัสดิ์ ไตรระไคยยะ ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๒๔๔. นายโพธิพงษ์ ลำคำ

(นายโพธิพงษ์ ลำคำ ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๒๔๕. นายไพฑูรย์ แก้วทอง

(นายไพฑูรย์ แก้วทอง ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๒๔๖. นายไพบูลย์ พิมพ์พิสิฐถาวร

(นายไพบูลย์ พิมพ์พิสิฐถาวร ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๒๔๗. นายไพโร พัฒโน

(นายไพโร พัฒโน ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๒๔๘. นายไพโรจน์ ไส้หิ์สุนทร

นายไพโรจน์ ไส้หิ์สุนทร (ลำปาง) : อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๒๔๙. ว่าที่ร้อยตรี ไพโรจน์ สุวรรณฉวี

ว่าที่ร้อยตรี ไพโรจน์ สุวรรณฉวี (นครราชสีมา) : อยู่ครับ

สผ ๔/๒๕๔๕ (วิ.)

วัดนี้ ๑๙/๖

นางศิริลักษณ์ ปันบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๒๕๐. นายไพศาล
จันทรรักดี

นายไพศาล จันทรรักดี (เพชรบูรณ์) : ผม ไพศาล จันทรรักดี พรรคไทยรักไทย
เพชรบูรณ์ เขต ๗ อยู่ครับ

- ๒๐/๑

สผ ๔/๒๕๔๕ (วิ.)

รสรินทร์ ๒๐/๑

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๒๕๑ นายไพศาล
จันทวารา

(นายไพศาล จันทวารา ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๒๕๒. นายไพศาล
ยิ่งสมาน

นายไพศาล ยิ่งสมาน (ยะลา) : อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๒๕๓. นางฟาริดา
สุไลมาน

นางฟาริดา สุไลมาน (สุรินทร์) : ดิฉัน ฟาริดา สุไลมาน จากจังหวัดสุรินทร์
พรรคไทยรักไทย อยู่ค่ะ

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๒๕๔. นายภัทรศักดิ์
ไธสสถานเคราะห์

นายภัทรศักดิ์ ไธสสถานเคราะห์ (กรุงเทพมหานคร) : ผม ภัทรศักดิ์
ไธสสถานเคราะห์ กรุงเทพมหานคร พรรคไทยรักไทย อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๒๕๕. นายภิญโญ
นิโรจน์

นายภิญโญ นิโรจน์ (นครสวรรค์) : อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๒๕๖. นายภิมุข
สิมะโรจน์

นายภิมุข สิมะโรจน์ (กรุงเทพมหานคร) : ผม ภิมุข สิมะโรจน์ ไทยรักไทย กทม.
อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๒๕๗. นายภูมิ
สาระผล

นายภูมิ สาระผล (ขอนแก่น) : ภูมิ สาระผล อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๒๕๘. นายภูมินทร์
ลีธีระประเสริฐ

(นายภูมินทร์ ลีธีระประเสริฐ ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๒๕๙. นางสาวภูวนิดา คุณผลิน

(นางสาวภูวนิดา คุณผลิน ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๒๖๐. นายมงคล

กิมสุนจันทร์

นายมงคล กิมสุนจันทร์ (กรุงเทพมหานคร) : กระผม นายมงคล กิมสุนจันทร์

อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๒๖๑. นายมณฑิร

สงฆ์ประชา

(นายมณฑิร สงฆ์ประชา ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๒๖๒. นายมนตรี

ปาน้อยนนท์

(นายมนตรี ปาน้อยนนท์ ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๒๖๓. นางมยุรา

มนะสิการ

นางมยุรา มนะสิการ (พิษณุโลก) : ดิฉัน มยุรา มนะสิการ พรรคไทยรักไทย

พิษณุโลก เขต ๓ อยู่ค่ะ

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๒๖๔. นายมหิดล

จันทรางกูร

(นายมหิดล จันทรางกูร ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๒๖๕. นายมานพ

จรัสดำรงนิตย์

นายมานพ จรัสดำรงนิตย์ (ศรีสะเกษ) : อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๒๖๖. นายมานิตย์

สังข์พุ่ม

สผ ๔/๒๕๔๕ (ว.)

รสรินทร์ ๒๐/๓

นายมานิตย์ สังข์พุ่ม (สุรินทร์) : ผม มานิตย์ สังข์พุ่ม ไทยรักไทย สุรินทร์

อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ บัณบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๒๖๗. นายมาโนชญ์

วิชัยกุล

(นายมาโนชญ์ วิชัยกุล ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นางศิริลักษณ์ บัณบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๒๖๘. ศาสตราจารย์

มารุต บุญนาค

(ศาสตราจารย์มารุต บุญนาค ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นางศิริลักษณ์ บัณบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๒๖๙. นางมุกดา

พงษ์สมบัติ

นางมุกดา พงษ์สมบัติ (ขอนแก่น) : ท่านประธานที่เคารพ ดิฉัน นางมุกดา

พงษ์สมบัติ พรรคไทยรักไทย ขอนแก่น เขต ๔ อยู่ค่ะ

นางศิริลักษณ์ บัณบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๒๗๐. นายมุข

สุไلمان

(นายมุข สุไلمان ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นางศิริลักษณ์ บัณบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๒๗๑. นายเมธี

ฉัตรจินดาร์ตน์

นายเมธี ฉัตรจินดาร์ตน์ (นครสวรรค์) : ท่านประธานที่เคารพ ผม เมธี

ฉัตรจินดาร์ตน์ พรรคไทยรักไทย นครสวรรค์ เขต ๕ อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ บัณบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๒๗๒. นายยงยศ

อดิเรกสาร

นายยงยศ อดิเรกสาร (สระบุรี) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม ยงยศ อดิเรกสาร

สระบุรี เขต ๒ ไทยรักไทย อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ บัณบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๒๗๓. นายยงยุทธ

ติยะไพรัช

นายยงยุทธ ติยะไพรัช (เชียงราย) : อยู่ครับ

๗๒

สผ ๔/๒๕๔๕ (วิ.)

รสรินทร์ ๒๐/๔

- นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๒๗๔. นายยงยุทธ นพเกตุ
- นายยงยุทธ นพเกตุ (บัญญัติรายชื่อ) : กระผม ยงยุทธ นพเกตุ พรรคไทยรักไทย
- อยู่ครับ
- นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๒๗๕. นายยงยุทธ สุภาพ
- (นายยงยุทธ สุภาพ ไม่อยู่ในที่ประชุม)
- นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๒๗๖. นายยุทธพงศ์ จรัสเสถียร
- (นายยุทธพงศ์ จรัสเสถียร ไม่อยู่ในที่ประชุม)
- นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๒๗๗. นายยุทธศิลป์ ฐานะกุล
- นายยุทธศิลป์ ฐานะกุล (บัญญัติรายชื่อ) : ยุทธศิลป์ ฐานะกุล ไทยรักไทย
- อยู่ครับ
- นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๒๗๘. นางเยาวภา วงศ์สวัสดิ์
- นางเยาวภา วงศ์สวัสดิ์ (เชียงใหม่) : เยาวภา วงศ์สวัสดิ์ พรรคไทยรักไทย อยู่ค่ะ
- นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๒๗๙. นายรณฤทธิ์ชัย คานเขต
- นายรณฤทธิ์ชัย คานเขต (ยโสธร) : รณฤทธิ์ชัย คานเขต อยู่ครับ
- นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๒๘๐. นาวาอากาศโท รวยลาม เอี่ยมทอง
- นาวาอากาศโท รวยลาม เอี่ยมทอง (กรุงเทพมหานคร) : กระผม นาวาอากาศโท รวยลาม เอี่ยมทอง กรุงเทพมหานคร ไทยรักไทย อยู่ครับ
- นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๒๘๑. นายระวีง เนตรโพธิ์แก้ว

๗๓

สผ ๔/๒๕๔๕ (ว.)

รสรินทร์ ๒๐/๕

นายระวัง เนตรโพธิ์แก้ว (นครปฐม) : ผม ระวัง เนตรโพธิ์แก้ว ไทยรักไทย
จากจังหวัดนครปฐม อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๒๘๒. นายระวี
หิรัญโชติ

นายระวี หิรัญโชติ (บัญชีรายชื่อ) : ระวี หิรัญโชติ พรรคไทยรักไทย อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๒๘๓. นางสาวรังสิมา รอดรัศมี

(นางสาวรังสิมา รอดรัศมี ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๒๘๔. พลเอก รัตนะ
เฉลิมแสนยากร

พลเอก รัตนะ เฉลิมแสนยากร (บัญชีรายชื่อ) : พลเอก รัตนะ เฉลิมแสนยากร
ไทยรักไทย อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๒๘๕. นายรุ่งเรือง
พิทยศิริ

นายรุ่งเรือง พิทยศิริ (บัญชีรายชื่อ) : ผม รุ่งเรือง พิทยศิริ ไทยรักไทย บัญชีรายชื่อ
อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๒๘๖. นางสาวเรวดี
รัศมิทัต

(นางสาวเรวดี รัศมิทัต ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๒๘๗. นายเรวัต
สิรินกุล

(นายเรวัต สิรินกุล ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๒๘๘. พลเรือโท ไรช
วิภัตติภูมิประเทศ

(พลเรือโท ไรช วิภัตติภูมิประเทศ ไม่อยู่ในที่ประชุม)

สผ ๔/๒๕๔๕ (วิ.)

รสรินทร์ ๒๐/๖

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๒๘๙. นางลลิตา
ฤกษ์สำราญ

นายวิรัชชัย สัจจุกุล (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานครับ ดอกเตอร์ลลิตา
ให้ผมเรียนท่านประธานว่าตอนนี้ป่วยอยู่โรงพยาบาลครับผม

- ๒๑/๑

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตบำรุงกิจ (เลขานุการสภาผู้แทนราษฎร) : ๒๕๐. นายลามศักดิ์
ลามภาโรจน์กิจ

(นายลามศักดิ์ ลามภาโรจน์กิจ ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตบำรุงกิจ (เลขานุการสภาผู้แทนราษฎร) : ๒๕๑. นางสาวณีย์
ตันติกุลพงศ์

นางสาวณีย์ ตันติกุลพงศ์ (มุกดาหาร) : นางสาวณีย์ ตันติกุลพงศ์ มุกดาหาร เขต ๒
พรรคไทยรักไทย อยู่ค่ะ

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตบำรุงกิจ (เลขานุการสภาผู้แทนราษฎร) : ๒๕๒. นายลิขิต
ธีรเวคิน

นายลิขิต ธีรเวคิน (บัญชีรายชื่อ) : ลิขิต ธีรเวคิน บัญชีรายชื่อ ไทยรักไทย
อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตบำรุงกิจ (เลขานุการสภาผู้แทนราษฎร) : ๒๕๓. นายลิขิต
หมู่ดี

นายลิขิต หมู่ดี (ปทุมธานี) : อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตบำรุงกิจ (เลขานุการสภาผู้แทนราษฎร) : ๒๕๔. พลตำรวจโท
วรรณรัตน์ คชรักษ์

(พลตำรวจโท วรรณรัตน์ คชรักษ์ ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตบำรุงกิจ (เลขานุการสภาผู้แทนราษฎร) :

๒๕๕. นายวรรณรัตน์ ชาญนุกุล

นายวรรณรัตน์ ชาญนุกุล (นครราชสีมา) : นายวรรณรัตน์ ชาญนุกุล อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตบำรุงกิจ (เลขานุการสภาผู้แทนราษฎร) : ๒๕๖. นายวรวัจน์
เอื้ออภิญญกุล

นายวรวัจน์ เอื้ออภิญญกุล (แพร่) : วรวัจน์ เอื้ออภิญญกุล จากจังหวัดแพร่
ไทยรักไทย เขต ๓ อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตบำรุงกิจ (เลขานุการสภาผู้แทนราษฎร) : ๒๕๗. นายวรวิทย์
ภุมมะกาญจนะ

(นายวรวิฑูรย์ ภูมิระกาญจนะ ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นางศิริลักษณ์ ปั้นบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๒๙๘. นายวรวิฑูรย์
ศิลปอาชา

นายวรวิฑูรย์ ศิลปอาชา (สุพรรณบุรี) : อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ ปั้นบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๒๙๙. นายวัชร
ณ วังขนาย

นายวัชร ณ วังขนาย (นครราชสีมา) : ผม วัชร ณ วังขนาย พรรคไทยรักไทย
นครราชสีมา เขต ๖ อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ ปั้นบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๓๐๐. นายวัฒนา
แข่งไพเราะ

นายวัฒนา แข่งไพเราะ (กรุงเทพมหานคร) : ผม วัฒนา แข่งไพเราะ ส.ส. กทม.
เขตพระโขนง วัฒนา พรรคไทยรักไทย อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ ปั้นบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๓๐๑. นายวัยโรจน์
พิพิธภักดี

(นายวัยโรจน์ พิพิธภักดี ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นางศิริลักษณ์ ปั้นบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๓๐๒. ว่าที่เรือโท
วัลลภ ยังตรง

ว่าที่เรือโท วัลลภ ยังตรง (สมุทรปราการ) : ท่านประธานครับ ผม นายแพทย์
วัลลภ ยังตรง สมุทรปราการ พรรคไทยรักไทย อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ ปั้นบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๓๐๓. นายวัลลภ
สุปรียศิลป์

(นายวัลลภ สุปรียศิลป์ ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นางศิริลักษณ์ ปั้นบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๓๐๔. นายวราจุ
ศิริวัฒน์

(นายวราจุ ศิริวัฒน์ ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นางศิริลักษณ์ บัณบำรุงกิจ (เลขานุการสภาผู้แทนราษฎร) : ๓๐๕. นายวาสิต
พยัคฆบุตร

(นายวาสิต พยัคฆบุตร ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นางศิริลักษณ์ บัณบำรุงกิจ (เลขานุการสภาผู้แทนราษฎร) : ๓๐๖. นายวิชัย
วัฒนาประสิทธิ์

(นายวิชัย วัฒนาประสิทธิ์ ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นางศิริลักษณ์ บัณบำรุงกิจ (เลขานุการสภาผู้แทนราษฎร) : ๓๐๗. นายวิจิตร
พรพฤตพันธ์

(นายวิจิตร พรพฤตพันธ์ ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นางศิริลักษณ์ บัณบำรุงกิจ (เลขานุการสภาผู้แทนราษฎร) : ๓๐๘. นายวิจิตร
ศรีสอาน

(นายวิจิตร ศรีสอาน ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นางศิริลักษณ์ บัณบำรุงกิจ (เลขานุการสภาผู้แทนราษฎร) : ๓๐๙. พันตำรวจโท
วิจิตร สุวิทย์

(พันตำรวจโท วิจิตร สุวิทย์ ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นางศิริลักษณ์ บัณบำรุงกิจ (เลขานุการสภาผู้แทนราษฎร) : ๓๑๐. นายวิชัย
ชัยจิตวนิชกุล

นายวิชัย ชัยจิตวนิชกุล (อุดรธานี) : ท่านประธานครับ หมอวิชัย ขาดพัฒนา
อุดรธานี อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ บัณบำรุงกิจ (เลขานุการสภาผู้แทนราษฎร) : ๓๑๑. นายวิชัย
สามิตร

นายวิชัย สามิตร (หนองบัวลำภู) : อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ บัณบำรุงกิจ (เลขานุการสภาผู้แทนราษฎร) : ๓๑๒. นายวิชาญ
มีนชัยนันท์

นายวิชาญ มีนชัยนันท์ (กรุงเทพมหานคร) : ผม วิชาญ มีนชัยนันท์
พรรคไทยรักไทย อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขานุการสภาผู้แทนราษฎร) : ๓๑๓. นายวิจิต
ปลั่งศรีสกุล

นายวิจิต ปลั่งศรีสกุล (บัญชีรายชื่อ) : วิจิต ปลั่งศรีสกุล ไทยรักไทย อยู่ครับ
นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขานุการสภาผู้แทนราษฎร) : ๓๑๔. นายวิเชษฐ์
เกษมทองศรี

นายวิเชษฐ์ เกษมทองศรี (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธาน ผม วิเชษฐ์
เกษมทองศรี ราชบุรี ไทยรักไทย อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขานุการสภาผู้แทนราษฎร) : ๓๑๕. นายวิฑูรย์
นามบุตร

(นายวิฑูรย์ นามบุตร ไม่อยู่ในที่ประชุม)
นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขานุการสภาผู้แทนราษฎร) : ๓๑๖. นายวิฑูรย์
วงษ์ไกร

นายวิฑูรย์ วงษ์ไกร (ยโสธร) : ท่านประธานครับ ผม วิฑูรย์ วงษ์ไกร ไทยรักไทย
ยโสธร เขตเลือกตั้งที่ ๓ มาครับ

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขานุการสภาผู้แทนราษฎร) : ๓๑๗. นายวิทยา
แก้วภราดัย

(นายวิทยา แก้วภราดัย ไม่อยู่ในที่ประชุม)
นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขานุการสภาผู้แทนราษฎร) : ๓๑๘. นายวิทยา

คุณปลื้ม

นายวิทยา คุณปลื้ม (ชลบุรี) : อยู่ครับ
นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขานุการสภาผู้แทนราษฎร) : ๓๑๙. นายวิทยา

ทรงคำ

นายวิทยา ทรงคำ (เชียงใหม่) : วิทยา ทรงคำ ไทยรักไทย เชียงใหม่ เขต ๔
ไม่เคยขาดประชุม ปีกลายได้โล่ อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขานุการสภาผู้แทนราษฎร) : ๓๒๐. นายวิทยา
เทียนทอง

นายวิทยา เทียนทอง (สระแก้ว) : อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ บัณบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๓๒๑. นายวิทยา
บันทูปา

(นายวิทยา บันทูปา ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นางศิริลักษณ์ บัณบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๓๒๒. นายวิทยา
บุรณศิริ

นายวิทยา บุรณศิริ (พระนครศรีอยุธยา) : อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ บัณบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๓๒๓. นายวิทยา
ภูมิเหล่าแจ้ง

นายวิทยา ภูมิเหล่าแจ้ง (กาฬสินธุ์) : อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ บัณบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๓๒๔. พันเอก วินัย สมพงษ์

พันเอก วินัย สมพงษ์ (บัญชีรายชื่อ) : อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ บัณบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๓๒๕. นายวินัย
เสนเนียม

(นายวินัย สเสนเนียม ไม่อยู่ในที่ประชุม)

สผ ๔/๒๕๔๕ (วิ.)

ณัฐวัฒน์ ๒๒/๑

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๓๒๖. นายวิรัช
ร่วมเย็น

(นายวิรัช ร่วมเย็น ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๓๒๗. นายวิรัตน์
ตยางคนนท์

นายวิรัตน์ ตยางคนนท์ (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานครับ ผม วิรัตน์ ตยางคนนท์
พรรคไทยรักไทย อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๓๒๘. พลตำรวจโท
วิโรจน์ เปาอินทร์

พลตำรวจโท วิโรจน์ เปาอินทร์ (อ่างทอง) : อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๓๒๙. พลเอก วิโรจน์
แสงสนิท

(พลเอก วิโรจน์ แสงสนิท ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๓๓๐. นายวิลาศ
จันทร์พิทักษ์

(นายวิลาศ จันทร์พิทักษ์ ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๓๓๑. นายวิวรรณไชย ณ กาฬสินธุ์

นายวิวรรณไชย ณ กาฬสินธุ์ (บัญชีรายชื่อ) : อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๓๓๒. นายวิวัฒน์
นิติกาญจนา

นายวิวัฒน์ นิติกาญจนา (ราชบุรี) : อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๓๓๓. นายวิเศษ
ใจใหญ่

นายวิเศษ ใจใหญ่ (บัญชีรายชื่อ) : อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ บัณฑิต บัณฑิต (เลขานุการสภาผู้แทนราษฎร) : ๓๓๔. นายวิสันต์
เดชเสน

นายวิสันต์ เดชเสน (โยธธ) : อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ บัณฑิต บัณฑิต (เลขานุการสภาผู้แทนราษฎร) : ๓๓๕. นายวิสาร
เดชธีรวิวัฒน์

นายวิสาร เดชธีรวิวัฒน์ (เชียงราย) : อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ บัณฑิต บัณฑิต (เลขานุการสภาผู้แทนราษฎร) : ๓๓๖. นายวิสิทธิ์
พิทยาภรณ์

นายวิสิทธิ์ พิทยาภรณ์ (นครราชสีมา) : อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ บัณฑิต บัณฑิต (เลขานุการสภาผู้แทนราษฎร) : ๓๓๗. นายวิสิทธิ์
ไชยณรณ

นายวิสิทธิ์ ไชยณรณ (พะเยา) : ผม วิสิทธิ์ ไชยณรณ จากจังหวัดพะเยา
พรรคไทยรักไทย เขต ๒ ไม่เคยขาดครับ

นางศิริลักษณ์ บัณฑิต บัณฑิต (เลขานุการสภาผู้แทนราษฎร) : ๓๓๘. นายวีระชัย
วีระเมธีกุล

(นายวีระชัย วีระเมธีกุล ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นางศิริลักษณ์ บัณฑิต บัณฑิต (เลขานุการสภาผู้แทนราษฎร) : ๓๓๙. นายวีระพล
อดิเรกสาร

นายวีระพล อดิเรกสาร (สระบุรี) : วีระพล อดิเรกสาร ไทยรักไทย สระบุรี อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ บัณฑิต บัณฑิต (เลขานุการสภาผู้แทนราษฎร) : ๓๔๐. นายวุฒิชัย
กิตติธเนศวร

(นายวุฒิชัย กิตติธเนศวร ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นางศิริลักษณ์ บัณฑิต บัณฑิต (เลขานุการสภาผู้แทนราษฎร) : ๓๔๑. นายวุฒิชัย
สงวนวงศ์ชัย

นายวุฒิชัย สงวนวงศ์ชัย (ชัยภูมิ) : อยู่ครับ

สผ ๔/๒๕๔๕ (วิ.)

ณัฐวัฒน์ ๒๒/๓

นางศิริลักษณ์ บัณบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๓๔๒. นายวุฒิพงศ์

ฉายแสง

นายวุฒิพงศ์ ฉายแสง (ฉะเชิงเทรา) : ผม วุฒิพงศ์ ฉายแสง พรรคไทยรักไทย

ฉะเชิงเทรา เขต ๓ อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ บัณบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๓๔๓. นายเวียง
วรเชษฐ์

นายเวียง วรเชษฐ์ (ร้อยเอ็ด) : ผม เวียง วรเชษฐ์ ร้อยเอ็ด เขต ๙ ไทยรักไทย
อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ บัณบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๓๔๔. พันตำรวจโท
ไวพจน์ อารณรัตน์

พันตำรวจโท ไวพจน์ อารณรัตน์ (กำแพงเพชร) : กระผม พันตำรวจโท ไวพจน์
อารณรัตน์ ไทยรักไทย จังหวัดกำแพงเพชร อยู่ตลอดครับ

นางศิริลักษณ์ บัณบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๓๔๕. นายศรคม
ภาษา

นายศรคม ภาษา (ชัยภูมิ) : อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ บัณบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๓๔๖. พลตรี ศรชัย
มนตริวัต

พลตรี ศรชัย มนต์ริวัต (กาญจนบุรี) : อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ บัณบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๓๔๗. นายศราวุธ
เพชรพนมพร

นายศราวุธ เพชรพนมพร (อุดรธานี) : อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ บัณบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๓๔๘. นายศักดิ์ดา
คงเพชร

(นายศักดิ์ดา คงเพชร ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นางศิริลักษณ์ บัณบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๓๔๙. นายศักดิ์สยาม ชิดชอบ

นายกัศิ์สยาม ชิดชอบ (บุรีรัมย์) : อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ บั้่นบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๓๕๐. นางสาวคันสนีย์ นาคพงศ์

นางสาวคันสนีย์ นาคพงศ์ (กรุงเทพมหานคร) : ดิฉัน นางสาวคันสนีย์ นาคพงศ์ กรุงเทพมหานคร ไทยรักไทย เป็นกรรมการนับคะแนน อยู่ค่ะ

นางศิริลักษณ์ บั้่นบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๓๕๑. นาวาอากาศตรี ศิธา ทิวารี

นาวาอากาศตรี ศิธา ทิวารี (กรุงเทพมหานคร) : นาวาอากาศตรี ศิธา ทิวารี กรุงเทพมหานคร ไทยรักไทย อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ บั้่นบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๓๕๒. นายศิริ หวังบุญเกิด

นายศิริ หวังบุญเกิด (กรุงเทพมหานคร) : ศิริ หวังบุญเกิด ไทยรักไทย กรุงเทพมหานคร เขต ๑ อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ บั้่นบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๓๕๓. นายศิริโชค โสภา

(นายศิริโชค โสภา ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นางศิริลักษณ์ บั้่นบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๓๕๔. นางศิริวรรณ ปราศจากศัตรู

(นางศิริวรรณ ปราศจากศัตรู ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นางศิริลักษณ์ บั้่นบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๓๕๕. นายศิริวัฒน์ ขจรประศาสน์

(นายศิริวัฒน์ ขจรประศาสน์ ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นางศิริลักษณ์ บั้่นบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๓๕๖. นายศิริศักดิ์ อ่อนละมัย

(นายศิริศักดิ์ อ่อนละมัย ไม่อยู่ในที่ประชุม)

สผ ๔/๒๕๔๕ (วิ.)

ณัฐวัฒน์ ๒๒/๕

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๓๕๗. นายศุภชัย
โพธิ์สุ

นายศุภชัย โพธิ์สุ (นครพนม) : ท่านประธานที่เคารพ ผม ศุภชัย โพธิ์สุ
นครพนม เขต ๕ พรรคไทยรักไทย อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๓๕๘. นางสาวศุภมาศ อิศรภักดี

นางสาวศุภมาศ อิศรภักดี (กรุงเทพมหานคร) : ศุภมาศ อิศรภักดี
เขตหลักสี่ พรรคไทยรักไทย อยู่ค่ะ

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๓๕๙. นายศุภรักษ์
ควรรหา

นายศุภรักษ์ ควรรหา (สุรินทร์) : ศุภรักษ์ ควรรหา ไทยรักไทย สุรินทร์ อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๓๖๐. นายสงกรานต์
คำพิไลย์

นายสงกรานต์ คำพิไลย์ (หนองคาย) : กระผม สงกรานต์ คำพิไลย์ ส.ส.
หนองคาย เขต ๕ ไทยรักไทย อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๓๖๑. นายสงวน
พงษ์มณี

นายสงวน พงษ์มณี (ลำพูน) : อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๓๖๒. นายสง่า
ธนสงวนวงศ์

นายสง่า ธนสงวนวงศ์ (ชลบุรี) : อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๓๖๓. นายสนั่น
สบายเมือง

นายสนั่น สบายเมือง (กำแพงเพชร) : ผม นายสนั่น สบายเมือง กำแพงเพชร
เขต ๔ พรรคไทยรักไทย อยู่ครับ

สผ ๔/๒๕๔๕ (วิ.)

ณัฐวัฒน์ ๒๒/๖

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๓๖๔. นายสนั่น

สุธากุล

(นายสนั่น สุธากุล ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๓๖๕. นายสมเกียรติ

ฉันทวานิช

(นายสมเกียรติ ฉันทวานิช ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๓๖๖. นายสมควร
โอบอ้อม

นายสมควร โอบอ้อม (นครสวรรค์) : อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๓๖๗. นายสมเจตน์
ลิมปะพันธุ์

(นายสมเจตน์ ลิมปะพันธุ์ ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๓๖๘. นายสมชัย

ฉัตรพัฒน์ศิริ

นายสมชัย ฉัตรพัฒน์ศิริ (นครราชสีมา) : อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๓๖๙. พันตำรวจโท

สมชาย เพศประเสริฐ

พันตำรวจโท สมชาย เพศประเสริฐ (นครราชสีมา) : อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๓๗๐. นายสมชาย

ไศลสถาพรพิพิธ

(นายสมชาย ไศลสถาพรพิพิธ ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๓๗๑. นายสมชาย

สหชัยรุ่งเรือง

(นายสมชาย สหชัยรุ่งเรือง ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๓๗๒. นายสมชาย

สุนทรวัฒน์

นายสมชาย สุนทรวัฒน์ (สระบุรี) : อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๓๗๓. นายสมบัติ

รัตน์

นายสมบัติ รัตน์ (อุบลราชธานี) : อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๓๗๔. นายสมบุญ

ไพรวัลย์

นายสมบุญ ไพรวัลย์ (แม่ฮ่องสอน) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม

นายสมบุญ ไพรวัลย์ พรรคไทยรักไทย แม่ฮ่องสอน เขต ๒ อำเภอแม่สะเรียง อำเภอแม่ละน้อย
อำเภอสบเมย ถิ่นดอกบัวตอง กองมูเสียดฟ้า มีถนน ๑๐๘ ผ่านครับ อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ บัณบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๓๗๕. นายสมบุญ
วันไชยธนวงศ์

(นายสมบุญ วันไชยธนวงศ์ ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นางศิริลักษณ์ บัณบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๓๗๖. นายสมบุญ
อุทัยเวียนกุล

(นายสมบุญ อุทัยเวียนกุล ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นางศิริลักษณ์ บัณบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๓๗๗. นายสามารถ
เจ้ะนา

(นายสามารถ เจ้ะนา ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นางศิริลักษณ์ บัณบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๓๗๘. นายสมศักดิ์
เกียรติสุรนนท์

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ขอนแก่น) : อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ บัณบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๓๗๙. นายสมศักดิ์
คุณเงิน

นายสมศักดิ์ คุณเงิน (ขอนแก่น) : อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ บัณบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๓๘๐. นายสมศักดิ์
ปรีศนันท์กุล

นายสมศักดิ์ ปรีศนันท์กุล (อ่างทอง) : อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ บัณบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๓๘๑. นายสมศักดิ์
พันธ์เกษม

นายสมศักดิ์ พันธ์เกษม (นครราชสีมา) : อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ บัณบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๓๘๒. นายสมศักดิ์
วรคามิน

นายสมศักดิ์ วรคามิน (บัญชีรายชื่อ) : อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๓๘๓. นายสมศักดิ์

โสมกลาง

นายสมศักดิ์ โสมกลาง (นครราชสีมา) : อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๓๘๔. นายสรวิศ

สมะลาภา

(นายสรวิศ สมะลาภา ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๓๘๕. นายสุ

สันติเมทนีดล

นายสุ สันติเมทนีดล (บัญชีรายชื่อ) : ผม สุ สันติเมทนีดล บัญชีรายชื่อ

พรรคไทยรักไทย อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๓๘๖. นายสุ

อึ้งอภินันท์

นายสุ อึ้งอภินันท์ (เชียงใหม่) : อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๓๘๗. นางสลิ

ชัยสมม

นางสลิ ชัยสมม (สมุทรปราการ) : สลิ ชัยสมม พรรคไทยรักไทย

เขต ๕ จังหวัดสมุทรปราการ อยู่ค่ะ

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๓๘๘. นายส

วงษ์สุนทร

นายส วงษ์สุนทร (นครสวรรค์) : อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๓๘๙. นายสัน

ตันสุ

นายสัน ตันสุ (เชียงใหม่) : ผม สัน ตันสุ จากเชียงใหม่ อยู่ครับ

สผ ๔/๒๕๔๕ (วิ.)

สุทธาทิพย์ ๒๓/๔

นางศิริลักษณ์ บัณฑิต บัณฑิต (เลขานุการสภาผู้แทนราษฎร) : ๓๙๐. นายสันต์
จิณากัด

(นายสันต์ จิณากัด ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นางศิริลักษณ์ บัณฑิต บัณฑิต (เลขานุการสภาผู้แทนราษฎร) : ๓๙๑. นายสัมพันธ์
ทองสมัคร

(นายสัมพันธ์ ทองสมัคร ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นางศิริลักษณ์ บัณฑิต บัณฑิต (เลขานุการสภาผู้แทนราษฎร) : ๓๙๒. นายสากล
ม่วงศิริ

นายสากล ม่วงศิริ (กรุงเทพมหานคร) : สากล ม่วงศิริ ไทยรักไทย กรุงเทพมหานคร
อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ บัณฑิต บัณฑิต (เลขานุการสภาผู้แทนราษฎร) : ๓๙๓. นายสาคร
พรหมภักดี

นายสาคร พรหมภักดี (สกลนคร) : สาคร พรหมภักดี สกลนคร ไทยรักไทย อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ บัณฑิต บัณฑิต (เลขานุการสภาผู้แทนราษฎร) : ๓๙๔. นายสาทิพย์
วงศ์หนองเตย

(นายสาทิพย์ วงศ์หนองเตย ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นางศิริลักษณ์ บัณฑิต บัณฑิต (เลขานุการสภาผู้แทนราษฎร) : ๓๙๕. นายสาธิต
ปิตุเตชะ

(นายสาธิต ปิตุเตชะ ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นางศิริลักษณ์ บัณฑิต บัณฑิต (เลขานุการสภาผู้แทนราษฎร) : ๓๙๖. นายสานิต
ว่องสันพงษ์

นายสานิต ว่องสันพงษ์ (ร้อยเอ็ด) : ผม สานิต ว่องสันพงษ์ จากร้อยเอ็ด
พรรคไทยรักไทย อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ บัณฑิต บัณฑิต (เลขานุการสภาผู้แทนราษฎร) : ๓๙๗. นายสามารถ
แก้วมีชัย

นายสามารถ แก้วมีชัย (เชียงใหม่) : อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตบำรุงกิจ (เลขานุการสภาผู้แทนราษฎร) : ๓๙๘. นายสาวิตรี
โพธิวิหค

(นายสาวิตรี โพธิวิหค ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตบำรุงกิจ (เลขานุการสภาผู้แทนราษฎร) : ๓๙๙. นายสำเร็จ
อัจฉริยะประสิทธิ์

(นายสำเร็จ อัจฉริยะประสิทธิ์ ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตบำรุงกิจ (เลขานุการสภาผู้แทนราษฎร) : ๔๐๐. นายสิทธิชัย
กิตติธเนศวร

(นายสิทธิชัย กิตติธเนศวร ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตบำรุงกิจ (เลขานุการสภาผู้แทนราษฎร) : ๔๐๑. นายสิทธิชัย
โควสุรัตน์

นายสิทธิชัย โควสุรัตน์ (อุบลราชธานี) : อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตบำรุงกิจ (เลขานุการสภาผู้แทนราษฎร) : ๔๐๒. นายสิน
กุ่มมะ

นายสิน กุ่มมะ (ระยอง) : อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตบำรุงกิจ (เลขานุการสภาผู้แทนราษฎร) : ๔๐๓. นายสินิตย์
เลิศไกร

(นายสินิตย์ เลิศไกร ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตบำรุงกิจ (เลขานุการสภาผู้แทนราษฎร) : ๔๐๔. นายสุขวิช
รังสิตพล

นายสุขวิช รังสิตพล (บัญชีรายชื่อ) : อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตบำรุงกิจ (เลขานุการสภาผู้แทนราษฎร) : ๔๐๕. นายสุขุม
เลาวัณย์ศิริ

นายสุขุม เลาวัณย์ศิริ (บัญชีรายชื่อ) : อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตบำรุงกิจ (เลขานุการสภาผู้แทนราษฎร) : ๔๐๖. นายสุขุมพงศ์
โง่นคำ

นายสุขุมพงศ์ ใจนาคำ (กาฬสินธุ์) : สุขุมพงศ์ ใจนาคำ ส.ส. กาฬสินธุ์ ไทยรักไทย
อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๔๐๗. หม่อมราชวงศ์สุขุมพันธุ์ บริพัตร

(หม่อมราชวงศ์สุขุมพันธุ์ บริพัตร ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๔๐๘. นายสุชน
ชามพูนท

นายสุชน ชามพูนท (พิษณุโลก) : อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๔๐๙. นายสุชาติ
แก้วนาโพธิ์

(นายสุชาติ แก้วนาโพธิ์ ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๔๑๐. นายสุชาติ
ตันเจริญ

(นายสุชาติ ตันเจริญ ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๔๑๑. นายสุชาติ
ตันติวณิชชานนท์

นายสุชาติ ตันติวณิชชานนท์ (อุบลราชธานี) : สุชาติ ตันติวณิชชานนท์
ไทยรักไทย อุบลราชธานี เขต ๙ อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๔๑๒. นายสุชาติ
บรรดาศักดิ์

นายสุชาติ บรรดาศักดิ์ (นนทบุรี) : อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๔๑๓. นายสุชาติ
ศรีสังข์

นายสุชาติ ศรีสังข์ (มหาสารคาม) : ท่านประธานครับ ผม สุชาติ ศรีสังข์
ชาติพัฒนา มหาสารคาม ช่วงที่แจกโล่ยังไม่เข้ามา ขณะนี้อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๔๑๔. นายสุชาย
ศรีสุรพล

นายสุชา ชันแสง (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานครับ ท่านสุชาย ศรีสุรพล
ขณะนี้ไปช่วยลูกบ้านถูกจับอยู่ที่สมุทรปราการ เดียวมาครับ

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๔๑๕. นายสุทธิชัย
จันทร์อารักษ์

(นายสุทธิชัย จันทร์อารักษ์ ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๔๑๖. นายสุทัศน์

เงินหมื่น

(นายสุทัศน์ เงินหมื่น ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๔๑๗. นายสุทิน

คลังแสง

นายสุทิน คลังแสง (บัญชีรายชื่อ) : สุทิน คลังแสง ไทยรักไทย อยู่ อยู่แล้วครับ

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๔๑๘. นายสุเทพ

เทือกสุบรรณ

(นายสุเทพ เทือกสุบรรณ ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๔๑๙. นาวาตรี สุธรรม

ระหงษ์

(นาวาตรี สุธรรม ระหงษ์ ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๔๒๐. นายสุธา

ชันแสง

นายสุธา ชันแสง (กรุงเทพมหานคร) : ผม สุธา ชันแสง กรุงเทพมหานคร

เขต ๓๖ ไทยรักไทย อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขานุการสภาผู้แทนราษฎร) : ๔๒๑. นายสุนทร
วิลาวลัย

(นายสุนทร วิลาวลัย ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขานุการสภาผู้แทนราษฎร) : ๔๒๒. นายสุพจน์
ฤชุพันธุ์

นายสุพจน์ ฤชุพันธุ์ (บัญญัติรายชื่อ) : สุพจน์ ฤชุพันธุ์ ไทยรักไทย อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขานุการสภาผู้แทนราษฎร) : ๔๒๓. นายสุพล
พองงาม

นายสุพล พองงาม (อุบลราชธานี) : สุพล พองงาม ไทยรักไทย อุบลราชธานี

อยู่ครับ
นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขานุการสภาผู้แทนราษฎร) : ๔๒๔. นายสุพัฒน์

ธรรมเพชร

(นายสุพัฒน์ ธรรมเพชร ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขานุการสภาผู้แทนราษฎร) : ๔๒๕. นายสุภรณ์

อรรถวรงค์

(นายสุภรณ์ อรรถวรงค์ ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขานุการสภาผู้แทนราษฎร) : ๔๒๖. นายสุภาพ

คลีขาย

(นายสุภาพ คลีขาย ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขานุการสภาผู้แทนราษฎร) : ๔๒๗. ว่าที่ร้อยตรี สุเมธ

ฤทธาคนี

ว่าที่ร้อยตรี สุเมธ ฤทธาคนี (ปทุมธานี) : ผม ว่าที่ร้อยตรี สุเมธ ฤทธาคนี

จังหวัดปทุมธานี พรรคไทยรักไทย อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขานุการสภาผู้แทนราษฎร) : ๔๒๘. นายสุรัช

เป้าจรรยา

นายสุรัช เป้าจรรยา (บัญญัติรายชื่อ) : อยู่ครับ ท่านประธานครับ

- นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๔๒๙. นายสุรชาติ
 ชำนาญศิลป์
 นายสุรชาติ ชำนาญศิลป์ (อุดรธานี) : ท่านประธานครับ ผม สุรชาติ ชำนาญศิลป์
 หรือกำนันต่าย พรรคไทยรักไทย อยู่ครับ บ้านเลขที่ ๑๓๑ หมู่ ๑ ตำบลนาเยือง อำเภอหนองบัว
 นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๔๓๐. นายสุรเชษฐ์
 มาศดิตถ์
 (นายสุรเชษฐ์ มาศดิตถ์ ไม่อยู่ในที่ประชุม)
 นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๔๓๑. นายสุรนนท์
 เวชชาชีวะ
 นายสุรนนท์ เวชชาชีวะ (บัญชีรายชื่อ) : อยู่ครับ
 นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๔๓๒. นายสุรพงษ์
 อึ้งอัมพรวิไล
 นายสุรพงษ์ อึ้งอัมพรวิไล (ปทุมธานี) : ผม สุรพงษ์ ปทุมธานี ขาดพัฒนา
 อยู่ครับ
 นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๔๓๓. นายสุรพล
 เกียรติไชยากร
 (นายสุรพล เกียรติไชยากร ไม่อยู่ในที่ประชุม)
 นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๔๓๔. นายสุรวิทย์
 คนสมบุญ
 นายสุรวิทย์ คนสมบุญ (ชัยภูมิ) : อยู่ครับ
 นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๔๓๕. นายสุรศักดิ์
 นาคดี
 นายสุรศักดิ์ นาคดี (บุรีรัมย์) : สุรศักดิ์ นาคดี ไทยรักไทย บุรีรัมย์ เขต ๔ อยู่ครับ
 นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๔๓๖. นายสุรศักดิ์
 อนรรฆพันธ์
 นายสุรศักดิ์ อนรรฆพันธ์ (เพชรบูรณ์) : อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๔๓๗. นายสุรสิทธิ์
นิติวุฒิวรรักษ์

นายสุรสิทธิ์ นิติวุฒิวรรักษ์ (ชลบุรี) : อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๔๓๘. นายสุรินทร์
พิศสุวรรณ

(นายสุรินทร์ พิศสุวรรณ ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๔๓๙. นายสุลัยมัลย์
วงศ์พานิช

นายสุลัยมัลย์ วงศ์พานิช (บัญญัติรายชื่อ) : มาครับ

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๔๔๐. นายสุวรรณ
กุ่มสุจริต

(นายสุวรรณ กุ่มสุจริต ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๔๔๑. นายสุวโร
พะลัง

(นายสุวโร พะลัง ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๔๔๒. นายสุวัฒน์
ม่วงศิริ

นายสุวัฒน์ ม่วงศิริ (กรุงเทพมหานคร) : สุวัฒน์ ม่วงศิริ พรรคไทยรักไทย
กรุงเทพมหานคร เขตจอมทอง อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๔๔๓. นายสุวัฒน์
วรรณศิริกุล

นายสุวัฒน์ วรรณศิริกุล (กรุงเทพมหานคร) : กระผม สุวัฒน์ วรรณศิริกุล
กรุงเทพมหานคร เขต ๓๔ พรรคไทยรักไทย อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๔๔๔. นายสุวิทย์
โยทองยศ

นายสุวิทย์ โยทองยศ (เลย) : อยู่ครับ

- นางศิริลักษณ์ บัณฑิตำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๔๔๕. นายสุวิทย์
เสงี่ยมกุล
(นายสุวิทย์ เสงี่ยมกุล ไม่อยู่ในที่ประชุม)
นางศิริลักษณ์ บัณฑิตำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๔๔๖. นางสาวสุวิมล
พันธ์เจริญวรกุล
นางสาวสุวิมล พันธ์เจริญวรกุล (พระนครศรีอยุธยา) : อยู่ค่ะ
นางศิริลักษณ์ บัณฑิตำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๔๔๗. นายเสกสรรค์
แสนภูมิ
นายเสกสรรค์ แสนภูมิ (สุรินทร์) : อยู่ครับผม
นางศิริลักษณ์ บัณฑิตำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๔๔๘. นายเสนาะ
เทียนทอง
นายเสนาะ เทียนทอง (บัญชีรายชื่อ) : อยู่ครับผม
นางศิริลักษณ์ บัณฑิตำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๔๔๙. นายเสริมศักดิ์
การุญ
นายเสริมศักดิ์ การุญ (บัญชีรายชื่อ) : อยู่ครับ
นางศิริลักษณ์ บัณฑิตำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๔๕๐. นายเสรี
สาระนันท์
นายเสรี สาระนันท์ (สกลนคร) : อยู่ครับ
นางศิริลักษณ์ บัณฑิตำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๔๕๑. นายแสง
ฤกษ์จรัส
นายแสง ฤกษ์จรัส (กรุงเทพมหานคร) : แสง ฤกษ์จรัส ไทยรักไทย
กรุงเทพมหานคร อยู่ครับ
นางศิริลักษณ์ บัณฑิตำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๔๕๒. นายโสภณ
ชารัมย์
นายโสภณ ชารัมย์ (บุรีรัมย์) : อยู่ครับ
นางศิริลักษณ์ บัณฑิตำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๔๕๓. นายโสภณ
เพชรสว่าง

นายโสภณ เพชรสว่าง (บุรีรัมย์) : อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๔๕๔. นายองอาจ คล้ามไพบูลย์

(นายองอาจ คล้ามไพบูลย์ ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๔๕๕. นายอดิศร เพียงเกษ

นายอดิศร เพียงเกษ (บัญชีรายชื่อ) : อยู่

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๔๕๖. นายอดิศักดิ์ โภคกุลกานนท์

นายอดิศักดิ์ โภคกุลกานนท์ (อุบลราชธานี) : กระผม อดิศักดิ์ โภคกุลกานนท์ อุบลราชธานี เขต ๗ ไทยรักไทย อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๔๕๗. พันตำรวจโท อดุลย์ บุญเสวรัฐ

พันตำรวจโท อดุลย์ บุญเสวรัฐ (พิจิตร) : อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๔๕๘. นางอนงค์วรรณ เทพสุทิน

นางอนงค์วรรณ เทพสุทิน (สุโขทัย) : ดิฉัน อนงค์วรรณ เทพสุทิน สุโขทัย เขต ๑ พรรคไทยรักไทย อยู่ค่ะ

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๔๕๙. นายอนันต์ ฉายแสง

นายอนันต์ ฉายแสง (ฉะเชิงเทรา) : อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ ปันบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๔๖๐. จำليبเอกอนันต์ สุขสันต์

จำลิปเอก อนันต์ สุขสันต์ (บัญชีรายชื่อ) : อนันต์ สุขสันต์ พรรคไทยรักไทย

อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ ปันบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๔๖๑. นายอนันต์

อนันต์กุล

(นายอนันต์ อนันต์กุล ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นางศิริลักษณ์ ปันบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๔๖๒. นายอนุชา

นาคาศัย

นายอนุชา นาคาศัย (ชัยนาท) : อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ ปันบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๔๖๓. นายอนุสรณ์

ปั้นทอง

นายอนุสรณ์ ปั้นทอง (กรุงเทพมหานคร) : อนุสรณ์ ปั้นทอง พรรคไทยรักไทย

กทม. อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ ปันบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๔๖๔. นายอภิชาติ

การิกาญจน์

(นายอภิชาติ การิกาญจน์ ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นางศิริลักษณ์ ปันบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๔๖๕. นายอภิชาติ

ติรสวัสดิชัย

(นายอภิชาติ ติรสวัสดิชัย ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นางศิริลักษณ์ ปันบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๔๖๖. นายอภิชาติ

สุภาแพ่ง

(นายอภิชาติ สุภาแพ่ง ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นางศิริลักษณ์ ปันบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๔๖๗. พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (นนทบุรี) : อภิวัฒน์ วิริยะชัย ไทยรักไทย นนทบุรี
อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๔๖๘. นายอภิสิทธิ์
เวชชาชีวะ

(นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๔๖๙. นายอมรเทพ
สมหมาย

นายอมรเทพ สมหมาย (ศรีสะเกษ) : อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๔๗๐. นางสาวอรดี
สุทนต์ศรี

นางสาวอรดี สุทนต์ศรี (กาฬสินธุ์) : อรดี สุทนต์ศรี กาฬสินธุ์ พรรคชาติไทย อยู่ค่ะ

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๔๗๑. นายอรรถพล

สรสุชาติ

(นายอรรถพล สรสุชาติ ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๔๗๒. นายอรรถพล

มามะ

นายอรรถพล มามะ (นราธิวาส) : ท่านประธานครับ ผม นายอรรถพล มามะ

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนราธิวาส เขต ๑๒ อยู่ตลอดครับ

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๔๗๓. นายอรรถพล

สนิทวงศ์ชัย

นายอรรถพล สนิทวงศ์ชัย (อุดรธานี) : กระผม อรรถพล สนิทวงศ์ชัย อุดรธานี

เขต ๒ พรรคไทยรักไทย อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๔๗๔. นายอรรถสิทธิ์

กาญจนสินิทธิ์

(นายอรรถสิทธิ์ กาญจนสินิทธิ์ ไม่อยู่ในที่ประชุม)

สผ ๔/๒๕๔๕ (วิ.)

คั่นสนีย์ ๒๕/๓

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตบำรุงกิจ (เลขานุการสภาผู้แทนราษฎร) : ๔๗๕. นายอรรถสิทธิ์
(คั่นคาย) ทรัพย์สิทธิ์

นายอรรถสิทธิ์ (คั่นคาย) ทรัพย์สิทธิ์ (นครพนม) : อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตบำรุงกิจ (เลขานุการสภาผู้แทนราษฎร) : ๔๗๖. นายอริสมันต์
พงษ์เรืองรอง

นายอริสมันต์ พงษ์เรืองรอง (บัญชีรายชื่อ) อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตบำรุงกิจ (เลขานุการสภาผู้แทนราษฎร) : ๔๗๗. นางสาวอรุณี
ชำนาญยา

นางสาวอรุณี ชำนาญยา (พะเยา) : อยู่ค่ะ

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตบำรุงกิจ (เลขานุการสภาผู้แทนราษฎร) : ๔๗๘. นายอลงกรณ์

พลบุตร

(นายอลงกรณ์ พลบุตร ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตบำรุงกิจ (เลขานุการสภาผู้แทนราษฎร) : ๔๗๙. นางอัญชลี

วานิช เทพบุตร

(นางอัญชลี วานิช เทพบุตร ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตบำรุงกิจ (เลขานุการสภาผู้แทนราษฎร) : ๔๘๐. นายอาคม

เอนังฉวน

(นายอาคม เอนังฉวน ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตบำรุงกิจ (เลขานุการสภาผู้แทนราษฎร) : ๔๘๑. นายอาทิตย์

อุไรรัตน์

(นายอาทิตย์ อุไรรัตน์ ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตบำรุงกิจ (เลขานุการสภาผู้แทนราษฎร) :

๔๘๒. นางสาวอภาภรณ์ พุทธปวน

(นางสาวอภาภรณ์ พุทธปวน ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตบำรุงกิจ (เลขานุการสภาผู้แทนราษฎร) : ๔๘๓. นายอาร์พี

อุตรสินธุ์

นายอารีเพ็ญ อุตระสินธุ์ (นราธิวาส) : อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ ปันบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๔๘๔. นายอำนาจ คลังผา

นายอำนาจ คลังผา (ลพบุรี) : อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ ปันบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๔๘๕. นายอิทธิ ศิริลัทธยากร

นายอิทธิ ศิริลัทธยากร (ฉะเชิงเทรา) : อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ ปันบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๔๘๖. นายอิทธิเดช แก้วหลวง

นายอิทธิเดช แก้วหลวง (เชียงราย) : ส.ส. เชียงราย ไทยรักไทย อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ ปันบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๔๘๗. นายอิทธิพล คุณปลื้ม

นายอิทธิพล คุณปลื้ม (ชลบุรี) : อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ ปันบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๔๘๘. นายอิทธิรัตน์ จันทรสุรินทร์

นายอิทธิรัตน์ จันทรสุรินทร์ (ลำปาง) : กระผม นายอิทธิรัตน์ จันทรสุรินทร์ พรรคไทยรักไทย จังหวัดลำปาง อยู่ในที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรครับ

นางศิริลักษณ์ ปันบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๔๘๙. นายอิสรา สุนทรวัฒน์

(นายอิสรา สุนทรวัฒน์ ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นางศิริลักษณ์ ปันบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๔๙๐. นายอุดม ไกรวัตนุสสรณ์

นายอุดม ไกรวัตนุสสรณ์ (สมุทรสาคร) : อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ ปันบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๔๙๑. นายอุดมเดช รัตนเสถียร

นายอุดมเดช รัตนเสถียร (นนทบุรี) : อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๔๙๒. นายอุทัย
พิมพิไลชน

นายอุทัย พิมพิไลชน (บัญชีรายชื่อ) : อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๔๙๓. นายเอกกมล
ศิริวัฒน์

(นายเอกกมล ศิริวัฒน์ ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๔๙๔. นายเอกธวัช

อินทร์รอด

นายเอกธวัช อินทร์รอด (หนองคาย) : ผม เอกธวัช อินทร์รอด สมาชิกสภา

ผู้แทนราษฎร จังหวัดหนองคาย เขต ๓ อยู่ครับ ไทยรักไทยครับ

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๔๙๕. นายเอกพจน์

ปานแย้ม

นายเอกพจน์ ปานแย้ม (ปทุมธานี) : อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๔๙๖. นายเอกภาพ

พลเชื้อ

นายเอกภาพ พลเชื้อ (ร้อยเอ็ด) : อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๔๙๗. นายเอนก

ทับสุวรรณ

(นายเอนก ทับสุวรรณ ไม่อยู่ในที่ประชุม)

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๔๙๘. นายเอนก

นุดังคับดี

นายเอนก นุดังคับดี (กรุงเทพมหานคร) : อยู่ครับ

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๔๙๙. นายเอนก

เหล่าธรรมทัศน์

(นายเอนก เหล่าธรรมทัศน์ ไม่อยู่ในที่ประชุม)

สผ ๔/๒๕๔๕ (วิ.)

คั่นสนีย์ ๒๕/๖

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ (เลขานุการสภาผู้แทนราษฎร) : ๕๐๐. นางฐวีย์ดียะ
พิศสุวรรณ อุเชิง
(นางฐวีย์ดียะ พิศสุวรรณ อุเชิง ไม่อยู่ในที่ประชุม)

- ๒๖/๑

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายอุทัย พิมพ์ใจชน ประธานสภาผู้แทนราษฎร ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายสมศักดิ์ ปรีศนันท์กุล รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : เดียวนะครับ ข้า ๆ หน่อยครับ เพราะว่าลุกขึ้นแสดงตนเท่านั้น ผมจะไล่จากที่ ขวามือของผมนะครับ แล้วก็มาทางซ้าย เชิญก่อนครับ

นายสำเริง อัจฉริยะประสิทธิ์ (บัญญัติรายชื่อ) : ผม นายสำเริง อัจฉริยะประสิทธิ์ หมายเลข ๒๓๖ อยู่ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : เชิญครับคุณณรงค์เลิศ

นายณรงค์เลิศ สุรพล (ขอนแก่น) : ท่านประธานครับ ผม ณรงค์เลิศ สุรพล ขอนแก่น พรรคกิจสังคม ลำดับลงคะแนน ๘๙ อยู่ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : เชิญครับคุณปวีณา

นางปวีณา หงสกุล (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานที่เคารพ ดิฉัน ปวีณา หงสกุล อยู่ค่ะ

นางกอบกุล นพอมรบดี (ราชบุรี) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ดิฉัน กอบกุล นพอมรบดี มาค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : เชิญครับ

นางสาวกัญญา ศิลปอาชา (สุพรรณบุรี) : ท่านประธานค่ะ ดิฉัน กัญญา ศิลปอาชา อยู่ค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : เชิญครับ

นางกรรณา ชิดชอบ (บุรีรัมย์) : ดิฉัน นางกรรณา ชิดชอบ หมายเลข ๖ อยู่ค่ะ

สผ ๔/๒๕๔๕ (วิ.)

วันทนา ๒๖/๒

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : เชิญครับ

นายชาญศักดิ์ ชวลิตนิตินธรรม (ชลบุรี) : ผม ชาญศักดิ์ ชวลิตนิตินธรรม หมายเลข ๗๐ อยู่ครับ

นายปรีชา เร่งสมบุญสุข (เลย) : กระผม ปรีชา เร่งสมบุญสุข พรรคไทยรักไทย จังหวัดเลย อยู่ครับ

นายไชยา พรหมา (หนองบัวลำภู) : ผม ไชยา พรหมา พรรคไทยรักไทย จังหวัดหนองบัวลำภู อยู่ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : เชิญครับ เดี่ยวข้างหลังก่อนนะ คุณหมอเปรมศักดิ์ก่อน

นายเปรมศักดิ์ เพียรรยระ (ขอนแก่น) : ผม นายแพทย์เปรมศักดิ์ เพียรรยระ อยู่ครับ

นายไชยา สะสมทรัพย์ (นครปฐม) : กระผม ไชยา สะสมทรัพย์ เอกภาพ นครปฐม อยู่ครับ

นายภูมินทร์ ลีธีระประเสริฐ (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานครับ ผม นายแพทย์ภูมินทร์ ลีธีระประเสริฐ อยู่ครับ

นายขจรชน จุดโต (บุรีรัมย์) : ท่านประธานครับ ผม ขจรชน จุดโต พรรคไทยรักไทย บุรีรัมย์ อยู่ครับ

นายธานี ยี่สาร (เพชรบุรี) : ท่านประธานครับ ธานี ยี่สาร ๑๒๑ อยู่ครับ

นายชูวิทย์ กุ่ย พัทธทรัพย์ (อุบลราชธานี) : ท่านประธานครับ ผม ชูวิทย์ กุ่ย พัทธทรัพย์ ส.ส. อุบลราชธานี คนตระการ พรรคไทยรักไทย อยู่ครับ

นายบุญชู ตรีทอง (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายบุญชู ตรีทอง ระบบบัญชีรายชื่อ พรรคไทยรักไทย สุขภาพไม่ค่อยสมบูรณ์ เข้ามาช้าหน่อยครับ อยู่ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ด้านหลังก่อนนะครับ เชิญครับ

นายประเสริฐ เด่นนภาลัย (สมุทรปราการ) : ท่านประธานครับ ผม ประเสริฐ เด่นนภาลัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสมุทรปราการ เขต ๒ อยู่ครับ

นางสาวชรินทร์ พุทธปวน (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานที่เคารพ ดิฉัน ชรินทร์ พุทธปวน พรรคไทยรักไทย ลำดับที่ ๕๕ อยู่ค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : เชิญครับด้านหลังขวามือ

นายกฤษฎา สัจจุล (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม กฤษฎา สัจจุล พรรคไทยรักไทย เขตดุสิต จริง ๆ มานานแล้วครับ อยู่ครับ เลขที่ ๗ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : เชิญครับ

หม่อมราชวงศ์ดำรงดิศ ดิศกุล (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานครับ ผม หม่อมราชวงศ์ดำรงดิศ ดิศกุล ส.ส. กทม. พรรคไทยรักไทย อยู่ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : เชิญครับ

นายกันตธีร์ ศุภมงคล (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานครับ ผม กันตธีร์ ศุภมงคล บัญชีรายชื่อ พรรคไทยรักไทย อยู่ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : เชิญครับ

นายต่อพงษ์ ไชยสาสน์ (อุดรธานี) : ท่านประธานครับ กระผม ต่อพงษ์ ไชยสาสน์ อุดรธานี พรรคไทยรักไทย อยู่ครับ

นายประกิจ พลเดช (บุรีรัมย์) : ผม ประกิจ พลเดช อยู่ครับ

นายเจริญ จรรย์โกมล (ชัยภูมิ) : ท่านประธานที่เคารพ ผม เจริญ จรรย์โกมล จังหวัดชัยภูมิ พรรคไทยรักไทย

นายชาติรี พิริยะกิจไพบูลย์ (อุบลราชธานี) : ท่านประธานที่เคารพ ผม ชาติรี พิริยะกิจไพบูลย์ จังหวัดอุบลราชธานี อยู่ครับ

นายธีระชัย ศิริจันทร์ (อำนาจเจริญ) : ท่านประธานที่เคารพ ผม ธีระชัย ศิริจันทร์ อำนาจเจริญ เขต ๑ พรรคไทยรักไทย หมายเลข ๑๒๖ อยู่ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ครับ และมีอีก ๑ ท่านนะครับ คือคุณธนเทพ ทิมสุวรรณ มาด้วยนะครับ แต่ข้อจำกัดยกมืออยู่ข้างหลังนะครับ กรรมการเห็นไหมครับ

นายพงษ์ศักดิ์ บุญศล (สกลนคร) : ท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : เชิญครับ

นายพงษ์ศักดิ์ บุญศล (สกลนคร) : ท่านประธานครับ ผม พงษ์ศักดิ์ บุญศล ขออนุญาตท่านประธานหารือข้อกฎหมายนิดหนึ่งครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : อย่าเพิ่งหารือครับ เดี่ยวก่อนนะครับ เดี่ยวรอให้นับองค์ประชุมก่อน

นายพงษ์ศักดิ์ บุญศล (สกลนคร) : ขออนุญาตนิดหนึ่งได้ไหมครับท่าน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : เชิญครับ

นายวรวิทย์ ภูมิเมกะกาญจนะ (ปราจีนบุรี) : ท่านประธานครับ ผม วรวิทย์ ภูมิเมกะกาญจนะ ๒๙๓ ปราจีนบุรี อยู่ครับ

นายพงษ์ศักดิ์ บุญศล (สกลนคร) : ท่านประธานอนุญาตแล้วใช่ไหมครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ผมไม่อนุญาต เดี่ยวรอให้นับองค์ประชุมเสร็จก่อนนะครับ

นายพงษ์ศักดิ์ บุญศล (สกลนคร) : นับเสร็จแล้วให้ผมหารือ

นายพงษ์ศักดิ์ บุญศล (สกลนคร) : ท่านประธานครับ ในขณะที่กำลังนับคะแนนนี้ท่านประธานจะอนุญาตให้ผมหรือข้อกฎหมายสำคัญกับท่านได้ไหมครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : เชิญครับ

นายพงษ์ศักดิ์ บุญศล (สกลนคร) : ขอบคุณมากครับท่านประธาน ท่านประธานครับ ผม พงษ์ศักดิ์ บุญศล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคไทยรักไทย จังหวัดสกลนคร ด้วยความไม่สบายใจอย่างยิ่งครับท่านประธานที่ผมใคร่ที่จะหารือท่านประธานด้วยความแปลกใจในเหตุการณ์ที่ผ่านมาในการนับองค์ประชุม ผมได้เฝ้าดูการขานชื่อของท่านเลขา

นายการุญ จันทรางศุ (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานขออนุญาตเถอะครับ กระผม การุญ จันทรางศุ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคไทยรักไทย บัญชีรายชื่อ อยู่ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ผมต้องขอโทษนะครับ เมื่อสักครู่ที่ผมเพิ่งจะปิดการนับผู้ที่อยู่ในห้องประชุม ผมขอโทษครับ เชิญต่อครับ

นายพงษ์ศักดิ์ บุญศล (สกลนคร) : ผมได้เฝ้าดูการขานชื่อของท่านเลขาว่ามีผู้ใดอยู่ในห้องประชุมอย่างไรบ้าง บุคคลที่ผมเคารพนับถือมาก ๒ ท่าน ท่านแรกคือท่านในฐานะผู้นำฝ่ายค้าน หัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : อันนี้ผมขอความกรุณานะครับ

นายพงษ์ศักดิ์ บุญศล (สกลนคร) : ซึ่งได้รับแต่งตั้งตามมาตรา

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ผมไม่อนุญาตนะครับถ้าหากว่าจะไปพาดพิงถึงบุคคลที่ไม่ได้อยู่ในห้องประชุม ผมไม่อนุญาตครับ เชิญต่อครับ

นายพงษ์ศักดิ์ บุญศล (สกลนคร) : ท่านครับ ต้องขออนุญาตจริง ๆ เพราะเป็นข้อกฎหมาย

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : มันเป็นสิทธิของเขา ถ้าหากว่าจะพาดพิงถึงบุคคลที่ไม่อยู่ในห้องประชุมผมไม่อนุญาต ถ้าจะพูดเรื่องอื่นได้ แต่ถ้าพูดถึงบุคคลที่ไม่อยู่ในห้องประชุมไม่ได้นะครับ

นายพงษ์ศักดิ์ บุญศล (สกลนคร) : สรุปท่านประธานให้หารือต่อไหมครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ก็หารือได้ ไม่ต้องเอ่ยชื่อบุคคลครับ ก็พูดถึงภาพกว้าง ๆ ว่าคนไม่อยู่ในห้องประชุมเป็นอย่างไร ไม่ต้องไประบุชื่อครับ

นายพงษ์ศักดิ์ บุญศล (สกลนคร) : ได้ครับ บุคคลผู้ได้รับแต่งตั้งตามมาตรา ๑๒๐ แห่งรัฐธรรมนูญ ซึ่งองค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวแต่งตั้งให้เป็นผู้นำฝ่ายค้าน ผมขอใจว่าในกรณีซึ่งผู้ได้รับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ผมขอความกรุณาครับ ผมไม่อนุญาตให้พูดแล้วนะครับ

นายธีระชัย แสนแก้ว (อุดรธานี) : ท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : มีอะไรครับคุณธีระชัย

นายธีระชัย แสนแก้ว (อุดรธานี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ธีระชัย แสนแก้ว สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดอุดรธานี พรรคไทยรักไทย ใครขออนุญาตท่าน ประธานหารือ แต่ไม่ได้เกี่ยวกับผู้นำฝ่ายค้านหรืออะไรว่าผมเฝ้าสังเกตดูนะครับว่าในการนับ องค์ประชุมซึ่งก็เป็นสิ่งที่ชอบของสมาชิกผู้เสนอ แต่ในขณะเดียวกันไม่สบายใจ กระผม ไม่ทราบเหมือนกันว่าทางสมาชิกผู้ที่เสนอนับองค์ประชุมนั้นจะนับองค์ประชุมทุก ๒ ชั่วโมง หรือเปล่า เพราะผมถือว่าเป็นการเสียเวลาสภา และวันนี้ก็เป็นวันนี่ก็เป็นการเสียเวลาของ สภา เพราะฉะนั้นตรงจุดนี้ไม่สบายใจว่าจะผิดหลักของจริยธรรมหรือเปล่า อยู่ในองค์ประชุม อยู่ในห้องประชุมแท้ ๆ เวลานั้นองค์ประชุมก็ไปอยู่ข้างนอก เป็นสิ่งที่ไม่สบายใจ ณ สภาแห่งนี้ เราไม่ต้องบอกหรอกครับว่าเป็นพรรคค้านหรือรัฐบาล เรามาทำฝ่ายนิติบัญญัติ เพราะฉะนั้น ก็ดูเหมือนว่าเล่นเกม เหมือนตีรวน เหมือนอะไร มันไม่สบายใจ พี่น้องประชาชนที่อยู่ที่บ้าน เขาก็ไม่สบายใจถ้าสภาเป็นแบบนี้

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : คุณธีระชัยพอแล้วครับ ผมไม่อนุญาตให้ใครพูดแล้วนะครับ พอแล้วครับ ตอนนี้ ยังไม่ได้มีการประชุมอะไรทั้งนั้น เพียงแต่รอคะแนนเท่านั้นเอง นั่งลงครับ เมื่อสักครู่นี้หาหรือ และผมก็ได้กล่าวไปแล้วนะครับ

(นายนิพนธ์ บุญญามณี ได้ยืนและยกมือขึ้น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : เดียวก่อนนะครับ คือตอนนี้ผมบอกแล้วว่าผมไม่อนุญาตให้ใครพูดนะครับ เพราะว่ากำลังอยู่ในระหว่างนับคะแนน เมื่อก็เพียงพอแล้วผมก็บอกว่าคุณไม่อนุญาตให้ใครหาหรือแล้ว นั่งลงก่อนครับ เดียวประทั่งหลังจากที่เริ่มดำเนินการประชุม นับองค์ประชุม แล้วค่อยมาว่ากัน นั่งลงก่อนครับคุณนิพนธ์ เดียวเริ่มดำเนินการประชุมแล้วประทั่งก็ไม่หายไปนะครับ ผมให้ความเป็นธรรม นั่งลงก่อนนะครับ

นายเอกพจน์ ปานแย้ม (ปทุมธานี) : ท่านประธานครับ ขออนุญาต
ท่านประธาน ด้วยความเคารพจริง ๆ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่หนึ่ง) : คุณเอกพจน์นั่งลงก่อนครับ ผมเข้าใจครับ ประเดี๋ยวก่อนนะครับ เดี่ยวรอให้นับ
องค์ประชุมให้ครบถ้วนก่อน แล้วคนที่จะประท้วงตอนนี้เรากำลังนับคะแนน ยังไม่ได้ดำเนินการ
ประชุม รอสักครู่ครับ

(นายนิพนธ์ บุญญามณี ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายนิพนธ์ บุญญามณี (สงขลา) : ท่านประธานครับหรือ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่หนึ่ง) : เดี่ยวก่อนนะครับ ผลของการนับองค์ประชุมนะครับ มีสมาชิกอยู่ในที่ประชุม
ทั้งหมด ๓๑๘ ท่าน เพราะฉะนั้นก็ถือว่าครบองค์ประชุม เชิญประท้วงครับคุณเอกพจน์ครับ

นายเอกพจน์ ปานแย้ม (ปทุมธานี) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม เอกพจน์
ปานแย้ม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ จังหวัดปทุมธานี ก่อนอื่นผมต้องขอ
ประท้วงท่านผู้อภิปรายเมื่อสักครู่นี้ว่าเป็นการเสียดสี พาดพิงทำให้เกิดความเสียหายต่อการ
ลุกขึ้นขอให้มีการนับองค์ประชุมของตัวเองผม ซึ่งท่านประธานก็ได้วินิจฉัยแล้วว่าไม่ให้ท่านได้
อภิปรายในส่วนนั้น ซึ่งท่านก็ยังพาดพิงในลักษณะที่เกิดความเสียหายในเรื่องของการที่กล่าวหา
ว่าทางกระผมได้มีการติววน มีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม ตรงนั้นผมอยากให้ท่านผู้อภิปราย
เมื่อสักครู่นี้ได้ถอนคำพูดก่อนครับท่านประธานครับ แล้วผมยังขอยืนยันต่อท่านประธาน
ด้วยความเคารพจริง ๆ ว่าผมทำหน้าที่ครับ ผมไม่เห็นด้วย คนเราเมื่อไม่เห็นด้วยเราก็มีสิทธิที่จะ
ทำตามกรอบข้อบังคับและรัฐธรรมนูญครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่หนึ่ง) : เมื่อประท้วงผมก็จะวินิจฉัยนะครับ ผู้ที่กล่าวคำเมื่อสักครู่นี้ คุณธีระชัย ผมอยาก
จะให้เป็นบรรทัดฐานเหมือนกัน เมื่อตอนเช้าท่านผู้ทำหน้าที่คือท่านประธานรัฐสภา
ท่านประธานอุทัย ได้บอกว่าคุณ ติววน ไม่เหมาะสม และขอให้ท่านสมาชิกถอนคำพูด
ท่านสมาชิก ผมไม่อยากเอ่ยชื่อนะครับ บอกจะไม่ยอมถอน แล้วท่านประธานก็จะใช้อำนาจของ
ท่านประธาน สมาชิกท่านนั้นก็เดินออกจากห้องประชุมไป เพราะฉะนั้นผมขอความกรุณา

คุณธีระชัยนะครับ การตีรวนเป็นการใช้คำพูดที่ไม่เหมาะสม นี่เป็นเอกสิทธิ์ที่ท่านสมาชิก
เราสามารถจะดำเนินการได้ ผมขอให้คุณธีระชัยถอนคำพูดนะครับ

นายธีระชัย แสนแก้ว (อุดรธานี) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ
ด้วยความเคารพท่านประธานและสมาชิกผู้ทรงเกียรตินะครับ ท่านเอกพจน์ ปานแย้ม ผมไม่ได้
กล่าวหาว่าลักษณะที่ไม่ดีตรงไหนเลยนะครับ เป็นคำที่พื้น ๆ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่หนึ่ง) : คุณธีระชัยครับ ในเมื่อผมวินิจฉัยเหมือนกับที่ท่านประธานรัฐสภาได้วินิจฉัย
ไปแล้ว ได้โปรดให้เกียรติสภาแห่งนี้ด้วยครับ ถอนคำพูดหรือไม่ถอนท่านนั่นเองครับ

นายธีระชัย แสนแก้ว (อุดรธานี) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผมเคารพ
ท่านประธาน ผมขอถอนคำพูดคำว่า ตีรวน แต่ผมบอกว่าผิดหลักจริยธรรมของสมาชิกนะครับ
ผิดหลักจริยธรรมข้อที่ ๖ สมาชิกและกรรมการ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่หนึ่ง) : คุณธีระชัยครับ ผมขอความกรุณานะครับ เรื่องการนับองค์ประชุมเป็นเอกสิทธิ์
ที่สมาชิกเราสามารถที่จะขอใช้เอกสิทธิ์ตรงนี้ได้ ส่วนพฤติกรรมที่แสดงออกที่สุดแต่
ท่านสมาชิก ถ้าหากว่าเห็นท่านสมาชิกดำเนินการอย่างนั้นผิดประมวลจริยธรรมก็สามารถที่จะ
ดำเนินการยื่นต่อคณะกรรมการชุดนี้ได้ เพราะฉะนั้นผมขอความกรุณานะครับ อย่าไป
กล่าวหาท่านสมาชิก ขอให้ถอนคำพูดว่า สมาชิกขาดจริยธรรม อีกครั้งหนึ่งนะครับ

นายธีระชัย แสนแก้ว (อุดรธานี) : ท่านประธานที่เคารพครับ ด้วยความเคารพ
ท่านประธาน ผมก็จะสงวนนะครับ ก็สงวนตรงนี้ไว้เพื่อที่จะทำหนังสือถึงท่านประธาน เพื่อที่จะ
ให้พิจารณาจริยธรรมของ ส.ส. พรรคฝ่ายค้านครับ

นายเอกพจน์ ปานแย้ม (ปทุมธานี) : ท่านประธานครับ ต้องถอนครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่หนึ่ง) : คุณธีระชัยครับ ผมขอให้ถอนคำพูดนะครับ

นายเอกพจน์ ปานแย้ม (ปทุมธานี) : ท่านประธานครับ ถ้าไม่ถอน ท่านต้อง
กล่าวด้วยว่าท่านเชิญออกนอกห้องประชุมครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่หนึ่ง) : ไม่เป็นไรครับ เขารู้ตัวแล้วครับ เดินออกจากห้องประชุมไปแล้ว

นายเอกพจน์ ปานแย้ม (ปทุมธานี) : ไม่ได้ครับ ท่านประธานครับ
พี่น้องประชาชนที่ฟังอยู่ข้างนอกท่านไม่ทราบครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่หนึ่ง) : คือนี่ครับ ผมพูดแล้วครับว่าเมื่อผู้ทีกล่าวนีเราให้ถอน แล้วผู้ทีกล่าวไม่ถอน
ก็เดินออกจากห้องประชุมไป

นายเอกพจน์ ปานแย้ม (ปทุมธานี) : เดินกลับมาได้อีกครับท่าน
ท่านประธานต้องยืนยันในมาตรการตรงนั้นครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่หนึ่ง) : ผมบอกแล้วครับว่าเขาเดินออกจากห้องประชุมไปแล้ว

นายเอกพจน์ ปานแย้ม (ปทุมธานี) : ท่านประธานต้องกล่าวเช่นเดียวกับท่านประธานอุทัยครับว่า เชิญออกนอกห้องประชุมครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : พอดีไม่อยู่ในห้องประชุม แล้วผมจะไปเชิญออกได้อย่างไรครับ

นายเอกพจน์ ปานแย้ม (ปทุมธานี) : อยู่ครับ ท่านประธาน ยังอยู่ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : คุณธีระชัยครับ ถ้าหากว่าไม่กล่าว ผมขอเชิญออกจากห้องประชุมนะครับ

นายสุรชาติ ชำนาญศิลป์ (อุดรธานี) : ท่านประธานครับ ผมว่าดำเนินการต่อไปดีกว่าครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : การประชุมครบองค์แล้วนะครับ ต่อไปนี้ผมจะกลับไปที่เมื่อสักครู่นี้ พิจารณาการลงมติในมาตรา ๒ เมื่อสักครู่นี้ในมาตรา ๒ มีผู้สงวนความเห็น ๑ ท่าน ผมจะถามง่าย ๆ นะครับ มีผู้สงวนความเห็น ๑ ท่าน คือท่านกรรมาธิการสุขุมพงศ์ กับอีกความเห็นหนึ่งเป็นความเห็นของกรรมาธิการ เพราะฉะนั้นผมจะขอมติจากที่ประชุมนะครับ

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกเห็นด้วยกับกรรมาธิการ โปรดกดปุ่ม เห็นด้วย ท่านสมาชิกเห็นด้วยกับกรรมาธิการที่ได้สงวนความเห็นคือคุณสุขุมพงศ์ โปรดกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย เชิญใช้สิทธิครับ

(สมาชิกทำการเลียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ผมขอปิดการลงคะแนนเสียงนะครับ ขอให้เจ้าหน้าที่รวมคะแนนเสียงด้วยครับ ผลการลงคะแนนเสียง เห็นด้วยกับกรรมาธิการ ๖๓ ท่าน เห็นด้วยกับกรรมาธิการที่ได้สงวนความเห็น คือคุณสุขุมพงศ์ ๒๔๔ ท่าน งดออกเสียง ๒ ท่าน ไม่ลงคะแนนเสียง ๑ ท่าน เพราะฉะนั้นถือว่าที่ประชุมเห็นด้วยกับกรรมาธิการที่ได้สงวนความเห็น

เชิญมาตรา ๓ ต่อดรับท่านเลขา

นายวัชรินทร์ จอมพลาพล (ผู้ช่วยเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทน
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๓ มาตรา ๔ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๕ มีการแก้ไข
มีการมาธิการขอสงวนความเห็นและมีผู้สงวนคำแปรญัตติ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่หนึ่ง) : ท่านประธาน ผมขออนุญาตอย่างนี้ คือจะให้สิทธิผู้ที่สงวน กรรมการที่ได้
สงวนความเห็นกับผู้ที่ได้ขอแปรญัตติไว้ก่อน ท่านประธานกรรมการจะขอชี้แจงก่อน เชิญครับ

นายปองพล อดิเรกสาร (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียนท่านประธาน
ครับ กระผม ปองพล อดิเรกสาร ในฐานะประธานกรรมการวิสามัญ ผมขออนุญาต
ท่านประธานว่า มาตรา ๕ นี้เป็นรายชื่อกระทรงต่าง ๆ จริง ๆ อยากจะขอให้ข้ามมาตรานี้
ไปก่อน เพราะว่าให้ไปพิจารณาเป็นรายกระทรง เพราะว่าอาจจะมีการแก้ไขชื่อจะได้กลับมา
แก้ไขนี้ให้ถูกต้อง ให้สอดคล้องกัน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่หนึ่ง) : ทำอย่างนั้นไม่ได้ครับ เพราะข้อบังคับจะต้องให้พิจารณาเป็นรายมาตราไปครับ
ต้องพิจารณาเป็นรายมาตรานะครับ เชิญท่านกรรมการที่สงวนความเห็น เชิญคุณณัฐวุฒิ
สักครู่ครับ คุณอภิสิทธิ์มีอะไรครับ

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (กรรมการ) : ข้อบังคับฉบับที่ท่านประธาน ข้อบังคับเขียนไว้ชัดเจนเลยว่า ให้พิจารณาเรียงตามมาตรา เว้นแต่ที่ประชุมจะตกลงเป็นอย่างอื่น เมื่อท่านประธานกรรมการหารือ ผมคิดว่าเหมาะสมที่สุดเลยครับในการที่จะพิจารณาอย่างเป็นเหตุเป็นผล ที่ประชุมสามารถตกลงว่าจะดำเนินการตามที่ท่านประธานกรรมการเสนอได้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : คือผมเองก็อาศัยตามข้อบังคับว่า ในข้อที่ ๑๑๕ นะครับ บอกว่าให้พิจารณาเรียงตามมาตรา ลองดูข้อบังคับนะครับ ขอโทษครับ ท่านสมาชิกครับ ตามข้อบังคับในวรรคเดียวกัน ตอนช่วงท้าย บอกว่าแล้วแต่ที่ประชุมจะมีมติเห็นเป็นอย่างอื่น เพราะฉะนั้นเมื่อท่านประธานคณะกรรมการได้ขอมาเพื่อที่จะขอให้ข้ามให้ยกเว้นในมาตรานี้ไปก่อน ผมจะขอลงถามที่ประชุมว่า มีใครเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ ถ้าไม่มี เพราะฉะนั้นจะปฏิบัติตามที่ทางท่านประธานกรรมการได้ร้องขอมา เชิญต่อครับ

นายวัชรินทร์ จอมพลาพล (ผู้ช่วยเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : หมวด ๑ สำนักนายกรัฐมนตรี ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๖ มีการแก้ไข มีกรรมการขอสงวนความเห็นและมีผู้สงวนคำแปรญัตติ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ต่อครับ ไม่มีใครติดใจ เชิญต่อครับ เชิญคุณอลงกรณ์ครับ

นายอลงกรณ์ พลบุตร (เพชรบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม อลงกรณ์ พลบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเพชรบุรี พรรคประชาธิปัตย์ เฝื่อนต้องขออภัยท่านประธานที่ไม่ยกมือ เพราะเหตุว่าเข้าใจว่ามีกรรมการได้สงวนความเห็นไว้ไม่น้อย แต่เมื่อกระผมเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ได้สงวนคำแปรญัตติไว้ ดังนั้นจึงขอถือโอกาสนี้นำเสนอคำแปรญัตติซึ่งไม่สอดคล้องกับคณะกรรมการครับ ในมาตรา ๖ กระผมได้ขอแก้ไขข้อความเป็นดังนี้ครับ สำนักนายกรัฐมนตรีมีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับราชการทั่วไปของนายกรัฐมนตรี และคณะรัฐมนตรี เสนอแนะนโยบายและวางแผนการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ สังคมและความมั่นคง รับผิดชอบการบริหารราชการทั่วไป และราชการเกี่ยวกับการงบประมาณ ระบบราชการ กฎหมายและพัฒนากฎหมาย การลงทุน การกีฬา และนันทนาการ การท่องเที่ยว การเกษตร

การติดตามและประเมินผลการปฏิบัติราชการและราชการอื่นตามที่มีกฎหมายกำหนดให้เป็น
อำนาจหน้าที่ของสำนักนายกรัฐมนตรี หรือส่วนราชการที่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี หรือที่มีได้
อยู่ภายในอำนาจหน้าที่ของกระทรวงใดโดยเฉพาะ ความจริงเมื่อสักครู่ท่านประธาน
คณะกรรมการได้ขอให้ผ่านการพิจารณามาตรา ๕ ไป ก็คือในเรื่องของโครงสร้างของ
กระทรวงทั้งหมดนะครับ ซึ่งมีด้วยกัน ๒๐ กระทรวง ดังนั้นในมาตรา ๖ ก็จะเป็นหมวด ๑ ใน
ส่วนของสำนักนายกรัฐมนตรี ความจริงก็จะเป็นส่วนที่เกี่ยวข้องกับกระทรวงและส่วนราชการ
ที่มีฐานะเป็นกระทรวงในหน่วยงานแรกก็คือสำนักนายกรัฐมนตรี และก็จะโยงไปในมาตรา ๗
ซึ่งว่าด้วยโครงสร้างในระดับกระทรวงหรือหน่วยงานที่มีฐานะเทียบเท่ากระทรวง คือในส่วนของ
สำนักนายกรัฐมนตรี กระผมต้องเกริ่นนำในส่วนนี้ เพราะเหตุว่ากระผมได้แปรญัตติในมาตรา ๕
มาตรา ๖ มาตรา ๗ เผอิญเป็นความสอดคล้องต้องกันแล้วว่า ในส่วนมาตรา ๖ นั้น จะเป็นส่วน
ที่กำหนดอำนาจหน้าที่และอำนาจหน้าที่นั้นจะเป็นอำนาจหน้าที่ที่จะต้องเกี่ยวข้องกับการลงทุน การกีฬา
ของสำนักนายกรัฐมนตรีด้วย ซึ่งมีความแตกต่างจากคณะกรรมการเสียงข้างมากในส่วนนี้อยู่
ดังนั้นประเด็นที่มีความแตกต่างกันก็คือ อำนาจหน้าที่ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการลงทุน การกีฬา
และนันทนาการ การท่องเที่ยว การเกษตร นอกจากนั้นก็จะมี ความสอดคล้องกับร่างเดิมนะครับ
ที่สภาได้รับหลักการในวาระที่ ๑ และก็มี ความแตกต่างบ้าง แต่ว่าที่เป็นสาระสำคัญนั้นก็คงเป็น
ส่วนที่เกี่ยวข้องกับอำนาจหน้าที่ที่เกี่ยวข้องในส่วนการลงทุน การกีฬา และนันทนาการ
การท่องเที่ยว และการเกษตร ซึ่งจะโยงถึงในมาตรา ๗ ต่อไปนะครับ เกี่ยวกับโครงสร้างของ
หน่วยงานในสังกัดของสำนักนายกรัฐมนตรีซึ่งกระผมจะได้อภิปรายต่อไป-----

ประเด็นที่กระผมได้เพิ่มเติมในส่วนของอำนาจหน้าที่ซึ่งบ่งชี้ถึงโครงสร้างใหม่ของ
สำนักนายกรัฐมนตรี ในส่วนเกี่ยวกับการลงทุนกระผมเห็นว่าสำนักงานคณะกรรมการ
ส่งเสริมการลงทุนนั้นยังสมควรที่จะอยู่ในความดูแลของสำนักนายกรัฐมนตรี
เพราะเหตุว่าการส่งเสริมการลงทุนนั้นมีลักษณะภารกิจงานในลักษณะของการที่จะ
ต้องเป็นหน่วยงานซึ่งประสานกับส่วนงานราชการอื่น ๆ รวมทั้งการประสานไปถึง
องค์การมหาชน รัฐวิสาหกิจแล้วก็ภาคเอกชน เพราะฉะนั้นศูนย์กลางของหน่วยงาน
ภาครัฐก็คือสำนักนายกรัฐมนตรีนั้นน่าจะเป็นหน่วยงานที่เหมาะสมที่จะดูแลใน
เรื่องนี้ อีกทั้งในเรื่องของการลงทุนจะเห็นได้ว่าเป็นเรื่องนโยบายที่มีความสำคัญ
เป็นรายได้หลักของประเทศในด้านของทางเศรษฐกิจที่จะต้องมีการลงทุนเพิ่มขึ้น
ในแต่ละปี หรือการกำหนดกฎเกณฑ์ กฎหมาย กฎ ระเบียบ ดังนั้นจึงเห็นว่า
การที่สำนักนายกรัฐมนตรีนั้นสมควรจะมีอำนาจหน้าที่ดูแลในส่วนนี้จึงน่าจะมี
ความเหมาะสม

ประเด็นที่ ๒ ก็คือในส่วนของการกีฬาและนันทนาการ ความจริงก็มี
ความแตกต่างทางความคิดพอสมควรว่าในเรื่องของการกีฬาและนันทนาการนั้น
ควรจะไปอยู่ที่ไหน กระผมได้พลิกไปดูถึงการแปรรูปตลอดจนความเห็นของ
คณะกรรมการทั้งเสียงข้างมากและข้างน้อย บางท่านก็เห็นว่าน่าจะจัดตั้งเป็น
กระทรวง บางท่านก็เห็นว่ายังไม่สมควร สำหรับกระผมนั้นเห็นว่าในเรื่องนี้น่าจะได้มี
หน่วยงานในสังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี ก็คือสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและ
พัฒนาการศึกษาและนันทนาการ ซึ่งแน่นอนที่สุดก็จะดูงานเกี่ยวกับเรื่องเยาวชน
และนันทนาการเพื่อที่จะให้เป็นศูนย์รวมในการดำเนินการในเรื่องนี้ และอีกทั้งในเรื่อง
ของลักษณะองค์กรภาครัฐกระผมมีความคิดเห็นเช่นเดียวกับเรื่องของการท่องเที่ยว
ซึ่งมีการนำเสนอว่าน่าจะเป็นกระทรวงการท่องเที่ยว บางท่านก็เห็นว่าลักษณะของ
การจัดตั้งเป็นกระทรวงการท่องเที่ยวนั้นน่าที่จะเป็นการถอยหลังเข้าคลอง เป็นการ
รับไม่วังผิดลู่ เนื่องจากว่าวัตถุประสงค์ในการที่จะกำหนดในเรื่องการปรับบทบาท
ภารกิจภาครัฐ โดยการปรับโครงสร้างขององค์กรภาครัฐนั้นน่าที่จะเป็นการเพิ่ม

ประสิทธิภาพความคล่องตัว ความกะทัดรัดที่เรียกว่าจิวแต่แจ้ว แต่ในลักษณะของ ทั้งการกีฬาและการท่องเที่ยวที่นั่นท่านประธานจะเห็นได้ว่าเราได้มีการพัฒนาองค์กร ภาครัฐที่เป็นโครงสร้างสำคัญในส่วนนี้ในลักษณะก่อให้เกิดความคล่องตัวมีลักษณะ การบริหารเชิงภาคเอกชนมากขึ้น เพราะว่าจำเป็นจะต้องมีขีดความสามารถใน การแข่งขันจากภาวะการเปลี่ยนแปลงของกระแสโลกที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ดังนั้นในส่วนของการกีฬาแห่งประเทศไทยซึ่งมีสถานะเป็นรัฐวิสาหกิจก็มีการแปร สภาพจากความเป็นกรม กองให้มีความคล่องตัวก็ไปจัดตั้งเป็นรัฐวิสาหกิจเรียกว่า การกีฬาแห่งประเทศไทย ในด้านการท่องเที่ยวก็เช่นกัน ท่านประธานก็คงจะ ทราบว่าแต่เดิมนั้นการท่องเที่ยวก็เป็นหน่วยงานในลักษณะของกรม กองในระบบ ของราชการ แต่เราก็ตราบดีว่าเราก็ได้มีการออกพระราชบัญญัติเพื่อให้มีการจัดตั้ง รัฐวิสาหกิจที่เรียกว่าการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ในส่วนนี้เป็นพัฒนาการ ที่เป็นประเด็นสำคัญอย่างยิ่งทีเดียวต่อการปรับเปลี่ยนองค์กรภาครัฐในลักษณะ ที่จะทำให้เกิดความคล่องตัวมากขึ้น และน่าจะก้าวหน้ากว่านี้ ไม่ว่าจะเป็นรูปแบบใหม่ ในลักษณะของการเป็นองค์กรมหาชนก็ดี ไม่ว่าจะเป็นองค์กรที่มีลักษณะการบริหาร ที่คล่องตัวในเชิงภาคเอกชนมากขึ้น แต่การที่มีการนำเสนอในการปรับโครงสร้าง กระทรวง ทบวง กรมครั้งนี้ภายใต้พระราชบัญญัติฉบับนี้ที่เรากำลังพิจารณาอยู่นั้น กระผมเห็นว่ามีความลักษณะที่ไม่ก้าวไปข้างหน้าเลย -----

ความจริงปัญหาในเรื่องของการปฏิรูประบบราชการ โดยเฉพาะในแผนงานแรกก็คือในเรื่องของการปรับโครงสร้างที่เรียกว่าเป็นสตรัคเจอร์ล รีฟอร์ม (Structural Reform) นั้น ถ้าย้อนไปดูในเรื่องของวัตถุประสงค์ที่สำคัญประการแรกก็คือว่า การปฏิรูประบบราชการที่ทำมาอย่างต่อเนื่องนั้นมันเกิดจากปัญหาของระบบราชการ ในส่วนของสำนักงานปฏิรูปราชการก็ดี ในส่วนของสำนักงาน ก.พ. ก็ดี หรือว่าสภาพัฒน์ก็ดีนั้น รวมทั้งฝ่ายที่เกี่ยวข้องก็ได้ชี้ชัดว่า ปัญหาสำคัญของระบบราชการก็คือโครงสร้างที่ไม่คล่องตัว การบริหารแบบรวมศูนย์อำนาจและอื่น ๆ แต่โครงสร้างที่ไม่คล่องตัวนั้นจะเห็นว่าเป็นลำดับที่ ๑ ที่เป็นปัญหาสำคัญในเชิงโครงสร้าง กระผมจึงไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งนะครับต่อร่างที่ทางรัฐบาลได้เสนอมานี้ และคณะกรรมการการเลือกตั้งก็ยังคงไว้ในลักษณะของการที่จะย่อนเอาหน่วยงานที่มีความคล่องตัวอยู่แล้ว แล้วก็กลับมาสู่ความเป็นระบบราชการ รูปแบบที่น่าจะเป็นนั้นน่าจะเป็นที่มีความคล่องตัวและก็ลดขั้นตอนสายการบังคับบัญชา กระผมจึงเสนอในส่วนนี้ ซึ่งถ้าผ่านเลยไปสักเล็กน้อยที่ต้องอ้างอิงในมาตรา ๗ ก็คือว่าจะจะเป็นรูปของสำนักงานคณะกรรมการ ตรงนั้นความคล่องตัวก็จะเกิดขึ้นอย่างยิ่งทีเดียวและก็ปัญหาหลายคนบอกว่าการกีฬาหรือการท่องเที่ยวนั้นได้รับความเอาใจใส่น้อยในเชิงของงบประมาณสนับสนุน ในเชิงกำลังคนและอื่น ๆ แต่ความจริงแล้วถ้าปัญหาอยู่ที่ตรงนั้นเราก็แก้ที่ตรงนั้นให้ถูกจุด ก็เหมือนแก้ไขถูกที่คัน แต่ไม่ใช่ว่าปัญหาอยู่จุดหนึ่งแล้วก็มาปรับอีกส่วนหนึ่ง ซึ่งในส่วนนี้กระผมเห็นว่าไม่ถูกต้องและเป็นการสวนทางต่อแนวทางการปฏิรูประบบราชการ และสวนทางต่อแนวทางการบริหารงานภาครัฐแนวใหม่อย่างสิ้นเชิงทีเดียว จึงได้กำหนดไว้ว่าในส่วนนี้น่าจะอยู่ที่สำนักงานกฤษฎีกา และก้าวต่อไปก็คือการจะต้องให้มีความคล่องตัว มีความเป็นอิสระและมีศักยภาพในตัวเองในเชิงการรับผิดชอบต่อการกิจ ไม่ว่าด้านกีฬาหรือท่องเที่ยว สุดท้ายที่มีความแตกต่างที่กระผมได้เพิ่มเติมเข้าเป็นส่วนของอำนาจหน้าที่ของสำนักงานกฤษฎีกาและมีโครงสร้างเพิ่มเติมขึ้นมาก็คือในส่วนของสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติ ในส่วนนี้ก็จะเห็นว่าอำนาจหน้าที่ที่กระผมได้แปรรูปได้เสนอไว้ก็ได้เพิ่มในเรื่องการเกษตรเข้าไว้ ทั้งนี้ทั้งนั้นเราพูดกันมามากครับ เราพูดกันมานาน ๗๐ ปีของระบอบประชาธิปไตยว่า ภาคเกษตรเป็นภาคที่สำคัญของประเทศ ไม่ว่าในด้านของประชาชน ประชากรที่อยู่ในภาคเกษตร ๖๐ - ๗๐ เปอร์เซ็นต์ก็ดี หรือว่าในแง่ของการที่เราเป็นเมืองเกษตร เราพูดถึงว่าชาวนาคือกระดูกสันหลังของชาติ แต่ในขณะเดียวกันต้องเรียนว่าใน

เรื่องของสภาเกษตรแห่งชาติน่าจะเข้ามาอยู่ในศูนย์กลางอำนาจของรัฐ เพราะเหตุว่าเราได้มีการนำเสนอร่างพระราชบัญญัติสภาการเกษตรแห่งชาติ โดยให้นายกรัฐมนตรีเป็นประธานคณะกรรมการ เป็นไตรภาคี มีในส่วนของตัวแทนเกษตรกร ตัวแทนภาคเอกชน ตัวแทนภาครัฐ และผู้ทรงคุณวุฒิเข้าไปเป็นกรรมการในส่วนนี้ ที่ผมให้ความสำคัญเรื่องการเกษตรนั้นเพราะเห็นว่า องค์กรที่มีความเบ็ดเสร็จในตัวเองครบวงจรในลักษณะพหุภาคี ในรูปของสำนักงานสภาการเกษตรแห่งชาติ ถ้าจะมาอยู่ในส่วนของสำนักนายกรัฐมนตรี และขณะเดียวกันองค์กรนี้เป็นองค์กรที่รวมศูนย์การประสานงานของทุกกระทรวง ทบวง กรม รัฐวิสาหกิจและภาคเอกชนที่เกี่ยวข้อง เพราะฉะนั้นอาจจะครั้งแรกที่กล่าวได้ว่าเราได้มีการหยิบยกประเด็นนี้ ทั้งในเชิงของอำนาจหน้าที่เข้ามาไว้ภายใต้สังกัดของสำนักนายกรัฐมนตรี และผมเห็นว่าเรื่องที่มีเหตุผลมากเพียงพอที่สำนักนายกรัฐมนตรีควรจะได้รับดูแลในส่วนนี้ จึงได้เสนอคำแปรญัตติ ดังที่ได้เสนอต่อสภาในมาตราที่ ๖ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่ประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ขอเชิญคุณนิพนธ์ ผู้ขอสงวนคำแปรญัตติครับ

นายนิพนธ์ บุญญามณี (สงขลา) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นิพนธ์ บุญญามณี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสงขลา พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธานครับ ผมได้ขอสงวนคำแปรญัตติในมาตรา ๖ เอาไว้ซึ่งมีความเห็นสอดคล้องกับท่านรองกรณ์ที่ท่านได้อภิปรายไป ผมจะไม่กล่าวซ้ำกับท่านรองกรณ์ ท่านประธานครับ แต่ว่าสิ่งที่ผมสงวนไว้เพิ่มเติมถ้อยคำเดิม ซึ่งมีอยู่แล้วผมเห็นด้วยทุกประการ แล้วเพิ่มเติมถ้อยคำใหม่ก็เพื่อที่จะกำหนดภารกิจของสำนักนายกรัฐมนตรีให้ชัดเจนใน ๔ - ๕ ประการตามที่ท่านรองกรณ์ขอไปต้องเอ่ยนามท่าน ท่านได้กราบเรียนต่อท่านประธานไปแล้ว แต่ว่าเมื่อมาตรา ๖ ได้ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการ มีถ้อยคำที่ท่านตัดไปอีก ที่ผมไม่เพิ่มเติมไปในการแปรญัตติของผม ก็เพราะว่าผมเข้าใจว่าท่านคงไม่ตัดออก แต่ว่าพอผมเพิ่มเติมเข้าไป คำเพิ่มเติมผมท่านไม่เอา แต่ว่าท่านก็ไปตัดข้อความที่กระผมคิดว่ามีความสำคัญที่จะต้องบัญญัติเอาไว้ในมาตรา ๖ เพื่อที่จะให้เห็นภารกิจของสำนักนายกรัฐมนตรีว่าจะต้องมีต่อไป ท่านประธานครับ สิ่งที่ผมไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งในการที่คณะกรรมการไปตัดออก ผมขอทราบความเห็นกรรมการในเบื้องต้นนะครับว่าท่านมีความเห็นอย่างไร ท่านตอบเหตุผลผมหน่อยก็แล้วกัน แต่ว่าผมขอชี้แจงเหตุผลว่า ผมไม่เห็นด้วยกับท่านเพราะอะไร ในประเด็นที่ขออนุญาตที่ท่านตัดออก ผมขออ่านแล้วผมจะบอกว่าประเด็นไหนที่ตัดออก มาตรา ๖ สำนักนายกรัฐมนตรีมีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับราชการทั่วไปของนายกรัฐมนตรีและคณะรัฐมนตรีรับผิดชอบการบริหารราชการทั่วไป นี่คือข้อความที่ท่านเพิ่มเข้าไปใหม่ และเสนอแนะนโยบายและการวางแผนการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ สังคม ท่านเดิมคำว่า การเมือง เข้าไป อันนี้ผมเห็นด้วย และความมั่นคง ท่านตัดคำว่า รับผิดชอบการบริหารราชการทั่วไป ตรงนี้ท่านตัดออกไปท่านต้องชี้แจงนะครับ ว่าการบริหารราชการทั่วไปของสำนักนายกรัฐมนตรีที่ท่านตัดออกท่านหมายถึงตัดภารกิจอะไรออกไป เพราะการที่เขียนไว้อย่างนี้แสดงว่ามันต้องมีความหมายในทางปฏิบัติ ซึ่งเดิมเขียนไว้อย่างนี้ แล้วท่านมาตัดออกท่านหมายความว่าอย่างไรต่อไปนะครับ และราชการที่เกี่ยวกับการงบประมาณ ระบบราชการ การบริหารงานบุคคล

ตรงนี้สำคัญครับ ท่านตัดข้อความต่อไปนี้ออกครับว่า การบริหารงานบุคคลแล้วท่านบอกว่า กฎหมายและการพัฒนากฎหมาย การติดตามและการประเมินผลการปฏิบัติราชการ การปฏิบัติการกิจพิเศษ ถ้อยคำที่ผมอ่านตรงนี้ครับ นับตั้งแต่กฎหมายไปถึงภารกิจพิเศษ ท่านตัดออกไปหมด นี่หมายความว่าต่อจากนี้ไปสำนักงานกจะไม่มีภารกิจอย่างนี้แล้วหรือ ภารกิจเกี่ยวกับกฎหมาย การพัฒนากฎหมาย ท่านเลขาฯ กฤษฎีกาท่านนั่งอยู่ที่นี้ท่านไม่คิดที่จะต่อไปนี้ประเทศไทยสำนักงานก กฤษฎีกาไม่ขึ้นกับสำนักงานแล้วหรือครับ แต่ผมเห็นว่า ท่านไปเรียงรูปแบบใหม่ก็ยังอยู่สำนักงาน ท่านไม่เอาเรื่องกฎหมายแล้วท่านไม่คิดพัฒนา กฎหมายแล้วหรือครับ ท่านไม่คิดพัฒนากฎหมายต่อไปนี้ผมคิดว่ากฤษฎีกาก็คงจะต้องดูว่า ความจำเป็นกำลังคนมันมากเกินไปหรือเปล่า นี่คือสิ่งที่ไม่ได้บัญญัติเอาไว้ อันนี้มันเรื่องสำคัญ นะครับ ในเมื่อมีกฤษฎีกายังอยู่กับสำนักงานกก็ต้องบัญญัติข้อความนี้เอาไว้ เพื่อให้เห็น ขอบข่ายของสำนักงานกว่าทำอะไรต่อไปนี้จะละเลยแล้วหรือว่าคณะกรรมการกฤษฎีกาไม่ม ีความสำคัญแล้วกระนั้นหรือ เรากำลังละเลย เรากำลังไม่ให้ความสำคัญว่ากฤษฎีกาต่อไปนี้ ไม่ใช่เป็นที่ปรึกษารัฐบาลแล้วหรือ ต่อไปนี้การพิจารณากฎหมายก่อนเข้าสภาไม่ต้องส่งให้ คณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจสอบแล้วกระนั้นหรือ นี่คือสิ่งที่จะต้องตอบคำถามนะครับว่า ภารกิจอย่างนี้ต่อไปนี้สำนักงานกยังจะดูแลอยู่หรือเปล่า ผมใครที่จะให้ท่านชี้แจงข้อความนี้ กับกระผมต่อไปนี้ผมจะได้รับทราบ ว่า เมื่อคณะกรรมการกฤษฎีกาไม่ต้องดูแลเรื่องกฎหมาย ไม่ต้องให้คำปรึกษาเรื่องกฎหมายแก่คณะรัฐมนตรีอีกต่อไปแล้ว คณะกรรมการกฤษฎีกา จะมีคงไว้หรือไม่ในประเทศไทย นี่คือหลักคิดที่ว่าเมื่อเราแก้กฎหมายฉบับนี้เป็นอย่างนี้แนวโน้ม มันบ่งชี้ได้ว่าในอนาคตอันใกล้สำนักงานกฤษฎีกาซึ่งถือว่าเป็นที่ปรึกษาสำคัญของรัฐบาล ในอนาคตต่อไปรัฐบาลไม่ใช่เป็นที่ปรึกษาแล้ว ผมเสียใจเป็นอย่างยิ่ง ถ้าวันนี้คนที่ผม เคารพนับถือไม่นั่งอยู่ที่นี้ผมก็อาจจะพูดได้มากกว่านี้ แต่ด้วยความเคารพท่าน ผมไม่อาจจะพูด อะไรรุนแรงไปมากกว่านี้ ท่านเลขาฯ กฤษฎีกาท่านนั่งอยู่ที่นี้ ท่านปล่อยให้กฎหมายอย่างนี้ ตัดข้อความอย่างนี้ออกไปได้อย่างไรครับ ผมไม่นึกว่าวันนี้สำนักงานก รัฐมนตรี ที่ปรึกษา คณะรัฐมนตรี ซึ่งเป็นที่ปรึกษาให้ความเห็นทางกฎหมายกับรัฐบาลมาตลอดตั้งแต่ตั้ง กรุงรัตนโกสินทร์มา -----

ท่านให้ความเห็นทางกฎหมายมาตลอด มาวันนี้บอกว่า ต่อไปนี้กฎหมายไม่มีความสำคัญ ไม่ต้องบัญญัติภารกิจเอาไว้ในสำนักนายกรัฐมนตรี นั่นก็คือต่อไปนี้เราเริ่มไม่เห็นความสำคัญของคณะกรรมการกฤษฎีกากันแล้ว ต่อไปนี้กฎหมายพรรคการเมืองเสนอเสร็จส่งเข้าที่ประชุมพรรค ที่ประชุมพรรคเห็นด้วยก็ส่งเข้าไปในกระทรวง กระทรวงส่งกลับเข้ามาใน ครม. ครม. ส่งมาสภาเลยอย่างนั้นหรือ ต่อไปนี้รัฐบาลจะไม่คิดกลั่นกรองกฎหมายกันแล้วกระนั้นหรือครับ นี่คือนี่ที่ผมบอกว่าผมรับไม่ได้กับการแก้ไขกฎหมายอย่างนี้ของคณะกรรมการ อย่างไรก็ตามท่านไปเขียนได้หมดครับ ไม่มีการกิจชัดเจน เรื่องสังคมอย่างนี้ท่านบอกผมมาสิครับเรื่องอะไร ท่านยังเขียนไว้ได้ เรื่องการเมืองอย่างนี้ท่านบอกผมให้มันชัดเจน ผมบอกว่าผมเห็นด้วยเบื้องต้นเพราะว่าเขียนให้เห็นความสำคัญของการเมือง แต่พันธกิจของคำว่า การเมือง คืออะไรครับ ในสำนักนายก ท่านยังเขียนไว้ได้ พันธกิจหลัก ภารกิจหลักของกฤษฎีกาท่านละเลย ท่านตัดออก เหมือนประหนึ่งว่าท่านบอกว่าต่อไปนี้ไม่สำคัญ ถ้าร่างเดิมของรัฐบาลไม่บัญญัติถ้อยคำนี้ไว้ผมไม่ว่า แต่วันนี้ร่างเดิมของรัฐบาลเขียนเอาไว้ชัดเจน ผมเชื่อว่าร่างเดิมผ่านกฤษฎีกา เขียนเอาไว้ชัดเจน มันบ่งชี้ให้เห็นความสำคัญของคณะกรรมการกฤษฎีกาว่าดูแลเรื่องกฎหมาย ดูแลเรื่องการพัฒนากฎหมาย เพราะกฎหมายจะต้องไม่เป็นสิ่งที่ตายซาก จะต้องมีการพัฒนาไม่หยุดยั้ง เราก็มีกฤษฎีกาคอยชี้แนะ คอยดูว่าวันนี้วิวัฒนาการทางกฎหมายไปถึงไหนแล้ว ท่านจะเป็นที่ปรึกษาให้กับคณะรัฐมนตรีในเวลาที่รัฐมนตรีคิดจะเสนอกฎหมายเข้าสภาแห่งนี้ครับ มาวันนี้ท่านคิดจะไม่ชี้เรื่องนี้กัน ท่านคิดไม่เอาเรื่องนี้กัน ผมไม่อยากจะพูดคำรุนแรงกับคณะกรรมการมากเกินไปว่าทำไมท่านถูกกฤษฎีกาถึงขนาดนี้ครับ ท่านถูกดูแลจนกฤษฎีกาที่นั่นเป็นที่ที่มีบุคลากรด้านกฎหมายที่เก่งที่สุดของประเทศไทยรวมอยู่ที่นั่นครับ ท่านบอกผมมาสิครับกระทรวงไหนที่มีที่ปรึกษาด้านกฎหมายเก่งเท่ากับกฤษฎีกายกมาสั่งกระทรวงสิครับ ท่านชี้ผมสิครับท่านประธานกรรมการ ท่านบอกผมมา สำนักนายกใครเก่งที่สุดครับกฎหมาย แล้วผมจะชี้ว่าในกฤษฎีกาใครเก่งที่สุดเรื่องกฎหมาย เพราะฉะนั้นผมไม่เข้าใจว่าทำไมกรรมการไปทำเรื่องอย่างนี้ ผมรับไม่ได้

นี่เฉพาะเรื่องกฎหมายกับเรื่องการพัฒนากฎหมายเท่านั้นที่ผมรับไม่ได้ ผมกราบเรียนว่า
วันนี้ผมต้องกราบเรียนเหตุผลนี้ให้บันทึกเอาไว้ในสภาแห่งนี้ว่า ผม นายนิพนธ์ บุญญามณี
ไม่เห็นด้วยกับกรรมาธิการ

ท่านประธานครับ ท่านลองติดตามต่อไปสิครับ สิ่งที่ท่านแก้ไขออกไป
การติดตามและการประเมินผลการปฏิบัติราชการ ต่อไปนี้ผู้ตรวจสำนักนายกไม่มี
ความสำคัญแล้วอย่างนั้นหรือครับ เราเคยใช้ว่า ผู้ตรวจราชการสำนักนายกไปตรวจ
ราชการต่าง ๆ โครงการหลายโครงการที่เป็นนโยบายของรัฐบาลเมื่อส่งไปปฏิบัติหน้าที่
ในพื้นที่ เราก็ให้ผู้ตรวจราชการสำนักนายกเป็นคนลงไปตรวจ ไปติดตามประเมินผล
ผมจำได้ผมเด็ก ๆ โครงการในสมัยที่ ฯพณฯ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ ประธานองคมนตรี
ท่านเป็นนายกรัฐมนตรีมีโครงการต่าง ๆ ในชนบทซึ่งเป็นสิ่งที่คิดว่าเราต้องดูแลชนบท
เป็นพิเศษ ท่านก็ใช้คณะกรรมการจากสำนักนายกนี้แหละครับไปดูแล ไปดูแล ไปติดตาม
ประเมินผล เพราะฉะนั้นผมคิดว่าสิ่งเหล่านี้มีความสำคัญ เราน่าที่จะให้ภารกิจเหล่านี้
เป็นของสำนักนายกรัฐมนตรี เราเคยคิดกันถึงขนาดว่าวัน เวลาผ่านไปสักระยะหนึ่ง
ดีไม่ดีเราคุยกันบอกว่าเมื่อเหตุการณ์สังคมเปลี่ยนผ่านไปเราน่าที่จะให้ผู้ว่าราชการจังหวัด
มาสังกัดสำนักนายกรัฐมนตรีเสียด้วยซ้ำ นั่นก็คือการติดตามประเมินผลของภารกิจ
ของทุกกระทรวง ทบวง กรม ให้เป็นภารกิจส่วนกลางอยู่ตรงนี้ -----

มาวันนี้ผมยังยืนยันคิดว่าภารกิจเหล่านี้ที่น่าที่จะเขียนเอาไว้ในสำนักราชมนตรีว่ามีภารกิจในการติดตาม ตรวจสอบ ประเมินผลถึงแนวนโยบายที่มติคณะรัฐมนตรีมีมติไปให้นำไปปฏิบัติการ ต้องใช้อย่างนี้ว่านี่คือภารกิจหนึ่งของสำนักราชมนตรี ผมเชื่อว่าในมาตรา ๗ ท่านเขียนเอาไว้ครับ ผมไม่ปฏิเสธได้แย้งท่าน กฎฎีกาที่ผมกล่าวถึงเมื่อที่นี้มาตรา ๗ มีอยู่ ผมอ่านแล้วครับ แต่ทำไมไม่เขียนเป็นพันธกิจเอาไว้ในมาตรา ๖ ซึ่งเป็นมาตราที่บ่งบอกถึงภารกิจของในกระทรวง ในหน่วยงานนั้น ๆ นี่คือนี่ที่ผมไม่เห็นด้วยกับกรรมาธิการ ประการที่ ๒ ที่ตัดข้อความนี้ออกไป

ประการที่ ๓ ท่านประธานที่เคารพครับ กรรมาธิการไปตัดข้อความบอกว่า การปฏิบัติภารกิจพิเศษ อันนี้เป็นสิ่งที่ดีอยู่แล้วครับ ที่มีอยู่แล้ว ผมเห็นด้วยที่ผมไม่สงวนคำแปรญัตติ ที่ผมไม่แปรญัตติเข้าไปเพราะผมถือว่าดีอยู่แล้ว ทำไมดีอยู่แล้วครับ เพราะว่าภารกิจเรื่องความมั่นคงมีบางหน่วยงานที่ต้องอยู่สำนักราช ภารกิจพิเศษก็คือภารกิจความมั่นคง ภารกิจด้านข่าวกรองครับ ข่าวกรองวันนี้ยังยืนยันว่าสำนักงานนี้ยังอยู่กับสำนักราช และทำไมเราไม่เอาภารกิจพิเศษอันนี้ของข่าวกรองไปเขียนเป็นพันธกิจเอาไว้ในมาตรา ๖ ผมคิดว่าเรื่องนี้เรื่องสำคัญครับ ทำไมเราละเลยเรื่องข่าวกรอง เราไม่ให้ความสำคัญ เพราะฉะนั้นจึงไม่น่าแปลกใจว่าถ้าอย่างนั้นทำไมเราจึงละเลยการที่จะให้ความสำคัญกับเรื่องข่าว เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกระทบกระเทือนต่อความมั่นคงในบ้านเมืองเรา ไม่ว่าทางภาคเหนือก็ดี ทางภาคใต้ก็ดี ชายแดนด้านตะวันตก ด้านตะวันออกก็ดี สิ่งเหล่านี้ล้วนแต่เป็นภารกิจพิเศษ เราไม่พูดหรอกครับว่าเป็นภารกิจลับ แต่เราใช้คำว่า ภารกิจพิเศษ ซึ่งก็มีความเหมาะสมอยู่แล้วที่จะบัญญัติภารกิจเหล่านี้ไว้ในสำนักราชมนตรี มาถึงมาตรานี้ท่านตัดออกไป ผมไม่เข้าใจจริง ๆ ผมขอความกระจ่างชัดให้ท่านรัฐมนตรี ท่านคณะกรรมาธิการได้ตอบคำถามผมให้กระจ่างชัดเถอะครับว่า ใน ๔ ภารกิจที่ผมได้กราบเรียนต่อท่านประธาน ท่านมีเหตุผลอย่างไรที่มาตัดภารกิจนี้ออกไปจากมาตรา ๖ และผมขอสงวนที่จะถามอีกถ้าหากว่าท่านยังชี้แจงผมไม่เข้าใจ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านกรรมาธิการผู้สงวนความเห็น ท่านกอร์ปศักดิ์ครับ

นายกอร์ปศักดิ์ สภาวสุ (กรรมาธิการ) : ขอบคุณท่านประธานครับ ผมกอร์ปศักดิ์ สภาวสุ กรรมาธิการ ผมต้องขอภัยท่านประธานด้วยที่ว่าไม่ได้ยกมือตั้งแต่ต้น เพราะว่าพยายาม

จะไปดูเอกสารว่าในส่วนที่กระผมได้ส่งวนคำแปรญัตติไว้ทำไมไม่ปรากฏในเอกสารที่แจกในสภาผู้แทนราษฎร กระผมเสนอให้หลายส่วนนะครับ แต่ส่วนที่ผมได้ลงนามไว้คนเดียวเกี่ยวกับงานของสำนักงานงบประมาณซึ่งอยู่ในมาตรา ๗ แต่ว่าเมื่อส่งวนอยากจะให้ตัดสำนักงานงบประมาณออกไป ย้ายไปอยู่ที่กระทรวงการคลังก็จะเกี่ยวข้องอยู่ด้วยหลายกระทรวง รวมทั้งในมาตรา ๖ ด้วย แต่ปรากฏว่าในเอกสารนั้นกลายเป็นว่าผมไปตัดเยอะเลยครับ ท่านประธานผมอยากจะเรียนถามว่าเกิดอะไรขึ้นครับก่อนที่จะผมจะอภิปราย

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ท่านเลขาของกรรมาธิการจะเป็นผู้ตอบ

คุณหญิงทิพาวดี เมฆสวรรค์ (กรรมาธิการ) : ขอตรวจสอบก่อนค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : รอสักครู่ครับท่านกอร์ปศักดิ์ ท่านเลขาคณะกรรมาธิการขอตรวจสอบก่อน รอสักครู่ครับ ผมกำลังตรวจสอบว่าท่านสนั่นได้ขอแปรญัตติไว้ด้วยหรือเปล่า ถ้าไม่ได้แปรญัตติ ผมจะให้สิทธิผู้ที่ขอแปรญัตติไว้ก่อน ขอท่านกรรมาธิการก่อนนะครับ

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะกรรมาธิการครับ ขออนุญาตชี้แจงท่านสมาชิกที่ได้อภิปรายไปก่อนหน้านี้เกี่ยวกับการเขียนอำนาจหน้าที่ของสำนักนายกรัฐมนตรี สิ่งที่กระผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานเพื่อเป็นหลัก เพื่อสร้างความเข้าใจว่าการแก้ไขวิธีการเขียนหรือข้อความที่เกี่ยวกับอำนาจของสำนักนายกรัฐมนตรีอยู่บนพื้นฐานความคิดอะไร

ประการแรก คณะกรรมาธิการได้สอบถามแนวความคิดเกี่ยวกับการปฏิรูประบบราชการครั้งนี้เพื่อทราบทางรัฐบาลซึ่งเป็นผู้ผลักดันนโยบายนั้นมองบทบาทของสำนักนายกรัฐมนตรีอย่างไร และประสงค์จะให้เกิดความเปลี่ยนแปลงอย่างไร ที่ประชุมก็ได้รับทราบและก็เห็นพ้องว่าสิ่งที่เป็นปัญหาสำหรับสำนักนายกรัฐมนตรีในอดีตก็คือว่ามีหน่วยงานจำนวนมากครับ ซึ่งในที่สุดเหมือนกับว่าไม่รู้จะเอาไว้ที่ไหนก็เอามาไว้ที่สำนักนายกรัฐมนตรี แต่ว่าขณะนี้เมื่อมีการจัดหรือปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรมใหม่หมด ภารกิจใดซึ่งไปสอดคล้องกับงานในกระทรวง ทบวง กรมใดก็พยายามที่จะกระจายออกไป เพื่อประโยชน์ให้สำนักนายกรัฐมนตรีนั้นเป็นเครื่องมือของนายกรัฐมนตรีและคณะรัฐมนตรีอย่างแท้จริง เมื่อเป็นเช่นนั้น

๑๒๘

สผ ๔/๒๕๔๕ (วิ.)

วชิราภรณ์ ๓๕/๓

ก็หมายความว่าหน่วยงานซึ่งจะอยู่ตรงนี้จะป็นหน่วยงานกลางซึ่งทำงานในลักษณะของ
เชิงนโยบาย หรือในการที่จะขับเคลื่อนกลไกของภาคราชการให้ปฏิบัติตามนโยบาย -----

- ๓๖/๑

เมื่อเป็นอย่างนี้ก็ต้อไปดูประเด็นที่ ๒ ครั้นว่ากฎหมายที่เราใช้อยู่ปัจจุบันเขียนว่าอย่างไร กฎหมายที่ใช้อยู่ในปัจจุบันนั้นสำนักนายกรัฐมนตรีนั้นจะถูกระบุอำนาจหน้าที่ไว้ในมาตรา ๕ ซึ่งเขียนเอาไว้ว่า สำนักนายกรัฐมนตรี มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับราชการทั่วไปของนายกรัฐมนตรีและคณะรัฐมนตรี กิจการเกี่ยวกับการทำงบประมาณแผ่นดินและราชการอื่นตามที่ได้มีกฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจและหน้าที่ของสำนักนายกรัฐมนตรี หรือส่วนราชการซึ่งสังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี หรือราชการอื่น ๆ ซึ่งมีได้อยู่ภายในอำนาจและหน้าที่ของกระทรวงใดกระทรวงหนึ่ง โดยเฉพาะ ท่านประธานจะเห็นทันทีนะครับว่าแม้ในกฎหมายปัจจุบันงานที่มีการเพิ่มเติมเข้ามาในร่างของรัฐบาลก็คือเรื่องของกฎหมาย การพัฒนากฎหมาย การติดตามประเมินผล การปฏิบัติการกิจพิเศษก็ดี ไม่ได้ได้อยู่ในอำนาจหน้าที่ของสำนักนายกที่ระบุไว้ในกฎหมายอยู่ปัจจุบันอยู่แล้ว แต่ว่าลักษณะการเขียนก็จึงต้องเน้นว่า ๑. อะไรซึ่งเป็นงานบริหารราชการทั่วไป เป็นงานที่จะต้องทำเป็นในลักษณะของการเป็นศูนย์กลางของรัฐบาลควรจะระบุให้ชัดเจน ร่างเดิมเขียนเฉพาะเรื่องของงบประมาณ ร่างนี้ก็ทำให้ชัดเจนว่าเป็นงานทั่วไปของนายก ของคณะรัฐมนตรี การบริหารราชการทั่วไป การเสนอแนะนโยบายและวางแผนการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม การเมืองและความมั่นคง ฉะนั้นคำว่า การเมือง ตรงนี้ก็คือการวางแผนพัฒนาการเมือง ซึ่งมีบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญนั้นเองครับว่าเป็นภารกิจของรัฐตามแนวนโยบายพื้นฐาน แล้วก็จะมาพูดถึงราชการเกี่ยวกับการงบประมาณ ระบบราชการ และการบริหารงานบุคคล ซึ่งเป็นเรื่องของโครงสร้างระบบงบประมาณและระบบบุคลากร อย่างไรก็ตามครับ หน่วยงานใดซึ่งสังกัดสำนักนายกรัฐมนตรีและกฎหมายระบุอยู่แล้วว่าเป็นอำนาจก็จะครอบคลุม เพราะในถ้อยความต่อไปก็จะเขียนว่า ราชการอื่นตามที่มีกฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของสำนักนายกรัฐมนตรี หรือส่วนราชการที่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี เพราะฉะนั้นกระผมยกตัวอย่างว่า เมื่อท่านพูดถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา กฎหมายกฤษฎีกาบัญญัติเอาไว้ว่า สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกามีอำนาจอะไร เมื่อสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาสังกัดอยู่ในสำนักนายกรัฐมนตรีตามมาตรา ๗ สำนักนายกรัฐมนตรีก็ย่อม

มีอำนาจตามกฎหมายที่ระบุไว้ด้วย นอกจากนั้นเปิดกว้างอยู่แล้วครับว่าในงานอื่น ๆ
ซึ่งไม่ไปอยู่ในอำนาจหน้าที่ของกระทรวงใดโดยเฉพาะก็ต้องมาเป็นอำนาจของ
สำนักนายกรัฐมนตรีด้วย ผมทราบเรียนว่าการเขียนอย่างนี้จึงสอดคล้องกับแนวทาง
ทิศทางของการปฏิรูประบบราชการซึ่งถูกกำหนดขึ้นเป็นนโยบาย และกรรมวิธีการ
เห็นพ้องว่าสำนักนายกนั้นเหลือแต่สิ่งที่จำเป็น ที่เป็นงานส่วนกลางทั้งสิ้น ในปัจจุบัน
ถ้าหน่วยงานในสำนักนายกยังทำงานตามข้อความที่ถูกตัดออกไปก็เป็นอำนาจหน้าที่
อยู่แล้วตามที่ระบุไว้ในกฎหมายซึ่งจัดตั้งหน่วยงานนั้น ๆ แต่ที่เขียนอย่างนี้เปิดช่องทาง
อะไรครับ -----

เปิดช่องทางว่าวันข้างหน้าอาจจะมีความเป็นไปได้ ว่าหน่วยงานที่ทำงานทางด้านกฎหมาย และการพัฒนากฎหมายอาจจะถูกดึงออกไปหรือยกสถานะขึ้นไปอีกก็ได้ ท่านประธาน คงจำได้ครับว่า เมื่อไม่นานมานี้สภาที่เคยพิจารณากฎหมายที่เกี่ยวข้องกับสำนักงาน คณะกรรมการกฤษฎีกา เนื่องจากการปรับปรุงเมื่อมีการจัดตั้งศาลปกครอง ก็ยังมี ข้อเสนอครับว่า ที่จริงกฤษฎีกาไม่น่าจะต้องอยู่สำนักนายกรัฐมนตรีด้วยซ้ำ ควรจะเป็นที่ปรึกษา กฎหมายสำหรับทุกหน่วยงาน และไม่ใช่ว่าเฉพาะฝ่ายบริหารด้วย อย่างนี้เป็นต้น ก็เปิดช่องเอาไว้ หรือกรณีของงานติดตามประเมินผล เราอาจจะประสงค์ให้มีหน่วยงาน ซึ่งเป็นหน่วยงานอิสระ ไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรีมาทำ แต่ถ้าเราทำอย่างนั้นแล้วเราไปเขียนไว้ในนี้ว่าสำนักนายกรัฐมนตรีมีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับเรื่องเหล่านี้ สมมุติเราไปเปลี่ยนแปลงตรงนั้น เปลี่ยนแปลงหน่วยงาน เหล่านั้นออกไป แล้วไม่ได้มาแก้กฎหมายฉบับนี้ ปัญหา ก็จะเกิดขึ้นว่าสำนักนายกรัฐมนตรีก็ต้องทำงานเหล่านั้นอยู่ ซึ่งอันนี้ก็คือประเด็นที่จะทำให้เกิดความซ้ำซ้อนและเป็นการเปิดช่อง ให้ในที่สุดการลดหน่วยงานที่อยู่ในสำนักนายกรัฐมนตรีเกิดขึ้นไม่ได้ ด้วยเหตุผลเหล่านี้ครับ จึงเป็นเหตุให้คณะกรรมการสิทธิฯ ช่างมากเห็นว่าถ้อยคำเหล่านี้สมควรที่จะตัดออกไปครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านผู้แปรญัตตินะครับ ท่านเรวัตครับ

นายเรวัต สิริกุล (กาญจนบุรี) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นายเรวัต สิริกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดกาญจนบุรี พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธานครับ กระผมก็เป็นผู้หนึ่งที่ได้แปรญัตติไว้ แล้วกระผมได้ฟังท่านกรรมาธิการชี้แจง เสร็จแล้วก็ยังไม่พบว่าที่กระผมจะแปรญัตตินั้นเหมือนกัน แล้วกระผมก็สงวนความคิดเห็น อยากจะกราบเรียนต่อท่านประธานว่า เท่าที่ผมแปรญัตติมานั้น ซึ่งท่านลงกรณได้พูดไป บ้างแล้ว ท่านนิพนธ์ก็ได้พูดไปบ้างแล้ว กระผมก็มีความเห็นคล้ายตามกัน ท่านประธานครับ รายงานคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน ผมเห็นแก่เยอะแยะครับ มันเท็จจริงอย่างไรไม่ทราบครับท่านประธาน ได้ฟังมาว่ากฎหมาย ฉบับนี้มีการแก้ไขตลอดครับ แล้วดูกละหุกที่สุด ไม่ว่าท่านรัฐมนตรีก็ดี ข้าราชการก็ดี แก้ไขเอา เติมนะครับ เพื่อจะได้ไปดูแล เท็จจริงอย่างไรไม่ทราบครับ ท่านคณะกรรมการ ท่านประธานได้ชี้แจงให้ผมทราบเสียหน่อยเถอะครับ เพื่อความสบายใจว่าที่แก้ไขนี้เป็นอย่างไร

สำหรับในมาตรา ๖ สำนักนายกรัฐมนตรี ผมอ่านดูท่านกรรมาธิการท่านกอร์ปศักดิ์
 ผมถึงเหมือนกันว่า นี่มาแปรเหมือนกับที่เขาแก้ไขเลย แต่ก็ไม่ใช่ เพราะว่าท่านกอร์ปศักดิ์
 บอกว่าไม่ได้แปรแบบนี้ แต่ไม่ทราบว่าได้ดำเนินการเป็นอย่างไร เลยเหมือนกับที่แก้ไข พอฟัง
 ท่านกรรมาธิการท่านอภิสิทธิ์ได้ชี้แจงแล้ว ก็พอฟังได้ครับ แต่ว่าสิ่งที่คนเขาเข้าใจกันทั่วไป
 ท่านประธานครับ สำนักนายกรัฐมนตรีถ้าโดยทั่วไปแล้วดูแลหมด คุมหมดครับ คุมทุกกระทรวง
 ทบวง กรม เพราะว่าเป็นหัวหน้ารัฐบาล ความเข้าใจอยู่ตรงนี้ แต่ว่ามาตัด รับผิดชอบบริหาร
 ราชการทั่วไป ออกเสียก็เลยสับสน ก็เลยสับสนว่าเดี๋ยวนี้ต่อไปนี้สำนักนายกรัฐมนตรีนั้น
 โดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านนายกรัฐมนตรีนั้น ท่านมีปัญหาอะไรท่านก็คงไม่บอกหรอกครับ
 โน้นหน่วยงานรับผิดชอบไปดูแลกันเอง ท่านก็ไม่ต้องมาชี้แจง ไม่ต้องมาบอกพี่น้องประชาชน
 ไม่ต้องมาออกข่าวทุกวันเสาร์ว่ามีเรื่องอะไรเกิดขึ้นมา อย่างนี้เป็นต้นใช่ไหมครับ เป็นอย่างนั้น
 หรือครับ เพราะไม่เกี่ยวแล้วนี้ ไม่เกี่ยวกับท่านนายกแล้ว ท่านนายกตอบไปก็จะออกข่าวนี้
 ไม่ได้ด้วย ออกข่าวไม่ได้แล้ว คุณจะออกข่าวเองคุณก็ต้องไปให้รัฐมนตรีแต่ละคนมาออกข่าว
 อย่างนี้เป็นต้น ใช่ไหมครับ เมื่อแก้อย่างนี้ผมก็เลยสงสัย ท่านประธานครับ ผมเคยกราบเรียน
 ต่อสภาแห่งนี้ว่ากฎหมายทุกฉบับที่เข้ามาต้องผ่านกฤษฎีกา พอผ่านมาแล้วรัฐบาลก็เห็นชอบ
 เสนอต่อสภา สภาพิจารณา ผมเคยกราบเรียนว่ากฎหมายนี้กฤษฎีกามีความรู้ความสามารถ
 ทำไมต้องมาแก้ไขกันอีก ท่านประธานอุทัยกับบอกว่าไม่เกี่ยวหรอก กฤษฎีกาไม่เกี่ยวไม่ข้อง
 อะไร เวลาเข้าสภาเป็นเรื่องของสภา พอมาถึงวันนี้ก็ชัดเจนว่าถึงแม้ท่านเลขาธิการกฤษฎีกา
 อยู่ด้วย บางที่ท่านก็ขัดแย้งเหมือนกันนะครับท่านประธานครับ ขัดแย้งกับคณะกรรมาธิการ
 บางที่ท่านก็สงวนไว้ ผมก็เห็นเหมือนกัน ทั้ง ๆ ที่ถามจากท่านแล้วเหมือนกัน ก็เลยรู้ว่าสิ่งต่าง ๆ
 เหล่านี้ในคณะกรรมาธิการที่แก้ไขนี้แก้ไขกันได้ แต่เมื่อแก้ไขมาแล้วปัญหามันก็เกิดขึ้นว่า
 มันแก้ไขกันแบบจุลละหุกแล้วก็จะเอาให้ได้ อย่างเช่นว่าแก้ไขมาถูกต้องครับ ให้ใช้ ๑ ตุลาคม
 เสร็จแล้วก็กลัวว่าไม่ทันก็มาแก้ไขใหม่ -----

๑๓๓

สผ ๔/๒๕๕๕ (วิ.)

ชนิกา ๓๘/๑

เมื่อแก้ไขใหม่ทำไปทำมาก็แก้ไขเหมือนเดิม ๑ ตุลาคม เหมือนกัน อย่างนี้เป็นต้น ก็เลยไม่รู้ว่าจะไปที่ไหนในรูปลักษณะอย่างไร ท่านประธานครับ ผมนี้ได้ ขอสงวนความคิดเห็นแล้วก็เพิ่มเติมในส่วนต่าง ๆ เป็นต้นว่า การลงทุนการกีฬา ในมาตรา ๖ และนั่นหนาการ การท่องเที่ยว การเกษตร เอาไว้อยู่ในสำนักนายกรัฐมนตรี ผมมีความคิดเห็นอย่างนี้ครับ บางกระทรวงนี้ครับท่านประธาน ตั้งไปใหม่ ๆ ทำงานจริง ๆ มีกรมเดียว นอกนั้นก็ป็นสำนักงานปลัด สำนักงานเลขา ๒ อันเท่านั้น ไม่รู้ตั้งกันอย่างไร เพื่ออะไรผมไม่ทราบ ยกตัวอย่าง กระทรวงกีฬา มีที่จะทำงานจริง ๆ คืองานพัฒนาการกีฬาเท่านั้น แค่นั้นเอง นอกนั้นก็ป็นสำนักงานรัฐมนตรี สำนักงาน ปลัดกระทรวง คือ ๒ กรมนี้ หรือ ๒ หน่วยงานนี้เป็นประจำอยู่แล้ว ทุกกระทรวง ทบวง กรม เขามีอยู่แล้ว อันนี้เป็นหน้าที่โดยเฉพาะ แต่ไม่ก่อเกิดประโยชน์ในเรื่องของการพัฒนาเลย อย่างนี้เป็นต้น ผมก็เลยคิดว่าอย่างนี้น่าจะมารวมไว้สำนักนายกเสียเพื่อประหยัด งบประมาณครับ ผมกราบเรียนมาแล้วว่างบประมาณที่ผ่านมา นั้น เราผ่านสภาไปแล้ว งบที่มีความสำคัญและก็เพิ่มเติมมากมายในเรื่องบุคลากรที่ดี ในเรื่องของ คือเป็นของเกี่ยวกับการบริหารราชการแผ่นดิน เพิ่มสูงมากครับ เพิ่มสูงมาก เป็นแสนล้านครับ ก็เลยการจัดงบประมาณไม่ประหยัด แต่เอามาเพื่อหน่วยงานตรงนี้ นี่คือนี่ที่ดำเนินการอยู่ในขณะนี้ แล้วงานอย่างนี้ไม่ก่อเกิดประโยชน์ให้กับ พี่น้องประชาชนเลยแม้แต่น้อย เสียหายงบประมาณแผ่นดินมากมาย แต่งานไม่ก้าวหน้า ก้าวหน้าตรงไหน กระทรวงกีฬาถ้ามีขึ้นมาแล้วจะไปแข่งกับบอลโลกเขาได้หรือเปล่า ก็ไม่ทราบ แล้วฟุตบอลจะเก่งขนาดไหนก็ไม่ทราบ ซึ่งท่านสุพัฒน์เดี๋ยวจะบอกมา ผมถามว่าท่านสุพัฒน์ มีกระทรวงกีฬามาแล้ว แล้วอีก ๔ ปีข้างหน้าของเรา ไปเตะบอลโลกเขาได้ไหม ก็ตอบไม่ได้ ก็ไม่แน่ใจ ลองบอกมาหน่อยสิครับว่า เอาละเราจะไปชิงอย่างน้อย ๆ ก็ผ่านรอบแรก หรือรอบ ๒ ๑๖ ทีมสุดท้ายก็ยังดี หรือ ๓๒ ทีมสุดท้ายก็ยังดี เป็นไปได้ไหมครับ อย่างนี้เป็นต้น ผมจึงกราบเรียนว่า ท่านประธานครับ นี่ครับแรงรีบ แรงร้อน ใครอยากได้อะไรเอาเติมเข้าไป

นี้ครับ นี่ที่กระผมกราบเรียนมานี้ แท้จริงประการใดตอบให้ผมทราบด้วย แล้วก็
ประหยัคงบประมาณตรงไหนครับ ท่านประธานครับ ขอขอบคุณครับ

นายสนั่น สุธากุล (สตูล) : ขออนุญาตหารือท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
ผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : เดี่ยวรอสักครู่จะครับ คุณสนั่น ผู้ที่ขอแปรญัตติได้
ขออภิปราย คุณนคร มาฉิม

นายสนั่น สุธากุล (สตูล) : เพื่อประโยชน์การพิจารณา ผมคิดว่า
ขออนุญาตหารือก่อนจะเป็นประโยชน์ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
ผู้แทนราษฎร) : คุณสนั่นจะหารือหรือครับ เชิญครับ

นายสนั่น สุธากุล (สตูล) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ
ผม สนั่น สุธากุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสตูล พรรคประชาธิปัตย์
ผมคิดว่าการพิจารณากฎหมายตั้งแต่เมื่อคืนนี้ เมื่อวานนี้จนมาถึงวันนี้ครับ
โดยเฉพาะอย่างยิ่งกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน และกฎหมาย
ว่าด้วยการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม ซึ่งเป็นกฎหมายที่มีความเกี่ยวเนื่อง
สัมพันธ์กัน ผมถือว่าเป็นกฎหมายที่มีความสำคัญอย่างมากต่อประเทศชาติของเรา
และที่สำคัญก็คือว่ารัฐบาลนี้ให้ความสำคัญกับกฎหมายทั้ง ๒ ฉบับ หรือเรื่อง
ของการปฏิรูประบบราชการเป็นพิเศษ ดังจะเห็นได้จากนโยบายของรัฐบาล
ที่แถลงต่อสภา เมื่อวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ก็ปรากฏชัดเจนครับ ในนโยบายข้อ ๑๕.๒
เกี่ยวกับนโยบายด้านการบริหารราชการ และจากความพยายามของรัฐบาล
ที่จะเร่งรีบให้กฎหมายทั้ง ๒ ฉบับ มีผลบังคับใช้โดยเร็วภายในวันที่ ๑ ตุลาคมนั้น
ก็ย่อมจะแสดงให้เห็นว่ารัฐบาลนั้นเห็นว่ากฎหมายฉบับนี้มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง
จึงเร่งรีบ เร่งรัดออกมาใช้บังคับเพื่อจะให้มันมีผลต่อการปฏิรูประบบราชการและ
การปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม ของประเทศให้เร็วที่สุด เมื่อมีความสำคัญเช่นนี้
ผมตั้งตารอมาตั้งแต่เมื่อวานครับว่าจะเห็นความเอาใจใส่หรือการให้ความสำคัญ

๑๓๕

สผ ๔/๒๕๔๕ (วิ.)

ชนิกา ๓๘/๓

ต่อกฎหมายฉบับนี้ โดยเฉพาะในขั้นตอนที่สภาแห่งนี้กำลังจะพิจารณารายงาน
ของกรรมาธิการวิสามัญที่ไปทำหน้าที่แทนสภานั้นหรือไม่ ก็ปรากฏว่าไม่เห็นมี
ผู้ใหญ่ในรัฐบาล โดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านนายกรัฐมนตรี หรือรัฐมนตรีกระทรวงใด
แม้แต่กระทรวงเดียวมานั่งเพื่อที่จะรับฟังเหตุผล รับฟังความคิดเห็นของสภาแห่งนี้เลย

- ๓๙/๑

สผ ๔/๒๕๔๕ (วิ.)

สัญญาภาค ๓๙/๑

ผมอยากจะเห็นผู้บริหารโดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านนายกรัฐมนตรีซึ่งเป็นผู้นำรัฐบาลได้ให้ความสำคัญเหมือนกับที่ท่านได้แถลงไว้ต่อสภาและเหมือนที่ท่านได้พูดอยู่ตลอดเวลา เร่งรัดที่จะให้มีการปฏิรูประบบราชการโดยเร็ว ผมคิดว่าถ้าท่านเห็นว่ากฎหมายฉบับนี้เป็นกฎหมายที่มีความสำคัญจริงดังกล่าวก็น่าจะได้มารับฟังความคิดเห็นของสภาแห่งนี้ในชั้นการพิจารณาของสภาในวาระ ๒ วาระ ๓ เพราะเป็นช่วงเวลาที่สมาชิกของสภาแห่งนี้ได้แสดงเหตุแสดงผล แสดงมุมมองต่าง ๆ อย่างมีเหตุมีผลเพื่อประกอบการตัดสินใจของสภากันอย่างกว้างขวาง และเหตุผลความคิดเห็นของสมาชิกล้วนแต่จะเป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติงานของรัฐบาลต่อการบริหารราชการแผ่นดินของรัฐบาล ต่อการใช้กฎหมายของรัฐบาลอย่างยั่งยืนอยู่แล้ว ตามที่ไม่มีใครใหญ่ของรัฐบาล ไม่มีนายกรัฐมนตรี ไม่มีรัฐมนตรีเข้ามานี้ หรือท่านมองว่ามีคำตอบที่ชัดเจนอยู่แล้วเสียงของสภาเป็นเพียงเสียงนก เสียงกา ไม่ต้องฟังก็ได้ อย่างนี้ผมคิดว่าเป็นสิ่งที่ไม่สมควรเป็นอย่างยิ่งครับ ผมอยากจะเรียกร้องให้ท่านนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีทั้งคณะมานั่งฟังสิครับ กฎหมายฉบับอื่นผมไม่ติดใจครับ แต่กฎหมายฉบับนี้ผมขอเรียกร้องครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : คุณสนั่น ต่อข้อหารือของคุณสนั่นนี่จริง ๆ แล้วผมคิดว่าคุณสนั่นก็คงทราบนะครับว่าการประชุมในการพิจารณาเรื่องที่กรรมาธิการพิจารณาเสร็จแล้วเป็นเรื่องของสภากับกรรมาธิการนะครับ เพราะฉะนั้นตรงนี้ผมคิดว่าผู้บริหารตั้งแต่นายกถึงรัฐมนตรีนี้ผมคิดว่าท่านก็คงรับฟังอยู่แล้วเพียงแต่ท่านไม่ได้มานั่งในห้องประชุม เพราะถือว่าตรงนี้เป็นภาระหน้าที่ระหว่างกรรมาธิการกับสภาเท่านั้น เพราะคนที่มาตอบนี้ฝ่ายบริหารไม่มีสิทธิตอบนะครับ มีแต่คณะกรรมาธิการเท่านั้นเพราะฉะนั้นเรื่องนี้ผมคิดว่าคงพอยุติการหารือได้ เชิญคุณนครครับในฐานะผู้แปรญัตติ เชิญครับ

นายนคร มาฉิม (พิษณุโลก) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ ผม นายนคร มาฉิม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดพิษณุโลก พรรคประชาธิปัตย์ ผมเป็นผู้หนึ่งที่ได้อ่านคำแปรญัตติต่อร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม ฉบับนี้ไว้ในประเด็นที่ต้องการให้เพิ่มการลงทุนการกีฬาและนันทนาการ การท่องเที่ยวและการเกษตร

๑๓๗

สผ ๔/๒๕๔๕ (วิ.)

สัญญาภาค ๓๙/๒

ให้เป็นเป้าหมายหลักในการที่จะให้สำนักนายกรัฐมนตรีนั้นได้พิจารณา ได้กลั่นกรอง ได้ดูแลแล้วก็ได้กำกับเพื่อประสิทธิผล เหตุผลที่ผมได้เสนอในส่วนนี้ไว้ก็ เพราะว่า การปฏิรูปราชการ การปรับปรุงข้าราชการตามกระทรวง ทบวง กรม นั้น เป้าหมายหลักของการปฏิรูปสมควรที่จะมองไปที่องค์กร ไม่ให้ขยายใหญ่โตจนเกินไปเพราะจะเป็นภาระต้องงบประมาณแผ่นดินในภายภาคหน้าอย่างมหาศาล ไหนจะต้องเพิ่มกระทรวง ซึ่งเพิ่ม ๑ กระทรวงก็คือหมายถึงว่าจะต้องมีรัฐมนตรีว่าการเพิ่มขึ้น ถ้าเกิดไปเพิ่มกรม ก็จะต้องเพิ่มอธิบดี รองอธิบดี และเจ้าหน้าที่ในแต่ละกรมขึ้นมาอีก ในกระทรวงก็เช่นกันทั้งปลัดกระทรวง เพราะฉะนั้นต่อไปนี้นะครับจากเดิมที่มี ๑๔ กระทรวง แล้วก็สำนักนายกเป็น ๑๕ มีปลัดกระทรวง ๑๔ รวมปลัดทบวงแล้วก็สำนักนายก ๑๕ นี่นะครับ ก็จะกลายเป็นมีปลัดกระทรวง ๒๐ คน จากเดิมที่มีกรมอยู่ประมาณ ๑๓๐ กรมนะครับ เมื่อท่านปรับปรุงแล้ว แทนที่จะตัดลดจำนวนบุคลากร จำนวนข้าราชการให้ลดลง แต่ไปเพิ่มด้านประสิทธิภาพ เพื่อที่จะไม่ได้เป็นภาระของแผ่นดินในภายภาคหน้าท่านกลับไปเพิ่มขึ้น กรมจากเดิมที่มีอยู่ ๑๒๐ - ๑๓๐ กรม กลายเป็น ๑๗๐ - ๑๘๐ กรม ผมถามว่าจะเอางบประมาณแผ่นดินที่ไหนมาจ่ายให้กับข้าราชการประจำซึ่งเป็นภาระหนักอยู่ในปัจจุบันมากพออยู่แล้ว เพราะฉะนั้น การลงทุน การกีฬา การนันทนาการ การท่องเที่ยว ก็น่าจะอยู่ในส่วนของสำนักนายกรัฐมนตรี เพื่อความกะทัดรัด เพื่อความกระชับ และไปเพิ่มประสิทธิภาพเอา อันนี้เป็นประเด็นที่ ๑----

สผ ๔/๒๕๔๕ (วิ.)

ยาวเรศ ๔๐/๑

แต่กรรมวิธีการเสี่ยงส่วนมากไม่เห็นด้วย ผมเองยังไม่ติดใจเท่าไหร่นะครับ แต่ผมยังติดใจอยู่นะครับ ในประเด็นเรื่องนี้และก็ต้องถามมติของสภาเพื่อเป็นเครื่องยืนยันถึงเจตนารมณ์ของผมด้วย ประเด็นที่ ๒ ที่ผมไม่ได้แปรญัตติไว้เพราะเห็นว่าหลักการเดิมนะดี ซึ่งเหตุผลแล้วก็หลักการค่อนข้างที่จะสอดคล้องแล้วก็ใกล้เคียงกับท่าน ส.ส. นิพนธ์ บุญญามณี ขอประทานอนุญาตที่เอ่ยนามท่าน ฟังเหตุผลของท่านแล้วดีมาก แล้วก็ผมเห็นด้วยเป็นอย่างยิ่งในหลักการแล้วก็จุดยืนของท่าน แต่ผมจะขออนุญาตเสริมอีกนิดหนึ่งก็คือคณะกรรมการเสี่ยงส่วนมากของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณากฎหมายฉบับนี้ท่านไปตัดออก เดี่ยวผมขออนุญาตนะครับ ข้อความที่ท่านตัดออกของมาตรา ๖ ก็คือว่ากฎหมายและการพัฒนากฎหมาย การติดตามและประเมินผลการปฏิบัติราชการ การปฏิบัติภารกิจพิเศษ สำหรับการปฏิบัติภารกิจพิเศษ ผมไม่ติดใจเท่าไร แต่ผมติดใจก็คือในเรื่องของกฎหมายและการพัฒนากฎหมาย ท่านตัดออกไปเพราะไม่ให้ความสำคัญ เหตุผลของผมใกล้เคียงกันกับท่าน ส.ส. นิพนธ์ ผมจะไม่ขอพูดถึง แต่ที่ผมตั้งข้อสังเกตและก็ต้องถามคำตอบจากท่านกรรมวิธีการก็คือว่า ผมเคยได้ยินแล้วก็ติดตามการวินิจฉัย การแสดงจุดยืนต่อสาธารณะของท่านเลขาธิการ กฤษฎีกามาโดยตลอด ผมขออนุญาตที่จะยกตัวอย่างกรณีเดียวก็คือการวินิจฉัยและการแสดงจุดยืนของท่านเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกาเรื่องสนามกอล์ฟอัลไพน์ ในประเด็นนี้ผมรู้ว่าผู้นำของรัฐบาลแล้วก็คณะรัฐบาลหลายคนเข้ามาเกี่ยวข้องและก็มีความเห็นแย้งกัน ท่านตัดภารกิจหลักของคณะกรรมการกฤษฎีกาในประเด็นนี้ออกไปนั้น ท่านไม่พอใจเป็นการส่วนตัวหรือเปล่า ท่านต้องการที่จะให้กฎหมายของบ้านเมืองนั้น พัฒนาไปไกลกว่านี้ไหม ท่านต้องการที่จะเอาหลักการของกฎหมายมาปกครองประเทศ เป็นนิติรัฐไหม ท่านตัดประเด็นนี้ออกไปผมเห็นว่าจะเป็นจุดบอดของการพัฒนากฎหมายของบ้านเมือง จะเป็นจุดบอดในการที่จะหาบรรทัดฐานมาปกครองบ้านเมืองต่อไป ผมขอคำตอบจากท่านกรรมวิธีการด้วยครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : เชิญคุณสุพัฒน์นะครับ

สผ ๔/๒๕๔๕ (วิ.)

ยาวเรศ ๔๐/๒

นายสุพัฒน์ ธรรมเพชร (พัทลุง) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม สุพัฒน์ ธรรมเพชร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดพัทลุง พรรคประชาธิปัตย์ครับ ต่อประเด็น มาตรา ๖ ที่กรรมการได้มีการแก้ไข ผมก็คงขออนุญาตท่านประธานนะครับก่อนที่จะให้ เหตุและผลในมาตรา ๖ ตามข้อสังเกตของท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ คุณสนั่น สุภากุล นะครับ ได้ตั้งข้อสังเกตต่อท่านประธานไว้ว่า กฎหมายฉบับนี้นั้นเป็นกฎหมายที่สำคัญ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : เอาละครับคุณสุพัฒน์ครับ ตรงนี้ได้หารือไปแล้วจะได้ไม่เสียเวลา คุณสุพัฒน์ ว่าตรงที่กรรมการได้มีการแก้ไขเลย จะได้ไม่เสียเวลานะครับ และจะเป็นการซ้ำซ้อนประเด็น เชิญเลยครับคุณสุพัฒน์

นายสุพัฒน์ ธรรมเพชร (พัทลุง) : ครับ ท่านประธานครับ สิ่งที่คุณสนั่น ได้เรียนท่านประธานนั้นท่านประธานได้วินิจฉัยแล้วนะครับว่าให้รัฐมนตรีได้มาฟังการ อภิปรายในสาระสำคัญด้วย

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : คุณสุพัฒน์ต่อไปเลยครับ เรื่องนี้ได้จบไปแล้วนะครับ ผมได้ชี้แจงคุณสนั่น ไปแล้วเชิญเลยครับ

นายสุพัฒน์ ธรรมเพชร (พัทลุง) : ครับ มีข้อสังเกตอีกข้อหนึ่งท่านประธานครับ ผมเห็นว่าการอภิปรายตั้งแต่เมื่อวานถึงวันนี้ เมื่อวานก็ได้อภิปรายในเรื่องของร่างพระราชบัญญัติ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : คุณสุพัฒน์ครับที่ยกมือนี้ ยกมือเพื่อที่จะอภิปรายเกี่ยวกับมีการแก้ไขของ กรรมการหรือว่าจะหารือ

สผ ๔/๒๕๔๕ (วิ.)

ประกาศลักษณะ ๔๑/๑

นายสุพัฒน์ ธรรมเพชร (พัทลุง) : ท่านประธานครับ ผมจะอภิปราย
มาตรา ๖ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่หนึ่ง) : ถ้าอภิปรายมาตรา ๖ เชิญลงไปที่มาตรา ๖ ตรงที่มีการแก้ไขเลยนะครับ เพราะว่า
ยังมีสมาชิกที่ขอสงวนคำแปรญัตติอย่างท่านถาวรก็ยกมือ ผมยังให้สิทธิท่านก่อน เพราะคิดว่า
ท่านจะอภิปรายตรงนี้ เชิญเลยนะครับ

นายสุพัฒน์ ธรรมเพชร (พัทลุง) : ครับ จริง ๆ ผมก็มีสิทธิอภิปรายได้รับ
เพราะว่ากรรมาธิการมีการแก้ไขใหม่ท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่หนึ่ง) : ท่านมีสิทธิครับ แต่ผมให้สิทธิท่านก่อนที่สมาชิกที่ได้ขอแปรญัตติไว้ เพราะฉะนั้น
ท่านลงเลยครับ จะได้ไม่เสียเวลาของท่านสมาชิกที่ขอแปรญัตติไว้

นายสุพัฒน์ ธรรมเพชร (พัทลุง) : ท่านประธานครับ เวลาผมอภิปรายนี้
ผมแนะนำว่าผมเป็นผู้แทนจังหวัดพัทลุง พรรคประชาธิปัตย์ แต่ว่าเป็นข้อสังเกตหนึ่ง
ที่เป็นข้อสังเกตไว้ในสภาก็คือว่าเวลาที่มีการตอบข้อซักถามของสมาชิกในสภานี้ครับ
กรรมาธิการตั้งแต่เมื่อวานถึงวันนี้ครับ ผมไม่ทราบว่ากรรมาธิการหลาย ๆ ท่านซึ่งเป็น
ผู้ทรงคุณวุฒิในสภานี้มากมายมีความรู้หลากหลาย แต่ว่าเป็นข้อสังเกตว่าทำไมต้องให้
กรรมาธิการในสัดส่วนของพรรคประชาธิปัตย์ขึ้นมาตอบข้อซักถามของกรรมาธิการในส่วนของ
พรรคประชาธิปัตย์ด้วย ตรงนี้เองท่านประธานจะเห็นว่าคนถามก็พรรคประชาธิปัตย์ คนตอบก็
พรรคประชาธิปัตย์ ก็อยากจะให้ท่านประธาน

(นายบุญจง วงศ์ไตรรัตน์ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายบุญจง วงศ์ไตรรัตน์ (นครราชสีมา) : ท่านประธานที่เคารพครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่หนึ่ง) : เชิญครับ มีผู้ประท้วงครับ

สผ ๔/๒๕๔๕ (วิ.)

ประกาศลักษณะ ๔๑/๒

นายบุญจง วงศ์ไตรรัตน์ (นครราชสีมา) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม บุญจง วงศ์ไตรรัตน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครราชสีมา พรรคไทยรักไทยครับ กระผมขออนุญาตว่าผู้กำลังอภิปรายทำผิดข้อบังคับ ข้อ ๖๑ ครับ ขอให้เข้าประเด็นครับ ท่านสงวนคำแปรตรงไหน จะอภิปรายประเด็นอะไรเพื่อการอภิปรายนั้นจะเป็นไปด้วยความราบรื่นครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ขอบคุณครับ เชิญครับคุณสุพัฒน์

นายสุพัฒน์ ธรรมเพชร (พัทลุง) : ครับท่านประธาน อยู่ในประเด็นอยู่แล้วครับ แต่เป็นข้อสังเกตเท่านั้นเองว่าเวลาที่พรรคประชาธิปัตย์ถาม พรรคประชาธิปัตย์ตอบ แต่ว่าเวลาลงมติเป็นพรรคไทยรักไทยทุกครั้ง

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : เอาเถอะครับ คุณสุพัฒน์ครับว่าไปตรงที่มีการแก้ไขเลย

นายสุพัฒน์ ธรรมเพชร (พัทลุง) : ท่านประธานครับ ในมาตรา ๖ ผมเห็นด้วยที่กรรมาธิการได้เปลี่ยนตำแหน่งข้อความนะครับ โดยเฉพาะสำนักนายกรัฐมนตรีมีอำนาจหน้าที่กับราชการทั่วไปของนายกรัฐมนตรีและคณะรัฐมนตรี และมีการเพิ่มเติมเข้ามานะครับว่ารับผิดชอบการบริหารราชการทั่วไป ซึ่งก็เป็นการเปลี่ยนข้อความจากข้างล่าง เปลี่ยนตำแหน่งเท่านั้น แต่ว่าในมาตรา ๖ กับมาตรา ๗ ท่านประธานครับผมคิดสัมพันธ์กัน เมื่อสักครู່เพื่อนสมาชิกได้อภิปรายในมาตรา ๕ ด้วย ซึ่งจริง ๆ ขอเว้นไว้ แต่อย่างไรก็แล้วแต่ผมคิดว่าในมาตรา ๖ กับมาตรา ๗ มีความสัมพันธ์กัน ในมาตรา ๗ ในส่วนของสำนักนายกรัฐมนตรีมีส่วนราชการซึ่งประกอบด้วย (๔) สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา นั้นใน (๔) แต่ว่าส่วนที่คณะกรรมการตัดอำนาจหน้าที่ออกไปในเรื่องของกฎหมายและการพัฒนากฎหมายนั้น ผมคิดว่ามันไม่สัมพันธ์กัน เมื่อโครงสร้างของสำนักนายกรัฐมนตรีมีส่วนราชการที่มีสำนักงานกฤษฎีกาอยู่ด้วย ซึ่งก็รู้อยู่แล้วว่าเป็นที่ปรึกษากฎหมายของนายกรัฐมนตรี เป็นที่ปรึกษากฎหมายของรัฐบาล ซึ่งในส่วนของสำนักนายกรัฐมนตรีจึงต้องมีหน้าที่เรื่องของกฎหมายและ

สผ ๔/๒๕๔๕ (วิ.)

ประกาศลักษณะ ๔๑/๓

การพัฒนากฎหมายอยู่ด้วย ผมจึงไม่เห็นด้วยที่กรรมการตัดออกไป ในส่วนนี้ก็ขอสงวนว่าอย่าให้คุณอภิสิทธิ์ตอบนะครับ อย่างน้อยที่สุดอยากจะฟังว่ากฎหมายและการพัฒนากฎหมายนั้นเป็นหน้าที่ตาม (๘) หรือไม่ ก็คือของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา นั่นคือส่วนหนึ่งครับ อีกข้อความหนึ่งที่กรรมการตัดออกก็คือว่า การติดตามและประเมินผลการปฏิบัติราชการ ผมได้ฟังคำชี้แจงของท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ผมชื่นชอบมากขึ้นชมท่าน ท่านบอกว่าการทำงานทุกเรื่องต้องมีการวางแผน เมื่อมีการวางแผนแล้วก็ต้องมีการดำเนินการไปตามแผน ขั้นตอนสุดท้ายเมื่อดำเนินการไปตามแผนแล้วก็ต้องมีการติดตามประเมินผล งานหลักของประเทศไทยก็คือสำนักนายกรัฐมนตรีต้องติดตามดูแลประเมินผลการทำงานโครงการตามนโยบายของรัฐบาลที่แถลงไว้ต่อสภา -----

๒ วันแล้วครับพูดเรื่องงบประมาณ เราพูดเรื่องแผนการใช้งบประมาณแผ่นดิน สำนักนายก มีหน้าที่ในการติดตามประเมินผลการปฏิบัติราชการนอกจากหน่วยงานในสังกัดแล้วนั้นเชื่อว่า เวลาที่มีการร้องเรียน เวลาที่มีการปฏิบัติตามโครงการแล้วมีปัญหาประชาชนร้องเรียนมา สำนักนายกรัฐมนตรีต้องร้องเรียนที่นายกรัฐมนตรี ก็เป็นหน้าที่หนึ่งครับที่ต้องติดตามและประเมินผลการปฏิบัติราชการ ทั้ง ๒ ส่วนนี้ผมจึงไม่เห็นด้วยว่า กรรมการตัดข้อความที่สำคัญออกไป เป็นหน้าที่หลักของสำนักนายกรัฐมนตรีนอกเหนือจากการเสนอแนะนโยบายและวางแผน ในการพัฒนาด้านเศรษฐกิจและสังคม การเมืองและความมั่นคงแล้ว ส่วนหน้าที่ทั้ง ๒ หน้าที่นั้น ก็ถือว่าเป็นหน้าที่หลักเช่นเดียวกัน ตรงนี้ผมไม่เห็นด้วยครับ ท่านประธานครับเมื่อสักครู่มีเพื่อน สมาชิกในสภาได้พูดถึงกระทรวงกีฬา ตรงนี้ผมถือว่า

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : อันนี้ผมขออนุญาตนะครับคุณสุพัฒน์ครับ ในข้อความที่คณะกรรมการแก้ไข ไม่ได้มีเรื่องกีฬา เพราะฉะนั้นถ้าจะพูดเดี่ยวรอให้ถึงกระทรวงกีฬาเพราะในข้อบังคับ ข้อ ๑๑๕ จะไม่อนุญาตนะครับ จะอนุญาตให้พูดแต่เฉพาะที่มีการแก้ไขถ้อยคำเท่านั้น

นายสุพัฒน์ ธรรมเพชร (พัทลุง) : ผมให้เหตุผลประกอบท่านประธานครับ เพราะว่าเพื่อนสมาชิกได้พูดเรื่องการกีฬาและก้าวล้ำมาว่าทำไมไม่เอากีฬามาไว้ที่ สำนักนายกรัฐมนตรี ผมจึงเรียนท่านประธานว่าวันนี้วันที่เพิ่มกระทรวงกีฬาและกิจการเยาวชน เข้ามานั้น เพราะว่าชาติมีแผนชาติ มีแผนพัฒนากีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ ๑ ฉบับที่ ๒ และฉบับที่ ๓ เมื่อมีแผนชาติเราถือว่าเป็นเรื่องที่มีความสำคัญมากเพื่อต้องการจะดูแลเรื่องสุขภาพของคน ต้องดูแลเรื่องกีฬาขั้นพื้นฐานสู่ความเป็นอาชีพ เป็นยุทธศาสตร์ของประเทศชาติเช่นเดียวกัน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : คุณสุพัฒน์ครับผมขออนุญาตจริง ๆ นะครับ ผมไม่ยากทำผิดข้อบังคับ เพราะว่า สมาชิกยกมือประท้วงแล้ว ก็ให้พูดเฉพาะในประเด็นที่มีการแก้ไขเท่านั้นนะครับ เพราะฉะนั้น เดี่ยวจะไปเลยเถิดไปถึงกีฬา กีฬาแล้วเดี่ยวอภิปรายที่ตอนกีฬา เมื่อสักครู่ที่ท่านสมาชิกที่เขาได้ สงวนคำแปรญัตตินั้นเขาใส่การกีฬาเขามีสิทธิที่จะพูดนะ เพราะฉะนั้นขออย่าให้ไปเรื่องนั้นเลย นะครับ

นายสุพัฒน์ ธรรมเพชร (พัทลุง) : ท่านประธานครับ ผมเคารพท่านประธานครับ แต่ว่าเมื่อสักครู່ท่านเรวัต สิริกุล ไม่ได้สงวนเรื่องกระทรวงกีฬาไว้และท่านก็ได้อภิปราย ท่านประธานก็ให้อภิปราย ผมจึงคิดว่าเพื่อต้องการที่จะไม่ให้คนที่ฟังอยู่มีความเข้าใจว่า กีฬาไม่มีความสำคัญ ท่านเรวัตผมไม่ทราบว่ามีกีฬาในหัวใจหรือไม่

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : มีครับท่านเรวัตขอแปรญัตติในการลงทุนการกีฬามีด้วยนะครับ

นายสุพัฒน์ ธรรมเพชร (พัทลุง) : ขอบคุณท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านกรรมาธิการ ประธานโทษครับผู้ขอสงวนคำแปรญัตติท่านถาวรครับ

นายถาวร เสนเนียม (สงขลา) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ถาวร เสนเนียม

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : คุณถาวรครับผมขอโทษนะครับ เมื่อสักครู่นี้ที่คุณกอร์ปศักดิ์ได้อภิปรายทวงถามเรื่องที่ขอสงวนความเห็นไว้แล้วทางฝ่ายเลขาหาคำตอบไม่ได้ตอนนี้ได้แล้วนะครับ

นายถาวร เสนเนียม (สงขลา) : ท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : เดียวนั่งลงนิดหนึ่งนะครับ ผมขอโทษครับ เชิญครับท่านเลขา

คุณหญิงทิพาวดี เมฆสวรรค์ (กรรมาธิการ) : เรียนท่านประธาน ดิฉัน ทิพาวดี เมฆสวรรค์ ขอชี้แจงนะคะว่าในคำสงวนขอแปรญัตติของคุณกอร์ปศักดิ์ สภาวสุ ได้ระบุไว้ว่า มาตรา ๖ ขอตัดคำว่า ราชการเกี่ยวกับการงบประมาณ ที่นี้ในเอกสารที่ได้แจกสมาชิกเจ้าหน้าที่ได้เข้าใจผิดก็เลยไปตัดก่อนนะคะ คือตัดลงไปในมาตรา ๖ เลย แต่ในคำแปรญัตติจริง ๆ นั้น ใช้คำว่า มาตรา ๖ ตัดคำว่า ราชการเกี่ยวกับการงบประมาณคะ แล้วก็ไหน ๆ แก้ไขแล้วขอเลยไปถึงมาตรา ๗ (๖) ซึ่งคุณกอร์ปศักดิ์ใช้คำว่า ในหน้า ๑๑ มาตรา ๗ (๖) แต่แท้จริงแล้ว (๖) คือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา แต่บังเอิญเอกสารของคุณกอร์ปศักดิ์เขียนว่า มาตรา ๗ (๖) แล้วก็พิมพ์ต่อว่า คำว่า สำนักงานงบประมาณออกจากส่วนราชการที่อยู่ในบังคับบัญชาขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี ดังนั้นในเอกสารหน้า ๑๑ แท้จริงแล้วจะต้องหมายความว่า คุณกอร์ปศักดิ์มีเจตนาจะตัดคำว่า สำนักงานงบประมาณออกจากส่วนราชการที่อยู่ในบังคับบัญชาขึ้นตรงต่อ

สพ ๔/๒๕๔๕ (วิ.)

จินตนา ๔๒/๓

นายกรัฐมนตรีค่ะ นอกจากนี้แล้วทางฝ่ายเลขานุการได้แจกใบแทรกแก้ไขเพิ่มเติมรายงาน
ของคณะกรรมการวิสามัญซึ่งมีอยู่ทั้งหมด ๔ หน้า กำลังแจกอยู่เข้าใจว่าสมาชิกทั้งหลาย
จะต้องได้แล้วค่ะ ขอบคุณค่ะ

- ๔๓/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธาน
สภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : รอสักครู่ นะครับ ผมเข้าใจว่าเดี่ยวเจ้าหน้าที่กำลังจะแจก
คุณเรวัต

นายเรวัต สิริกุล (กาญจนบุรี) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม
นายเรวัต สิริกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดกาญจนบุรี พรรคประชาธิปัตย์
ท่านประธานครับ เมื่อกี้ที่ผมได้กราบเรียนได้อภิปรายไปที่ผมขอแปรญัตติแล้วก็สงวน
ความคิดเห็นไว้ นั่น กระผมคิดว่าภารกิจฟ้าน่าจะมาอยู่ในสำนักนายกรัฐมนตรี และเห็นว่า
กระทรวงกีฬานั้นมีหน่วยงานเพียงนิดเดียว คือหน่วยงานเดียวคือหน่วยงานของ
พัฒนาการกีฬาเท่านั้นเอง ไม่มีกรม ไม่มีกองอะไร กระผมอยากจะให้กระทรวงกีฬานี้
ขยายมากขึ้นมีกรมหลาย ๆ กรม มีหน่วยงานหลาย ๆ หน่วยงาน เพื่อพัฒนาการกีฬาจริง ๆ
นี่คือสิ่งที่กระผมอยากจะกราบเรียนไว้ตรงนี้ แล้วก็ท่านสุพัฒน์มาบอกผมว่ากีฬาไม่ได้อยู่
ในหัวใจผม ผมนี่เป็นนักกีฬานะครับท่านประธาน ผมเป็นนักฟุตบอลเก่าของโรงเรียน
ประจำจังหวัดนครสวรรค์ด้วย ผมจะบอกให้รู้ ไม่ใช่ธรรมดา ผมมีหัวใจการกีฬาแต่ผม
อยากเห็นกระทรวงกีฬานี้สามารถสร้างนักกีฬาไปแข่งขันกับเขาได้ ไม่ว่ากีฬาทุกประเภท
อย่างนี้เป็นต้น ผมอยากจะเห็นอย่างนั้น ไม่ใช่ว่ามีหน่วยงานเดียวแล้วก็เอาไปเป็นกระทรวง
อย่างนี้มันเสียหาย นี่คือสิ่งที่ผมอยากจะกราบเรียนไว้ที่ท่านสุพัฒน์ว่าผมไม่ถูก

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธาน
สภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : เมื่อกี้ผมแก้ต่างให้แล้ว เชิญนั่งได้เลยครับ

นายเรวัต สิริกุล (กาญจนบุรี) : ไหนแก้ต่างให้อย่างไรครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธาน
สภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : เมื่อสักครู่ผมก็บอกแล้วอย่างไร บอกคุณเรวัตนี้ได้สงวน
คำแปรญัตติไว้ มีเกี่ยวกับเรื่องภารกิจกีฬาและนั่นหนาภารกิจได้ให้ความสำคัญกับการกีฬาไปแล้ว
เพราะฉะนั้นนั่งลงเถอะครับ เชิญคุณถาวรครับ

นายถาวร เสนเนียม (สงขลา) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ถาวร
เสนเนียม พรรคประชาธิปัตย์จากจังหวัดสงขลา ท่านประธานครับ สำนักนายกรัฐมนตรี
เป็นหน่วยงานที่อยู่ภายใต้การบังคับบัญชาของ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี ซึ่งถือว่าเป็น

ซีอีโอ (CEO) ใหญ่ ของการบริหารราชการแผ่นดิน การจัดองค์การและการบริหารองค์การ ถือว่าเป็นหัวใจสำคัญของการบริหารราชการแผ่นดินครับ ท่านประธานครับ เพราะฉะนั้น การพิจารณากฎหมายฉบับนี้ผมจึงให้ความสำคัญแปรรูปที่ดีด้วยการเพิ่มข้อความลงไป ในมาตรา ๖ โดยให้เพิ่มคำว่า การลงทุน การกีฬา และนันทนาการการท่องเที่ยว และการเกษตรเข้าไปในมาตรา ๖ เนื่องจากผมเห็นความสำคัญในเรื่องการลงทุน จะเห็นได้ว่า รัฐบาลชุดนี้พยายามที่จะแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจด้วยการชักจูงนักลงทุนจากต่างประเทศ ให้ระดมทุนเข้ามาลงทุนเพื่อแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจ และนอกจากนั้นก็พยายามที่จะระดมทุน ภายในประเทศเพื่อที่จะให้นักลงทุนทั้งหลายได้เพิ่มงานเพิ่มการจ้างงานและหารายได้ เข้าสู่ประเทศ และผู้ที่มีอำนาจมากที่สุดในการตัดสินใจว่าการลงทุนประเภทใดควรจะ ลงทุนเมื่อไร ควรจะเดินไปในทิศทางไหน ผู้ที่มีอำนาจมากที่สุดก็คือตัว ๆ พวกฯ นายกรัฐมนตรี เพราะฉะนั้นผมจึงมีความเห็นว่าเมื่อรัฐบาลนี้เป็นผู้ออกกฎหมาย เป็นผู้มีเสียงข้างมาก และให้ความสำคัญในเรื่องของการบริหารแบบ ซีอีโอ ผมให้ความร่วมมือด้วยการแปรรูปดี นำเอาการลงทุนมาบัญญัติไว้ในมาตรา ๖ เพื่อที่จะให้ ๆ พวกฯ นายกรัฐมนตรีเข้ามากำกับ ดูแลและแก้ไขหรือพัฒนาทางด้านการลงทุนให้เป็นไปตามเป้าหมาย

ประการที่ ๒ ท่านประธานครับ ในเรื่องของการท่องเที่ยวจะเห็นได้ว่ารายได้ ที่ไหลเข้ามาสู่ประเทศของเราซึ่งเป็นรายได้หลักขณะนี้ก็คือการท่องเที่ยว รัฐบาลชุดนี้หรือ รัฐบาลชุดไหน ๆ ก็แล้วแต่เมื่อเข้ามาดูแลบริหารประเทศชาติก็จะจัดให้มีการประชาสัมพันธ์ การท่องเที่ยวของประเทศไทย -----

รายได้หลักนับเป็นแสน ๆ ล้านบาทต่อปี นับว่าเป็นสิ่งที่มีความสำคัญมาก เราเคยมีการจัดการท่องเที่ยวแล้วก็ไปจัด โรดโชว์ (Road show) หรือไปทำอะไรที่ไหน การท่องเที่ยวจะได้รับการสนใจจากนักท่องเที่ยวต่างประเทศ ถ้าหากว่าขณะนี้การท่องเที่ยวเราไม่ดี ผมคิดว่าเศรษฐกิจคงจะย่ำแย่ตกต่ำกว่านี้ ในคราวที่รัฐบาลนี้เข้ามาบริหารประเทศชาติใหม่ ๆ ท่านได้กำหนดให้รายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นที่จังหวัดภูเก็ต ท่านบอกว่าไม่ต่ำกว่า ๕๐,๐๐๐ ล้านบาทต่อปี ที่เชียงใหม่ไม่ต่ำกว่า ๕๐,๐๐๐ ล้าน และท่านประกาศนโยบายว่าต้องการที่จะจัดโซนเมืองปลอดภาษี หรือร้านค้าปลอดภาษีให้มากยิ่งขึ้น ผมจึงเห็นว่าการให้ความร่วมมือในการออกกฎหมายกับรัฐบาลในสิ่งที่ส่งเสริมการท่องเที่ยวจึงมีความสำคัญ เพราะฉะนั้นผมจึงขอแปรญัตติเพิ่มการท่องเที่ยวเข้าไปในมาตรานี้ให้เป็นอำนาจในการตัดสินใจการบริหารจัดการของ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี ท่านประธานครับ นอกจากนั้นการกีฬาที่ผมขอเพิ่มเข้าไปขณะนี้ความสนใจในการแข่งขันฟุตบอลโลกจะเห็นได้ว่าทั่วประเทศทุกมุมโลกหยุดนิ่งในช่วงที่มีการแข่งขันในช่วงเย็นนี้ ผมคิดว่าทุกคนต่างก็สนใจในเรื่องของการแข่งขันชิงอันดับที่ ๓ ของฟุตบอลโลก เหตุเกิดที่เกาหลีและญี่ปุ่น รายได้ในการจัดการแข่งขันฟุตบอลโลกในครั้งนี้ผมคิดว่าหลายแสนล้าน เพราะฉะนั้นการที่เราให้ความสนใจในเรื่องการกีฬา นอกจากนำรายได้เข้าสู่ประเทศชาติตามที่ผมกราบเรียนแล้ว ยังสามารถที่จะพัฒนาสุขภาพอนามัยของเยาวชนและของพี่น้องประชาชนให้แข็งแรง การกีฬาเป็นยาที่ป้องกันโรคได้ทุก ๆ ชนิด เมื่อให้ความสนใจมากขนาดนี้ ผมคิดว่านายกรัฐมนตรีจะต้องเป็นตัวหลักในการกำกับดำเนินกำหนดนโยบายในเรื่องของการกีฬาและนอกจากนั้นท่านประธานครับ เรื่องของการเกษตร การเกษตรถึงแม้ว่าเราจะมีกระทรวงเกษตรเป็นหลักอยู่แล้ว แต่ถ้าหากว่านายกรัฐมนตรีเข้าไปกำกับดูแลอย่างใกล้ชิดกระตุกสั่นหลังของชาติก็คือชาวนา การเกษตรที่มีความสำคัญทางทุก ๆ ภาคจะมีตัวเกษตรกรหลัก มีพืชหลักอยู่ ถ้าหากนายกรัฐมนตรีได้ใกล้ชิดกำกับดูแลเป็นผู้บังคับบัญชาอยู่ด้วย ผมคิดว่าผมไม่อยากจะมองในภาพของความซ้ำซ้อน แต่อยากจะมองว่านายกรัฐมนตรี ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาสำนักราชมนตรีให้ความสำคัญในหน่วยงานเหล่านี้ ผมจึงขอแปรญัตติให้หน่วยงานเหล่านี้เพิ่มเข้าไปในมาตรา ๖ ท่านประธานครับ ไหน ๆ ก็ลุกขึ้นมาพูดแล้ว ผมขออภิปรายต่อในเรื่องของการที่คณะกรรมการวิสามัญได้ตัดข้อความที่สำคัญ ซึ่งผมให้ความ

เห็นชอบในวาระหนึ่งออกไป ผมจึงขอตั้งคำถามต่อเนื่องเลย อย่างที่ผมกราบเรียนแล้วครับว่า การบริหารจัดการในสมัยใหม่นี้นายกรัฐมนตรีเป็น ซีอีโอ ถ้าเราดูตามรัฐธรรมนูญ ถ้าหากเสียงในสภาผู้แทนราษฎรไม่ถึงตามที่รัฐธรรมนูญกำหนดไว้เราไม่สามารถตรวจสอบการทำงานของ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีได้ ไม่ว่าใครจะมาเป็นนายกรัฐมนตรีก็ตาม แต่คณะกรรมการวิสามัญชุดนี้ได้ตัดข้อความในเรื่องของการตรวจสอบการประเมินผล ในเรื่องของการปฏิบัติราชการ และการปฏิบัติภารกิจพิเศษออกไป รัฐบาลชุดนี้ได้เสนอหลักการในการแก้ไขกฎหมายฉบับนี้บอกว่าต้องการเห็นการบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผล พี่น้องประชาชนพึงพอใจ ถ้าหากว่าท่านตัดภารกิจในเรื่องของการตรวจสอบการประเมินผลออกไป ผมอยากจะทราบว่าการทำงานของข้าราชการหรือของนายกรัฐมนตรีที่ดูแลสำนักนายกรัฐมนตรี เราจะติดตามตรวจสอบประเมินผลเพื่อทราบความพึงพอใจของพี่น้องประชาชนได้อย่างไร -----

ท่านประธานครับ ถึงแม้ว่าท่านจะมีหน่วยงานตรวจสอบภายในหรือจะมีคณะกรรมการ
ตรวจเงินแผ่นดิน มี ป.ป.ช. หรือมีหน่วยงานอื่น ซึ่งเป็นองค์กรอิสระในการตรวจสอบการทำงาน
ของข้าราชการสำนักนายกรัฐมนตรี แต่ถ้าหากว่าเราจะเพิ่มภารกิจในการตรวจสอบประเมินผล
ขึ้นในสำนักนายกรัฐมนตรีซึ่งเป็นหน่วยตรวจสอบภายในประเมินผลภายใน ผมคิดว่ามีแต่
จะก่อให้เกิดความดี ก่อให้เกิดมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เพราะฉะนั้นผมอยากจะถาม
คณะกรรมการการวิสามัญว่า ท่านเห็นเป็นอย่างไรจึงตัด หน่วยตรวจสอบภายในออกไป
และท่านจะวัดความพึงพอใจของพี่น้องประชาชนได้อย่างไร เมื่อท่านไม่ได้ตรวจสอบ ท่านไม่ได้
ประเมินผล ท่านประธานครับ นอกจากนั้นหน่วยงานที่มีความสำคัญอีกหน่วยงานหนึ่งที่ท่าน
ตัดออกไป นั่นคือภารกิจของหน่วยงานนั้นคือการพัฒนากฎหมาย การพัฒนากฎหมายเป็นงาน
ที่สำคัญมาก ในอดีตนั้นเรามีแต่หน่วยใช้กฎหมาย หน่วยออกกฎหมาย แต่ภารกิจในการพัฒนา
กฎหมายเราก่อนข้างจะไม่ให้ความสำคัญ เริ่มแรกเสนอเข้ามาในวาระที่ ๑ ภารกิจที่สำคัญ
ที่ผมให้ความสำคัญอย่างมากก็คือ การพัฒนากฎหมาย เราจะเห็นได้ว่าการปกครองประเทศ
ไม่ว่าประเทศใดในโลก ไม่ว่าจะเป็นการปกครองในระบอบประชาธิปไตย หรือการปกครองใน
ระบอบอื่นก็แล้วแต่เรามีกฎหมายเป็นตัวหลักในการบริหารประเทศชาติ แต่ถ้าหากว่าประเทศ
ชาตินั้นได้มีการกิจในการพัฒนากฎหมายเพื่อให้ทันสมัย เพื่อให้เข้ามารับใช้สังคม เพื่อให้ทันกับ
เหตุการณ์ที่เปลี่ยนแปลงของโลก เราจะต้องมีการกิจในการพัฒนากฎหมาย เพราะฉะนั้น
ท่านประธานครับภารกิจเหล่านี้ที่ท่านตัดออกไปขอความกรุณาให้คณะกรรมการการวิสามัญ
ได้โปรดชี้แจงให้ผมทราบด้วย และถ้าหากว่ายังไม่เป็นที่เข้าใจหรือยังไม่เป็นที่พึงพอใจในการ
ชี้แจงผมขอใช้สิทธิลุกขึ้นมาสักถามท่านอีกครั้ง ขอขอบคุณครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายสมศักดิ์ ปรีศนันท์กุล รองประธาน
สภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้นายสุชาติ ตันเจริญ รองประธาน
สภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่สอง) : ท่านกอร์ปศักดิ์สวณไฉ่นะครับ เชิญครับ

นายกอร์ปศักดิ์ สภาวสุ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ
ผม กอร์ปศักดิ์ สภาวสุ พรรคประชาธิปัตย์ กรรมาธิการ ท่านประธานครับ รายงานของ

คณะกรรมการวิสามัญจัดทำโดยสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรมีข้อบกพร่อง
 เยอะมาก ใบแทรกมีถึง ๒ ครั้งที่กระผมกราบเรียนท่านประธานผ่านไปยังกรรมการว่า
 ในส่วนที่กระผมขอสงวนความเห็นและแปรญัตติไว้ นั้นทำไมปรากฏในรายงานไม่ถูกต้อง
 ก็ปรากฏว่ามีการพิมพ์ผิดบ้าง มีการตกหล่นไปบ้าง แล้วก็ทำใบแทรกออกมา เวลาทำใบแทรก
 ออกมาก็ผิดอีก ผลงานของสภาเป็นอย่างนี้หรือครับ วันนี้ผมต้องฟ้องท่านประธานแล้วละว่า
 ฝ่ายนิติบัญญัติกำลังถูกฝ่ายบริหารรังแกเหลือเกินผมไม่โทษเจ้าหน้าที่หรอกครับ เพราะว่า
 เจ้าหน้าที่ทำงานกันเหนื่อยมากเขาได้เลยว่าจะไม่ต้องหลับต้องนอนกันหรอก แต่ผมอยากจะ
 กราบเรียนท่านประธานว่าผมก็เป็นกรรมการอยู่ด้วย แล้วผมได้เห็นเหตุการณ์อะไรที่ผมคิดว่า
 ท่านประธานน่าจะจะต้องได้รับทราบไว้ เวลาเราพิจารณากฎหมายกันเสร็จแล้ว กรรมการก็มี
 สิทธิพิเศษหน่อยที่จะสงวนคำแปรญัตติได้ในภายหลังไม่ต้องเป็นไปตามข้อบังคับ ท่านประธาน
 ครับ วันนั้นเราคุยกันและพวกผมก็ไม่เห็นด้วยเลยในการที่จะเร่งรัดให้ทุกอย่างจะต้องแล้วเสร็จ
 โดยเร็วแล้วก็ไม่รอบคอบ แต่ที่ตกลงกันได้ในการประชุมวันนั้นก็บอกว่า ให้กรรมการที่
 ต้องการจะสงวนนั้นยื่นหนังสือได้วันที่ ๒๗ คือวันพฤหัสบดี เวลา ๑๑.๐๐ นาฬิกา
 ถ้าท่านประธานดูแล้วท่านประธานก็ต้องคิดว่าตอนนั้นประชุมจบประมาณกันนี้ใช่ครับ
 ท่านประธานประชุมอะไรกันก็แล้วแต่ แต่เรื่องนี้ต้องเดินต่อเพราะว่ากรรมการเสียงส่วนใหญ่
 ต้องการให้เป็นอย่างนั้น ท่านประธานครับ ผมยื่นหนังสือไปเมื่อวันพุธที่ ๒๖ มิถุนายนครับ
 ผมยื่น ๒ ครั้งด้วยกัน ส่วนของวันพฤหัสบดีนั้นเป็นเรื่องที่ผมต้องหารือกับเพื่อนกรรมการ
 ของผมด้วยกัน แต่ในส่วนที่ผมยื่นวันที่ ๒๖ มิถุนายนนั้นความจริงก็เป็นเรื่องเดียวครับ
 แล้วก็ก็เป็นเรื่องที่คณะกรรมการในที่ประชุมรู้แนวความคิดของผมอยู่แล้ว คือการที่อยากจะ
 เอาสำนักงานงบประมาณออกไปจากสำนักนายกรัฐมนตรี แต่ท่านประธานดูสิครับ ผมยื่นไปด้วยกัน
 ทั้งหมดขอแก้ไข ๕ มาตรา หัวใจสำคัญของผมนี้ผมจะเขียนว่า ตัดคำว่าอะไรบ้างในมาตรา
 ไหนบ้าง -----

ก็ปรากฏว่ามีทำไว้ตามเอกสารต้นฉบับมีถูกอยู่มาตราเดียวคือมาตรา ๗ มาตรา ๖ นั้นผิดอย่างสิ้นเชิง แล้วมาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ และมาตรา ๕๒ ทวิ หายไปเฉย ๆ ความบกพร่องอย่างนี้ผมก็มานั่งคิดว่าถ้าเรารีบทำงานทำการกันอย่างนี้เพื่อสนองความต้องการของผู้นำ หัวหน้ารัฐบาล โดยจุดประสงค์หลายคนที่ไม่ได้อยู่ในวงการการเมืองก็ไม่เข้าใจว่ามันอะไรกันนักกันหนา ปรับปรุงราชการทั้งที่ปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรมทั้งที่จะเพิ่มกระทรวงจาก ๑๔ กระทรวงเป็น ๒๐ กระทรวง จะเพิ่มกรมจาก ๑๒๕ กรมเป็น ๑๕๐ กรม ทำไมต้องรีบเร่งกันอย่างนี้หลายคนก็ไม่เข้าใจ ใครที่ฟังการอภิปรายงบประมาณก็เห็นว่าโครงสร้างของงบประมาณก็ยังไม่ได้มีการเปลี่ยนแปลงอะไรกัน แล้วโครงสร้างของงบประมาณที่ไม่เปลี่ยนแปลงก็ไม่แน่ใจว่ากฎหมายฉบับนี้จะออกมาแล้วเป็นอย่างไร เพราะฉะนั้นสิ่งที่กระผมจะต้องพ้องท่านประธานในขณะนี้ก็คือฝ่ายนิติบัญญัติของเราเวลานี้ไม่ค่อยมีค่าเลยครับ แล้วการมาเป็นผู้แทนราษฎรแล้วไม่มีความสำคัญในฐานะทำงานทางด้านนิติบัญญัติแล้วก็รู้สึกเซ็ง ๆ ครับท่านประธาน ผมบอกท่านประธานเลยก็ได้ว่าจุดประสงค์ของฝ่ายบริหารนั้นมีอยู่ประเด็นเดียวครับอยากพ้องท่านประธาน พ้องพี่น้องประชาชนว่า เขาอยากจะปรับคณะรัฐมนตรีกันครับภายในวันที่ ๑ ตุลาคมเท่านั้นเอง เพราะว่ามันจะมีตำแหน่งเพิ่มขึ้นแล้วก็ได้กระจายความยิ่งใหญ่กันไปให้ได้ทั่ว ๆ แล้วทางเจ้าหน้าที่ที่ดี ข้าราชการที่ดีก็ต้องสนองตอบไม่มีทางเลือก แล้วแค่เอกสารง่าย ๆ อย่างนี้ยังไม่มีปัญญาทำให้ถูกเลยจะไปทำมาหากินอะไรกันท่านประธาน ตรงนี้ผมคิดว่าไม่ถูกต้องเลย แล้วผมต้องขอพ้องท่านประธาน เพราะท่านประธานเป็นประมุขของพวกเรา มาถึงในเรื่องของเนื้อหาในส่วนที่ผมแปรญัตติไว้ มันมีอยู่ด้วยกันเกี่ยวข้อง ๕ มาตรา แล้วพูดจริง ๆ แล้วแต่ละมาตรามันเกี่ยวเนื่องกันหมด แต่ว่ามีอยู่ประเด็นเดียวครับ ผมจะถือโอกาสตอนนี้อภิปรายในประเด็นที่ผมเห็นว่ามีความสำคัญตรงนี้เลย สำนักงานงบประมาณเป็นหน่วยงานที่ใช้เงินครับ ถ้าท่านประธานไปดูแนวทางที่รัฐบาลพูดอยู่เสมอว่าการปรับปรุงระบบระเบียบข้าราชการ ปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรมต่าง ๆ ในครั้งนี้ก็เพื่อจะเอาหน่วยงานที่มีภารกิจที่เหมือนกันแล้วที่คล้ายคลึงกันให้มาอยู่ด้วยกัน ฟังดูแล้วมันก็ดีแต่เขาทำเฉพาะที่เขาคิดว่ามันตรงใจเขาเท่านั้น ภารกิจสำคัญในเอกสารที่ทางผู้ที่เกี่ยวข้องและมีการสัมมนากันอยู่ตลอดระยะเวลาคณะทำงานระบุว่าภารกิจที่ ๘ จะเกี่ยวข้องกับการภารกิจที่เกี่ยวข้องกับเงิน ๆ ทอง ๆ มีการจัดรวมงานของส่วน

ที่กระทรวงการคลังในลักษณะที่ว่าผู้มีหน้าที่ไปเก็บภาษีให้อยู่รวมกันหมดเป็นกลุ่มภารกิจในเรื่องของรายรับ แต่ถ้ามาดูในกลุ่มภารกิจนี้ที่น่าจะมีรายจ่ายด้วยแล้วไม่มีครับ ถ้าถามว่าทำไมถึงไม่มีเขาบอกว่าตอนนี้ยังมีไม่ได้รอไปก่อนอีก ๒ ปี พอถึงเวลาอีก ๒ ปีแล้วถึงจะย้ายงานบางส่วนที่เป็นภารกิจเกี่ยวกับการจับจ่ายใช้สอยเงินของแผ่นดินนั้นมาอยู่ที่กระทรวงการคลัง มันก็ต้องมีคำถามกันแล้วครับว่า ทำไมต้องทำอย่างนั้น เพราะอะไร มันยากนักหรือแค่สำนักงบประมาณสำนักเดียวเท่านั้น แล้วส่วนอื่น ๆ ที่ปรับปรุงแก้ไขกันย้ายกันแบบละละทยไปหมด เพิ่มกันแบบมากมายมันไม่ยิ่งยั้งตายหรือ -----

ข้อเท็จจริงมันไม่ใช่ครับ ข้อเท็จจริงแล้วภารกิจการไปเก็บเงินไม่มีคนสนใจหรอกครับ เพราะมักจะถูกด่าถูกว่า แต่ภารกิจที่จะเอาเงินของพี่น้องประชาชนไปใช้ซื้อโอเพออยากเก็บไว้ครับ เพราะว่าใครที่มีประสบการณ์จะรู้ว่าเงินอยู่ที่ไหนอำนาจมันอยู่ตรงนั้น การจัดงบประมาณแผ่นดินที่เราอภิปรายกันไปเมื่อไม่กี่วันมานี้มันสะท้อนให้เห็น มันสะท้อนให้เห็นว่าทำไมงบประมาณที่ไม่เกี่ยวข้องกับสำนักนายกรัฐมนตรีเลยต้องไปอยู่ที่สำนักนายกรัฐมนตรีนิดเดียวครับ เพราะเงินอยู่ที่ไหนอำนาจมันอยู่ตรงนั้น ท่านเป็นเจ้ากระทรวงแต่ถ้าหากท่านจะต้องไปตามดูที่สำนักนายกรัฐมนตรีว่างานของท่านนั้นงบมันไปอยู่ตรงไหนท่านอยากจะขออยากจะได้อำนาจมันอยู่ที่ใครครับ นายกรัฐมนตรี อาจจะทำในรูปแบบคณะกรรมการเสียสละหรือเลย แต่ประธานกรรมการ นายกรัฐมนตรีครับ เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าเราจะปฏิรูประบบราชการกันในลักษณะอย่างนี้คือว่าเงินอยู่ที่ไหนเอาไปไว้ที่คนมีอำนาจ คนอยากได้อำนาจ ตรงนี้ก็ไม่น่าจะถูกด่า ท่านประธานอาจจะบอกว่า เอ๊ะ ถ้าอย่างนั้นแล้วสมัยก่อนมันก็ใช้ไม่ได้สิ เพราะสำนักงบประมาณอยู่ที่สำนักนายกรัฐมนตรีมานานแล้ว ใช่ครับ แต่ถ้าไปดูประวัติที่ผ่านมาตั้งแต่เริ่มต้นมาแล้วสำนักงบประมาณอยู่ที่กระทรวงการคลังครับ ต่อมาได้มีแนวความคิดว่าเราน่าจะทำรูปแบบที่น่าจะทันสมัยแล้วก็ถูกต้อง แล้วก็ก็เป็นลักษณะที่คานอำนาจกัน ไม่ให้คนหาเงินเป็นคนใช้เงิน มันอาจจะมียกข้อเสียอยู่บ้างแต่ข้อดีก็มีเยอะคือการโอนออกมาตัดขาดอำนาจอย่างเด็ดขาดจากกระทรวงการคลังให้เหมือนในสหรัฐอเมริกาครับ แต่เราก็ทำตามแบบสไตล์ (Style) ไทยของเราครับ คืออ้างไว้ชนิดหนึ่งแต่ทำไม่ครบ เพราะว่าหน่วยงานที่ดูแลเรื่องการใช้จ่ายเงินหรืองบประมาณของสหรัฐอเมริกานั้นเขาก็ขึ้นตรงกับสภาผู้แทนราษฎรครับ ไม่ได้ไปแปะไว้หรอกครับที่สำนักนายกรัฐมนตรี แนวความคิดที่อยากจะบอกว่าถ้าอย่างนั้นเราทำให้มันดีให้เป็นหน่วยงานอิสระหรือไม่ ไม่มีใครสักคนหนึ่งที่อยากจะคิดอย่างนั้นเพราะเป็นเงินครับ ถ้าหากการใช้จ่ายเงินของพี่น้องประชาชนทั่วไปให้มาอยู่ในมือตัวแทนพี่น้องประชาชนแล้ว เขาบอกว่ามันไม่ถูกครับ ฟังดูแล้วมันก็แปลกดีนะท่านประธาน จริง ๆ แล้วมันน่าจะเป็นสิ่งที่ถูกต้องที่สุด ผมเองผมคิดว่าเราอยากจะได้อะไรเราคงไม่ได้เต็ม ๆ แต่สิ่งที่ผมมองในขณะนี้และผมอยากจะเสนอท่านประธานไปยังคณะกรรมการการก็คือว่าการที่เราจะเอาสำนักงบประมาณไปอยู่ที่กระทรวงการคลังนั้นแน่นอนมันมีข้อเสีย แต่ผมว่ามันมีข้อดีมากกว่า ท่านประธานเป็นผู้แทนมานานท่านประธานจำได้ว่า

ปัญหาทุกครั้งพอเวลาเกี่ยวเนื่องกับงานของกระทรวงการคลังก็จะมีเสียงบ่นอยู่เสมอว่า
การใช้จ่ายเงินนั้นทำไมทำช้าจัง แล้วก็มีปัญหาเรื่องเงินเหลื่อมปี กระทรวงการคลังก็บอกว่า
ได้สั่งการให้กรมบัญชีกลางไปติดตามแล้ว แต่การประสานงานอย่างนี้มักจะไม่ได้ผล แล้วก็
เป็นปัญหามาโดยตลอด ถ้าหากหน่วยงานทั้ง ๒ หน่วยงานนี้มาอยู่ด้วยกันมันไม่ดีหรือครับ
คณะทำงานเขาก็บอกว่าดี แต่ว่าตอนนี้ยังไม่ทำครับ ให้ครบสมัยนายกทักษิณไปก่อนครับ
๒ ปี แล้วถึงค่อยย้าย เอกสารนี้บอกครับว่าจะย้ายภายใน ๒ ปี แต่ก็ยังชักไวนิดหนึ่งว่า
ถ้าเป็นเรื่องของฝ่ายบริหารงบประมาณยังเก็บไว้ที่สำนักนายกรัฐมนตรีก่อน ฝ่ายนโยบายครับ
ขอภัยครับ -----

แต่ถ้าหากฝ่ายที่จะต้องทำในเรื่องของการบริหารทั่วไปให้ไปอยู่ที่กระทรวงการคลังได้
 สิ่งที่กระผมได้ส่งวนคำแปรญัตติไว้ครับท่านประธาน กระผมคิดว่าเอาละ ได้อย่างนั้น
 แต่ผมกังวลใจนิดหนึ่งว่าอีก ๒ ปีจะไม่ทำ และผมคิดว่าในเรื่องของนโยบายงบประมาณนั้น
 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังท่านรับผิดชอบไปเถอะครับ รัฐบาลเองสามารถ
 ใช้กลไกที่คณะรัฐมนตรีได้อยู่แล้ว เขาจะได้รับผิดชอบเต็มเม็ดเต็มหน่วยไปเสียที่
 จะได้ไม่ต้องมาอ้างว่าเวลานี้กระทรวงการคลังมีปัญหาเพราะว่าการบริหารเงินสดทำไม่ได้
 รับเงินมาได้ ๑๐ บาทจะใช้เมื่อไร ๔ บาทก็ไม่มี บริหารยากครับ รับเงินมาได้ ๑๐ ล้านบาท
 จะได้ใช้ ๔ ล้านบาทเมื่อไรก็ไม่ทราบ รับเงินเข้ามาแสนล้านบาทจะใช้แสนล้านบาทเมื่อไร
 ก็ไม่รู้ มันบริหารเงินสดยาก ยิ่งเวลาที่เรต้องไปกู้เงินมาอีกเป็นแสน ๆ ล้านในงบประมาณ
 แต่ละปีก็ยิ่งเกิดปัญหา ทำให้เสียค่าใช้จ่ายเพราะบริหารไม่มีประสิทธิภาพโดยความจำเป็น
 สิ่งที่กระผมเสนอและขอแปรญัตติไปไว้ทั้งหมด ๕ มาตรานั้น โดยสรุปจะบอกว่าขอให้
 สำนักงบประมาณไปอยู่ที่กระทรวงการคลัง แต่ในบทเฉพาะกาลบอกยังไม่ต้องทำ
 รอไว้อีก ๒ ปี ให้เตรียมตัวที่จะไป แต่ผมให้ไปทั้งหมดเลยครับไม่ใช่ให้ไปเฉพาะบางส่วนเท่านั้น
 ในส่วนของมาตรา ๖ นั้นที่เกี่ยวข้องในเรื่องนี้ผมจึงขอสงวนและขอให้ตัดคำว่า ราชการ
 ที่เกี่ยวกับการงบประมาณ ออกครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
 คนที่สอง) : ขอผู้แปรญัตติก่อนนะครับ ท่านสุวโรชไม่ได้แปรครับ เหลือท่านวินัย
 นายสุวโรช พะลัง (ชุมพร) : ท่านประธานครับ ก่อนที่ท่านประธาน
 จะขึ้นมาเป็นประธานเมื่อสักครู่นี้ท่านรองประธานสมศักดิ์ในขณะปฏิบัติหน้าที่
 ท่านได้กรุณาเรียกชื่อผมไว้แล้ว และพอท่านประธานขึ้นมาทำหน้าที่ท่านประธานก็เชิญ
 ผู้ที่แปรญัตติที่สงวนไว้ก่อน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
 คนที่สอง) : เนื่องจากมีผู้แปรญัตติยังมีรายชื่ออยู่ ท่านวินัยยังติดใจไหมครับ
 นายสุวโรช พะลัง (ชุมพร) : คือท่านประธานครับ ผมในฐานะที่ผม
 เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ผมจะอภิปรายในส่วนประเด็นที่มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : เข้าใจครับแต่ขอให้ผมจับผู้แปรญัตติก่อน

นายสุวโรช พะลัง (ชุมพร) : และถ้าอย่างนั้นถ้าเกิดว่าในขณะนี้ เกิดว่าตัวท่านวินัยท่านก็อยู่ไม่ใช่ไม่อยู่ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ถ้าไม่ติดใจก็ไม่เป็นไรครับ คือให้ผมเรียกกรายชื่อ

นายสุวโรช พะลัง (ชุมพร) : คืออย่างนี้ครับท่านประธาน ท่านประธาน จะไปเรียกแล้วก็บอกว่าไม่ติดใจสำหรับคนที่ไม่อยู่ตรงนั้นผมเข้าใจว่าคนที่ท่านประธาน เอ่ยชื่อไปเขาอาจจะได้รับความเสียหายได้

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ฟังผมนิดครับท่านสุวโรช ขอให้ผมเช็ครายชื่อชนิดหนึ่งซึ่งท่านผู้แปรญัตติ ท่านเองก็ทราบ เดี่ยวท่านอาจจะเข้ามาภายหลังก็ได้ แต่ตอนนี้ผมขอให้สิทธิตามข้อบังคับ ก่อนว่าต้องให้ผู้แปรญัตติหรือผู้สงวนได้มีสิทธิในการอภิปรายก่อน เพราะฉะนั้นถ้ายังไม่มี ผู้แปรญัตติต้องการมีความประสงค์จะอภิปรายผมก็จะให้ท่านสุวโรชพูดครับ เชิญครับ

นายสุวโรช พะลัง (ชุมพร) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม สุวโรช พะลัง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดชุมพร พรรคประชาธิปัตย์ ในเบื้องต้น ต้องกราบขอบพระคุณท่านประธานที่ได้กรุณายืดข้อบังคับเป็นหลักในการปฏิบัติหน้าที่ของท่านและผมเองก็ขอแสดงความชื่นชมไว้ในส่วนตรงนี้ด้วย ก็ให้กำลังใจท่านครับ แล้วก็พร้อมที่จะให้ความร่วมมือกับท่านทุกประการด้วยดีตลอดมาท่านประธาน ก็คงจะได้เห็นที่ผ่านมามาทั้งหมด ท่านประธานครับ สำหรับมาตรา ๖ ของร่างกฎหมายฉบับนี้ ผมคิดว่าเป็นหน่วยงานหน่วยแรกตามกฎหมายฉบับนี้ก็ได้ที่จะได้มีการอภิปรายตามที่ทางคณะกรรมการเองได้ไปปรับปรุงไปแก้ไขและมีสมาชิกได้ขอแปรญัตติ และขอสงวนคำแปรญัตติมาอภิปราย สำหรับผมนั้นผมไม่ได้สงวนคำแปรญัตติไว้ครับ ท่านประธาน แต่ผมได้มาตรวจดูในมาตรา ๖ ของสำนักนายกรัฐมนตรีซึ่งได้มีการปรับปรุงภารกิจต่าง ๆ ตามกรอบอำนาจหน้าที่ของสำนักนายกรัฐมนตรีว่าให้มีหน้าที่รับผิดชอบในการบริหารราชการแผ่นดินในเรื่องอะไรบ้าง มีหน้าที่ในการเสนอแนะ

แนวนโยบายในการวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และมีการเติมคำว่า การเมือง
ลงไปก่อน ความมั่นคง ตรงนี้ผมก็เห็นด้วยเช่นเดียวกัน สิ่งที่ผมลุกขึ้นมาตรงนี้
เพื่อจะกราบเรียนต่อท่านประธานครับว่าผมขออภิปรายเพื่อสนับสนุนในการตัดข้อความ
ที่ว่า ได้มีการตัดข้อความของคำว่า กฎหมายและการพัฒนากฎหมาย ตรงนี้ออกไป
มีการตัดข้อความว่า การติดตามและประเมินผลการปฏิบัติราชการ ออกไป
และ การปฏิบัติภารกิจพิเศษ ใน ๓ ส่วนตรงนี้ครับ ในเบื้องต้นผมนั่งฟังคำอภิปราย
แสดงเหตุผลของท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติหลายท่าน ในเบื้องต้นก็คล้อยตามไปครับว่า
น่าจะดีที่ได้มีการตัดข้อความตรงนี้ออกไป -----

แต่พอฟังคำชี้แจงของกรรมาธิการก็เห็นด้วยกับทางกรรมาธิการเช่นเดียวกันว่าทั้ง ๒ ฝ่ายต่างก็มีเหตุผล แต่เหตุผลทั้ง ๒ ฝ่ายที่มีตรงนั้น เพื่อที่จะให้ผมใช้ประกอบในการตัดสินใจในการโหวตในการลงคะแนนในमतานี้ว่าจะไปให้คะแนนสนับสนุนของกรรมาธิการเสียงข้างมากซึ่งได้มีการปรับตัดตรงนี้ออกไป หรือจะสนับสนุนทางสมาชิกที่ไม่เห็นด้วยในการตัดข้อความตรงนี้ ในคำถามต่าง ๆ ที่สมาชิกได้ถามไปก็ได้รับฟังมาในส่วนหนึ่งแล้ว แต่ในส่วนของผม ในน้ำหนัก ๑๐๐ เปอร์เซนต์ ผมหนักไปประมาณ ๖๐ เปอร์เซนต์ที่เห็นด้วยในการตัดทั้ง ๓ ส่วนที่ผมกราบเรียน แต่ในขณะที่เดียวกันยังกังวลอยู่อีก ๔๐ เปอร์เซนต์ในส่วนที่อยากจะได้รับความกระจ่างชัดว่า ในการที่ทางกรรมาธิการได้มีการตัดข้อความคำว่า กฎหมาย และ การพัฒนากฎหมาย ซึ่งเป็นหน่วยงานหลักของบ้านเมืองก็ว่าได้ ตรงนี้ผมฟังทางสมาชิกอภิปรายสนับสนุนว่าบทบาทความสำคัญของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ซึ่งท่าน ส.ส. นิพนธ์ บุญญามณี ขออนุญาตเอ่ยนามท่าน แล้วก็มีท่าน ส.ส. สุพัฒน์ ธรรมเพชร จากพัทลุงได้แสดงความคิดเห็นในส่วนตรงนี้อีก และยังมี ส.ส. อีกหลายท่าน ผมเองเห็นด้วยในส่วนตรงนี้ว่าสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเป็นหน่วยงานหลักในการที่เป็นที่ปรึกษากฎหมายของฝ่ายรัฐบาลเมื่อตัดออกไปแล้ว ตรงนี้ฟังคำชี้แจงของทางคณะกรรมการแล้วผมยังไม่ทราบเหตุผลที่ชัดเจน และเมื่อสักครู่นี้ฟังจากท่าน ส.ส. นคร มาฉิม ขออนุญาตที่เอ่ยนามท่านเช่นเดียวกันว่าสาเหตุที่มีการตัดตรงนี้ออกไป เพราะในกรรมาธิการท่านประธานก็คงจะเห็นว่าใครเป็นรัฐบาลเสียงข้างมากในกรรมาธิการแต่ละคณะก็ต้องเป็นของฝ่ายรัฐบาล เพราะฉะนั้นถ้าหากรัฐบาลต้องการอะไรในบางครั้งเราต้องยอมรับความจริงบนโลกของความเป็นจริงว่า เมื่อรัฐบาลต้องการอะไรก็จ่ายไปยังเสียงข้างมากที่อยู่ในกรรมาธิการในแต่ละคณะ ยกตัวอย่างเช่นเดียวกับคณะนี้เหมือนกัน ปัญหาสนามกอล์ฟที่ดินอัลไพน์ตรงนั้นมันเป็นส่วนหนึ่งหรือไม่ที่ดึงเข้ามาเป็นมูลเหตุที่ทำให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(นายสามารถ แก้วมีชัย ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายสามารถ แก้วมีชัย (เชียงใหม่) : ท่านประธานที่เคารพ ผมขออนุญาตใช้สิทธิประท้วงครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่สอง) : มีผู้ประท้วงนะครับ

นายสามารถ แก้วมีชัย (เชียงใหม่) : ผมขอประท้วงท่านประธานที่ปล่อยให้
 ผู้อภิปรายกระทำผิดข้อบังคับ ข้อ ๖๑ มีการอภิปรายวนเวียนซ้ำซาก ผมนั่งฟังอยู่ตลอด
 ได้มีการพูดถึงเรื่องการตัดถ้อยคำในเรื่องของกฎหมาย การพัฒนากฎหมาย และโยงไปถึง
 สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาหลายท่าน และท่านกรรมาธิการ ประธานโทษเอี่ยมนาม
 คือท่านอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ท่านก็ได้กรุณาชี้แจงแล้วตั้งแต่เวลาบ่ายโมงผมจำได้ ขณะนี้ก็มา
 พูดเรื่องเดิมอีก ฉะนั้นผมถือว่าท่านประธานน่าจะวินิจฉัยข้อ ๖๑ วนเวียนซ้ำซาก ผมและ
 สมาชิกทั้งหลายคิดว่าได้ข้อมูลพอประมาณ เหนือจะตัดสินใจได้แล้วจะได้ไปมาตรานอื่น
 เพราะว่ากฎหมายฉบับนี้มีทั้งหมด ๕๐ กว่ามาตรา วันนี้แม้ไม่เสร็จก็ทั้งคืนก็ได้ พรุ่งนี้อีกวันก็ได้
 ก็ไม่ได้ว่าอะไร แต่สำหรับมาตรานี้ผมว่าไม่น่าจะวนเวียนซ้ำซากแล้วครับ ขอความกรุณา
 ท่านประธานวินิจฉัย ขอบขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
 คนที่สอง) : ท่านสุวโรชผมถูกประท้วงแล้วนะครับ อย่างไรก็ตามช่วยอย่าอภิปรายในประเด็น
 ที่พูดไปแล้ว เฝิญผมไม่ได้นั่งเป็นประธานอยู่ที่ผ่านมา แต่เมื่อท่านสมาชิกท่านได้ท้วงติงว่า
 มีการพูดประเด็นนี้หลายครั้งหลายหนก็ขออนุญาตท่านสุวโรช เชิญต่อครับ

นายสุวโรช พะลัง (ชุมพร) : ผมพูดครั้งแรกเรื่องนี้

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
 คนที่สอง) : เนื่องจากมีท่านสมาชิก

นายสุวโรช พะลัง (ชุมพร) : เรื่องสนามกอล์ฟอัลไพน์ผมพูดในกฎหมายฉบับนี้
 ครั้งแรกครับท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
 คนที่สอง) : อัลไพน์ยิ่งพยายามอย่าไปเกี่ยวเลย มันไม่เกี่ยวกับประเด็น

นายสุวโรช พะลัง (ชุมพร) : มันไม่เกี่ยวอย่างไรครับ สำนักงานคณะกรรมการ
 กฤษฎีกาได้มีคำวินิจฉัยของที่ประชุมใหญ่ในเรื่องนี้ด้วย ผมจะยกตัวอย่างตรงนี้อย่างไรครับ
 ผมเข้าใจดีครับท่านสมาชิกที่ลุกขึ้นมาประท้วงเมื่อสักครู่นี้ครับ มีเจตนาอะไร ผมเข้าใจท่านดี

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
 คนที่สอง) : เชิญต่อครับ แต่มีผู้ประท้วงครับ

นายสุวโรธ พะลัง (ชุมพร) : ขอบคุณครับท่านประธาน ผมเข้าเนืองงานของกฎหมายต่อเลยครับ จากเหตุผลดังกล่าวหรือไม่ผมไม่ทราบ ผมคิดว่าในกรณีการคณะนี้ก็มีเลขาธิการของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาก็เป็นกรรมการวิสามัญอยู่ด้วย ผมอยากจะฟังเหตุผลในเรื่องดังกล่าวนี้ เพราะมีสมาชิกท่านหนึ่งอภิปรายในเรื่องนี้เอาไว้ความจริงไม่ได้หลายคนหรอกครับ มีท่านนคร มาฉิม คนเดียวเท่านั้น แล้วผมก็เป็นคนที่ ๒ แต่ส่วนตัวผมนี้ผมอภิปรายเรื่องนี้เป็นครั้งแรก เพราะฉะนั้นต้องกราบเรียนตรงนี้เพื่อขอความชัดเจนถึงที่มาที่ไปของการตัด สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ซึ่งเป็นภารกิจที่มีหน้าที่ในการตรวจสอบ มีหน้าที่เป็นที่ปรึกษากฎหมาย มีหน้าที่ในเรื่องเกี่ยวกับการพัฒนากฎหมาย นั่นก็คือในเรื่องที่ ๑ -----

ผมเองขออภิปรายเพิ่มเติมในส่วนตรงนี้ครับว่าถ้าหากทางเลขาธิการของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเห็นด้วยในการที่ท่านพ้นจากสำนักนายกรัฐมนตรีตามพันธะตามภารกิจส่วนตรงนี้ สิ่งหนึ่งที่ผมอยากจะเห็นครับท่านประธาน ผมอยากจะเห็นความเป็นอิสระของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาในการตรวจสอบกฎหมาย ในการยกเว้นกฎหมาย ผมกราบเรียนตรงนี้เพื่อจะบอกกับท่านประธานครับว่ากฎหมายที่ออกมาทุกฉบับครับเป็นกฎหมายที่มีผลบังคับใช้กับพี่น้องประชาชนคนไทยทั่วประเทศ ไม่ได้เป็นกฎหมายที่ออกมามีผลบังคับในการเลือกปฏิบัติสำหรับคนกลุ่มหนึ่งกลุ่มใด ถ้าหากท่านออกจากสำนักนายกรัฐมนตรีไปและท่านไปอยู่ในหน่วยงานอยู่ในองค์กรอิสระที่มีความเป็นอิสระในการยกเว้นกฎหมาย ในการที่ออกกฎหมายมาเพื่อให้มีผลบังคับใช้กฎหมายอย่างทั่วถึง อย่างเป็นธรรม อย่างเสมอภาค ปราศจากการกีดกัน การแทรกแซง การชี้นำของรัฐบาลซึ่งเป็นผลประโยชน์ของกลุ่มของคณะของเขาตรงนี้ผมเห็นด้วยถ้าหากตรงนั้นเป็นเรื่องที่มีประโยชน์จริง ๆ และทางเลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเห็นด้วยตามแนวคิดตรงนั้นผมก็จะได้มีส่วนหนึ่งในการกดหรือลงคะแนนเสียงให้กับทางคณะกรรมการวิสามัญชุดนี้ในส่วนตรงนี้ ในเรื่องต่อไปครับ ผมกราบเรียนแล้วครับท่านประธานการยกเว้นกฎหมายผมอยากจะเห็นถึงความเป็นอิสระ อยากเห็นถึงความโปร่งใสแต่ทั้ง ๒ ส่วนตรงนี้ต้องอยู่ภายใต้การถูกตรวจสอบด้วย สิ่งหนึ่งที่ผมคิดว่าการตรวจสอบการยกเว้นกฎหมาย การบังคับใช้กฎหมายว่ามีผลประโยชน์ทั่วถึงพี่น้องประชาชนและมีความเป็นธรรมแค่ไหนเพียงไรนั้นก็อยู่ที่การตรวจสอบ การตรวจสอบในที่นี้กลุ่มเป้าหมายก็คือพี่น้องประชาชนที่ถูกบังคับใช้ในกฎหมายแต่ละฉบับ เราต้องคำนึงถึงความพึงพอใจของพี่น้องประชาชนที่ถูกบังคับใช้กฎหมายด้วยครับว่าเขาได้รับความยุติธรรมจากกฎหมายต่าง ๆ ที่ทางสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกานี้ครับได้ยกเว้นกฎหมายและกฎหมายฉบับดังกล่าวนั้นผ่านกระบวนการของฝ่ายนิติบัญญัติจนกระทั่งประกาศในราชกิจจานุเบกษามีผลบังคับใช้เมื่อบังคับใช้แล้วพี่น้องประชาชนคิดอย่างไร การที่จะรู้ว่าพี่น้องประชาชนคิดอย่างไรในเรื่องดังกล่าวนั้นก็คืออยู่ที่ฝ่ายติดตาม ฝ่ายประเมินผลในเรื่องดังกล่าวนี้ซึ่งในส่วนตรงนี้ก็ถูกตัดออกจากสำนักนายกรัฐมนตรีเช่นเดียวกัน ความชัดเจนในส่วนนี้ผมอยากจะทราบบ้างว่าใครจะเป็นผู้รับผิดชอบในการติดตามประเมินผลในเรื่องดังกล่าวนี้รวมทั้งการปฏิบัติราชการตามนโยบายของรัฐบาลด้วย หน่วยงานตรงนี้จะไปอยู่ตรงไหนครับ และการประเมินผลตรงนี้

สผ ๔/๒๕๔๕ (วิ.) เป็นพิเศษ

อารีรัตน์ ๕๐/๒

จะให้เป็นการประเมินในระบบเปิดหรือระบบปิด รัฐบาลออกนโยบายเอง มติ ครม. ออกไปเอง
พี่น้องประชาชนจะได้รับความเป็นธรรมความทั่วถึงความเสมอภาคแค่ไหนเพียงไร ใครจะเป็น
ผู้ประเมินความพึงพอใจของพี่น้องประชาชน จะยังเป็นหน่วยงานที่อยู่ในสายบังคับบัญชาของ
สำนักนายกรัฐมนตรีอยู่เหมือนเดิมไหม พี่น้องประชาชนผู้ทรงคุณวุฒิต่าง ๆ สามารถเข้ามา
มีส่วนร่วมในการประเมินผลในการติดตามผลการปฏิบัติราชการตามนโยบายของรัฐบาลได้
แค่ไหนเพียงไร ตรงนี้ผมต้องกราบเรียนผ่านท่านประธานไปยังคณะกรรมการการรับว่าผมขอ
ฟังความชัดเจนในสิ่งนี้ด้วยเพื่อประกอบการตัดสินใจของผมในการลงคะแนนในโอกาสต่อไป

ในประเด็นที่ ๓ ครบถ้วนประธาน การที่ท่านตัดการปฏิบัติการกิจพิเศษ ซึ่งคงจะเป็นหน่วยงานเกี่ยวกับข่าวกรอง ตรงนี้ท่านประธานเองก็คงจะเห็นชัดเจนนะครับว่า ปัญหาของบ้านของเมืองที่เกิดขึ้นอยู่ในขณะนี้ครับ การกิจหลักจริง ๆ นั้นนะครับ ความลับต่าง ๆ ที่มีมืออยู่จริง ๆ นะครับ ก็อยู่ที่ข่าวกรองของผู้รับผิดชอบในแต่ละหน่วยงาน สภาพที่เป็นอยู่ในขณะนี้ท่านประธานเองก็คงจะเห็นนะครับ รอบบ้านของเราปัญหามากมายเหลือเกิน ที่ราชบุรีในขณะที่ยกิปรายเรื่องงบประมาณรายจ่าย ท่าน ส.ส. วิจัย ส.ส. จังหวัดราชบุรี ผมขออนุญาตเอ่ยนามท่าน ท่านยกิปรายไว้น่าชื่นชมมาก ๆ ในฐานะที่เป็นผู้แทนในเขตพื้นที่ที่มีปัญหา ถึงขนาดเชิญชวนให้ท่านนายกไปประชุม ครม. สัญจรที่นั่น ความหมายมันหมายถึงอะไรครับท่านประธาน ท่าน ส.ส. เจ้าของพื้นที่อยากจะเห็นครับ ตรงไหนมีปัญหาไปประชุม ครม. สัญจรที่นั่นบ้าง เพื่อจะได้รู้ได้เห็นสภาพความเป็นจริงของปัญหาที่เกิดขึ้นในแต่ละพื้นที่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งพื้นที่ที่มีปัญหา นั่นคือสิ่งที่อยากจะเห็น เราจะได้รู้กันครับว่าข่าวกรองที่อยู่ในความรับผิดชอบของหน่วยงานต่าง ๆ นั้นมันมีปัญหาอะไร เกิดเหตุแล้วจนกระทั่งวันนี้ยังไม่รู้เลยครับว่าคนร้ายที่ยิงทำร้ายนักเรียนดังกล่าวนั้นเป็นใคร รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยบอกว่า ๒ - ๓ วัน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมก็บอกว่า ๒ - ๓ วัน การให้สัมภาษณ์ต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งข่าวกรองของชาติสวนไปสวนมาจนไม่รู้ว่าแท้ที่จริงแล้วปัญหาจริง ๆ มันอยู่ที่ไหนปัญหาชายแดนพม่าเห็นไหมครับ เศรษฐกิจชายแดนวันนี้วินาศไปเท่าไร ปัญหาที่มาจากผลกระทบเรื่องข่าวกรองแห่งชาติเช่นเดียวกัน เพราะฉะนั้นถ้าหากเอาข่าวกรองแห่งชาตินี้นะครับ หรือการปฏิบัติการกิจพิเศษตรงนี้ออกไปแล้วนะครับ ประสิทธิภาพของหน่วยงานหน่วยนี้ทางกรมการได้ติดตามได้ศึกษา ได้วิเคราะห์เจาะลึกลงไปแค่ไหนเพียงไรว่าเมื่อออกจากสำนักนายกรัฐมนตรีแล้วไปอยู่ที่ไหน ความเป็นอิสระในการสืบเสาะหาข่าวตรงนั้น รัฐบาลสามารถเข้าไปครอบงำ เข้าไปชี้นำเข้าไปแบคอัพ (Backup) ข้อมูลตรงนั้นได้ไหม ในบางครั้งถ้าหากผู้หลักผู้ใหญ่ ผู้นำรัฐบาลรัฐมนตรีบางคนเข้าไปเกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ในธุรกิจของประเทศบางประเทศที่มีปัญหาผลกระทบ ยกตัวอย่างเช่น พม่าอย่างนี้ เขานินทากันหนาหูเหลือเกิน ถ้าหากข่าวกรองแห่งชาติมีความเป็นอิสระว่า ถึงแม้ท่านนายกก็ดี ถึงแม้ท่านรัฐมนตรีกลาโหม ถึงแม้ใครก็สุดแล้วแต่ไปมีผลประโยชน์ส่วนตัวอะไรก็ไม่รู้ แต่ถ้าเป็นข่าวกรองแห่งชาติท่านต้องมีความเป็นอิสระในการ

ที่จะบอกกับสังคมให้รับรู้ได้ว่าปัญหาตรงนี้นั้นมาจากตรงนั้นนะ ปัญหาตรงนี้นั้นมาจากตรงนั้นนะ ความเป็นอิสระในการทำงานของข้าราชการแห่งชาติตรงนี้ ถ้าหากออกจากสำนักนายกรัฐมนตรี แล้วเขามีความเป็นอิสระใหม่ ถ้าทางกรมการไปศึกษาตรงนี้แล้วบอกว่าข้าราชการ ออกไปจากสำนักนายกรัฐมนตรีแล้วเขามีความเป็นอิสระ ต่อไปปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในบ้าน ในเมืองเยอะแยะฉิบาปะในขณะนี้ต่อไปเราก็สามารถที่จะรู้เบาะแสข้อมูลต่าง ๆ ที่มาที่ไปของ อาชญากรรมต่าง ๆ ที่สร้างผลกระทบของชายแดนที่เกิดขึ้นอยู่ในขณะนี้ว่ามาจากเรื่องอะไร ชัดเจนยิ่งขึ้น ถ้าลักษณะอย่างนี้เขามีความเป็นอิสระจริง ถ้าหากออกจากสำนักนายกรัฐมนตรี ไปแล้วนะครับ ผมเห็นด้วย เพราะฉะนั้นความชัดเจนในสิ่งตรงนี้นะครับ ผมเชื่อว่าทางกรมการ เองคงจะได้มีการไปสืบเสาะ ไปศึกษาข้อเท็จจริงมาบ้างพอสมควร ก็ฝากกราบเรียนต่อ ท่านประธานในส่วนตรงนี้ ขอฟังคำชัดเจนทั้ง ๓ ประเด็นที่ผมกราบเรียนไป แล้วขอสงวนไว้ก่อน นะครับท่านประธาน ถ้าหากทั้ง ๓ ข้อตรงนี้ที่ผมถามไปนั้นครับ ยังไม่ได้ความชัดเจนหรือผม ยังมีประเด็นที่จะถามต่อ ผมขอสงวนสิทธิตรงนี้ไว้ในการที่จะซักถามในโอกาสต่อไปครับ ขอกราบขอบคุณท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : คุณสาธิตครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ท่านสาธิตครับ

นายสาธิต ปิตุเตชะ (ระยอง) : ท่านประธานที่เคารพ ผม สาธิต ปิตุเตชะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดระยอง พรรคประชาธิปัตย์ ผมเป็นคนหนึ่งที่ได้ขอสงวนคำแปรญัตติในมาตรา ๖ โดยการขอเพิ่มถ้อยคำในส่วนของการลงทุน การกีฬา และนันทนาการ การท่องเที่ยว การเกษตร ผมคิดว่าการลงทุนก็ดี การกีฬาก็ดี การท่องเที่ยว การเกษตรนั้นเป็นหน่วยงานที่จะสามารถเพิ่มรายได้ให้กับประเทศชาติเป็นอย่างมาก และก็ เป็นหน่วยงานที่จะทำให้ดุลของประเทศนั้นมีการเกินดุล และเป็นการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน ในส่วนของมาตรา ๖ นั้นผมเข้าใจว่าเป็นการให้อำนาจหน้าที่ของสำนักนายกรัฐมนตรีซึ่งผมคิดว่าเป็นมือที่ใกล้ชิดกับผู้บริหารประเทศอย่างมากที่สุด ผมได้ อภิปรายในการอภิปรายงบประมาณประจำปี ๒๕๔๖ ซึ่งผ่านมาไม่นานว่าหัวใจของการพัฒนา เศรษฐกิจหัวใจของการที่จะมีรายได้เข้าประเทศอย่างยั่งยืนนั้นสิ่งที่สำคัญคือการมีรายได้ เข้าประเทศ ตัวเลขเศรษฐกิจที่เพิ่มเติมจากการใช้จ่ายจากผู้บริโภคเพียงจำนวนเงินในประเทศ อย่างเดียวนั้นไม่ใช่เป็นการฟื้นตัวของเศรษฐกิจอย่างแท้จริง ท่านประธานครับการท่องเที่ยวก็ดี การเกษตรจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องบรรจุอยู่ในมาตรา ๖ สำหรับการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม ผมคิดว่าสำนักนายกรัฐมนตรีนั้นเป็นหน่วยงานที่มีความสำคัญอย่างมากโดยเฉพาะ การบริหารงานแบบซื่อโอ ซึ่งเข้าใจว่าถ้าหน่วยงานเหล่านี้อยู่ในสังกัดสำนักนายกรัฐมนตรีแล้ว การสั่งงานอย่างทันทั่วทั้ง การบริหารงานอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อให้เกิดประสิทธิผลในงาน ดังกล่าวย่อมมีความจำเป็นอย่างยิ่ง ผมคิดว่าสิ่งที่สำคัญที่ขอสงวนคำเพื่อจะเพิ่มหน่วยงาน ต่าง ๆ เหล่านี้ลงไปในมาตรา ๖ เป็นสิ่งที่สำคัญที่สุด หากท่านกรรมาธิการละเลยสิ่งเหล่านี้ไป ถือว่าประเทศชาติจะสูญเสียโอกาสอย่างใหญ่หลวง เพราะฉะนั้นผมขอยืนยันว่ายังสงวนคำ เพื่อที่จะเพิ่มสิ่งเหล่านี้ลงในมาตรา ๖ ขอขอบคุณท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : เชิญท่านสุทินครับ

นายสุทิน คลังแสง (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม สุทิน คลังแสง บัญชีรายชื่อ พรรคไทยรักไทย กระผมเห็นว่าการพิจารณาในมาตรา ๖

ได้ดำเนินมาถึงจุดพอดี การถกแถลงแสดงเหตุผลผมคิดว่าเพียงพอที่เพื่อนสมาชิกจะได้
ประกอบการพิจารณาได้เพื่อหาข้อยุติในประเด็นนี้ ผมจึงขอเสนอปิดการอภิปราย
ในมาตรา ๖ นี้ครับ ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่สอง) : มีผู้เสนอปิดอภิปราย มีผู้รับรองถูกต้อง

นายสุวโรช พะลัง (ชุมพร) : ท่านประธานครับ ผมว่าไม่ถูกต้อง มีอยู่
ไม่มากแล้วครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่สอง) : มีครับ

นายสุวโรช พะลัง (ชุมพร) : ก็คนแล้วครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่สอง) : ๒๐ ท่านครับ

นายนิพนธ์ บุญญามณี (สงขลา) : ท่านประธานครับ ผม นิพนธ์ บุญญามณี
นิดเดียวท่านประธานครับ ผมหาหรือไปยังเพื่อนสมาชิกที่เสนอญัตติ ผมคิดว่าท่านอย่าเสนอเลย
ผมคิดว่าท่านถอนไปเถอะครับ และก็ฟังคำชี้แจงของกรรมาธิการก่อน กรรมาธิการชี้แจงอย่างไร
ถ้าหากมีเหตุมีผลพวกผมยอมรับได้ก็จบแล้วนี่ครับ เพราะว่าเหตุผลมันลงตัวมันมีเหตุมีผล
กันหมดแล้ว ผมคิดว่าท่านไม่ควรที่จะให้เสนอและมีปัญหาขึ้นมาอีก ถอนไปเถอะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่สอง) : เอาอย่างนี้ท่านสุทิน ให้กรรมาธิการชี้แจงสักนิดหนึ่ง ท่านถอนก่อนตอนนี้
ถ้ายืดเยื้อแล้วเดี๋ยวค่อยว่ากันใหม่

นายสุทิน คลังแสง (บัญชีรายชื่อ) : ถ้าตัดจากกรรมาธิการไม่ติดใจครับ
ขอเป็นหลังจากท่านกรรมาธิการชี้แจงแล้วก็ขอเสนอปิดครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่สอง) : ถอนนะครับ

นายพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานครับ
ผมขออนุญาตหารือท่านประธานนิดหนึ่ง ที่อภิปรายกันมาเกือบทั้งหมดเป็นผู้สงวน
คำแปรญัตติ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่สอง) : ถูกต้องครับ

นายพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค (กรุงเทพมหานคร) : แต่ว่าสมาชิกที่จะอภิปราย
ที่กรรมาธิการปรับปรุงแก้ไขมาเพิ่งจะมีคุณสุวโรชคนเดียว ยังไม่ได้อภิปรายเลยนะครับ
ท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่สอง) : ที่ประชุมมีมติอย่างไรก็ต้องปฏิบัติตาม เมื่อมีผู้เสนอ เพราะไม่ใช่ประธานเปิดเอง
มีผู้เสนอ เพราะฉะนั้นเมื่อผู้เสนอเขาคิดว่าเหตุผลในการพิจารณาในการจะลงมติก็เพียงพอ
เขาก็เสนอปิดเป็นเอกสิทธิ์ของสมาชิกแต่ละท่าน ไม่ใช่ประธาน เชิญท่านอภิสิทธิ์ครับ

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะกรรมาธิการ ขออนุญาตหารือท่านประธาน
คือประเด็นที่เพื่อนสมาชิกได้อภิปรายมา กรรมาธิการข้างบนนี้ก็เห็นว่ามีเหตุผล ก็กำลังหาหรือ
เพื่อให้ได้ข้อยุติที่คิดว่าจะเป็นที่ยอมรับของทุกฝ่าย แล้วก็ได้มีการตกลงกันว่าจะขอฟังทาง
ท่าน ส.ส. พีระพันธุ์อีก ๑ ท่าน ที่คุยกันไว้มี ๑ ท่านจริง ๆ ครับ ที่นี้ถ้าเป็นอย่างนั้น
กรรมาธิการก็จะได้พยายามสรุปในแนวทาง ถ้าเป็นอย่างนั้นได้ผมคิดว่่าก็น่าจะไปได้ด้วยดี

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่สอง) : ท่านจะใช้เวลาอีกสักเล็กน้อยกรรมาธิการ ฉะนั้นท่านพีระพันธุ์ เชิญท่านอภิปราย
เพื่อจะให้เวลากรรมาธิการในการที่จะตกลงกันว่าจะแก้ไขอย่างไร เชิญท่านพีระพันธุ์

นายพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค (กรุงเทพมหานคร) : ขอขอบคุณท่านประธานครับ
ผม พีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ ขอขอบพระคุณท่านประธาน
และท่านกรรมาธิการ ที่ผมได้กราบเรียนท่านประธานไปเมื่อสักครู่นี้ก็คือความเห็นของ
ท่านผู้สงวนคำแปรญัตติ ท่านประธานจะเห็นว่า กฎหมายฉบับนี้ผมไม่ได้สงวนคำแปรญัตติเลย

เพราะผมเห็นว่าท่านที่ไปเป็นกรรมาธิการแต่ละท่าน ผมดูรายชื่อแล้วผมก็เชื่อถือในความ
 สามารถ แล้วผมก็เห็นผู้ที่จะแปรญัตติแล้วก็คิดว่าสงวนความเห็นกันมาคงจะเยอะพอสมควร
 แล้ว ที่นี้เมื่อผมมาดูสิ่งที่กรรมาธิการปรับปรุงแก้ไขมา ที่ต้องขออนุญาตท่านประธานจริง ๆ
 เพราะผมเกรงว่ามันจะมีปัญหากับกฎหมายเมื่อวานนี้ คือกฎหมายเมื่อวานนี้ท่านประธาน
 ผมขออนุญาตนิดหนึ่ง ที่ท่านบอกว่าเป็นปรัชญาในมาตรา ๓/๑ อันนั้นมันจะเป็นหัวใจที่จะมาใช้
 กฎหมายฉบับนี้ แล้วโดยเฉพาะมาตรา ๓/๑ ที่ผมถามไว้เมื่อวานนี้ว่า ทำไมท่านไม่เพิ่ม
 ท่านบอกว่ามีลดภารกิจ แต่ไม่เพิ่มภารกิจ ถูกไหมครับ ท่านไม่ยอมยังเป็นลดเหมือนเดิม ตรงนี้
 ท่านประธานมาดู เพราะฉะนั้นถ้าท่านประธานมาดูในกฎหมายปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม
 ฉบับนี้ เราพูดเฉพาะส่วนที่เป็นกระทรวงนะครับ จะมีประมาณ ๒๐ หมวด แต่ละหมวดก็
 แต่ละกระทรวง ท่านประธานจะเห็นว่ามาตราแรกของแต่ละหมวดจะเป็นมาตราที่กำหนด
 บทบาทภารกิจหน้าที่ของแต่ละกระทรวงนั้น เพราะฉะนั้นตรงนี้จึงเป็นภารกิจหลักที่ของ
 แต่ละกระทรวงจะต้องมีอยู่ หรือแต่ละหน่วยงานนี้จะต้องมีเป็นภารกิจหลัก เพื่อภารกิจหลัก
 ตรงนี้จะได้มาสอดคล้องกับมาตรา ๓/๑ ในกฎหมายระเบียบบริหารราชการแผ่นดินว่า
 ภารกิจคืออะไร แล้วต่อไปจะมีอะไรลด เพราะท่านเพิ่มไม่ได้ ท่านประธานเห็นไหมครับ
 ตรงนี้จึงเป็นหัวใจที่สำคัญ เพราะต่อไปท่านลดภารกิจไม่ได้เพิ่มภารกิจ เพราะฉะนั้นประเด็น
 ที่ผมต้องขออนุญาต เพราะกราบเรียนท่านประธานอย่างนี้ว่า ท่านกรรมาธิการชี้แจงในประเด็น
 ผมเอาตรงนี้นั่น ๆ นิดเดียว ในประเด็นที่ตัดเรื่องของกฎหมายออกไป ท่านบอกว่าสามารถไปอยู่
 ในกฎหมายอื่นที่ตั้งขึ้นมาได้แล้วให้มาอยู่เป็นภารกิจของหน่วยงานนี้ ท่านประธานครับ
 ท่านประธานลองคิดอย่างนี้ว่า ถ้าคิดตรงนั้นมาตรา ๖ ไม่ต้องเขียนอะไรเลย ก็เขียนคำเดียวว่า
 สำนักนายกรัฐมนตรีมีอำนาจตามที่กฎหมายกำหนด แล้วก็แล้วแต่จะไปเขียนอะไรมาให้มีเป็น
 ภารกิจของสำนักนายก แต่ตรงนั้นไม่ใช่ เพราะฉะนั้นที่เราเขียนทั้งหมดจึงเป็นภารกิจหลักของ
 สำนักนายกอย่างไรครับ ซึ่งจะไปอิงกับมาตรา ๓/๑ ของกฎหมายที่ผ่านไปแล้วเมื่อวานนี้
 เพราะฉะนั้นตรงนี้จึงต้องดูว่าภารกิจของสำนักนายกรัฐมนตรีที่เป็นภารกิจหลักต้องเขียนเอาไว้
 มีอะไรบ้าง เพราะฉะนั้นตรงนี้ผมจึงเรียนท่านประธานว่าไม่ควรตัดตรงสิ่งที่บอกว่า กฎหมาย
 พัฒนากฎหมายออกไป นี่คือเหตุผลที่ ๑ กราบเรียนท่านประธานต่อไปว่า ผมไม่เห็นด้วยกับ
 ท่านกรรมาธิการตรงประเด็นที่ท่านตัดว่า การติดตามประเมินผล ออกไป เพราะเท่าที่ผมดู

ผมดูประกอบกับมาตรา ๗ คือมาตรา ๖ จะเป็นการกิจหลัก ต่อไปถ้าภารกิจอันไหนจะลดก็
ไปดูมาตรา ๓/๑ ของกฎหมายที่ผ่านไปแล้ววาน ที่นี้ภารกิจหลักที่อยู่ในมาตรา ๖ มันจะมาเป็น
ตัวกำหนดสำนักต่าง ๆ ในมาตรา ๗ ถ้าท่านประธานดูตามผมไป ท่านประธานจะเห็นว่า
ผมยกตัวอย่างพวกงานบริหารทั่วไป งานเสนอนโยบาย งานระบบราชการ งานบริหารบุคคลที่
เขียนอยู่นี้มันจะมาจัดหมวดหมู่ได้กับอะไร กับพวกสำนักเลขาธิการนายก สำนักเลขาธิการ
คณะรัฐมนตรี สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน กลุ่มงานนี้อยู่ตรงนี้ -----

แต่ถ้าท่านประธานไปดูในมาตรา ๗ จะเห็นว่าใน (๘) จะบอกว่าสำนักงานคณะกรรมการ
กฤษฎีกา เห็นใหม่ครับท่านเขียนรองรับไว้แล้วในมาตรา ๗ เพราะฉะนั้นเท่ากับรับว่าเป็น
ภารกิจหลักจึงจะไปบอกว่าไปอยู่ในกฎหมายที่จัดตั้งนั้นไม่ได้ ผมจึงเรียนว่าตรงนี้ต้องเขียนครับ
ประเด็นต่อไปที่ผมเรียนท่านประธานเมื่อก็คือติดตามประเมินผลและปฏิบัติราชการก็คือว่า
เดิมมันมีสำนักงานสถิติแห่งชาติอยู่ ทีนี้ถ้าหากว่าท่านตัดตรงนี้ไปเดี๋ยวก็น่าจะไปพูดกันในมาตรา ๗
แต่ปัญหาก็คือถ้าผ่านมาตรานี้ไปแล้วเกิดมีความจำเป็นมันกลับไม่ได้ นะครับ มันกลับไม่ได้
ถามว่าสำนักงานสถิติแห่งชาติผมเปิดดูในนี้ไม่รู้ไปอยู่ที่ไหน ผมถึงต้องขอทำความเข้าใจครับ
เพราะว่าถ้าผ่านมาตรา ๖ แล้วกลับมาอีกไม่ได้ เวลานี้ท่านประธานดูนะครับของเดิมที่เขากำหนด
ภารกิจกันไว้จะมีสำนักรองรับหมดเห็นใหม่ครับ สำนักงานสถิติแห่งชาตินี้ก็จะมารองรับกับงาน
ภารกิจด้านติดตามประเมินผลการปฏิบัติราชการด้วย ทีนี้ท่านประธานดูอันต่อไปนะครับที่ผม
เป็นห่วงมากเลยที่ท่านตัดออกไปนะครับ การปฏิบัติภารกิจพิเศษ ปฏิบัติภารกิจพิเศษนี้เราต้อง
ยอมรับว่าสำนักนายกรัฐมนตรีเป็นหน่วยงานซึ่งเหมือนกับเป็นหัวใจของกระทรวงทั้งหมดเลย
เพราะว่าท่านนายกเป็นหัวหน้าใหญ่อยู่ที่นี้ หัวหน้ารัฐบาลอยู่ที่นี้ เพราะฉะนั้นเราต้องยอมรับว่า
ภารกิจหรืองานหรือปัญหาที่มันเกิดขึ้นในการบริหารราชการแผ่นดินมันไม่มีอะไรรับประกันได้
ครับว่า ๑๔ กระทรวงปัจจุบันหรือว่า ๒๐ กระทรวงในอนาคตมันรองรับหรือเขียนครอบคลุมไว้
หมดแล้วมันอาจจะเกิดปัญหาอะไรขึ้นมาเฉพาะหน้าซึ่งไม่รู้ว่าเป็นภารกิจของใคร แล้วเราก็จะ
เห็นว่าในการจัดงบประมาณประจำปีทุกปีเราก็จะมีการจัดงบกลางไว้อันหนึ่งเอาไว้ที่
สำนักนายก ตรงนี้แหละครับมันจะมารองรับกันว่าเมื่อมีเหตุเฉพาะหน้ามีเหตุการณ์อะไรเกิดขึ้น
ตรงนี้เข้าไปช่วยได้และทำไมครับงบตรงนี้ถึงอยู่กับสำนักนายกและทำไมสำนักนายกเข้าไป
ช่วยได้ เพราะมันเป็นภารกิจพิเศษที่ต้องถือว่าเป็นภารกิจพิเศษซึ่งยังไม่รู้ว่าจะมีคนรับผิดชอบ
ไม่ได้ก่อนฉันลงไปรับผิดชอบ เพราะฉะนั้นผมจึงเห็นว่าการปฏิบัติภารกิจพิเศษตรงนี้
เป็นสิ่งสำคัญที่ท่านไม่ควรตัดเพราะว่าถ้าหากว่าเกิดอะไรขึ้นมาแล้วท่านประธานครับ
มีเหตุมีผลจำเป็นแล้วหากคนรับผิดชอบไม่ได้สำนักนายกรัฐมนตรีจะได้ลงไปดูอย่างไรครับ
แล้ว ๆ ผนฯ นายกรัฐมนตรีก็ยังสามารถกำหนดให้รัฐมนตรีหรือท่านรองนายกท่านใดท่านหนึ่ง
รับผิดชอบงานด้านนี้ไปด้วย เราจะได้รู้ว่างบกลางที่จะเอาไว้สนับสนุนหรือเช่นเกิดปัญหาอะไร
ต่าง ๆ ขึ้นมานะครับ เกิดพายุอย่างที่เคยเกิดพายุเคยเกิดอะไรขึ้นมา ท่านประธานจะเห็นใหม่ครับ

ก็มีคนรับผิดชอบโดยตรงเพราะเป็นภารกิจที่ต้องปฏิบัติพิเศษซึ่งบกลางอะไรเข้าไปเพื่อจะช่วยเหลือ เกิดน้ำท่วม เกิดอุทกภัยอะไรตรงนี้เข้าไปช่วยได้หมด ผมจึงกราบเรียนท่านประธานตรงนี้ว่าผมไม่เห็นด้วยเลยถ้าท่านจะทบทวนเมื่อสักครู่ที่บอกนะครั้นอยากให้ทบทวนสิ่งเหล่านี้

๑. สำนักงานสถิติแห่งชาติ ท่านตัดออกไป ไปแล้วไปลับไม่กลับมาะครับมาตรา ๖ กลับไม่ได้คิดให้คืนะครับว่าถ้าท่านตัดไปแล้วจะมีผลไหม ท่านอาจจะคิดว่าไม่เป็นไรหรอกไปประเมินผลปฏิบัติราชการต่อไปจะไปอยู่กับ ก.พ. ซึ่งในที่สุดจะกลายเป็น กพร. ผมคิดว่ามันเป็นคนละภารกิจหน้าที่ คนละภารกิจหน้าที่เลย เพราะถ้าเป็นอย่างนั้นไม่ต้องรอให้ท่านมาออกกฎหมายนี้หรอกครับทำไม ก.พ.ปัจจุบันกับสำนักงานสถิติแห่งชาติไม่รวมกันตั้งแต่ต้นละครับ ตั้งแต่วันนี้ก็ได้หรือก่อนหน้าวันนี้ ที่เป็นนโยบายที่จะลดข้าราชการรวมกันก็ได้ แต่มันรวมไม่ได้เพราะท่านประธานจะเห็นว่าผลที่มันประเมินกันออกมาหรือผลของการทำงานหรือเป้าหมายของการทำงานมันคนละอย่างผมจึงเห็นว่าในส่วนตรงนี้ท่านก็ไม่ควรตัดเพราะเขากำหนดภารกิจผูกพันไว้กับส่วนงานที่ต้องทำในมาตรา ๗ ของเดิมก็เขียนมาแบบนี้ ในประเด็นต่อไปท่านประธานครับ ผมกราบเรียนท่านประธานว่าในส่วนของที่กรมการไม่ควรถัดท่านกลับไปตัดนะครับ อยู่อันหนึ่งอีกอันหนึ่งนะครับซึ่งถ้าท่านพิจารณาผมขออนุญาตนิดหนึ่ง ในส่วนของงานของกฤษฎีกาที่จะไปอยู่ในมาตรา ๗ กฎหมายและการพัฒนากฎหมายปัญหาอันหนึ่งครับ ถ้าทำได้เขียนให้มันชัดเจนครับท่านประธาน วันนี้ท่านประธานทราบไหมครับว่าปัญหาอันหนึ่งของระบบกฎหมายไทยที่จะเกิดปัญหาแล้วทำให้เกิดปัญหาในการแก้กฎหมาย หลายสิ่งหลายอย่างที่กฎหมายที่สภาผู้แทนเราได้ออกไป ท่านประธานเชื่อไหมครับว่าในทางปฏิบัติไปปฏิบัติไม่ได้ แม้แต่ประกาศราชกิจจานุเบกษาไปบังคับแล้วไม่ได้ มีหลายกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับกระทรวงการต่างประเทศมีหลายกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับกระทรวงคมนาคม เช่น กฎหมายเกี่ยวกับการเดินเรือ มีการปรับปรุงแก้ไขหลายครั้ง แต่ท่านประธานเชื่อไหมครับว่าไปติดกฎหมายกระทรวงแรงงาน -----

เช่น การใช้แรงงานต่างด้าวมาเป็นคนทำประมงอะไรทำนองอย่างนี้ เพราะว่ากฎหมาย
อยู่คนละกระทรวงครับ บางครั้งภารกิจที่กระทรวงแรงงานอยากจะทำ ท่านแก้ไปป๊อ
ไปติดกฎหมายที่เกี่ยวข้องกันของกระทรวงต่างประเทศ เช่น การออกวีซ่า (Visa) การเดินทาง
ให้คนทำงาน เพราะฉะนั้นความเป็นจริงผมเคยเสนอมาหลายครั้งแล้วว่า สำนักงาน
คณะกรรมการกฤษฎีกาหรือการพัฒนาระบบกฎหมายตรงนี้ อย่ามามองแค่เป็นที่ปรึกษา
กฎหมายให้รัฐบาล อย่ามามองแค่ร่างกฎหมายหรือตรวจกฎหมายเสนอแก้ ความเป็นจริง
ต้องขยายภารกิจให้ชัดเจนไปถึงว่า เวลาจะเอากฎหมายอะไรเข้าสภาดูเสียทีเดียวเลยครับว่า
กฎหมายฉบับนี้ของกระทรวงนี้จะไปเกี่ยวกับกฎหมายฉบับไหนของกระทรวงไหน ซึ่งจะต้อง
สมควรเสนอเข้ามาเป็นพวงเป็นชุดแล้วแก้ไปพร้อมกัน เมื่อแก้พร้อมกันเสร็จวัตถุประสงค์ของ
รัฐบาลที่จะปรับปรุงกฎหมายนั้น มันสามารถออกมา แล้วใช้บังคับได้พร้อมกันเลยครับ
ไม่ใช่ว่ากระทรวงนี้ออกมาเสร็จปรากฏว่าต้องรออีกกระทรวงหนึ่งแก้ เพราะฉะนั้นภารกิจด้านนี้
จึงควรจะใส่ให้ชัดเจนมากกว่าการที่บอกว่ากฎหมายและพัฒนามากฎหมาย เพราะผมคิดว่า
ภารกิจนี้ไม่ใช่เรื่องของการพัฒนามากฎหมายให้มันดีขึ้น แต่เป็นเรื่องของการคอนโซลิเดท
(Consolidate) กฎหมายให้มันรวมกันว่า กฎหมายที่จะเข้ามาแก้มันไปโยงใยเกี่ยวข้อง
กฎหมายอะไรอีก ถ้าแก้ฉบับนี้แล้วมันจะเป็นผลได้จะต้องไปแก้อะไรอีก มันต้องมีการงานนี้
ขึ้นมา การเสนอปรับปรุงกฎหมายตรงนี้ถึงจะเกิดผล อีกประเด็นหนึ่งครับท่านประธาน
คือเรื่องของการเมือง ตรงนี้ที่ผมเรียนท่านประธานว่าที่ไม่ควรจะไปตัดไปแก้ ท่านไปตัดไปแก้
แต่ที่ไม่ควรจะไปแก้ผมก็ไม่เข้าใจ เพราะว่ามันเขียนคำเดียวสั้น ๆ ว่า การเมือง ที่นี้ที่ผมเรียน
ท่านประธานว่าไม่เข้าใจ เพราะอะไรรู้ไหมครับ เพราะที่ผมเรียนท่านประธานว่า มาตรา ๖
จะไปโยงกับมาตรา ๗ มาตรา ๖ กำหนดภารกิจ ถ้าท่านกำหนดภารกิจไว้เกิน ต่อไปอย่าง
ที่กรรมการพยายามอธิบายเมื่อสักครู่นะครับ ถ้าภารกิจในมาตรา ๖ เกิน ไม่จำเป็น ท่านไปใช้
มาตรา ๓/๑ ได้ครับ ของพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดินได้ เห็นไหมครับลด
ภารกิจได้แต่ถ้าให้ไปเพิ่มไม่ได้ ที่นี้ถ้าท่านประธานดูนะครับ ท่านประธานจะเห็นว่าภารกิจ
เดิมที่อยู่ในมาตรา ๖ จะโยงมาที่สำนักต่าง ๆ อะไรต่าง ๆ ในมาตรา ๗ พอมาดูอันใหม่
ที่กรรมการปรับนะครับ ผมก็พยายามจับคู่ต่าง ๆ ที่ยังคงเหลืออยู่กับสำนักต่าง ๆ ที่ท่าน

ใส่ขึ้นมาในมาตรา ๗ นี่นะครับท่านประธาน จับคู่ไปจับคู่มา มันมีอยู่คู่หนึ่งซึ่งผมจับแล้วไม่แน่ใจ เมื่อสักครู່ท่านกรรมาธิการชี้แจงว่าตรงนี้เป็นเรื่องของการพัฒนาการเมือง ถ้าอย่างนั้นทำไมไม่เขียนให้มันชัด เพราะเราเขียนสั้น ๆ ง่าย ๆ ว่าการเมืองมันมีปัญหา ไม่เข้าใจว่าอะไรคือการเมือง แล้วพอมายจับคู่ท่านประธานครับ มันลงมาที่กรมประชาสัมพันธ์อย่างไรครับ

ท่านประธานเห็นไหมครับใน (๒) ของมาตรา ๗ นี่ผมขออนุญาตท่านประธานบอกไปก่อน เพราะว่าผมมีเหตุผลอะไรถึงต้องขออนุญาตท่านประธานหรือไปยังท่านกรรมาธิการ

ท่านประธานจับคู่ภารกิจลงมาที่มาตรา ๗ ครับ มันจับคู่ไม่ลง เพราะว่าเขาเขียนมาให้ตรงกับสำนัก มันจะกลายเป็นว่ากรมประชาสัมพันธ์ต่อไปภารกิจเพื่อจะเป็นเครื่องมือ เขาเรียกว่าอย่างไหนครับ พร็อบพะแกนด้า (Propaganda) หรือ โฆษณาชวนเชื่อของรัฐบาลหรือ มันไม่น่าจะใช้ เพราะฉะนั้นตรงนี้ครับ ผมจับคู่ไม่ถูก เมื่อสักครู່ผมได้ยินคำชี้แจงบอกว่า อันนี้ไม่ใช่ อันนี้เป็นเรื่องของการพัฒนาการเมือง ถ้าอย่างนั้นก็น่าจะเหมือนกับเรื่องของการพัฒนาเศรษฐกิจสังคม ถ้าจับคู่อย่างนั้นท่านประธานครับ ในมาตรา ๗ (๑๐) ก็ต้องเป็นสำนักคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจสังคมและการเมืองสิ เห็นไหมครับ มันถึงจะจับคู่กันลงตัว แต่ทีนี้เมื่อมันเป็นแล้วเรามาอธิบายว่า คำว่าการเมืองนี้หมายถึงตรงเรื่องการพัฒนา แต่ถ้าท่านประธานดูเป็นคู่ ๆ มาอย่างที่ผมบอกมันไม่ใช่เลย ถ้าอย่างนั้นก็ถามว่าแล้วภารกิจของกรมประชาสัมพันธ์ในมาตรา ๖ ซึ่งเป็นหัวใจข้อใหญ่ใจความของมันอยู่ตรงไหนครับ

เพราะกรมประชาสัมพันธ์ก็คือเรื่องของการโฆษณาประชาสัมพันธ์ผลงานของรัฐถูกไหมครับ เรื่องของการสื่อสารโทรคมนาคม ในเรื่องของวิทยุโทรทัศน์ แต่ว่าภารกิจงานในด้านนี้ผมไม่เห็นมีครับ ถ้าเราจะบอกว่ามาตรา ๖ เป็นหัวใจในการกำหนดภารกิจแล้วมาตรา ๗ เป็นผู้เอาไปปฏิบัติก็ต้องถามว่าแล้วกรมประชาสัมพันธ์มันเกิดมาได้อย่างไร ในเมื่อผมมองไม่เห็นว่ามันมีภารกิจด้านการประชาสัมพันธ์อยู่ในมาตรา ๖ แล้วเราจะไปเพิ่มก็ไม่ได้ เพราะว่าอะไรครับ เพราะว่ามาตรา ๓/๑ ของพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดินที่เราผ่านไปเมื่อวานบอกไว้ว่าให้ลดไม่ให้เป็นเพิ่ม ตรงนี้ก็เป็นอย่างที่ดีครับ

เมื่อวานท่านประธานก็ขึ้นมานั่งทำหน้าที่ช่วงที่ผมอภิปรายด้วย ผมได้พยายามบอกว่า มันไม่ได้

สผ ๔/๒๕๔๕ (วิ.)

พัชรี (๒) ๕๕/๓

เสียหาย เราเขียนเกินจะเพิ่มหรือลด มันน่าจะเพิ่มหรือลดมันทำได้ แต่ท่านกรรมาธิการก็ไม่เอา
เอาเหมือนเดิมคือลดอย่างเดียว-----

- ๕๖/๑

เพราะฉะนั้นเมื่อลดไปแล้ว มาตรา ๖ ท่านผ่านไป จะกลับมาโหวตใหม่มันก็ไม่ได้ เพราะฉะนั้นคืออยากจะกราบเรียนท่านประธานว่า ในส่วนของมาตรา ๖ ไม่ได้มีประเด็น แค่ท่านสมาชิกที่สงวนคำแปรญัตติเมื่อคืนนี้ ผมถึงกราบเรียนว่าผมต้องขออนุญาตพูด เพราะไม่ตรงกับคนอื่นเขา ผมอยากจะให้ท่านกรรมาธิการ ถ้าท่านคิดว่าฟังเหตุฟังผล และอยากจะปรับปรุง ขอให้เอาเหตุผลผมไปประกอบหน่อย โดยเฉพาะเรื่องพัฒนากฎหมาย อย่าให้มีแค่ที่ทำงานเหมือนปัจจุบัน ต้องให้เขามีภาระหน้าที่คือคอนโซลเดทกฎหมายด้วย และเข้ามา กระทรวงนี้เสนอแก้ เมื่อดูแลต้องเอาของกระทรวงนั้น กระทรวงนี้มา เสนอเข้ามาเป็นชุด อย่างนี้ผมเชื่อมั่นว่าการทำหน้าที่นิติบัญญัติของเรา การออกกฎหมาย ไปบังคับใช้มันจะเกิดเป็นผลประโยชน์และบังคับได้ทันที มันจะไม่เกิดเหมือนปัญหาที่เกิดขึ้น ตั้งแต่อดีตจนปัจจุบันเป็นอย่างนี้ เพราะฉะนั้นในส่วนนี้ถ้าท่านจะเอากลับเข้ามา ผมขอ ความกรุณาพิจารณาประเด็นนี้ด้วยว่าภารกิจตรงนี้เขียนให้ชัด จะได้ไม่ต้องมาโต้เถียง ได้แย้งกันว่ากฎหมายทำไม่ได้ มีหน้าที่แค่ตรงนั้นตรงนี้ แล้วกฎหมายเขาก็จะได้เอามาตรา ๖ เรานี้ไปเป็นหลักในการแก้กฎหมาย เขาว่าถ้าจะให้สอดคล้องกับมาตรา ๖ เขาก็ต้องแก้ กฎหมายเขา เพิ่มภารกิจตรงนี้เพื่อให้เกิดความชัดเจนขึ้น ท่านประธานตรงนี้ผมคิดว่าจะเป็น ประโยชน์มากกว่าที่เสริมจากที่ท่านสมาชิกพูดไป แล้วก็อย่าลืมอีกที่ผมบอกเมื่อสักครู่อีกอันหนึ่งเรื่องสำนักงานสถิติกับภารกิจตรงนี้ ติดตามประเมินผล อย่ามาบอกว่าเป็นเรื่อง ของ ก.พ. มันคนละประเด็น ผมเข้าใจว่าท่านกรรมาธิการคงจะรู้ว่าสำนักงานสถิติแห่งชาติ ทุกวันนี้เขาทำงานแบบไหน คนละเรื่อง ซึ่งผมคิดว่าเขายังมีความจำเป็น แต่ถ้า ท่านกรรมาธิการบอกว่าตัดทิ้งไป เพราะวันนี้ไม่มีความจำเป็นแล้ว ก็อีกประเด็นหนึ่ง ต้องมาคุยกันตรงนั้นอีกทีหนึ่งว่าเพราะอะไรถึงไม่มีความจำเป็น ในส่วนนี้ผมใคร่ขออนุญาต ท่านประธานกราบเรียนในเบื้องต้นเท่านี้ก่อนครับ ขอกราบขอบพระคุณท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : เชิญท่านอภิสิทธิ์ครับ

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ ผม อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะกรรมาธิการ ก่อนอื่นต้อง ขอกราบเรียนท่านประธานว่าที่เรากำลังดำเนินการอยู่ ผมคิดว่าเป็นเรื่องที่ถูกต้องแล้ว สำหรับกระบวนการนิติบัญญัติ คำอภิปรายของเพื่อนสมาชิกทำให้เราก็ต้องมาใช้เหตุ

ใช้ผลกัน ในการที่จะได้สิ่งที่ดีที่สุดในแง่ของตัวกฎหมายที่จะออกไปใช้บังคับกับประชาชน และในการวางโครงสร้างกระทรวง ทบวง กรมต่าง ๆ ผมขออนุญาตกราบเรียนอย่างนี้คือว่า ได้หารือกับกรรมาธิการที่อยู่บนนี้เห็นว่า

ประการแรก การเปลี่ยนแปลงในมาตรานี้มีทั้งในส่วนที่สลับที่ เพิ่มขึ้น และตัดออก ในส่วนที่สลับที่ก็คือ เอาคำว่า รับผิดชอบการบริหารราชการทั่วไป นี่ขึ้นไปไว้ก่อน ตรงนี้ผมเข้าใจว่าไม่น่าจะมีปัญหาทุกฝ่ายเห็นพ้องต้องกัน

ในส่วนที่ ๒ คือส่วนที่เพิ่มขึ้น คือคำว่า การเมือง ซึ่งผมขอย้ำอีกครั้งหนึ่งว่าเป็นเรื่องของการวางแผนการพัฒนาการเมือง ซึ่งภารกิจที่กำหนดเอาไว้ในรัฐธรรมนูญ แต่อยากจะขอแจกแจงเล็กน้อยว่า ตรงนี้ไม่ใช่ภารกิจที่ทางสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติจะไปดำเนินการ ปัจจุบันงานนี้ทำอยู่ครับ ทำอยู่ในสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ซึ่งจะมีคณะบุคคลคณะหนึ่งซึ่งทำหน้าที่นี้เป็นการเฉพาะ อันนี้ก็ทำความเข้าใจ และผมคิดว่าไม่น่าจะขัดข้องในการที่จะเขียนภารกิจในด้านของการวางแผนพัฒนาการเมือง ในส่วนข้อความที่ตัดออก ผมได้กราบเรียนไปครั้งหนึ่งแล้วว่า ที่จริงบังเอิญเรามาดูร่างล่าสุด เปรียบเทียบกับร่างที่รัฐบาลเสนอมา แต่ในความเป็นจริง ท่านต้องไปดูร่างกฎหมายที่ใช้อยู่ในปัจจุบันด้วย ก็จะพบว่าตัวกฎหมายที่ใช้อยู่ในปัจจุบันไม่มีข้อความเหล่านี้เลย แต่ว่าหน่วยงานที่ทำภารกิจเหล่านี้ก็อยู่ในสำนักนายกรัฐมนตรี ฉะนั้นผมยืนยันได้อย่างหนึ่งคือว่า เขียนหรือไม่เขียนภารกิจเหล่านี้ปฏิบัติได้ โดยเฉพาะในกรณีของสำนักนายกเขียนไว้ชัด นอกเหนือจากที่เขียนเหมือนกับกระทรวง ทบวง กรมอื่น ๆ ว่า ถ้ามีกฎหมายมอบให้เป็นอำนาจของที่นี่ หรือหน่วยงานที่สังกัดที่นี่ก็ทำได้อยู่แล้ว ยิ่งเติมเข้าไปด้วยว่า อะไรที่ไม่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของกระทรวงใดโดยเฉพาะ ก็เป็นอำนาจหน้าที่ของที่นี่ -----

แต่ว่าที่เพื่อทำความเข้าใจที่เสนอตัดออกไป ก็เกรงว่าวันข้างหน้าถ้าเกิดมีการเปลี่ยนแปลง ก็จะเป็นปัญหาว่าเมื่อเปลี่ยนแปลงไปแล้วไม่มาแก้ไขตรงนี้ สำนักนายกก็จะเหมือนกับว่าไม่สามารถที่จะปลดปล่อยภารกิจเหล่านั้นออกไปได้ แต่ว่าเมื่อฟังเสียงจากท่านสมาชิก ที่อภิปรายแล้วเห็นว่าอยากให้เกิดความชัดเจน และเห็นว่าข้อความที่เดิมรัฐบาลเสนอเข้ามา ที่กรรมการไปตัดออก ก็ดูว่าจะเป็นการสะท้อนให้เห็นว่าเป็นภารกิจที่สำคัญของ สำนักนายก กรรมการก็มีความเห็นในขณะนี้ว่า ถ้าจะใส่กลับเข้ามาก็ไม่เป็นปัญหา เพียงแต่ทำให้บันทึกเอาไว้ว่า วันข้างหน้าสมมุติงานเหล่านี้ ตัวหน่วยงานมันมีการย้าย หรือปรับปรุงเปลี่ยนแปลงออกไป ก็ต้องมาแก้ไขตรงนี้ คือหมายความว่า จะต้องเอาข้อความ เหล่านี้ไป มิฉะนั้นแล้วสำนักนายกก็ยังคงต้องทำงานเหล่านี้อยู่ ทั้ง ๆ ที่มีการเปลี่ยนแปลง ต่อไปในอนาคต ถ้าเป็นในกรอบนี้ต้องกราบเรียนครับว่า ต้องหารือท่านประธาน ก็คือว่า ข้อความที่ฟังดูแล้วและอยากจะใช้กัน ก็คือเอาข้อความที่ตัดออกตรงกฎหมายและ การพัฒนากฎหมาย การติดตามและประเมินผลการปฏิบัติราชการ การปฏิบัติภารกิจพิเศษ กลับมา ถ้าสภาเห็นพ้องต้องกันอย่างนี้ จะได้เป็นข้อยุติสำหรับมาตรานี้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ท่านพี่ระพันธ์ครับ คือทางกรรมการจะขอแก้ไขตามที่ท่านอภิสิทธิ์เสนอ ท่านเห็นด้วยไหมครับ

นายพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค (กรุงเทพมหานคร) : ขออนุญาตนิดเดียว ผมจะขอสอบถามเพื่อความเข้าใจนิดเดียว คือที่ท่านกรรมการจะปรับเข้ามา ผมขอขอบพระคุณเพราะปรับเข้ามาให้ถูก แต่ว่าที่ผมกราบเรียนท่านประธานไปเมื่อสักครู่ว่า เหตุผลของผมไม่เหมือนของเพื่อนสมาชิกท่านอื่น คือผมไม่ได้มองว่าให้กฤษฎีกาทำหน้าที่ เหมือนกฤษฎีกาปัจจุบัน คือว่ากฤษฎีกาปัจจุบันนี้ทำหน้าที่เป็นที่ปรึกษากฎหมายให้รัฐบาล แล้วก็ตรวจร่างกฎหมายต่าง ๆ ให้รัฐบาลก่อนเข้าสภา แต่ผมเห็นว่าสิ่งที่ทำให้เกิดปัญหา อันหนึ่งคือว่าแม้จะเป็นร่างรัฐบาลซึ่งตรวจกับกฤษฎีกาเข้าสภาแล้ว ผ่านพวกเราไป เหมือนเราทำกฎหมายนี้ ปรากฏว่ากฎหมายนี้ไปติดกับกฎหมายของกระทรวงอื่น ซึ่งในทาง ปฏิบัติราชการเราจะทราบกันดีอยู่ว่า กระทรวงเขาไม่ก้าวค่ายภารกิจหน้าที่กัน แต่ว่า ผลของมันในการปฏิบัติ ประชาชนหรือคนทั่วไปเขาแยกไม่ออกว่า เขาต้องขึ้นกับ กระทรวงไหน เพราะฉะนั้นมีกฎหมายหลายเรื่องที่มากำกับเขาอยู่ ผมจึงเรียนท่านประธานว่า

ภารกิจของกฤษฎีกา ไหน ๆ เราจะปรับปรุงนี้ หรือจะแยกให้เป็นกฤษฎีกา หรือจะไม่เป็น ก็แล้วแต่ มันควรจะมีภารกิจด้านกฎหมายให้ชัดเจนอยู่อันหนึ่งก็คือว่า เมื่อรัฐบาลจะเอากฎหมายอะไรเข้าให้เขามีภารกิจ ให้เขามีอำนาจหน้าที่ในการที่จะคอนโซลิเดต กฎหมาย คือดีว (Due) กันได้ว่า นอกจากของกระทรวงนี้ที่เอาเข้าแล้วมันไปลิงค์ (Link) กับกฎหมายอะไรของกระทรวงอะไร และให้เขาเสนอเข้ามาเป็นชุดได้ อย่างนี้จะเกิดประโยชน์ ที่ผมกราบเรียนท่านประธานหรือท่านกรรมาธิการก็คือว่า ในความเห็นของผมรวมไปถึงที่ท่านจะปรับปรุงหรือไม่ เพราะอะไรครับ ถ้าเขียนอย่างที่ผมว่าปรับปรุงถ้อยคำได้ กฤษฎีกาเขาสามารถเอาภารกิจในมาตรา ๖ ไปดูว่ากฎหมายที่เขาอยู่อันนี้สอดคล้องไหม ถ้าไม่สอดคล้องเขาไปปรับได้สิ่งนี้ก็จะเกิดขึ้น แต่ถ้าเราไม่ได้ปรับไว้ ไม่เขียนไว้ เขาก็บอกว่าเขาก็ทำหน้าที่เหมือนเดิม เพราะฉะนั้นภารกิจของกฤษฎีกาตรงนี้ที่ผมเจตนาอยากจะให้มีมันก็ไม่เกิด และผมคิดว่าที่ผมได้เสนอท่านประธานผ่านไปยังท่านกรรมาธิการ และเพื่อนสมาชิก ภารกิจนี้น่าจะทำให้เกิดประโยชน์กับบ้านเมืองมากกว่าที่ให้เป็นอยู่ในปัจจุบันเท่านั้นเองครับ ขอกราบขอบพระคุณท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ให้ท่านเลขาธิการกฤษฎีกาในฐานะกรรมาธิการลงชี้แจงดูนะครับ

นายชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนศานต์ (กรรมาธิการ) : ขอบคุณท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหลาย ๆ ท่านที่ได้ให้ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ผมอยากจะเรียนอย่างนี้ว่า คำว่า กฎหมายและการพัฒนากฎหมาย นั้นมีความหมายกว้างขวางเพียงพอครับที่จะจัดทำกฎหมายทั้งระบบให้มีความสอดคล้องต้องกัน เพียงแต่ว่า ในระยะเวลาที่ผ่านมาบางครั้งอาจจะเป็นระยะเวลาที่ต้องนำกฎหมายเข้าสู่สภา อาจจะต้องสอดคล้องกับความต้องการในการบริหารราชการแผ่นดินด้วย บางครั้งเราอาจจะมีอุปสรรคเป็นเรื่องบุคลากรด้วย ปัญหาอุปสรรคอย่างหนึ่งที่ทางท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรต้องการก็เลยทำให้อาจจะบกพร่องไปบ้าง แต่จริง ๆ แล้วสามารถทำได้ตามนั้น และควรทำตามนั้นครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ท่านอธิบดีก็แก้ไขอย่างไรครับ เมื่อที่ผมจดยละเอียดไม่ทัน ขออีกสักครั้งจะให้ที่ประชุมได้รับทราบทั่ว ๆ กัน พร้อม ๆ กัน

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (กรรมการ) : คือที่หารือไม่ใช่ความเห็นผม เป็นความเห็นที่หารือกันมา และก็อยากจะหารือสักก็คือว่า มาตรา ๖ จะอ่านดังนี้
สำนักนายกรัฐมนตรีมีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับราชการทั่วไปของนายกรัฐมนตรีและ
คณะรัฐมนตรี รับผิดชอบการบริหารราชการทั่วไป เสนอแนะนโยบายและวางแผน
การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมืองและความมั่นคง และราชการเกี่ยวกับ
การงบประมาณ ระบบราชการ การบริหารงานบุคคล กฎหมายและการพัฒนากฎหมาย
การติดตามและประเมินผลการปฏิบัติราชการ การปฏิบัติภารกิจพิเศษ และราชการอื่น
ตามที่มีกฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของสำนักนายกรัฐมนตรี หรือส่วนราชการ
ที่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี หรือที่มีได้อยู่ภายในอำนาจหน้าที่ของกระทรวงใดโดยเฉพาะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ก็น่าจะพอรับได้นะครับ ท่านอลงกรณ์ครับ

นายอลงกรณ์ พลบุตร (เพชรบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม อลงกรณ์ พลบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเพชรบุรี พรรคประชาธิปัตย์ ความจริงที่คณะกรรมการได้ทำความตกลงเป็นความเห็นร่วมในส่วนที่เกี่ยวข้องกับเรื่องของการกำหนดภารกิจให้มีความชัดเจนในส่วนอำนาจหน้าที่ของสำนักนายกรัฐมนตรีตามมาตรา ๖ นั้น ยังไม่ได้ตอบคำแปรญัตติของผม และเพื่อนสมาชิกเกือบ ๑๐ ท่านนะครับ ในภารกิจเกี่ยวกับเรื่องของการลงทุน การกีฬาและการนันทนาการการท่องเที่ยวและการเกษตร ความจริงแล้วเป็นเรื่องซึ่งตามแนวทางการปฏิรูประบบราชการแนวใหม่นั้นเราเน้นในเรื่องของความชัดเจนในภารกิจ ดังนั้นการที่กำหนดแนวเช่นนี้ก็เพื่อว่าจะต้องการผลลัพธ์ตามแนวทางการบริหารที่มุ่งผลลัพธ์และผลงาน ซึ่งสามารถตรวจสอบได้ วัดผลได้ แต่ปรากฏว่าทางกรรมการยังไม่ได้ชี้แจงแสดงความเห็นหรือตอบในคำแปรญัตติส่วนนี้เลยครับ จึงอยากฟังคำชี้แจงว่าท่านมีความเห็นสอดคล้องเหมือนกับที่ได้มีการพิจารณาไปเมื่อสักครู่นี้หรือไม่อย่างไรครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : เชิญครับ

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (กรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ ต้องกราบเรียนอย่างนี้นะครับ ในส่วนของผู้แปรญัตติท่านอื่นมันจะไม่เหมือนกับกรณีของเพื่อนสมาชิกที่อภิปรายไป คือเพื่อนสมาชิกที่อภิปรายไปนี้ดูตามกรอบของโครงสร้างหน่วยงานที่ปรากฏอยู่ในมาตรา ๗ แต่ว่าในส่วนของท่านผู้แปรญัตตินี้มันไม่สอดคล้องกับที่เป็นความเห็นของกรรมการในขณะนี้ในมาตรา ๗ ฉะนั้นกรรมการก็จำเป็นต้องยืนตามนี้ เพราะว่ามีเช่นนั้นแล้วก็จะไม่สอดคล้องกับโครงสร้างที่กรรมการมีความเห็นครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ที่ประชุมไม่ขัดข้องนะครับ กรรมการขอแก้ไขตามที่ท่านกรรมการอภิสิทธิ์

เสนอมา ที่นี้ท่านอลงกรณ์ยังติดใจไหม ถ้าติดใจต้องขอลงมติว่าจะเอาตามกรรมาธิการ
ที่แก้ไขใหม่หรือจะเอาตามท่านอลงกรณ์ที่แปรญัตติ

นายอลงกรณ์ พลบุตร (เพชรบุรี) : ท่านประธานครับ กระผมยังติดใจ
เพราะเหตุว่ามีความแตกต่างในความเห็นระหว่างกรรมาธิการกับคำแปรญัตติของ
พวกกระผมนะครับ ซึ่งมีหลายท่านด้วยกัน แล้วจะโยงไปถึงในส่วนของมาตรา ๗ ด้วยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่สอง) : ที่ประชุมมีมติให้กรรมาธิการได้แก้ไขตามที่กรรมาธิการเสนอมาก็คงจะต้อง
ถามมติอีกครั้งหนึ่งว่าจะเอาตามกรรมาธิการที่แก้ไขใหม่ หรือจะเอาตามผู้แปรญัตติ คือ
ท่านอลงกรณ์และคณะ ผมจะขอมตินะครับ

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่สอง) มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่สอง) : เชิญท่านสมาชิกที่อยู่ข้างนอกด้วยครับ เชิญท่านสมาชิกกดบัตรแสดงตนก่อนครับ
ผมจะถามมติครับ ท่านสมาชิกท่านใดที่เห็นด้วยกับกรรมาธิการที่แก้ไข โปรดกดปุ่ม เห็นด้วย
ท่านสมาชิกท่านใดที่เห็นด้วยกับผู้แปรญัตติ คือของท่านอลงกรณ์และคณะ โปรดกดปุ่ม
ไม่เห็นด้วย เชิญลงคะแนนได้ครับ

(สมาชิกทำการเลียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่สอง) : ปิดการลงคะแนนครับ ผลการลงคะแนนเสียงนะครับ ท่านสมาชิกที่เห็นด้วย
๓๖๔ ท่าน ไม่เห็นด้วย ๑๓ ท่าน งดออกเสียงไม่มี ไม่ลงคะแนน ๑ ท่าน ที่ประชุมมีมติเห็นชอบ
ตามที่คณะกรรมาธิการแก้ไขที่เสนอต่อสภา เชิญต่อครับท่านเลขา

นายสุทิน คลังแสง (บัญชีรายชื่อ) : ขออนุญาตท่านประธานครับ ขออนุญาต
หารือหนึ่ง

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่สอง) : ท่านสุทินมีอะไรครับ

นายสุทิน คลังแสง (บัญชีรายชื่อ) : เพื่อให้การพิจารณาต่อไปนี้เป็นประโยชน์
และเกิดประสิทธิภาพที่สุด ผมขอหารือท่านประธานอยู่ ๒ ประเด็น จากข้อสังเกตซึ่งเราได้มีการ
พิจารณากันมาในวันนี้ ผมเห็นว่ามีความหลายมาตรา ทั้งพิจารณามาแล้วและกำลังจะพิจารณา
ต่อไป ได้มีผู้แปรญัตติขอสงวนไว้จำนวนหลายท่าน แล้วหลายท่านเหล่านั้นได้ขอสงวน
ในข้อความเดียวกัน เป็นต้นว่ามาตรา ๖ ที่ผ่านมามี ๙ ท่านที่ขอสงวนในข้อความเดียวกัน ที่นี้
ถ้าหากว่าต่อไปถ้าท่านประธานจะอนุญาตให้ทุกท่านได้อภิปรายทุกท่านมันก็เป็นสิทธิครับ
แต่ผมคิดว่าถ้าเพื่อประสิทธิภาพสูงสุดของสภาแล้ว ผมเรียนหารือท่านประธานว่าสมควรที่จะ
ให้อภิปรายทุกท่านไหมครับ ผมคิดว่าน่าจะให้อภิปรายท่านใดท่านหนึ่งที่รวมความแล้วได้ความ
ก็น่าจะประหยัด แล้วประการที่ ๒ นอกเหนือจากมีผู้ขอสงวนไว้หลายท่านในข้อความ
เดียวกันแล้ว จากข้อสังเกตซึ่งอันนี้เราก็ไม่อยากกล่าวหาว่าไม่อยากจะมองอย่างนั้น แต่ว่า
ได้มีผู้อภิปรายหลายท่านได้ออกนอกประเด็นโดยไม่จำเป็น เราก็เกรงว่าเราจะใช้เวลาของสภา
นั้นไม่เกิดประสิทธิภาพ จึงอยากจะฝากท่านประธานครับว่า ได้พยายามกำชับสมาชิกว่าให้
อภิปรายในประเด็น ใช้เวลาให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด และหลายท่านที่ขอสงวนคำแปรญัตติ
ในข้อความเดียวกัน อยากให้ประธานหาทางปฏิบัติด้วยครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่สอง) : คือตามข้อบังคับท่านผู้แปรญัตติ ท่านก็จะมีเอกสิทธิ์ที่จะต้องอภิปราย แต่ถ้า
เป็นการอภิปรายที่ซ้ำประเด็นซ้ำเหตุผล เหตุผลว่าทำไมถึงจะต้องมีการแปร ทำไมต้องเปลี่ยนคำ
ตัดถ้อยคำ เพิ่มถ้อยคำ แต่ถ้าเป็นเหตุผลเดียวกันถือว่าซ้ำประเด็น ท่านสมาชิกบางที่ประธาน
เผลอไปบ้าง ท่านช่วยเตือนหน่อยก็แล้วกันว่าซ้ำประเด็นแล้ว ก็ช่วยเตือน เพราะฉะนั้นยังคงเป็น
เอกสิทธิ์อยู่ ถ้าคำแปรญัตติอาจจะเหมือนกัน แต่เหตุผลคงจะต้องเหตุผลต่างกัน
เพราะแต่ละคนอาจจะมีเหตุผลต่างกัน ถ้าเป็นเหตุผลเดียวกันขอความกรุณาท่านผู้แปรญัตติ

สผ ๔/๒๕๔๕ (วิ.)

ประทีป ๕๙/๒

ด้วยว่า อย่าได้อภิปรายข้อประเด็นที่ได้มีผู้อภิปรายในคณะของท่านได้อภิปรายไว้แล้ว
ผมวินิจฉัยอย่างนี้ เชิญต่อท่านเลขาครับ

นายพิฑูร พุ่มหิรัญ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการ
สภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๗ มีการแก้ไข มีกรรมวิธีการสงวนความเห็น และผู้สงวนคำ
แปรญัตติ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่สอง) : ท่านสาทิพย์เชิญครับ

นายสาทิพย์ วงศ์หนองเตย (กรรมธิการ) : ท่านประธานครับ ผม สาทิพย์
วงศ์หนองเตย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะกรรมธิการเสียงข้างน้อย
ผู้แปรญัตติและสงวนความเห็นเอาไว้ในส่วนของมาตรา ๗ ผมกราบเรียนท่านประธานว่า
ในส่วนของมาตรา ๗ นี้ก็จะเกี่ยวข้องกับเรื่องของส่วนราชการในสังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี
เมื่อสักครู่นี้ท่านประธานจะเห็นว่า ในมาตรา ๖ ซึ่งกำหนดไว้ในเรื่องของอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับ
สำนักนายกรัฐมนตรีนั้น เพื่อนสมาชิกก็คงจะมีความเห็นร่วมกันว่า ในส่วนสำนักนายกรัฐมนตรี
นั้นก็ควรที่จะมีหน่วยงานซึ่งมีความสำคัญ ในฐานะที่เป็นหน่วยงานซึ่งสังกัดอยู่กับผู้มีอำนาจ
สูงสุดในคณะรัฐมนตรี ดังนั้นการจัดส่วนราชการในส่วนของมาตรา ๗ นั้นก็ควรที่จะคำนึงถึง
ความสำคัญในส่วนของการงานซึ่งมีฐานะเป็นกรมที่สังกัดอยู่ในสำนักนายกรัฐมนตรี แต่เป็นเรื่อง
ที่น่าเสียดายครับ ในชั้นการพิจารณาของคณะกรรมธิการนั้นต้องยอมรับกันว่าเรามีเวลาน้อย
เหลือเกินที่จะพิจารณาทบทวนให้เกิดความรอบคอบ เป็นข่าวเป็นคราวกันไปหลายครั้งว่า
มีความรวบรัดกันในชั้นกรรมธิการเพื่อที่ประสงค์จะให้กฎหมายฉบับนี้นั้นเข้ามาในสภาเร็ว ๆ
ทำให้หลายหน่วยงานซึ่งมีความสำคัญ ถูกเปลี่ยนแปลง ถูกโยกย้ายไปอยู่กระทรวงอื่น แล้วบาง
หน่วยงานไปแบบพิสดารมากครับ ผมจึงมีการแปรญัตติและสงวนความเห็นเอาไว้ โดยในส่วน
ของผมนั้นได้ขอให้มีการเพิ่มเติมสำนักงานซึ่งมีฐานะเป็นกรมขึ้นมาในมาตรา ๗ นี้ ๓ ส่วนครับ

คือ ๑. สำนักงานสถิติแห่งชาติ ๒. สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค และ
 ๓. สำนักงานคณะกรรมการกระจายอำนาจ ทั้ง ๓ ส่วนนี้เดิมทีนั้นในกฎหมายเดิม หมายถึง
 ก่อนที่จะมาเป็นร่างเข้าสู่สภานี้ สำนักงานสถิติแห่งชาติและสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครอง
 ผู้บริโภค สังกัดอยู่กับสำนักนายกรัฐมนตรี แต่ต่อมาเมื่อมีการเสนอกฎหมายฉบับนี้เข้าสู่สภา
 สำนักงานสถิติแห่งชาติก็ยังอยู่กับสำนักนายกรัฐมนตรี แต่สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครอง
 ผู้บริโภคถูกแก้ไขไปอยู่กับกระทรวงพาณิชย์ ในส่วนของสำนักงานคณะกรรมการ
 กระจายอำนาจนั้นไม่มี แต่ในร่างเดิมที่เข้าสู่สภานั้นไปจัดตั้งเป็นกรมส่งเสริมการปกครอง
 ท้องถิ่นในกระทรวงมหาดไทย ผสมกับคณะซึ่งมีท่านกอร์ปศักดิ์และท่านเอนก เหล่าธรรมทัศน์
 นี้ได้พิจารณาเห็นว่าทั้ง ๓ หน่วยงานนี้สมควรกลับมาสังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี โดยมี
 เหตุผลดังต่อไปนี้

ในส่วนที่ ๑ ในส่วนสำนักงานสถิติชาตินั้นความจริงในกฎหมายที่เสนอ
 เข้าสู่สภาสังกัดสำนักนายกรัฐมนตรีมาตลอด แต่บัดนี้ถูกโยกออกจากสำนักนายกไปสังกัด
 อยู่กับกระทรวงเทคโนโลยีและสารสนเทศ แล้วไปแบบพิสดารมากครับ ไปเพราะเหตุว่า
 ในชั้นของการพิจารณาในส่วนของกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศนั้น มีการตั้งข้อสังเกตว่า
 เป็นกระทรวงที่แปลกมาก เพราะไม่มีหน่วยงานที่เป็นกรมขึ้นมาเลย มีสำนักงาน
 ปลัดกระทรวง มีสำนักงานรัฐมนตรี และมีกรมไปรษณีย์โทรเลข ซึ่งทุกฝ่ายก็ทราบกันว่า
 กรมไปรษณีย์โทรเลขนั้นจะต้องถูกยุบเลิกไปโดยพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่
 ตามมาตรา ๔๐ ของรัฐธรรมนูญ ก็เลยมีคำถามในชั้นกรรมาธิการว่า จะตั้งกระทรวงได้
 อย่างไร ไม่มีกรมเลย มีความพยายามอธิบายกันว่า เป็นเพราะเหตุว่าเป็นกระทรวงแบบใหม่
 เล็ก กระทัดรัดคล่องตัวไม่ต้องมีกรมก็ได้ ทั้ง ๆ ที่เจ้าหน้าที่ทางส่วนราชการที่มาชี้แจง
 ในวันนั้นไม่ได้พูดเลยว่า เขาต้องการที่จะยกฐานะตนเองขึ้นมาเป็นกรมในส่วนที่มาสังกัด
 อยู่กับในส่วนของกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศ แม้แต่กระทั่งย้อนกลับไปดูในการทำ
 ที่เรียกกันว่า เวิร์กช็อป (Workshop) หรือประชุมระดมความคิดเห็นในส่วนของรัฐบาลทั้ง
 ๓ - ๔ ครั้ง กระทรวงวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี ซึ่งจะพูดกันต่อไปนี้ไม่เคยมีมาก่อนเลย
 แล้วมาปรากฏขึ้นในตอนท้ายเป็นเพราะผู้มีอำนาจสูงสุดในรัฐบาลประสงค์ที่จะเป็นเช่นนั้น
 ในที่สุดในชั้นซึ่งมีอนุกรรมาธิการ แล้วก็ไปจากส่วนรัฐบาลนี้เกือบจะทั้งหมดไปพิจารณากัน
 ก็มีการเอาสำนักงานสถิติแห่งชาติออกไปจากสำนักนายกรัฐมนตรีไปอยู่ในกระทรวง

เทคโนโลยีสารสนเทศ ประเด็นคำถามก็คือว่าเอาไปเพื่ออะไร ผมเข้าใจว่าเหตุผลเล็ก ๆ นั้น ก็คงเอาไปเพื่อที่จะอธิบายว่ามันมีกรรมแล้วเห็นไหม มันเป็นกระทรวงที่มีกรรมแล้ว ทั้ง ๆ ที่ ในชั้นกรรมาธิการนั้น ฝ่ายค้านเองก็เคยทักท้วงเอาไว้ รวมทั้งกรรมาธิการหลายท่านบอกว่า สำนักงานสถิติแห่งชาตินั้นมีความสำคัญมาก เพราะการจัดเก็บข้อมูลสถิติต่าง ๆ นั้น คนซึ่งจะใช้ประโยชน์นั้นควรจะอยู่ในฐานะที่อยู่ในฝ่ายของการวางแผน กำหนดนโยบาย ตัดสินใจในการที่จะนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติ ก็คือในส่วนของคุณย์กลางในการบริหาร ราชการแผ่นดินคือสำนักนายกรัฐมนตรี มีความพยายามอธิบายครับ บอกว่าสำนักงานสถิติ ก็ไปทำเรื่องสารสนเทศ ประเด็นก็คือว่ามันไม่ได้อยู่ในวัตถุประสงค์ของการตั้งกระทรวง เทคโนโลยีสารสนเทศตั้งแต่ต้น ถ้าอยู่ในชั้นของการร่างกฎหมายก็ต้องไปอยู่แล้ว แต่ที่มันไปก็ไปเพราะเหตุเพื่ออธิบายให้ว่ามีกรรมเกิดขึ้นแล้วเท่านั้นเอง ผมจึงไม่เห็นเหตุผล ที่จะยกสำนักงานสถิติแห่งชาตินี้ไปอยู่กับกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศควรจะกลับมาอยู่ สำนักนายกรัฐมนตรีนั้นถูกต้องแล้ว เพราะเหตุว่าจะได้เป็นหน่วยงานซึ่งเก็บรวบรวมบรรดา สถิติข้อมูลทั้งหลายเอาไว้ใช้ประโยชน์ในการบริหารราชการแผ่นดิน นี่คือในส่วนที่ ๑ ซึ่งคงต้องฟังความเห็นของทางคณะกรรมการเสียงข้างมากด้วยว่าจะเห็นอย่างไร

ในส่วนที่ ๒ ความจริงส่วนที่ ๒ ซึ่งผมเสนอแปรญัตติและสงวนไว้เป็นส่วนที่สำคัญที่สุด ก็คือสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค เราปฏิเสธไม่ได้ว่างานคุ้มครองผู้บริโภคขณะนี้ไม่ได้เป็นงานขนาดเล็ก ๆ ที่จะดูแลเพียงเรื่องของสินค้าไม่กี่ชนิด เรื่องของผู้บริโภคที่อาจจะมึปัญหากับราคาสินค้าหรือคุณภาพสินค้าไม่กี่ชนิด แต่งานคุ้มครองผู้บริโภคนั้นมีขอบข่ายกว้างขวางเป็นอย่างยิ่ง ในคณะกรรมการการคุ้มครองผู้บริโภคของสภาผู้แทนราษฎรซึ่งมี ส.ส. ศิริวรรณ จากจังหวัดแพร่ ประธานโทษเอี่ยมนาม เป็นประธาน มีการศึกษาพิจารณาหลายกรณีมาก ซึ่งเป็นเรื่องงานคุ้มครองผู้บริโภคที่มีผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของประชาชน แต่ในร่างซึ่งคณะกรรมการเสี่ยงข้างมากได้ยื่นตามร่างเดิม ก็คือสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคไปสังกัดอยู่กับกระทรวงพาณิชย์ ประเด็นคำถามมีนิดเดียวเท่านั้นเองครับว่า การไปอยู่กระทรวงพาณิชย์นี้แปลว่าจำกัดขอบข่ายของงานคุ้มครองผู้บริโภคว่าเป็นเรื่องค้าขายเท่านั้นหรือ ประเด็นจริง ๆ คือไม่ใช่ครับ ท่านประธานจะเห็นข่าวจากเรื่องที่สลดใจที่สุดที่เกิดขึ้นในสัปดาห์ที่แล้ว เรื่องของเด็ก ๒ คน ที่ขึ้นไปเล่นเครื่องเล่นในห้างสรรพสินค้าแล้วเกิดไฟไหม้ เขาไม่ทราบจะไปพึ่งใคร สุดท้ายก็ไปพึ่งทางสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค งานอย่างนี้ไม่ใช่งานค้าขายครับ แล้วไม่ควรจะอยู่ในกระทรวงพาณิชย์ด้วย การมาอยู่กับสังกัดสำนักนายกรัฐมนตรีนั้น เป็นการเปิดโอกาสให้ส่วนราชการซึ่งมีอำนาจสูงสุดในการตัดสินใจนั้นได้กำกับดูแลงานซึ่งควรจะมีขอบข่ายกว้างขวางแล้วสำคัญที่สุด เป้าหมายสุดท้ายของงานสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคนั้นจะต้องยกฐานะขึ้นเป็นองค์กรอิสระในอนาคต ในฐานะซึ่งเป็นองค์กรซึ่งจะต้องมีความคล่องตัวมีประสิทธิภาพในการทำหน้าที่คุ้มครองผู้บริโภคทั้งหลาย ที่สำคัญคือกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคเขาไปดูงานต่างประเทศกลับมา ประสบการณ์ในต่างประเทศกับบอกเขาว่า งานคุ้มครองผู้บริโภคนั้นในอนาคตจะเป็นประเด็นสำคัญของเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเรื่องระหว่างประเทศด้วย ทำไมเราต้องยกสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคจากจุดที่สำคัญที่สุดไปอยู่ในกระทรวงซึ่งมีความจำกัดในแง่ของภารกิจอำนาจหน้าที่ ที่สำคัญในขณะนี้ องค์กรที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองผู้บริโภคเกิดขึ้นมากมาย จำเป็นจะต้องมีการประสานงานกับสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค เรื่องนี้ผมจึงเรียกร้องว่าอยากให้เอาสำนักงาน

คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคกลับมาอยู่ในสำนักนายกรัฐมนตรีเสีย อย่างน้อยที่สุด เป็นการทำให้เห็นความสำคัญของงานคุ้มครองผู้บริโภค ซึ่งโดยกฎหมายของงานคุ้มครองผู้บริโภคนั้นก็จะมีหลายหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้าไปเกี่ยวข้องด้วย

ในส่วนที่ ๓ ซึ่งผมเสนอคำแปรญัตติและสงวนเอาไว้ก็คือในส่วนของการให้มีสำนักงานคณะกรรมการกระจายอำนาจอยู่ในสังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี ในส่วนนี้ ท่านประธานครับงานเกี่ยวกับการกระจายอำนาจกลับไปมีการเขียนอย่างที่ผมเรียน ท่านประธานว่าอยู่ในกระทรวงมหาดไทยเรื่องของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ความจริงแล้วเรื่องของงานกระจายอำนาจไม่ใช่เป็นงานระดับนโยบายของรัฐบาลเท่านั้น แต่เป็นงานที่มีผลมาจากการเขียนบทบัญญัติและมีเจตนารมณ์ชัดเจนในรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยเรื่องของการปกครองท้องถิ่น ในส่วนหนึ่งก็ต้องไปออกเป็นกฎหมายกำหนดแผนขั้นตอนกระจายอำนาจ แผนขั้นตอนกระจายอำนาจที่ดี แผนปฏิบัติการตามขั้นตอนของแผนกระจายอำนาจที่ดี จะต้องมีการเสนอต่อสภาผู้แทนราษฎรหรือรัฐสภาด้วย นี่คือความสำคัญ คณะกรรมการกระจายอำนาจนั้นทำงานอยู่ที่นี้ แล้วทำไมเราจึงไม่ยกฐานะในส่วนของกรมปกครองท้องถิ่นให้กลับมาอยู่ในสำนักนายกแล้วก็ยกฐานะขึ้นเป็นสำนักงานคณะกรรมการกระจายอำนาจ เพื่อรองรับงานกระจายอำนาจซึ่งมีคณะกรรมการและภารกิจชัดเจนอยู่แล้ว ต้องไม่ลืมนะครับ ว่างานกระจายอำนาจการปกครองนั้นเป็นกระแสหลักของการปกครองในระบบประชาธิปไตย ในขณะนี้ ระบบประชาธิปไตยในยุคปัจจุบันนั้นจะต้องไม่เป็นประชาธิปไตยแบบรวมศูนย์ แต่จะต้องกระจายอำนาจออกไป รัฐบาลมีข้อครหาเยอะนะครับ เรื่องกระจายอำนาจ ว่าไม่ค่อยที่จะสนับสนุนงานกระจายอำนาจบ้าง ท่าทีของรัฐบาลหลายเรื่องเป็นเรื่องของการรวบอำนาจ นี่จะเป็นการแสดงออกอีกครั้งหนึ่งให้เห็นว่างานกระจายอำนาจนั้นเป็นเรื่องสำคัญ ไหน ๆ จะปฏิรูประบบราชการกันทั้งที่ สนับสนุนงานกระจายอำนาจให้มันเป็นเรื่องเป็นราว แล้วตั้งสำนักงานคณะกรรมการกระจายอำนาจขึ้นมาสังกัดในสำนักนายกรัฐมนตรีเสีย อย่างนี้ก็จะเกิดความชัดเจน อันนี้เป็น ๓ ส่วนที่ผมเสนอคำแปรญัตติแล้วก็สงวนเอาไว้จะครับ ก็ยังจะฟังคณะกรรมการได้ชี้แจงครับ ท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : เชิญท่านกอร์ปศักดิ์ครับ

นายกอร์ปศักดิ์ สภาวสุ (กรรมธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม กอร์ปศักดิ์ สภาวสุ กรรมธิการ ผมก็ได้ส่งวนคำแปรญัตติไว้อยู่ ๒ ส่วนด้วยกัน ส่วนหนึ่ง ก็พร้อมกับท่านสาทิพย์ วงศ์หนองเตย และท่านเอนก เหล่าธรรมทัศน์ อีกส่วนหนึ่งก็เป็นส่วนซึ่ง ผมได้อภิปรายไปแล้วในมาตรา ๖ ในส่วนที่เกี่ยวข้องซึ่งกระผมอยากขออภิปรายเพิ่มสั้น ๆ นิดเดียว คือในประเด็นที่เกี่ยวกับสำนักงานคณะกรรมการกระจายอำนาจ ผมอยากจะสนับสนุน คำอภิปรายของท่านสาทิพย์ เพราะกระผมกลับไปดูในเรื่องของวงเงินงบประมาณที่มีการจัดการ กันในขณะนี้ แล้วก็แบบที่พูดกันละครับว่ามีการนิทากันว่า มีการรวบอำนาจมากกว่าการ กระจายอำนาจ เพราะว่าเอาเงินงบประมาณในส่วนที่น่าจะเป็นของกระทรวงมหาดไทยมาไว้ที่ สำนักงานนายกรัฐมนตรี กระผมคิดว่าทางรัฐบาลเองไม่ทราบว่าจะสืบอะไรหรือไม่อย่างไร ด้วยเหตุผลที่ว่าถึงเวลาปฏิบัติจริง ๆ แล้วก็อยากเอาเงินมาไว้ที่สำนักงานนายกรัฐมนตรี ผมกำลัง พุดถึงงบประมาณ ๒๔,๙๐๐ กว่าล้านบาท งบที่เป็นงบอุดหนุนองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น ซึ่งแบ่งออกเป็น ๒ ส่วนด้วยกัน งบอุดหนุนทั่วไป ๑๐,๐๐๐ ล้าน แล้วก็งบอุดหนุนทั่วไปแบบมี เงื่อนไขให้กับองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นอีก ๗,๙๐๐ กว่าแห่ง งานในส่วนนี้โดยปกติแล้วก็น่าจะ ไปอยู่ที่กระทรวงมหาดไทย แต่ในการจัดงบประมาณใครที่ไม่รู้ก็อาจจะคิดว่าตรงนี้รัฐบาลน่าจะ ตอบได้ ว่าที่ย้ายไปอยู่ที่สำนักงานนายกรัฐมนตรีนั้นเพราะเห็นว่างานกระจายอำนาจเป็นงาน นโยบายที่สำคัญ แล้วน่าจะขึ้นตรงต่อ ฯพลฯ นายกรัฐมนตรีโดยตรง แต่พอมาดูเวลาเรา ร่างกฎหมาย ส่งกฎหมาย แก้ไขกฎหมายเข้ามาในสภาแห่งนี้ กลับไม่ได้เป็นอย่างนั้น กระผม ก็คิดว่าสิ่งที่เราน่าจะทำ แล้วสะท้อนจากการที่เราปฏิบัติอยู่ขณะนี้ ทำให้มันถูกต้องจะได้ไม่มี ใครเขามาติฉินนินทาได้ว่า วงเงินงบประมาณที่ไม่มีหลักเกณฑ์ เป็นเงินหมิ่น ๆ ล้านนี่จะต้องเอา มาไว้ที่สำนักงานนายกรัฐมนตรี ก็ทำให้ถูกต้องเสีย ผมก็ว่าน่าจะเป็นประโยชน์

ประเด็นที่ ๒ ที่กระผมได้ส่งวนคำแปรญัตติไว้ แล้วก็เกี่ยวข้องกับในมาตรา ๖ คือ มาตรา ๗ นั้นผมขอให้เอาเรื่องสำนักงานงบประมาณออกไป ตรงนี้ผมจะไม่อภิปรายซ้ำหรือครับ แต่ผมคิดว่าอยากจะให้กรรมธิการโดยเฉพาะผู้ที่เคยรับผิดชอบ หรือรับผิดชอบอยู่ในส่วนนี้ ได้ตอบไว้เป็นหลักฐาน บันทึกลงในการประชุมของสภาของเราแห่งนี้ว่า ทำไมด้วยเหตุผลใด

จึงคิดว่าสำนักงานประมาณควรจะอยู่ที่เดิม แล้วก็จะทำหรือไม่ที่ได้ระบุไว้ในคณะทำงานว่า อีก ๒ ปีข้างหน้าจะมีการย้ายสำนักงานประมาณบางส่วนไปยังกระทรวงการคลัง ก็อยากจะขอให้ กรมการได้ตอบในส่วนนี้ด้วยครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ท่านอลงกรณ์ ในส่วนผู้แปรรูป

นายอลงกรณ์ พลบุตร (เพชรบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม อลงกรณ์ พลบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเพชรบุรี พรรคประชาธิปัตย์ กระผมได้แปรรูป ในมาตรา ๕ ก่อนอื่นกระผมใคร่ขอแก้ไขข้อความ เข้าใจว่ามีการพิมพ์คลาดเคลื่อนไปใน (๑๐) ก็คือสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ เพื่อความถูกต้องครับ ท่านประธานครับ เหตุผลที่กระผมได้เสนอคำแปรญัตติ นั่นก็คือการให้เพิ่มเติมหน่วยงาน ในสังกัดของสำนักนายกรัฐมนตรี ๑. ก็คือสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ๒. สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ ๓. คือสำนักงาน สภาการเกษตรแห่งชาติ ๔. สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการท่องเที่ยว ซึ่งโดยอำนาจหน้าที่ ของสำนักนายกรัฐมนตรีซึ่งจะต้องปฏิบัติและกวดขันในส่วนของการราชการอื่นตามที่มีกฎหมาย กำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของสำนักนายกรัฐมนตรีตามมาตรา ๖ นั้น ก็ยังครอบคลุมถึง ในส่วนของการเพิ่มเติมหน่วยงานเหล่านี้ เหตุผลสำคัญที่กระผมได้นำเสนอก็คือเพื่อเป็นการปรับ แนวทางของร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม ให้กลับไปสู่ทิศทางการปฏิรูป ระบบราชการที่ถูกต้อง -----

ท่านประธานคงทราบว่าในกฎหมายฉบับนี้นั้นได้มีการเพิ่มกระทรวงขึ้นเป็น ๒๐ กระทรวง จากที่เรามีอยู่เดิม ๑๔ กระทรวง และเป็นข้อวิพากษ์วิจารณ์อย่างยิ่งทีเดียวว่า แนวทางดังกล่าวนี้จะสวนทางกับการปฏิรูประบบราชการ ความจริงแล้วก็เป็นเพียงแผนหนึ่งเท่านั้นเองในส่วนของทางรัฐบาลที่นำเสนอร่างกฎหมายฉบับนี้เข้ามา เพียงแต่ว่ากระผม เคยยกตัวอย่างว่าเป็นการรับไม้แล้วก็จะผิวดูในการพิจารณาตอนวาระที่ ๑ เพราะว่า เมื่อปี ๒๕๔๒ นั้นได้มีแผนปฏิรูประบบบริหารภาครัฐเมื่อวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๔๒ หัวใจสำคัญคือต้องการที่จะเปลี่ยนแปลงระบบบริหารภาครัฐไปสู่รูปแบบการบริหารจัดการ ภาครัฐแนวใหม่ โดยเน้นที่ผลลัพธ์ และครอบคลุม ๕ แผนด้วยกัน ร่างกฎหมายที่เราพิจารณา และกรรมการได้ไปดูในชั้นแปรญัตตินั้นอยู่ในแผนการปรับเปลี่ยนบทบาทภารกิจและ วิธีการปรับบริหารงานของภาครัฐ ที่กระผมนำเสนอคำแปรญัตติเพื่อเป็นทางออก เพื่อกลับไปสู่ แนวทางที่ถูกต่อนั้นก็เพราะเห็นว่า การไปเพิ่มกระทรวง ทบวง กรม นั้น มันทำให้ขนาดของ ระบบราชการของเราใหญ่โตเทอะทะเพิ่มขึ้น และเป็นภาระของประเทศ ทั้งในเชิงงบประมาณ และในเชิงขีดความสามารถ และประสิทธิภาพในการบริหาร ท่านประธานคงจะได้รับฟังว่า ในการพิจารณางบประมาณรายจ่ายประจำปีนั้น ซึ่งได้เสร็จสิ้นลงเมื่อ ๒ วันที่ผ่านมา ปัญหาใหญ่ของประเทศ ทั้งในปัจจุบันและอนาคตก็คือว่างบประจำได้เพิ่มสูงขึ้นถึงประมาณ ๗๕ เปอร์เซ็นต์ ของงบประมาณรายจ่ายประจำปี แต่ถ้าเปรียบเทียบจากรายรับจริงของประเทศ ไม่รวมเงินกู้ แล่นกว่าล้านบาท หรือเกือบ ๒ แล่นล้านบาทที่นำมาสมดุลงบประมาณนั้น รายรับจริงของประเทศก็อยู่ที่ ๘๒๕,๐๐๐ ล้านบาท โดยประมาณ แต่รายจ่ายประจำปีนั้น พุ่งเข้าไปสูงถึงประมาณ ๗๕๐,๐๐๐ ล้านบาท นั้นเท่ากับว่ากว่า ๙๐ เปอร์เซ็นต์ ของรายรับ ที่เรามีอยู่นั้นต้องมาจ่ายเป็นงบประจำ ตรงนี้เองครับ ที่เป็นสิ่งที่ทำให้เราถึงพยายามที่จะ ดำเนินการปฏิรูประบบราชการ ความจริงย้อนไป ๒๐ ปี ก็คือจุดเริ่มต้นที่มีการพยายามที่จะ ปรับขนาดภาครัฐให้เล็กลง ทั้งในส่วนของโครงสร้างกระทรวง ทบวง กรม หน่วยงานของรัฐ ทุกรูปแบบ จนกระทั่งการลดกำลังคนภาครัฐ ผมได้ดำเนินการแปรญัตติสอดคล้องกับแนวทาง ดังกล่าว แต่สวนทางกับกรรมการ ความจริงผมตั้งความหวังอย่างยิ่งนะครับว่า ในชั้นคณะกรรมการนั้นท่านจะได้มีการปรับเปลี่ยน ลดจำนวนกระทรวง ซึ่งแน่นอนที่สุดครับ หลายกระทรวงที่เดียวที่ตั้งขึ้นมามีกรมในสังกัดเพียง ๑ กรม ๒ กรม ซึ่งในส่วนนั้นผมก็หวังว่า

กรรมาธิการจะไปปรับ แต่ก็ไม่ได้ปรับ แต่ก็ยังคงมีอยู่ในส่วนนี้ ๒๐ กระทรวง ที่ผมเสนอทางออก
 ในส่วนนี้ก็คือในส่วนของคำแปรญัตติของกระผม ผมได้เสนอทางออก อย่างน้อยที่สุดการที่ได้มี
 การให้สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาการกีฬาและนันทนาการที่ดี สำนักงาน
 คณะกรรมการส่งเสริมการท่องเที่ยวที่ดี เข้ามาอยู่ในสังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี โดยที่เรามี
 รัฐวิสาหกิจที่รับผิดชอบในส่วนนี้ มีรัฐมนตรีที่กำกับดูแลอยู่แล้วในรัฐวิสาหกิจ ในรูปแบบของ
 การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยที่ดี การกีฬาแห่งประเทศไทยที่ดีนั้น ก็เพื่อจะไปช่วยในการที่จะ
 ลดจำนวนกระทรวง ไปช่วยลดขนาดกำลังคนภาครัฐลงมา ท่านประธานครับ ตรงนี้เป็นหัวใจ
 ถ้าหากว่าเราไม่สามารถข้ามเส้นจุดนี้ไปได้ ในแนวการปฏิรูประบบราชการภายใต้กฎหมาย
 ฉบับนี้ล้มเหลวตั้งแต่ต้น การปฏิรูประบบราชการไม่ใช่มีเกิดขึ้นในประเทศไทย หลายประเทศ
 ไม่ว่าจะเป็นนิวซีแลนด์ มาเลเซีย ญี่ปุ่น สหรัฐอเมริกา อังกฤษ อย่างประเทศญี่ปุ่นมีประชากร
 ๑๐๐ กว่าล้านคน เรามีประชากร ๖๒ ล้านคน เดิมญี่ปุ่นมี ๒๒ กระทรวง เขาปฏิรูประบบ
 ราชการลดเหลือ ๑๓ กระทรวง ลดจำนวนกรมลงเหลือเพียง ๑๐๐ กรมเท่านั้นเอง ในขณะที่
 ของเรากระทรวง ๑๔ กระทรวง เพิ่มเป็น ๒๐ กระทรวง และเพิ่มจำนวนกรมเข้าไปอีก
 แล้วยังแก้กฎหมายในส่วนระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน สามารถจะจัดตั้งสำนักงานที่ไม่มี
 ฐานะเป็นนิติบุคคลขึ้นเมื่อใดก็ได้ ทั้งที่เรามีพระราชบัญญัติองค์การมหาชนปี ๒๕๔๒
 ที่ออกมาใช้ เพื่อเป็นแนวทางให้เห็นว่ารูปแบบขององค์กรภาครัฐนั้น เพื่อช่วยลดความเทอะทะ
 ใหญ่โต ความล่าช้า เละเทะ อืดอาด ซึ่งเป็นปัญหาใหญ่ของระบบราชการของเรา
 ให้มีความคล่องตัว ลดภาระภาครัฐในเชิงทั้งงบประมาณและเป็นการเพิ่มขีดความสามารถ
 ของภาครัฐ -----

แต่เปล่าเลยครับ คณะกรรมาธิการก็ยังคงดำเนินการตามแนวทางของรัฐบาล ยังตรึงเอาไว้โดยไม่ฟังว่าแนวทางกระแสโลกเป็นอย่างไร กระแสการปฏิรูปที่ผ่านมาเป็นอย่างไร ตรงนี้ผมผิดหวังอย่างยิ่ง ผมก็พยายามที่จะนั่งศึกษาหาทางออก เพื่อหาทางสายกลางว่าทำอย่างไรจะหาจุดที่อย่างน้อยเหตุผลและข้อเท็จจริงที่กระผมนำเสนอ นั้น จะทำให้กรรมาธิการเปลี่ยนแปลงความคิดกลับมาสู่ทิศทางที่ถูกต้อง เพราะฉะนั้นอย่างน้อยที่สุดในการที่กำหนดเพื่อให้มีคณะกรรมการเพื่อดูแลในกิจการที่สำคัญของประเทศ ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของการท่องเที่ยวที่นำพารายได้ปีละ ๓๐๐,๐๐๐ - ๔๐๐,๐๐๐ ล้านบาท รับนักท่องเที่ยว ๑๐ ล้านคน เป็นรายได้หลักนำเงินตราต่างประเทศอันดับ ๑ ของประเทศ ตรงนั้นผมเรียนว่า ในชั้นวาระที่ ๑ กรรมาธิการทุกคนก็ได้รับรู้รับทราบในการชี้แจงว่าปัญหาตรงนี้เกิดจากกลุ่มงานสนับสนุนในสำนักนายกรัฐมนตรีที่รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีกำกับดูแล นั่นคือเหตุผลข้อที่ ๑ ๒. ก็คืองบประมาณน้อย ท่านประธานครับ แล้วทำไมไม่แก้ปัญหานั้นตรงนั้น แล้วก็แก้ปรับเรื่องอำนาจหน้าที่ในส่วนพระราชบัญญัติรัฐวิสาหกิจดังกล่าวเสีย งบประมาณก็จัดแบบใหม่ เราก็จัดเอาในเรื่องของการจัดงบประมาณมุ่งผลลัพธ์ วัดผลได้ แล้วก็แบบฐานศูนย์ ไม่ยากเลยครับ เช่นเดียวกับการกีฬาแห่งประเทศไทย ตั้งกันมาเป็นสิบ ๆ ปี ถ้ามบอกว่าปัญหาที่การกีฬา น้อยเนื้อต่ำใจหรือกรมพลศึกษา นั่นก็คือการที่งบประมาณไม่พอ กำลังคนไม่พอ นโยบายไม่สนับสนุนเพียงพอ เราก็แก้ที่จุดนั้น แต่ไม่ใช่มาแก้โครงสร้าง ผมถึงบอกว่าเขาไม่ถูกที่ค้น และการเขาไม่ถูกที่ค้นและมาสร้างโครงสร้างเป็นกระทรวง ทบวง กรม มันได้ก่อให้เกิดสายการบังคับบัญชาลำดับขั้นที่มันยาวขึ้น มากขึ้น ผมไม่เข้าใจว่ากรรมาธิการเข้าใจปรัชญาและแนวทางการปฏิรูประบอบราชการหรือเพียงเพราะต้องการทำความพอใจของรัฐบาลเท่านั้น ผมคิดว่าไม่ถูกต้องเลย เพราะฉะนั้นผมก็เสนอทางออกในส่วนนี้ ว่าถ้าเป็นเช่นนั้นเราสามารถลดจำนวนกระทรวงที่ปรากฏอยู่ในมาตรา ๕ ซึ่งเรายังไม่ได้พิจารณา แล้วยังไงก่อน รอพิจารณาย้อนหลัง ท่านยังมีโอกาสที่จะกลับใจเสียใหม่ได้ โดยการสนับสนุนคำแปรญัตติของผม แล้วผมเรียนว่าในเรื่องนี้นั้นเป็นเรื่องที่สำคัญ รวมไปถึงในเรื่องของคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ถ้ามบอกว่า คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนหายไปไหน ก็ไม่ได้หายไปไหน ก็ไปอยู่ในส่วนของกระทรวงอุตสาหกรรม ผมบอกแล้วงานในลักษณะ

ที่เป็นยุทธศาสตร์งานในลักษณะที่ต้องการการบูรณาการประสานงาน งานที่ต้องการที่จะรวมภารกิจเป้าหมายของกลุ่มภารกิจ กระทรวง ทบวง กรมต่าง ๆ นั้น มาอยู่ในเรื่องของการส่งเสริมการลงทุน เพื่อให้เกิด วัน สต็อป เซอร์วิส (One stop service) หรือการบริการ ณ จุดเดียว ในภาวะที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังก็ชี้แจงให้ข้อเท็จจริงว่าเงินที่ไหลเข้ามาในเอเชีย้น ครั้งหนึ่งไปจีน ของเราจาก ๓ เปอร์เซ็นต์ลงไปเหลือ ๑ เปอร์เซ็นต์ว่า นั่นคือการยอมรับว่า นั่นคือปัญหาของประเทศ เราก็ต้องพยายามสร้างโครงสร้างระบบราชการ โครงสร้างภาครัฐของเรา ให้สามารถที่จะแก้ไขและต่อสู้แข่งขันในการที่จะดึงดูดการลงทุนมาสู่ประเทศไทย แต่ท่านกลับลดความสำคัญลงไปอยู่ในกระทรวงใดกระทรวงหนึ่งเท่านั้น แทนที่จะอยู่ในจุดศูนย์กลางของยุทธศาสตร์ของการกำกับดูแลนโยบายแห่งรัฐ ซึ่งเป็นกลุ่มภารกิจในหมวดของหน่วยงานที่ดูแลแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ ท่านก็ไม่ได้ใส่ใจ ไปปรับปรุงปรับเปลี่ยนในส่วนนั้น ผมก็ช่วยท่านครับ ช่วยท่านในการที่นำเสนอคำแปรญัตติตรงนี้ แล้วผมเชื่อว่าท่านจะหลุดสว่างขึ้น เมื่อได้นำแนวทางที่ผมนำเสนอโน้นไปทบทวนอย่างที่ท่านมาทบทวนมาตรา ๖ เพราะฉะนั้นกระผมจึงขอนำเสนอคำแปรญัตติดังกล่าว เพื่อให้สภาแห่งนี้ได้ให้การสนับสนุนเพื่อให้กรรมการได้กลับตัวปรับความคิดเสียใหม่มาสู่แนวทางปฏิรูประบบราชการที่ถูกต้องครับ ขอขอบคุณท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ท่านอภิสิทธิ์ศรีรับ กรรมการการสงวนความเห็น

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (กรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะผู้สงวนความเห็นครับ ก่อนอื่นต้องกราบเรียนท่านประธานครับว่า มาตรฐานนี้เป็นมาตราแรกที่เรเข้าไปสู่เรื่องของ โครงสร้างของตัวกระทรวง ทบวง กรม ก็คือเป็นเรื่องของการที่เราจะมาจัดว่ากรมใดควรจะ อยู่ในกระทรวงใดหรือไม่ ซึ่งเริ่มต้นจากสำนักนายกรัฐมนตรี ท่านประธานจะสังเกตว่า ตัวกระผมเองนั้นได้แปรรูปคดีหรือสงวนความเห็นเอาไว้ในหลายมาตราด้วยกัน เพราะฉะนั้น ในเบื้องต้นนี้กระผมคงจำเป็นต้องกราบเรียนหลักในการพิจารณาของกระผมเสียก่อน เพื่อให้ท่านประธานจะได้ทราบว่า เหตุใดกระผมจึงได้เสนอให้มีการย้ายหรือมีการกำหนด กรมต่าง ๆ ให้สังกัดกระทรวงซึ่งไม่ตรงกับคณะกรรมการเสียงข้างมาก

กราบเรียนประเด็นแรกนะครับว่า ในฐานะที่พิจารณาอยู่ในคณะกรรมการนี้ โดยข้อเท็จจริงแล้ว กระผมได้มีโอกาสที่จะร่วมพิจารณาในกรณีของกระทรวงใหม่เท่านั้นเอง ถ้าจะพูดกันอย่างตรงไปตรงมา เพราะว่าเบื้องต้นในการทำงานของคณะกรรมการนั้น เมื่อเข้าสู่เนื้อหาของโครงสร้างของกระทรวง ทบวง กรม ก็จะใช้วิธีการเชิญรัฐมนตรีหรือ ผู้บริหารของกระทรวงที่คาดว่าจะไปเกี่ยวข้องกับกระทรวงใหม่นี้มาชี้แจง ซึ่งเราก็จะได้รับฟัง เหตุผลว่าในแต่ละกระทรวงนั้นจะมีเหตุผลความจำเป็นอะไรที่จะต้องมีการที่ปรากฏอยู่ในตัว พระราชบัญญัติ แต่ว่าหลังจากนั้นนะครับ ด้วยข้อจำกัดทางเวลารัฐบาลประสงค์จะให้ กฎหมายนี้เข้ามาสู่การประชุมของสมัชชาสามัญ มันก็มาบรรจบกับในช่วงที่พวกกระผม ในฐานะสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรก็ต้องมาเตรียมตัวในเรื่องของการอภิปรายงบประมาณก็ดี อภิปรายพระราชกำหนดก็ดี การพิจารณากระทรวงที่เหลือส่วนใหญ่นั้นก็จึงทำโดยการตั้ง คณะอนุกรรมการขึ้นมา ซึ่งกระผมเองก็ไม่สามารถที่จะไปร่วมอยู่ในคณะอนุกรรมการได้ และเมื่อคณะอนุกรรมการรายงานกลับมานั้น ก็เห็นได้ชัดว่าเวลาที่จะใช้ในการถกเถียง แสดงเหตุและผลกันในชั้นกรรมาธิการนั้น ก็กราบเรียนตรง ๆ ว่ามันไม่มีครับ มันก็จึงไม่มี โอกาสที่จะได้ถกเถียงครบตามกระบวนการที่มันควรจะเป็น เพราะท่านประธานจะเห็นว่า กฎหมายที่เราผ่านไปเมื่อคืนก็คือระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน นั้นมาจากกระบวนการ

ของกรรมาธิการที่ทำงานกันอย่างเต็มที่ จึงได้ข้อยุติค่อนข้างที่จะร่วมกันนะครับ มีเพียงมาตรา หรือ ๒ มาตราเท่านั้นที่เป็นการขัดแย้งกันในลักษณะที่รุนแรงในเชิงหลักการ ฉะนั้นด้วยเหตุผล ดังต่อไปนี้ครับ ผมจึงจำเป็นต้องกราบเรียนแจกแจงว่า ข้อคิดเห็นของกระผมในเรื่องว่ากรมใด ควรสังกัดกระทรวงใดนี้ มันจึงไม่ตรงกับคณะกรรมาธิการ หลักที่กระผมใช้ในการพิจารณาคือ ท่านประธานครับ ผมต้องกราบเรียนย้ำอีกครั้งหนึ่งว่า ถ้ารัฐบาลประสงค์เพียงแค่ว่าในการที่จะ รวบรวมภารกิจต่าง ๆ ซึ่งมีอยู่ในปัจจุบัน แล้วย้ายจากกระทรวงหนึ่งไปอีกกระทรวงหนึ่ง ที่จริงรัฐบาลไม่ต้องเสนอมานี่เลยครับ รัฐธรรมนูญมาตรา ๒๓๐ วรรคสอง ก็เป็นช่องทางหนึ่ง ซึ่งรัฐบาลสามารถดำเนินการได้ แต่การดำเนินการตามแนวทางนั้นรัฐบาลจะถูกจำกัดโดย เงื่อนไขว่าจะไม่สามารถเพิ่มอัตรากำลัง คือเพิ่มทั้งจำนวนและตำแหน่งของข้าราชการได้ ในขณะที่ตั้งหน่วยงานนั้นขึ้นมาและ ๓ ปีหลังจากนั้นเป็นต้นไป -----

ซึ่งกระผมก็ได้กราบเรียนว่าที่จริงในความคิดเห็นของผม ถ้ารัฐบาลจะใช้ช่องทางนั้น นั้นจะสอดคล้องกับการปฏิรูประบบราชการที่สุด เพราะกระผมทราบดีว่าอาจจะมีความสามารถในการที่จะหลีกเลี่ยงเงื่อนไขดังกล่าวได้ไม่ให้เกิดตัวกฎหมายโดยตรง แต่อย่างน้อยก็ค่อนข้างจะเป็นการยืนยันเจตนารมณ์ และเขียนเอาไว้ชัดเจน หรือเป็นการแสดงออกชัดเจนของรัฐบาลว่า รัฐบาลมองว่าระบบราชการจากนี้ไปจะต้องเล็กลง จะต้องมีความกระชับ แต่เมื่อรัฐบาลเสนอเป็นพระราชบัญญัติเข้ามา แล้วสภาจำเป็นต้องพิจารณา ผมก็อยากให้พวกเราตระหนักในหน้าที่ของเราว่า ที่รัฐธรรมนูญบัญญัติว่าต้องเสนอเข้ามาเพราะรัฐธรรมนูญเล็งเห็นว่าการจัดตั้งหน่วยงานเช่นนี้นั้นน่าจะต้องนำไปสู่การสร้างภาระเพิ่มเติม คำชี้แจงในคณะกรรมการธิการหลายครั้งในเรื่องของการที่จะตั้งกรมใหม่ หรือกระทรวงใหม่ หรือการเพิ่มหน่วยงาน ก็พูดได้ครับว่าจะพยายามวางโครงสร้างใหม่ให้มีแนวปฏิบัติ หรือการบริหารที่ไม่เหมือนเดิม คือจะมีการประหยัด จะมีความกระชับ แต่ว่ากราบเรียนท่านประธานครับว่า เมื่อเราพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายไปเมื่อ ๒ - ๓ วันก่อน เราก็เห็นรายการ ๆ หนึ่ง ที่บอกว่าขอเงินเอาไว้ ๑,๕๐๐ ล้านบาท เพื่อใช้ในการปรับโครงสร้างส่วนราชการ และก็มีแจกแจงตัวเลขมาว่า ๑,๕๐๐ ล้านบาท นั่นก็คือการไปจัดตั้งสำนักงานรัฐมนตรี สำนักงานปลัดในการซื้อครุภัณฑ์ ยังไม่พูดถึงการเพิ่มบุคลากรเลยนะครับ ซึ่งกระผมเชื่อว่าจะต้องเกิดขึ้นต่อไปในอนาคต หลักที่ผมใช้ในการพิจารณาว่าเราควรจะมีหรือไม่มีกรมนั้นกรมนี่ หรือสังกัดกระทรวงใด ผมจึงต้องพยายามคำนึงถึงปัจจัยนี้เป็นสำคัญที่สุด กระผมพยายามจะพูดหลายครั้งต่อเพื่อนกรรมาธิการ ต่อเพื่อนสมาชิกที่นี่และผู้มาชี้แจง และกระผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานผ่านไปถึงข้าราชการทุกท่านว่า เวลาที่กระผมเสนอว่ากรมนั้นกรมนี่ไม่ควร มีได้หมายความว่ากระผมมองว่าภารกิจของกรมนั้นไม่สำคัญ กระผมคิดว่าระบบราชการที่มีปัญหามาถึงทุกวันนี้ ก็เพราะว่าเราไม่สามารถฉีกแนวความคิดของเราออกไปจากการยึดอยู่กับกรอบนี้ว่า ถ้ามีอะไรสำคัญตั้งกรม ถ้ามีอะไรสำคัญตั้งกระทรวง แต่หลายสิบปีที่ผ่านมามันพิสูจน์ให้เห็นว่า ที่สุดมันไม่เป็นเช่นนั้นละครับ เพราะรูปแบบของการบริหารจัดการของรัฐสมัยใหม่ แม้ปัญหาเรื่องหนึ่งเรื่องใดเป็นเรื่องสำคัญก็ตาม เขาจะไม่คิดว่าจะตั้งปัญหานั้นเข้ามาสู่การแก้ไข หรือกระทำการโดยส่วนราชการที่เป็นกระทรวง ทบวง กรม หลายครั้งปัญหาใหญ่ ๆ นี้กว่าตั้งกระทรวง ทบวง กรมแล้ว ปัญหาจะแก้ได้ แต่ที่สุดไม่ใช่

ถ้าดีหน่อยก็คือว่า ก็แก้ไม่ได้อย่างที่หวัง ถ้าแย่ที่สุดก็คือทำไปทำมาการไปมีกระทรวง ทบวง กรม และมีกฎระเบียบต่าง ๆ ของราชการที่ออกมาตัวเองเป็นอุปสรรคกับการที่จะแก้ไขปัญหา นั้น ๆ ฉะนั้นกรอบแรกที่ผมพิจารณาก็คือว่า พยายามที่จะไม่ให้มีการตั้งหน่วยงานใหม่ หรือกรม หรือกระทรวงเพิ่มเพื่อยจนเกินไป ผมกราบเรียนย้ำไปยังเพื่อนข้าราชการอีกครั้ง ผ่านท่านประธานว่า ไม่ได้หมายความว่าผมมองว่าภารกิจเหล่านั้นไม่สำคัญ แต่ว่าสิ่งที่เป็น ปัญหาและเป็นสิ่งที่ฝังรากลึกลงไปก็คือแนวคิดอย่างที่ผมกราบเรียนว่า นอกจากตั้ง กระทรวง ทบวง กรมแล้ว ผมใช้คำอย่างนี้ว่า เราคิดในลักษณะบัญญัติไตรยางค์ เช่น ภารกิจ ของกรมเดิมมีอยู่เท่านี้ เมื่อเราบอกว่าประชากรเติบโตขึ้น ระบบเศรษฐกิจใหญ่ขึ้น ก็เทียบ บัญญัติไตรยางค์ว่า เพราะฉะนั้นงบประมาณและอัตรากำลังต้องเพิ่มขึ้นตามสัดส่วน คิดอย่างนั้นมันไม่มีทางครับที่เราจะไล่ทัน และคิดอย่างนั้นเป็นไปไม่ได้หรอกครับในอนาคต ที่ภาครัฐจะแบกรับภาระเหล่านี้ มันก็จะสวนทางกับแนวคิดในเรื่องของประสิทธิภาพและการ ปฏิรูประบบราชการ นั่นเป็นหลักการที่ผมใช้ ผมกราบเรียนประเด็นเหล่านี้จะไม่พูดซ้ำ เมื่อไปถึงมาตราอื่น ๆ แต่เป็นหลักการแรกที่ผมกราบเรียน

หลักการที่ ๒ ก็คือว่า เมื่อผมยึดแนวทางว่าพยายามที่จะตั้งกระทรวง ทบวง กรม น้อยที่สุด และถ้าตรงใดจะมีการปรับรูปแบบไปเป็นลักษณะขององค์กรอิสระหรือองค์กร ในรูปแบบอื่น ๆ ได้ ก็จะพยายามส่งเสริมไปในแนวทางนั้น ขณะเดียวกันก็ยอมรับว่า หลายภารกิจขณะนี้เราอยู่ในช่วงเปลี่ยนผ่าน เมื่ออยู่ในช่วงเปลี่ยนผ่านหลักหนึ่งที่ผมยึดสำคัญ ก็คือว่า ถ้าเปลี่ยนผ่านไปสู่การเตรียมการที่จะออกจากระบบราชการนั้นพยายามอย่าไป เตอะต้องกรมนั้น เพราะอะไรครับ เพราะเมื่อใดที่มีการย้ายสังกัด เมื่อใดที่มีการไปตั้งต้นกันใหม่ มันจะเกิดความรู้สึกกันที่ว่านี่เป็นเพียงจุดเริ่มต้น และแม้ ๒ ปี จากนี้ไปเราจะมี กพร. ที่ไปเสนอเปลี่ยนแปลงอะไรก็ตาม เขาก็จะมีข้ออ้างว่าเขาเพิ่งเริ่มต้น เขาจะต้องขอเวลา มากกว่านี้ และในที่สุดประวัติศาสตร์จะซ้ำรอย หน่วยงานซึ่งในอดีตเราเคยตั้งขึ้นมาเฉพาะกิจ ที่สุดตั้งได้ยุบไม่ได้ ภาระเพิ่มขึ้น แล้วความซ้ำซ้อนตามมา นี่คือหลักการประการที่ ๒

ประการที่ ๓ ก็คือแน่นอนที่สุด ที่มาคิดปรับโครงสร้างทั้งหมดต้องดูความ สอดคล้องกันของภารกิจ ถ้าภารกิจใกล้เคียงกันมาอยู่ที่เดียวกันได้ดี อยู่ในกรมเดียวกันไม่ได้ ก็ควรจะมาอยู่ในกระทรวงเดียวกัน นี่คือแนวทางที่กระผมจะกราบเรียน

ในส่วน of สำนักนายกรัฐมนตรี มาตรา ๗ ผมมีความเห็นที่แตกต่างไปจาก กรรมการ ๓ ส่วนด้วยกัน ส่วนแรก คือ สำนักงานสถิติแห่งชาติ สำนักงานสถิติแห่งชาติ นั้น ที่ผมมีความเห็นไม่ตรงกับทางกรรมการ ก็คือกรรมการย้ายออกไปจากสำนัก นายกรัฐมนตรี แต่กระผมมองว่าสำนักงานสถิติแห่งชาติเป็นหน่วยงานที่ทำหน้าที่ในการเก็บ รวบรวม หรือประมวลข้อมูลต่าง ๆ ถ้ามองว่าเพื่อกระทรวงใดกระทรวงหนึ่งใช้หรือไม่ คำตอบคือ ไม่ใช่ ชัดเจนครับ มีลักษณะที่เป็นหน่วยงานระดับชาติ ที่เป็นหน่วยงานกลางชัดเจนที่สุด เพราะเขาไม่ได้เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อประโยชน์ของกระทรวงใดกระทรวงหนึ่ง และภารกิจ ของเขาก็ไม่ได้ไปเกี่ยวข้องกับการจะมีบุคลากร อุปกรณ์ หรือภารกิจของกระทรวงใด กระทรวงหนึ่ง ท่านประธานลองนึกภาพว่าหน่วยงานวางแผน อย่างสภาพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติเขาวางแผนไป เราก็บอกเขาต้องอยู่กับสำนักนายกรัฐมนตรี ถ้ามองว่า เขาต้องใช้สารสนเทศใหม่ เขาต้องใช้สารสนเทศเยอะแยะมากเลยครับ แต่ทำไมกรรมการ ไม่คิดว่าถ้าอย่างนั้นใช้สารสนเทศ เกี่ยวข้องกับสารสนเทศต้องไปอยู่กระทรวงเทคโนโลยี สารสนเทศ ไม่มีเหตุผลครับ เพราะว่าจริง ๆ แล้วขณะนี้งานของทุกกรมเกี่ยวกับเทคโนโลยี

สารสนเทศทั้งสิ้น สำนักงานสถิตินี้มันไม่ใช่เรื่องของเทคโนโลยีสารสนเทศ มันเป็นเรื่องของการที่จะรวบรวมข้อมูลโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศหรือไม่ก็ตามแต่ แต่ประมวลข้อมูลไว้เพื่อประโยชน์ในการกำหนดนโยบายและการวางแผน ซึ่งเป็นงานที่กระผมมองว่าถ้าจะสังกัดในระบบราชการ ก็คือต้องอยู่สำนักนายกรัฐมนตรี แต่กระผมมองไปไกลกว่านั้นท่านประธาน กระผมมองไปไกลกว่านั้นตรงที่ว่า ผมมองว่าภารกิจของสำนักงานสถิติแห่งชาติเอง ถ้าเราอยากจะปรับปรุง ปฏิรูป ผมอยากให้เขาออกนอกกระบบราชการ เพราะที่จริงสิ่งที่เขาทำ ผมคิดว่ามันเหมือนกับเป็นการจัดบริการอย่างหนึ่ง เพียงแต่มุ่งเน้นในแง่ของการจัดบริการในเรื่องของข้อมูล สถิติ ให้แก่หน่วยงานของราชการ ถ้าเราดึงเขาออกไปนอกกระบบราชการ ในที่สุด การจัดบริการเหล่านี้จะสามารถเปลี่ยนแปลงระบบบัญชีเงินเดือน ระบบบุคลากร แล้วทำให้เขามีความคล่องตัวอย่างมาก ซึ่งจะทำให้ทั้งอุปกรณ์ก็ดี บุคลากรก็ดี สามารถที่จะดำเนินการปรับปรุงทดเทียม หรือแข่งขันได้กับภาคเอกชนที่ทำงานคล้าย ๆ กัน คือเป็นหน่วยงานที่มีการจัดเก็บหรือรวบรวมข้อมูล แล้วเอาเขาออกไปนอกกระบบราชการ แล้วเขาก็ทำสัญญากับหน่วยราชการต่าง ๆ ซึ่งเขาจะป้อนข้อมูลให้ ผมมองไปอย่างนั้นว่าถ้าเราจะปรับปรุงหน่วยงานกลางทางด้านสถิติเขาควรจะไปสู่จุดนั้น ประเด็นวันนี้จึงไม่ใช่การที่จะจับเขาไปอยู่กระทรวงใดกระทรวงหนึ่ง แต่ให้เขาอยู่ที่เดิมที่มันถูกต้องแล้ว และช่วยเขาวางแผนว่าวันข้างหน้าจะออกจากระบบราชการ จะเป็นรูปแบบองค์กรมหาชน หรืออะไรก็ได้แล้วแต่ก็ว่ากันไป ผมคิดว่าเหตุผลนี้คือเหตุผลที่สอดคล้องกับหลักของการปฏิรูประบบราชการที่สุด นั่นคือกรณีของสำนักงานสถิติแห่งชาติ

ส่วนที่ ๒ ผมไม่ไปตามลำดับตรงนี้ ก็คือสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ตรงนี้เหตุผลที่ท่านกรรมาธิการที่สงวนความเห็น คุณสาทิพย์ วงศ์หนองเตย ที่กราบเรียนท่านประธานไปแล้ว ขอประทานโทษเอ่ยนาม ผมไม่กราบเรียนซ้ำ แต่ผมอยากให้ท่านประธานได้ดูเงื่อนไขของรัฐธรรมนูญสภานิติบัญญัติครับ เงื่อนไขของรัฐธรรมนูญมันมีอยู่ในหมวดของสิทธิเสรีภาพของชนชาวไทยในมาตรา ๕๗ สิทธิของบุคคลซึ่งเป็นผู้บริโภคย่อมได้รับความคุ้มครอง ทั้งนี้ตามที่กฎหมายบัญญัติ -----

พรรคสองครั้ง กฎหมายตามพรรคหนึ่งต้องบัญญัติให้มีองค์การอิสระซึ่งประกอบด้วยตัวแทน
 ผู้บริโภคทำหน้าที่ให้ความเห็นในการตรากฎหมาย กฎ และข้อบังคับ และให้ความเห็นในการ
 กำหนดมาตรการต่าง ๆ เพื่อคุ้มครองผู้บริโภค ผมเสียดายครับท่านประธานครับว่า
 คณะรัฐมนตรีซึ่งประสงค์จะให้กฎหมายนี้ผ่านไปอย่างรวดเร็วไม่มารับฟังประเด็นอย่างนี้ครับ
 ให้เห็นชัดเจนว่างานคุ้มครองผู้บริโภคที่จริงท่านต้องมองไปข้างหน้าก่อนว่า สุดท้ายมันต้องไป
 ทางไหน สุดท้ายมันหนีมาตรา ๕๗ พรรคสอง ของรัฐธรรมนูญไม่ได้ก็คือหน่วยงานที่รับผิดชอบ
 งานด้านนี้ต้องเป็นองค์การอิสระ เมื่อผมมองเห็นชัดเจนว่าต้องเป็นองค์การอิสระ ผมก็เอาหลัก
 ที่ผมกราบเรียนท่านประธานเมื่อสักครู่มากำปรับใช้ครับว่า ถ้าเรากำลังจะขอให้เขาเปลี่ยนแปลง
 อย่าไปขอให้เขาเปลี่ยนแปลง ๒ ครั้ง เพราะเปลี่ยนแปลงแต่ละครั้งยากเหลือเกิน ย้ายกระทรวง
 เข้าไปก็เป็นการเปลี่ยนแปลง ๑ ครั้ง แล้วที่สุดต้องไปให้เขาเป็นองค์การอิสระต้องไปขอเขา
 เปลี่ยนแปลงอีก ๑ ครั้ง แรงต่อต้านจะมาก แล้วที่สุดจะทำให้กระบวนการในการดำเนินการ
 ในการเปลี่ยนแปลงครั้งที่ ๒ ล่าช้า และความล่าช้านี้ถามว่าสวนทางกับอะไร สวนทางกับ
 เจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญซึ่งคือกฎหมายสูงสุดของประเทศ เหตุผลนี้ก็คือเหตุผลที่กระผม
 อยากจะกราบเรียนว่าทำไมผมจึงมองว่าสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคนั้น
 นอกเหนือจากเหตุผลที่เพื่อนกรรมาธิการที่สงวนความเห็นให้ไว้แล้วจึงจะต้องอยู่กับ
 สำนักนายกรัฐมนตรีต่อไปก่อน ส่วนสุดท้ายในมาตรานี้ครับท่านประธานที่เคาะครับ
 คือกรณีของสำนักงานคณะกรรมการกระจายอำนาจ ถ้าพูดถึงตรงนี้โดด ๆ คงจะไม่ได้ครับ
 เพราะว่าการแปรญัตติของผมต้องสัมพันธ์กันและก็เป็นไปตามหลักการที่กระผมกราบเรียน
 ท่านประธาน ท่านประธานก็อาจจะถามผมบอกว่าเมื่อสักครู่มากกว่าต้องพยายามไม่ตั้งกรม
 ไม่ตั้งกระทรวง ทำไมกรณีนี้ผมจึงมีการเพิ่มสำนักงานที่มีระดับกรมขึ้นมาทั้ง ๆ ที่กรรมาธิการ
 ไม่ให้เพิ่ม ท่านก็ต้องไปดูนะครับว่ากรณีที่กระผมได้แปรญัตติ ขณะเดียวกันก็คือผมจะไม่ให้
 มีกรมในเรื่องของท้องถิ่นอยู่ที่กระทรวงมหาดไทย เพราะฉะนั้นแนวที่ผมแปรญัตติมา
 จึงไม่เป็นการเพิ่มหน่วยงานใหม่ ที่นี้ผมต้องกราบเรียนเหตุผลว่าทำไมผมจึงเสนอให้มีกรม
 อยู่ที่นี่ กระผมเห็นด้วยท่านประธานครับว่าในอดีตงานในเรื่องของการกำกับดูแลและในการ
 ส่งเสริมท้องถิ่นมันอยู่ที่กระทรวงมหาดไทย แต่ว่าท่านประธานจะทราบดีครับว่าในเรื่องของ
 การปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งหมดความเปลี่ยนแปลงที่สำคัญที่สุดที่เกิดขึ้นก็คือว่าบทบัญญัติ

ในหมวดการปกครองส่วนท้องถิ่นในรัฐธรรมนูญปี ๒๕๔๐ ซึ่งได้มีการเปลี่ยนแปลงวิธีการ
 บัญญัติแนวทางเกี่ยวกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่แตกต่างไปจากรัฐธรรมนูญทุกฉบับ
 ที่ผ่านมา ในหมวดนั้นเองกำหนดให้มีความเป็นอิสระขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพิ่มเติม
 จากเดิมมาก ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของงบประมาณ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการบริหาร ไม่ว่าจะเป็น
 เรื่องของบุคลากร และได้สร้างกลไกที่สำคัญขึ้นมาอีกหนึ่งระดับท่านประธานครับ ก็คือ
 คณะกรรมการกระจายอำนาจ ซึ่งเป็นกรรมการในลักษณะไตรภาคี ประกอบไปด้วยฝ่ายราชการ
 ฝ่ายองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และผู้ทรงคุณวุฒิ มาตรา ๒๘๔ บัญญัติให้มีกลไกนี้ รัฐสภา
 ของเราก็ไปตรากฎหมายตามมาตรา ๒๘๔ เพื่อดึงกลไกนี้ ผมกราบเรียนที่มาสักนิดเถอะครับว่า
 เดิมทีนั้นเมื่อต้องมีกลไกนี้ รัฐบาลชุดที่แล้วคิดว่าจะให้เป็นองค์กรอิสระ องค์กรอิสระที่ขึ้นต่อใคร
 ครับ ขึ้นต่อนายกรัฐมนตรีซึ่งเป็นประธานกรรมการกระจายอำนาจ แต่ว่าเมื่อกฎหมายเข้าไปสู่
 การพิจารณาของวุฒิสภาในรัฐบาลที่แล้ว วุฒิสภาก็กังวลครับขณะนั้นเริ่มมีความกังวลว่า
 องค์กรอิสระต่าง ๆ แนวทางยังไม่ชัดเจนเลย เพราะองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญที่เพิ่งเกิดก็ยังไม่
 มีความชัดเจนว่าแนวทางการบริหารจะเป็นอย่างไร จะปฏิบัติการก็ได้ลุล่วงหรือเป็นอย่างดี
 หรือไม่ ประกอบกับเกิดภาวะวิกฤติเศรษฐกิจขึ้นก็มีความลังเลที่จะจัดตั้งหน่วยงานใหม่ ๆ ขึ้นมา
 ผลก็คือว่าขณะนั้นก็มีการเปลี่ยนแปลงให้สำนักงานกรรมการกระจายอำนาจไปเป็น
 ส่วนราชการที่อยู่ภายในสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี บังเอิญกระผมเป็นรัฐมนตรีที่ต้อง
 ไปกำกับดูแลสำนักงานนั้น กฎหมายความจริงต้องเรียนนะครับว่ามีความเหลื่อมล้ำนิดหน่อยก็
 คือว่าเมื่อแก้ตัวสำนักงานไปอยู่ ไม่ได้แก้ด้วยซ้ำให้รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีเข้าไป
 เป็นกรรมการ -----

แต่เนื่องจากว่าเมื่อกฎหมายออกมาจากวุฒิสภาใกล้เงื่อนไขเวลาที่รัฐธรรมนูญกำหนดว่ากฎหมายนั้นต้องตราภายใน ๒ ปี รัฐสภาจึงเห็นชอบออกไปก่อน ท่านรัฐมนตรีจาตุรนต์ซึ่งมาเป็นรองประธานกรรมาธิการชุดนี้ด้วย ต้องขอประทานโทษที่เอ่ยนามท่าน ท่านก็ทราบดีเลย ตั้งแต่วันแรกว่าเข้าไปรับงานต่อจากผมก็คือ ไปกำกับดูแลสำนักงาน แต่ตัวเองไม่ได้เป็นกรรมการ ซึ่งก็เกิดปัญหาอยู่มากที่สุดที่เดียว ที่นี้ประเด็นที่ตามมาก็คืออย่างนี้ครับว่าเราก็เลยมีสำนักงานที่อยู่ภายในสำนักปลัดที่สำนักนายกรัฐมนตรีรับผิดชอบงานท้องถิ่น ถามว่าเขาทำอะไร เขาก็เป็นฝ่ายเลขาของตัวกรรมการไตรภาคีที่กระผมกราบเรียน แล้วก็ต้องทำหน้าที่ในการเสนอทั้งแก้ไข ทั้งกฎหมาย ทั้งแผน ทั้งแผนปฏิบัติการ เพื่อนำไปสู่การกระจายอำนาจให้เป็นไปตามเงื่อนไขของกฎหมายและรัฐธรรมนูญ ซึ่งการปฏิบัติตามเงื่อนไขนั้นผมเชื่อว่าท่านประธานทราบครับว่ามีข้อยุ่งยากหลายประการ เช่น ที่เราวิจารณ์กันมากเรื่องว่าทำไมการถ่ายโอนภารกิจต่าง ๆ ไม่ราบรื่น ก็เพราะแผนในการที่จะโอนคนก็ดี การตกลงกันเรื่องการจัดสรรรายได้ก็ดี สิ่งเหล่านี้มันต้องมาจากกรอบความคิดตรงนี้ซึ่งเป็นที่ยอมรับ แต่น่าเห็นใจครับว่าบุคลากรที่ทำงานอยู่ในสำนักงานแห่งนี้ เนื่องจากเป็นหน่วยงานเล็ก ๆ ภายในมีจำกัด ภารกิจที่เขามีใหญ่หลวงครับตามรัฐธรรมนูญ แต่เขามีความจำกัดอยู่ ท่านประธานบอก เอ๊ะ ผมขัดหลักตัวเองหรือเปล่าที่มามองว่างานมากต้องเพิ่มคน ผมบอกว่าไม่ต้องเพิ่มครับ เพราะที่จริงงานเหล่านี้บุคคลที่มีประสบการณ์ความรู้อยู่ที่ไหนครับ ๑. อยู่ที่กระทรวงมหาดไทย ๒. อยู่ที่กระทรวงการคลัง แต่เพราะโครงสร้างเดิมไม่ไปลดตรงนั้น บุคคลซึ่งมีความรู้ประสบการณ์เข้ามาทำงานได้ ก็จะเป็นเฉพาะในระบบอนุกรรมการหรือกรรมการเท่านั้นเอง ไม่สามารถมาเป็นบุคลากรถาวรที่จะมาอยู่สำนักนายก เชิญเขามา ชวนเขามา น้อยคนครับที่จะมาเพราะมันไม่มีความก้าวหน้า เมื่ออยู่ที่เดิมก้าวหน้าได้ไปถึงระดับกรม แต่อยู่ที่นี้เป็นเพียงหน่วยงานเล็ก ๆ ภายใน ถามว่าจะแก้ปัญหานี้อย่างไร ผมก็มองเห็นชัดเจนเลยครับว่าถ้าวันนี้เรายอมรับแล้วว่ามาปรับปรุงโครงสร้าง กระทรวง ทบวง กรมกันแล้วยึดเรื่องของภารกิจเป็นหลัก ต้องถามรัฐบาลหรือถามสภาแห่งนี้ว่าภารกิจเรื่องการกระจายอำนาจต้องอยู่ที่ไหน ผมว่าวันนี้คำตอบชัดเจนว่ามันอยู่ที่สำนักนายกรัฐมนตรี และเมื่อเป็นอย่างนั้นก็จะต้องให้ชัดว่าหน่วยงานหลักในเรื่องการปกครองท้องถิ่นจากนี้ไปอยู่ที่นี้ จึงควรยกระดับหน่วยงานตรงนี้ขึ้นมาเป็นกรมเสียที ส่วนจะพิจารณาวันข้างหน้าว่าจะออกไปเป็นองค์กรอิสระหรือไม่ก็ไม่เป็นไรครับ เพราะว่าเป็นการให้อยู่ในสังกัดเดิม แต่ขณะเดียวกันเมื่อทำ

อย่างนี้แล้วก็จะมีความเป็นไปได้และความชอบธรรม ที่จะค่อย ๆ โอนบุคลากรผู้ที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ทางด้านนี้จากกระทรวงมหาดไทยและกระทรวงการคลัง มาอยู่ตรงนี้ ท่านประธานจะเห็นภาพนะครับ ทั้ง ๓ หน่วยงานที่กระผมกราบเรียนเสนอว่า ต้องอยู่กับสำนักนายกมีเหตุผลรองรับชัดเจนว่าเป็นภารกิจกลาง ว่าเป็นงานซึ่งอาจจะมีการปรับปรุงไปเป็นหน่วยงานอิสระในวันข้างหน้า ไม่ขัดอะไรเลยกับแนวทางวิสัยทัศน์ ที่เราพูดกันถึงบทบาทของสำนักนายกรัฐมนตรีในอนาคต แต่กระผมกราบเรียนท่านประธาน อย่างไรครับว่า ในฐานะคนหนึ่งซึ่งอยากจะเห็นการปฏิรูปจริง ๆ เราต้องเอาสิ่งเหล่านี้มายึดโยง กันให้หมด อย่าคิดว่าภารกิจตรงนี้สำคัญ ตรงนี้ขอเพิ่ม ถ้าตรงนั้นกระทรวงเล็กลงไปต้องไปแถม กรมให้ อย่าไปทำอย่างนั้นครับ เอาจานเป็นตัวตั้ง เอาความเหมาะสมรูปแบบหน่วยงานมารองรับ แล้วก็ต้องกล้าตัดสินใจเปลี่ยนแปลง ผมถึงกราบเรียนท่านประธานว่าที่จริงใจผมไม่ต้องมาผ่าน ตรงนี้หรอกครับ แต่ว่าไปใช้พระราชกฤษฎีกาตามมาตรา ๒๓๐ แต่ถ้ามาตรงนี้แล้ว ภาระหน้าที่ พวกเราตรงนี้ทุกคนครับ ต้องรักษาประโยชน์ของพี่น้องว่าไม่ใช้เงินภาษีอากร ๑ บาท หรือ ๑ สตางค์มากไปกว่าที่ควรจะเป็น -----

สผ ๔/๒๕๔๕ (วิ.)

นนท์สภรณ์ ๗๐/๑

กระผมคิดว่าแนวทางของกระผมชัดเจนมีเหตุผลรองรับ แต่เสียดายครับว่าในกรรมาธิการ
ไม่มีเวลาที่จะได้แสดงสิ่งเหล่านี้ ซึ่งกระผมคิดว่าเป็นเหตุเป็นผล และกระผมอยากฟังคำชี้แจง
เพราะกระผมต้องการให้กระบวนการพิจารณาเรื่องเหล่านี้เราทำกันอย่างเต็มที่ ไม่บกพร่อง
และกระผมคิดว่าถ้าคณะรัฐมนตรีจะมาฟังการอภิปรายอย่างนี้และเข้าใจว่าประเด็นของการ
ปฏิรูปราชการมันมีความสลับซับซ้อนละเอียดอ่อนเกินกว่าที่จะขอให้ผ่านไปที ขอให้ผ่าน
ไปก่อน เพียงแต่จะได้ชื่อว่าเป็นคนที่ได้ตั้งกระทวง ทบวง กรม ขึ้นมาใหม่ ถ้าทำอย่างนี้
กระผมคิดว่าเราจะได้ทำหน้าที่ของเราแต่ละฝ่ายอย่างสมบูรณ์ กระผมขอสงวนความเห็น
ในमतรานี้ในส่วนของสำนักนายกรัฐมนตรีไว้เพียงเท่านี้ครับ ขอขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่สอง) : ท่านดอกเตอร์วิจิตรครับ กรรมาธิการสงวนความเห็นไว้ละครับ

นายวิจิตร ศรีสอาน (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ ผม วิจิตร ศรีสอาน
ในฐานะกรรมาธิการเสียงข้างน้อย ประเด็นที่ผมสงวนความเห็นนั้นมีประเด็นเดียวครับ
คือเรื่องของการที่จะให้คงสำนักงานสถิติแห่งชาติไว้ที่สำนักนายกรัฐมนตรี ผมมีเหตุผลเพิ่มเติม
จากที่เพื่อนสมาชิกได้อธิบายไปแล้วอยู่ ๒ - ๓ ประการ ประการแรกนั้น ผมคิดว่าต้องมอง
ภารกิจสำคัญของสำนักนายกในรูปแบบใหม่ที่ต้องการจะให้ป็นศูนย์ยุทธศาสตร์กลางของประเทศ
มีบทบาทสำคัญในเรื่องนโยบาย เรื่องแผน เรื่องการกำกับให้งานต่าง ๆ นั้นเดินไปตาม
ยุทธศาสตร์ เมื่อเป็นเช่นนี้ก็ต้องเลิกให้สำนักนายกเอางานปฏิบัติการงานดำเนินการ
มาไว้จนกระทั่งมีกรมอยู่ ๒๑ กรม ก็มาสำรวจตรวจสอบดูโดยเบื้องต้นดูว่าภารกิจหลัก
และกลุ่มภารกิจหลักของสำนักนายกนี้ควรจะมีอะไร เผลอในช่วงซึ่งมีเวิร์คช็อป
ผมได้อยู่ในกลุ่มนี้จะดูว่าภารกิจที่ไปใช้ภาษาว่าเอเจนด้า (Agenda)ทั้งหลายนี้ในส่วนนี้
ควรจะมีอะไรและเหลืออะไร แล้วถึงมาดูว่าหน่วยงานที่ควรจะมีอยู่ในสำนักนายกที่มันเข้าข่าย
ว่าเป็นหน่วยงานในเชิงยุทธศาสตร์ ในเชิงนโยบาย ในเชิงแผน ในเชิงสนับสนุนการตัดสินใจ
ของคณะรัฐมนตรี ในที่สุดมันก็เหลือ ๑๒ หน่วยงานจาก ๒๑ ก็สามารถจะเอากรมต่าง ๆ
โอนไปให้ไว้กับกระทวงต่าง ๆ ที่จัดใหม่ตามความเหมาะสม ที่นี้ทำไมสำนักงานสถิติแห่งชาติ
ทบทวนกันแล้วจึงคิดว่าควรจะอยู่สำนักนายก ผมเข้าใจว่าเราต้องยอมรับนะครับโลกทุกวันนี้

เป็นโลกแห่งข้อมูลข่าวสาร การตัดสินใจต้องตั้งอยู่บนฐานของสถิติข้อมูลข่าวสารที่พอเพียง เหมือนเศรษฐกิจพอเพียง มันกลายเป็นปัจจัยของการแข่งขันได้ มันกลายเป็นปัจจัยที่เป็น พื้นฐานของการตัดสินใจ การวางแผนที่ถูกต้องหรือไม่ ที่ไหน ๆ ในโลกนี้เขาถือว่าสำนักงาน สถิติกลางจะต้องอยู่ใกล้ชิดกับผู้บริหารสูงสุด ถ้าเป็นในสหรัฐอเมริกาเขาถือเลยว่า เฟดเดอรัล กัฟเวรินเมนต์ (Federal government) หรือรัฐบาลกลางนี่จะเป็นหน่วยงาน ของการเก็บสถิติของประเทศ เขาจะไม่เอาไปไว้ตามมลรัฐ แล้วตรงนี้ต้องเข้มแข็งที่สุด เพราะฉะนั้นเมื่อเป็นเช่นนี้มันไม่มีเหตุผลเลยที่จะเอาสำนักงานสถิติแห่งชาติไปไว้ที่กระทรวง ไต ๆ ทั้งสิ้น ยกเว้นสำนักงานก นั้นประเด็นที่ ๑ ประเด็นที่ ๒ ถ้าเอาไปแล้วสำนักงานก จะทำหน้าที่เป็นศูนย์ยุทธศาสตร์กลางได้อย่างไรครับ การตัดสินใจของ ครม. ของผู้บริหารสูงสุด ที่จะอยู่บนฐานของสถิติข่าวสารข้อมูลที่เพียงพอที่ต้องไปเรียกจากตามกระทรวงกระทรงนั้นหรือ ประการที่ ๓ ที่ผมเห็นว่ามันขัดมาก ๆ ก็คือตอนที่คิดจะตั้งกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสาร ตอนนั้นก็ถามกันว่าก็มี กสช. กทช. เป็นองค์กรเกิดขึ้นตามมาตรา ๔๐ ซึ่งผมเป็นกรรมการในขั้นนั้นตลอด แต่ไม่เป็นกรรมการที่เขาจะสรรหา จนกระทั่งมี พ.ร.บ. ออกมาทางโทรคมนาคม ทางด้านวิทยุโทรทัศน์ -----

เราก็บอกว่ากรมไปรษณีย์โทรเลขไม่มีหน้าที่จะทำ เพราะงานที่เหลืออยู่จะเหลือ ๒ งานเท่านั้น นะครับ งานที่เกี่ยวกับการจัดสรรคลื่นความถี่โทรคมนาคมการสื่อสารทั้งหลาย งานที่ ๑ คือข้อตกลงระหว่างประเทศ และงานที่ ๒ ก็คือนโยบายสำคัญบางอย่าง ซึ่งในที่สุดกรมไปรษณีย์โทรเลขก็ถูกเสนอให้ยุบเลิก ท่านจะตั้งกระทรวงนี้ ท่านก็ไปเอากรมไปรษณีย์โทรเลข มาใส่ไว้ ท่านเปิดดูร่างสิครับ พอเอามาใส่ไว้ก็พบว่ามันจะเป็นกรมซึ่งยุบหรือยุบไปแล้ว เพราะฉะนั้นถ้าใส่ไว้ก็เท่ากับกระทรวงนี้ที่ไม่มีกรมอีกแหละ เพราะมันเป็นกระทรวง กรมเดียว คือกรมไปรษณีย์โทรเลข ที่นี้ก็มาดูกันใหม่ ว่าเอ๊ะถ้าอย่างนั้นมันจะมีหน่วยงาน อื่นอีกไหมที่จะโยกมาลงกระทรวงนี้ให้เพียงพอที่คนเขาจะได้ว่า ไม่เป็นกระทรวงที่ ไม่มีกรม ก็หาดูสิครับ หาไปหามาก็บอกสถิติมันอาจจะเรียกภาษาสมัยใหม่ว่า สารสนเทศ ไม่ใช่หรอกครับ สถิติคือสถิติ คนที่เรียนมาจนถึงปริญญาเอกสถิติเขาอาจจะต้องรู้ คอมพิวเตอร์ แต่มันคนละเรื่องกับคนที่เรียนคอมพิวเตอร์ เพราะฉะนั้นโดยวิธีการโดยเนื้อหา มันคนละเรื่อง แต่แน่นอนมันอิงกัน เพราะว่าสถิติสมัยใหม่เขาก็ต้องใช้เทคโนโลยี สารสนเทศช่วย แล้วประเทศไทยเราสำนักงานสถิติคือสำนักงานแรก ๆ ของประเทศนะครับ ที่ใช้ระบบคอมพิวเตอร์เครื่องใหญ่ มีคอมพิวเตอร์ทันสมัย จนคนเข้าใจผิด คิดว่าสำนักงาน สถิติคือสำนักงานคอมพิวเตอร์ แต่ที่จริงไม่ใช่ คอมพิวเตอร์มันเป็นเพียงเครื่องมือที่จะทำให้เขาเก็บวิเคราะห์รวบรวมรายงานสถิติได้ในลักษณะที่รวดเร็ว เพราะฉะนั้นโดยลักษณะ งานของสถิติก็ไม่ใช่เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีสารสนเทศในลักษณะนั้น แต่ที่นี้ เมื่อเป็นอย่างนี้ก็ไปแก้สิครับ แก่ภารกิจของกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศ ซึ่งเดิมไม่เคยมี ภารกิจทางด้านสถิติ เผอิญท่านไปเอากรมอุตุนิยมวิทยาไปอีก ซึ่งผมสงวนไว้ แต่ไม่ใช่ ในที่นี้ ผมก็จะยังไม่พูด ก็ต้องเดิมเอาหน้าที่ทางการอุตุนิยมวิทยาเข้าไปอีก ในลักษณะ อย่างนี้ผมขอตั้งข้อสังเกตไว้เลยครับ แล้วขอให้เพื่อนสมาชิกดูให้ดีนะครับ มันจะมีกระทรวง ซึ่งตั้งใหม่แล้วหางานไม่ได้เท่าไร จะใช้วิธีนี้ทั้งหมด คือใช้วิธีที่ไปเอากรมจากกระทรวงเดิม ที่คิดว่ามันจะเข้าข่ายอยู่ด้วยกันได้ เอามาไว้สักกรม ๒ กรม ท่านก็จะเจอเรื่องกระทรวง ก็ฟ้าเหมือนกัน เอ๊ะจะเอาเขามาพหรือไม่พอจะตั้ง เหมือนกับจะตั้งกระทรวงท่องเที่ยว ก็ บอกท่องเที่ยวต้องอยู่กับวัฒนธรรม เอ้าพอถูกค้านก็บอกวัฒนธรรมต้องออกไปเป็นกระทรวง ต่างหาก ท่องเที่ยวเลยหายไปเลย เพราะเอามาไว้กับกีฬา แล้วก็บอกอยู่ด้วยกันไม่ได้อีกแล้ว

แล้วไป ๆ มา ๆ กระทรวงทำนองนี้กับอก เอ๊ะกรรมมันน้อย มันควรจะเป็นกระทรวงใหม่ ค็นกลับ
ไปรวมกันที่เดิมเถอะ วัฒนธรรมกับอกถ้อยอย่างนั้นต้องเอาการศาสนาไปด้วย ร่างที่มาถึงเรามี
๒ กรรม ขณะนี้แปรญัตติเพิ่มอีกกรรมหนึ่ง เอาการศาสนามาก็ไปตั้งจากกระทรวงศึกษา
ขอให้ท่านดูนะครับเป็นชุดเลยครับ กระทรวงเหล่านี้จะมีลักษณะอย่างนี้หมด และที่นี้การตั้งมา
ก็จะมีอีกลักษณะหนึ่ง ตั้งหมดก็มี ตั้งไม่หมดก็มีครับ ตั้งบางส่วนของกรรมก็มี ตั้งยาวชนมา
แต่เอาเด็กไปไว้กับกระทรวงพัฒนาสังคม ถ้ามว่าเด็กยาวชนนี้แบ่งกันตรงไหน ขณะนี้เริ่ม
จะเห็นว่าการแบ่งกระทรวงมาก มันเริ่มแยกส่วนครับ และท่านบอกท่านจะลดความซ้ำซ้อน
เอาเข้าจริงหลายกรณีมันเพิ่มความซ้ำซ้อน แล้วมันยากต่อการประสานครับ เพราะมันแยกส่วน
มากเกินไป กรณีสำนักงานสถิติแห่งชาติมองจากทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ซึ่งเป็น
เครื่องมือของคนทำสถิติเท่านั้น ก็ไม่เหมาะจะไปอยู่ที่นั่น -----

ท้ายสุดผมขอสรุปเป็นประสบการณ์ที่ไม่ควรให้เกิดซ้ำอีก ชีวิตผมนี้เผชิญได้เห็นเรื่องเหล่านี้ เพราะเกี่ยวข้องกับปฏิรูประบบราชการมาเกือบทั้งชีวิต ตอนที่เขาตั้งกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และการพลังงาน ซึ่งเป็นยุคแรกของกระทรวงวิทยาศาสตร์ เขาก็ตั้งแบบนี้ ไปเอา หน่วยงานของกระทรวงต่าง ๆ มาแล้วก็มีการโอนมา แล้วก็ออก พ.ร.บ. ปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม ให้มีกระทรวงวิทย์ขึ้น แล้วก็โอนหน่วยงานอื่นเข้ามา โอนไปโอนมาก็มาพบภายหลังบอก ตายจริง หน่วยงานบางหน่วยโอนมาแล้วอยู่ไม่ได้หรอก เช่น สภาวิจัยแห่งชาติ เพราะสภาวิจัย ไม่ได้ทำแต่เรื่องหรือส่งเสริมสนับสนุนแต่เรื่องวิจัยวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี เขาส่งเสริมตั้งแต่ ปรัชญาไปเลย มนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์มีหมด อยู่ไปอยู่มาระยะหนึ่งก็บอกว่า มันเหมือนกันกับเป็นคนต่างด้าวของกระทรวงนั้น เพราะกระทรวงก็รู้สึกว่สภานี้ก็ไม่มี ประโยชน์ต่อการวิทยาศาสตร์ สภาก็รู้สึกว่เราไม่ค่อยได้ทำงานให้กระทรวงนี้ เราไปทำงาน ให้กระทรวงอื่น อย่างกระนั้นเลย ขอแยกกลับมาอยู่สำนักนายก บัดนี้ก็มาเป็นหน่วยงานในกำกับ สำนักนายก เพราะฉะนั้นตรงนี้ขอให้ดูให้ดีว่าถ้าจัดไปอยู่ในที่ที่มันเคยอยู่เหมาะสมอยู่แล้ว เอาไปไว้ในที่ที่ไม่เหมาะสม แทนที่จะดีกลับจะเสียหาย เพราะฉะนั้นผมจึงต้องขอสงวนความเห็น ที่ให้สำนักงานสถิติแห่งชาติยังคงอยู่กับสำนักนายกครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายอุทัย พิมพ์ใจชน ประธานสภาผู้แทนราษฎร ได้กลับมามีขึ้นบัลลังก์ เพื่อดำเนินการประชุมต่อไป)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณศักดิ์สยามไม่ติดใจให้คุณจณิสตาดีไหมพรรค เดียวกัน เชิญเลยครับ

นางสาวจณิสตา ลิวเฉลิมวงศ์ (บัญชีรายชื่อ) : กราบเรียนท่านประธานสภา ที่เคารพ ดิฉัน จณิสตา ลิวเฉลิมวงศ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคชาติไทย ดิฉันไม่ใช่ผู้ที่ แปรญัตติไว้ แต่ว่าได้อ่านมาตรา ๔ แล้วค่อนข้างจะมีความกังวล แล้วก็เนื่องจากดิฉันเองเป็น กรรมการธิการสามัญในคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคด้วย ก็อยากที่จะขอให้ข้อสังเกต ในประเด็นของส่วนราชการที่ทางคณะกรรมการได้กำหนดให้อยู่ในกระทรวงพาณิชย์ และก็ ไม่ได้กำหนดให้สังกัดอยู่ในสำนักนายกรัฐมนตรี แล้วก็มีท่านสมาชิกผู้ที่ได้แปรญัตติไว้ ขอเพิ่มเติมให้สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคนั้นได้มาเพิ่มเติมเป็นอีกวงเล็บหนึ่งใน สังกัดของสำนักนายกรัฐมนตรีด้วย ดิฉันเข้าใจว่าด้วยเหตุผลที่ทางคณะกรรมการนั้นได้

บรรจุให้ สคบ. ไปอยู่ในกระทรวงพาณิชย์นั้น เนื่องด้วยว่าทางกรมการคลังจะมองเห็นว่าทางกระทรวงพาณิชย์นั้นเป็นหน่วยงานที่ดูแลในเรื่องของการให้บริการทางด้านธุรกิจการค้าและบริการ ซึ่งจริง ๆ แล้วถ้าจะพิจารณาดูจริง ๆ แล้วทางสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคนั้น ถ้าหากไปอยู่ในกระทรวงพาณิชย์แล้วจะมีหลาย ๆ ส่วนที่จะทำให้ฝ่ายกำกับนโยบายมีความขัดกันในเรื่องของนโยบายได้ ดิฉันยกตัวอย่างให้ฟังอย่างเป็นรูปธรรม ยกตัวอย่างเช่น กระทรวงพาณิชย์นั้นมียานาจหน้าที่ที่จะต้องบังคับใช้กฎหมายในเรื่องของการแข่งขันทางการค้า ซึ่งได้มีการระบุไว้แยกออกชัดเจนในส่วนของอำนาจที่อยู่เหนือตลาดเมื่อไรที่ผู้ประกอบการหรือผู้ผลิตนั้นมีส่วนแบ่งตลาดเกิน ๓๐ เปอร์เซ็นต์นั้น ก็จะทำให้มีอำนาจเหนือตลาดทันที และก็สามารถที่จะนำไปสู่การผูกขาดสินค้าและบริการนั้น ๆ ได้ เพราะฉะนั้นถ้าไปอยู่ในกระทรวงพาณิชย์แล้ว แล้วกรม ๒ กรม ไม่สามารถที่จะคานอำนาจหรือถ่วงดุลอำนาจกันได้นั้นก็จะนำไปสู่ความไม่เป็นธรรมต่อผู้บริโภค เพราะฉะนั้นอันนี้เป็นประเด็นแรกที่ดิฉันอยากที่จะตั้งข้อสังเกตให้ทางท่านคณะกรรมการได้กรุณารับไว้พิจารณา อีกประเด็นหนึ่งก็คือว่าในเรื่องของการคุ้มครองผู้บริโภคนั้นเป็นประเด็นที่ครอบคลุมในหลาย ๆ ส่วนด้วยกัน ทั้งสินค้าและบริการ เริ่มจากปัจจัยสี่ และก็ครอบคลุมไปถึงสินค้าและบริการที่อยู่นอกเหนือจากปัจจัยสี่ที่เพิ่มเติมเข้ามา สินค้าและบริการหลาย ๆ ส่วนนั้นอยู่นอกเหนือกฎหมายของกระทรวงพาณิชย์ อย่างเช่นในเรื่องของกระทรวงสาธารณสุข ก็มีสวนราชการของ อย. ซึ่งกำกับดูแลอยู่ และก็มีความหมายที่ อย. นั้นถือไว้ ในส่วนของรถยนต์ มาตรฐานรถยนต์ความปลอดภัยด้านเข็มขัดนิรภัยก็ไปอยู่ในกระทรวงอุตสาหกรรม ซึ่งมีสำนักงานมาตรฐานอุตสาหกรรม ซึ่งเป็นผู้ที่กำกับดูแลอยู่ -----

รวมทั้งที่ท่านสมาชิกได้พูดถึงเครื่องเล่นสวนสนุก ซึ่งได้นำโคกนาฏกรรมมาสู่พวกเรา
 นั่นก็เป็นสิ่งที่ผู้บริโภคนั้นไม่ได้รับความปลอดภัยจากการให้บริการต่าง ๆ เหล่านั้น
 นอกจากนี้แล้วนี่การให้บริการสินค้าและบริการที่ไม่ได้เกิดขึ้นจากภาคเอกชนนั้น
 ผู้บริโภคหลาย ๆ ส่วนก็ไม่ได้ได้รับความเป็นธรรมเช่นกัน อย่างเช่นไฟฟ้า ประปา
 หรือว่าการขึ้นทางด่วน ในส่วนนี้แล้วนี่ถ้าสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคไป
 สังกัดอยู่ภายใต้กระทรวงพาณิชย์แล้วนี่ ถามว่าเมื่อผู้บริโภคไม่ได้รับความเป็นธรรม
 ในเรื่องของการจดมิเตอร์ไฟฟ้า ในเรื่องไฟฟ้าขึ้นราคาที่ไม่เป็นธรรม ค่าน้ำสูงเกินกว่า
 ที่ควรจะเป็นแล้วจะสามารถไปร้องเรียนได้ที่ไหน ถ้าสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครอง
 ผู้บริโภคไม่เป็นอิสระและไม่มีความเป็นกลาง เพราะฉะนั้นดิฉันคิดว่าหน่วยงาน
 คุ้มครองผู้บริโภคนั้นนี้ โดยหลักการแล้วเป็นองค์กรซึ่งทำหน้าที่แทนประชาชน
 เป็นหน่วยงานแทนประชาชน ซึ่งควรที่จะมีความเป็นอิสระอย่างแท้จริง ควรจะเป็น
 องค์กรและเป็นหน่วยงานที่ถ่วงดุลกับภาคผลิตภาคให้บริการสินค้าและบริการ รูปแบบ
 ของโครงสร้างองค์กรและกลไกในการคุ้มครองผู้บริโภคนั้นนี้ ในหลาย ๆ ประเทศ
 ก็มีหลาย ๆ ลักษณะด้วยกัน ในประเทศที่มีการแข่งขันทางการค้าสูง มีกลไก
 ตลาดอย่างเสรีนั้นนี้ ประเด็นเรื่องการคุ้มครองผู้บริโภคนั้นผู้ผลิตและผู้ให้บริการ
 ทางภาคเอกชน ก็จะออกมาเป็นตัวในการป้องกันและปกป้องแบรนด์ อิมเมจ
 (Brand Image) หรือว่าภาพลักษณ์ของการค้า หรือเครื่องหมายทางการค้าของเขา
 เอง เพราะฉะนั้นองค์กรต่าง ๆ เหล่านี้ี้จะมีความซื่อสัตย์ต่อลูกค้าสูง และองค์กร
 ผู้บริโภคภาคเอกชนเองก็จะมีคามเข้มแข็งและมีความสำคัญมาก อย่างเช่นใน
 สหรัฐอเมริกาเป็นต้น แม้กระทั่งในยุโรปนั้นก็เช่นกัน การรวมตัวของประเทศต่าง ๆ
 ที่เป็นสมาชิกสหภาพยุโรปนั้นนี้เพื่อทำหน้าที่ในการคุ้มครองผู้บริโภคนั้นมีความเข้มแข็ง
 มาก ดิฉันเองเพิ่งจะมีโอกาสได้ไปดูงานและไปพูดคุยกับหน่วยงานคุ้มครองผู้บริโภค
 ของ อี.ยู. นั้นนี้ก็เพิ่งจะได้รับประเด็นว่าก็ด้วยความเข้มแข็งขององค์กรคุ้มครองผู้บริโภค
 ของ อี.ยู. หรือของสหภาพยุโรปนี้ละคะก็ทำให้ประเทศไทยของเรามีปัญหาในการ
 ที่จะส่งสินค้าออกไปขายในประเทศยุโรป ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของมาตรการกีดกัน

ทางการค้าในเรื่องของสารตกค้างในกุ้งในไก่ ซึ่งประเทศไทยของเราเป็นภาคการผลิตส่งออกไปด้วยการรวมตัวและความเข้มแข็งขององค์กรผู้บริโภคนใน อี.ยู. นั่นนี้ก็ทำให้การส่งออกของสินค้าจากประเทศไทยไปอยู่ในประเทศ อี.ยู. นั่นนี้ถูกหยุด ถูกกีดกัน เพราะฉะนั้นเมื่อมองกลับมาสู่ประเทศไทยของเรานั้นเราจะต้องเสริมสร้างความเข้มแข็งขององค์กรผู้บริโภคนในประเทศไทยของเราให้มีความเข้มแข็งเพื่อที่จะสามารถเป็นเครื่องมือในการต่อรองการค้าในเวทีการค้าโลกได้ เพราะฉะนั้นในประเด็นขององค์กรคุ้มครองผู้บริโภคนั้นนี่คงไม่ใช่เป็นการคุ้มครองเฉพาะผู้บริโภคนภายใน และเป็นเรื่องของเศรษฐกิจภายในประเทศเท่านั้น แต่สามารถเป็นเงื่อนไขและนำไปสู่การค้าระหว่างประเทศได้ด้วย เพราะฉะนั้นดิฉันจึงคิดว่าด้วยเหตุผลที่ดิฉันได้กล่าวมาทั้งหมดนี้ องค์กรหรือหน่วยงานที่จะทำหน้าที่แทนผู้บริโภคนั้น ประเด็นที่ ๑ ควรจะมีความเป็นอิสระ และมีความเป็นกลางนะคะ ควรจะต้องเป็นส่วนราชการที่สามารถเข้าไปตรวจสอบและไปถ่วงดุลอำนาจกับส่วนราชการอื่น ๆ ได้ทั้งของภาครัฐ ภาคเอกชนในประเทศ และของต่างประเทศด้วย ในประเด็นที่ ๒ นั้นองค์กรผู้บริโภคนจะต้องเป็นองค์กรที่สามารถทำหน้าที่แทนประชาชนได้อย่างแท้จริง เพราะประเทศที่องค์กรผู้บริโภคหรือองค์กรภาคประชาชนของเรายังมีความอ่อนแอยังไม่มีความเข้มแข็งพอนั้น องค์กรของภาครัฐนี่ละคะก็จะต้องเข้ามาทำหน้าที่แทนประชาชน มิฉะนั้นแล้วประชาชนก็ไม่สามารถที่จะมีที่พึ่งพิงได้เลย และประการที่ ๓ อย่างที่ท่านสมาชิกได้กล่าวไปแล้วเมื่อสักครู่ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยมาตรา ๕๗ ที่ได้ให้สิทธิคุ้มครองผู้บริโภคไว้อย่างชัดเจน และก็ได้บัญญัติไว้อย่างชัดเจนว่ากฎหมายจะต้องบัญญัติให้มีองค์กรอิสระ ซึ่งประกอบไปด้วยตัวแทนผู้บริโภคเข้ามาทำหน้าที่ในการให้ความเห็น ตรากฎหมาย กฎ ข้อบังคับและให้ความเห็นในการกำหนดมาตรการต่าง ๆ เพื่อคุ้มครองผู้บริโภค นั้นหมายความว่าอย่างไรคะท่านประธาน หมายความว่าถ้าเราต้องการให้องค์กรคุ้มครองผู้บริโภคในประเทศไทย องค์กรภาคประชาชนในประเทศไทยของเรามีความเข้มแข็งแล้วนี้ การบังคับใช้และการดำเนินการตามกฎหมายรัฐธรรมนูญจะต้องดำเนินไปอย่างรวดเร็ว และทำให้เกิดเป็นรูปธรรม เพื่อให้องค์กรอิสระนี้

๒๑๓

สผ ๔/๒๕๔๕ (วิ.)

วิธีมี ๗๓/๓

สามารถเกิดขึ้นมาได้ แล้วถ้าหากวันนี้เรายังคงยืนยันว่าสำนักงานคณะกรรมการ
คุ้มครองผู้บริโภคนั้นจะต้องอยู่ภายใต้การกำกับดูแลและสังกัดของกระทรวงพาณิชย์

- ๗๔/๑

เมื่อวันที่มาตรา ๕๗ กฎหมายองค์การอิสระออกมาแล้วนั้นนี้ ดิฉันอยากจะถามว่ารูปแบบและหน้าตาขององค์การอิสระ ซึ่งอาจจะออกมาในลักษณะของสภาที่ปรึกษาที่ดี หรือเป็นองค์การอิสระซึ่งเป็นองค์กรออกไปแล้วก็ดี ซึ่งมีการถกเถียงกันมากนั้นนี้จะสามารถทำงานเชื่อมโยงกับสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคซึ่งอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของกระทรวงพาณิชย์เพียงกระทรวงเดียวได้อย่างไรคะ ดิฉันอยากที่จะขอให้ทางคณะกรรมการมาถึงแม้ว่าท่านจะได้ลงมติกันไปแล้วและมีความคิดเห็นว่าสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคควรจะอยู่ภายใต้สังกัดกระทรวงพาณิชย์ ดิฉันอยากที่จะให้ได้รับฟังข้อสังเกตและความคิดเห็นของดิฉันและเพื่อนสมาชิกที่ได้แปรญัตติไว้ไปประกอบการพิจารณาและทบทวนเพื่อที่ว่าวันข้างหน้าองค์กรผู้บริโภคภาคประชาชนของเราจะได้มีความเข้มแข็ง และเราจะได้รับความเป็นธรรมมากยิ่งขึ้นค่ะ ขอบพระคุณค่ะ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญกรรมการชี้แจงครับ

นายณพดล อินนา (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ

กระผม ณพดล อินนา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคไทยรักไทย ในฐานะกรรมการกระผมขออนุญาตชี้แจงท่านประธานผ่านไปยังท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติที่ได้ตั้งคำถามเกี่ยวกับกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและสำนักงานสถิติแห่งชาติที่ได้ย้ายไปสังกัดกระทรวงนี้ นะครับ โดยจะขอใช้เวลาของสภานี้แต่เพียงย่อ ๆ ครับ เพื่อไม่ให้เสียเวลาของสภาแห่งนี้มากนัก ต่อคำถามที่ว่าอยู่ ๆ กระทรวงนี้เกิดขึ้นมาทันทีทันใดนั้น ผมขอกราบเรียนนะครับว่าในช่วงประชุมเชิงปฏิบัติการนั้นถึงแม้กรรมการส่วนใหญ่จะไม่ได้เข้าร่วมประชุมเชิงปฏิบัติการหรือเวิร์คช็อปนั้นก็ตามครับ เราทราบกันดีครับว่าการบริหารราชการแผ่นดินในระบบประชาธิปไตยนั้นท่านนายกรัฐมนตรีเป็นผู้ที่มีอำนาจสูงสุด เป็นผู้ที่มีตัดสินใจสูงสุด เพราะว่าต้องรับผิดชอบต่อพี่น้องประชาชนครับ ดังนั้นในเรื่องของการประชุมเวิร์คช็อปหรือประชุมเชิงปฏิบัติการจะออกมาอย่างไรนั้นกรรมการก็รับฟังส่วนหนึ่งครับ แต่เรื่องของกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศนั้น กระผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานครับ ผ่านไปยังท่านสมาชิกที่ได้ตั้งประเด็นคำถามนี้ว่าความจริงเรื่องของกระทรวงไอที (IT) นั้นเกิดขึ้นมานานแล้วครับ แนวคิดนี้เกิดขึ้นตั้งแต่พรรคแกนนำรัฐบาล พรรคไทยรักไทย ผมขอประธานอภัยนะครับที่ต้องเอ่ยนามในชื่อพรรคนั้นเพราะเป็นความจริงครับ ท่านนายกรัฐมนตรีได้มอบหมายให้

กระผมเองได้ไปดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องของกระทรวงไอที แล้วก็ดำเนินการเพื่อที่จะเสนอนโยบายต่อพี่น้องประชาชนและสื่อมวลชนครับ ในหลาย ๆ ครั้งในช่วงหาเสียง กระผมจำได้ว่าพี่น้องประชาชนตอบรับกระทรวงนี้เป็นอย่างดี โดยเฉพาะพี่น้องสื่อมวลชนสายไอทีครับ แสดงความยินดีในเรื่องของที่รัฐบาลนี้กล้าที่จะตั้งกระทรวงไอทีนี้ขึ้นมาครับ เมื่อพรรคแกนนำรัฐบาล พรรคไทยรักไทยมาเป็นแกนนำรัฐบาลนั้น ท่านนายกรัฐมนตรีได้ให้ธนาคารโลก หรือเวิลด์แบงก์นี่นะครับ ทำการศึกษาวิจัย ก็ชัดเจนครับว่ากระทรวงนี้จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีขึ้น เพื่อที่จะดำเนินการสานต่อนโยบายต่าง ๆ เกี่ยวกับเรื่องของโครงการนโยบายที่รัฐบาลได้ประกาศไว้ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของ ๑ ตำบล ๑ ผลิตภัณฑ์ เหล่านี้เป็นต้นครับ เพื่อที่จะทำอินเทอร์เน็ตตำบลให้ได้ น่าจะมีหน่วยงานหนึ่งหน่วยงานใดเข้ามารับผิดชอบ โดยเฉพาะ ซึ่งอันนี้เ็นเองครับมันจะเป็นหน่วยงานหนึ่งสังกัดในกระทรวงใหม่ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต สำหรับสำนักงานสถิติแห่งชาตินั้นผมขอกราบเรียนนะครับว่าสำนักงานสถิติแห่งชาติ จริงอยู่ครับในช่วงร่างของรัฐบาลที่เสนอมายังกรรมาธิการนั้น กรรมาธิการได้เรียนถามเจ้าหน้าที่ที่มาชี้แจงครับว่าในส่วนของกระทรวงต่าง ๆ หรือสำนักนายกรัฐมนตรี ในมาตรา ๗ นี่นะครับ ที่เรากำลังพิจารณากันขณะนี้เราก็ดูสืวนโยบายนั้น เป็นอย่างไรบ้างนะครับ -----

เขาก็ได้ชี้แจงค่อนข้างชัดเจนครับว่า เรื่องของหน่วยงานต่าง ๆ ที่มีสังกัดชัดเจนนั้น มีภารกิจชัดเจนนั้นก็ควรที่จะไปสังกัดอยู่ในกระทรวงที่เกี่ยวข้อง ยกเว้นหน่วยงานที่ไม่มีภารกิจหรือว่ามีภารกิจน้อยมากก็อยู่ที่สำนักนายกรัฐมนตรี ในปัจจุบันนี้เรามีถึง ๒๑ หน่วยงาน ขนาดตัดลดลงไปแล้วก็เหลือ ๑๐ หน่วยงานครับ ในเรื่องของสำนักงานสถิติแห่งชาติครับ ท่านกรรมาธิการหลายท่านได้พูดในเรื่องของข้อมูล นั้นเป็นสิ่งที่ถูกต้องครับ ในเรื่องข้อมูลเป็นสิ่งที่สำคัญมากในโลกยุคข้อมูลข่าวสาร ในโลกยุคนี้ข้อมูลเป็นสิ่งจำเป็นนั้นใช่ครับ แต่ข้อมูลดิบอย่างเดี๋ยวนี้อาจไม่ผ่านการวิเคราะห์ วิจัย แล้วนำกลับมาใช้โดยใช้ ไอที เข้ามาช่วยนั้นครับ ก็เป็นข้อมูลอยู่เฉย ๆ ซึ่งการมีเจ้าภาพรับผิดชอบอย่างชัดเจน ตรงนี้จะเป็นสิ่งที่จะทำให้การใช้ข้อมูลนั้นเกิดประสิทธิภาพมากขึ้น การมีเจ้าภาพในกระทรวงใหม่นี้ ถึงแม้ว่าจะอยู่ในกระทรวงนะครับ โดยที่ไม่ได้อยู่ภายใต้สำนักนายกรัฐมนตรีอย่างที่ผมกราบเรียนว่า เราพยายามให้สำนักนายกรัฐมนตรีเล็กที่สุด เพื่อให้ท่านนายกรัฐมนตรีได้มีเวลาในการวางแผน กำหนดนโยบาย แก้ไขปัญหาของชาติบ้านเมือง ดังนั้นนี้นะครับ การย้ายจากสำนักนายกรัฐมนตรีมาอยู่ที่กระทรวงใหม่นั้นถือว่าเป็นสิ่งที่สมควรเป็นอย่างยิ่ง กรรมาธิการเสียงส่วนใหญ่จึงเห็นควรที่จะย้ายจากสำนักนายกรัฐมนตรี สำนักงานสถิติแห่งชาติที่สังกัดอยู่เดิมมาสังกัดอยู่ในกระทรวงใหม่ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณพงศ์พันธ์ครับ

ว่าที่ร้อยตรี พงศ์พันธ์ สุนทรชัย (หนองคาย) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม พงศ์พันธ์ สุนทรชัย พรรคไทยรักไทย จังหวัดหนองคาย ท่านประธานที่เคารพครับ เท่าที่ได้รับฟังการอภิปรายทั้ง ๒ ฝ่าย และได้รับการชี้แจงจากกรรมาธิการก็เป็นที่ทราบแล้วว่า เนื้อหาสาระต่าง ๆ นั้นน่าจะเป็นที่ได้รับความเข้าใจกันโดยทั่วไปแล้ว กระผมเห็นว่าเราใช้เวลาพอสมควรแล้ว ผมขออนุญาตปิดการอภิปราย ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้รับรองถูกต้องแล้วนะครับ คุณนิพนธ์ครับ

นายนิพนธ์ บุญญามณี (สงขลา) : ท่านประธานครับ กระผม นิพนธ์

บุญญามณี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสงขลา พรรคประชาธิปัตย์ ผมเป็นผู้ขอสงวนคำแปรญัตติเอาไว้ตามข้อบังคับต้องมีสิทธิพูดท่านประธานครับ เพราะว่ามีอีกหลายท่านที่ยัง

ไม่ได้อภิปราย บุคคลที่ไม่สงวนคำแปรญัตติเอาไว้ ท่านยังได้พูดเลยครับ แต่ว่าบุคคลที่สงวนคำแปรญัตติเอาไว้ไม่ได้พูด ระบบเราจะเอาอย่างไรต่อไปนี้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คือเอาอย่างนี้ คือเขาบอกว่าผู้ที่จะพูดได้นั้นนะครับ ก็คือผู้ที่สงวนคำแปรไว้เท่านั้น ฟังให้ดี ๆ นะครับ ผู้ที่จะพูดได้นะครับ ตามข้อ ๑๑๕ หรือว่า ข้อที่เกี่ยวข้องนี้ การแปรญัตติในวาระ ๒ ผู้ที่จะขออภิปรายได้เฉพาะผู้ที่สงวนคำแปรไว้เท่านั้น แต่ไม่ได้หมายความว่า ผู้สงวนคำแปรจะต้องได้พูดทุกคน ฟังให้ดีนะครับ เพราะมันมีกลุ่มอยู่ที่นี้การมีกลุ่มมันก็อาจจะให้คนอื่นพูดได้ และก็ถ้าเห็นว่าพูดครบแล้วนี้ สมาชิกที่อยู่ในที่ประชุมก็น่าจะพอแล้วเขาก็เสนอปิด นี่คือการเข้าใจของผมนะ

นายนิพนธ์ บุญญามณี (สงขลา) : ท่านประธานครับ ผมขอต่อครับ เพราะว่าสิ่งที่ผมกราบเรียนท่านประธานนี้ เพราะว่าเมื่อเช้าที่นั่งทำหน้าที่เป็นประธานนี้ ได้วางหลักพวกผมยึดถือปฏิบัติต่อเนื่องกันมาตลอดบอกว่า ท่านประธานได้วางไว้ว่า เอาให้ผู้สงวนคำแปรญัตติไว้พูดให้หมดก่อน เมื่อท่านพูดหมดแล้วจึงจะไปให้ผู้ที่ไม่ได้ยื่นสงวนคำแปรญัตติเอาไว้ แต่มีความประสงค์จะพูดเพราะไม่เห็นด้วยกับที่กรรมาธิการแก้ไข ตามข้อบังคับท่านก็มีสิทธิพูด แต่เป็นคนพูดในระดับต่อมา นี่คือนโยบายปฏิบัติกันมาตลอด ผมก็นั่งยกมือตั้งแต่เริ่มแรก เพราะผมสงวนคำแปรญัตติเอาไว้ แล้วท่านจะทราบได้อย่างไรครับว่าผมมีเหตุผลในการแปรญัตติของผมอย่างไร นี่คือนโยบายต้องมีเหตุผลชี้แจง พร้อมทั้งจะกราบเรียนชี้แจงกับกรรมาธิการซึ่งไม่เห็นด้วยกับคำแปรญัตติของผม ผมจะชี้แจงต่อสภาแห่งนี้ สภาแห่งนี้จะบันทึกไว้ว่า สิ่งที่ผมจะกราบเรียนสภาต่อไปนี้ ผมมีเหตุผลอย่างไร นี่คือนโยบายที่ท่านประธานครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมไม่มีปัญหาหรือครับ บังเอิญสมาชิกเขายกมือผมก็ชี้ แล้วเขาบอกว่าเห็นสมควรแล้ว ผมก็ถามที่ประชุมดูเท่านั้นเอง แต่ถ้าคุณจะพูดต่อคุณก็เสนอเปิด หรือไม่ก็ถ้าผมจะขอร้องก็ขอร้องคุณพงศ์พันธุ์ว่า บังเอิญผู้เสนอยังไม่ได้พูดประเด็นที่ในกลุ่มเดียวกันที่เขาสงวนไว้ให้พรรคพวกนี่นะครับ ผมก็เพิ่งขึ้นมาผมไม่แน่ใจว่าในกลุ่มที่คุณสงวนไว้ ๕ - ๖ คน คุณได้พูดครบประเด็นแล้วหรือยัง ถ้าครบประเด็นที่ขอแก้ไขก็ไม่จำเป็นที่จะต้องพูดทุกคนนะครับ

นายนิพนธ์ บุญญามณี (สงขลา) : ท่านประธานก็เลยต้องฟังว่าเขาพูด ถ้าผมพูดแล้วไม่เข้าประเด็น พูดแล้วซ้ำซ้อนกับคนอื่นท่านประธานก็บอกคุณนิพนธ์ ประเด็นนี้พูดแล้ว ถูกไหมครับ เพราะฉะนั้นสิ่งที่ต้องฟังก่อนว่าคนที่ยังไม่พูดเขามีเหตุผลอะไรจะกราบเรียนต่อท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คืออย่างนี้ครับ ผมเรียนแล้วว่าในเบื้องต้นผมไม่ได้ฟังมาก่อน ผมขึ้นมาก็เห็นว่าตามลำดับที่เรียงมาเป็นกลุ่มบ้าง เป็นรายบุคคลบ้าง เมื่อครบทุกกลุ่มแล้วผมก็ถึงได้ดูว่าคุณจนิศตายกมือนอกกลุ่ม แต่ทำนองจะสนับสนุนหรือคัดค้านผมก็ไม่ทราบ แต่มีการแก้ไข เขาก็มีสิทธิที่จะพูดสนับสนุนใครก็ได้ ผมก็ชี้ไป อันนี้ที่ไปขึ้นนอกกลุ่ม ที่นี้ถ้าท่านยังติดใจว่าในกลุ่มของท่านเองท่านเป็นผู้สงวนไว้ท่านจะพูด ผมคิดว่าก็ทำได้ ๒ อย่าง คือว่าผมอาจจะขอร้องให้ทางคุณพงศ์พันธุ์ก่อนเพื่อเปิดโอกาสให้ในกลุ่มของเขาได้พูดให้ครบประเด็นที่แปรญัตติ เพราะบางที่แปรญัตติไว้ ๓ - ๔ - ๕ ในกลุ่มนั้นอาจจะพูดแค่ ๓ แต่ ๔ ยังไม่ได้พูด อย่างนี้ผมตามถูก ถ้าเป็นอย่างนี้ผมขออนุญาตคุณพงศ์พันธุ์ช่วยถอยก่อน เดี่ยวค่อยว่ากันใหม่ ผมฟังตาม ผมขออนุญาตเถอะ

ว่าที่ร้อยตรี พงศ์พันธุ์ สุนทรชัย (หนองคาย) : ท่านประธานที่เคารพครับ เนื่องจากเราได้มีการพูดคุยกันเมื่อสักครู่ว่า จริง ๆ แล้วเป็นเอกสิทธิ์ของผู้ที่ยื่นแปรญัตติ แต่เนื่องจากว่าการอภิปรายนั้นครอบคลุมประเด็นทุกประเด็นแล้ว และก็ผู้ชี้แจงก็ชี้แจงแล้ว ก็เห็นว่อย่างไรก็ขอยืนยันแล้วก็ถามมติที่ประชุมดูก็แล้วกันครับ

นายนิพนธ์ บุญญามณี (สงขลา) : ท่านประธานครับ ถ้าขอยืนยันผมก็คิดว่าองค์ประชุมขณะนี้ผมไม่เชื่อว่าครบครับที่มีอยู่ในสายตามขณะนี้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณอภิสิทธิ์ครับ

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (กรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
 อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ ผมกราบเรียนท่านประธาน
 อย่างนี้นะครับว่า ตอนที่เริ่มพิจารณามาตรา ๗ ท่านผู้ทำหน้าที่ประธานได้หารือ เพราะว่ามี
 เพื่อนสมาชิกหารือว่า ทำอย่างไรจะให้การอภิปรายเป็นไปอย่างกระชับ ทางท่านประธานใน
 ขณะนั้นก็พูดถึงสิทธิของผู้สงวนความเห็น และผู้สงวนคำแปรญัตติ และสิทธิของสมาชิกในการ
 อภิปรายประเด็นที่ได้มีการแก้ไข แล้วก็ได้ขอความร่วมมือครับว่า ถ้าเกิดการสงวนความเห็น
 คำแปรญัตติ หรือการอภิปรายมีประเด็นอะไรซึ่งไปซ้ำกัน ก็ขอให้หลีกเลี่ยงที่จะอภิปรายซ้ำกัน
 เช่น บางครั้งอาจจะแปรญัตติเหมือนกันแต่คนละเหตุผลก็พูดคนละเหตุผล ผมขอกราบเรียน
 ยกตัวอย่างให้ท่านประธานทราบว่า อย่างกรณีของผมและก็คุณสาทิติย์ ที่จริงตามรายงาน
 คนละกลุ่มกันนะครับ แต่เนื้อหาสาระเหมือนกัน ผมก็นั่งฟังคุณสาทิติย์ครับ แล้วก็พูดเฉพาะ
 ประเด็นที่คุณสาทิติย์ไม่ได้พูด อันนี้ขอประทานโทษเอ่ยนามท่านนะครับ ก็ให้ความร่วมมือทุก
 ประการ กรณีของคุณอลงกรณ์ ขอประทานโทษเอ่ยนามท่าน ซึ่งบอกว่าการแปรญัตติมาเป็น
 กลุ่ม ถ้าจะให้คุณอลงกรณ์พูดเหตุผลครอบคลุมหมด ป่านนี้คุณอลงกรณ์ยังไม่จบหรอกครับ
 ตั้ง ๔ กรม แล้วก็มีประเด็นอย่างประเด็นใหญ่ ๆ เช่น เรื่องสภาเกษตร ซึ่งก็เป็นนโยบายของ
 พรรคประชาธิปัตย์ก็มีการแบ่งกันนะครับว่า สมาชิกบางท่านในที่นี้ยังไม่ได้แสดงเหตุผลเลย
 แต่ว่าไม่ต้องการผูกขาด ก็บอกกันว่าคุณอลงกรณ์ก็อาจจะบอกคุณนิพนธ์ว่า คุณนิพนธ์ผมจะ
 อภิปรายเน้นไปตรงเรื่องของส่งเสริมการลงทุนนะ อย่างนี้เป็นต้น ให้ความร่วมมือเต็มที่ครับ
 ถ้าไม่อย่างนั้นป่านนี้ต่างคนต่างก็วกกันไปไกลเลยครับ -----

ผมกราบเรียนท่านประธานนะครับ อย่างมาตราเมื่อสักครู่นี้พยายามประสานงานก็จบลงด้วยดี พอทำตามข้อตกลงเสร็จก็จะมีเพื่อนสมาชิกทางฝั่งนั้นลุกขึ้นมาดำเนินฝ่ายค้าน ผมก็ยังกราบเรียนท่านผู้ใหญ่ในกรรมาธิการในรัฐบาลว่า เอ๊ะ พอพวกกระผมให้ความร่วมมือเสร็จ ท่านก็ให้คนลุกขึ้นมาด่าซ้ำอย่างนั้นหรือ มันก็เป็นเรื่องซึ่งพวกเราถือติด แต่ที่กระผมกับบอกว่าไม่เป็นไรเราต้องให้ความร่วมมือ ที่นี้ผมกราบเรียนท่านประธานอีกครั้งว่า ฉบับนี้บรรยากาศไม่ค่อยเหมือนเมื่อคืนครับ อย่างที่ผมกราบเรียนไปแล้ว เพราะว่าเมื่อคืนฉบับนั้นในกรรมาธิการตกลงพลีพอสมควร ฉบับนี้กราบเรียนท่านประธานอีกครั้งนะครับ ในกรรมาธิการพวกผมเป็นกรรมาธิการก็แทบไม่มีโอกาสพูด เพราะมันทำไม่ได้ครับตามเงื่อนไขเวลาที่ถูกบีบมา แล้ววันนี้มาบอกว่ากรรมาธิการก็พูดไม่ได้ ตรงนี้ก็พูดไม่ได้ มีสภาไว้ทำไมครับท่านประธาน มีสภาไว้ทำไม พวกกระผมยอมรับได้ว่าถ้ากระบวนการเป็นไปอย่างถูกต้อง ใช้เหตุใช้ผลลงกันด้วยเสียงข้างมาก เราก็เคารพครับ แต่อย่าถึงขั้นกับว่ามีเสียงข้างมากต้องการอย่างนี้จะครับ ไม่ต้องใช้เหตุ ไม่ต้องใช้ผลกัน ไม่ต้องบันทึกกัน ผมกราบเรียนท่านประธานอีกครั้งนะครับ ผมก็ขอยืนยันว่าเพียงแค่นายกรัฐมนตรีให้สัมภาษณ์เมื่อเช้าว่าต้องจบวันนี้ ก็แปลว่าทุกอย่างต้องจบวันนี้เท่านั้นหรือ ท่านประธานเป็นประมุขของฝ่ายนิติบัญญัติครับ รักษาศักดิ์ศรีของฝ่ายนิติบัญญัติหน่อยครับ ขอบพระคุณครับ

(นายโสภณ เพชรสว่าง ได้ยืนและยกมือขึ้น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณโสภณเชิญเลยครับ

นายโสภณ เพชรสว่าง (บุรีรัมย์) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผม โสภณ เพชรสว่าง ส.ส. จังหวัดบุรีรัมย์ พรรคไทยรักไทย กระผมไม่อยากจะยืนยันคำพูดของท่านอภิสิทธิ์พูดลักษณะที่ว่า เมื่อนายกพูดแล้วมันจะให้จบวันนี้ต้องจบ และจะมาบังคับสภา ผมกราบเรียนครับเป็นบรรยากาศที่ไม่ควร

ประการต่อมาที่ผมอยากจะกราบเรียน ท่านประธานลองอ่านมาตรา ๕๘ ดูการอภิปราย จริงอยู่ครับในการที่ ผมขออนุญาตอ่านนะครับ ผู้มีสิทธิอภิปรายก่อนคือผู้เสนอญัตติหรือผู้แปรญัตติ แต่ถ้าผู้เสนอญัตติหรือผู้แปรญัตติมีหลายคน ให้ประธานอนุญาตให้อภิปรายได้ก่อนเพียงคนเดียว กรรมาธิการซึ่งเสนอความเห็น กรรมาธิการผู้รับมอบอำนาจจากกรรมาธิการซึ่งเสนอความเห็น หรือสมาชิก หรือกรรมาธิการผู้รับมอบอำนาจจากผู้แปรญัตติ

ซึ่งได้ส่งวนคำแปรญัตติไว้นั้นในชั้นกรรมาธิการให้มีฐานะเสมือนผู้แปรญัตติด้วย กระผมคิดว่า ท่านประธานครับ ในข้อ ๕๘ จะเห็นชัดว่า ไม่ใช่ว่าทุกคนจะต้องพูดได้หมด อย่างที่ประธานวินิจฉัยไปแล้ว กระผมกราบเรียนท่านประธานครับ ถ้าหากว่าการอภิปรายที่ซ้ำซ้อนกันแล้ว ความจริงญัตติเอาเป็นกลุ่มมาแต่ละคนถ้าไม่ซ้ำกันก็อีกเรื่องหนึ่ง เพราะฉะนั้นการที่จะ ดำเนินการประชุมผมว่าถ้าทุกคนพูดคงไม่ได้หรอกครับ

ประการต่อมาที่ผมอยากจะกราบเรียน มาตรา ๗ ร่างเดิมที่รับหลักการมา ที่รับมาแล้วที่กรรมาธิการไปแก้กัน มีเพียงสำนักงานเดียวคือสำนักงานสถิติแห่งชาติที่ตัดออก นอกนั้นท่านประธานดูครับสลับหัวสลับท้ายเฉย ๆ เอาสำนักงานยกขึ้นมาก่อนกรมประชาสัมพันธ์ นอกนั้นเหมือนเดิมหมด ปัญหาที่อภิปรายกันนี้ ท่านประธานลองดูสิครับว่าที่ ไม่เห็นด้วยกับที่ อย่างท่านศาสตราจารย์วิจิตรท่านอภิปราย ท่านว่าควรที่จะอยู่ที่นี้ มันมี อันเดียวครับที่ตัดออกไปอยู่ที่มาตรา ๒๕ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศ เพราะฉะนั้น ผมคิดว่าถ้าการดำเนินการอภิปรายอย่างกระชับ แล้วก็ฟังกรรมาธิการได้ชี้แจง เห็นด้วย หรือไม่เห็นด้วยเพราะอะไร ที่ส่งวนไว้ไม่เห็นด้วยเพราะตรงนี้นั่นก็ไม่ใช่ยาวนัก และที่ผม กราบเรียนท่านประธานลองพิจารณาดูนะครับ ถ้าจากกรรมาธิการทุกคนส่งวนพูดทุกคน กระผมคิดว่าน่าจะไม่ต้องนัก แต่ทั้งนี้ผมกราบเรียนท่านประธานว่าเราก็อยากจะให้การ อภิปรายเป็นลักษณะที่พอสมควร ถ้าอภิปรายซ้ำเราฟังดูแล้วเรารู้ว่าท่านสมาชิกที่ส่งวนที่แปร มานี้ เจตนาอย่างนี้ไม่เห็นด้วยกับที่กรรมาธิการไปตัดออก ส่วนท่านเห็นควรส่งวนว่า จะเพิ่มเติมอะไรนี้ เหตุผลอย่างไรเราก็รับฟัง ถ้ามันซ้ำกันแล้วผมว่าก็พอสมควร มันก็จะปิด อภิปรายได้ แต่ทั้งนี้ไม่ใช่ว่าต้อง ๑๐๐ เปอร์เซนต์ที่ผมกราบเรียน เมื่อเข้าที่ผมกราบเรียน ท่านประธานบอกว่าทุกอย่างมันต้องประนีประนอม ผสมผสานกัน ไม่ใช่ว่าต้องยึด ข้อบังคับเป๊ะ รัฐธรรมนูญเป๊ะ ไม่ใช่ การทำงานผมว่าต้องยืดหยุ่นพอสมควร และผมคิดว่าที่ผม กราบเรียนเพื่อเป็นหลักที่ท่านประธานจะพิจารณา ส่วนจะว่าอย่างไรกันนั้นผมขออนุญาต กราบเรียนประธานแล้วแต่ที่ประชุม ประชุมเป็นใหญ่ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณนิพนธ์ครับ

นายนิพนธ์ บุญญามณี (สงขลา) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม
นิพนธ์ บุญญามณี ท่านประธานดูหน้า ๑๑ สีครับ รายงานการประชุม ผมส่งวน
คำแปรญัตติไว้ ผมเพิ่ม ๔ สำนักงานครับ กับคุณอลงกรณ์ สำนักงานคณะกรรมการ
ส่งเสริมการลงทุน สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาการศึกษานันทนาการ
สำนักงานสภาการเกษตรแห่งชาติ และก็สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการท่องเที่ยว
ซึ่งผมตั้งใจที่จะพูดในเรื่องสภาการเกษตรแห่งชาติ ในเมื่อรัฐบาลไม่ประสงค์ที่จะให้พวกผม
ได้อภิปรายต่อไปตามที่ผมมีเอกสิทธิ์กำลังนี้ ผมขอตรวจสอบองค์ประชุม ขอนับองค์ประชุมครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คืออย่างนี้นะครับ เมื่อคุณนิพนธ์เสนอให้
นับองค์ประชุม ผมขอให้ข้อสังเกตนะครับ

นายนิพนธ์ บุญญามณี (สงขลา) : ท่านประธานครับ ผมเสนอแล้วครับ
ก็ต้องนับนะครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : นับนะนับแน่ ไม่มีปัญหา เพียงแต่ว่าขณะนี้
คนที่ฟังถ่ายทอดอยู่จะได้เข้าใจ แล้วก็เพื่อน ๆ รอบ ๆ สภาจะได้เข้าใจ ว่าการนับองค์ประชุมนี้
มันหมายถึงกรณีที่ไม่แน่ใจว่าในห้องประชุมเรามีสมาชิกพอที่จะพิจารณางานนี้เป็นไปตาม
รัฐธรรมนูญ ตามข้อบังคับหรือเปล่า องค์ประชุมนี้ต้องประกอบด้วยทั้งผ่านค่านและฝ่ายรัฐบาล

นายนิพนธ์ บุญญามณี (สงขลา) : ท่านประธานครับ ผมประท้วง
ท่านประธานครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ

นายนิพนธ์ บุญญามณี (สงขลา) : เมื่อเป็นสิทธิของผมในฐานะสมาชิก
สภาผู้แทนราษฎร ได้รับเลือกจากพี่น้องประชาชน เป็นเอกสิทธิ์ของผม เมื่อผมเสนอแล้ว
ถูกต้องตามกระบวนการของข้อบังคับทุกประการแล้ว ท่านประธานไม่มีสิทธิที่จะมาวินิจฉัย
อย่างอื่นแล้วครับ ท่านไม่ต้องมาสอนแล้วละครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณสอนประธานได้ ทำไมประธานจะสอน
พวกคุณบ้างไม่ได้

นายนิพนธ์ บุญญามณี (สงขลา) : ท่านประธานต้องสอนเวลาอื่นครับ
ท่านประธานเรียนว่าผมสอนท่านประธานนี้ ผิดครับ ผมไม่เคยบังอาจคิดสอนประธาน
เมื่อตอนเช้าผมกับสมาชิกทั้งหมดนี้ขึ้นชมท่านประธานบอกว่า ท่านเมื่อ ๓๐ ปีที่แล้ว
ท่านเป็นบุคคลที่เป็นวีรบุรุษในดวงใจของผม

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาเฉพาะตรงที่คุณเสนอนับองค์นี้ พูดกันตรงนี้
ไม่ต้องพูดเรื่องอื่น คุณพูดมาเลยเรื่งนับองค์

นายนิพนธ์ บุญญามณี (สงขลา) : เมื่อตอนเช้านี้ผมชมท่านประธานว่าเป็น
วีรบุรุษในดวงใจผม

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่ต้องชม ผมบอกแล้วว่าอยู่ด้วยกันไม่ต้องชม
อะไรไม่ดีกว่าเลย

นายนิพนธ์ บุญญามณี (สงขลา) : ที่นี้ท่านประธานครับ ผมเสนอให้นับ
องค์ประชุมนี้ก็ต้องนับละครับ ไม่มีคำที่จะบรรยายเป็นอย่างอื่นแล้ว เพราะคนเข้าใจหมดแล้ว
ท่านผู้ฟังทางบ้านก็เข้าใจครับ เพราะว่าเมื่อเช้าไม่เห็นมีการบรรยายเลยครับหลังจากที่ให้
นับองค์นี้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : นั่งได้ ๆ ยังไม่อนุญาตใครครับ เดี่ยวฟังให้ดีก่อน
ผมต้องวินิจฉัยทางนี้ก่อนทีละราย

พันตำรวจโท ไวพจน์ อภรณ์รัตน์ (กำแพงเพชร) : ท่านประธานครับ
ผม พันตำรวจโท ไวพจน์ อภรณ์รัตน์ พรรคไทยรักไทย จังหวัดกำแพงเพชร ขออนุญาต
ท่านประธานฟังเหตุผลนิดหนึ่งครับ ในการนับองค์ประชุมเป็นอำนาจของท่านประธาน
ที่จะพิจารณาว่า ไม่ใช่เป็นเอกสิทธิ์นี้ที่ต้องนับได้ทุกครั้งไป เพราะฉะนั้นผมว่าที่ท่านประธาน
ดำรินั้นชอบแล้วครับ ขณะนี้การประชุมสภา ผมดูจากสายตาแล้วนะครับ ๓๐๐ คนครับ
ถ้านับอีกครั้งหนึ่ง ๓๐๐ คนนี้ทางฝ่ายโน้นจะมีความรับผิดชอบทางการเมืองอย่างไรครับ
ผมนำเรียนท่านประธานอย่างนี้ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณนั่งได้แล้วครับ ฟังนะครับ คือเนื่องจาก
คุณนิพนธ์เสนอให้นับองค์ประชุม แล้วคุณนิพนธ์บอกว่าผมต้องทำตามโดยไม่ต้องมาทำ

อย่างอื่นหรือพูดอย่างอื่นอีกนี้ ฟังให้ดีนะครับ พอดีคุณนิพนธ์เสนอแบบนี้ ผมก็บอกว่ามันน่าจะไม่มีปัญหา ผมบอกเลยนะครับว่ามัน เพราะฉะนั้นที่คุณประท้วงบอกว่ามันเป็นอำนาจนั้นไม่ใช่เมื่อเขาเสนอให้แบบนี้ต้องนับนะครับ ไม่ใช่อำนาจประธานสภา เป็นอำนาจของสมาชิก เพราะฉะนั้นก็ตอบเสียทีเดียวเลยคุณไวพจน์ แต่ที่ผมพูดต่อเมื่อกี้ ผมให้คุณนิพนธ์ได้สบายใจว่าผมนับแน่ แต่ผมอยากให้คนเข้าใจว่าองค์ประชุมนี้ ในฐานะผมเป็นประธานมันมีกรณีที่สงสัยว่าสภานี้จะดำเนินการโดยไม่ถูกต้องตามข้อบังคับหรือตามรัฐธรรมนูญ เพราะไม่ครบองค์ประชุม อันนี้มันเป็นโมฆะหมด กลัวว่าจะโมฆะทีหลังก็จึงให้นับนับองค์ประชุมนี้มันต้องประกอบด้วยทุกคนที่อยู่ในสภาทั้งหมด คือฝ่ายค้าน ฝ่ายรัฐบาล

ถ้าเราเกรงว่าจะไม่ครบองค์ กลัวกฎหมายเราจะขาดคุณสมบัติ หรือกลัวว่าการกระทำต่อไป จะไม่ถูกกฎหมายรัฐธรรมนูญ เราก็ควรจะนับไปพร้อม ๆ กันทีเดียวทั้งฝ่ายค้านและ ฝ่ายรัฐบาลไม่ใช่เสนอนับปุ๊บแล้วก็เดินออกเพื่อให้มันไม่ครบอย่างนี้มันไม่ใช่การเช็คองค์แล้ว มันเป็นการเช็คที่ว่าฝ่ายรัฐบาลมีอยู่เท่าไร พอจะประชุมต่อไปไหม ถ้าไม่พอก็ไม่ต้องประชุม เอาอย่างนั้นหรือ นี่ผมถามเท่านั้นแหละครับ นับนะนับแน่ คุณชินวรณ์เชิญ

นายชินวรณ์ บุญยเกียรติ (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานครับ

ท่านประธานที่เคารพครับ ผมต้องขอกราบขอบพระคุณท่านประธานที่กรุณายกประเด็นนี้ ขึ้นมาเพื่อทำความเข้าใจก่อนที่จะนับองค์ประชุม กระผม ชินวรณ์ บุญยเกียรติ

พรรคประชาธิปัตย์จากจังหวัดนครศรีธรรมราช กระผมขออนุญาตกราบเรียนท่านประธาน

อย่างนี้ว่า จริง ๆ แล้วมีเพื่อนสมาชิกได้เริ่มต้นในการหารือท่านประธานโดยยกข้อบังคับ

ที่เกี่ยวกับการอภิปราย ซึ่งจริง ๆ ผมคิดว่ามันอยู่ในดุลยพินิจของท่านประธานอยู่แล้วนะครับ

และท่านประธานก็ดำเนินการประชุมมาได้ด้วยดี ผมนี้เป็นห่วงเป็นอย่างยิ่งว่าการที่

เพื่อนสมาชิก ขอประทานโทษที่เอ่ยนามท่านโสภณขึ้นมาในเชิงแนะนำดังกล่าวนั้น

โดยข้อเท็จจริงแล้วผมคิดว่าต้องเคารพสิทธิของแต่ละฝ่ายในการที่จะต้องตรวจสอบกฎหมาย

สำคัญนี้ และท่านประธานต้องยอมรับความเป็นจริงว่ามีสมาชิกส่วนหนึ่งที่เขาสงวนความเห็น

ยังไม่ได้พูด และพวกผมเองซึ่งเป็นสมาชิกส่วนใหญ่ที่จะต้องฟังกรรมาธิการทั้งกรรมาธิการ

เสียงข้างมากและเสียงข้างน้อยเพื่อที่จะแสดงความคิดเห็น และผมเข้าใจว่าเพื่อนสมาชิก

ที่ลุกขึ้นมาหารือหรือชี้แจงกับท่านประธานนั้น ถ้าได้ทบทวนความเป็นจริงท่านก็เคยได้รับ

ฉายาว่าพูดจนสว่างอยู่แล้ว ประเด็นที่ ๒ ก็คือว่าเป็นประเด็นที่ผมอยากจะกราบเรียน

ที่ท่านประธานหารือเมื่อสักครู่นี้เป็นประเด็นสำคัญครับ เพราะว่าการนับองค์ประชุม นั้น

ผมได้เรียนกับท่านประธานว่ามันเป็นเรื่องที่เป็นบทบัญญัติไว้ในกฎหมายรัฐธรรมนูญ

มาตรา ๑๕๕ ซึ่งตรงนี้มีมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง ๒ เรื่องครับ เรื่องแรกท่านประธานบอกว่า

การนับองค์ประชุม นั้นต้องนับทั้งหมด ตรงนี้ผมเห็นด้วยครับ แต่การนับองค์ประชุม นอกจาก

การตรวจสอบองค์ประชุมแล้วเสียงข้างน้อยย่อมมีสิทธิในการที่จะใช้วิธีการนับองค์ประชุม

ในการที่จะต่อสู้กับเผด็จการรัฐสภาในที่ผ่านมา ๆ มา ที่ผ่าน ๆ มานั้น ท่านประธานที่เคารพ

และประการที่ ๒ ที่กระผมอยากจะกราบเรียนต่อไปก็คือว่าการที่จะนับองค์ประชุม นั้น

พันตำรวจโท ไวกจน์ อภรณ์รัตน์ (กำแพงเพชร) : ท่านประธานครับ
ต้องให้หยุดพูดท่านประธานครับ ต้องให้หยุดพูดครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณชินวรณ์ครับ มีคนประท้วงครับ
เมื่อสักครู่นี้คุณเพิ่งแต่ให้ความเห็น ตอนนี้มีคนประท้วงเชิญผู้ประท้วงท่านแรก คุณอดิศรครับ
นายอดิศร เพียงเกษ (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม อดิศร
เพียงเกษ บัญชีรายชื่อ ไทยรักไทย ผมขอประท้วงท่านประธานครับ เพราะท่านประธาน
ปล่อยให้เพื่อนสมาชิกได้ใช้วาจาเสียดื้อ ท่านประธานครับ เรื่องนี้เป็นที่เข้าใจได้แต่เพียงว่า
จะเข้าใจหรือไม่ ผมเคยทำงานร่วมกับทางขวามือผม สมัยก่อนผมเป็นเสียงข้างน้อย
ท่านเป็นเสียงข้างมากท่านก็ลากไป วันนี้ท่านเป็นเสียงข้างน้อยท่านยังจะลากไปอีกหรือครับ
ทุกอย่างที่เรามาทำงานในสภา กฎหมายฉบับนี้ผ่านวาระ ๑ พวกผมไม่ได้ไปสงวน
คำแปรญัตติอะไรเพราะผมเห็นด้วยกับฉบับร่างที่ผ่านวาระ ๑ เมื่อฟังได้ไม่กี่นาทีผมก็พอ
วินิจฉัยได้ว่ากรรมวิธีการเสียงข้างมากเสียงข้างน้อยจะเป็นอย่างไร ท่านครับทำใจเถอะครับ
ถ้าอยากจะได้ว่าสภาการเกษตรนโยบายพรรคประชาธิปัตย์ตามที่เพื่อนสมาชิกว่าไปหาเสียง
มาได้เสียงข้างมากสิครับ คราวนี้พวกผมเป็นเสียงข้างมากต้องการดำเนินนโยบายอย่างนี้
ต้องทำใจครับ ๑๒ ปีแค่นั้นไม่นานครับ

นายชินวรณ์ บุญยเกียรติ (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานครับ ประเด็น
ที่ท่านประธานได้อนุญาตกับผมนั้นยังไม่จบครับ เพียงแต่เป็นบทสรุปสั้น ๆ อีกนิดเดียวครับ
ท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เฉอญเขามีคนประท้วง สรุปให้จบเชิญ

นายชินวรณ์ บุญยเกียรติ (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานที่เคารพครับ
ผมต้องขอขอบคุณว่าเป็นประเด็นที่ผมอยากจะกราบเรียนเป็นบทสรุปนิดเดียวว่า
เพราะประธานเป็นคนยกประเด็นขึ้นมาเองว่าเพื่อที่จะให้ประชาชนที่ได้ฟังการถ่ายทอดวิทยุ
ได้เข้าใจนั้นผมเห็นด้วยกับท่านประธานครับ แต่ว่าในขณะเดียวกันก็คือว่าให้ได้เข้าใจ
เช่นเดียวกันว่าการที่จะรวบรัดในการที่จะอภิปรายนั้นมันมีความจำเป็นที่ฝ่ายค้านเองจะต้อง
ใช้สิทธิในตรงนี้ โดยเฉพาะกรรมวิธีการเองผมได้เรียนกับกรรมวิธีการอย่างชัดเจนแล้วว่า
มีหลายประเด็นที่กรรมวิธีการด้วยกันเอง ท่านประธานครับ ยังมีความคิดเห็นไม่ตรงกัน

๒๒๗

สผ ๔/๒๕๔๕ (วิ.)

วิรุทธย ๗๙/๓

ตามจริงที่สภาใหญ่เรามอบหมายให้กรรมการไปทำนั้นอยากจะให้กรรมการนั้นไปรวบรวม
ความเห็นเป็นเสียงข้างมากและพวกผมจะได้ดูของที่ชัดเจน แต่วันนี้เมื่อไม่มีความชัดเจน
มันก็เป็นความคิดเห็นของสภาที่จะต้องได้แสดงโดยเสรี ไม่ใช่ว่าพอเสียงข้างมากท่านพร้อม
ท่านบอกว่าอย่างนี้ถูกต้อง แต่พอเสียงข้างมากท่านไม่พร้อมท่านบอกว่าทำไมไม่ให้
ความร่วมมือซึ่งกันและกัน ผมคิดว่าเป็นเรื่องที่ไม่ถูกต้อง ผมกราบเรียนด้วยความเคารพครับ

- ๘๐/๑

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เดียวก่อนนะครับ ติดพันนิดหน่อย ไหน ๆ จะทำความเข้าใจกันแล้วนี่

นายโสภณ เพชรสว่าง (บุรีรัมย์) : ท่านประธานครับ ผมถูกพาดพิงเอ่ยชื่อเสียหาย ผมขออนุญาต

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ติดพันนิดเดียว ติดพันทางนี้อยู่ เดียวอนุญาตแน่ คือที่ท่านชินวรณ์บอกว่าสมาชิกเสียงข้างน้อยต้องใช้สิทธิในการเดินออก นี่นะครับ หรือไม่ร่วมอยู่ในที่ประชุมนี้ นั่นคือกรณีวอล์คเอาท์ (Walkout) หมายความว่าไม่เห็นด้วย แล้วก็เดินออก แต่กรณีนี้บองค์ประชุมนี้หมายความว่าสงสัยว่าพวกเราอยู่กันครบหรือเปล่า คือพวกเราหมายความว่าทั้งฝ่ายค้านและฝ่ายรัฐบาลด้วย ถ้าครบก็ทำงานกันต่อไป นี่คือการนับองค์ประชุม กับการวอล์คเอาท์ต่างกันคุณชินวรณ์ เพราะฉะนั้นถ้าบองค์นี้มันก็ถ้าสงสัยก็อยู่นับด้วยกัน แต่ถ้าบอกว่าอย่างนี้ไม่ร่วมสังฆกรรมด้วยแล้ว เพราะอะไรก็ไม่ฟังเราสักอย่าง ก็วอล์คเอาท์ อย่างนี้ก็เป็นกรณีที่เป็นการต่อสู้ของฝ่ายค้านถูกไหมครับ เพราะฉะนั้นเราอยากให้เข้าใจตรงนั้นนะครับ ไม่ใช่ว่าพอเสนอนับองค์บก็เดินออก อย่างนั้นมันไม่ใช่วอล์คเอาท์ มันคนละอย่างกัน คุณนิพนธ์เชิญเลยครับ

นายนิพนธ์ บุญญามณี (สงขลา) : ท่านประธานครับ ผม นิพนธ์ บุญญามณี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ ผมประท้วงผู้อภิปรายเมื่อสักครู่นี้ลุกขึ้นมา กล่าวหาพวกผมได้ลากการประชุม พวกผมเป็นเสียงข้างน้อย วันนี้ท่านเป็นเสียงข้างมาก ประเด็นไม่ใช่อย่างนั้น ท่านกำลังกล่าวหาผมว่าที่ผมทำนี่เพราะว่าผมไม่เคารพเสียงข้างมาก ไม่ใช่ ผมยืนยันกับท่านอดิสรซึ่งได้พูดเมื่อสักครู่นี้จริงท่านอาจจะคิดเอาเองครับเรื่องอย่างนั้น แต่ผมไม่เคยคิด ผมปฏิบัติหน้าที่ของผมภายใต้กรอบกฎหมายรัฐธรรมนูญทุกอย่าง วันนี้ผมสงวนคำแปรญัตติเอาไว้ ผมต้องมีสิทธิ คุณอดิสรต้องลองดูสิครับท่านก็เป็นนักกฎหมายเหมือนกัน วันนี้เราพูดกันด้วยเหตุด้วยผลมาตลอด ทุกอย่างพรรคฝ่ายค้านให้ความร่วมมือ มาตลอดตั้งแต่เมื่อคืน ผมบอกว่าเที่ยงคืนเล็กก็เลิกครับจบ เมื่อตอนเช้าเสียด้วยซ้ำครับ เมื่อคืนตกลงกับผมว่าวันนี้เช้าจะเอากฎหมายปฏิรูปการศึกษามาพิจารณาก่อน เมื่อคืนประสานกับผม อย่างนั้นวิปฝ่ายรัฐบาล ผมก็บอกกับสมาชิกพรรคฝ่ายค้านบอกว่าใครที่ไม่พูดเรื่องปฏิรูประบบราชการก็กลับไปพักผ่อนก่อนเถอะ เพราะว่าพรุ่งนี้ต้องมาเข้าเพื่อที่จะอภิปรายกฎหมาย

ปฏิรูปการศึกษา วิปมาประสานกับผมอย่างนี้ผมก็เตรียมตัว เข้าขึ้นมาท่านประธานเห็นไหมครับ พวกผมพร้อมที่จะอภิปรายกฎหมายปฏิรูปการศึกษาตามที่วิปของรัฐบาลประสานมายังผม ผมปฏิบัติตามนี้มาตลอด พอเข้าเอาเข้าจริงมาในที่ประชุมกลับบอกว่าไม่เอาแล้วตามนั้น ตามที่ตกลงเมื่อคืน เลื่อนวาระขึ้นมา พวกผมก็ไม่ว่า ผมก็ทำหน้าที่เราก็อพร้อมที่จะทำหน้าที่ สิ่งต่าง ๆ ที่ผมทำพวกผมทำการบ้าน ผมเห็นว่ากฎหมายฉบับนี้ถ้าออกไปอย่างนี้พวกผม ไม่เห็นด้วย ผมก็ไปสงวนคำแปรญัตติเอาไว้ ผมแปรญัตติเอาไว้ กรรมการเชิญผมไปชี้แจง ชี้แจงแล้วท่านบอกว่าท่านยังไม่เห็นด้วยผมก็สงวน เพราะฉะนั้นผมจึงประหวังบอกที่กล่าวหา ผมว่าพวกกระผมเป็นเสียงข้างน้อยแล้วยังมาลาก อันนี้ไม่ได้ครับต้องถอนคำพูด ไม่อย่างนั้น ผมเสียหาย เพราะว่าผมกำลังทำหน้าที่ แต่ว่าเสียงส่วนมากกำลังจะปิดปากเสียงส่วนน้อย ไม่ให้พูด เพราะพฤติกรรมที่ท่านทำอย่างนี้ไม่มีความสามารถที่จะให้ผมตีความเป็นอย่างอื่นได้ นอกจากจะบอกว่าตอนนี้จะเอาเสียงข้างมากลากไปไม่ให้ฝ่ายค้านทำหน้าที่ในฐานะเป็น ผู้ที่จะออกกฎหมายในสภาแห่งนี้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาอย่างนี้ครับ คนที่ประหวังนะครับต้องให้ ประธานวินิจฉัยเป็นกรณี ๆ ไป ยังไม่ทันวินิจฉัย พอได้ฟังผิดหูทางนี้ก็ประหวัง พอทางนี้ พุดประหวังเสร็จทางนี้ผิดหูก็ประหวัง ถ้าอย่างนี้มันคงจะสนุกพิลึกนะครับผมว่า แล้วงาน ก็คงจะไม่ได้ แต่ว่าแน่ ๆ ก็คือได้แต่ความเสียหาย ผมคงไม่สนุกด้วยนะครับ ผมจะวินิจฉัย เป็นราย ๆ ไปนะครับ แล้วก็คิดว่าก็ควรที่จะเป็นไปตามข้อบังคับ เอาละครับ เมื่อคุณนิพนธ์ เป็นคนประหวังคุณอดิศร ว่าฝ่ายค้านยังจะมาลากไปหรือไม่ ทำให้คุณนิพนธ์เดือดร้อน

นายนิพนธ์ บุญญามณี (สงขลา) : ท่านประธานเมื่อสักครู่
ยังไม่จบ ขอชี้แจงสั้น ๆ นิดเดียว เพราะฉะนั้นผมจึงยืนยันกับท่านประธานว่า
สิ่งที่ผมประท้วงท่านประธาน ผมยังยืนยันให้ท่านประธานได้นับองค์ประชุม
แล้วยืนยันกับท่านประธานว่านี่คือการ วอล์คเอาท์ ของฝ่ายค้าน และ
ฝ่ายค้านจึงให้ตรวจสอบองค์ประชุมครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ประท้วงเรื่องอะไร

นายนิพนธ์ บุญญามณี (สงขลา) : ก็ผมไม่เห็นด้วย ฝ่ายค้าน
ไม่เห็นด้วยที่ฝ่ายรัฐบาลกำลังใช้เสียงข้างมากลากไปแล้วปิดปากฝ่ายค้านไม่ให้
อภิปรายในสภา ฝ่ายค้านก็บอกว่าถ้าอย่างนี้ไม่สามารถร่วมสังฆกรรมได้ ก็เดินออก
จากห้องประชุม ที่เหลือก็จึงขอนับองค์ประชุมว่าที่เหลืออยู่กันครบหรือเปล่า
ทำผิดอะไรครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ฟังให้ดีๆนะครับ ที่ผมอนุญาตให้คุณ
ขึ้นมาพูดเพราะคุณยกมือประท้วง ตอนแรกฟังแล้วนะใช่ เข้าข้อบังคับเลย
ประท้วงว่าคุณอดิศรกำลังกล่าวหาพวกคุณว่าลากไป แล้วคุณบอกว่าอย่างนี้
เสียหาย เพราะคุณทำหน้าที่ อย่างนี้มีเหตุผลนะครับ ที่จะบอกให้ท่านประธาน
ช่วยระงับความเสียหายโดยให้เขาถอนไปเสีย ถ้าอย่างนี้ผมจะวินิจฉัย แต่ไม่ต้องไป
อธิบายเรื่องจะวอล์คไ่มวอล์คอะไร เพราะผมได้อธิบายจบไปแล้ว แล้วก็นับองค์ประชุม
ก็จะนับ เพราะเรื่องนี้ยังมีอยู่ในสภาอยู่ แต่เพียงแต่ว่าเรื่องประท้วงต้องวินิจฉัยก่อน
ตกลงคุณจะประท้วงหรือไม่ประท้วงคุณอดิศร ถ้าไม่ประท้วงผมจะได้ นับองค์เลย

นายนิพนธ์ บุญญามณี (สงขลา) : ท่านประธานครับ ผมบอกว่า
เดิมผมให้นับองค์ประชุม แล้วคุณอดิศรมาประท้วงผมกล่าวหาผมในทำนองให้ผม
เสียหาย ผมก็ต้องประท้วงคุณอดิศร ในคำประท้วงของผมผมประท้วงท่านประธาน
บอกว่า ณ วันนี้สิ่งที่ผมให้นับองค์ประชุมไว้ท่านประธานต้องนับองค์ประชุม
และผมทำผิดอะไรที่ท่านประธานบอกว่าผมไม่ใช่ประท้วง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็ถูกแล้วไง ก็ผิดตรงที่ว่าประท้วง

๒๓๑

สผ ๔/๒๕๔๕ (วิ.)

รตนา ๘๑/๒

ต้องให้ผมวินิจฉัย

นายนิพนธ์ บุญญามณี (สงขลา) : ก็ผมรอให้ท่านประธานวินิจฉัย
อยู่นี้ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็ไม่เห็นรอเลย ก็เห็นสวนมาทุกที
เอาคุณนั่งลงผมจะวินิจฉัย

นายสุรชาติ ชำนาญศิลป์ (อุดรธานี) : ท่านประธานครับ
ผมขอประท้วงบ้าง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ให้วินิจฉัยก่อนเดี๋ยวค่อยประท้วง
คุณอดิสรครับ เมื่อที่คุณพูดว่าฝ่ายค้านลากไปและเขาประท้วง เขาบอกเขาไม่ได้ลาก
เขาทำตามหน้าที่ ถ้าไปคิดว่าเขาลากเขาบอกเขาเสียหาย เอาตรงนี้คำว่า ลาก ก็ขอ
ให้ถอนเถอะครับ คุณอดิสรครับ

นายอดิสร เพียงเกษ (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม อดิสร เพียงเกษ ผมก็อยากให้บรรยากาศการประชุมเป็นไปด้วยดี เพราะว่า
เรามาจากมือชาวบ้านเช่นกัน ผมไม่อยากให้มีการอภิปรายแบบนิติกรรมอำพราง
คือนิติกรรมจริงรู้อยู่ทางฝ่ายไหนทำอะไร ผมเคยมีประสบการณ์ครับ ในสภาแห่งนี้
ประสบการณ์ของผมฝ่ายค้านไม่มีสักคนเขายังทำงานได้นะครับ อันนั้นยิ่งกว่าเผด็จ
การรัฐสภา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาว่าถอนไปถอนให้จบไปดีกว่าครับ
คุณอดิสรครับ

นายอดิสร เพียงเกษ (บัญชีรายชื่อ) : ผมจึงขออนุญาตที่จะว่า
ถอนคำว่า ฝ่ายค้านดังไปครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมจะได้สั่งนับองค์ประชุมนะครับ
มีคนประท้วงต้องว่าประท้วงให้จบไปก่อน เดี๋ยวนับองค์ค่อยว่ากันทีหลัง คุณสุรชาติ

นายสุรชาติ ชำนาญศิลป์ (อุดรธานี) : ท่านประธานครับ
ผม สุรชาติ ชำนาญศิลป์ ไทยรักไทย อุดรธานี ผมอยากจะเรียนถามท่านประธาน

๒๓๒

สผ ๔/๒๕๔๕ (วิ.)

รัตนา ๘๑/๓

ฝากไปยังเพื่อนสมาชิกที่จะเสนอให้นับองค์ประชุม เมื่อเข้าก็นับไปที่ เหตุผลการเสนอ
นับต้องมีเหตุผลครบท่านประธาน ไม่ใช่พูดอภิปรายมาตราหนึ่ง ครึ่งมาตรา
เสนอนับ ๆ อย่างนี้ทั้งวันก็นับไม่สิ้นสุด ท่านประธานต้องวินิจฉัยว่าเขาเสนอให้
นับองค์ประชุมเหตุผลเพราะอะไร ถ้าไม่พอใจก็ออกจากห้องประชุมไปแค่นี้เอง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมวินิจฉัยนะ ที่คุณประท้วงไม่ได้
เข้าข้อบังคับหรอก ไม่ต้องวินิจฉัย

(นายไสภณ เพชรสว่าง ได้ยืนและยกมือขึ้น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณไสภณถูกพาดพิง ผู้ถูกพาดพิง
มีสิทธิเหมือนผู้ประท้วง เชิญเลยครับ

นายไสภณ เพชรสว่าง (บุรีรัมย์) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ
กระผม ไสภณ เพชรสว่าง ส.ส. จังหวัดบุรีรัมย์ พรรคไทยรักไทย กระผมกราบเรียน
ว่าบรรยากาศในการอภิปรายในวันนี้มันก็เป็นมาด้วยดี ที่ผมนำกราบเรียนท่านประธาน
ถึงข้อบังคับการประชุมข้อที่ ๕๘ ซึ่งตอนนั้นกำลังมีปัญหาอาจจะสับสนเรื่องของ
ผู้สงวนต้องอภิปรายทุกคนหรือไม่ ท่านประธานดูข้อ ๕๘ ข้อ ๖๐ นั้นเป็นเรื่อง
กำหนดเอาไว้ ไม่ได้มีเจตนาที่จะไปก้าวล่วงอะไรทั้งสิ้น และการที่ผมได้รับฉายาไสภณ
พูดจนสว่าง ก็เป็นเรื่องจริง แต่ต้องทำความเข้าใจว่าไม่ใช่ผมไปพูดพร่ำเพรื่อพูดจน
กระทั่งไม่มีเหตุผล ผมอยู่จนตี ๔ ครึ่ง อยู่ตี ๔ อภิปรายในข้อที่ผมต้องการเพื่อ
ประโยชน์ของพี่น้องประชาชน ต้องเข้าใจอย่างนี้ด้วย ไม่ใช่ไสภณพูดพร่ำเพรื่อจนไม่มี
เหตุผลก็ขอทำความเข้าใจตรงนี้ท่านประธาน

๒๓๓

สผ ๔/๒๕๔๕ (วิ.)

ฐานิส ๘๒/๑

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่ต้องถอนหรือ ทำความเข้าใจพอนะครับ
เข้า สุวโรษประท้วงหรือ ต้องยกมือ ยืนขึ้นต้องยกมือ

นายสุวโรษ พะลัง (ชุมพร) : ผมยกมือไม่รู้กี่ครั้งแล้วท่านประธานครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ประท้วงหรือเปล่า ประท้วงไหม

นายสุวโรษ พะลัง (ชุมพร) : ท่านประธานครับ ลูกขึ้นยืนแล้วยกมืออย่างนี้
ประท้วงไหมละครับ ก็ผมประท้วงอย่างไรครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ประท้วงนะ

นายสุวโรษ พะลัง (ชุมพร) : ครับ ที่ผมประท้วงประธานก็เพราะว่าอย่างนี้ครับ
ท่านประธาน เพราะว่าเมื่อสักครู่นี้ท่าน ส.ส. นิพนธ์ บุญญามณี ได้ขอให้รับรองประชุม
ท่านประธานทำอย่างอื่นไม่ได้แล้วครับ ก็คือต้องรับรองประชุมแค่นั้นนะครับ แต่การที่
ท่านประธานบอกว่าปล่อยให้คนโน้นพาดพิงขึ้นมาแล้วแก ผมกลับมองว่าลักษณะอย่างนี้
เป็นการถ่วงเพื่อจะรอคนที่เข้ามาให้ครบหรืออย่างไรครับ ขอขอบคุณครับท่านประธานครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ชี้แจงนะครับ เนื่องจากเขาประท้วงประธาน
นะครับ คือพอคุณนิพนธ์บอกให้รับรองประชุม ผมก็บอกว่าต้องนับ แต่บังเอิญมีคนประท้วง
ข้อบังคับบอกว่า ถ้ามีการประท้วงต้องให้โอกาสคนนั้นก่อน เพราะฉะนั้นเราก็ต้องฟังว่า
เขาประท้วงเรื่องอะไร เมื่อมันจบแล้วก็ดำเนินการต่อไปเรื่องที่จะต้องทำ เรื่องประท้วงต้องให้
โอกาสเขา เรื่องมีอยู่แค่นี้ครับ ถ้าจะรับรองจะให้เอาอย่างไรครับ ถ้ากดบัตรเดี๋ยวก็จะหาว่า
กดเข้ากันอีก จะทำอย่างไรถึงจะให้อำนาจเป็นความจริง ขอหารือหน่อยครับ คุณสุทินครับ

นายสุทิน คลังแสง (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานครับ ผมเรียนอย่างนี้ครับว่า
การรับรองประชุมนั้นวิธีไหนก็ได้ แต่ว่าเพื่อจะเกิดประโยชน์กับประชาชน รักษาเวลาของสภา
ผมก็อยากเสนอให้วิธีกดบัตรนี้แหละครับ แต่ก่อนจะกดบัตรผมขออนุญาตทบทวนนิดหนึ่งว่า
เพื่อนสมาชิกซึ่งขอรับรองประชุมวันนี้อ้างว่าเอกสิทธิ์เพื่อขอรับรองประชุม แต่ก่อนที่จะมาถึง
การใช้เอกสิทธิ์รับรองประชุมนั้น เพื่อนสมาชิกคนหนึ่งใช้เอกสิทธิ์ในการเสนอปิดการอภิปราย
ต้องเคารพเอกสิทธิ์ซึ่งกันและกัน ไม่ใช่มีเอกสิทธิ์เฉพาะการรับรองประชุม แต่เพื่อนซึ่งเสนอ
ปิดการประชุมวันนี้ยังไม่ได้วินิจฉัยเลยครับ ขอปิดการอภิปราย เพราะฉะนั้นเอาละครับไม่เป็นไร
เราไม่ติดใจ เอาเป็นว่าผมเสนอให้มีการรับรองประชุมโดยวิธีกดบัตรเพื่อประหยัดเวลาของ

พี่น้องประชาชนครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าอย่างนั้นก็ให้สมาชิกเข้าประจำที่นะครับ
(ประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

นายสุวโรช พะลัง (ชุมพร) : ท่านประธานครับ ผม สุวโรช พะลัง ท่านประธาน
ผมไม่เห็นด้วยวิธีสอดบัตรเพราะมีการกดบัตรแทนกันครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาอย่างไรครับ

นายสุรชาติ ชำนาญศิลป์ (อุดรธานี) : ท่านประธานครับ ผม สุรชาติ ขอประท้วง
ให้ฝ่ายค้านเขาเดินมาดูครับ เดินมาดูก่อนว่ากำนันสุรชาติอยู่จริงหรือเปล่า เอาอย่างนี้เลยนะครับ
ให้เขามาเดินตรวจสอบได้เลยครับท่านประธาน ฉะนั้นรัฐบาลเชิญมานั่งบัตรใครบัตรมันครับ
เราก็เดินไปดูของเขาด้วย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คือไม่ให้เดินนะครับ ไม่อนุญาตให้เดิน ที่ประชุม
ต้องนั่งประจำที่

นายสุทิน คลังแสง (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานครับ ผมยืนยันที่จะเสนอ
วิธีสอดบัตร แต่เมื่อเพื่อนสมาชิกสักครู่นี้ไม่ยอมรับวิธีนี้กรรมมันชี้เจตนาครับที่กำลังจะทำอะไร
อยากให้ช้าหรืออยากให้เร็ว ผมอยากจะทำให้เรียนอย่างนี้ครับกรรมชี้เจตนา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมขอปรึกษาคุณสุวโรชหน่อยครับ เนื่องจากว่า
คุณสุทิน คลังแสง ให้นับโดยสอดบัตรตัวเลขมันจะได้ออกมาเร็วเพราะเรามีเครื่องคอมพิวเตอร์
แต่ถ้าคุณสุวโรชคิดว่าสอดบัตรนี้เกรงว่าจะมีการกดแทนกัน คุณจะให้ใช้วิธีไหนครับ

นายสุวโรช พะลัง (ชุมพร) : สิ่งที่ท่านประธานได้มีดำริแล้วก็ทำมาก่อนนี้
ผมเห็นว่าเป็นเรื่องที่มีความโปร่งใสที่สุด เพราะฉะนั้นผมยืนยันว่าน่าที่จะให้มีการตั้ง
กรรมการขึ้นมาแล้วก็ตรวจสอบองค์ประชุมเหมือนกับที่เราดำเนินการมาในช่วงเช้า

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : หมายความว่าท่านชื่อใช้ใหม่ครับ

นายสุวโรช พะลัง (ชุมพร) : ครับ

นายสุทิน คลังแสง (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานครับ นิดหนึ่งครับท่านประธาน
ผมเคารพความเห็นกัน แต่ว่าวิธีการสอดบัตร เพื่อนสมาชิกซึ่งกังวลว่าจะมีการกดบัตรแทนกัน
นั้น สื่อมวลชนอยู่รอบนะครับ สื่อมวลชนเป็นพยานอยู่รอบครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คืออย่างนี้ครับคุณสุทินครับ คุณสุวโรครับ เมื่อคุณเสนอขานข้อนี้ต้องมีสมาชิกรับรองไม่ต่ำกว่า ๒๐ คนนะครับ ขอผู้รับรองหน่อยเถอะครับ (มีสมาชิยกยกมือขึ้นรับรอง)

นายสุวโรฯ พะลัง (ชุมพร) : ของผมมีอยู่เยอะครับท่านประธานครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เดี๋ยวให้ผมนับหน่อย เท่าที่นับเวลานี้ไม่ถึงครับ

นายสุวโรฯ พะลัง (ชุมพร) : ถึงครับ ทำไมจะไม่ถึงล่ะครับ ท่านประธานนับดูสิครับถึงไหมล่ะครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เดี๋ยวครับ ทุกคนอยู่ในความสงบนะครับ ผมขอเชิญเจ้าหน้าที่สภาที่อยู่ข้างหน้าไปนับหน่อยสิครับ ขอผู้รับรองครับ

นายสุวโรฯ พะลัง (ชุมพร) : ท่านประธานครับ รับรองกี่คนครับ เหมพอเวลาฝ่ายค้านแล้วท่านประธานปรึกษาจิงเลยนะครับ ความจริง ๕ คนเยอะแยะแล้วท่านประธาน ท่านประธานจะให้ผมยกมาเป็นกองทัพหรือครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครบแล้วครับ เลขานุการดำเนินการครับ เดี๋ยวผมขอเชิญกรรมการนับคะแนนนะครับ

นายไชยยศ จิรเมธากร (อุดรธานี) : ท่านประธานครับ ผมประท้วง
ท่านประธานครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ

นายไชยยศ จิรเมธากร (อุดรธานี) : ท่านประธานครับ ผม ไชยยศ
จิรเมธากร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดอุดรธานี ผมประท้วงข้อวินิจฉัยของประธานครับ
ท่านประธานบอกว่าผู้รับรองต้องมี ๒๐ คน ในข้อบังคับบอก ๕ คนครับ ท่านประธานต้อง
วินิจฉัยก่อนว่าท่านประธานผิดหรือเปล่าครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผิดครับ ผมถึงบอกครบแล้ว เกิน ๕ คน
แล้วเมื่อคืน

นายสุวโรช พะลัง (ชุมพร) : ขอบคุณครับท่านประธานครับ เมื่อท่านประธาน
รู้ว่าท่านประธานผิดข้อบังคับ และท่านประธานรู้จักขอโทษ ผมคิดว่าเป็นเรื่องที่ดี
ขอบคุณครับท่านประธานครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอโทษด้วยครับ

นายโสภณ เพชรสว่าง (บุรีรัมย์) : ท่านประธาน ผมหาเรื่องนิดหนึ่ง
ท่านประธานครับ กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผม โสภณ เพชรสว่าง การที่
นับองค์ประชุมนั้นเป็นอำนาจของประธานที่จะวินิจฉัย กระผมกราบเรียนท่านประธานว่า
ถ้านับโดยวิธีชานซ็อมันใช้เวลานานเสียประโยชน์ของสภาเรา กระผมว่าสอดคล้องก็คือว่า
ใช้ได้อยู่ที่ประธานจะวินิจฉัยครับ ถ้าคุณสุวโรชเสนอมาท่านประธานเห็นตามคุณสุวโรช
แล้วท่านประธานต้องฟังทางนี้ด้วย เป็นอำนาจของประธานครับที่จะวินิจฉัยว่าจะใช้วิธีไหน
นะครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คืออย่างนี้ครับ คุณโสภณครับ เห็นใจเถอะครับ
คือผมก็เห็นด้วยตานั้นนะครับ ใช้คำว่า น่าจะครบ นะครับ แต่ว่าทางฝ่ายค้านที่เขาให้เขื่อนี่
คือเขาสงสัยว่าน่าจะไมครบนะครับ ที่นี้ถ้าผมไปบอกว่าครบแล้วไม่ต้องนับหรอก วินิจฉัย
อำนาจประธานนี้ มันโดนและแน่นะครับ คืออย่างไรก็เมื่อเขาเสนอเขาก็รู้ดีนะครับว่าควรทำ
หรือไม่ควรทำ ถ้าเขาเสนอแสดงว่าเขาควรทำก็เป็นสิทธิ แล้วองค์ประชุมนี้ก็กันไปตาม

๒๓๗

สผ ๔/๒๕๔๕ (วิ.)

พัชรี ๘๓/๒

รัฐธรรมนูญ ผมว่าผมเชิญกรรมการเอาดีกว่าคือนี่จะนับกันทั้งคีนก็นับกันไปนะครับ
สภาจะเป็นอย่างนี้ก็เอา สภาของทุกท่านนะครับ

นายสุทิน คลังแสง (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานครับ ยุติติที่ผมเสนอให้
วิธีนับบัตรนั้นคือยุติที่หนึ่ง แล้วก็คุณสุวโรให้ชานชื่อ ๒ วิธีนี้ต้องวินิจฉัยครับ ท่านวินิจฉัย
ก็ขอเสียงที่ประชุมครับ

นายสุวโร พะลัง (ชุมพร) : ท่านประธานครับ ถ้าผมฟังไม่ผิดท่านประธานเอง
ได้วินิจฉัยไปแล้วนะครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ ใช่

นายสุวโร พะลัง (ชุมพร) : คำวินิจฉัยของท่านประธานถือเป็นที่สุด
จะทำอย่างอื่นไม่ได้อีกแล้วครับ ขอท่านประธานได้โปรดดำเนินการต่อไปเลยครับ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมตั้งกรรมการนะครับ คุณบุญรัตน์ ศรีธเรศ
อยู่ใหม่ครับ เชิญครับ เป็นกรรมการให้หน่อย ยกมือสิครับ เชิญครับ คนที่ ๒ นะครับ
ขอรบกวนคุณสุขุมพงศ์หน่อยครับ เป็นกรรมการนับคะแนนหน่อยเชิญเลยครับ คุณเจือ
อยู่ใหม่ครับ เชิญนับคะแนนครับ ไม่อยู่ ถ้าอย่างนั้นเอาคุณนพดลแทนครับ ท่านสมาชิกครับ
ตั้งใครเป็นก็ไม่มีใครมา พักประชุม ๕ นาที เดี่ยวค่อยขึ้นมาเจอกันใหม่ครับ คืออย่างนี้ครับ
ท่านสมาชิกครับ เมื่อที่ผมบอก ๕ นาทีเร็วไป ผมขออนุญาตสัก ๑๕ นาทีนะครับ เดี่ยวผม
จะลงไปหารือกับหลาย ๆ ฝ่ายนะครับ แล้วค่อยขึ้นมา ถ้าสภาเป็นอย่างนี้มันไปไม่รอด
หรอกครับ นี่ดิฉันว่าเป็นสมัยนี้ ถ้าเป็นสมัยโน้นละก็คงมีคนฮึดไว้แล้วนะครับ เอาไปปลุก
ระดมฮึดไว้แล้ว เพราะว่าดูแล้วมันไม่น่าจะเป็นได้ถึงขนาดนี้ แต่ว่าเอาเถอะเราหารือกัน
เราอยู่ด้วยกันนะครับ เดี่ยวให้วิปฝ่ายรัฐบาลนะครับ ลองไปหารือกับผู้ใหญ่ฝ่ายค้านดู
นะครับ นี่เป็นคำขอร้องของประธานสภานะครับ ให้ลองไปคุยกันดู ผมพัก ๑๕ นาที
เชิญเลยครับ ทำอะไรได้ก็ทำครับ ถ้าทำอะไรไม่ได้ ผมก็ทำหน้าที่ประธานต่อไปครับ

พักประชุมเวลา ๑๗.๐๐ นาฬิกา

เริ่มประชุมต่อเวลา ๑๗.๔๕ นาฬิกา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : พักครบ ๑๕ นาทีแล้วนะครับ ผมจะดำเนินการประชุมต่อ แต่เนื่องจากว่าได้มีสมาชิกผู้มีเกียรติได้เสนอนับองค์ประชุมไว้ ผมอยากจะถามว่า ยังตั้งใจไหมครับ ถ้าไม่ตั้งใจก็จะได้ประชุมต่อครับ ท่านอภิสิทธิ์ครับ

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ คือในช่วงที่พักไปท่านประธานก็ได้กรุณาให้ได้มีการหารือกันเพื่อความเรียบร้อย ผมคิดว่าถ้าท่านประธานจะกรุณาแจ้งว่าผลการหารือเป็นอย่างไรมาก็จะทำให้มันดำเนินการได้ง่ายครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ดีครับ คือโดยมารยาทถ้าไม่ได้พูดกันอย่างนี้ก็จะไม่กล้าไปประกาศให้ทราบ ก็ขอเรียนท่านให้ทราบอย่างนี้นะครับว่า เพื่อให้การประชุมเป็นไปด้วยความเรียบร้อยนี่นะครับ แล้วก็ได้ผลงานนี่นะครับ ทางผมได้ประสานงานกับวิปทั้ง ๒ ฝ่าย ทั้งฝ่ายรัฐบาลและฝ่ายค้านว่ากฎหมาย ๒ ฉบับนี้เสร็จแน่ในสมัยวิสามัญ คืบนี้เนื่องจากทางฝ่ายค้านบอกว่าเครียดมา ๓ วันแล้ว พอเราเริ่มประชุมงบประมาณนะครับ พุธ พฤหัสบดี ศุกร์ เสาร์ นี่นะครับ ก็เป็นไปได้ใหม่ว่าวันอาทิตย์จะขอให้ทางสภาหยุดประชุมวันอาทิตย์เพื่อให้ได้มีโอกาสคลายเครียดบ้าง และก็คืนนี้ขออย่าให้ตึกหรือสว่างเอาสัก ๒๓.๐๐ นาฬิกาพอนะครับ ๒๓.๐๐ นาฬิกาก็เลิกกัน ถ้ายังมีอะไรเหลืออยู่เอาว่าวันจันทร์ให้มาประชุมกันแต่เช้า ๆ หน่อย อย่างไม่ก็เสร็จก่อน ๑๕.๐๐ นาฬิกา เพื่อผมจะได้ลงนามส่งกฎหมายของเราไปสู่วุฒิสภาทัน เราได้คุยกันอย่างนี้นะครับ แล้ววิปก็ตกลงแล้ว เพราะฉะนั้นผมจึงขอดำเนินการการประชุมต่อ นะครับ เชิญกรรมาธิการเข้าประจำที่นะครับ แล้วเมื่อทราบทุกอย่างเป็นอย่างนี้ก็ขอให้เป็นเรื่องของผู้แปรญัตติอภิปราย กรรมาธิการชี้แจงแล้วก็โหวตกันไปตามภาวะที่ดำเนินกันอยู่นะครับ กรรมาธิการเข้าประจำที่นะครับ เมื่อสักครู่นี้ยังค้างมาตรา ๗ อยู่นะครับ ท่านผู้แปรญัตติท่านใด ตัดใจเชิญยกมือเลยนะครับ ผมอนุญาตครับ คุณนิพนธ์เชิญครับ

นายนิพนธ์ บุญญามณี (สงขลา) : ท่านประธานครับ ผม นิพนธ์ บุญญามณี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสงขลา พรรคประชาธิปัตย์ ผมได้ส่งวนคำแปรญัตติในมาตรา ๗ ไว้ดังต่อไปนี้ครับ ผมให้เพิ่มเติมข้อความเป็น (๙) สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาการศึกษาและนันทนาการ

๒๓๙

สผ ๔/๒๕๔๕ (วิ.)

พระราชวรรณ ๘๔/๒

สำนักงานสภาการเกษตรแห่งชาติ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการท่องเที่ยว
ซึ่งคณะกรรมการไม่เห็นด้วยในสิ่งที่จะเพิ่มข้อความนี้ลงไปในมาตรา ๗

- ๘๕/๑

ผมมีเหตุผลที่ต้องกราบเรียนท่านประธานว่า สาเหตุที่ผมจะต้องให้นำเอาสำนักงานสภา
การเกษตรแห่งชาติมาบัญญัติไว้เป็นส่วนหนึ่งของสำนักนายกรัฐมนตรีนั้น ก็เพราะผมเห็นว่า
คนส่วนใหญ่ในประเทศนี้ครับเป็นเกษตรกร ปัญหาของคนส่วนใหญ่ในแผ่นดินนี้ ในปัจจุบันนี้
เราไม่มีองค์กรใดที่จะสามารถแก้ไขปัญหาของคนยากจน ซึ่งเราเรียกกันว่าเป็นเกษตรกรนั้น
ได้ครบวงจร หน่วยงานทั้งหมดที่กระจายอยู่ตามกระทรวง ทบวง กรมต่าง ๆ ในปัจจุบันนี้
ครับ มันอยู่กันหลายกระทรวง แล้วมันกระจายกระจายกันไปปฏิบัติหน้าที่เพื่อที่จะแก้ปัญหา
ให้กับเกษตรกรนั้นทำไม่ได้เลยมีประสิทธิภาพครับ มันต่างคนต่างทำ แต่ว่าในที่สุดคนที่ต้อง
รับผลเดือดร้อนก็คือเกษตรกร ซึ่งเราต้องยอมรับว่าวันนี้คนที่ถือว่าเป็นคนส่วนใหญ่ของแผ่นดิน
คือเกษตรกรนั้น ถ้าถามว่าสภาพฐานะทางสังคมเป็นอย่างไร ฐานะทางเศรษฐกิจเป็นอย่างไร
เราบอกว่าคนกลุ่มนี้ครับเป็นคนกลุ่มที่ยากจนที่สุด คนกลุ่มนี้เป็นคนส่วนใหญ่ของประเทศ
แต่มีรายได้น้อย ถามว่าสาเหตุส่วนหนึ่งเพราะอะไรครับ เพราะว่าสิ่งที่เขาได้ทำอยู่นั้นมันไม่มี
องค์กรกลางที่เข้มแข็งพอที่จะมาดูแลเกษตรกรเหล่านี้ เราจึงคิดกันว่า ณ วันนี้ที่น่าที่จะมี
องค์กรกลางมาทำหน้าที่เป็นการประสานทั้งหมดครับ เป็นการประสานเพื่อที่จะให้องค์กร
ทั้งหมด ให้กระทรวง ทบวง กรมต่าง ๆ ที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับการเกษตร ที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับ
คนส่วนใหญ่ของแผ่นดินนี้ครับ ได้มามีการรวมกันทำเป็นสภาขึ้นมาเพื่อที่จะได้แก้ไขปัญหา
การเกษตรให้ครบวงจรทั้งหมด สิ่งที่ผมกราบเรียนท่านประธานเพราะว่า อาชีพเกษตรกร
ที่ผ่านมาเราขาดประสิทธิภาพ ท่านประธานครับ ในการจัดการปัญหาเรื่องการเกษตร
ไม่ว่าปัญหาเรื่องที่ดินทำกินก็ดี ไม่ว่าเรื่องจำนวนการผลิตก็ดี ผลผลิตขึ้นมาแล้วเอาไปขายก็ดี
จำนวนผู้บริโภคก็ดี การขายการแปรรูปก็ดี ต่าง ๆ เหล่านี้ครับ มันต่างคนต่างทำมาตลอด
เพราะฉะนั้นผมคิดว่าน่าจะไปที่ตั้งสภาเกษตรแห่งชาติขึ้นมา ซึ่งที่จริงแล้วจะกล่าวบอกว่า
เป็นนโยบายพรรคประชาธิปัตย์ ยอมรับครับ สิ่งนี้เป็นนโยบายพรรคประชาธิปัตย์ แต่ว่า
สภาเกษตรนี้ ถ้าหากว่าเราจะได้อึดตามในอดีตที่ผ่านมาท่านลองไปดูสิครับ ประวัติศาสตร์
ของสภาแห่งนี้ครับ ผมขออนุญาตที่ต้องกราบเรียนไปถึงเพื่อให้เห็นย้อนหลังความเป็นมาว่า
มันไม่ใช่ความคิดของพรรคการเมืองเฉพาะพรรคประชาธิปัตย์เท่านั้นที่มีความคิดจะแก้ปัญหา
ของเกษตรกรให้ครบวงจรทั้งหมด ไม่ใช่ต่างส่วนราชการต่างทำอีกต่อไป เราต้องเอาทั้ง
กระทรวงเกษตร กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงการคลัง แล้วก็ทุกหน่วยงาน

ที่เกี่ยวข้องมารวมกันไว้ที่สำนักนายกรัฐมนตรี โดยมีนายกรัฐมนตรีเป็นประธานของกระทรวง
ทบวง กรมเหล่านี้ได้รับมารวมกันไว้ แล้วตั้งหน่วยงานนี้ขึ้นมาให้สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี
สิ่งที่ผมกราบเรียนท่านประธานเบื้องต้นแล้วบอกว่าความคิดนี้ไม่ใช่ริเริ่มขึ้นในสมัยนี้
หรือ ๒ สมัยที่ผ่านมา ผมขออนุญาตประทานกราบเรียนท่านประธานว่า เมื่อวันที่ ๒๗
สิงหาคม ๒๕๒๙ ครั้น ฯพณฯ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ นายกรัฐมนตรีรับ ท่านได้แถลง
ต่อสภาแห่งนี้รับว่าจะให้มืองค์กรที่มารับผิดชอบในการวางแผนกำกับดูแลและแก้ไขปัญหา
ต่าง ๆ ในด้านการผลิต การตลาดและราคา โดยให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะเกษตรกร
มีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ในการแก้ปัญหาของเกษตรกรทั้งหมดให้ครบวงจร -----

นี่เมื่อปี ๒๕๒๙ ฯพณฯ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ ซึ่งขณะนั้น ฯพณฯ ได้เป็นนายกรัฐมนตรี ปัจจุบัน ฯพณฯ เป็นประธานองคมนตรีอยู่ ท่านได้ห้วงใยเกษตรกรทั่วประเทศ ต่อมา ท่านประธานครับ พรรคประชาธิปัตย์ก็โดยท่านสุเทพ เทือกสุบรรณ ก็ดีครับ ในขณะนั้น พรรคประชากรไทยก็ดีครับ นายชัยวัฒน์ พรหมประสิทธิ์ พรรคชาติไทยก็ดีครับในขณะนั้น พรรคของท่านประธานครับ ได้เสนอกฎหมายฉบับนี้เข้ามาในสภา ซึ่งมีการที่จัดทำกันมา ต่อเนื่อง ผมคิดว่าในที่สุดเราได้พิจารณากันมายาวนานพอสมควรแล้วครับ สำหรับกฎหมาย เรื่องสภาการเกษตรแห่งชาติ วันนี้เราต้องทำให้สิ่งที่คิดว่าจะเป็นความหวังของเกษตรกร ทั้งรายใหญ่และรายย่อยทั้งหมดนั้นนะครับ เราไม่เอาเฉพาะรายใหญ่ เราเอาทุกส่วนทุกกรม มารวมเข้าด้วยกันแล้วมีการจัดการที่เป็นระบบ และพี่น้องประชาชนเขาจะได้มีทางออก มีชีวิต มีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น แต่สิ่งเหล่านี้จะทำได้ถ้าเราไม่เอาสำนักนายกรัฐมนตรี เราไม่เอาหน่วยงานนี้มาไว้ในสังกัดของสำนักนายกรัฐมนตรี เพราะอะไรครับ เพราะถ้าเรา เอาสภาเกษตรไปไว้เป็นส่วนหนึ่งของกระทรวงเกษตร เราจะไม่ได้รับความร่วมมือ อย่างเต็มที่จากกระทรวงการคลัง เราไม่ได้รับความร่วมมือเต็มที่จากกระทรวงพาณิชย์ ผู้มีหน้าที่ที่จะต้องเอาสินค้าไปจำหน่ายในต่างประเทศ จะได้รู้สัมพันธ์กันว่าสิ่งนี้ วัตถุประสงค์ อย่างนี้เราควรผลิตเท่าไร ต่างประเทศต้องการเท่าไร เราใช้เงินทุนจากกระทรวงการคลัง เอาแหล่งทุนจากที่ไหนให้เขา สิ่งเหล่านี้มันต้องพิจารณากันเป็นทั้งวงจรรครับ ผมจึงกราบเรียน ท่านประธานว่านี่คือเหตุผลที่ผมไปสงวนคำแปรญัตติ บอกว่าทำไมคณะกรรมการฯ ไม่เอาสภาเกษตร ไม่เอาสำนักงานสภาเกษตรแห่งชาติมาเป็นส่วนหนึ่งของสำนักงาน ในสำนักนายกรัฐมนตรี สิ่งเหล่านี้คือเหตุผลที่ผมต้องการจะกราบเรียนต่อสภาแห่งนี้ ให้สภาได้บันทึกเอาไว้ครับ แม้ว่ากรรมวิธีการเสียงส่วนใหญ่จะไม่เห็นด้วยกับผม แต่วันนี้ ผมเชื่อว่าแนวทางที่ผมนำกราบเรียนท่านประธานเป็นแนวทางที่สภานี้ได้พิจารณาสืบทอด กันมาเป็นระยะเวลาแล้ว ๒๐ กว่าปีแล้วครับ ความคิดของพวกเราน่าที่จะถึงเวลาตกผลึก ได้แล้วสำหรับเรื่องสภาเกษตรแห่งชาติ เราไม่ควรคิดแล้วครับว่าวันนั้นนโยบายเรื่องนี้เป็นของพรรคหนึ่งพรรคใด นโยบายแห่งนี้ สำนักงานแห่งนี้ถ้าเราเขียนกำหนดไว้ในวันนี้ เขียนไว้กำหนดในเวลาที่พักท่านเป็นรัฐบาลนั้นแหละครับ เขาจะบอกว่าพวกท่าน

เริ่มแก้ปัญหาให้กับพี่น้องประชาชนแล้ว นี่คือนสิ่งที่ผมต้องมากราบเรียนสภาแห่งนี้ให้บันทึกเอาไว้ครับ ไมอย่างนั้นปัญหาของพี่น้องประชาชน ของเกษตรกร คนส่วนใหญ่ในแผ่นดินนี้ ไม่มีวันที่จะได้รับการแก้ไขอย่างเป็นระบบ ต่างคนต่างทำอยู่อย่างนี้ พี่น้องเกษตรกรมีแต่หนี้สินครับ เมื่อวานเราผ่านพระราชกำหนดไปล้างการขาดทุนความเสียหายของกองทุนฟื้นฟูไป ๑ ล้าน ๔ แสนล้านบาทครับ เราทำได้ ทำไมเราจะตั้งกองทุนขึ้นมาอีกกองทุนหนึ่ง เพื่อมาแก้ไขปัญหาคความยากจนของคนทั้งประเทศ เราไม่ทำครับ นี่คือนสิ่งที่ผมต้องการจะฟังเหตุผลในกรรมาธิการว่าท่านไม่เห็นด้วยหรือครับแนวทางอย่างนี้ เพื่อแก้ไขปัญหาคของคนส่วนใหญ่ในแผ่นดิน คนที่เราบอกว่าเขาเลือกตั้งพวกเรามาให้นั่งในสภาแห่งนี้เป็นคนส่วนใหญ่ในแผ่นดินนี้ครับ ท่านประธานที่เคารพครับ นี่คือนเหตุผลของกระผมส่วนหนึ่ง ผมจะยกตัวอย่างให้ท่านประธานเห็นครับ เอาเฉพาะเรื่องการประมง วันนี้เราต้องคิดกันแล้วครับว่า เรื่องการประมงทั้งหมดนี้เราจะทำอย่างไรเพื่อให้เราทำได้สามารรถได้เป็นผู้นำที่เราบอกว่าเราจะเป็นครัวแห่งโลกนี้ครับ -----

ยุทธศาสตร์นี้เป็นยุทธศาสตร์ที่ได้ใครมาเป็นรัฐบาลก็บอกว่าจะพยายามทำประเทศไทยให้เป็นครัวของโลก ไม่ว่าตั้งแต่บริษัทใหญ่ ๆ ไปถึงบริษัทรายเล็กรายย่อย เดียวนี้ร่วมมือกันเพื่อที่จะสร้างประเทศไทยให้เป็นครัวอาหารของโลก วันนี้เราต้องคิดอย่างเป็นระบบครับว่าการเลี้ยงกุ้งกุลาดำของพวกเราเนี่ยมันควรมีพื้นที่สักเท่าไร ปีหนึ่งเราควรผลิตกุ้งกุลาดำสักเท่าไรเพื่อจะไม่ให้ราคากุ้งมันไม่มีเสถียรภาพ ปัจจุบันนี้ราคากุ้งกุลาดำไม่มีเสถียรภาพเพราะอะไรครับ เพราะว่าปริมาณบางครั้งก็ราคาดีเราก็ร่วมกันทุกคนหันไปผลิตไปทำนาด้วยกัน ทำนากุ้งจนกุ้งมันมากเกินไป ราคากุ้งก็ตกอีก ในขณะที่เดียวกันเราต้องคิดแล้วนะวันนี้ว่าของที่เรามผลิตขึ้นมาได้เราจะขายประเทศใดบ้าง ตลาดใดในโลกนี้ที่พอจะเป็นตลาดของกุ้งกุลาดำได้ เราจะต้องมีทีมที่ชัดเจนไปเป็นคนประจำ เราจะมีทูตพาณิชย์หรืออะไรก็แล้วแต่ครับ ท่านประธานจะเรียกว่าอะไรก็แล้วแต่ ท่านรัฐบาล ท่านนายกฯ ท่านก็ตั้งอะไรครับ หลายท่านไปเป็น เขาเรียกว่าตัวแทนการค้า นั่นก็คือสิ่งที่เราต้องทำไปให้ครบวงจรทั้งหมดในเรื่องกุ้งกุลาดำ ขณะนี้ผู้เลี้ยงกุ้งกุลาดำของประเทศไทยเรากำลังประสบปัญหาเรื่องราคากุ้งกุลาดำตกต่ำ ใครจะเป็นคนแก้ไขเมื่อมีปัญหาบอกว่า อี้ยู เขาบอกว่ากุ้งเรามีสารพิษ กุ้งเรามียา มีสารที่ไม่ปลอดภัยต่อร่างกายเราต้องมีองค์กรที่มีหน้าที่แน่นอนชัดเจนไปเจรจากับอียูทันทีครับ ไม่ต้องรอให้ราคากุ้งกุลาดำตกต่ำก่อนอย่างนี้เป็นต้นครับ ในขณะนี้ไม่ครับ กุ้งกุลาดำ ๕๐ ตัวต่อกิโลกรัม เมื่อก่อน ๒๕๐ วันนี้เท่าไรครับ ๑๘๐ บาท ๑๐๐ กว่าบาท หรือว่า ๒๐๐ บาทเนี่ยมันอยู่ไม่ไหวครับท่านประธานอย่างนี้เป็นต้นครับท่านประธาน นี่คือตัวอย่าง กุ้งกุลาดำเรามผลิตได้เยอะ เราจะแปรรูปอย่างไร กระทรวงอุตสาหกรรมเข้ามาครับนี่คือความหมายของผม ทำไมใครไม่คิดแก้ปัญหาให้คนจนทั้งประเทศอย่างนี้ให้เป็นระบบ เราต้องคิดเรื่องประมงก็ต้องคิดให้จบให้เป็นทั้งกระบวนการเลยครับ ประมงของเราจะทำกันต่อไปเนี่ยเรามีประมงชายฝั่ง ประมงพื้นบ้าน ประมงชายฝั่ง ประมงนอกลำน้ำ เราจะทำอย่างไรเราต้องคิดกันให้เป็นระบบ วันหนึ่งถ้าประเทศอินโดนีเซียซึ่งตอนนี้เรือประมงของเราทั้งหมดไปจับปลาอยู่ในน่านน้ำของประเทศอินโดนีเซียโดยขออนุญาตเข้าไปบ้าง ไม่ขออนุญาตบ้าง แอบขโมยบ้าง วันหนึ่งการเมืองในอินโดนีเซียมันเปลี่ยนไป ถ้าอินโดนีเซียไม่ให้เรือต่างชาติเข้าไปเอาทรัพยากรของเขา เขาหวงแหนไว้เราจะเอาเรือประมงประมาณ ๔,๐๐๐ - ๕,๐๐๐ ลำที่อยู่ในน่านน้ำ

อินโดนีเซียไปจับปลาที่ไหน เราเคยคิดไหมครับ วันหนึ่งปัญหานี้มันเกิดขึ้นแน่นอน แต่ถ้าเรามี
 สภาการเกษตร สภาการเกษตรนี้ละครับจะเป็นคนคิดแก้ปัญหาทั้งระบบ นี่คือนี่ที่ผม
 กราบเรียนท่านประธานบอกว่าเราได้คิดถึงปัญหานี้หรือเปล่า เราบอกว่าเราเป็นตัวแทน
 พี่น้องประชาชน วันนี้ใครบ้างที่จะคิดแก้ปัญหาให้ประชาชนอย่างเป็นระบบ พี่น้องประชาชน
 ใช้น้ำมัน พี่น้องชาวประมงเขาเป็นผู้ที่ไปหาเราสามารถผลิตกึ่งกุลาดำได้ปีหนึ่งไปส่งออก
 ต่างประเทศเป็นแสนล้าน เรามีรายได้จากการประมงที่ไปจับปลาประมงนอกน่านน้ำไม่ว่า
 นอกน่านน้ำในไทยหรือในน่านน้ำไทยก็แล้วแต่ เป็นหลายหมื่นล้านปี ๆ หนึ่ง แต่ว่าในภาวะ
 การประมงทั้งหมดรัฐบาลไม่ต้องลงทุนอะไรเลยครับให้กับคนเหล่านี้ เราจะดูแลคนเหล่านี้
 อย่างเป็นระบบให้ได้อย่างไร รัฐบาลไม่ต้องไปดูแลเหมือนอย่างกลุ่มอาชีพอื่น กลุ่มอาชีพอื่น
 เขาต้องสร้างถนนไปให้ ต้องลาดยางถนนไปให้ สร้างถนนคอนกรีตไปให้ ประมงเราไม่ต้อง
 ทำถนนในทะเลหรอกครับ เราจะดูแลสวัสดิการเขาอย่างไร วันก่อนเพื่อนผม คุณเจือ ราชสีห์
 บอกว่าเรื่องแรงงานเขามีปัญหา ถ้ามีสภาการเกษตรเราจะรู้ว่าการแก้ไขแรงงานประมง
 อย่างเป็นระบบจะทำได้อย่างไร เราจะเอาแรงงานต่างด้าวมาได้ก็เปอร์เซ็นต์ ถ้าเราเอาคน
 ในประเทศมาทำ เรามีแรงจูงใจอย่างไรจะดึงคนในประเทศเราให้มาทำเรื่องการประมงต่อไป
 วันหนึ่งเราเอาแรงงานพี่น้องจากภาคอีสานมาทำประมง และมันเกิดเหตุการณ์พายุเกยขึ้น
 ความเสียหายครั้งนั้นมันเป็นฝันร้ายของพี่น้องคนไทยไม่กล้าทำประมงอีกต่อไป เราจึงมี
 ต่างชาติเป็นคนต่างด้าวมาทำการประมง ตอนนี้เราจะทำให้คนไทยที่ว่างงานอยู่นี้นะครับ
 มาทำประมงได้อย่างไร เราคิดจะมีแรงจูงใจเขาไหม คิดบอกว่าต่อไปนี้ถ้าใครมาทำเรามีรัฐ
 มีสวัสดิการให้ เพราะรัฐมีแต่เก็บภาษีจากพี่น้องชาวประมง รัฐไม่ทำอะไรให้กับพี่น้อง
 ชาวประมงเป็นล่ำเป็นสันเลยอย่างนี้เป็นต้น ท่านประธานครับ นี่เพียงส่วนหนึ่งเท่านั้น
 เราจะได้ดูว่าถ้าเราจะขดเชยให้พี่น้องชาวประมงให้มีกำลังใจบ้างเรื่องแรงงานเราช่วยเขา
 อย่างไร เรื่องน้ำมันราคาถูกซึ่งเป็นต้นทุนสูงที่สุดในการผลิตของพี่น้องชาวประมงเราจะ
 ช่วยเขาอย่างไร นี่เฉพาะชาวประมงพี่น้องที่ปลูกข้าวเราจะช่วยเขาอย่างไร พี่น้องที่ปลูก
 ผลไม้ไม่ว่าจะเป็นจันทบุรี ตรวด หรือว่าตั้งแต่ชุมพร สุราษฎร์ธานี ไปจนถึงสุโขทัย-ลก
 ปลูกลองกอง เราจะช่วยเขาอย่างไร -----

เราต้องคิดสิ่งเหล่านี้อย่างเป็นระบบ เราจะปล่อยให้กระทรวงใดกระทรวงหนึ่งไปคิดเองทำเองไม่ได้แล้ว เราต้องใช้ที่ท่านบอกว่าท่านใช้ระบบ ซีอีโอ นั่นนะครับ วันนี้ท่านไม่ใช่ ซีอีโอ ที่ใช้กับผู้ว่าราชการจังหวัดใช้ไม่ได้ท่านเอาไปใช้ ซีอีโอ อย่างนี้มันต้องการใช้อำนาจ ซีอีโอ ท่านกลับไม่ใช่ ผมสงสัยท่านประธานครับ เพราะฉะนั้นนี่คือเหตุผลส่วนหนึ่งที่ผมกราบเรียนท่านประธานว่าตอนนี้เราจะต้องมาพิจารณาเรื่องสภาเกษตรกันอย่างจริงจังครับเพื่อแก้ปัญหาให้กับคนยากคนจนในชนบท ผมกราบเรียนท่านประธานเบื้องต้นว่าเมื่อวานเราสภาแห่งนี้อนุมัติให้ธนาคารแห่งประเทศไทยไปออกพันธบัตร ๑,๔๐๐,๐๐๐ ล้านบาทเพื่อมาชำระหนี้กองทุนฟื้นฟูได้ ผมไม่เรียกนะครับว่าคนนี้นั้นคนรวยเราไม่เรียกคนรวยคนจนแล้วครับ แต่เวลาที่เราจะเอากองทุนสักก้อนหนึ่งไปช่วยแก้ปัญหาความยากจนในชนบททำไมเราไม่กล้าทำครับ เมื่อวานเราใช้เวลาในการพิจารณาพระราชกำหนด ๓ ฉบับ ใช้เวลาแห่งนี้ประมาณ ๔ - ๕ ชั่วโมง พิจารณากฎหมายอนุมัติเงินไป ๑,๔๐๐,๐๐๐ ล้านบาทได้ ทำไมวันนี้พอจะมาคิดเรื่องที่จะแก้ไขให้ปัญหาให้คนยากคนจนทั้งประเทศเราไม่คิดทำ เราจะแก้ปัญหาย่างพารากันอย่างไรให้มันมีเสถียรภาพ ไม่ใช่วันนี้ ๓๒ บาท ๓๓ บาท ต่อไปมันลงมา ๑๗ - ๑๘ บาทแล้วก็ไม่มีคนกล้าพูดกันอีก ไม่มีใครกล้ามารับเอาอีก ไม่ก็วันนี้เตรียมไว้ครับยางพารามีปัญหาอีก ปัญหาเรื่องปาล์มที่ผลิตออกมาราคาไม่มีเสถียรภาพ วันหลังก็มีปัญหาอีก ท่านประธานเชื่อผมเถอะครับ เพราะฉะนั้นนี่คือเหตุผลของกระผมที่ผมบอกว่าวันนี้เราต้องมีหน่วยงานเรื่องสำนักงานสภาการเกษตรแห่งชาติมีขึ้นในสำนักนายกรัฐมนตรีเพื่อแก้ไขปัญหาให้พี่น้องเกษตรกรอย่างเป็นระบบมากที่สุด ขอขอบคุณท่านประธานครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายอุทัย พิมพ์ใจชน ประธานสภาผู้แทนราษฎร ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายสมศักดิ์ ปรีดานันท์กุล รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ท่านอาจารย์โกเมศรสักครู่นะครับ มีท่านกรรมาธิการ ถ้าท่านกรรมาธิการยังไม่ได้ชี้แจงผมจะให้สมาชิกที่ได้ขอสงวนคำแปรญัตติไว้ก่อน ท่านเรวัตครับ เชิญครับ
ท่านเรวัต

นายเรวัต สิริกุล (กาญจนบุรี) : ท่านประธานครับ ให้ท่านโกเมศศักดิ์
ก่อนก็ได้ครับ เขาใช้เวลาไม่นานครับ แล้วเดี๋ยวผมต่อนะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่หนึ่ง) : ครับ เชิญครับอาจารย์โกเมศครับ

นายโกเมศ ขวัญเมือง (สุราษฎร์ธานี) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม โกเมศ
ขวัญเมือง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสุราษฎร์ธานี พรรคประชาธิปัตย์ครับ ผมขอ
ขอบคุณครับที่ท่านประธานกรุณาอนุญาตให้ผมได้พูดก่อน ความจริงผมไม่ได้แปรญัตติไว้
แต่เห็นว่าเป็นเรื่องที่พวงมาจากมาตรา ๖ ซึ่งเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับอำนาจหน้าที่ของ
สำนักนายกรัฐมนตรี ซึ่งทางท่านคณะกรรมการวิสามัญได้กรุณาเห็นพ้องตามข้อเสนอ
ของสมาชิกที่ให้มีการเพิ่มเติมอำนาจหน้าที่ว่าด้วยราชการเกี่ยวกับกฎหมายและการพัฒนา
กฎหมายเท่านั้นเองครับ ผมขออนุญาตตั้งข้อสังเกตนิดหนึ่งว่า คำว่า กฎหมายและการพัฒนา
กฎหมายในส่วนความเห็นของผมนั้นคงจะต่างกับบรรดาสมาชิกท่านอื่นที่ได้อภิปรายไปแล้ว
คงไม่ได้ซ้ำ แล้วก็ขออนุญาตที่จะฝากเป็นข้อสังเกตไว้ในมาตรา ๗ ต่อเนื่องไปด้วย คือ (๘)
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เมื่อผมฟังความเห็นของคณะกรรมการวิสามัญที่ได้
เพิ่มเติมคำว่า การเมือง ขึ้นมา ท่านก็คิดว่าต่อไปน่าจะมีหน่วยงานหนึ่งที่ทำหน้าที่รับผิดชอบ
และให้อยู่ในสำนักนายกรัฐมนตรีซึ่งมีหน้าที่ในการวางแผนพัฒนาเกี่ยวข้องกับการเมือง
โดยแยกจากสำนักงานเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ซึ่งผมคิดว่าเป็นหน่วยงานใหม่ซึ่งจะ
จัดตั้งต่อไป ในส่วนสำนักงานกฤษฎีกาผมขอฝากไปยังท่านเลขาธิการสำนักงานกฤษฎีกาด้วย
ท่านรัฐมนตรีพงศ์เทพที่รับผิดชอบด้วย ก็คือในส่วนที่เกี่ยวข้อง คำว่า กฎหมายและการพัฒนา
กฎหมาย ความเห็นของผม ผมคิดว่าคำ ๒ คำนี้มีความหมายที่ต่างกัน ดูเหมือนว่าคล้ายกัน
คำว่า กฎหมาย ในที่นี้ผมเข้าใจว่าเป็นเนื้องาน เป็นหน้าที่ เป็นพันธกิจของสำนักงาน
กฤษฎีกาอยู่แล้ว ก็คือการร่างกฎหมายที่เป็นเครื่องมือของฝ่ายบริหาร คณะรัฐมนตรี หรือ
หน่วยงานอื่น นอกจากนั้นก็มีหน้าที่อยู่แล้วในการตีความกฎหมายในกรณีที่มีปัญหาทับซ้อนกัน
ระหว่างอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการต่าง ๆ หรือแม้แต่ให้ความเห็นทางกฎหมายเมื่อมีการขอ
ความเห็นทางกฎหมายในกรณีที่กฎหมายนั้นมีความคลุมเครือ นี่คือคำว่า กฎหมาย ใน
ความหมาย ผมคิดว่าอยู่ในสำนักงานกฤษฎีกาก็ถูกต้องแล้ว แต่คำว่า ราชการว่าด้วยการ

พัฒนากฎหมาย นี่สำคัญมากครับ ทำไมสำคัญ เพราะว่าผมคิดว่าคำว่า การพัฒนากฎหมาย
ผมถือว่าเป็นวิธีการเพื่อให้ได้มาซึ่งกฎหมายที่ไว้ใช้ในการพัฒนาประเทศ ผมในฐานะที่
อย่างน้อยที่สุดผมสอนกฎหมายว่าด้วยการพัฒนานั้น ผมสอนหนังสือหลายแห่งและเรียนมา
โดยตรงเรื่องกฎหมายว่าด้วยการพัฒนา เราให้ความหมายคำว่า กฎหมายว่าด้วยการพัฒนา
คือกฎหมายที่ตั้งสังคมจากความล้าหลัง และผลักดันสังคมไปสู่ความก้าวหน้า ผลักสังคมไปสู่
การพัฒนา -----

เพราะฉะนั้นผมก็ตั้งข้อสังเกตว่าเราจะจัดตั้งคณะกรรมการขึ้นมาชุดหนึ่งเพื่อลื้อหรือเลียนแบบ คณะกรรมการที่กฤษฎีกามีอยู่แล้ว อย่างเช่นปัจจุบันมีคณะกรรมการแก้ไขปรับปรุงกฎหมาย ที่ล่าช้าเพื่อการพัฒนาประเทศ ที่มีท่านอาจารย์มีชัย ฤชุพันธุ์ ท่านอาจารย์วรศักดิ์ อุวรรณโณ หรืออาจารย์นิติศาสตร์หลายสถาบันเข้ามาร่วมเป็นกรรมการด้วย เพราะฉะนั้น สิ่งที่ผมตั้งข้อสังเกตก็คือว่ากฎหมายในบ้านเรานั้นตั้งแต่สมัยสมบูรณาญาสิทธิราชย์จนถึง ปัจจุบัน ถ้านับรวมกันแล้วจะเรียกว่าเป็น ๖๐,๐๐๐ กว่าฉบับก็ได้ บางฉบับก็ล่าช้าแล้วครับ อย่างเช่นพระราชบัญญัติ เกวียนเทียมวัว วัวเทียมเกวียนอย่างนี้ ๒๔๖๑ มันก็ยกเลิกได้แล้วครับ อย่างนี้เป็นต้น หรือกฎหมายบางฉบับที่ไม่สอดคล้องกับสิทธิเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญรองรับไว้ หรือกฎหมายบางฉบับที่ไม่สอดคล้องกับทางโลกาภิวัตน์ทางเศรษฐกิจการเมืองระหว่าง ประเทศที่ซับซ้อนขึ้น อย่างนี้เป็นต้น เพราะฉะนั้นผมจึงอยากจะเห็นว่า การพัฒนากฎหมายนี้ เป็นเรื่องของสำนักงานกฤษฎีกา หรือเป็นเนื้อหาของคณะกรรมการชุดใหม่ที่ทางเลขาธิการ กฤษฎีกาจัดตั้งขึ้น หรือจะให้อยู่รวมในนั้น ท่านมีกำลังพลพอแล้วหรือไม่ ท่านมีบุคลากรพอแล้ว หรือไม่ ท่านมีความคิดที่จะให้ในคณะกรรมการกฤษฎีกาซึ่งทำหน้าที่ร่างกฎหมายส่วนหนึ่ง ดีความกฎหมายส่วนหนึ่ง ให้คำปรึกษาส่วนหนึ่ง หรือมีคณะกรรมการว่าด้วยการแก้ไขปรับปรุง หรือพัฒนากฎหมายที่ล่าช้า อย่างน้อยที่สุดต้องพบให้ได้ว่าฟังก์ชัน (Function) หรือพันธกิจของการพัฒนาภาษานี้ก็คือการยกเลิกกฎหมายที่ล่าช้า ร่างกฎหมายใหม่ให้สอดคล้องกับ ความต้องการของสังคม ผมคิดว่าถ้ามีหน่วยงานอย่างนี้ขึ้นมา หน่วยงานใหม่ก็ได้ หรือ หน่วยงานที่อยู่ในสำนักงานกฤษฎีกาก็ได้ ผมไม่ขัดข้อง แต่อย่างไรก็ตามผมจะฝาก คุณประโยชน์ของการมีคณะกรรมการแก้ไขปรับปรุงหรือร่างกฎหมายว่าด้วยการพัฒนา อย่างน้อยที่สุดสิ่งที่ได้ประโยชน์ก็คือพรรคการเมืองได้ประโยชน์ครับ พรรคการเมืองได้ประโยชน์ เพราะพรรคการเมืองต่อไปนี้อาจจะขอความเห็นไปยังคณะกรรมการแก้ไขปรับปรุงกฎหมาย ว่าด้วยการพัฒนาประเทศ ว่าท่านมีกฎหมายอะไรที่ท่านค้นพบเพื่อพรรคการเมืองจะได้นำเสนอ ต่อสภา นอกจากพรรคการเมืองได้ประโยชน์ คณะรัฐมนตรีเองก็ได้ประโยชน์ครับ เพราะ คณะรัฐมนตรีจะเห็นหยิบกฎหมายที่ท่านทำงานมาแล้วเสร็จ หรือสรุปมาแล้วเสร็จ ตั้งข้อสังเกต มาแล้วเสร็จนำไปสู่ ครม. เพื่อ ครม. เสนอสภาต่อไป อันนี้ผมคิดว่าเป็นประโยชน์มากในการที่ กำหนดอำนาจหน้าที่ของคำว่า กฎหมายและการพัฒนาภาษานี้ไว้ในอำนาจหน้าที่ของ

สำนักนายกรัฐมนตรีตามมาตรา ๖ แต่สิ่งที่ผมสงสัยว่าสำนักงานกฤษฎีกาจะทำหน้าที่
๒ ประการควบคู่ไปด้วยหรือไม่ หรือทำหน้าที่เฉพาะกฎหมายให้คำปรึกษากฎหมาย ดีความ
กฎหมายเพียงอย่างเดียว หรือจะให้มีความกระตือรือร้นขึ้นมาเพื่อทำหน้าที่เช่นเดียวกับ
ที่ท่านกรรมการท่านอธิบดีได้บอกต่อไปจะให้มีคณะกรรมการพัฒนาการเมือง
เพราะฉะนั้นผมอยากเรียนถามว่าคณะกรรมการกฤษฎีกา บัดนี้มีความพร้อมไหม มีการตั้ง
บุคลากร มีการรองรับงบประมาณ โดยการเตรียมการเพื่อให้สอดคล้องกับอำนาจหน้าที่ของ
สำนักนายกรัฐมนตรีในส่วนของกฤษฎีกานี้หรือไม่ครับ ขอขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านเรวัตครับ

นายเรวัต สิริกุล (กาญจนบุรี) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นายเรวัต
สิริกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดกาญจนบุรี พรรคประชาธิปัตย์ ในมาตรา ๗ นี้ครับ
ซึ่งกระผมได้ขอแปรญัตติไว้ แล้วก็เมื่อทางคณะกรรมการไม่เห็นด้วย กระผมก็ต้องถือโอกาส
สงวนความคิดเห็นเพื่อกราบเรียนต่อท่านประธานต่อสภาแห่งนี้เพื่อพิจารณา กฎหมายฉบับนี้
ครับท่านประธาน ร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดินนี้มีทั้งหมด ๕๖ มาตรา
ผมขอแปรไว้ ๒๒ มาตรา ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการแล้วกระผมก็ไม่ติดใจ
๙ มาตรา ก็เหลืออยู่ ๑๐ กว่ามาตราครับ -----

ในมาตรา ๗ นี้ครับท่านประธาน กระผมได้เสนอให้เพิ่มอยู่ ๔ หน่วยงานด้วยกัน อยู่ใน
 สำนักนายกรัฐมนตรี กระผมมีความเห็นว่าอย่างที่เราเพิ่มนี้ครับ สำนักงานคณะกรรมการ
 การส่งเสริมการลงทุน กระผมมีเหตุผลอย่างนี้ครับ คือการส่งเสริมการลงทุนเป็นนโยบายหลัก
 เป็นนโยบายหลักเกี่ยวกับเศรษฐกิจที่สำนักนายกรัฐมนตรี โดยเฉพาะอย่างยิ่งนายกรัฐมนตรี
 ต้องรับทราบ รับรู้ ต้องรู้เรื่องนี้ครับในการบริหารราชการแผ่นดิน เรื่องเศรษฐกิจเป็นเรื่องสำคัญ
 ก็สมควรที่จะต้องมาอยู่ใกล้ชิดหน่อยเพื่อที่ท่านจะได้ดูแล นี่เป็นเรื่องที่หนึ่ง กระผมจะ
 กราบเรียนเฉพาะในเรื่องที่สำคัญ อย่างในสำนักงานสภาการเกษตรแห่งชาติก็ตาม ซึ่งเมื่อที่
 ท่านนิพนธ์ บุญญามณี ก็ได้กราบเรียนไปแล้ว แต่นอกเหนือจากนั้นกระผมมีเหตุผลอย่างนี้ครับ
 สภาการเกษตรแห่งชาติ ท่านประธานเห็นไหมครับว่า ๕๐ กว่าเปอร์เซ็นต์ของพี่น้องเกษตรกร
 นะครับ หรือพี่น้องคนไทยเรามีอาชีพเกษตรกร และทุกวันนี้ครับ ท่านประธานเห็นไหมครับ
 ปัญหาต่าง ๆ ของพี่น้องเกษตรกรนี้แก้ไขได้ไหม ที่มีอยู่ปัจจุบันนี้กระทรวงต่าง ๆ แก้ไขได้ไหม
 ท่านประธานจะเห็นว่าญาติต่าง ๆ ไม่ว่าพืชผลทางการเกษตรที่ดี ตกต่ำนะครับ พืชผล
 ทางการเกษตรตกต่ำ ไม่ว่าจะเป็นราคาอ้อย ราคาข้าว ราคามัน ราคายาง ล้วนแล้วแต่ตกต่ำ
 เกือบทุกชนิดครับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งผลไม้ อย่างนี้เป็นต้น แล้วแก้ไขได้ไหม แก้ไขได้ไหมครับ
 กระทรวงต่าง ๆ ที่มีอยู่แก้ไขได้ไหม แก้ไขได้เป็นบางส่วน แก้ไขได้เฉพาะในส่วนที่ออกมา
 ครั้งแรกเหลือน้อยแล้ว แต่ในส่วนใหญ่ ๆ พร้อมกันนี้แก้ไขไม่ได้เลย เมื่อเป็นอย่างนี้
 สำนักนายกรัฐมนตรีนี้ครับดูแลทั่วทั้งประเทศ ก็ได้ดูแลแล้วว่าอะไรที่มันตกต่ำ อะไรที่มีเงินที่จะ
 เอาไปดำเนินการเรื่องนี้ได้ เพราะว่างบกลางนี้ครับเป็นงบที่โดยเฉพาะอย่างยิ่งปีที่แล้ว
 ปี ๒๕๔๕ ที่ผ่านมา เพื่อที่จะกระตุ้นเศรษฐกิจ ท่านนายกรัฐมนตรีก็มีโอกาสที่จะช่วยเหลือ
 ในเรื่องนี้ได้ ผมกราบเรียนว่าในปัจจุบันมานี้และที่ที่ผ่านมาก็แล้วแต่ พี่น้องประชาชน
 ทั่วทั้งประเทศละครับ นายกรัฐมนตรีนั้นเป็นที่พึ่งที่หวังของคนทั้งชาติละครับ เพราะฉะนั้น
 ก็อยากจะฝากความหวังตรงนี้ให้กับท่านนายกรัฐมนตรี เพื่อที่จะได้ช่วยเหลือให้เขาที่มีโอกาส
 ได้ทำอาชีพที่มั่นคงยั่งยืน ตรงนี้เป็นเรื่องสำคัญครับท่านประธานครับ เพราะว่ามาจนทุกวันนี้
 ปัญหาพี่น้องเกษตรกรนั้นต้องยอมรับว่าแก้ไขไม่ได้ ยังแก้ไขไม่ได้ ล้มลุกคลุกคลานมาตลอด
 นี่ถือเป็นปัญหาสำหรับพี่น้องเกษตรกร เมื่อเป็นอย่างนี้ความยากจนก็ยังมีอยู่ ความยากจน
 ก็ไม่หายไป กระผมจึงเห็นว่าสภาการเกษตรแห่งชาตินี้ต้องมาอยู่ในมือของท่านนายก

และที่ผมเห็นร่างสภาการเกษตรแห่งชาติ ร่างพระราชบัญญัตินี้ครับ ก็นายกเป็นประธานครับ เมื่อเป็นอย่างนี้ครับ ท่านประธานครับ มันหลีกเลี่ยงไม่ได้ ด้วยเหตุผลอย่างนี้ครับท่านประธาน คณะกรรมการก็ไม่เห็นกับผมด้วย ผมก็ไม่เข้าใจ เรื่องอย่างนี้ไม่เอา สำคัญนะครับกลับไม่เอา ผมอยากจะฟังว่าเพราะอะไร แล้วถ้าปล่อยไปอย่างนี้ ปล่อยไปตลอดอย่างนี้ พี่น้องเกษตรกรเดือดร้อนมาอีกนี้แล้วจะแก้ไขได้ไหม ตอบหน่อยสิครับคณะกรรมการนี้ตอบหน่อย แก้ไขได้ไหมที่ไปอยู่ในหน่วยงานอื่นนี้ เกิดปัญหาโรงเรียนขึ้นมานี้ครับ ข้าวเปลือกตกต่า นะครับ มันล้าปะหลังตกต่า ข้าวโพดตกต่า แม้กระทั่งขิงตกต่า ยางพาราตกต่า แก้ไขได้ไหมครับ ผมมั่นใจว่าแก้ไขไม่ได้ เมื่อแก้ไขไม่ได้ทำไมไม่เอาไปไว้ในสำนักนายกรัฐมนตรีหรือให้นายกรัฐมนตรีดูแล ตรงนี้ผมเชื่อมั่นว่าแก้ไขได้ เพราะท่านมีพร้อมทุกอย่าง สำคัญที่สุดคือท่านมีเงินพร้อมนะครับ ผมอยากจะฟังครับ อยากจะฟังคณะกรรมการทั้งหลายนี้ครับว่าทำไมนะครับ แล้วก็อยากจะฟังว่าถ้าเป็นอย่างนี้ ปล่อยไปอย่างนี้ครับ ท่านคิดได้ไหมว่า พี่น้องเกษตรกรจะได้รับความช่วยเหลือและก็ช่วยเหลือได้ นี่คือสิ่งที่สำคัญ ผมอยากจะฟังครับ ฟังจริง ๆ ครับ ยังไม่หมดครับท่านประธาน แป๊บเดียว

อีกอันหนึ่ง สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการท่องเที่ยว ตรงนี้ก็เป็นเรื่องสำคัญ เพราะท่านนายกรัฐมนตรี โดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านนายกรัฐมนตรีคนปัจจุบันนี้เห็นว่าการท่องเที่ยวนี้มีความสำคัญยิ่ง เพราะว่าเงินตราของต่างประเทศในฐานะที่เราไม่ต้องลงทุนมาก แต่เงินตราของต่างประเทศ ตรงนี้ก็เป็นเรื่องสำคัญที่ท่านจะต้องผลักดันต่าง ๆ ได้ดูแลอย่างใกล้ชิด รายได้ของประเทศนั้นเป็นเรื่องสำคัญ เศรษฐกิจเป็นเรื่องสำคัญ ท่านต้องรับรู้เงินจะเข้ามาทางไหน ท่านมีโอกาสไปต่างประเทศ ไปดูแล -----

ผมจึงอยากจะเห็นนะครับว่าสิ่งที่กระผมกราบเรียนมานี้เป็นเหตุเป็นผลนะครับ ท่านประธานครับ เหตุผลของกระผมถ้าหากว่าท่านกรรมาธิการเห็นว่าฟังได้ก็ช่วยกรุณาเพิ่มเข้าไปสำนักนายกรัฐมนตรี แต่ถ้าฟังไม่ได้ต้องมีเหตุผลชี้แจงด้วยว่าท่านจะสามารถรับประกันได้ใหม่ว่าพี่น้องเกษตรกรจะไม่เดือดร้อน ขอขอบคุณท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : เชิญคุณพีระพันธุ์ครับ

นายพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค (กรุงเทพมหานคร) : ขอขอบคุณท่านประธานครับ ผม พีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค กรุงเทพมหานคร ประชาธิปัตย์ ในมาตรา ๗ ท่านกรรมาธิการ ก็ได้ปรับปรุงแก้ไข ถึงแม้ว่าจะไม่ได้แตกต่างไปจากร่างเดิมมากนักนะครับ แต่ว่าก็เป็นประเด็นที่ผมมีความสงสัยอยากจะสอบถามที่กรรมาธิการได้ปรับปรุงแก้ไขไปนะครับ ความจริงท่านประธานครับ มันจะต้องสอดคล้อง กลับมาที่มาตรา ๖ สักนิดหนึ่งก่อน ตรงที่เมื่อสักครู่ท่านกรรมาธิการได้มีการปรับคืนเอาภารกิจกลับเข้าไป ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการภารกิจเกี่ยวกับกฎหมายและการพัฒนากฎหมาย ภารกิจการติดตามและประเมินผล การปฏิบัติราชการ การปฏิบัติภารกิจพิเศษ ถ้าหากว่าเป็นดังนี้ ท่านประธานครับ ผมเห็นว่า ร่างเดิมของรัฐบาลที่ผ่านเข้ามาในวาระแรกของเรา ท่านประธานจะเห็นว่าในภารกิจต่าง ๆ ที่นำกลับเข้ามาแล้วมันเป็นภารกิจที่สอดคล้องกับตัวองค์กรในมาตรา ๗ ที่ผมได้กราบเรียน ท่านประธานไปเมื่อสักครู่

ประเด็นที่ผมอยากจะสอบถามประเด็นแรกก็คือว่า เราจะเห็นได้ชัดว่าภารกิจ การติดตามและประเมินผล การปฏิบัติราชการ ถ้าดูให้สอดคล้องมันประหนึ่งเหมือนกับภารกิจเดิมของสำนักงานสถิติแห่งชาติ ซึ่งในขณะนี้เท่าที่ผมเห็นของคณะกรรมการ ท่านโยกไปอยู่กระทรวงเทคโนโลยี ถ้าหากว่าเรามาดูภารกิจโดยตรงผมไม่เข้าใจว่าเหตุใดทางกรรมาธิการถึงโยกไปอยู่ที่กระทรวงเทคโนโลยีและสารสนเทศ เพราะว่าภารกิจของ กระทรวงด้านนั้นผมเข้าใจว่าไม่ได้เกี่ยว แต่อาจจะเป็นเรื่องของการใช้เครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ หรือเครื่องมือทางคอมพิวเตอร์รูปแบบใหม่เข้ามา จริงอยู่ครับท่านประธานครับ ในเรื่องของภารกิจของสำนักงานสถิติแห่งชาติต้องมีอุปกรณ์เครื่องมือ ดังนี้ แต่ว่าการที่เราดูภารกิจ เราไม่ได้ดูว่าเขาใช้เครื่องมืออะไรแก่การทำภารกิจนะครับ เราต้องดูภารกิจว่าเขาทำอะไร

ถ้าหากว่าเราดูภารกิจว่าเขาต้องทำอะไร ท่านประธานครับ เผอิญผมไม่ได้จะไปเห็นพ้องกับท่านกรรมาธิการเสียงข้างน้อยที่สงวนคำแปรญัตติไว้ เพียงแต่เห็นว่าภารกิจเดิมมันสอดคล้องกลับมาเป็นคู่ ๆ แล้วก็ภารกิจที่สำนักงานสถิติแห่งชาติได้ปฏิบัติมาจนปัจจุบันก็เป็นภารกิจซึ่งควรจะเป็นภารกิจที่อยู่ในส่วนกลาง อย่างที่กรรมาธิการเสียงข้างน้อยได้กล่าวไป ซึ่งในส่วนนี้มันก็ควรจะเป็นส่วนที่เราต้องยอมรับว่าสำนักนายกรัฐมนตรีฐานะเปรียบเหมือนกับหนึ่งกระทรวง เพียงแต่ว่ากระทรวงอื่น ๆ เป็นกระทรวงเฉพาะด้าน แต่สำนักนายกรัฐมนตรีจะเปรียบเสมือนกับศูนย์กลางของทุกเรื่อง เพราะฉะนั้นอะไรก็ตามที่เราต้องการให้เป็นอยู่ที่จุดศูนย์กลางมันก็ควรจะมาอยู่ที่สำนักนายกรัฐมนตรี เพื่อที่เขาจะสามารถใช้ขีดความสามารถหรือว่าขอบเขตภาระหน้าที่ ภารกิจอำนาจต่าง ๆ ของสำนักนายกรัฐมนตรีในการที่จะปฏิบัติภารกิจให้ลุล่วงไปได้ ซึ่งถ้าหากเป็นเช่นนี้ท่านประธานลองนึกดูนะครับว่าสำนักงานสถิติแห่งชาติเขาไม่ได้ทำหน้าที่ในเรื่องของที่จะรวบรวมสถิติด้านใดด้านหนึ่งโดยเฉพาะ แต่เป็นเรื่องของทุก ๆ เรื่อง ดังนั้นถ้าหากว่าไปอยู่ที่กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศแล้วนี้ ท่านประธานไปดูวัตถุประสงค์เป้าหมายในนั้น ท่านประธานจะเห็นได้ชัดว่ามันไปอยู่เรื่องเดียวทางด้านนั้น แต่ว่าภารกิจของสำนักงานสถิติแห่งชาติตรงนี้นั้นมันไม่ได้เป็นเรื่องใดเรื่องหนึ่งเรื่องเดียว ดังนั้น เมื่อทางกรรมาธิการนำภารกิจติดตามและประเมินผลการปฏิบัติราชการมาแล้วมาอยู่ตรงนี้ ก็ควรจะเอาตรงนี้กลับมาด้วย เพื่อที่เขาจะได้ทำหน้าที่ด้านนี้แต่ไม่ได้หมายความว่าทำหน้าที่ประเมินผลติดตามปฏิบัติราชการแต่เพียงอย่างเดียวนะครับ ให้มันมีภารกิจใกล้เคียงสอดคล้องกันเหมือนเดิม ส่วนท่านจะเพิ่มอย่างไรก็สุดแล้วแต่

ในเรื่องที่ ๒ ท่านประธานครับ ที่ผมอยากจะสอบถาม เพราะมันมีความแตกต่างเท่าที่ผมตรวจสอบเมื่อสักครู่นี้ มีอยู่ที่มาตราเดียวคือ มาตรา ๗ ครับ -----

คือว่าถ้าท่านประธานดูในหน้าต่อไปของเอกสารที่ท่านประธานได้กรุณาแจกพวกผมนี้ นะครับ จะเห็นว่าในหน้าถัดไปจะเริ่มต้นที่สำนักงานหรือหน่วยงานที่ (๓) แต่ว่าข้างบนนั้น ท่านจะเขียนว่าส่วนราชการที่อยู่ในบังคับบัญชาขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี ผมเข้าใจครับ ถ้าพูดอย่างนี้ ท่านกำลังจะอธิบายว่าก่อนหน้านี้ใน (๑) (๒) ก็คือสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีและ กรมประชาสัมพันธ์ซึ่งอยู่ใน (๒) ก็คือว่า ๒ หน่วยงานนี้ ไม่ได้ขึ้นกับนายกรัฐมนตรี ก็คือ ในระเบียบราชการปัจจุบัน ก็คือหมายความว่าไปผ่านสำนักปลัด คือหมายความว่า กรมประชาสัมพันธ์ก็ต้องไปขึ้นกับสำนักปลัด สำนักนายกรัฐมนตรี แต่ผมเห็นว่า สำนักปลัดนายกนี้ ปกติมันก็ต้องขึ้นกับตัวรัฐมนตรี นั่นก็คือนายกรัฐมนตรีไม่ใช่หรือครับ ด้วยเหตุอะไรครับถึงได้ต้องมาย่อขึ้นม่ออีกอันหนึ่งและเขียนหัวข้างบนไว้ว่า ส่วนราชการ ที่อยู่ในบังคับบัญชาขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี แล้วก็ไล่ตั้งแต่ (๓) (๔) (๕) (๖) (๗) ลงมา จนถึง (๑๐) คือประมาณ ๘ ส่วนราชการ ถ้าดูอย่างนี้ก็จะทำให้เห็นชัดเจนแบ่งแยกกันว่า (๓) ถึง (๑๐) เป็นหน่วยราชการที่ขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี ถ้าในภาษาราชการผมก็เข้าใจว่า ส่วนราชการเหล่านี้ไม่ได้ผ่านปลัด รายงานตรงต่อท่านนายกรัฐมนตรีนะครับ อย่างที่ผม กราบเรียนท่านประธานครับว่า แล้วสำนักปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีไปขึ้นกับใคร กรมประชาสัมพันธ์พอเข้าใจครับ กรมประชาสัมพันธ์ไปขึ้นอยู่กับสำนักปลัดได้ แยกออกมา อย่างนี้ก็แปลว่ากรมประชาสัมพันธ์ไม่ได้ไปขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี ไปขึ้นผ่านไปที่สำนักปลัด แต่สำนักปลัดไปขึ้นกับใคร ตรงนี้ผมมีเหตุผลสนับสนุนครับ ถ้าท่านประธานกรุณาดู ในมาตราอื่น ๆ ต่อไป ผมขอยกตัวอย่างที่ใกล้ที่สุดก็คือมาตรา ๑๑ ของกระทรวงการคลัง ต่อจากมาตรา ๑๐ ท่านประธานจะเห็นว่าเริ่มต้นมาก็บอกว่า กระทรวงการคลัง มีส่วนราชการ ดังต่อไปนี้ ท่านก็ไล่ตั้งแต่ (๑) ลงมาถึง (๑๐) ๑. สำนักงานรัฐมนตรี เห็นไหมครับ ๒. สำนักงาน ปลัดกระทรวง ถ้าเอาตรงนี้ย้อนกลับไปที่มาตรา ๗ ท่านประธานจะเห็นว่าสำนักงานรัฐมนตรี มันก็เปรียบเสมือนกับสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีนั่นเอง แต่ว่าศักดิ์และสิทธิของ ภารกิจหน้าที่แล้วก็จะสูงกว่่าที่สำนักนายกรัฐมนตรีไม่เป็นไร แต่เราพูดถึง ภารกิจงานเหมือนกันใช่ไหมครับ สำนักงานรัฐมนตรีกับสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ต่อไปท่านประธานครับ รองจากสำนักงานรัฐมนตรีใน (๒) สำนักงานปลัดกระทรวง สำนักงาน ปลัดกระทรวงนี้ก็จะเปรียบเทียบได้เหมือนกับสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีนั่นเอง

และถ้าท่านประธานดูตรงนี้ต่อไปเรื่อย ๆ ซึ่งผมจะไม่อ่านตรงนี้นะครับ แต่ท่านประธานเปิดดูได้ว่ามาตราอื่น ๆ ของทุกกระทรวงที่เป็นมาตรา ๒ รองจากมาตราแรกของทุกหมวดจะแบ่งเป็นแบบนี้ชัดเจน ไล่ตั้งแต่ (๑) (๒) (๓) ไล่ลงมาตั้งแต่สำนักงานรัฐมนตรี สำนักงานปลัด ไล่กันมาอย่างนี้ แล้วความเป็นจริงร่างเดิมที่รัฐบาลส่งเข้ามาจะมีแบ่งเป็นกลุ่ม กลุ่มภารกิจ ด้านนั้นด้านนี้ กลุ่มภารกิจด้านรายได้ ซึ่งผมก็ยังไม่ถึงมาตรานั้นนะครับ แต่ก็ไม่เข้าใจว่า ดัดทำไม เพราะอะไรครับ เพราะว่ามันสอดคล้องกับสิ่งที่รัฐบาลพยายามอธิบายในการ เสนอบประมาณด้วยซ้ำไปว่าต่อไปนี้จะแบ่งภารกิจ เราจะมีกำหนดวัตถุประสงค์ เป้าหมายชัดเจน ความจริงแบ่งอย่างนั้นจะมีประโยชน์ต่อการตรวจสอบการใช้จ่ายงบประมาณ ตามวัตถุประสงค์เป้าหมายถูกต้อง แต่ไม่เป็นไรครับ ถ้าเราไม่มุ่งตรงนั้นท่านประธานจะเห็นว่า ไล่ลงมาตั้งแต่ (๑) ถึง (๑๐) ไม่เห็นต้องไปเขียนในมาตราอื่นเห็นไหมครับ ว่าตรงนี้ขึ้นตรง ต่อรัฐมนตรี ตรงนี้ไม่ได้ขึ้นตรงนะครับ ที่ทำให้ผมสงสัยเพราะในมาตราอื่น สำนักงานปลัด อยู่ต่อจากสำนักงานรัฐมนตรี อย่างที่ผมกราบเรียนท่านประธานเมื่อเปรียบเทียบกับแล้ว สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี กับสำนักงานปลัด สำนักนายกรัฐมนตรี มันก็เปรียบเสมือน เท่ากันเห็นไหมครับ เพราะฉะนั้นตรงนี้มีแปลกขึ้นมา เพราะเมื่อดูอย่างอื่นแล้ว ผมเข้าใจครับ อย่างเช่น สำนักงบประมาณอย่างอะไรพวกนี้นะครับ โอ.เค. เราจะแยกออกมา ตรงนี้บอกว่าเป็นขึ้นตรง ไม่ผ่านปลัด ก็คล้าย ๆ ที่เป็นอยู่ปัจจุบัน แต่ที่ผมไม่เข้าใจก็คือว่าทำไม สำนักงานปลัดถึงไม่มาขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี เหมือนส่วนอื่นที่เขียนไว้ ถ้าหากว่าในมาตรา ๗ ตรงส่วนนี้ท่านประธานครับ เขียนไว้เหมือนมาตราอื่น คือไล่ลงมาเหมือนมาตราอื่น คือ (๑) (๒) (๑) ก็เป็นสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ๒. สำนักงานปลัดกระทรวง ๓. กรมประชาสัมพันธ์ อย่างนี้ โอ.เค. ผมเข้าใจ มันก็เหมือนกับที่อื่นว่าตรงส่วนนี้ขึ้นกับนายกรัฐมนตรีเหมือนกัน แต่ผ่านในระบบราชการนะครับ แต่ว่าพอมาตรงที่ท่านมาเอาสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี แยกออกมาอยู่ในส่วนนี้ บังคับบัญชาขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรีอย่างนี้ มันจะแตกต่างกับ มาตราอื่น ท่านประธานพอจะเห็นแล้วนะครับ -----

ที่นี้เรื่องต่อไปท่านประธานครับ เรื่องต่อไปก็คือว่าในส่วนที่ผมได้สอบถามทางกรรมการไว้ในมาตราผ่านมาคือมาตรา ๖ ว่าในเรื่องที่ท่านกรรมการไปเพิ่มคำว่า การเมือง ขึ้นมานี้มันหมายถึงอะไร ท่านกรรมการก็ได้พยายามอธิบายชี้แจงให้พวกเราฟังว่า หมายถึงเกี่ยวกับด้านของการพัฒนาการเมือง ไม่ได้ไปยุ่งเรื่องการเมืองอะไรหรอก แต่ทราบเรียนท่านประธานด้วยความเคารพครับว่า ท่านประธานลองนึกดูว่ากฎหมายนี้ เราไม่ได้อ่านกันอยู่แค่นี้ และที่เราพูดคุยกันวันนี้ก็ไม่ได้มีประชาชนฟังกันครบทุกคน และที่ฟังกันแล้ว พูดกันแล้วก็บันทึกไว้ไม่มีใครมาเปิดอีก คนชาวบ้านที่ไปอ่านอยู่ดี ๆ ก็นึกว่า เอ๊ะ ไปยุ่งอะไรกับการเมือง มันจะทำให้ไม่เข้าใจกันไปอีก เผอิญท่านกรรมการก็ชี้แจงว่า เออ ตรงนี้มันหมายถึงด้านของการพัฒนาการเมืองนะครับ ก็มีความกระจำไปในระดับหนึ่งในมาตรา ๖ แต่ถ้ามาดูใน (๓) ใส่กันไปจนถึง (๑๐) แล้วมองกลับมาในมาตรา ๖ ที่กำหนดภารกิจ ท่านประธานก็พอจะเดาออกได้ว่าสำนักงานนี้คือภารกิจตรงนี้ที่เขียนไว้ในมาตรา ๖ สำนักงานนี้คือภารกิจตรงนี้ในมาตรา ๖ ที่นี้ท่านประธานลองมาดูสิครับว่าใน (๑๐) สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ตรงนี้ก็คือสำนักงานปัจจุบันที่มีอยู่ครับ เขาทำภารกิจหน้าที่คือพัฒนาเศรษฐกิจสังคมแห่งชาติ เราก็เรียกกันอยู่อย่างนี้ คนที่อยู่ที่นี่ก็มีความรู้ความสามารถอย่างนี้ ที่นี้ปัญหาก็คือว่า เมื่อมาตรา ๖ กำหนดการพัฒนาการเมืองเอาไว้ มันจะไปอยู่ที่หน่วยงานไหนท่านประธาน เพราะว่าในแต่ละอันที่ดูกันนี้นะครับ มันไม่ได้สอดคล้องกับข้างหน้าเลย ผมยกตัวอย่าง ท่านประธานฟังนะครับ อย่างเช่น สำนักข่าวกรองแห่งชาติอย่างนี้ ก็คงจะไม่ได้มาเกี่ยวอะไรกับการพัฒนาการเมือง สำนักงบประมาณ ก็คงจะไม่ใช่ เพราะเราไม่ได้มุ่งเน้นเรื่องเอาเงินไปให้การเมือง สำนักงานสภาพความมั่นคงแห่งชาติก็ไม่ใช่ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ยิ่งไม่ใช่ใหญ่เลย เว้นแต่จะบอกว่าจะออกกฎหมายการเมืองอย่างเดียว ออกตั้งพรรคการเมืองอย่างไร จะยุบกันอย่างไร ซึ่งก็คงไม่ใช่ สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนยิ่งไปยุ่งกับการเมืองไม่ได้ใหญ่ พอมาดูชื่อ คณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ อ้าว เอาการเมืองไปพัฒนาตรงไหน เห็นไหมครับ ครั้นจะไปดูบอกว่าไม่ใช่ ไปอยู่ที่สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ไปกันใหญ่เลย เลขาธิการคณะรัฐมนตรีหน้าที่ดูแลการประชุม พอไปบอกว่าอย่างนั้นไม่ใช่ไปอยู่สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ที่นี้กลายเป็นเรื่องว่าเอาแล้วสิ เอางบประมาณไปเรื่องการเมืองหรือ

เพราะใคร ๆ ก็รู้ว่าเลขาธิการนายกรัฐมนตรีอยู่เรื่องของการเมือง การเมืองเต็มรูปแบบ ถูกไหมครับ ถ้ามองกลับไปอีกหน้าหนึ่งไปอยู่ (๒) หรือกลายเป็นอยู่กรมประชาสัมพันธ์ ที่นี้ก็เหมือนที่ผมอภิปรายในมาตรา ๖ เลย กลายเป็นว่าต่อไปนี้กรมประชาสัมพันธ์กลายเป็น กรมโฆษณาชวนเชื่อเพื่อการเมืองหรือ มันยิ่งไปกันใหญ่ เพราะฉะนั้นตรงนี้ต้องทำความเข้าใจว่าภารกิจการพัฒนาการเมืองท่านจะไปอยู่ตรงไหน ถ้าหากว่าท่านจะบอกว่าไปอยู่ใน (๑๐) คือสำนักงานพัฒนาคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เพื่อให้เกิด ความชัดเจนมันน่าจะเป็นสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง แห่งชาติหรือเปล่า ซึ่งถ้าเป็นอย่างนั้นมันก็ครอบคลุมเหมือนกับที่เขียนข้างหน้า แต่ปัญหาก็จะเกิด ปัญหาที่จะเกิดก็คือว่าผู้ที่จะเป็นเลขาธิการหรือเป็นเจ้าหน้าที่ในนี้ต้องมีความรู้ ความชำนาญด้านการเมืองด้วยนะ วันนี้เราใช้ผู้ที่มีความรู้ ความชำนาญด้านเศรษฐกิจเป็นหลักอยู่ที่นี้ เห็นไหมครับ เพราะฉะนั้นถ้าหากว่ามีอย่างในมาตรา ๖ ที่เขียนไว้ผมไม่ได้ว่า เราจะส่งเสริมระบอบประชาธิปไตย แต่ควรจะมีสำนักเพิ่มมา ควรจะมีสำนักพัฒนาการเมือง แยกออกมาให้ชัดเจนอีกสัก ๑ สำนักไหมครับท่านประธาน มันจะได้ถูกต้องและสอดคล้อง กับมาตรา ๖ เห็นไหมครับ ที่นี้ถ้าท่านประธานมาดูที่เขียนไว้ตอนะครับ ผมขอยกตัวอย่าง ท่านประธานในเรื่องสำนักข่าวกรองแห่งชาติ กับอีกอันหนึ่งครับขอพูดไปพร้อม ๆ กันคือ ใน (๗) ก็คือสำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ ๒ เรื่องนี้เหมือนเรื่องเดียวกันแต่ไม่ใช่ สำนักข่าวกรองแห่งชาตินี้ก็เหมือนกับทำงานไปเพื่ออะไรครับ เพื่อให้ประเทศมีความมั่นคง เหมือนกัน ถ้าเราไม่รู้ว่าใครจะมาทำอะไรเรา ใครเข้ามาในประเทศเรา มาสอดแนมอย่างไร มันก็กระทบความมั่นคง แต่ถ้ามองอย่างนั้นก็ไม่ต้องแยกเป็นสำนักอีกสิครับก็อยู่สำนักงาน สภาความมั่นคงได้ แต่มันไม่ใช่ เพราะภารกิจตรงนั้นมันไปเน้นเรื่องการข่าว ที่นี้พอมาดูใน (๗) สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาตินะครับ สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติไม่ได้ไป เน้นเรื่องงานการข่าวเหมือนสำนักข่าวกรอง แต่เน้นวิธีการดูว่าใครมันจะลงมือทำอะไร เราจะ ป้องกันอย่างไรนะครับ ภาคเหนือ ภาคใต้ ภาคตะวันตกตรงนี้ที่กำลังมีปัญหายุ่งบอย ๆ ขณะนี้ในภาคตะวันตกนี้มีใครมาสอดแนมอย่างไร สำนักข่าวกรองก็ส่งข่าวประสานงานกัน อันนี้เป็นการทำงานหน้าที่ที่ประสานงานกัน -----

แต่ปัญหาวันนี้ครับ ท่านประธานครับ ที่ผมอยากทราบเรียนท่านประธานเพราะว่าในมาตรา ๖ เขียนไม่ชัด และเราก็ผ่านมาแล้ว มันก็มีอีกทางที่จะทำให้เกิดความชัดเจนได้ในมาตรา ๗ ก็คือว่าภารกิจที่ผมคิดว่าวันนี้ทั่วโลกกำลังตื่นตัวมากเลย ตื่นตัวมากก็คือว่าภารกิจที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันเหตุร้ายจากการก่อการร้าย เพราะฉะนั้นเราควรที่จะเพิ่มบทบาทภาระหน้าที่ในส่วนนี้ให้กับ ๒ ส่วนราชการนี้มากหรือน้อยอย่างไร ถ้าหากว่าไม่มีการเปลี่ยนแปลง ท่านประธานครับ ผมคิดว่าท้ายที่สุดทั้ง ๒ ส่วนราชการที่มีกฎหมายอยู่แล้วนะครับท่านประธาน เขาก็จะบอกว่าทุกอย่างก็มาตรา ๖ เหมือนเดิม มาตรา ๗ (๕) ก็เรียกชื่อเราเหมือนเดิม (๗) ก็ยังเรียกเราเหมือนเดิม ไม่มีอะไรต้องเปลี่ยนแปลง เพราะฉะนั้นในส่วนนี้ผมคิดว่าอย่างสำนักข่าวกรองแห่งชาติมันน่าจะเป็นลักษณะ ขอยกตัวอย่างเช่น เปลี่ยนเป็นสำนักข่าวกรองและต่อต้านการก่อการร้ายแห่งชาติดีไหมครับ เขาจะรู้ว่าข่าวกรองเขานี้ภารกิจเพิ่มไม่ใช่แค่ไปเช็คข่าว ๆ วันนี้มันต้องมีเรื่องของ การป้องกันและต่อต้านเรื่องการก่อการร้ายแล้ว สหรัฐอเมริกาเห็นไหมครับเขาก็เริ่มมาแล้ว เมื่อก่อนเขาไม่เคยคิดว่าใครจะบุกเข้ามาในบ้านเขา ไม่ทันตั้งตัว พอตั้งตัวเสร็จเกิดเหตุก็ตั้งสำนักงานออกมาชั่วคราว วันนี้เห็นว่าการนี้มันใหญ่แล้วมันต้องไประดับกระทรวงก็ไปตั้งเป็นระดับที่จะเรียกว่ารัฐมนตรี ซีเคทารี (Secretary) เขาเทียบเท่ารัฐมนตรี เห็นไหมครับ นั่นแหละครับคือการพัฒนา คือการปฏิรูป แต่ของเรามาตรา ๖ ก็ไม่ได้เขียนภารกิจให้มันชัดเจน มาตรา ๗ ก็ไม่ได้ปรับเปลี่ยนชื่อ ที่นี้จะเอาไปทำอะไรละครับถ้ามันมีความจำเป็น ใน (๗) ท่านประธานครับ สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติมันน่าจะเพิ่มไหม ว่าสำนักงานสภาความมั่นคงและความปลอดภัยแห่งชาติ เพราะว่าวันนี้ผมคิดว่าความมั่นคงแห่งชาติเมื่อก่อนเรามองด้านเดียวครับ มองด้านของภัยผู้ก่อการร้าย ตรงนี้ถือกำเนิดเกิดมาในช่วงอย่างนั้น คอมมิวนิสต์บ้างอะไรบ้าง แต่วันนี้มันไม่ใช่แค่ความมั่นคงแห่งชาติอย่างนั้นแล้ว มันเรื่องของความปลอดภัยด้านอื่น ๆ ของประเทศด้วย เพราะฉะนั้นภารกิจตรงนี้ชื่อมันจะเป็นตัวกำหนดภารกิจ ผมถึงได้ทราบเรียนท่านประธานว่า ด้วยเหตุดังนี้ฝากท่านกรรมาธิการลองพิจารณา แล้วที่น่าเป็นห่วงที่สุดก็คือที่เรื่องการเมืองละครับ ท่านต้องแยกมาเพิ่มอีกสักสำนักได้ไหมครับลองหารือกันดู ให้เป็นสำนักงานพัฒนาการเมืองแห่งชาติได้ไหมครับ มันได้รู้ว่าไม่ใช่พรรคใดพรรคหนึ่งเพื่อปฏิรูประบบการเมืองอะไร ถ้าท่านจะเอาก็ออย่างนั้น แล้วก็ที่สำคัญท้ายที่สุดท่านประธานครับ

สำนักสุดท้ายผมเป็นห่วงอยู่เสมอก็คือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ก็แบบเดียวกับ ๒ - ๓ สำนักที่ผมบอกเมื่อสักครู่นี้คือว่าวันนี้เมื่อสักครู่นี้ผมก็ไม่อยากให้อยู่ยาวในมาตรา ๖ ที่ท่านกรรมาธิการชี้แจงว่า ที่ผมยื่นข้อเสนอว่ามันน่าจะสามารถมีภารกิจที่จะคอนซอลลิเดท (Consolidate) กฎหมายได้ ท่านทำได้ผมรู้ครับ ทำได้ เพียงแต่ว่าท่านทำได้ในแง่ข้อเสนอ แต่ท่านไม่มีอำนาจทำเอง หรือทำให้มันเกิดความเป็นจริง เพราะกฎหมายที่เสนอมานั้นไม่ใช่ เป็นของท่าน เป็นของคนอื่น เขาให้ท่านเป็นคนคิดตรวจดูสถิติถูกต้องไหน แต่ว่าที่ผมเรียนตรงนี้ก็เพื่อที่จะให้กำหนดเป็นภารกิจ ถ้าเราปรับเปลี่ยนชื่อให้ชัดเจนแต่ละด้านแต่ละสำนักที่ผมกราบเรียนท่านประธาน เขาก็ได้ไปดูกฎหมายที่เราอยู่มันสอดคล้องไหม ถ้าไม่สอดคล้อง ก็ไปเสนอให้อำนาจเสีย เพราะฉะนั้นตรงนี้แหละครับท่านประธาน สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกามันน่าจะปรับเปลี่ยน ให้เขามีบทบาทภารกิจหน้าที่ ให้มีอำนาจที่จะคอนซอลลิเดทกฎหมายเวลาเข้าสู่สภา ท่านประธานต่อไปไปเป็นรัฐมนตรีกระทรวงไหนเสนอมาน่าจะไป กฤษฎีกาบอกไม่ได้ละ ถ้ากฎหมายของท่านประธานเข้ามา ไม่ได้ไปแก้ของกระทรวงไหน กระทรวงนี้ใช้ไม่ได้ ต้องเอาอันโน้นมานี้ กฤษฎีกาต้องมีอำนาจไปบอกว่าให้เข้ามาทำได้ ถ้าอย่างนี้ผมคิดว่างานตรงนี้ก็จะเป็นโดยลุล่วง ก็ฝากท่านกรรมาธิการลองพิจารณาดูครับ ตามที่ผมได้เสนอท่านดูนะครับ ขอกราบขอบพระคุณท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ก่อนที่ท่านกรรมาธิการจะชี้แจง ผมบอกพวกเราวันนี้ครับ ที่สนใจฟุตบอล หมดครั้งแรกตุรกีนำเกาหลีได้ ๓ ต่อ ๑ นะครับ เชิญครับท่านชัยวัฒน์

นายชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนศานต์ (กรรมาธิการ) : เรียนท่านสมาชิก สภาผู้แทนราษฎรดังนี้ครับ คือสำหรับงานประเมินผลที่บางท่านถามนะครับ จริง ๆ แล้ว มันจะเป็นงานของการตรวจราชการของสำนักปลัดนะครับ ส่วนวิธีการเขียนว่าทำไมถึง ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีนี้ขึ้นตรงกับนายกรัฐมนตรีด้วยหรือเปล่า ทำไมไม่เขียนล่วงหน้าว่า อย่างนั้น อันนี้ทางกรรมาธิการแก้ไขเพราะอยากให้สอดคล้องกับการเขียนในกรณีของ กระทรวงยุติธรรมกับกระทรวงอุตสาหกรรมครับ ถ้าท่านกรุณาลองพลิกไปดูในมาตรา ๓๓ ของกระทรวงยุติธรรม ซึ่งหมายความว่ามีส่วนราชการตามปกติขึ้นมาก่อน คือสำนักงาน รัฐมนตรีกับสำนักงานปลัดกระทรวงนะครับ ส่วนราชการที่ขึ้นตรงจะไปไว้ท้ายสุดนะครับ กรณีของกระทรวงอุตสาหกรรมก็แบบเดียวกัน กรรมาธิการก็เลยไปปรับเปลี่ยน สำนักนายกรัฐมนตรีให้เขียนแบบเดียวกันด้วย สำนักปลัดนั้นไม่ต้องเขียนว่าขึ้นตรงต่อ รัฐมนตรีครับ เพราะเป็นตัวองค์กรสูงสุดของกระทรวงจะขึ้นตรงต่อรัฐมนตรีอยู่แล้ว ตามที่ เขียนไว้ในกฎหมายระเบียบบริหารราชการแผ่นดินครับ ก็เลยไม่จำเป็นต้องเขียนซ้ำไว้ตรงนั้น อีกนะครับ

ที่นี่สำหรับข้อสังเกตเกี่ยวกับงานของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาครับ ผมอยากจะเรียนอย่างนี้ว่า ภารกิจในการทบทวนกฎหมายล้าหลังก็ดี พัฒนากฎหมาย ที่สังคมต้องการก็ดี มีอยู่ครับ แล้วก็ได้บัญญัติอยู่ในกฎหมายของคณะกรรมการกฤษฎีกา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมเมื่อปี ๒๕๓๕ นะครับ มีกรรมการพัฒนากฎหมายเกิดขึ้น แต่ว่างาน ตรงนั้นยังเดินออกมาได้ช้าครับ ทั้งนี้ เพราะว่าประเทศไทยยังขาดนักวิจัยทางกฎหมาย อยู่จำนวนมากทีเดียวครับ เพราะฉะนั้นงานวิจัยที่ออกมาตรงนี้จำนวนจะน้อยนะครับ เพราะฉะนั้นการพัฒนาก็ต้องขึ้นกับบุคลากรกับเรื่องงบวิจัยเพิ่มขึ้นครับ อาจจะต้องเป็น อย่างนั้น ก็ฝากท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรไว้ด้วยนะครับ

สำหรับกรณีคำถามอื่น กรณีของสำนักงานงบประมาณ จริง ๆ แล้วในการพิจารณา ก็มีการพิจารณาอยากจะปรับเหมือนกันนะครับว่าส่วนนโยบายจะอยู่ในสำนักนายกรัฐมนตรี แต่ส่วนในการบริหารอย่างอื่นจะไปกระทรวงการคลัง แต่รูปภาพจะยังไม่ลงตัวดีนักนะครับ เพราะฉะนั้นก็ประสงค์ให้พัฒนาเป็นขั้นเป็นตอน ก็ยังคงมีสำนักงานงบประมาณอยู่ในสำนักนายกรัฐมนตรีไปก่อน จนกว่าจะมีการปรับเปลี่ยนเรื่องวิธีการงบประมาณให้ชัดเจนเป็น อย่างอื่นนะครับ

สำหรับที่มีข้อสังเกตเกี่ยวกับเรื่องของสำนักงานสภาเกษตรแห่งชาตินะครับ อันนี้อยากจะเรียนว่าตัวนั้นคงจะต้องมีกฎหมายขึ้นมาก่อนว่าสภาเกษตรแห่งชาตินี้ องค์ประกอบเป็นอย่างไร เป็นเกษตรกรล้วน ๆ หรือจะมีอุตสาหกรรม พาณิชย เข้าไปปน ในนั้นหรือไม่ แล้วการทำงานเป็นอย่างไร เพราะฉะนั้นคงจะต้องปรับเปลี่ยนไปตามขั้นตอน คือเมื่อมีการจัดตั้งสภาเกษตรแห่งชาติเมื่อไรแล้ว ก็คงจะต้องตั้งสำนักงานอันนั้นขึ้น ส่วนรูปร่างเป็นอย่างไรก็คงจะอยู่ในกฎหมายว่าด้วยการนั้นนะครับ

ส่วนที่เหลืออย่างอื่น อยากจะเรียนว่ากรณีของสำนักงานคณะกรรมการ ส่งเสริมการท่องเที่ยวนั้นนะครับ ทางกรมการพิจารณาตอนนั้นเห็นว่า จริง ๆ แล้ว การปฏิบัติงานของ ททท. มีความคล่องตัวอยู่มากเพราะเป็นรัฐวิสาหกิจ เพียงแต่ว่า ประสิทธิภาพและการทำงานกับบุคลากรถ้าได้ปรับเปลี่ยนให้ขยายตัวที่ดีขึ้น มีประสิทธิภาพ มากขึ้น ก็คงจะรองรับทางด้านการท่องเที่ยวได้นะครับ ดีกว่าจะมาตั้งเป็นส่วนราชการ อีกส่วนราชการหนึ่งนะครับ

ส่วนงานอื่นที่มีการเสนอว่าควรจะอยู่ที่นี้หรือไม่ ทางคณะกรรมการพิจารณา อย่างนี้ครับว่า สำนักนายกรัฐมนตรีนั้นจะต้องเป็นหน่วยงานซึ่งรับผิดชอบงานบริหาร กับงานทั่วไป งานจัดทำนโยบายนะครับ งานงบประมาณ ระบบราชการ บุคคล กฎหมาย แล้วก็การติดตามประเมินผลกับภารกิจพิเศษ อันนี้คือรูปร่างลักษณะที่ควรจะเป็นของ สำนักนายกรัฐมนตรีนะครับ เพราะฉะนั้นก็พยายามลดหน่วยงานอื่นที่ไม่เกี่ยวข้องโดยตรง ในระบบนี้ออกนะครับ แล้วก็กระจายไปอยู่ในกระทรวง ทบวง กรมที่เกี่ยวข้องโดยตรงมากกว่า

อันนี้โดยสรุปก็เป็นอย่างนั้น เพราะฉะนั้นเลยมีการนำงานต่าง ๆ ที่หลายท่านเสนอไปอยู่ใน
กระทรวง ทบวง กรมอื่นครับ ก็โดยสรุปทางกรรมาธิการก็ยื่นตามร่างที่เป็นอยู่ขณะนี้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่หนึ่ง) : ผมคิดว่าพอสมควรแล้วนะครับ ท่านสมาชิกครับ

นายพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานครับ ขออนุญาต
นิดครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่หนึ่ง) : คุณพีระพันธุ์ครับ ท่านไม่ได้เป็นผู้แปรญัตติไว้ด้วย ท่านอภิปรายในส่วนที่
คณะกรรมาธิการได้มีการแก้ไข ก็ตอบไปแล้ว เพราะฉะนั้นตรงนี้ผมคิดว่าพอสมควรแก่เวลาแล้ว
ผมจะถามมติต่อที่ประชุมนะครับ

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่หนึ่ง) มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ) .

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่หนึ่ง) : ผมจะถามมติต่อที่ประชุมนะครับว่า ท่านสมาชิกท่านใดเห็นด้วยกับกรรมาธิการ
ที่ได้มีการแก้ไข ก็โปรดกดปุ่ม เห็นด้วย ส่วนท่านสมาชิกที่เห็นด้วยกับสมาชิกที่ได้ขอแปรญัตติ
แล้วก็สงวนความเห็น โปรดกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย เชิญใช้สิทธิครับ

(สมาชิกทำการเลียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่หนึ่ง) : ผมขอปิดการลงคะแนนเสียงนะครับ เจ้าหน้าที่รวมคะแนนด้วยครับ
ผลการลงคะแนนเสียงนะครับ เห็นด้วยกับกรรมาธิการที่ได้มีการแก้ไข ๓๓๙ ท่านนะครับ
แล้วก็ไม่เห็นด้วย ๕๒ ท่าน งดออกเสียงไม่มี ไม่ลงคะแนนเสียง ๑ ท่าน เพราะฉะนั้นจะถือว่า
ที่ประชุมแห่งนี้เห็นด้วยกับกรรมาธิการที่ได้มีการแก้ไข เชิญท่านเลขาธิการต่อครับ

นางศิริลักษณ์ บัณบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : หมวด ๒
 กระทรวงกลาโหม ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๘ ไม่มีการแก้ไข มีกรรมวิธีการขอสงวนความเห็น
 และมีผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
 คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านกรรมาธิการที่สงวนความเห็น ท่านสาทิติย์ครับ

นายสาทิติย์ วงศ์หนองเตย (กรรมาธิการ) : ท่านประธานครับ ผม สาทิติย์
 วงศ์หนองเตย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะกรรมาธิการเสียง
 ข้างน้อยผู้สงวนความเห็นในคำแปรญัตติ ในมาตรา ๘ นี้จะเป็นเรื่องเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่
 ของกระทรวงกลาโหม ซึ่งผมเห็นว่าการบัญญัติไว้ในส่วนซึ่งเป็นบทบัญญัติของกฎหมายใน
 มาตรานี้มีความบกพร่อง และอาจจะเป็นความบกพร่องซึ่งเป็นสาระสำคัญของกฎหมายที่ไป
 เกี่ยวพันกับถ้อยคำในรัฐธรรมนูญ และอาจจะทำให้เกิดความเข้าใจที่ผิดพลาด เหตุผลก็คือว่า
 ในกฎหมายมาตรา ๘ ที่บัญญัติเรื่องของอำนาจหน้าที่กระทรวงกลาโหมนั้นได้บัญญัติเอาไว้
 ในร่างกฎหมายฉบับนี้ซึ่งกรรมาธิการเสียงข้างมากไม่ได้แก้ไขเลยไว้อย่างนี้นะครับว่า
 กระทรวงกลาโหมมีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการป้องกันและรักษาความมั่นคงของ
 ราชอาณาจักรจากภัยคุกคามทั้งภายนอกและภายในประเทศ การรักษาผลประโยชน์แห่งชาติ
 สนับสนุนการพัฒนาประเทศและราชการอื่น ก็ว่าไปนะครับ ตามที่กฎหมายกำหนด ในขณะที่
 พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม ปี ๒๕๓๔ ในมาตรา ๗ กระทรวงกลาโหมมี
 บัญญัติเอาไว้สั้นกว่านี้ คือบัญญัติเอาไว้ว่ากระทรวงกลาโหมมีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการ
 ป้องกันและรักษาความมั่นคงของราชอาณาจักรจากภัยคุกคามทั้งภายนอกและภายใน
 ประเทศ นั้นหมายความว่าร่างกฎหมายฉบับนี้มีการปรับปรุงถ้อยคำเพิ่มเติมจากร่างกฎหมาย
 เดิมในปี ๒๕๓๔ ที่นี้ถ้อยคำที่เพิ่มเติมนี้ นั้นหมายความว่า เป็นการไปบัญญัติให้กระทรวง
 กลาโหมนั้นมีอำนาจหน้าที่เพิ่มขึ้น หรือแสดงเจตนารมณ์ที่ชัดเจนขึ้น ถ้อยคำที่เพิ่มเติมคือ
 อะไร ไปเพิ่มเติมเรื่องของการรักษาผลประโยชน์แห่งชาติ สนับสนุนการพัฒนาประเทศ
 บังเอิญ ๒ ถ้อยคำ คือ ผลประโยชน์แห่งชาติ กับ การพัฒนาประเทศ นี้ไม่มีในกฎหมายเดิม ก็
 เลยไปมีการดูกันว่าถ้อยคำลักษณะนี้น่าจะมาจากไหน ก็ไปเจอว่าในรัฐธรรมนูญในหมวด ๕
 แนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐในมาตรา ๗๒ ได้บัญญัติเอาไว้แบบนี้ครับท่านประธาน ผมขอ
 อนุญาตท่านประธานได้อ่านว่า รัฐต้องจัดให้มีกำลังทหารไว้เพื่อพิทักษ์รักษาเอกราช

ความมั่นคงของรัฐ สถาบันพระมหากษัตริย์ ผลประโยชน์แห่งชาติ และการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข คำถามที่ถามในชั้นกรรมาธิการก็คือว่า ถ้อยคำที่บัญญัติเพิ่มมาเป็นการรักษาผลประโยชน์แห่งชาติและสนับสนุนการพัฒนาประเทศ นั้นมาจากไหน เมื่อดูกันแล้วที่มาที่ไปก็น่าจะมาจากมาตรา ๗๒ ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ในหมวดแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ ถ้าเป็นเช่นนั้นคำถามก็คือว่า ทำไมเลือกเอามาเฉพาะเรื่องผลประโยชน์แห่งชาติกับเรื่องเพื่อการพัฒนาประเทศ ในขณะที่ส่วนสำคัญซึ่งควรที่จะบัญญัติเอาไว้ เช่น การพิทักษ์รักษาเอกราช ความมั่นคงของรัฐ สถาบันพระมหากษัตริย์ รวมถึงการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขทำไมจึงไม่มีการบัญญัติลงไปในอำนาจหน้าที่ของกระทรวงกลาโหม -----

ในเมื่อลื้อถ้อยคำจากในรัฐธรรมนูญแล้วก็ควรจะลื้อให้จบ ถ้าเขียนมาไม่จบนั้นก็แปลว่า
ก็ตกหล่นไป คำถามคือตกหล่นไปเพราะอะไร เป็นคำถามที่ในชั้นกรรมาธิการเองก็ตอบกัน
ไม่ชัดเจนนักครับ มีคนพยายามบอกว่ำนั่นไม่ใช่ยกมาจากรัฐธรรมนูญ แต่ในรัฐธรรมนูญได้บรรจุ
เจตนารมณ์เอาไว้ชัดในมาตรา ๗๒ เรื่องรัฐต้องจัดให้มีกำลังทหาร กำลังทหารจะอยู่ที่ใด
ถ้าไม่ใช่กระทรวงกลาโหม ในเมื่อชัดเจนว่าอยู่กระทรวงกลาโหม เอาเจตนารมณ์ในรัฐธรรมนูญ
มาเขียนเอาไว้ในกระทรวงกลาโหมซึ่งจัดการดูแลเกี่ยวกับเรื่องกำลังทหารในการที่จะต้องทำ
หน้าที่ตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย ทำไมจึงเขียนไม่ครบ ผมและเพื่อนสมาชิกจึงได้แปรญัตติ
เอาไว้เพื่อที่จะให้ครบตามรัฐธรรมนูญ และผมคิดว่าถ้ากรรมาธิการเสียงข้างมากเพิ่มเติมเข้าไป
ไม่มีอะไรเสียหายเลยครับ แต่ว่าถ้าไม่เพิ่มเติมเข้าไปผมคิดว่าเสียหายครับ ผมเพิ่มอย่างนี้
ท่านประธานครับ ผมเพิ่มเป็นว่า กระทรวงกลาโหมมีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการป้องกันและ
รักษาเอกราช เติมนไปอีกคำหนึ่ง คำเดิมคือ ความมั่นคงของราชอาณาจักรจากภัยคุกคาม
ทั้งภายนอกและภายในประเทศ ผมเติมบัญญัติสำคัญครับ การรักษาสถาบันพระมหากษัตริย์
ผลประโยชน์แห่งชาติ และเติมนิยามว่า และการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมี
พระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข นอกนั้นก็คำเดิมทุกอย่างครับ สนับสนุนการพัฒนาประเทศ
และราชการอื่นตามที่กฎหมายกำหนด ให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกระทรวงกลาโหม
หรือส่วนราชการที่สังกัดกระทรวงกลาโหม เช่นนี้ครบความครับ แล้วใครจะมาตีความให้
ผิดเพี้ยนไปอย่างไรในอนาคตก็ตีความไม่ได้ครับ แต่ว่าถ้าเขียนตามที่กรรมาธิการบอกเอาไว้
ว่ายกมาเฉพาะผลประโยชน์แห่งชาติกับเรื่องของสนับสนุนการพัฒนาประเทศ คำถามคือ
ในส่วนเรื่องเอกราช การรักษาสถาบันพระมหากษัตริย์หายไปไหน ที่สำคัญคือเรื่องของการที่จะ
รักษาเรื่องการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นพระประมุขยิ่งหายไป
ไปด้วย ความระแวงดั้งเดิมที่มีอยู่ผมคิดว่าจะหายไปได้ถ้าเขียนบัญญัติเอาไว้เป็นเจตนารมณ์
ในกฎหมาย ในมาตรา ๔ มีเรื่องอำนาจหน้าที่ ผมมองไม่เห็นเหตุผลที่จะคัดค้านเรื่องนี้เลย
นะครับ เติมนี่เข้าไปไม่เสียหาย แต่ถ้าไม่เติมนี่ผมเข้าใจว่าเสียหายแน่ ข้อที่มีการวิพากษ์วิจารณ์
กันก่อนหน้านี้ ในเรื่องแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐของรัฐบาลก็เคยลืมนำเรื่องมาตรา ๗๑ ซึ่งมีการ
อภิปรายกันในสภานี้มาแล้วก็คือรัฐต้องพิทักษ์รักษาไว้ซึ่งสถาบันพระมหากษัตริย์ เรื่องนั้นผ่าน
ไปแล้วครับ ผมยกเรื่องนี้ไม่มีเจตนารมณ์เป็นอย่างอื่นนะครับ แต่จะยกให้เห็นว่านี่เป็นสาระ

สำคัญ ถ้าจะล้อย่อยคำจากรัฐธรรมนูญต้องให้ครบครับ ถ้ากรรมการเสียงข้างมากจะไม่เต็ม
ผมขอฟังเหตุผลครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่หนึ่ง) : ผู้ขอแปรญัตติไม่มีผู้ใดจะอภิปรายนะครับ ทางกรรมการตอบใหม่ครับ

เชิญครับทางท่านกรรมการ พลเอก เชษฐา

พลเอก เชษฐา สุานะจาโร (กรรมการ) : ท่านประธานสภาที่เคารพ
ท่านสมาชิกทุกท่านครับ ตามที่ท่านสมาชิกได้แปรมาตรา ๘ ไว้ดังนี้ครับ ผมอยากจะเรียนชี้แจง
อย่างนี้ว่า ผมเข้าใจว่าเป็นการเขียนทางเทคนิคทางกฎหมายเท่านั้นเอง เป็นเทคนิคของ
การเขียนกฎหมาย ผมจะชี้แจงไปอย่างนี้ เขาได้ระบุหน้าที่ซึ่งเป็นหน้าที่พื้นฐาน พื้นฐานของ
กระทรวงกลาโหมซึ่งจะต้องมีคำว่า ป้องกันและรักษาความมั่นคงของราชอาณาจักร
จากภัยคุกคามทั้งภายนอกและภายในประเทศ อันนี้เป็นพื้นฐานหลักเลย จะขาดมิได้ ถ้าขาด
ไปแล้วก็จะเสียคุณลักษณะของกระทรวงกลาโหมนะครับ -----

แล้วก็เพิ่มเติมด้วยคำว่า การรักษาผลประโยชน์แห่งชาติและสนับสนุนการพัฒนาประเทศ อันนี้เป็นหน้าที่ที่เพิ่มเติมขึ้นมาโดยรัฐบาลแห่งรัฐ หรือรัฐบาลในกรณีนี้ก็คือรัฐบาลของประเทศไทย ได้เพิ่มภารกิจให้กับหน่วยทหารขึ้นมาะครับ แล้วปิดช่องว่างทุกประการด้วยข้อความที่ตามมา คือคำว่า และราชการอื่นตามที่มีกฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกระทรวงกลาโหม หรือส่วนราชการที่สังกัดกระทรวงกลาโหม ผมเข้าใจว่าเป็นเทคนิคของการเขียนกฎหมาย แต่อย่างที่ท่านสมาชิกได้กล่าวไป แน่นนอนที่สุดมีพื้นฐานมาจากมาตรา ๗๑ และมาตรา ๗๒ ของรัฐธรรมนูญ โดยสมบูรณ์เลย และกระทรวงกลาโหมได้มาออกพระราชบัญญัติการจัดระเบียบส่วนราชการกระทรวงกลาโหมปี พ.ศ. ๒๕๐๓ ได้นำเอาภารกิจและหน้าที่จากรัฐธรรมนูญที่กำหนดไว้มาเขียนไว้ในมาตรา ๔ จะมีหน้าที่อยู่ทั้ง ๗ ประการ ที่ท่านพูดมาแล้วก็แปรญัติได้ในมาตราที่เพิ่มเติมขึ้นใหม่ ก็มีครบถ้วนสมบูรณ์นะครับ เพราะฉะนั้นในทรรศนะของผม และกระทรวงกลาโหมเพิ่มเติมมานี้ไม่มีปัญหา ผมคิดว่าไม่ได้เสียคุณลักษณะอะไร แล้วยิ่งจะชัดเจนเพิ่มขึ้น ผมไม่ติดใจครับอันนี้ครับ แต่ขอให้เข้าใจอีกนิดหนึ่งว่า ทั้ง ๗ ประการยังไม่ครบนะครับ ถ้าจะให้ครบจะต้องมีอีกนะครับ จะต้องมีการกิจเพิ่มเติมอีกนะครับที่กระทรวงกลาโหมได้ออกพระราชบัญญัติไว้ คือจะต้องบอกว่าอีกประการหนึ่งก็คือ เพื่อการปราบปรามการกบฏและการจลาจล แล้วการดำเนินกิจการอุตสาหกรรมเกี่ยวกับการป้องกันประเทศและการพลังงานทหาร ตามที่ท่านอดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม ท่านหัวหน้าพรรคของท่านได้เพิ่มภารกิจอันนี้เข้าไป นี่ถือเป็นที่มา เพราะฉะนั้นการที่ท่านเพิ่มเติมไปอย่างนี้ ผมยิ่งชอบนะครับ กระทรวงกลาโหมยิ่งชอบ เพราะฉะนั้นไม่มีปัญหาครับ ท่านเลือกเอาได้เลย เพราะว่าไม่ได้เสียคุณลักษณะ แล้วแต่ท่านสมาชิกจะเลือกเอาอย่างไร เพียงแต่ว่าผมไม่แน่ใจว่า เดียว นักกฎหมายคนอื่นไปอ่านแล้วจะหาว่าอ่อนเทคนิคทางกฎหมายในการเขียนกฎหมาย เพราะว่าข้อความเดิมที่กรรมาธิการได้เขียนไว้ มีพื้นฐานชัดเจนอยู่แล้ว แล้วก็เพิ่มเติมด้วยหน้าที่ที่ไม่ใช่หน้าที่ของทหาร แต่เป็นหน้าที่ที่รัฐได้มอบให้เพิ่มเติมเข้าไป เพื่ออะไร เพื่อการประสานงานกับส่วนราชการอื่น ๆ และเพื่อการงบประมาณ แล้วก็ปิดช่องว่างด้วยข้อความที่ผมได้พูดแล้ว เพราะว่ากระทรวงกลาโหมก็เป็นส่วนหนึ่งในพระราชบัญญัติใหม่นี้เท่านั้นเอง ก็มีความสมบูรณ์ในตัวมัน ที่ท่านเพิ่มเติมเข้ามาผมก็ไม่ขัดข้อง สมบูรณ์อีกเหมือนกัน แต่ยังไม่ครบจริง ๆ

เพราะฉะนั้นเลือกเอาได้เลยครับ ไม่มีปัญหา อย่างไม่ผิด แล้วถูกมากถูกน้อยพอกันครับ ท่านเลือกเอาได้เลย เพราะฉะนั้นมาตรานี้ไม่เสียเวลาแน่นอนครับ ขอขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านกรรมาธิการผู้สงวนความเห็น คุณสาทิพย์

นายสาทิพย์ วงศ์หนองเตย (กรรมาธิการ) : ท่านประธานครับ ผม สาทิพย์ครับ ผมฟังเข้าใจได้ว่า ก็ยอมรับว่า ถ้อยคำนั้นก็มาจากมาตรา ๗๑ กับมาตรา ๗๒ ของรัฐธรรมนูญ แต่ว่าในส่วนอีก ๓ ส่วนที่ท่านพูดถึง ผมเข้าใจอย่างนี้ได้ไหมครับว่า ก็อยู่ในส่วนเรื่องของการสนับสนุนการพัฒนาประเทศ จะเป็นเรื่องของอุตสาหกรรมเพื่อการป้องกันประเทศที่ดี การพลังงานทหารที่ดี หรือส่วนแรกที่พูดถึงคือการปราบกบฏและจลาจลที่ดี ก็เป็นส่วนของการรักษาความมั่นคงของราชอาณาจักรอยู่แล้ว ผมยังเห็นอย่างนี้ได้ไหมครับว่าในส่วนที่ผมแปรญัติไป ขอความกรุณากรรมาธิการเรามีท่านเลขาธิการกฤษฎีกาอยู่ด้วยช่วยกรุณา ดูถ้อยคำสักนิด ผมเชื่อว่าน่าจะไม่ใช่ขัดด้วยเทคนิคทางกฎหมายด้วย แล้วก็จะสมบูรณ์ตามเจตนารมณ์ก็คือ ๒ ส่วนหลังที่ท่านพูดถึงอยู่ในส่วนพัฒนาประเทศ ส่วนแรกจะอยู่ในส่วนของ การรักษาความมั่นคงภายในกับภายนอกราชอาณาจักรชัดเจนอยู่แล้ว ผมหารีหรือว่าเป็นไปตามที่แปรญัติจะได้หรือไม่ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านกรรมาธิการช่วยวัฒน์ครับ

นายช่วยวัฒน์ วงศ์วัฒนศานต์ (กรรมาธิการ) : ขอขอบคุณครับที่กรุณาถาม คือผมอยากจะเรียนอย่างนี้ว่าหลักการเขียนอำนาจหน้าที่ของกระทรวง ทบวง กรม เราก็ต้องพยายามเขียนให้ไม่ซ้ำกันเพื่อชัดเจนว่ากระทรวงไหนมีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับเรื่องอะไร ถ้าเกิดใกล้เคียงกันหรือซ้ำกันก็ต้องแยกให้ได้ว่ามันเป็นคนละระดับกันหรือเปล่า ฉะนั้นโดยหลักการก็ต้องไม่ซ้ำกัน เพราะฉะนั้นการที่เขียนขึ้นมานี้ก็หมายความว่าเดิมกระทรวงกลาโหมคิดว่าภารกิจเกี่ยวกับเรื่องความมั่นคงของรัฐตรงนั้นเป็นหลักซึ่งมีมาตั้งแต่กฎหมายเดิม แต่จริง ๆ ความหมายเกี่ยวกับความมั่นคงของรัฐมันมีความหมายกว้าง

๒๗๐

สผ ๔/๒๕๔๕ (วิ.)

ปริญา ๙๘/๓

ความมั่นคงของรัฐในแง่ทางการทหารระยะหลังมันหลายด้าน ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม
การเมือง ทางด้านทรัพยากรอะไรต่าง ๆ มันเกี่ยวข้องกับหลายด้าน -----

- ๙๙/๑

ฉะนั้นเพื่อความชัดเจนขึ้นก็พยายามจะเขียนให้ชัดขึ้น บังเอิญรัฐธรรมนูญเขียน มาตรา ๗๒ เขียนขยายขึ้นในบางเรื่อง โดยเฉพาะเรื่องผลประโยชน์แห่งชาติ ซึ่งเราคิดว่าทางทหารเองก็คิดว่าทำให้ชัดเจนขึ้นที่จะเดิมสิ่งนั้นลงไป ส่วนการใช้กำลังทหารเพื่อพัฒนาประเทศก็ใช้กันอยู่คือ กรป. นั่นเอง ตอนหลังเมื่อมีการเขียนรัฐธรรมนูญชัดเจนตรงนี้ก็เอาคำนี้มาใส่ไว้อีกคำหนึ่ง การพัฒนาประเทศเพื่อให้ตรงกับภารกิจ ที่นี้ปัญหาคืออย่างนี้ครับว่าส่วนที่เหลือที่ไม่เขียนเรื่อง เอกราช จริง ๆ กฎหมายเก่าก็ไม่ได้เขียน แต่ไม่ได้เขียนไม่ได้หมายความว่าตกเพราะชัดเจนว่า เป็นส่วนหนึ่งของความมั่นคงของราชอาณาจักร อันที่ ๒ จะเขียนเรื่องสถาบันพระมหากษัตริย์ ลงไป อยากจะเรียนว่าตามมาตรา ๗๑ ของรัฐธรรมนูญบอกว่า รัฐต้องพิทักษ์รักษาไว้ซึ่งสถาบันพระมหากษัตริย์ เพราะฉะนั้นเป็นหน้าที่ของรัฐ เมื่อเป็นหน้าที่ของรัฐก็เป็นหน้าที่ของทุกกระทรวง ทบวง กรม แล้วจริง ๆ ถ้าเขียนเฉพาะตรงนี้ก็กลายเป็นเฉพาะกระทรวงกลาโหมเท่านั้น ซึ่งอาจจะเกิดความเข้าใจไม่ตรงก็ได้ อันที่ ๓ คือคำว่า การปกครองระบอบประชาธิปไตยซึ่งมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข อันนี้ก็เหมือนกันครับ การปกครองระบอบประชาธิปไตยเป็นภารกิจของทุกหน่วยงาน ทุกสถาบันในประเทศ ที่จะต้องจรรโลงการปกครองระบอบประชาธิปไตยแบบมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขไว้ แม้แต่รัฐสภาด้วยก็ตาม เพราะฉะนั้นในทรวงของ ผมเองเข้าใจว่าไม่จำเป็นต้องเขียนไปทุกคำให้ครบตามมาตรา ๗๒ เพราะมาตรา ๗๒ อาจใช้กำลังทหารได้เพื่อการนั้น นั่นคือแนวการเขียนรัฐธรรมนูญว่าการใช้กำลังทหาร แต่พอเรากำหนดภารกิจของกระทรวงกลาโหม เราก็คงจะกำหนดภารกิจให้ตรงกับเรื่อง เรื่องไหนที่มีหน้าที่อยู่แล้วก็คงยังไม่จำเป็นต้องเขียนถึงขนาดนั้นครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ยังติดใจไหมครับ ติดใจ เชิญกรรมการครับ

นายสาทิพย์ วงศ์หนองเตย (กรรมการ) : ผมคิดว่าความจริงก็น่าจะใกล้เคียงได้ข้อสรุปแล้วนะครับ แต่ผมเห็นอย่างนี้ว่าที่ท่านกรรมการได้เรียนมานั้นก็เป็นส่วนซึ่งจะต้องแยกกันระหว่างหน้าที่กับเรื่องของภารกิจ ถ้าเรายอมรับว่าการบัญญัติอำนาจหน้าที่ของกระทรวงกลาโหม เรานำความมาจากมาตรา ๗๑ กับ มาตรา ๗๒ เราจะแปลความเป็นว่า

๒๗๒

สผ ๔/๒๕๔๕ (วิ.)

สาริศา ๙๙/๒

มอบหมายอำนาจหน้าที่ของรัฐในส่วนของการจัดกำลังทหารให้เป็นภารกิจของกระทรวงกลาโหม ประเด็นคือการจัดการภารกิจที่ไปดูแลเรื่องทหารเอาไปทำอะไร เราก็เขียนบัญญัติในกฎหมายเดิมเจตนารมณ์ให้ครบเต็มหน้าที่ให้ชัดเจนไปว่ากระทรวงกลาโหมได้จัดกำลังทหารต้องไปทำอย่างนี้ ๆ ตามที่ได้อธิบายไป ซึ่งรวมถึงส่วนที่พูดถึงด้วย ประเด็นก็เป็นว่าถ้าเป็นอย่างนั้นจะตีความได้หรือไม่ ว่ากระทรวงอื่นที่ไม่เขียนไม่ได้พูดถึงเรื่องสถาบันพระมหากษัตริย์ และเรื่องของการรักษาระบบการปกครองแบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นพระประมุข ท่านบอกว่ากระทรวงอื่นก็มีหน้าที่นั้นถูกต้องครับ หน้าที่นั้นเป็นของทุกกระทรวง ทบวง กรมของรัฐของประชากรทุกคนในประเทศนี้อยู่แล้ว แต่ภารกิจเรื่องจัดหน้าที่ของแต่ละกระทรวงก็จะมีกรรมมอบกันเป็นฝ่าย ๆ ไป ฝ่ายที่เรากำลังพูดถึงคือฝ่ายทหาร ฝ่ายทหารไปทำอะไร ไปจัดกำลังทหาร กำลังทหารมีไว้เพื่ออะไร ในมาตรา ๗๒ เขาเขียนไว้ชัด ผมคิดว่าถ้าแปลความอย่างนี้น่าจะเต็มลงไปได้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ท่านกรรมาธิการยังยืนยันใช้ใหม่ ยังยืนยันนะครับ เมื่อกรรมาธิการยืนยัน คุณสาทิตย์

นายสาทิตย์ วงศ์หนองเตย (กรรมาธิการ) : ผมขอพูดอีกครั้งหนึ่งนะครับ ว่าผมว่าเต็มลงไปแล้วไม่เสียหาย แล้วก็จะไม่เป็นประเด็นที่จะเกิดถกเถียงกันต่อไปอีกในอนาคต เพราะว่าเป็นถ้อยคำในรัฐธรรมนูญไม่มีอะไรเสียหายเลย และเป็นเรื่องซึ่งค่อนข้างที่จะเขียนลงไปแล้วจะให้ความรู้สึกที่ว่ามีความชัดเจนมากกว่าที่จะไม่เขียน

๒๗๓

สผ ๔/๒๕๔๕ (วิ.)

สุทธิกานต์ ๑๐๐/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธาน
สภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ท่านกรรมาธิการเสียงข้างมากว่าอย่างไรครับ
ยังยืนยันนะครับ ถ้าเมื่อยืนยันก็มีทางเดียวครับ ผมจะขอมติจากที่ประชุมครับ

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธาน
สภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธาน
สภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ผมจะขอมติจากที่ประชุมครับ เดี่ยวผมจะถามว่า

นายสุพัฒน์ ธรรมเพชร (พัทลุง) : ท่านประธานครับ กรรมาธิการ
ยกมือจะชี้แจงครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธาน
สภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : เชิญครับ

นายชวลิต วิชยสุทธิ์ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานสภา
ที่เคารพ กระผม ชวลิต วิชยสุทธิ์ กรรมาธิการ บังเอิญผมมีข้อมูลของกระทรวง
กลาโหมที่ได้เตรียมอธิบายในเรื่องนี้อยู่ครับ ได้บอกว่าการใช้กำลังทหารตามที่
รัฐธรรมนูญกำหนด คือเพื่อพิทักษ์รักษาเอกราชความมั่นคงของรัฐ เพื่อพิทักษ์รักษา
สถาบันพระมหากษัตริย์ เพื่อพิทักษ์รักษาการปกครองระบอบประชาธิปไตย
อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขนั้นอยู่ในความหมายของอำนาจหน้าที่ของ
กระทรวงกลาโหม เกี่ยวกับการป้องกันและรักษาความมั่นคงของราชอาณาจักรจาก
ภัยคุกคามทั้งภายในและภายนอกประเทศอยู่แล้ว ดังนั้นเพื่อความกระชับจึงไม่จำเป็นต้อง
ได้นำมาบัญญัติไว้อีกครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธาน
สภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ครับ เพราะฉะนั้นก็คงจะขอมติได้แล้วครับ
ท่านสมาชิกท่านใดเห็นว่าควรคงไว้ตามที่กรรมาธิการเสียงข้างมากได้เสนอ โปรดกดปุ่ม
เห็นด้วย ท่านใดเห็นว่าควรมีการแก้ไขตามที่กรรมาธิการเสียงข้างน้อยได้ขอสงวน
ความเห็นโปรดกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย เชิญใช้สิทธิครับ

(สมาชิกทำการเลียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

๒๗๔

สผ ๔/๒๕๔๕ (วิ.)

สุทธิกานต์ ๑๐๐/๒

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธาน
สภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ผมขอปิดการลงคะแนนเสียงนะครับ เจ้าหน้าที่
รวมคะแนนด้วยครับ ผลการลงคะแนนเสียงเห็นด้วยกับกรรมาธิการที่ให้คงไว้
ตามร่างเดิม ๓๑๕ ท่าน ไม่เห็นด้วย ๓๘ ท่าน งดออกเสียง ไม่มี ไม่ลงคะแนนเสียง
ไม่มี เพราะฉะนั้นจะถือว่าที่ประชุมแห่งนี้เห็นด้วยกับกรรมาธิการนะครับ

สผ ๔/๒๕๔๕ (วิ.)

สุทธิกานต์ ๑๐๐/๓

ต่อไปท่านเลขาครับ

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตารุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๙
ไม่มีการแก้ไข มีผู้ขอสงวนคำแปรญัตติ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธาน
สภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : เชิญคุณปิติพงศ์ครับ

นายปิติพงศ์ เต็มเจริญ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธาน
ที่เคารพ กระผม ปิติพงศ์ เต็มเจริญ ส.ส. กทม. พรรคไทยรักไทย กระผมได้ยื่นแปรญัตติ
ในมาตรา ๙ ของหมวด ๒ ในมาตรา ๙ นี้ในเรื่องเกี่ยวกับกระทรวงกลาโหม ซึ่งหาก
ท่านกรรมาธิการท่านได้อ่านดูแล้วท่านจะเห็นว่ากระผมได้แปรญัตติให้มีการใส่ ขอรอ่าน
ดังนี้เลยนะครับ มาตรา ๙ กระทรวงกลาโหมมีส่วนราชการดังต่อไปนี้ (๑) กองบัญชาการ
ทหารสูงสุด (๒) กองทัพบก (๓) กองทัพเรือ (๔) กองทัพอากาศ ท่านประธานที่เคารพ
สาเหตุที่กระผมได้แปรญัตติก็นื่องจากว่ามาตรา ๙ ตามที่ท่านคณะกรรมาธิการท่านได้
ร่างเสนอส่งมานั้น ท่านได้เขียนไว้ชัดว่า ส่วนราชการต่าง ๆ ของกระทรวงกลาโหมนั้น
ท่านจะให้เป็นไปตามข้อบังคับและระเบียบแบบแผนว่าด้วยการนั้น ซึ่งกระผมเห็นว่า
ในเมื่อจะมีการปฏิรูประบบราชการแล้ว จริง ๆ แล้วก็น่าจะมีการนำส่วนราชการที่
เกี่ยวข้องนั้นนำมารวมเอาไว้ทั้งหมด จริงอยู่ครับว่า ในแต่ก่อนที่ผ่านมานั้นงานการที่
เกี่ยวกับความมั่นคงนั้นเป็นเรื่องซึ่งจะต้องให้เป็นความลับ ส่วนงานต่าง ๆ นั้นอาจจะ
ไม่มีการเปิดเผยตามกฎหมายเก่า จึงได้อนุญาตให้กระทรวงกลาโหมนั้นสามารถออก
กฎหมายพิเศษในการที่จะจัดตั้งองค์กรของตัวเองในการกระทำการเกี่ยวกับความมั่นคง
อย่างที่ท่านกรรมาธิการ ขอประทานโทษที่ต้องเอ่ยนามครับ พลเอก เชษฐา ท่านได้กล่าว
ไปในมาตรา ๘ ว่ามีกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ก็คือกฎหมาย พระราชบัญญัติระเบียบ
ราชการกระทรวงกลาโหม ๒๕๐๓ ซึ่งตอนนั้นก็ฟังความและทราบว่าเจตนารมณ์
ในสภาวะขณะนั้นกฎหมายนี้มีความจำเป็นต้องใช้บังคับในขณะนั้นจริง แต่ในปัจจุบันนี้
แล้วการทหารเปลี่ยนไปมากครับ เพราะฉะนั้นผมขอความกรุณาว่าหากเป็นไปได้
ท่านกรรมาธิการโปรดกรุณาพิจารณาอีกครั้งหนึ่งในส่วนที่เกี่ยวกับที่กระผมได้นำร่างมานี้
ก็เนื่องจากว่าผมได้ดูจากพระราชกฤษฎีกาของกระทรวงกลาโหมในการแบ่งส่วนราชการ

๒๗๖

สผ ๔/๒๕๔๕ (วิ.)

สุทธิกานต์ ๑๐๐/๔

ซึ่งขออ่านดังนี้ว่า พระราชกฤษฎีกาฉบับแรกคือพระราชกฤษฎีกาแบ่งส่วนราชการ
และกำหนดหน้าที่ของส่วนราชการกองบัญชาการทหารสูงสุด กระทรวงกลาโหม
ปี ๒๕๓๙ และพระราชกฤษฎีกาแบ่งส่วนราชการกำหนดหน้าที่ของกองทัพบก
กองบัญชาการทหารสูงสุด กระทรวงกลาโหม ปี ๒๕๔๔ พระราชกฤษฎีกาแบ่งส่วน
ราชการกำหนดหน้าที่ของกองทัพเรือ กองบัญชาการทหารสูงสุด ปี ๒๕๓๘ -----

และพระราชกฤษฎีกาแบ่งส่วนราชการกำหนดหน้าที่ของกองทัพอากาศ กองบัญชาการทหารสูงสุดปี ๒๕๓๘ ท่านประธานที่เคารพครับ พระราชกฤษฎีกาที่ได้ตราขึ้นในขณะนั้น ๆ ผมเชื่อว่า ณ วันนี้เมื่อมีการปฏิรูปแล้วก็น่าจะนำมารวมไว้ในกฎหมายเดียวกัน เมื่อเวลามีปัญหาเกิดขึ้นเกี่ยวกับระบบหน่วยงานองค์กรต่าง ๆ ของกระทรวงกลาโหมก็ได้มาเปิดกฎหมายฉบับเดียวกัน ก็คือกฎหมายปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรมฉบับนี้ แต่ที่กระผมไม่ได้แปรญัตติโดยลืมนึกไปก็คือ สำนักงานรัฐมนตรีและสำนักงานปลัดกระทรวง ซึ่งจริง ๆ แล้วต้องมีอยู่ในทุกกระทรวง เพราะฉะนั้นก็เป็นความผิดพลาดของกระผมเอง แต่ไม่เป็นไรครับ แต่ถือว่าโดยเจตนารมณ์นั้นอยากให้กองทัพอากาศ กองทัพเรือ กองทัพอากาศ ตลอดจนกองบัญชาการทหารสูงสุดนั้นท่านได้นำมารวมอยู่ในกฎหมายฉบับนี้ เราก็อยากให้กฎหมายฉบับนี้นั้นเป็นกฎหมายที่มีความสมบูรณ์และสามารถนำมาใช้ได้ ดังนั้นขอกราบเรียนท่านประธานผ่านไปยังท่านกรรมาธิการว่า หากเป็นไปได้โปรดช่วยกรุณาครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ขอเชิญท่านสมาชิกผู้สงวนคำแปรญัตติ ท่านศักดิ์สยามครับ

นายศักดิ์สยาม ชิดชอบ (บุรีรัมย์) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ ผม นายศักดิ์สยาม ชิดชอบ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคชาติไทยจากจังหวัดบุรีรัมย์ครับ สำหรับในส่วนที่กระผมได้สงวนคำแปรญัตติไว้ในมาตรา ๙ ในหมวด ๒ ของกระทรวงกลาโหม นั้น เนื่องจากเมื่อผมได้ศึกษาร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ก็ได้ดูว่ามีการที่จะได้มีการจัดโครงสร้างการบริหารประเทศ โดยจะมีการดำเนินการจัดออกมาเป็น กระทรวงหรือส่วนราชการที่เทียบเท่ากระทรวงประมาณ ๒๐ แห่งด้วยกัน ผมก็ได้พยายามศึกษาดูว่าในแต่ละกระทรวง ทบวง กรม แต่ละมาตรานั้นมีรายละเอียดอย่างไรบ้าง ซึ่งก็ปรากฏว่าส่วนใหญ่นั้นก็ได้มีการพูดในเรื่องของอำนาจหน้าที่และโครงสร้างที่ชัดเจน เมื่อได้ศึกษาไปถึงหมวดที่ ๒ แล้วก็หมวดที่ ๑๔ ของกระทรวงการศึกษานั้น ก็ได้เห็นว่ามีเพียง ๒ กระทรวงเท่านั้นที่ไม่ได้มีการอธิบายในเรื่องของโครงสร้างของกระทรวงไว้ สิ่งเหล่านี้ผมคิดว่ามันเป็นความจำเป็นครับว่า วันนี้เมื่อเรากำลังมาดำเนินการปฏิรูปในเรื่องของการที่จะจัดโครงสร้างการบริหารราชการแผ่นดินใหม่นั้น สิ่งเหล่านี้ผมคิดว่าในหลักการที่รัฐบาลได้แถลงก็คือ

พยายามที่จะทำให้การจัดการบริหารราชการในปัจจุบันนี้เป็นหลักที่เรียกกันว่า
 หลักธรรมาภิบาล หรือกู๊ด กอฟเวอร์นเนนซ์ (Good Governance) สิ่งเหล่านี้องค์ประกอบ
 ก็คงจะต้องประกอบด้วยความโปร่งใสในระดับ สามารถที่จะตรวจสอบได้ และที่สำคัญนั้นก็
 คงจะต้องให้เกิดการมีส่วนร่วมจากภาคประชาชน แต่สิ่งเหล่านี้จะเกิดขึ้นได้นั้น ผมคิดว่า
 ประเด็นที่สำคัญที่สุดก็คือคงจะต้องมีการอธิบายในมาตรา ๙ ให้ได้ว่า ในเมื่อมาตรา ๘ นั้น
 ได้ระบุในเรื่องของอำนาจหน้าที่ให้กับกระทรวงกลาโหมไปแล้วนั้นว่ามีอำนาจหน้าที่อะไรบ้าง
 มาตรา ๙ ก็ควรจะต้องการอธิบายว่า หน่วยงานที่จะไปปฏิบัติหน้าที่เพื่อให้เป็นไปตามที่
 ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้ร่างขึ้นนั้นคืออะไรบ้าง ผมเข้าใจครับว่าในร่างพระราชบัญญัติ
 ฉบับนี้ได้เปิดโอกาสให้กระทรวงกลาโหมแล้วก็ส่วนราชการที่ไม่ได้สังกัดกระทรวงใดสามารถ
 ไปดำเนินการได้ ตามมาตรา ๕๕ แต่สิ่งเหล่านี้ผมคิดว่าในเมื่อปัจจุบันนี้ ผมคิดว่าทางกระทรวง
 กลาโหมเองคือถ้าอธิบายเป็นภาษาชาวบ้านก็คือ ทางทหารนั้น จริง ๆ แล้ววันนี้เราเข้าสู่ระบอบ
 ประชาธิปไตยเต็มรูปแบบ มีนายทหารชั้นผู้ใหญ่หลายท่านนะครับที่เดินเข้ามาสู่ระบบการเมือง
 ในระบอบประชาธิปไตยอย่างสง่างาม แล้วบุคคลเหล่านั้นผมคิดว่าเป็นประโยชน์กับการที่จะ
 สร้างสรรค์การบริหารประเทศให้เป็นไปในการพัฒนาที่ดี -----

เพราะฉะนั้นในสิ่งเหล่านี้ผมคิดว่าวันนี้ ผมคิดว่าในความชัดเจนที่จะเกิดขึ้นนั้น ถ้าเราสามารถที่จะอธิบายโครงสร้างของส่วนราชการต่าง ๆ ที่อยู่ในกระทรวงกลาโหมลงไปในมาตรา ๙ เพื่อให้พี่น้องประชาชนหรือว่าใครก็ตามนะครับ เมื่อมาศึกษาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ หรือว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้ผ่านการอนุมัติจากสภาไปแล้วก็จะสามารถเข้าใจได้ทันทีว่ากระทรวงกลาโหมนั้นมีหน่วยงานใดบ้างนะครับ และนอกจากนั้นในสิ่งที่สำคัญก็คือในการที่เราจะจะสามารถที่จะตรวจสอบความชัดเจนของกระทรวงกลาโหมได้ เพราะวันนี้ผมคิดว่ากระทรวงกลาโหมเองก็ได้ของงบประมาณตามร่างพระราชบัญญัติงบประมาณ ซึ่งได้พิจารณาจนเสร็จไป ซึ่งก็มีการแบ่งส่วนราชการอย่างชัดเจนนะครับ ตรงนี้ผมจึงขอแปรญัตตินะครับ ในส่วนราชการต่าง ๆ ตามที่ได้ร่างมานะครับ ซึ่งจะขออนุญาตอ่านเพียงหัวข้อใหญ่ ๆ นะครับ ก็คือ ๑. สำนักงานเลขาธิการรัฐมนตรี ๒. สำนักงานปลัดกระทรวงกลาโหม ๓. กรมราชองครักษ์ ๔. กองบัญชาการทหารสูงสุด ๕. กองทัพบก ๖. กองทัพเรือ ๗. กองทัพอากาศ ซึ่งผมคิดว่าสิ่งเหล่านี้ครับ เป็นโครงสร้างซึ่งวันนี้ไม่ได้ปิดกั้นแล้วครับ ข้อมูลที่ผมได้มานะครับ ก็ไม่ได้ว่าไปสืบเสาะหรือว่าไปประสานงานจากกองทัพแต่อย่างใดนะครับ แต่ได้มาจากการประชาสัมพันธ์ของท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมนะครับ โดยผ่านเว็บไซต์ ดีเฟนซ์ ดอท ไทยกอฟ ดอท เน็ต (Website defence.Thai Gov.Net) นะครับ ซึ่งก็เปิดให้อ่านกันอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นตรงนี้ผมคิดว่าถ้ากระทรวงกลาโหมไม่ได้มีสิ่งใดที่จะไปทำให้โครงสร้างนั้นเปลี่ยนไปจากที่ได้อธิบายในนี้ก็อยากจะกราบเรียนขอความกรุณาทางท่านประธานไปสู่ทางท่านกรรมาธิการนะครับ ว่าได้โปรดพิจารณาเพื่อให้เกิดความชัดเจน ซึ่งตรงนี้จะเข้าสู่สิ่งที่ทางรัฐบาลปรารถนาจะให้เกิดคือกระบวนการธรรมาภิบาลครับ กราบขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : เชิญครับ ท่านกรรมาธิการ พลเอก เศรษฐา

พลเอก เศรษฐา สุานะจาโร (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติครับต้องขอขอบคุณที่ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติได้ให้ความสนใจเป็นอย่างมาก ผมอยากจะเรียนอย่างนี้ครับว่า ในเมื่อมาตรา ๘ นะครับ เราคงไว้ตามร่างของคณะกรรมการแล้วนะครับ ผมคิดว่าเพื่อให้เกิดความราบเรียบในลักษณะของการเขียน

กฎหมายก็อยากจะให้คงมาตรานี้ไว้อย่างเดิม เดิมผมก็ยังบอกท่าน ส.ส. ปิติพงศ์
 ว่าถ้าจะเพิ่มเติมไปในลักษณะทั่ว ๆ ไปเหมือนกระทรวงอื่น ก็ยังไม่ขัดข้องด้วยซ้ำไป
 คือมีสำนักงานเลขานุการรัฐมนตรี สำนักงานปลัดกระทรวง กรมราชองครักษ์
 และกองบัญชาการทหารสูงสุด เป็นการจัดโครงสร้างหลักของกระทรวงกลาโหม
 แต่ในเมื่อมาตรา ๔ เราคงไว้อย่างนี้แล้วนะครับ ผมคิดว่าจะให้เกิดความราบเรียบ
 ต้องทิ้งไว้อย่างนี้ครับ เพราะว่ารายละเอียดจะไปปรากฏอยู่ในพระราชบัญญัติจัดระเบียบ
 ส่วนราชการกระทรวงกลาโหม ปี พ.ศ. ๒๕๐๓ จะระบุไว้เสร็จเลยนะครับ นั่นประการหนึ่ง
 อีกประการหนึ่งรายละเอียดต่าง ๆ พวกนี้รายชื่อหน่วยต่าง ๆ นี่ในทหารเราถือว่าเป็น
 ทำเนียบกำลังรบนะครับ ซึ่งเราจะเปิดเผยออกไปไม่ได้โดยเด็ดขาด ก็ไม่ทราบว่าจะออกไป
 ได้อย่างไรนะครับ แต่รายละเอียดพวกนี้ก็ยังไม่มีความกระทบเท่าไร แต่ในทางทหารเราถือว่าเป็น
 เป็นทำเนียบกำลังรบครับ ออกไปแล้วมันจะไม่ดีเป็นการคล้าย ๆ กับเปิดเผยความลับ
 ซึ่งฝ่ายตรงข้ามข้าศึกสามารถที่จะมาประมวลหาขีดความสามารถกำลังพล อาวุธยุทโธปกรณ์
 มันวิเคราะห์ไปได้ถึงขนาดนั้นนะครับ เพราะฉะนั้นอันนี้ผมขอไว้ดีกว่านะครับ เพื่อให้เกิด
 ความง่าย และก็รายละเอียดไปปรากฏอยู่ในมาตรา ๔ ก็มีครับ ของพระราชบัญญัติ
 จัดระเบียบส่วนราชการกระทรวงกลาโหม ปี ๒๕๐๓ นะครับ ทุกอย่างสมบูรณ์หมดแล้ว
 อย่างที่ผมกล่าวในมาตรา ๔ ซึ่งผมเองไม่ขัดข้องเลย แต่อันนี้ผมเป็นห่วงเรื่องเทคนิค
 ในการเขียนกฎหมาย ประเด็นก็จะหาว่าเขียนไม่เป็น ที่จริงยิ่งเดิมนิ่งดีนะครับ แต่มันก็
 ดูแล้วมันไม่ราบเรียบ ในฐานะที่กระทรวงกลาโหมเป็นส่วนหนึ่งในพระราชบัญญัตินี้
 ก็คงมีสาระสำคัญที่เป็นพื้นฐานหลักก็น่าจะเพียงพอแล้ว นอกจากนั้นก็ไปไล่ดูว่าอยู่ใน
 มาตราไหนของกระทรวงกลาโหม ไปอยู่ในพระราชบัญญัติหรือข้อบังคับหรือระเบียบ
 ข้อใด ผมก็ขอเรียนชี้แจงเท่านี้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
 คนที่หนึ่ง) : ดิดใจหรือไม่ครับ เชิญครับท่านศักดิ์สยาม

สผ ๔/๒๕๔๕ (วิ.)

พทพย ๑๐๓/๑

นายกัศิ์สยาม ชิดชอบ (บุรีรัมย์) : เรียนท่านประธานที่เคารพ
 ผม กัศิ์สยาม ชิดชอบ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคชาติไทยจากจังหวัดบุรีรัมย์
 ด้วยความเคารพท่านกรรมาธิการนะครับ กระผมคิดว่าตรงนี้ในข้อกังวลของท่าน
 กรรมาธิการเองในเรื่องของเทคนิคในด้านการเขียนกฎหมายนั้นผมคิดว่าคงไม่ใช่
 ประเด็น เพราะว่าในมาตราอื่น ๆ ซึ่งเป็นโครงสร้างของกระทรวงต่าง ๆ นั้นก็มีการ
 อธิบายไว้อย่างชัดเจน ตรงนี้ผมต้องขออนุญาตกราบเรียนถามครับว่า ในการที่เรา
 กำลังมาพิจารณาร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ..)
 พ.ศ. นี้ เรากำลังดูอะไรกันครับ เราไม่ใช่กำลังดูหรือครับว่าตอนนี้เราจะจัดโครงสร้าง
 การบริหารราชการประเทศอย่างไร สิ่งเหล่านี้คงจะต้องมีความชัดเจนว่าอำนาจหน้าที่
 ตามมาตรา ๘ ของกระทรวงกลาโหมก็มีความชัดเจนแล้ว แต่ในขณะที่มาตรา ๙ นั้น
 ผมขออนุญาตกราบเรียนถามครับว่า ถ้าเกิดอย่างกรณีว่ากระผมเองไม่ได้ศึกษาค้นคว้า
 ก็คงจะไม่พบหรือครับว่ามีอะไรอยู่ในนั้นบ้าง แต่ตรงนี้ไม่ได้มีเจตนาอะไรนะครับที่จะ
 ประสงค์ในสิ่งที่ไม่ดีกับกระทรวงกลาโหม ผมเข้าใจดีครับว่าประเทศไทยนั้นอยู่ได้
 มาถึงทุกวันนี้ก็ต้องอาศัยทางทหารนี้แหละครับเป็นหลักในการที่จะช่วยกันพัฒนา
 ประเทศชาติ แต่สิ่งที่สำคัญที่สุดผมคิดว่าในเมื่อเรากำลังทำงานตรงนี้อยู่ด้วยกัน
 ความโปร่งใสจำเป็นต้องมี ความชัดเจนจำเป็นต้องมี สิ่งเหล่านี้ไม่ได้เป็นเรื่องต้อง
 ปิดบังกันแล้วครับ ผมคิดว่าถ้าจะสามารถทำให้ร่างพระราชบัญญัตินี้มี
 ความสมบูรณ์ในตัวเองโดยไม่ต้องให้ผู้ที่มาดูแล้วต้องกลับไปค้นหาอะไรอีกมากมาย
 น่าจะเป็นสิ่งที่สมบูรณ์กว่า ผมก็ต้องกราบขอความกรุณาผ่านท่านประธานว่าถ้า
 เป็นไปได้ก็อยากจะให้ได้พิจารณาอีกสักครั้งหนึ่งครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 ผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านกรรมาธิการพงษ์เทพครับ

นายพงษ์เทพ เทพกาญจนา (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธาน
 ที่เคารพ กระผม พงษ์เทพ เทพกาญจนา ในฐานะกรรมาธิการ ท่านประธานครับ
 กระทรวงกลาโหมนั้นมีการจัดส่วนราชการที่มีเอกลักษณ์พิเศษครับ ตามที่ปรากฏใน
 พระราชบัญญัติจัดระเบียบราชการกระทรวงกลาโหม พ.ศ. ๒๕๐๓ ในมาตรา ๘

ระบุนี้นี้ครับท่านประธาน กระทรวงกลาโหมมีส่วนราชการดังนี้ ๑. สำนักงาน
เลขานุการรัฐมนตรี ๒. สำนักงานปลัดกระทรวง ๓. กรมราชองครักษ์
๔. กองบัญชาการทหารสูงสุด มี ๔ หน่วยงานครับ เสร็จแล้วมาตรา ๑๓ ครับ
ระบุว่ากองบัญชาการทหารสูงสุดมีส่วนราชการดังนี้ ๑. กองทัพบก ๒. กองทัพเรือ
๓. กองทัพอากาศ ๔. ส่วนราชการอื่นตามที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา จากนั้นแล้ว
ก็จะมีมาตรา ๑๗ ที่ระบุให้สำนักงานปลัดกระทรวง กรมราชองครักษ์ กองบัญชาการ
ทหารสูงสุด กองทัพบก กองทัพเรือ และกองทัพอากาศ เป็นนิติบุคคล จะเห็นได้ครับว่า
การจัดส่วนราชการของกระทรวงกลาโหมนั้นแตกต่างจากกระทรวง ทบวง กรมอื่น
ที่มีกระทรวงแล้วก็มีกรม มีสำนักงานปลัดกระทรวง มีสำนักงานรัฐมนตรี แต่ว่า
หน่วยงานที่ต่ำกว่ากรมนั้นไม่ใช่นิติบุคคล แต่กระทรวงกลาโหมนี้แปลกครับ ในส่วนของ
กองบัญชาการทหารสูงสุดนั้นมีแบ่งออกไปอีกเป็น ๔ หน่วยงาน และ ๓ หน่วยงาน
เป็นกรมด้วย เพราะฉะนั้นในขณะนี้ ท่านประธานครับ ถ้าจะไปแก้ส่วนราชการ
กระทรวงกลาโหมไปแก้ที่ไหน ก็ต้องไปแก้ที่พระราชบัญญัติจัดระเบียบราชการ
กระทรวงกลาโหม แต่ถ้าระบุไว้ในพระราชบัญญัติฉบับนี้เวลาแก้ต้องแก้ ๒ ที่
และหน่วยงานที่มีการจัดโครงสร้างพิเศษเวลามาเขียนไว้ในนี้ก็สับสน ฉะนั้นตรงนี้
การที่กรรมาธิการได้พิจารณาแล้วก็เห็นว่าควรที่จะระบุไว้ดังกฎหมายที่อยู่ในปัจจุบัน
ซึ่งก็จะโยงไปที่พระราชบัญญัติจัดระเบียบราชการกระทรวงกลาโหม ๒๕๐๓
ซึ่งการแก้ไขใด ๆ ในอนาคตก็จะไปแก้ไขใน พ.ร.บ. ปี ๒๕๐๓ ครับท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทน
ราษฎร คนที่หนึ่ง) : คุณปิติพงศ์ยังติดใจหรือครับ

นายปิติพงศ์ เต็มเจริญ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานครับ
กระผมไม่ติดใจนะครับ เพราะว่าฟังคำแถลงของท่านรัฐมนตรีแล้วพอเข้าใจ แต่ผม
อยากจะขอข้อเสนอแนะหนึ่งนะครับคือว่า สำนักงานรัฐมนตรีและสำนักงาน
ปลัดกระทรวงกลาโหม ถ้าเป็นอย่างที่ว่ารัฐมนตรีพูดก็ต้องมีพระราชกฤษฎีกาส่งเข้ามา
ให้เราอีกฉบับหนึ่งหรือเปล่าครับ เพื่อสำหรับทำของสำนักงานรัฐมนตรีและสำนักงาน
ปลัดกระทรวง ขอตั้งคำถามครับ ขอบขอบคุณครับ

สผ ๔/๒๕๔๕ (วิ.)

วชิราภรณ์ ๑๐๔/๑

นายพงศ์เทพ เทพกาญจนา (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานครับ
 กระผม พงศ์เทพ เทพกาญจนา ในฐานะกรรมาธิการ ตอนนี้ไม่ต้องมีพระราชกฤษฎีกาแล้วครับ
 เป็นไปตามพระราชบัญญัติจัดระเบียบราชการกระทรวงกลาโหม ปี ๒๕๐๓ ครับ ซึ่งระบุ
 ชัดเจนครับว่ามีสำนักงานรัฐมนตรี มีสำนักงานปลัดกระทรวงครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
 คนที่หนึ่ง) : ไม่ติดใจนะครับ ท่านกรรมาธิการอภิสิทธิ์

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานครับ ผมเพียงแต่จะ
 กราบเรียนเพิ่มเติมว่าเมื่อวานนี้เราผ่านระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน ซึ่งมาตรา ๘
 ที่เปลี่ยนแปลงมาตรา ๑๙ นี้ วรรคท้ายเขียนไว้ว่า การจัดระเบียบราชการในกระทรวงหนึ่ง ๆ
 ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม ส่วนการจัดระเบียบราชการ
 ในกระทรวงที่เกี่ยวกับการทหารและการศึกษาให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น เพราะฉะนั้น
 เพื่อให้สอดคล้องกันคงหนีไม่พ้นที่จะต้องเอาความเกี่ยวกับการจัดระเบียบไปไว้ในกฎหมายว่าด้วย
 การนั้นที่เกี่ยวกับการทหาร จึงคงไม่สามารถมาบัญญัติในกฎหมายฉบับนี้ได้ แต่กระผมไม่แน่ใจว่า
 ข้อเสนอสุดท้ายเมื่อสักครู่นี้ ไม่แน่ใจว่าเป็นสำนักงานเลขาธิการรัฐมนตรีหรือสำนักงานรัฐมนตรี
 ที่อยู่ในระเบียบในปัจจุบัน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
 คนที่หนึ่ง) : เชิญครับท่านกรรมาธิการ

นายชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนศานต์ (กรรมาธิการ) : ขออนุญาตให้ข้อมูลครับ ก็เป็น
 สำนักงานเลขาธิการรัฐมนตรีครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
 คนที่หนึ่ง) : ถ้าผู้สงวนคำแปรญัตติไม่ติดใจ เชิญต่อเลยครับ

นางศิริลักษณ์ บันบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : หมวด ๓ กระทรวง
 การคลัง ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๐ มีการแก้ไข มีกรรมาธิการขอสงวนความเห็น

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
 คนที่หนึ่ง) : เชิญครับท่านอภิสิทธิ์

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ ในส่วนของมาตรา ๑๐ นั้น เป็นอำนาจหน้าที่ของกระทรวงการคลัง ประเด็นที่กระผมได้ขอสงวนความเห็นไว้ ซึ่งที่จริง อยากจะกราบเรียนเพื่อให้เกิดการยืนยันที่ชัดเจนเท่านั้นเอง เพราะว่าถ้าจะมีการดำเนินการแก้ไขอาจจะต้องมีการปรับปรุงถ้อยคำบ้างนะครับ อันนี้ทั้งหมดก็เกิดขึ้นจากข้อจำกัดในเรื่องเวลา ก็คืออย่างนี้ครับ ถ้าท่านประธานไปดูกฎหมายปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม ในปัจจุบัน และก็ดูมาตรา ๙ ในปัจจุบันก็จะบรรยายถึงอำนาจหน้าที่ของกระทรวงการคลัง ซึ่งพอเรามาปรับปรุงกฎหมายฉบับนั้นก็มีการเปลี่ยนแปลงถ้อยคำบ้าง เช่น การเงินแผ่นดิน ภาษีอากร ก็อาจจะเปลี่ยนมาเป็นเรื่องการเงิน การคลังแผ่นดิน หรือว่ามีการเพิ่มเติมในเรื่องของพัสดุ ภาครัฐเข้ามา แต่ว่าประเด็นหนึ่งซึ่งหายไปนะครับ ก็คือในส่วนท้ายของมาตรา ๙ ของพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม ที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน นั่นก็คือเรื่องของ การค้าประกันหนี้ของส่วนราชการ องค์การของรัฐ สถาบันการเงินและรัฐวิสาหกิจ ซึ่งกระผมเข้าใจว่าทางคณะกรรมการมองว่าถ้อยคำที่บอกว่าการบริหารหนี้สาธารณะครอบคลุม อยู่แล้ว แต่ว่าผมก็พยายามลองศึกษาแล้วก็หารือกับหลายฝ่ายยังไม่แน่ใจว่าตรงกันเสียทีเดียว ใน ๒ ประเด็น

ประเด็นที่ ๑ ก็คือว่าปัจจุบันการค้าประกันหนี้ของกระทรวงการคลังสามารถค้าประกันได้ตามที่กำหนดไว้ในกฎหมาย คือส่วนราชการ องค์การของรัฐ สถาบันการเงิน และรัฐวิสาหกิจ แต่กระผมเข้าใจอย่างนี้ครับว่าหน้าที่ที่เราเรียกว่า หนี้สาธารณะ ไม่ได้ครอบคลุมหน้าที่ทางกระทรวงการคลังค้าประกันทั้งหมด จะมีสถาบันบางประเภทที่กระทรวงการคลังเข้าไปค้าประกันหนี้ แต่ตามนิยามของหนี้สาธารณะในปัจจุบันไม่ครอบคลุมถึง ก็เป็นปัญหาว่า ถ้าใช้คำว่า การบริหารหนี้สาธารณะ การบริหารหนี้ตรงนั้น ในส่วนนั้นซึ่งตามนิยามปัจจุบันไม่เป็นหนี้สาธารณะก็จะหายไป

ประการที่ ๒ ก็มีคนพูดในทำนองว่าการบริหารหนี้สาธารณะก็เรื่องหนึ่ง แต่การค้าประกันหนี้ก็เป็นอีกเรื่องหนึ่ง เพราะการที่จะตัดสินใจในการเข้าไปค้าหรือไม่ค้าประกันหนี้ เข้าใจว่าเดิมอาจจะไม่ใช่หนี้สาธารณะ เพราะฉะนั้นที่ได้เสนอมาก็คืออยากจะดูให้รอบคอบ แล้วก็รัดกุม ครอบคลุมว่าถ้าตกในประเด็นการค้าประกันหนี้ก็อยากจะเสนอให้เอาข้อความ

ซึ่งเราใช้อยู่ในกฎหมายปัจจุบันเข้าไปครับ ก็คือว่ากระทรวงการคลังนั้นมีอำนาจในการ
ค้ำประกันหนี้ของส่วนราชการ องค์การของรัฐ สถาบันการเงิน และรัฐวิสาหกิจ เพื่อความชัดเจน
ไปเลย

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่หนึ่ง) : เชิญครับท่านกรรมาธิการ

นายชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนศานต์ (กรรมาธิการ) : ตรงนี้อยากจะเรียนอย่างนี้
นะครับว่า การบริหารหนี้สาธารณะในส่วนนี้นะครับ ส่วนหนึ่งก็คือการค้ำประกันหนี้ เสร็จแล้ว
กรณีที่ว่าผมเข้าใจว่าร่างปัจจุบันคงครอบคลุมอยู่แล้ว ก็คือว่าอันที่ ๑ กระทรวงการคลังมี
อำนาจหน้าที่และราชการอื่นตามที่กฎหมายกำหนด ที่จริงแล้วการค้ำประกันนี้จะมีกฎหมาย
ฉบับหนึ่งว่าด้วยการให้อำนาจกระทรวงการคลังค้ำประกัน ซึ่งตรงนั้นจะค้ำประกันส่วนราชการ
หน่วยงานของรัฐต่าง ๆ ได้ และถ้าสมมุติมีการค้ำประกันอื่นนอกจากที่ระบุไว้ตรงนั้น
เช่นยกตัวอย่าง สมมุติเกิดมีพันธะกันระหว่างประเทศว่าจะค้ำประกันองค์การระหว่างประเทศ
ในธุรกรรมอันใดอันหนึ่งสักอันหนึ่งเหล่านี้เป็นต้น -----

ผมเข้าใจว่าคำว่าอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการเงิน การคลังแผ่นดิน จะเป็นคำกว้าง รวมทั้งการเงิน ทั้งนี้ ทั้งภาษีทั้งหมดซึ่งเป็นคำกว้าง จัดการทั้งหมด โดยสรุปก็คือว่ากรณีการเงิน การคลังของประเทศจะเป็นอำนาจหน้าที่ของกระทรวงการคลังครับ คงไม่ต้องเติมขนาดนั้นครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ท่านอภิสิทธิ์ครับ

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (กรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ประชาธิปัตย์ คือถ้าถามกันจริง ๆ ว่าอันนี้ไม่เขียนก็ได้ เพราะว่าเป็นส่วนหนึ่งของการมีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการเงิน การคลังแผ่นดิน อย่างนั้นอีกหลายข้อความก็ต้องเขียนเลยครับ ที่ตามมาที่กรรมการเขียนไว้ ผมก็เพียงแค่ตั้งเป็นข้อสังเกตว่าบางเรื่องก็อุตสาหกรรมไปเขียนลงไปในรายละเอียด เช่นการบริหารพัสดุภาครัฐ กิจกรรมเกี่ยวกับที่ราชพัสดุ ซึ่งผมก็เชื่อว่ามีกฎหมายอยู่เหมือนกันนะครับ หรือว่าทรัพย์สินของแผ่นดิน อันนี้ก็เกี่ยวได้ว่าเป็นเรื่องการเงิน การคลังของแผ่นดิน หรือเปล่า ภาษีอากรก็เป็นส่วนหนึ่งของการคลัง แล้วก็มีกฎหมายด้วยครับ แต่ว่าอย่างนี้กรรมการเขียน แต่พอถึงคำประกันนี้ไม่ได้เขียน กับบอกว่าไม่เป็นไร อย่างนั้นไปอยู่ในเรื่องของถ้อยคำว่าการเงิน การคลัง ผมก็เข้าใจนะครับว่าก็แล้วแต่ว่าจะเขียนอย่างไร เพียงแต่ว่าเมื่อเขียนแบบเจาะจง ผมก็คิดว่าน่าจะเขียนให้เจาะจงให้ครอบคลุม ถ้าจะไม่เขียนแบบเจาะจงก็เขียนกว้าง ๆ ไปเลยครับถ้าอย่างนั้น จะได้มีมาตรฐานเดียว

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : มีท่านสมาชิกขออภิปรายถ้อยคำที่แก้ไข เชิญคุณธนญครับ

นายธนญ ตันติสุนทร (ตลก) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพครับ ผม ธนญ ตันติสุนทร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดตาก พรรคประชาธิปัตย์ ผมมีประเด็นอย่างนี้นะครับ คือว่าในร่างที่คณะกรรมการวิสามัญแก้ไข แต่เดิมกระทรวงการคลังมีการวางเอาไว้ว่าจะแบ่งงานเป็นหลายด้าน คือทั้ง ๔ ด้าน จะมีการกระจายอำนาจมากขึ้น คือว่าจะทำให้องค์กรของกระทรวงการคลังนี้มีความสมดุลกัน

แล้วปฏิบัติงานได้สอดคล้องกันมากขึ้น ผมเองในฐานะที่เป็นข้าราชการเก่าของ
กระทรวงการคลังก็ค่อนข้างที่จะเห็นด้วยกับร่างแรกที่มีการแก้ไข คือบอกว่าอย่างงาน
วิชาการ งานสำนักงานรัฐมนตรี สำนักงานปลัดกระทรวง และก็สำนักงานเศรษฐกิจ
การคลัง ก็จะมีเป็น ๑ หน่วยงาน เป็นภารกิจหนึ่ง อีกภารกิจหนึ่งให้ดูกับทรัพย์สิน
และก็นี่สินอย่างเดียว ก็ฟังดูเหมือนกับว่าเป็นสิ่งที่ดีอยู่แล้วคือว่าทรัพย์สิน ไม่ว่าจะเป็น
ทรัพย์สินที่กรมธนารักษ์ดู ทรัพย์สินที่คณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจดูก็น่าจะ
เหมาะสมให้ไปรวมกับสำนักบริหารหนี้สาธารณะ ตรงนี้ก็จะบริหารกันง่ายขึ้น กระจาย
ลงไปให้ทุกคนมีการบริหารงานได้ง่ายขึ้น ส่วนงานด้านรายได้ ไม่ว่าจะเป็นของ
กรมศุลกากร กรมสรรพสามิต แล้วก็กรมสรรพากรก็ให้อยู่อีกภารกิจหนึ่ง ซึ่งดูเหมือนว่า
น่าจะเป็นความคิดที่ดีอยู่แล้ว แต่ยังมีมาแก้ไขนะครับ ผมก็อยากจะถามถึงเหตุผล
ในการแก้ไขตรงนี้นะครับ เพราะว่าเหมือนกับว่าการที่เรามีการปฏิรูประบบราชการ
แล้วก็มีมีการปฏิรูปวิธีการทำงานประมาณใหม่นี้ รูปแบบของกระทรวงการคลังน่าจะ
กระจาย แล้วก็ให้เล็กลง กะทัดรัดมากขึ้น งานไหนที่ใกล้เคียงกันก็เอาไปรวมกัน
เหมือนกับว่าเป็นสิ่งที่ดีอยู่แล้ว ทำไมคณะกรรมการวิสามัญต้องไปแก้ไขนะครับ
คล้าย ๆ กับว่าสะท้อนให้เห็นว่าภาพตรงนี้เป็นภาพการรวมอำนาจไว้ที่เดิม ทุกอย่าง
ไปอยู่ที่ศูนย์ใหญ่ แทนที่จะให้แต่ละส่วน ๔ ส่วนนี้เขาดูย่อยกัน รายละเอียดดูกันง่าย
มากขึ้น ก็เลยอยากจะถามนะครับว่าทำไมถึงต้องมีการแก้ไขปรับลดกลุ่มด้านภารกิจ
ทั้ง ๔ ด้านออกไป แล้วก็ใช้แนวทางเดิมที่เคยบริหารประเทศกันมา

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธาน
สภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : คุณธนัญคงจะคลาดเคลื่อนแล้วนะ นี่เรากำลังอภิปราย
มาตรา ๑๐ ไม่ใช่มาตรา ๑๑ นะครับ ผมขอโทษครับ นี่อภิปรายมาตรา ๑๐ อยู่ครับ
นั่งก่อนเดี๋ยวมตรา ๑๑ ค่อยนั้น

นายธนัญ ดันติสุนทร (ตาท) : อย่างนั้นขออนุญาตพูดใหม่ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธาน
สภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : อะไรนะครับ

นายธนญ ตันติสุนทร (ตาก) : เดี่ยวขออนุญาตพูดใหม่ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธาน
สภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ได้รับ ผมก็นั่งดูไม่มี มีแค่เพิ่มเติมข้อความคำเดียว
คือ การ เท่านั้นเอง เชิญคุณสุพัฒน์ครับ

นายสุพัฒน์ ธรรมเพชร (พัทลุง) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม สุพัฒน์
ธรรมเพชร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดพัทลุง พรรคประชาธิปัตย์ครับ ผมค่อนข้าง
เห็นด้วยตามคุณอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ซึ่งเป็นกรรมาธิการขอสงวนความเห็นไว้ในส่วนของ
การขอแก้ไขในมาตรา ๑๐ ครับ จริง ๆ ท่านประธานที่เคารพครับ ผมคิดว่าการเพิ่มเติม
เข้าไปก็จะทำให้มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้นเหมือนเหตุและผลที่

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธาน
สภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : คุณสุพัฒน์ครับ ผมขอประทานโทษนะครับ คือที่
คุณสุพัฒน์กำลังจะอภิปรายเห็นด้วยกับคุณอภิสิทธิ์ที่มีการเพิ่มการคำประกันนี้
คุณสุพัฒน์ไม่สามารถที่จะอภิปรายตรงประเด็นนี้ได้ครับ คุณสุพัฒน์จะอภิปรายได้
ในประเด็นตรงที่คณะกรรมการได้มีการเพิ่มคำว่า การ นะครับ การพัฒนารัฐวิสาหกิจ
เท่านั้น ตรงนั้นคุณสุพัฒน์ไม่ได้ขอแปรญัตติ

นายสุพัฒน์ ธรรมเพชร (พัทลุง) : ผมกำลังจะอภิปรายอยู่
ท่านประธานครับ แต่ว่าอย่างน้อยได้เป็นความเห็นส่วนหนึ่งครับ ได้เพิ่มเติมเข้าไป
แต่ว่าส่วนของการที่กรรมาธิการเพิ่มเติมเข้ามานั้นเดี๋ยวผมจะอภิปรายอีกทีนะครับ
ท่านประธานครับ -----

ผมคิดว่าในเรื่องของการบริหารหนี้สาธารณะ ถ้าเราใส่การค้ำประกันนี้เข้าไปด้วย มันจะบอกถึงบทบาทหน้าที่ของกระทรวงการคลัง อำนาจหน้าที่ของกระทรวงการคลังได้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น ผมคิดว่าไม่เสียหายครับท่านประธาน ส่วนสิ่งที่กรรมการเพิ่มเติมเข้ามาตามการขอสงวนความเห็นของคุณอภิสิทธิ์เรื่องของการพัฒนา อันนี้ดีอยู่แล้วเพิ่มเติมสมบูรณ์อยู่แล้ว แต่ขอกรรมการว่าการเพิ่มเติมการค้ำประกันนี้เข้าไปไม่มีอะไรเสียหาย ทำให้มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น ขอกรรมการได้พิจารณาครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : กรรมการที่ยืนยันใช้ใหม่ครับ ถ้ากรรมการยืนยันผมจะถามมติจากที่ประชุม นะครับ

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกท่านใดเห็นด้วยกับกรรมการเสียงข้างมาก โปรดกดปุ่ม เห็นด้วย ท่านสมาชิกท่านใดเห็นด้วยกับกรรมการเสียงข้างน้อยที่สงวนความเห็น โปรดกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย เชิญใช้สิทธิครับ

(สมาชิกทำการเลียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ปิดการลงคะแนนเสียงครับ ขอเชิญเจ้าหน้าที่รวมคะแนนด้วยครับ ผลการลงคะแนนเสียง เห็นด้วยกับกรรมการเสียงข้างมาก ๒๙๓ ท่าน เห็นด้วยกับที่กรรมการเสียงข้างน้อยได้สงวนความเห็น ๓๔ ท่านงดออกเสียง ๑ ท่าน ไม่ลงคะแนนเสียง ๑ ท่าน เพราะฉะนั้นจะถือว่าที่ประชุมแห่งนี้มีมติเห็นด้วยกับกรรมการเสียงข้างมากครับ

เชิญมาตรา ๑๑ ต่อครับ

นางศิริลักษณ์ บัณบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๑๑

มีการแก้ไข มีการมาธิการขอสงวนความเห็น และผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : เชิญคุณสาทิพย์ครับ

นายสาทิพย์ วงศ์หนองเตย (กรรมาธิการ) : ท่านประธานครับ ผม สาทิพย์ วงศ์หนองเตย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะกรรมาธิการซึ่งได้แปรญัตติ และสงวนความเห็นไว้ครับ ในมาตรา ๑๑ นี้ จะเป็นเรื่องส่วนราชการของกระทรวงการคลัง เดิมทีนั้นในพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม ปี ๒๕๓๔ ส่วนราชการกระทรวง การคลังจะมีอยู่ ๘ กรม ตั้งแต่สำนักงานเลขานุการรัฐมนตรี เรื่อยไปจนกระทั่งทุกกรมที่ทำหน้าที่ อยู่ในขณะนี้ แต่ในร่างพระราชบัญญัติที่ปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม ฉบับนี้เข้ามา ได้เพิ่ม หน่วยงานเข้าไป แล้วก็ยกสถานะหน่วยงานนั้นขึ้นมาเป็นกรมมี ๒ หน่วยงาน คือหน่วยงาน ที่เรียกว่า สำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ และสำนักงานบริหารหนี้สาธารณะ ก็แสดงว่าจากนี้ไปส่วนราชการกระทรวงการคลังก็จะเพิ่มขึ้นจากเดิม ๘ กรม เป็น ๑๐ กรม ประเด็นที่ผมได้พิจารณาในขณะนี้ก็คือว่า การปฏิรูประบบราชการนั้นจำเป็นที่จะต้องทำให้เกิด ประสิทธิภาพและส่วนราชการนั้นเล็กลง ข้อยกเว้นประการหนึ่งของการดูกฎหมายปรับปรุง กระทรวง ทบวง กรม ทั้งฉบับ ก็คือมีกรมเพิ่มขึ้น ถ้ามีความจำเป็นที่จะต้องมีการยกสถานะ หน่วยงานใดขึ้นมาเป็นกรม หรือมีภารกิจที่ขยายตัวไปจนจำเป็น ก็นำส่งเสริมหรือนำสนับสนุน ที่ให้ตั้งหรือยกสถานะขึ้นมาเป็นกรมได้ แต่ในส่วน ๒ หน่วยงานนี้ผมไม่แน่ใจนะครับว่า การยกสถานะ ๒ หน่วยงานนี้ขึ้นมาเป็นกรมนั้นมีความเหมาะสมหรือไม่ -----

ถ้าเราจะมาดูหน่วยงานแรกครับ สำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ ผมเข้าใจว่าปัจจุบันนี้เรามีคณะกรรมการชุดหนึ่ง ซึ่งตั้งขึ้นตามมติคณะรัฐมนตรี ก็คือคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ แล้วก็มีหน่วยงานที่อาจจะเรียกว่า สำนักรัฐวิสาหกิจซึ่งทำหน้าที่คล้าย ๆ กับเป็นส่วนงานธุรการ หรืองานเลขานุการ ของคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ แน่แน่นอนครับ ท่านอาจจะบอกว่าขณะนี้ หน่วยงานดังกล่าวนี้มีภารกิจเพิ่มมากขึ้น น่าที่จะยกสถานะขึ้นมาเป็นสำนักงานได้ ประเด็นในทางข้อกฎหมายซึ่งเคยท้วงติงกันในกรรมาธิการก็เคยมีการพูดคุย ประเด็นก็คือว่าสำนักงานนี้เมื่อยกสถานะขึ้นมาเป็นกรมแล้วยังไม่มีอำนาจหน้าที่ ตามกฎหมาย หรือไม่มีกฎหมายไปรองรับ โดยปกติในอดีตนั้นการตั้งหน่วยงาน ขึ้นมาเป็นกรมก็ร่างกฎหมายขึ้นมาฉบับหนึ่ง แล้วก็ให้อำนาจหน้าที่ที่กรม นั้น มีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายอย่างใดก็เขียนกันไป แล้วก็ไปเขียนกฎหมายปรับปรุง กระทรวง ทบวง กรม ตามมาอีก ๑ ฉบับ เป็นการเพิ่มกรมเข้าไปให้อยู่ในกระทรวงใด ก็แล้วแต่ แต่การเขียนยกสถานะขึ้นมาเป็นกรมของสำนักงานคณะกรรมการ นโยบายรัฐวิสาหกิจนั้น เป็นการเขียนขึ้นมาในกฎหมายปรับปรุง กระทรวง ทบวง กรม ก่อนที่จะมีกฎหมายรองรับเป็นอำนาจหน้าที่ของสำนักงานนี้ ประเด็นที่มีการตั้งประเด็นกันในชั้นกรรมาธิการก็คือว่า นี่เป็นเรื่องที่ถูกต้องหรือไม่ เพราะเหตุว่าจะกลายเป็นการตั้งกรมขึ้นมาก่อนเขียนกฎหมายด้วยซ้ำไป นี่เป็นประเด็นที่ ๑ ที่ผมตั้งเป็นประเด็นขึ้นมาแล้วก็อยากที่จะให้ทางคณะกรรมการเสียงข้างมาก ได้ชี้แจงว่าทำได้หรือไม่ในลักษณะเช่นนี้ มิเช่นนั้นก็จะกลายเป็นว่าในอนาคตต่อไป ข้างหน้าก็อาจจะมีการกระทำในลักษณะนี้เพิ่มขึ้นมาอีก แล้วก็จะปัญหา

ประการที่ ๒ ก็คือเรื่องของรัฐวิสาหกิจนั้น ได้รับคำชี้แจงจากใน คณะกรรมาธิการในชั้นที่มีการพิจารณาว่าในอนาคตนั้นเรื่องของรัฐวิสาหกิจ นอกจาก กรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจแล้ว จะมีการจัดตั้งลักษณะเป็นบรรษัทที่ทำหน้าที่ดูแล เรื่องของหุ้นรัฐวิสาหกิจ เพื่อให้เป็นไปตามกฎหมายทุนรัฐวิสาหกิจ ประเด็นที่ผม จะเรียนถามก็คือว่า เรื่องของรัฐวิสาหกิจในอนาคตนั้น โอกาสที่รัฐบาลหรือ

กระทรวงการคลังจะถือหุ้นอยู่ และมีการจัดการหุ้นนั้นเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม
แนวโน้มก็คือการกระจายหุ้นออกไปให้มีลักษณะการบริหารงานที่เป็นเอกชนมากขึ้น
กระจายหุ้นออกไปมากขึ้น ซึ่งอาจจะมีผู้ถือเป็นมหาชน เพราะต้องไปจดทะเบียน
เป็นบริษัทมหาชนตามกฎหมายทุนรัฐวิสาหกิจ บรรษัทรัฐวิสาหกิจก็มีสถานะ
บริหารงานพิเศษที่ไม่ใช่เป็นราชการเสียทีเดียว การยกส่วนนี้ขึ้นมาเป็นกรม
เป็นสำนักงานนั้น ในอนาคตเมื่องานลดลงจะทำอย่างไร ยากครับที่ยกขึ้นมา
เป็นกรมแล้ว ต่อไปในอนาคตจะยอมลดตัวเองลงมาแล้วไม่ใช่กรม ตรงนี้ต้องพิจารณา
ให้รอบคอบนะครับ ๑. มีประเด็นกฎหมาย ๒. เป็นประเด็นเรื่องในอนาคตข้างหน้า
ของหน่วยงานที่เรายกขึ้นมาเป็นกรมด้วย เมื่อภารกิจลดลงเปลี่ยนแปลงไป
นี่เป็นธรรมชาติของการเปลี่ยนแปลงในเรื่องของการบริหารจัดการ ไม่ว่าจะเป็นองค์กร
ใดก็ตาม ทำไมเราไม่เตรียมการรองรับไว้สำหรับภารกิจที่เปลี่ยนแปลงไปในอนาคต

ในประเด็นที่ ๒ ก็คือในส่วน of สำนักงานบริหารหนี้สาธารณะ ผมเข้าใจว่า
เดิมเรามีสำนักบริหารหนี้สาธารณะอยู่แล้ว งานที่สำนักนี้จะต้องบริหาร ผมยังได้รับ
คำตอบไม่ชัดเจนนักที่พิจารณากันอยู่ในชั้นกรรมาธิการว่ามีความจำเป็นอย่างไร
ที่ต้องยกสถานะหน่วยงานนี้ขึ้นมาเป็นกรม หรือว่าจะบอกว่ามีหนี้สาธารณะเพิ่มขึ้น
เป็นจำนวนมากหรืออย่างไร ยังอยากจะขอฟังคำชี้แจงอยู่ เพราะถ้าหากว่าไม่สามารถ
ที่จะระบุน้ำที่มีอยู่ในขณะนี้ และที่จะเพิ่มขึ้น แล้วมีความจำเป็นต้องยกขึ้นมา
เป็นกรมได้ ผมคิดว่าเรายอมที่จะให้มีสถานะเป็นเช่นเดิม เพื่อป้องกันงบประมาณ
ซึ่งอาจจะไปพองขึ้นอีกในอนาคต ลดกรมลงอีก แล้วก็จะไปสอดคล้องกับภารกิจของ
หน่วยงานของรัฐ ซึ่งควรจะต้องเล็กลง ประหยัดงบประมาณลง แล้วก็มีประสิทธิภาพ
ดีขึ้น เราไปตั้งหน่วยงานพิเศษหลายอย่างนะครับ หน่วยงานที่ไม่มีสถานะเป็นกรม
แต่มีอธิบดีบอกว่าเป็นหน่วยงานพิเศษ ลักษณะอย่างนี้ทำไมเรามีความจำเป็น
อะไรต้องขึ้นมามาตั้งกรม นี่คือ ๒ ส่วนที่ผมอภิปรายแล้วก็อยากจะฟังความคิดเห็น
จากกรรมาธิการด้วยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : คุณธนญครับ เดี่ยวผมบอกให้พวกเราที่อยู่ในห้องที่สนใจผลฟุตบอลนะครับ จบการแข่งขันแล้วนะครับ ตูรกีชนะเกาหลีใต้ ๓ ต่อ ๒ นะครับ เชิญครับคุณธนญครับ

นายธนญ ตันติสุนทร (ตาก) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพครับ ผม ธนญ ตันติสุนทร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดตาก พรรคประชาธิปัตย์ ประเด็นในข้อ มานั้นนะครับที่ว่ามีการเปลี่ยนแปลงของคณะกรรมการวิสามัญนั้นนะครับ คือว่าแต่เดิมนั้น ผมมีความรู้สึกว่าคุณานะที่เคยทำงานราชการมาก่อนก็มีความรู้สึกว่าคุณานะการคลัง ของเดิมนี้การบริหารค่อนข้างที่จะติดต่อกันระหว่างหน่วยงานไม่มีความชัดเจนว่าแต่ละ หน่วยงานนี้ประสานกันอย่างไร ก็เลยมีแนวความคิดนะครับตามร่างเดิมนั้นบอกเอาไว้ว่า ให้แบ่งกลุ่มเป็น ๔ หน่วยงานหลัก ๆ ซึ่งก็ดูเหมือนว่าการแบ่งกลุ่มเป็น ๔ ภารกิจนี้น่าจะมี ความสอดคล้องกันมากขึ้นก็คือว่า งานวิชาการ งานสำนักปลัด งานบริหาร ตุรการ เหล่านี้ ก็จะมีเป็นกลุ่มหนึ่ง ๑ กลุ่มภารกิจ อีกกลุ่มหนึ่งก็จะดูเกี่ยวกับทรัพย์สินก็คือ กรมธนารักษ์ ที่ดูอยู่จำนวนมากแล้วยังมีสำนักบริหารหนี้แล้วก็มีรัฐวิสาหกิจ ตรงนี้ก็จะทรัพย์สินแล้วก็ หนี้สินของเรา หนี้สินที่จะเป็นหนี้สินในอนาคตก็มีคนดู ดูแล้วก็เทียบเคียงกับทรัพย์สิน ทรัพย์สินของเราว่าจะพอไหม ตรงนี้ก็เหมือนกับว่าน่าที่จะดีแล้วให้งานที่มีความ ใกล้เคียงกัน คล้ายคลึงกันเอามาอยู่ด้วยกัน การบริหารงานวางนโยบายต่าง ๆ ตลอดจน ขั้นตอนการปฏิบัติหน้าที่จะทำให้สอดคล้องกันมากขึ้น รวมถึงงานด้านรายได้ซึ่งมีการจัดเก็บ รายได้ของรัฐอย่างที่เราทราบกันในช่วงอภิปรายงบประมาณนะครับก็จะเห็นว่าการจัดเก็บ รายได้ของรัฐบางปีก็มีความคลาดเคลื่อนแล้วก็ไม่สมเหตุสมผลในบางปีทำให้การจัดเก็บ ไม่เป็นไปตามเป้า แต่ว่าถ้าเราเอากลุ่มงานที่มีการจัดเก็บ ไม่ว่าจะเป็นกรมศุลกากร กรมสรรพสามิต แล้วก็กรมสรรพากรเอามาอยู่ด้วยกันก็จะเห็นภาพง่ายขึ้นนะครับว่า อย่างบางกรมถ้ารายได้ทำท่าว่าจะลดก็อาจจะไปประสานกับอีกกรมหนึ่งว่าเขาจะมีการ หาทางขั้นตอนที่จะทำให้รายได้เข้ามาตามเป้าเดิมได้มากขึ้น นี่เป็นตัวอย่างนะครับว่า การจัดเก็บรายได้ก็น่าจะเอามามีความคล้ายคลึงกันลักษณะงานคล้ายคลึงกันให้มาอยู่ด้วยกัน ทรัพย์สินก็อยู่ด้วยกันกับหนี้สิน เห็นภาพชัดเจนนะครับแล้วก็เหล่านี้นะครับเป็นเหตุผลว่า

ทำไมถึงมีการแก้ไขในส่วนนี้ ก็อยากจะให้ได้ชี้แจงนะครับ เพราะผมมีข้อสังเกตบอกว่าถ้าเกิดงานต่าง ๆ ที่เหมือนกับว่ามีความคล้ายคลึงกันอยู่ด้วยกันดีอยู่แล้ว พอไปปรับลดเปลี่ยนใหม่ มันก็ย้อนไปสู่แนวทางเดิม สวนทางกับสิ่งที่เราต้องการจะปฏิรูปเพื่อให้ราชการมีความกะทัดรัดแล้วก็คล่องตัวแล้วการตัดสินใจอะไรมันง่ายมากขึ้น คล่องตัว ตรงนี้ทำไมถึงต้องมีการตัดนะครับ ข้อสังเกตของผมครับท่านประธานก็เหมือนกับว่าการตัดตรงนี้ไปเหมือนกับว่ายังต้องการให้มีการรวมอำนาจอยู่ที่ศูนย์เดียวอยู่ แทนที่จะสวนทางกับเรื่องของการกระจายอำนาจให้แต่ละคนนี่องค์กรมีความแฟลท (Flat) มากขึ้นแล้วก็งานคล้าย ๆ กัน ก็ไปอยู่กระจายอำนาจลงไปให้การตัดสินใจบริหารงานรายวัน บริหารงานรายระยะกลางมีความง่ายมากขึ้นก็อยากจะขออธิบายข้อสังเกตของผมแล้วก็ให้ท่านกรรมาธิการได้ช่วยชี้แจงด้วยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านกรรมาธิการจาตุรนต์ครับ

นายจาตุรนต์ ฉายแสง (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ ผม จาตุรนต์ ฉายแสง กรรมาธิการ ขอเรียนชี้แจงต่อที่ประชุมเกี่ยวกับเรื่องอำนาจหน้าที่งานของสำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ และสำนักงานบริหารหนี้สาธารณะ ซึ่งเป็น ๒ หน่วยงานที่ท่านสมาชิกซึ่งเป็นกรรมาธิการอยู่ด้วยได้อภิปรายในวันนี้ซักถามว่าจะมีอำนาจหน้าที่แล้วจริงหรือไม่ เพียงพอที่จะตั้งเป็นกรมหรือไม่ ความจริงเรื่องนี้ได้มีการชี้แจงในคณะกรรมการไปแล้วครั้งหนึ่ง แต่ว่าขอเรียนต่อที่ประชุมนี้ก็คือ คณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจจะมีอำนาจหน้าที่มีงานที่สำคัญมาก และความจริงมีอยู่แล้วด้วยและจะมีมากขึ้นต่อไป การนำเอารัฐวิสาหกิจมาทำเป็นบริษัทมหาชนแล้วมีการดูแลโดยบรรษัทวิสาหกิจนั้น เป็นการดูแลในเรื่องหนึ่งว่าจะนำเข้าตลาดมากน้อยอย่างไร ช่วงไหน เป็นเรื่องการดูแลเชิงธุรกิจ-----

สผ ๔/๒๕๔๕ (วิ.)

เยาวเรศ ๑๐๗/๑

แต่ว่ารัฐวิสาหกิจที่จะแปลงเป็นบริษัทมหาชนนั้นก็ยังมีจำนวนน้อยคือในประมาณ ๑ ปีต่อไปนี้ก็จะประมาณ ๑๖ แห่งจากรัฐวิสาหกิจจำนวนมาก ใน ๑๖ แห่งนั้นรัฐบาลยังจะถือหุ้นเป็นหุ้นใหญ่อยู่ คือขายเพียงประมาณ ๒๐ เปอร์เซ็นต์บ้าง ๓๐ เปอร์เซ็นต์บ้าง ยังไม่ถึง ๕๐ เปอร์เซ็นต์ก็ยังมีความเป็นรัฐวิสาหกิจอยู่ อีกประการหนึ่ง การที่จะแปลงเป็นบริษัทมหาชนและให้มีการแข่งขันกันมาก ๆ หรือจะให้มีการแข่งขันระดับใดนั้นมีความจำเป็นต้องมีคนดูแลและคนดูแลก็คือคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจก็คือจะดูแลโครงสร้างของอุตสาหกรรม โครงสร้างตลาดของรัฐวิสาหกิจต่าง ๆ ว่าควรจะเป็นอยู่อย่างไร นอกจากนั้นแล้วความที่ยังเป็นรัฐวิสาหกิจก็ต้องมีคนดูแลว่ารัฐวิสาหกิจแต่ละแห่งจะดูแลในกรณีที่เป็นกิจการบริการสาธารณะนั้นให้เป็นประโยชน์ต่อประชาชน เช่น จะต้องอุดหนุนในเรื่องราคาหรือไม่ ดูแลให้มีการบริการที่ทั่วถึงในชนบทหรือไม่ เรื่องเหล่านี้ยังจำเป็นที่จะต้องมีการดูแลโดยคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ เพราะฉะนั้นคณะกรรมการนี้จากนี้ไปและในอนาคตยังจะมีภารกิจมากและอาจจะเรียกได้ว่ามากยิ่งขึ้น จึงมีความจำเป็นต้องมีหน่วยงานระดับกรมคือสำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ ส่วนสำนักงานบริหารหนี้สาธารณะนั้นเป็นที่ทราบอยู่ทั่วไปอยู่แล้วว่า หนี้สาธารณะของประเทศในขณะนี้สูงมากและปัญหาก็มีความซับซ้อนมาก ความจำเป็นในการที่จะต้องมีสำนักงานบริหารหนี้สาธารณะจึงมีอย่างชัดเจนและมีตั้งแต่วันนี้ ความจริงมีมาก่อนหน้านี้และยังจะมีต่อไปอีกระยะเวลาหนึ่งที่ค่อนข้างนานแน่นอน เพราะว่าภาวะเศรษฐกิจของไทยจะทำให้แก้ปัญหานี้สาธารณะจนกระทั่งอยู่ในภาวะที่ไม่เป็นภาระต่อเศรษฐกิจคงจะต้องใช้เวลาอีกนาน นั้นเป็นเหตุผลที่ทำให้มีความจำเป็นต้องมี ๒ หน่วยงานนี้ ในส่วนของเรื่องว่าต้องการให้กรมต่าง ๆ ในกระทรวงการคลังจับกลุ่มกันเป็นกลุ่มภารกิจ ความจริงเป็นความเห็นที่ตรงกัน คณะกรรมการก็มีความเห็นอย่างเดียวกันเพียงแต่ว่าที่ตัดทิ้งกลุ่มภารกิจต่าง ๆ ไปเป็นเพราะว่าในกฎหมายอีกฉบับหนึ่งที่พิจารณาไปแล้ว คือร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดินได้กำหนดไว้ว่า การกำหนดกลุ่มภารกิจให้ไปทำโดยพระราชกฤษฎีกา หมายความว่าถ้าหากว่ากระทรวงต่าง ๆ จะไปกำหนด

สผ ๔/๒๕๔๕ (วิ.)

เขาวเรศ ๑๐๙/๒

กลุ่มภารกิจอย่างไรก็ต้องไปออกเป็นกฎฎีกา ในกฎหมายฉบับนี้จึงได้ยกเลิกการกำหนด
กลุ่มภารกิจไว้ในร่างพระราชบัญญัติ เพราะฉะนั้นก็ไม่ได้หมายความว่าเราไม่เห็น
ความสำคัญหรือจะไม่กำหนดกลุ่มภารกิจแล้วเพียงแต่ได้เลือกวิธีการบัญญัติกฎหมาย
ให้ไปอยู่ในอีกฉบับหนึ่งและให้ไปอยู่ที่ฝ่ายบริหาร ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านอภิสิทธิ์ครับ

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (กรรมธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพรรคประชาธิปัตย์ กราบเรียนท่านประธานว่า
ในส่วนของการทบทวนครั้งนั้นผมก็ได้ขอสงวนความเห็นเอาไว้ครับ ที่จริงอยากจะ
กราบเรียนว่าในส่วนเรื่องของรัฐวิสาหกิจนั้นความเห็นค่อนข้างจะคล้ายตามท่านกรรมธิการ
สาทิพย์ แต่ว่าไม่แน่ใจว่าที่สุดตอนที่สงวนความเห็นไปเหตุใดจึงไม่ได้ระบุไปด้วย แต่ในส่วน
ของสำนักงานบริหารหนี้สาธารณะนั้นครับ ผมได้กราบเรียนท่านประธานไปแล้วตอนที่
อภิปรายในมาตราที่เกี่ยวข้องกับสำนักนายกรัฐมนตรี คือผมมองว่าถ้ามันมีเรื่องใดซึ่ง
กำลังจะมีการเปลี่ยนแปลงแก้ไข โดยเฉพาะอย่างยิ่งจะต้องมีการตรากฎหมายนี้ก็อยากจะ
ให้ได้เห็นรายละเอียดของกฎหมายฉบับนั้น ๆ เสียแล้วก็ทำ คือปฏิบัติแบบที่เคยทำมาครับ
ก็คือว่าถ้าจำเป็นจะต้องมีการจัดตั้งหน่วยงานแล้วก็มีมีการแก้ไขกฎหมายปรับปรุง
กระทรวง ทบวง กรมก็ทำกฎหมายปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรมมาเป็นกฎหมายพวง

ท่านประธานอาจจะคิดว่ามันก็คงไม่แตกต่างกัน จะแก้ไขไปก่อนแล้วไปเอาตัวกฎหมายที่เป็น
 เนื้อหาสาระที่จะไปพูดถึงวิธีการเปลี่ยนแปลงอำนาจหน้าที่ในการบริหารกับการที่จะขอให้
 กฎหมายอำนาจการบริหารและการจัดตั้งหน่วยงานนี้ทำกฎหมายไปพร้อม ๆ กัน แต่กระผม
 กราบเรียนอย่างนี้ว่า ในทางปฏิบัติในที่สุดมันจะไม่ค่อยเหมือนกัน ธรรมชาติอย่างหนึ่งของ
 กลไกหรือหน่วยงานของราชการนี้โดยเฉพาะอย่างยิ่งก็คือว่า เมื่อมีสถานะขึ้นมาเป็นกรม
 เป็นนิติบุคคลแล้ว ต้องยอมรับความเป็นจริงนะครับว่าในหลายกรณีที่เราพยายามที่จะไป
 เปลี่ยนแปลงอะไรก็คือว่ายากขึ้น แล้วเมื่อมีฐานะเป็นกรมขึ้นมาก็มีแนวโน้มที่จะขยายภารกิจ
 ต่าง ๆ ในที่สุดการไปตั้งกรมไว้ก่อนนี้ครับ กรมก็เลยจะทำตัวเป็นเจ้าของเรื่องในการที่จะเสนอ
 กฎหมายที่ไประบุอำนาจหน้าที่ด้วย เพราะฉะนั้นจุดยืนของกระผมเองในลักษณะที่เป็นอยู่
 ก็คือว่า ถ้ามีความจำเป็นที่เรา กำลังจะบอกว่าการบริหารนี้สาธารณะจะต้องมีการ
 เปลี่ยนแปลงโดยมีตัวกฎหมายแม่บทซึ่งผมเข้าใจว่ารัฐบาลคงเสนอมาเร็ว ๆ นี้ครับ
 พ.ร.บ. บริหารหนี้สาธารณะ เราก็ไปดูเนื้อหาสาระตรงนั้นก่อน แล้วในกฎหมายนั้นเองก็ต้อง
 ไประบุหน่วยงานที่รับผิดชอบ จะเป็นกรมหรือไม่ก็ไปดูตรงนั้น แล้วถ้าจะเป็นกรมก็ไปออกเป็น
 กฎหมายพ่วงปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรมไป แทนที่เราจะไปตั้งกรมก่อนที่จะไปให้เกิด
 ความชัดเจน ให้มีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายที่ระบุเอาไว้อย่างชัดแจ้ง ก็เป็นความแตกต่างใน
 เชิงวิธีการ เพียงแต่กระผมเห็นว่ามันน่าจะเป็นวิธีการที่รัดกุม ผมกราบเรียนง่าย ๆ นะครับว่า
 หลักอันนี้ถ้าไปใช้กับเรื่องอื่น ๆ มันก็จะทำให้การตัดสินใจบางอย่างมีช่องทางมากขึ้น เพราะว่า
 อันนี้บังเอิญท่านกรรมาธิการที่ชี้แจงก็เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม ท่านก็จะทราบว่า
 ขณะนี้มีการถกเถียงกันเรื่องของกรมสอบสวนคดีพิเศษ ซึ่งหลักที่กระผมใช้ก็เช่นเดียวกันครับ
 จะมีหรือไม่มี ทำไม่ไม่ไปดูกฎหมายที่จะออกมาเสียก่อนว่ากรมที่ว่านี้จะมีอำนาจหน้าที่อะไร
 แล้วเราจะได้สามารถพิจารณาเป็นเหตุเป็นผล ในขณะที่การพิจารณากฎหมายฉบับนี้ต้องมาดู
 ทั้งกรมเก่า ทั้งกรมใหม่ตั้ง ๑๕๐ กว่ากรม แล้วเวลาที่มาพิจารณาอย่างนี้เราก็มีเพียงแต่รายชื่อ
 กรมในแต่ละกระทรวง และสามารถที่จะมาพิจารณาโดยผิวเผินเท่านั้นเอง โดยหลักการนี้ผม
 คิดว่าความจำเป็นเรื่องหนี้สาธารณะมีความสำคัญ ไม่ได้ปฏิเสธตรงนั้น แต่โดยขั้นตอนและ
 การถกเถียงนี้ผมอยากจะเห็นว่าเอากฎหมายตรงนั้นเข้ามา ซึ่งกำลังจะเข้ามาอยู่แล้ว และทำใน
 ลักษณะการไปแก้ไขกฎหมายปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรมเป็นกฎหมายพ่วงพร้อม ๆ กันไป

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ผู้สงวนความเห็น คุณสาทิติย์ยังติดใจ เชิญนะครับ

นายสาทิติย์ วงศ์หนองเตย (กรรมาธิการ) : ท่านประธานครับ ผม สาทิติย์ วงศ์หนองเตย ผมฟังคำชี้แจงของคณะกรรมการแล้วคงไม่มีข้อที่จะไปกังขาในเรื่องของ ภารกิจแน่นอน แต่ประเด็นวันนี้ก็คือเราต้องชัดเจนพอสมควรว่าการตั้งหน่วยงานนั้นจะมี ภารกิจอย่างไรที่จะมีกฎหมายมารองรับ ที่กรรมาธิการอภิสิทธิ์ ขอประธานโทษที่เอ่ยนาม อภิปรายสักครูนั่นความจริงชัดเจนแล้ว แต่มีประเด็นที่ผมอยากให้กรรมาธิการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในซีกรัฐบาลที่เป็นรัฐมนตรีซึ่งมีอำนาจในการที่จะตัดสินใจได้จะต้อง คำนึงถึงอีกประการหนึ่งที่สำคัญมากนั่นก็คือว่า ถ้ากฎหมายฉบับนี้ไปบังคับใช้เอาในช่วงของ วันที่ ๑ ตุลาคม นั้นแปลว่าจะต้องมีการตั้งหน่วยงานขึ้นตามกฎหมายที่ผ่านไปแล้วโดยรัฐสภา โดยถูกต้องแล้วโดยทันทีแน่นอนว่าการคาดการณ์จากวันนี้ไปว่าจะมีการเปลี่ยนแปลงเรื่องของ หน่วยงาน อำนาจหน้าที่ต่าง ๆ นั้นคงจะต้องไกล่เกลี่ยกันพอสมควร ความไม่แน่นอนของ กฎหมายในลักษณะที่เป็นรายละเอียดของกฎหมายทั้ง ๒ ส่วน ทั้งในส่วนซึ่งอาจจะ มี กฎหมายซึ่งมารองรับอำนาจหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการรัฐวิสาหกิจกับเรื่องของการ บริหารหนี้สาธารณะนั้นไม่มีใครตอบได้ว่าสุดท้ายกฎหมายจะออกมาเป็นอย่างไร การตั้ง หน่วยงานไปก่อนแล้วบังเอิญมีรายละเอียดของหน่วยงานที่เปลี่ยนแปลงทีหลังนี้มันกระทบ แน่นนอนงบประมาณที่รัฐบาลตั้งไว้ในปีงบประมาณ ๒๕๕๖ จำนวน ๑,๕๐๐ ล้านบาท ในส่วนของการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรมนั้นความจริงเป็นเม็ดเงินซึ่งถ้าเราประหยัดกันได้ ก็ควรจะประหยัด จะไม่ใช่เรื่องแปลกเลยครับถ้าตัด ๒ หน่วยงานนี้ออกไปเสียก่อน งานก็ยังคง เป็นไปตามเดิม สำนักบริหารรัฐวิสาหกิจซึ่งทำหน้าที่เป็นส่วนเลขานุการของคณะกรรมการ นโยบายรัฐวิสาหกิจก็ยังคงเป็นอยู่เหมือนเดิม สำนักบริหารหนี้สาธารณะก็ยังคงเป็นหน่วยงาน ที่ยังคงมีอยู่เช่นเดิม เพียงแต่ยังไม่มีสถานะเป็นกรมเท่านั้นเอง ตัวของหัวหน้าหน่วยงานขณะนี้ ผมเข้าใจว่าสำนักก็ระดับ ๑๐ แล้ว แต่การตั้งเข้าไปเป็นการเพิ่มองคาพยพของหน่วยงาน เป็นการตั้งงบประมาณเพิ่มต่าง ๆ โดยปราศจากรายละเอียดในขั้นตอนของกฎหมายนี้ผมว่าเรา อาจจะถอนได้นะครับ ตัดออกไปเสีย ๒ กรมนี้ไม่ผิดอะไรเลย แล้วงานก็ไม่เปลี่ยนแปลงด้วย

สผ ๔/๒๕๔๕ (วิ.)

ประกาศลักษณะ ๑๑๐/๓

งานยังคงเป็นเช่นเดิม แคมประหยัดกว่าเดิมอีก แล้วพอกฎหมาย ๒ ฉบับนั้นเสร็จในอนาคต
หรืออาจจะเป็นหนี้สาธารณะเสร็จค่อยตั้งต่อนั้นก็ยังทันครับ

- ๑๑๑/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : กรรมการการจะชี้แจงใหม่ครับ หรือถ้าไม่ชี้แจงจะยืนยัน ส่วนคุณอลงกรณ์ได้แปรญัตติไว้เห็นว่ากรรมการก็ได้ตัดตามที่คุณอลงกรณ์ได้ตัดไว้แล้ว แล้วกับบอกว่าผู้แปรญัตติพอใจแล้วนะครับ ยังจะขอใช้สิทธิอีกหรือครับ

นายอลงกรณ์ พลบุตร (เพชรบุรี) : ท่านประธานครับ กระผม อลงกรณ์ พลบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเพชรบุรี พรรคประชาธิปัตย์ ความจริงประเด็นในเรื่องที่กระผมได้เสนอคำแปรญัตติให้ตัดกลุ่มภารกิจที่ปรากฏอยู่ในทุกมาตราของร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม เป็นไปตามที่กระผมได้เสนอความเห็นในชั้นการพิจารณารับหลักการ เมื่อวันที่ ๒๔ เมษายนที่ผ่านมาครับ ด้วยเหตุผลว่า การเขียนลงในพระราชบัญญัตินั้นจะเท่ากับไปมัดมือ มัดแขน มัดขาตัวเองทำให้ยากต่อความคล่องตัว ถ้าหากว่าฝ่ายบริหารจำเป็นจะต้องมีการจัดกลุ่มภารกิจ ซึ่งเมื่อวานนี้เผอิญได้มีการพิจารณาในส่วนของร่างพระราชบัญญัติ จัดระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน แล้วก็โดยอำนาจคณะรัฐมนตรีก็ดี หรือการออกกฤษฎีกาก็ดี สามารถจะทำได้ ซึ่งส่วนนี้ต้องถือว่าคณะกรรมการก็ได้ยอมรับความเห็นที่ผมและคณะได้นำเสนอตั้งแต่ขั้นรับหลักการแล้วก็ไปตัดในชั้นกรรมการ ก็ได้ตัดใจอะไรเพราะว่าเห็นตรงกันแล้ว

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ถ้ากรรมการไม่ตอบ ผมจะถามมติที่ประชุมเลยนะครับ

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกท่านใดเห็นด้วยกับกรรมการเสียงข้างมากที่ได้มีการแก้ไขโปรดกดปุ่ม เห็นด้วย ท่านสมาชิกท่านใดเห็นด้วยกับกรรมการเสียงข้างน้อยที่ได้สงวนความเห็น โปรดกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย เชิญใช้สิทธิครับ

(สมาชิกทำการเลียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ผมขอปิดการลงคะแนนเสียงนะครับ เจ้าหน้าที่รวมคะแนนด้วยครับ ผลการ

ลงคะแนนเสียงนะครับ เห็นด้วยกับกรรมวิธีการเสียงข้างมาก ๓๑๔ ท่าน เห็นด้วยกับ
กรรมวิธีการเสียงข้างน้อย ๗๘ ท่าน งดออกเสียง ไม่มี แล้วก็ไม่ลงคะแนนเสียง ๒ ท่าน
เพราะฉะนั้นจะถือว่าที่ประชุมแห่งนี้มีมติเห็นด้วยกับกรรมวิธีการเสียงข้างมากนะครับ

เชิญท่านเลขาต่อไปครับ

นางศิริลักษณ์ บัณนำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : หมวด ๔
กระทรวงการต่างประเทศ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๒ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๓ ไม่มีการแก้ไข
มีกรรมาธิการขอสงวนความเห็น

(การประชุมดำเนินการถึงตอนนี นายสมศักดิ์ ปรีศนันท์ทกุล รองประธาน
สภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายสุชาติ ตันเจริญ รองประธาน
สภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่สอง) : ท่านอภิสิทธิ์ เชิญครับ

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม อภิสิทธิ์
เวชชาชีวะ พรรคประชาธิปัตย์ครับ ประเด็นที่ผมขอสงวนความเห็นไว้มีเพียงประเด็นเดียว
เท่านั้นเองครับ ซึ่งความจริงก็เป็นเรื่องของชื่อกรรม คือในมติของคณะกรรมาธิการ แล้วก็
ความจริงก็คงเป็นร่างของรัฐบาลที่เข้ามาตั้งแต่ต้นนั้นะครับ มีการไปแก้ไขชื่อกรรมเศรษฐกิจ
ให้เป็น กรรมเศรษฐกิจระหว่างประเทศ มีการสอบถามเหมือนกันว่าที่มีการเปลี่ยนแปลงชื่อ
หรือเปลี่ยนแปลงดังกล่าวมันมีเหตุผลที่ไปเกี่ยวข้องกับความปลอดภัยในเชิงภารกิจหรือไม่
กระผมเข้าใจว่าเข้าใจตรงกันแล้วว่าไม่มีอะไรเปลี่ยนแปลงเลยนะครับ เพียงแต่บอกว่า
เดี๋ยวจะเกิดความสับสนว่า กรรมเศรษฐกิจเป็นเรื่องเศรษฐกิจที่ไปเกี่ยวข้องกับเรื่องอื่นนอกเหนือ
จากอำนาจหน้าที่ของกระทรวงการต่างประเทศหรือไม่ -----

แต่ว่าในความรู้สึกของผมนี้ผมคิดว่าชื่อต่าง ๆ ถ้าไม่จำเป็นจะต้องไปเปลี่ยนแปลงก็อย่าไปเปลี่ยนแปลงมันเลยครับ นอกเหนือจากเรื่องของความวุ่นวายในแง่ของการต้องไปปรับเปลี่ยนเอกสารหรือเรื่องอื่น ๆ ที่จะเป็นค่าใช้จ่ายก็ไม่ได้เกิดประโยชน์อะไรนะครับ แล้วก็ต่างประเทศเองก็อาจจะต้องไปเปลี่ยนชื่อที่เป็นภาษาต่างประเทศด้วยหรือไม่ ก็ยิ่งจะทำให้การติดต่อสื่อสารกับต่างประเทศนั้นเกิดความสับสนได้ว่าเป็นกรรมเดียวกันกับที่เคยมีอยู่หรือไม่ ในความเห็นของผมกรมเศรษฐกิจกระทรวงการต่างประเทศคงบ่งบอกอยู่แล้วนะครับว่าอำนาจหน้าที่มันไม่ไปไกลเกินมาตรา ๑๒ อยู่แล้ว และถ้าหากบอกว่าของอย่างนี้ต้องเติมระหว่างประเทศไปด้วย ถ้าอย่างนั้นกรมสนธิสัญญาต้องเขียนกฎหมายระหว่างประเทศด้วยหรือไม่ เพราะฉะนั้นก็กราบเรียนว่าในความเห็นของผมนี้ชื่อเดิมเขาอยู่ของเขามาทั้งภาษาไทยทั้งภาษาต่างประเทศก็ไม่ได้มีปัญหาอะไร เราไม่ได้ไปเปลี่ยนแปลงภารกิจอะไรเลย ไปเติมชื่อแก้ไขชื่อมันก็เกิดความยุ่งยากโดยไม่จำเป็นครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : กรรมาธิการยืนยันนะครับ เป็นไปตามมติครับ ผมขอถามมตินะครับ เชิญท่านอภิสิทธิ์มีอะไรครับ

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานครับ ตอบสักนิดเถอะครับความจำเป็นนะครับ คือผมได้กราบเรียนว่าภารกิจอะไรก็ไม่เปลี่ยนแปลงนะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : เชิญท่านจาตุรนต์

นายจาตุรนต์ ฉายแสง (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม จาตุรนต์ ฉายแสง กรรมาธิการ ในเรื่องนี้ในกรณีของกระทรวงการต่างประเทศได้มีการหารือซักถามความเห็น เหตุผลความจำเป็นของกระทรวงการต่างประเทศและได้รับการชี้แจงจนคณะกรรมาธิการก็เป็นที่เข้าใจว่าบทบาทของกรมเศรษฐกิจของกระทรวงการต่างประเทศนี้ต้องการเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเรื่องของเศรษฐกิจระหว่างประเทศ และต้องการเน้นในเรื่องของความร่วมมือทางเศรษฐกิจกับต่างประเทศ การกำหนดไว้เดิมว่าเป็นกรมเศรษฐกิจนั้นก็อาจจะมีการตีความหรือการมองจากหน่วยงานอื่นว่าหน่วยงานนี้หรือกรมเศรษฐกิจของกระทรวงการต่างประเทศนี้จะมียุทธศาสตร์ไปกว้างขวาง

ในเรื่องของความร่วมมือทางเศรษฐกิจได้มากน้อยแค่ไหน เมื่อหารือในเรื่องนี้หลังจากที่
ท่านกรรมาธิการอภิสิทธิ์ได้ยกประเด็นนี้ทางผมก็ยังได้สอบถามกระทรวงการต่างประเทศ
ไปอีกเพื่อให้แน่ใจว่าต้องการที่จะเปลี่ยนแปลงเพราะเหตุใดก็ได้มีการชี้แจงในทำนองนี้
มาอีกโดยบอกว่าการเปลี่ยนชื่ออย่างนี้จะมีความชัดเจนกว่า ผมก็ได้อธิบายแลกเปลี่ยน
ความเห็นไปแล้วว่ากรรมาธิการที่ต้องการสงวนความเห็นนี้ก็อาจเป็นห่วงเหมือนกันว่า
เขียนว่าเศรษฐกิจอาจจะกว้างดีกว่าด้วยซ้ำ ซึ่งเป็นการมองในเจตนาดีด้วยกันทั้ง ๒ ทาง
ทางกระทรวงการต่างประเทศก็บอกว่าเขียนว่าเศรษฐกิจอาจจะมีการตีความไปอีก
ทางหนึ่งว่างานติดต่อกับเรื่องเศรษฐกิจในต่างประเทศอาจจะไปเป็นหน้าที่ของหน่วยงานอื่น
องค์กรอื่นที่สร้างขึ้น มา ทางกระทรวงการต่างประเทศก็เลยขอว่าอยากจะให้ยืนยันเอาตาม
ร่างที่เสนอไว้เดิม

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธาน
สภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : เหตุผลพอรับได้ไหมครับท่านอภิสิทธิ์จะได้ไม่ต้องถามมติ
นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานครับ ก็ไม่ต้องถามมติ
ก็ได้ครับเพียงแต่ว่าคำชี้แจงก็เป็นในลักษณะนี้นะครับซึ่งก็ไม่เคยได้รับทราบเสียที่ว่า
ความสับสนของการตีความที่เป็นรูปธรรมนี้ความสับสนของใคร และใครตีความ เพราะ
เท่าที่ผมทราบนี้กรมเศรษฐกิจกระทรวงการต่างประเทศก็ทำงานมาด้วยความเรียบร้อย
ทุกประการแล้วก็ผมเพียงแต่นึกเท่านั้นเองล่ะครับว่าเวลาเราติดต่อกับต่างประเทศนี้ครับ
หน่วยงานเปลี่ยนชื่อเราไม่ได้ติดตามความเปลี่ยนแปลงภายในประเทศของเขา
พอหน่วยงานเปลี่ยนชื่อเราเคยติดต่อกับหน่วยงานไหนมาเราก็จะมีความไม่แน่ใจเป็นเบื้องต้น
ว่ามันหน่วยงานเดียวกันหรือไม่ก็เกิดความสับสนจากต่างประเทศซึ่งเป็นเรื่องน่ากังวล
มากกว่าความสับสนของเจ้าหน้าที่ซึ่งเขาปฏิบัติตามกฎหมายแล้วก็ตามโครงสร้างเดิม
ซึ่งไม่ได้มีอะไรเปลี่ยนแปลงอยู่แล้วอันนั้นนอกเหนือจากประเด็นเรื่องค่าใช้จ่าย
ซึ่งท่านกรรมาธิการท่านอื่น ๆ ในการประชุมกรรมาธิการยกมาด้วยซ้ำครับว่าเปลี่ยนชื่อ
หน่วยงานแต่ละครั้งจะหวั่นระคายเคือง อาจจะอาคารเอยกก็ต้องมีการเปลี่ยนแปลงนะครับ
ขอขอบคุณครับ ไม่ติดใจครับถ้ายืนยันอย่างนั้น เพียงแต่ว่าไม่ค่อยเป็นรูปธรรมเท่าไรครับ
ในคำชี้แจงของคำขอมมา

สผ ๔/๒๕๔๕ (วิ.)

อัมพา ๑๑๒/๓

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธาน
สภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ก็ฝากข้อสังเกตไปแล้วนะครับ ขอเชิญท่านเลขาธิการ
ต่อหมวด ๕ ครับ

- ๑๑๓/๑

นางศิริลักษณ์ บัณบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : หมวด ๕
กระทรวงกีฬาและกิจการเยาวชน มีการแก้ไข มีกรรมวิธีการขอสงวนความเห็น

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธาน
สภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : เชิญท่านสาทิติย์ครับ

นายสาทิติย์ วงศ์หนองเตย (กรรมการ) : ท่านประธานครับ ผม สาทิติย์
วงศ์หนองเตย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะกรรมการเสียงข้างน้อย
ซึ่งแปรรูปคดีและสงวนความเห็นในมาตรา ๑๔ ผมต้องเรียนท่านประธานว่าในมาตรานี้
นี้เป็นเรื่องที่ค่อนข้างจะเป็นที่สนใจของหลายฝ่าย แล้วก็ในชั้นกรรมวิธีการด้วยกันเองมีการ
หยิบเรื่องของกระทรวงนี้ขึ้นมาพูดจากเถียงกันถึงขนาดจะต้องมีการตั้งคณะอนุกรรมการ
ไปพิจารณาศึกษา ผมต้องเรียนท่านประธานอีก ๒ ขั้นตอนสั้น ๆ ความจริงแล้วในมาตรา ๑๔
นี้ร่างเดิมนั้นกำหนดมาเป็นการตั้งกระทรวงใหม่ขึ้นมากระทรวงหนึ่ง ชื่อว่า กระทรวงการ
ท่องเที่ยวและกีฬา ประเด็นที่มีการพิจารณากันในชั้นกรรมวิธีการในครั้งแรก ก็คือว่ากรรมการ
เห็นอย่างไรกับการตั้งกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เมื่อประมวลความเห็นกันแล้วก็มีการซัก
ถามกันค่อนข้างมากกว่าเรื่องกีฬากับเรื่องท่องเที่ยวมีความจำเป็นที่ต้องตั้งขึ้นเป็นกระทรวง
หรือไม่ ประเด็นที่มีการซักถามมากกลับเป็นไม่ใช่เรื่องกีฬาครับ แต่กลับเป็นเรื่องการท่องเที่ยว
ที่ผมจะพูดต่อไปนี้ไม่ได้แปลว่าไม่ได้ส่งเสริมการท่องเที่ยวก็ยอมรับว่าการท่องเที่ยวนั้นเป็น
ภาคของอุตสาหกรรมบริการที่สร้างรายได้ให้กับประเทศอย่างมหาศาลเป็นอย่างยิ่ง แม้ในยุคที่
เกิดวิกฤติเศรษฐกิจก็ตาม และไม่ได้แปลว่าไม่ได้ส่งเสริมการท่องเที่ยวด้วย ส่งเสริมการ
ท่องเที่ยว แต่ประเด็นที่ซักถามเป็นเรื่องของการจัดขึ้นมาเป็นกระทรวงนี้จะเหมาะสมกับภารกิจ
หรือไม่ ถ้าตั้งเป็นกระทรวงการท่องเที่ยวแล้วจะมีอะไรที่เห็นได้ชัดว่าจะมีการไปส่งเสริมให้เรื่อง
ของการท่องเที่ยวนั้นมีแนวทางมียุทธศาสตร์มีการทำงานที่ตอบสนองต่อเป้าหมายของการ
พัฒนาเรื่องของการท่องเที่ยวในประเทศมากนักน้อยเพียงใด ปรากฏว่าน่าตกใจมากครับ เพราะว่า
เดิมทีการจัดการเรื่องการท่องเที่ยวในประเทศนั้นเรามีรัฐวิสาหกิจที่เรียกว่า ททท. ซึ่งทำหน้าที่
ในเรื่องของการกำหนดเป้าหมายยุทธศาสตร์ต่าง ๆ เรื่องการท่องเที่ยว เรื่องการจัดการ เรื่องการ
บริการต่าง ๆ แล้วก็ทำงานได้ผลค่อนข้างที่จะมากในช่วงระยะเวลาที่ผ่านมา ทั้งนี้เพราะความ
คล่องตัวของ ททท. ที่มีสถานะหน่วยงานเป็นรัฐวิสาหกิจ ประการสำคัญที่สุดก็คือว่าเรื่องของ

การท่องเที่ยวขึ้นโดยตัวของมันเองไม่ได้เติบโตมาจากความสามารถของทางภาคราชการ แต่เป็นการเติบโตขึ้นมาโดยความสามารถของภาคเอกชนเขา ต้องยอมรับว่าบริษัทภาคธุรกิจ เอกชนเกี่ยวกับการท่องเที่ยวในประเทศไทยนั้นมีศักยภาพแข่งขันได้ในระดับโลก ผลงานของเขา ที่ผ่านมาเป็นเรื่องที่ประจักษ์ชัดอยู่แล้ว ประเด็นที่เราตั้งคำถามก็คือว่าเมื่อตั้งขึ้นมาเป็น กระทรวงการท่องเที่ยวแล้วเรากำลังดึงงานส่วนนั้นกลับมาเป็นงานราชการหรือไม่ ได้รับ คำตอบน่าตกใจว่าจะไปมีการตั้งกรมขึ้นมาเรียกว่า สำนักงานส่งเสริมการท่องเที่ยว เราถาม ในกรณีการว่าสำนักงานส่งเสริมการท่องเที่ยวกับ ททท. อยู่กันอย่างไร ได้รับคำตอบน่าตกใจ มากครับ มีรัฐมนตรีคนหนึ่งไปตอบในชั้นกรรมาธิการบอกว่าสำนักงานส่งเสริมการท่องเที่ยว ซึ่งเป็นกรมต่อไปจะทำหน้าที่ส่งเสริมการท่องเที่ยวด้วย เช่น ถ้าจะขอถนนสักเส้นหนึ่งก็ต้อง ผ่านสำนักงานส่งเสริมการท่องเที่ยว ฟังแล้วนึกถึงบกระดุนเศรษฐกิจเรื่องการท่องเที่ยวเลย ครับ ประเด็นก็คือว่าเรากำลังจะดึงงานเรื่องการท่องเที่ยว ซึ่งเติบโตโดยภาคเอกชนกลับมาอยู่ใน ส่วนราชการและกลับไปขึ้นเป็นอำนาจของรัฐมนตรี มันถูกทิศถูกทางมันสอดคล้องกับ แนวโน้มของการพัฒนาการท่องเที่ยวหรือไม่ คำตอบที่ได้รับชัดว่า ไม่แน่ ในที่สุดอนุกรรมาธิการ ก็ตัดเรื่องการท่องเที่ยวออกไป ก็เหลือเฉพาะเรื่องของกีฬา ประเด็นที่ต้องตั้งต่อก็คือว่า กรรมาธิการไปเขียนว่าเป็นกระทรวงกีฬาอย่างเดียวนี้อาจจะดูโดด ๆ ไป เลยใส่เรื่องกิจการ เยาวชนนี้เข้าไปด้วย พอใส่กิจการเยาวชนเข้าไปแล้วก็เขียนอำนาจหน้าที่ไว้เยอะเลยครับ ทั้งเรื่องของส่งเสริมสนับสนุน พัฒนาการกีฬา การศึกษาด้านกีฬา นันทนาการ เรื่องของกิจการ เยาวชน ไปเติมเรื่องกิจการเยาวชนเข้ามาด้วย ผมกับคณะนี้นะครับได้แปรญัตติในมาตรานี้ บอกว่าเห็นด้วยกับที่เรื่องของการท่องเที่ยว ถ้าไม่เป็นคำตอบว่าจะส่งเสริมให้การท่องเที่ยวดีขึ้น จริงนี้ปล่อยให้ไปเป็นไปตามเดิมนะดีอยู่แล้ว -----

แต่การตั้งกระทวงกีฬาแล้วฟังเรื่องและกิจการเยาวชนเข้าไปด้วยจะเหมาะสมหรือไม่ ก็พิจารณาว่าความจริงถ้าตั้งเป็นกระทวงกีฬาแล้วมีความชัดเจนไปเลยน่าจะดีกว่าฟังเรื่องของกิจการเยาวชนเข้าไป ที่พูดเช่นนี้ก็ไม่ได้แปลว่าไม่เห็นว่าการกิจการเยาวชนเป็นเรื่องไม่น่าส่งเสริมสนับสนุนอีกเช่นเดียวกัน เพราะงานพัฒนาเยาวชนนั้นต้องยอมรับว่าในกระทวงการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมมีหน้าที่โดยตรงอยู่แล้ว ถ้าจะพูดเรื่องสิทธิของเด็กเรื่องของเยาวชนจะอยู่ในกระทวงถัดไปคือกระทวงเรื่องของการพัฒนาสังคมมีกรมซึ่งเรียกว่า พัทธศั สิทธิเด็กและเยาวชนชัดเจนอยู่แล้ว งานก็จะเข้าซ้อนในเรื่องของการพัฒนาเยาวชน ถ้าเขียน เฉพาะเรื่องของกีฬาอย่างเดียวตามที่แปรญัตติเอาไว้จะชัดมาก เพราะกีฬาในวันนี้ค่อนข้างน้อย เป็นเครื่องมือ ๒ อย่าง ประการที่ ๑ กีฬากลายเป็นเครื่องมือพัฒนาคน ประการที่ ๒ กีฬา ในขณะนี้ได้ก้าวข้ามขึ้นไปเป็นเรื่องของ เทริน (Trend) เป็นเรื่องของแนวโน้มในโลกว่าอย่างนั้น เกอะ เพราะกีฬานั้นกลายเป็นเรื่องของการไปส่งเสริมเรื่องของธุรกิจข้ามชาติที่สำคัญมาก ฟุตบอลโลกที่เห็นในขณะนี้สำคัญที่สุด การมีกระทวงกีฬาซึ่งทำหน้าที่ชัดเจนในตัวของเขาเอง วางยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาทั้งในแง่ที่เป็นเรื่องของเครื่องมือส่งเสริมบุคคลให้รู้จักเล่นกีฬา และใช้กีฬาเป็นเครื่องมือพัฒนาคนนั้น วางยุทธศาสตร์จากนี้ไปจะมีความชัดเจนมาก ประการที่ ๒ ก็จะไปดูแลเรื่องของการพัฒนายุทธศาสตร์กีฬาให้ไปรองรับเรื่องของการพัฒนาการทางด้าน เศรษฐกิจด้วยก็จะเป็นเรื่องซึ่งทำได้ชัดเจนในส่วนตัวในกรมของเขาเองในกระทวงของเขาเอง อย่างนี้ก็น่าจะเป็นไปได้ เพราะกีฬาก็ทำท่าว่าจะมีโอกาสที่จะพัฒนาไปหารายได้ให้กับประเทศ ได้จำนวนมากเช่นเดียวกัน ผมกับคณะจึงเห็นว่าน่าที่จะให้เหลือเฉพาะกระทวงกีฬาให้มีความชัดเจนเท่านั้น ผมคิดว่าเหตุผลที่ได้เสนอนี้น่าที่จะเป็นเหตุผลซึ่งคณะกรรมการการ เสี่ยงช่างมากและสภาจะรับฟังได้ แล้วก็เห็นตามที่มีผู้แปรญัตตินี้ครับ ขอขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : เชิญท่านวิจิตรครับ

นายวิจิตร ศรีสอ้าน (กรรมธิการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม วิจิตร ศรีสอ้าน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะกรรมธิการเสี่ยงช่างน้อยครับ ผมได้ขอสงวนความเห็นโดยขอแก้ไขข้อความในหมวด ๕ ก็คือ ขอแก้ไขชื่อกระทวงที่ปรากฏ ในหมวด ๕ กระทวงกีฬา นันทนาการและกิจการเยาวชน เหตุผลที่ผมยกเอาคำ นันทนาการ

ขึ้นมาเป็นส่วนหนึ่งของชื่อกระทรวงก็เกิดจากการที่ในร่างที่เรารับหลักการไปเมื่อเปลี่ยนไม่เอา
 ท่องเที่ยวแล้วและไปเอากิจการเยาวชนมาก็มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการส่งเสริมสนับสนุนและ
 พัฒนาการกีฬาการศึกษาด้านกีฬาและมีคำ นันทนากการ อยู่ด้วย แต่ว่าพอไปดูขออนุญาต
 อภิปรายเป็นชุดนะครั้งจะได้ครั้งเดียวจบ พอไปดูในชื่อกระทรวงก็ไม่มีชื่อ นันทนากการ ทั้ง ๆ ที่
 เรื่องเป็นเรื่องใหญ่ ไปดูในมาตรา ๑๕ ซึ่งกำหนดส่วนราชการนอกจากสำนักงานรัฐมนตรี
 สำนักงานปลัดกระทรวงก็มีสำนักงานพัฒนาการกีฬาและกิจการเยาวชน ก็เมื่อท่านไปเขียน
 หน้าที่ของกระทรวงเอาไว้ว่ามีหน้าที่ในเรื่องสนับสนุนและพัฒนาด้านนันทนากการแต่ไหนไม่มี
 ส่วนงานรองรับเลย ผมก็เห็นว่าเรื่องนันทนากการตอนที่ประชุม เวิร์คช็อป กันหลายหนคำ ๆ นี้
 ได้มีการกล่าวถึงหลายครั้งครับ เช่นว่าจะเอาไปเข้าคู่กับกระทรวงกีฬาและนันทนากการ ซึ่งตาม
 หลักวิชา คัม สปอร์ต เรครีเอชัน (Come Sport Recreation) อยู่ด้วยกันครับ เดียวนี้ก็ยังสอน
 ในฐานะกีฬาและนันทนากการเป็นส่วนสัมพันธ์ต่อเนื่องกันอยู่ ในแง่ของการใช้เรื่องนันทนากการ
 ในชีวิตยุคปัจจุบันนี้เมืองไทยเราละเลยมาก ทางด้านการศึกษา พ.ร.บ. การศึกษาแห่งชาติเอง
 ก็ไปเขียนไว้ในมาตรา ๒๕ ครับ ซึ่งมองเรื่องนันทนากการในอีกมิติหนึ่งครับว่าเป็นเรื่องของการ
 เรียนรู้ตลอดชีวิตอีกแบบหนึ่งจึงได้เขียนไว้ชัดในมาตรา ๒๕ ว่า รัฐจะต้องส่งเสริมการดำเนินงาน
 และการจัดตั้งแหล่งเรียนรู้ตลอดชีวิตทุกรูปแบบ ก็พูดถึงห้องสมุดประชาชน พิพิธภัณฑ์ หอศิลป์
 สวนสัตว์ สวนสาธารณะ สวนพฤกษศาสตร์ อุทยานวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี ศูนย์การกีฬาและ
 นันทนากการรวมทั้งแหล่งข้อมูลและแหล่งเรียนรู้อื่น -----

ที่นี้เรื่องนี้ผมเข้าใจว่าในบ้านเรายังมีความเข้าใจเรื่องนั้นหนาการไม่ครบถ้วนถูกต้อง เช่นทุกครั้งที่มีการพูดถึงนั้นหนาการคนก็ถามว่าแล้วมันต่างอะไรกับสันหนาการ เพราะตอนที่วิทยาการด้านนี้เข้ามาและเห็นความสำคัญผมเข้าใจว่าผู้บัญญัติศัพท์ครั้งแรกไปถอดคำเรศรีเอชั่นแล้วก็แปลงเป็นคำบัญญัติว่าสันหนาการ นักภาษามาตรวจสอบอีกทีหนึ่งก็ปรากฏว่าที่บัญญัตินั้นไม่น่าจะถูกต้อง เพราะว่าคำว่าสันหนาแปลว่า รถ หรือรถศึก หาได้มาจากคำสนหนาไม่ เมื่อเอาสันหนาไปสนธิกับอาการเป็นสันหนาการก็อาการของรถศึกของรถยนต์หรืออย่างไร ซึ่งมันไม่ใช่ ก็มีผู้พยายามอธิบายว่าคงจะมาจากคำสนหนา ถ้าสนหนาก็จะต้องเป็นสนหนาการก็ไม่ใช่สันหนาการ แล้วถ้าสนหนาการก็คือคุยกัน ซึ่งก็อาจจะใช้ครบเมืองไทยนี้คุยกัน คลายเครียดหรือว่าคุยแล้วเครียดมากขึ้นก็ไม่ทราบ ในที่สุดก็มีการเปลี่ยนศัพท์บัญญัติจากสันหนาการมาเป็นนั้นหนาการ เพราะคำว่า นั้นหนา แปลว่า ความสนุก ความยินดี ความรื่นเริง เพราะฉะนั้นนั้นหนาการก็คืออาการที่มีความสนุก มีความยินดี มีความรื่นเริง ที่นี้เขาถามว่าเมื่อเป็นอย่างนี้คำนั้นหนาการจะพูดให้เข้าใจง่าย ๆ มันคืออะไร ก็คือกิจกรรมที่ทำตามความสมัครใจในยามว่างเพื่อให้เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลินและผ่อนคลายความเครียด ซึ่งผมเข้าใจว่าคำว่า ความเครียดอันเดียวกียืนยันความสำคัญในเรื่องนั้นหนาการ ที่เราประชุมกันมาดึกดื่นข้ามคืนต่อเนื่องอย่างนี้เราต้องการนั้นหนาการใหม่ครับ เพราะฉะนั้นเมื่อเป็นเช่นนั้น ก็มีการสำรวจว่าเรื่องนี้ในประเทศไทยไปกันถึงไหนแล้ว ก็ปรากฏว่าเรายังไม่ได้ให้ความสำคัญเต็มที่เท่าที่ควรจึงทำให้เยาวชนกับพวกเราแทนที่จะมีแหล่งที่เราจะไปทำแล้วมีนั้นหนาการ เช่นถ้าอยู่ต่างประเทศไปค่ายพักแรมเขาจะมีสวน เขาจะมีทะเลสาบเขาจะมีอะไรรองรับเพียงแต่เอาเต็นท์ไปก็อยู่ได้อย่างปลอดภัยอย่างสะดวก สวนสาธารณะที่เราจะไปอยู่ก็ธรรมชาติแล้วก็ทำให้ชีวิตได้มีความสุขที่ไปอยู่ในท่ามกลางบรรยากาศที่ดีมันมีเรื่องอีกเยอะในเรื่องเกี่ยวกับนั้นหนาการ เมื่อเป็นเช่นนั้นผมก็เห็นว่าจะตั้งกระทรวงกันทั้งทีแล้วก็มีการกำหนดอำนาจหน้าที่ไว้แล้วในมาตรา ๑๔ ก็ทำไมไม่ทำให้สมบูรณ์เสียเลยเป็นกระทรวงกีฬา นั้นหนาการและกิจการเยาวชน ข้อแปดบัญญัติของผมก็คือว่าเอาตั้งแต่หมวด ๕ ชื่อกระทรวงเดิมคำนั้นหนาการเข้าไปหลังคำกีฬา และมาตรา ๑๔ ในทุกแห่งที่เอ่ยชื่อกระทรวงก็ให้เติมเรื่องนั้นหนาการไว้ต่อจากคำกีฬา แล้วก็มาตรา ๑๕ ใน (๓) เมื่อมีสำนักงานพัฒนาการกีฬาและกิจการเยาวชน

๓๑๑

สผ ๔/๒๕๔๕ (วิ.)

ศิริพร ๑๑๕/๒

ก็เอาสำนักงานนี้ทำเรื่องสำนักงานการกีฬา นันทนาการและกิจการเยาวชนก็จะทำให้สิ่งที่ท่านเขียนไว้เป็นอำนาจหน้าที่อยู่แล้วผมไม่ได้เติม มีหน่วยงานขึ้นมารองรับก็สมบูรณ์ขึ้น ผมก็ขอแปรญัติด้วยเหตุผลนี้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่สอง) : เชิญท่านโสภณครับ

- ๑๑๖/๑

นายโสภณ เพชรสว่าง (บุรีรัมย์) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม
 โสภณ เพชรสว่าง ส.ส. จังหวัดบุรีรัมย์ พรรคไทยรักไทย ในหมวด ๕ ซึ่งจะโยงไปถึงมาตรา ๑๔
 มาตรา ๑๕ นั้น กระผมขอกราบเรียนว่ากรรมการได้มีการแก้ไขตัดคำว่า การท่องเที่ยว ออก
 และได้มีการเพิ่มเติมซึ่งผู้สงวนคำแปรญัตตินั้น ขอประทานโทษ ท่านศาสตราจารย์วิจิตร
 ศรีสอาน ได้เพิ่มคำว่า นันทนาการ เข้าไป และมีกิจการเยาวชน ซึ่งทางคณะกรรมการนั้น
 ได้แก้เป็นว่า กีฬาและกิจการเยาวชน กระผมขอประทานกราบเรียนท่านประธานว่ากระผม
 ไม่เห็นด้วยกับที่คณะกรรมการได้ตัดคำว่า การท่องเที่ยว ออก แต่กระผมเห็นด้วยที่จะเพิ่ม
 คำว่า กีฬา นันทนาการ และกิจการเยาวชน เข้าไป ท่านประธานครับที่ผมกราบเรียนอย่างนี้
 ด้วยความเคารพอย่างแท้จริงต่อคณะกรรมการทุกท่าน แต่กระผมไม่เห็นด้วยนั้นด้วยเหตุผล
 ๒ - ๓ ประการ ที่ขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานเพื่อได้โปรดหากทางคณะกรรมการ
 วิสามัญจะได้พิจารณาทบทวนเหมือนกับที่ได้มีการแก้ไขในมาตรา ๖ ไปแล้ว และเพื่อเพื่อน
 สมาชิกจะได้ช่วยกันแสดงความคิดเห็นและลงมติ ถ้าหากว่าจะขอมติจากสภา ท่านประธาน
 ครับ กระผมไม่ได้สงวนคำแปรญัตติไว้เพราะอะไร เพราะว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ใน
 หลักการนั้นให้มีกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ผมก็คิดว่ากรรมการจะไม่มีแก้ไข ไม่มี
 การตัดทอนออก จึงไม่ได้ตั้งใจเพราะเห็นด้วยในหลักการ แต่คณะกรรมการชุดนี้ไปแก้
 หลักการ ไปตัดกระทรวงออก ซึ่งกระผมกราบเรียนนะครับว่าเป็นสิ่งซึ่งจะขัดรัฐธรรมนูญ
 หรือไม่นั้นผมก็ไม่แน่ใจ แต่ผมกราบเรียนท่านประธานครับ ผมได้รับ ได้ตรวจสอบดูฟังคำชี้แจง
 จากหลาย ๆ ฝ่าย ทางกรรมการนั้น อนุกรรมการอาจจะมองว่าการกีฬาแล้วมันซ้ำซ้อน
 กิจการ ททท. มันมีแล้วถ้าตั้งเป็นกระทรวงท่องเที่ยวมันจะซ้ำซ้อนกัน กระผมขอกราบเรียน
 ท่านประธานว่ามันไม่ได้ซ้ำซ้อน อย่างเช่น ขณะนี้เราตั้งกระทรวงกีฬาแล้วเอาการกีฬาแห่ง
 ประเทศไทยไปไหนครับ ซ้ำซ้อนไหมครับ มันเป็นเรื่องวิสาหกิจ รัฐวิสาหกิจอยู่ทุกกระทรวง
 โรงงานยาสูบใครดูแลครับ กระทรวงการคลัง เพราะฉะนั้นผมกราบเรียนว่าถ้าจะซ้ำซ้อนมันไม่
 ซ้ำซ้อน มีแต่การพัฒนาให้มันดีขึ้น แล้วท่านประธานลองดูสิครับ มาตรา ๑๕ กระทรวง
 ทั้งกระทรวงนะครับท่านประธานมีหน่วยงานอะไรครับ สำนักนายกรัฐมนตรี สำนักงาน
 ปลัดกระทรวง สำนักงานพัฒนาการกีฬาและกิจการเยาวชน มีสำนักงานอยู่กรมเดียวครับ

มันเหมาะไหมที่จะตั้งเป็นกระทรวง ถ้ากระทรวงกลาโหมเขามีอะไร กระทรวงการคลัง กระทรวงต่างประเทศ กระทรวงอื่นมีกิจการมากมาย นี่รัฐมนตรีไปดูแลคนเดียว เพราะฉะนั้น ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานว่าอย่างนี้ผมไม่เห็นด้วยที่จะมีการแก้ไข

ประการต่อมาท่านประธานครับ ในวิปรัฐบาลเอง ขอประทานโทษเถยนาม ท่าน พลตำรวจโท วิโรจน์ เปาอินทร์ ซึ่งเป็นกรรมาธิการชุดนี้ที่ท่านบอกว่ากระทรวงศึกษาธิการมีเรื่องส่งเสริมการกีฬา แล้วนี่มันจะมาซ้ำกันอีกการกีฬาอีก แล้วท่านไปดูครับมาตรา ๑๗ (๕) ของกระทรวงพัฒนาสังคมมนุษย์นี้แหละ ก็มีไว้เรื่องของเด็กเยาวชนมีอยู่แล้ว ถ้าจะว่าซ้ำซ้อน ซ้ำซ้อนไปหมด แต่ผมขออนุญาตกราบเรียนท่านประธาน ทำไมผมถึงอยากให้กระทรวงท่องเที่ยว มีการกีฬาและนันทนาการเยาวชนผมก็ไม่ติดใจ ผมเห็นด้วย ท่านประธานครับเราย้อนหลังดู ตั้งแต่รัฐบาล ฯพณฯ ชวน หลีกภัย ตั้งแต่รัฐบาลชวน ๑ จนถึง ๒ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีบริหาร ศิลปอาชา พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ เป็นนายกก็มีการส่งเสริมการท่องเที่ยวตลอด แต่การท่องเที่ยวไปอยู่เป็นรัฐวิสาหกิจ มารัฐบาลชุดนี้ก็ประกาศชัดเจน นโยบายส่งเสริมท่องเที่ยว แล้วก็ก็เป็นผลงานที่รัฐบาลได้จากการเศรษฐกิจที่ตกต่ำ การท่องเที่ยวขยายตัวเท่าไร ได้เงินเข้าประเทศปีหนึ่งประมาณถึง ๓ แสนล้านบาทเศษ และจะมีขึ้นขยายต่อไปอีก แต่ท่านประธานครับอุปสรรคปัญหาอยู่ตรงไหน กระผมกราบเรียนท่านประธานด้วยความเคารพครับว่าในกิจการของการท่องเที่ยวนั้นต้องประสานงานกับกระทรวง ทบวง กรมต่าง ๆ อย่างเช่น จะไปประสานงานกับกรมป่าไม้ เรื่องส่งเสริมการท่องเที่ยวอนุรักษ์ธรรมชาติ ททท. เป็นรัฐวิสาหกิจมีผู้ว่าเป็นผู้บริหาร กรมป่าไม้เป็นอธิบดี เป็นข้าราชการไปด้วยกันลำบาก -----

เมื่อวานนี้ท่านประธานคงได้ยิน ส.ส. ของเราบอกว่าที่อยู่ยานั้นเป็นเมืองท่องเที่ยวมรดกโลก แต่มีการไปสร้างตึก ๒ - ๓ แห่งขึ้นมาไปบังเสียทัศนียภาพ นั่นเพราะอะไร เพราะการท่องเที่ยวนี้ต้องประสานงานกับสำนักผังเมือง การท่องเที่ยวเป็นอะไรครับ รัฐวิสาหกิจ กว่าจะไปมาก็สร้างเสร็จแล้ว เพราะฉะนั้นอุปสรรคต่าง ๆ เรื่องท่องเที่ยวมันอยู่กับกระทรวงมหาดไทย การประสานงานมันไม่เหมือนกัน ถ้ามีกระทรวงขึ้นจะใช้ชื่อว่า กระทรวงกีฬา นั้นหนทางการเยาวชน และท่องเที่ยว กระผมก็ไม่ว่า จึงขอกราบเรียนท่านกรรมาธิการได้ช่วยพิจารณาด้วยอย่าไปมองว่าคนโน้นไม่ให้ คนนี้ไม่ยอม ผมคิดว่ามันไม่ใช่ ในหลักการนั้นถามว่าการท่องเที่ยวถ้ามีขึ้นมาแล้วเป็นอย่างไร ในขณะนี้การท่องเที่ยวมันเป็นรัฐวิสาหกิจ ถ้าเป็นกระทรวงขึ้นจะมีฝ่ายบริหาร ฝ่ายจัดการ แน่นอนครับ มันจะต้องดีขึ้น ไม่ใช่ว่าการท่องเที่ยวจะต้องเป็นกระทรวงท่องเที่ยวต้องมาจัดงบประมาณถนน ไม่ใช่ มันเป็นหน้าที่ รพช. โยธา กระตุ้นเศรษฐกิจที่มาด่ากัน ว่ากัน ท่านประธาน มันก็เป็นเรื่องของส่วนท้องถิ่นเขาจัด รพช. จัด อะไรจัดทั้งสิ้น ผมกราบเรียนท่านประธาน การแก้ไขอย่างนี้ ผมกราบเรียนท่านประธาน ท่านเลขาธิการ ก.พ. ก็อยู่ขณะนี้ คุณหญิงทิพาวดีก็ดูสักรับว่ากระทรวงท่องเที่ยวเพิ่มสำนักงานขึ้น ต้องเพิ่มคนใหม่ไม่ได้เพิ่ม กระทั่งการบุคลากรใหม่ ไม่ได้กระทบ เสียหายตรงไหน ท่านกรรมาธิการช่วยชี้แจงที่แก้ไขตัดออกมันเสียหายตรงไหน หรือไปเกรงกลัวใคร ถ้ามันดีขึ้นดีไหมครับ แล้วตั้งเป็นกระทรวงกีฬา นั้นหนทางการ หรือเยาวชน มีสำนักงานอยู่กรมเดียว รัฐมนตรีต้องไปทำหรือเมื่อที่ท่านประธานก็ได้ยิน ขอประทานโทษเอ่ยนามท่าน คุณอลงกรณ์ พลบุตร คุณเรวัต สิริกุล ประชาธิปัตย์ ก็เห็นด้วย ถึงขนาดจะขอให้มีการท่องเที่ยวอยู่ที่สำนักนายก นั้นหมายความว่าอะไรครับ นั่นก็เห็นด้วย ที่นี้หลักการตรงนี้นั้นตั้งขึ้นมาแล้ว ท่านอย่าไปมองตัวบุคคล อย่าไปรังเกียจตัวบุคคลแล้วไปตัดออก ไม่มีรัฐบาลนี้ รัฐบาลอื่นก็ต้องส่งเสริมท่องเที่ยว เพราะมันเป็นหัวใจ ผมขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานว่าเรามาดูต่างประเทศ อันไหนบ้างเขามี กระทรวงเฉย ๆ ชื่อกระทรวงท่องเที่ยว กัมพูชา แคมเบอรูน เกอียเซีย คิวบา เอกวาดอร์ อียิปต์ กานา กัวเตมาลา อินเดีย อิสราเอล เคนยา นี่กระทรวงท่องเที่ยวเฉย ๆ กระทรวงท่องเที่ยวและเศรษฐกิจพาณิชย์มีไหมครับ มีครับ ฮังการี จาไมกา เนเธอร์แลนด์ ไปแลนด์ สหพันธรัฐรัสเซีย สิงคโปร์ สเปน กระทรวงท่องเที่ยวศิลปวัฒนธรรมมีไหมที่เราวิเคราะห์วิจารณ์กันของเรานะครับ ที่โดนตัดออก ท่านประธานครับ เกาหลี อินโดนีเซีย

๓๑๕

สผ ๔/๒๕๔๕ (วิ.)

เบญจกุล ๑๑๗/๒

มาเลเซีย ไนจีเรีย ยูโกสลาเวีย ยูกันดา ฟิจิ กินี ตูนิเซีย ชูदान ท่านประธานครับ เฉพาะเรื่อง
ของกีฬากับเยาวชนมีไหมครับ มีหลายประเทศ เพราะฉะนั้นผมกราบเรียนว่าคำว่า นันทนาการ
ขอประทานโทษ ท่านศาสตราจารย์วิจิตรที่ผมเคารพ นันทนาการ หมายความว่า
ทำให้คนมีความสุข คนสดชื่น กีฬามีไหม มี ทองเที่ยวมีไหม มี ไปด้วยกันได้ไหม ได้ แข่งขัน
แข่งเรือทั่วทั้งประเทศไทย แข่งเรือยาวกีฬาไหม เอาเงิน ททท. ไปเท่าไร ไปส่งเสริมแข่งว่า
สนามหลวง แข่งแรลลี่ แข่งมาราธอน ขึ้นเขาพนมรุ้งกีฬาไหม มันไปด้วยกันได้ เด็ก เยาวชน
ก็สามารถไปด้วยกันได้ ถ้าเป็นกระทรวงอย่างนี้ขึ้นมา ผมกราบเรียนท่านประธานมันจะเกิด
ประโยชน์ ผมขอกราบเรียนท่านกรรมาธิการที่เคารพว่าได้ช่วยกลั่นกรองหน่อย แล้ว พ.ร.บ
ฉบับนี้ถ้าจะว่าไปแล้วมีการกลั่นกรองใหม่ที่มีกระทรวงท่องเที่ยวกีฬามีไหมครับ มี
คณะกลั่นกรองของสำนักงานกฤษฎีกาก็กลั่นกรองแล้ว กฤษฎีกาก็กลั่นกรองแล้ว แล้วมติ ครม.
ก็เห็นชอบแล้ว -----

ผมถามว่ารัฐมนตรีที่เป็นกรรมการวิสามัญอยู่ที่ท่าน กฤษฎีกาอยู่ ก.พ. ก็อยู่เห็นชอบด้วย
ไปตัดทำไม เพราะอะไร ทำไมจึงเกิดการท่องเที่ยวเพราะอะไร ผมกราบเรียนท่านประธาน
ด้วยเคารพว่าเราเห็นด้วยมีการกีฬา นันทนาการ เอาละศาสตราจารย์วิจิตร อาจารย์ที่เคารพ
กิจการเยาวชนและเพิ่มการท่องเที่ยวที่หลังก็ได้ เหตุผลท่านประธานครับ เราอยู่ไม่กี่ปีก็ตายแล้ว
แต่ประเทศชาติของเรา ประเทศอื่นเขาดึงการท่องเที่ยวเอาเงินเข้าไปในประเทศเขาทั่วโลก
มีหมด แล้วเราทำไมประเทศไทยมันเป็นอะไรจะมีการท่องเที่ยวไม่ได้ รอบของเรามีหมดแล้ว
ของเราไม่มีเป็นเพราะอะไรมันเสียหายตรงไหน ทำไมจึงเกลียดจังชัง อย่าไปมองเรื่องตัวบุคคล
อย่าไปมองงบประมาณเศรษฐกิจมาตีวิพากษ์วิจารณ์กันผมว่าไม่ใช่แล้ว ผมเชื่อว่าต่อไปรัฐบาล
ประชาธิปไตยขึ้นมาเป็นก็ต้องมีกระทรวงท่องเที่ยวในอนาคต เพราะอะไร เพราะเป็นรัฐวิสาหกิจ
มันจำกัด เขาอยู่ในวงนี้เป็นเรื่องของอุตสาหกรรม การจะขยับขยายต่าง ๆ มันไม่คล่องตัว
ถ้ามีรัฐมนตรีเป็นกระทรวงขึ้นมา ท่านประธานครับ มันก็มีกิจการในการที่เข้าไปบริหาร
รับผิดชอบโดยตรง เรื่องจะติดต่อกรมศาสนาเข้าวัดเข้าวา เด็ก เยาวชนเกี่ยวข้องกันใหม่
โบราณสถานเดี๋ยวนี้ท่านประธานก็ได้ยินสมาชิกอภิปรายใหม่ตอนงบประมาณนี้ ไม่มีคนดูแล
ก็เพราะไม่มีเจ้าหน้าที่โดยตรง เพราะรัฐวิสาหกิจเขา ททท. นั้น ผมกราบเรียนว่าลองพิจารณาดู
คณะกรรมการลองปรึกษาดู ถ้าเป็นกระทรวงอยู่แล้วการดำเนินงานมันง่าย ออกกฎกระทรวง
แก้ไขอะไรต่าง ๆ และจะมีคนดูแล ท่านประธานครับ จังหวัดท่านมีแหล่งท่องเที่ยวอีกมาก
แต่มีใครไปสนใจ ที่เรามีแหล่งท่องเที่ยวสวยงามภาคใต้ พังงา ภูเก็ต เกิดขึ้นเพราะอะไร
เพราะส่วนท้องถิ่นเข้าไปดูรู้มา ถ้าเรามีกระทรวงขึ้นไป มีเจ้าหน้าที่ท่องเที่ยวต่าง ๆ เข้าไป
เสาะแสวงหาตรงไหนที่ยังไม่มีท่องเที่ยวไปดูเอามา ท่านประธานครับ ด้วยความเคารพต่อ
ท่านกรรมการวิสามัญทุกท่านผมเห็นว่าตั้งขึ้นมาไม่ได้เสียหายอะไรเลยมีแต่ส่วนได้
งบประมาณบุคลากรก็ไม่ต้องเพิ่ม ก็เกลียดจากอื่นมา ทุกอย่างมันดีทั้งนั้น แต่ตอนนี้ ท่านประธาน
ถ้าตัดไปแล้วมันเกิดการเสียหายมากกว่า แทนที่รัฐบาลเราจะบอกเรามีกระทรวงท่องเที่ยว
ไปต่างประเทศติดต่อเรื่องท่องเที่ยวให้ขยับขยายขึ้น อันนี้เขาเป็นรัฐวิสาหกิจเล็ก ๆ เพราะฉะนั้น
ผมกราบเรียนท่านประธานลองทบทวนดู คณะกรรมการ และช่วยชี้แจงด้วยว่าถ้าท่าน
ไม่เห็นด้วยกับกระผมเป็นเพราะอะไร แต่ท่านจะกรุณาขอประทานโทษด้วยความเคารพ
กราบขออภัย ผมเป็นคนพูดเสียงดัง ตรงไปตรงมา ตั้งได้ไหมว่าเอาละกระทรวงกีฬา

ท่านอยากให้ฉันเป็นนักผมก้อยาก ผมเป็นนักมวยเก่า นักมวยอาชีพด้วย กีฬาก็เล่นบาสเกตบอล กอล์ฟก็พอจะตีเป็น เอา เห็นด้วย เยาวชนเห็นด้วยไหม ต้องส่งเสริม เห็นด้วย ถ้าเราเพิ่ม ทองเที่ยวขึ้นไปได้ เสียอะไรครับ เอาชื้อกีฬาเลยแต่ทองเที่ยวฟ่ง อย่างนี้ได้ไหม ผมขอฟังเสียง จากทางกรรมการ และขอทราบเรียนท่านประธานให้ผมฟังก่อนแล้วผมขออนุญาตที่จะ แสดงความคิดเห็นต่อถ้าหากว่ากรรมการไม่เห็นกับกระผม

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : เชิญท่านรองกรณ

นายรองกรณ พลบุตร (เพชรบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม รองกรณ พลบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเพชรบุรี พรรคประชาธิปัตย์ ความจริงก่อนที่กระผม จะได้อภิปรายในหมวด ๕ กระทั่งกีฬาและกิจการเยาวชน ซึ่งทางกรรมการได้แก้ไข รวมไปถึงในมาตรา ๑๔ ในเรื่องของอำนาจหน้าที่ของกระทรวงใหม่ดังกล่าว นั้น กระผมหารือ ท่านประธานในสิทธิของกระผมเล็กน้อย เนื่องจากว่าถ้าดูในรายงานนั้น ความจริงกระผม น่าจะเป็นผู้เสนอคำแปรญัตติเพื่อตัดมาตราดังกล่าวแล้วก็หมวดดังกล่าว แต่ที่กระผมมิได้ทำ เช่นนั้นเพราะเหตุว่าท่านประธานคณะกรรมการ ขออภัย ๔พณฯ ปองพล อติเรกสาร ท่านได้ขอแขวนในมาตรา ๕ ซึ่งเป็นแม่บทเกี่ยวกับโครงสร้างของกระทรวง ทบวง กรมทั้งหมดไว้ในมาตรา ๕ เพราะในมาตรา ๕ นั้น ท่านประธานจะเห็นว่ากระผมและคณะได้เสนอตัด (๕) ก็คือกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาตามร่างเดิม หรือกระทรวงกีฬาและกิจการเยาวชนใหม่ที่กรรมการได้แก้ไข จึงขอใช้สิทธินั้น เพราะว่าไม่อย่างนั้นกระผมจะไม่มีสิทธิแสดงเหตุผล ในเบื้องต้นนี้ -----

ท่านประธานครับความจริงแล้วในเรื่องของภารกิจแห่งรัฐนั้นความสำคัญของการท่องเที่ยวก็ดี ความสำคัญของการกีฬาที่ดีหรือว่าความสำคัญในเรื่องเยาวชนและนันทนาการไม่มีใคร ปฏิเสธว่าเป็นภารกิจแห่งรัฐที่มีความสำคัญต่อประเทศชาติ แต่ว่าเมื่อเรามาพิจารณาในส่วนของ ร่างปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม ฉบับนี้ซึ่งเสมือนหนึ่งเป็นกฎหมายแม่บทที่เป็นโครงสร้างของ องค์การภาครัฐทั้งหมดนั้น สิ่งที่สำคัญประเด็นไม่ใช่อยู่ที่ข้อโต้แย้งในเรื่องของภารกิจว่าสำคัญ ไม่สำคัญ สิ่งสำคัญที่จะต้องมีการพิจารณาอย่างรอบคอบที่สุดในเรื่องนี้ก็คือว่าเราจะมีการปรับ โครงสร้างปรับรูปแบบขององค์การภาครัฐที่จะไปดูแลภารกิจดังกล่าวได้ดีมากน้อยเพียงใด ความจริงเรื่องนี้ท่านประธานจะเห็นว่ากระผมได้นำเสนอหลักการในการที่พยายามให้ระบบ ราชการในรูปแบบของกระทรวงนั้นมีน้อยที่สุด ให้มีการกระจายอำนาจออกไปมากที่สุด ให้มี ขนาดขององค์กรเล็กมากที่สุดเพื่อจะลดภาระด้านงบประมาณและต้องการที่จะให้องค์กร ภาครัฐในรูปแบบของกระทรวงนั้นถ้าไม่เกิดขึ้นได้ยิ่งเป็นผลดี แล้วถามบอกว่าแล้วรูปแบบ องค์การภาครัฐนั้นควรเป็นเช่นไร นั่นก็คือเหตุผลสำคัญครับที่นำมาสู่การเสนอตัดมาตรา ดังกล่าว กระผมยังยืนยันถ้าท่านประธานจะจำได้ที่กระผมได้อภิปรายรวมทั้งคณะที่ได้เสนอ ความเห็นในมาตรา ๖ เป็นต้นมานั้น กระผมจะได้นำเสนอในเรื่องของการชี้ให้เห็นรูปแบบของ กระทรวงว่าเป็นหน่วยราชการที่มีความทะเยอทะยานขั้นตอนสายการบังคับบัญชา มาก จึงได้เสนอ รูปแบบที่เหมาะสมว่าอย่างน้อยที่สุดเราได้พัฒนารูปแบบดังกล่าวในรูปของรัฐวิสาหกิจ หรือว่าในรูปองค์กรมหาชนและอื่นๆ ซึ่งในส่วนนี้กระผมเข้าใจว่าทางคณะกรรมการนั้น อาจจะไม่ได้พิจารณาในส่วนของแนวทางซึ่งความจริง ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีได้เป็นประธาน ในการประชุมเมื่อวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๔๔ ซึ่งในส่วนนั้นได้สรุปไว้ชัดเจนว่าการปรับบทบาท ภารกิจและโครงสร้างส่วนราชการแนวใหม่จะต้องเน้นการจัดองค์กรที่กะทัดรัด ยืดหยุ่น ทันสมัย คล่องตัว บริหารงานเบ็ดเสร็จในตัวเองกระจายอำนาจลงไปทั้งแนวราบและแนวดิ่งและ ลดขั้นตอนการบังคับบัญชาและขั้นตอนการทำงานให้สั้น รวดเร็ว โปร่งใส แล้วร่างกฎหมายฉบับนี้ เป็นอย่างไรครับกลับหัวกลับหางเหมือนหัวมังกรท้ายมังกรแทนที่จะทำให้ลักษณะขององค์กร ภาครัฐเล็กกะทัดรัด คล่องตัว ทันสมัย ท่านย้อนกลับไปสู่รูปแบบกระทรวง กระผมเรียนว่าเรื่องนี้ เป็นเรื่องซึ่งจะทำให้ภารกิจแห่งรัฐซึ่งทุกคนครับ ท่านโสภณ เพชรสว่าง ท่านวิจิตร ศรีสอาน

ท่านอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ท่านสาทิตย์ วงศ์หนองเตย และท่านอื่น ๆ นั้นเห็นพ้องต้องกันหมดครับ ว่าภารกิจในเรื่องของการท่องเที่ยว ซึ่งนำพารายได้ไม่น้อยกว่า ๓ แสนล้านบาทหรือด้านการกีฬาซึ่งจะมีความสำคัญต่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์โดยเฉพาะเยาวชนของเราหรือด้านนั้นธนาคารมีความสำคัญเหลือเกินแต่เราไม่ได้ได้เต็มที่ในเรื่องความสำคัญของภารกิจ เรามีหน้าที่ในฐานะผู้แทนราษฎรที่จะต้องมาออกแบบรูปแบบองค์กรภาครัฐ กระผมก็นำเสนอไว้ว่าอย่ากระนั้นเลยใน ๒๐ กระทรวงนั้นตัดออกบ้างเถอะ อันไหนที่มีองค์กรภาครัฐซึ่งมีลักษณะที่ทันสมัย กะทัดรัด คล่องตัว เป็นอิสระ และบริหารในลักษณะภาคเอกชนอยู่แล้วนั้นติดปัญหาเรื่องงบประมาณไปแก้ตรงงบประมาณ ติดปัญหาเรื่องบุคลากรแก้ตรงบุคลากร ติดปัญหาในเรื่องของอำนาจหน้าที่ไปแก้กฎหมายในเรื่องของอำนาจหน้าที่แต่อย่าจับตรงนั้นมาอยู่ภายใต้กระทรวงใหม่ เพราะอะไรเพราะทันทีที่มีกระทรวงใหม่นั้นท่านได้เพิ่มสายการบังคับบัญชาลำดับชั้นของการบังคับบัญชาซึ่งเราต้องการที่จะลดให้น้อยที่สุดพยายามให้มีลักษณะที่เขาเรียกว่าเป็นรูปแบบโครงสร้างแบบราบก็คือ แพลต ออร์แกไนเซชัน (Flat organization) แต่ตรงนี้ท่านไม่ได้ทำอย่างนั้นเลยเพราะเหตุว่าถ้าเป็นอย่างนี้ก็หมายความว่าท่านตั้งกระทรวงขึ้นมาท่านยังมีคณะรัฐมนตรี มีนายกรัฐมนตรี มีรัฐมนตรีกระทรวงแล้วก็มีสำนักงานปลัด มีปลัดกระทรวงแล้วก็ยังมีระดับอธิบดีแล้วจึงจะไปสู่รัฐวิสาหกิจ -----

อย่างนี้ถามบอกว่าการเสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันในด้านการท่องเที่ยวของเรา นั้นมันจะคล่องตัวได้อย่างไร มันจะมีประสิทธิภาพได้อย่างไรเพราะฉะนั้นตรงนี้เองครับที่ผม คิดว่าท่านจะเขียนจะแก้อย่างไรก็ตามมันเป็นเรื่องปลีกย่อยมาก แต่ว่าสิ่งสำคัญคือท่านต้อง ยึดหลักยึดแนวเอาไว้ แต่ท่านก็ไม่ได้ทำอย่างนั้น กระผมก็เสนอความเห็นในส่วนนี้ เพราะ ตัวอย่างที่ง่ายที่สุดเป็นตัวอย่างที่ผมอยากจะเรียนท่านประธาน เพราะนี่คือเชิงปฏิบัติแล้วนำมาสู่การว่า ถ้าเรามีปัญหาเช่นนี้เราจะออกแบบองค์กรภาครัฐครั้งนี้ถือว่าเป็นโอกาสดีอย่างยิ่งของ สภาผู้แทนราษฎร แล้วก็ทางคณะรัฐมนตรี แต่ขอให้เดินให้ถูกทาง ยกตัวอย่างเพชรบุรีครับ ท่านประธาน จะเป็นเจ้าภาพจัดกีฬาเยาวชนแห่งชาติในเดือนมีนาคม ๒๕๔๖ คือปีหน้า ถึงวันนี้ กรรมการกีฬา ถึงวันนี้การกีฬาแห่งประเทศไทย กรมพลศึกษาไปช่วยดูกัน ปรากฏว่าสรว่ายน้ำ มาตรฐานก็ไม่มี โรงยิมเนเซียมจะจัดการแข่งขันก็ไม่มี ถามว่าปัญหานี้เป็นปัญหาอะไร ถ้าเรา ออกแบบองค์กรภาครัฐได้ถูก โดยแก้ปัญหาให้ถูกจุด เราก็จะแก้ปัญหาเหล่านี้ได้ หรือการ ท่องเที่ยวเช่นกัน แหล่งท่องเที่ยวจำนวนมากครับที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแห่งนี้เห็นถึง ศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดของตน ไม่ว่าแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ แหล่ง ท่องเที่ยวทางธรรมชาติ หรือแหล่งท่องเที่ยวซึ่งเราสร้างขึ้นมา เราเพียรพยายามที่จะแสวงหา บประมาณโครงการสนับสนุนจากรัฐบาล จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง แต่มันก็ไม่สามารถ ดำเนินการได้อย่างที่เราต้องการ ไม่ว่าจะเป็นชะอำ หัวหิน พัทยา เชียงใหม่ ภูเก็ต หรือแม้แต่ หาดเจ้าสำราญ แหลมหลวง แก่งกระเจาน บ่อน้ำพุร้อน นนongหญ้าปล้อง พระนครคีรี แหล่ง ท่องเที่ยวเหล่านี้เราเห็นว่าปัญหาไม่ได้อยู่ในเรื่องของลักษณะรูปแบบองค์กร แต่มันอยู่ในเรื่อง ของงบประมาณ มันอยู่ในเรื่องของอำนาจหน้าที่มันอยู่ในเรื่องของบุคลากร เราก็แก้ตรงนั้นเสีย แต่ไม่ใช่การมาจับตั้งขึ้นเป็นกระทรวง แล้วบอกว่านี่คือสูตรสำเร็จ นี่คือองค์กรวิเศษที่จะบันดาล ได้ ถามบอก เรามีอยู่ ๑๔ กระทรวง ๑ ทบวง ตั้งแต่กระทรวงเกษตร กระทรวงศึกษา แล้วเราก็ มาอภิปรายกันบอกว่ากระทรวงเหล่านั้นก็แก้ไขปัญหอะไรไม่ได้ ทำไมเราไม่ย้อนกลับมา รูปแบบกระทรวงอย่างนั้นคือสิ่งที่ปัญหาของประเทศ ตรงนี้กำหนดแนวทางไว้ชัดเจน ซึ่งก็ สอดคล้องต้องกับแผนแม่บทการปฏิรูประบบราชการ สอดคล้องกับแนวทางสมัยใหม่ในการ ปฏิรูประบบราชการ คือทำองค์กรให้มีความกะทัดรัด ลดความเป็นราชการ แต่ท่านก็ย้อน

กลับไป ประวัติศาสตร์ของเราในเรื่องของการจัดโครงสร้างกระทรวง ทบวง กรม มาร้อยปีน่าจะเป็นอุทาหรณ์อยู่แล้ว ทำไมเราจะต้องมาออกพระราชบัญญัติองค์การมหาชน โรงพยาบาลบ้านแพ้วซึ่งเป็นตัวอย่างที่ก่อให้เกิดการนำไปสู่โครงการนำร่องไปเรื่องของการที่จะลดค่าใช้จ่ายในเรื่องของการรักษาพยาบาลจนเกิดโครงการ ๓๐ บาท โรงพยาบาลบ้านแพ้วท่านประธานทราบไหมครับ นั่นคือองค์การมหาชนที่เกิดภายใต้ พ.ร.บ. องค์การมหาชน ๒๕๔๒ มีการบริหารในเชิงของเอกชนมากขึ้น ในเชิงธุรกิจมากขึ้น แต่ยังคงคำนึงถึงผลประโยชน์สาธารณะ ดูแลคนยากคนจน แล้วก็เอาความมีส่วนร่วมของชุมชนหรือคนที่บริจาคเข้ามาทำให้องค์กรนั้นสามารถบริหาร สามารถบริการและสร้างความพึงพอใจ และสนองตอบต่อแนวนโยบายแห่งรัฐและภารกิจแห่งรัฐได้เป็นอย่างดี ดังนั้นกระผมเห็นว่าตัวอย่างของรูปแบบองค์กรนั้นมีอยู่แล้ว แต่ท่านก็เดินย้อนเหมือนพายเรือเข้าคลอง ตรงนี้ไม่สามารถตอบได้ แต่ผมคิดว่าในส่วนนี้รับท่านประธานครับ กระผมก็จำเป็นที่จะต้องสะท้อนความเห็นแล้วก็ข้อเท็จจริง เพราะครั้งนี้คือโอกาสที่สำคัญที่สุดในชีวิตของพวกเขาเราครั้งหนึ่งทีเดียวที่จะได้มีการกำหนดแผนแม่บท กฎหมายแม่บทในเรื่องของโครงสร้างรูปแบบของกระทรวง ทบวง กรม -----

ถ้าเราจะชิงโอกาสในส่วนนี้และเราไม่ฉวยโอกาสในโอกาสซึ่งเสียงข้างมากมีเบ็ดเสร็จ มีความเข้มแข็งทางการเมืองผลักดันในส่วนนี้ท่านต้องใช้พลังส่วนนี้ให้เป็นประโยชน์กับประเทศชาติไปในทิศทางที่ถูกต้องอย่าวิ่งผิดลู่ ถ้าท่านไม่ใช้ความเด็ดขาดความกล้าตัดสินใจกลับมาสู่แนวทางซึ่งความจริงท่านนายกรัฐมนตรีเป็นประธานในการประชุม ก.พ. เมื่อเดือนกรกฎาคม ๒๕๔๔ ที่กระผมได้อ่านบทสรุปของการประชุมดังกล่าว และเป็นแนวของการที่มาสู่นโยบายการปฏิรูประบบราชการของรัฐบาลชุดนี้ที่ทำต่อเนื่องมาหลายรัฐบาลก็ตาม แต่การส่งไม้ต่อนั้นท่านต้องวิ่งให้ถูก แต่เมื่อท่านวิ่งไม่ถูกตรงนี้แทนที่มันจะสร้างความก้าวหน้าและตอบสนองต่อภารกิจแห่งรัฐและประชาชนของเรานั้นท่านก็ไม่ได้ใช้โอกาสตรงนั้นเลย ผมผิดหวังมากครับ ความจริงท่านมีผู้รู้มีผู้มีความสามารถมาก แต่ผมไม่ทราบทำไมท่านกลับดำเนินการและก็มีแนวทางของการแปรรูปนิติในชั้นกรรมาธิการอย่างนี้ ซึ่งผมเชื่อว่าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรส่วนใหญ่จะเห็นด้วยกับแนวทางของการทำให้ระบบราชการนั้นเล็กลงคล่องตัว กระจายอำนาจ ไม่ใช่รวมอำนาจและทำให้องค์กรนั้นมีประสิทธิภาพเพื่อสนองตอบต่อภารกิจแห่งรัฐที่เรามุ่งหวังไม่ว่าเรื่องการท่องเที่ยว การกีฬา กิจกรรมเยาวชนหรือนันทนาการ ขอขอบคุณท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ท่านศิริศักดิ์ กับท่านสุพัฒน์แปรรูปนิติไว้ ซึ่งขอตัด การท่องเที่ยว ออก ซึ่งกรรมาธิการก็ได้ตัดนั้นท่านยังมีอะไรติดใจไหมครับ

นายศิริศักดิ์ อ่อนละมัย (ชุมพร) : ท่านประธานที่เคารพ ผม ศิริศักดิ์ อ่อนละมัย พรรคประชาธิปัตย์ จังหวัดชุมพร ขออนุญาตที่ท่านประธานได้ถามว่า ผมมีอะไรติดใจ ความติดใจของผมเป็นเรื่องที่น่ากังวลน่าเป็นห่วง ผมกลัวว่าจะเหมือนเหตุการณ์เมื่อตอนเช้า กรรมาธิการให้ความเห็นชอบกับที่เราแปรรูปนิติเข้าไป แต่ว่าในขณะที่เดียวกันเมื่อมีการลงมติขึ้นมามันกลับเป็นไปว่าไม่ได้ตรงกับเจตนารมณ์ที่ทางเราได้แปรรูปนิติเสนอเข้าไป เพราะฉะนั้นผมจะต้องขออนุญาตท่านประธานเพื่อจะได้แสดงเหตุและผลให้สภาได้พิจารณาว่าทำไมผมได้แปรรูปนิติที่ไม่เห็นด้วยว่าจะนำการท่องเที่ยวมารวมไว้ในกระทรวงกีฬา และทำไมถึงจะได้แปรรูปนิติว่าน่าจะเหมาะสมกับคำว่า กระทรวงกีฬา และกิจกรรมเยาวชน ขออนุญาตท่านประธานครับ ก่อนอื่นผมต้องขออันเชิญกระแสพระราชดำรัสที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้ทรงพระราชทานเพื่อเชิญลงพิมพ์ในหนังสือ

๓๒๓

สผ ๔/๒๕๔๕ (วิ.)

จงถนอม ๑๒๑/๒

เนื่องในวันกีฬาแห่งชาติ เมื่อปีพุทธศักราช ๒๕๓๑ คือวันที่ ๑๖ ธันวาคม ในหลักการ การกีฬา เป็นสิ่งที่มีจุดประสงค์พื้นฐานเพื่อที่จะส่งเสริมให้ร่างกายแข็งแรงและสามารถที่จะแสดงฝีมือ ในเชิงกีฬาเพื่อความสามัคคีและเพื่อให้คุณภาพของมนุษย์ดีขึ้น มาเวลานี้การกีฬาก็นับว่า มีความสำคัญในทางอื่นด้วย คือในทางสังคมทำให้คนในประเทศชาติได้หันมาปฏิบัติสิ่งที่เป็นประโยชน์ในทางสุขภาพของร่างกายและจิตใจ ทำให้สามารถที่จะอยู่เป็นสังคมอย่าง อยู่เย็นเป็นสุข ทั้งเป็นสิ่งที่ก่อให้เกิดความเจริญของบ้านเมือง และโดยเฉพาะในการกีฬา ระหว่างประเทศก็ได้เพิ่มความสำคัญกับมนุษย์อื่นซึ่งอยู่ในประเทศอื่น ฉะนั้นกีฬาจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งสำหรับชีวิตของแต่ละคนและชีวิตของบ้านเมือง ถ้าปฏิบัติกีฬาอย่าง ถูกต้องหมายถึงว่าอย่างมีประสิทธิภาพมีความสามารถก็จะได้นำชื่อเสียงแก่ตนและ แก่ประเทศชาติ ถ้าปฏิบัติกีฬาด้วยความเรียบร้อยด้วยความสุภาพก็ทำให้มีชื่อเสียงเหมือนกัน และส่งเสริมความสามัคคีในประเทศชาติ พระตำหนักจิตรลดารโหฐาน วันที่ ๒๘ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๓๑ -----

- ๑๒๒/๑

ท่านประธานครับ ผมอยากจะขออนุญาตที่จะเล่าถึงที่มาที่ไปว่ามีหลายท่านแสดงความคิดเห็นว่าทำไมจะต้องมีเฉพาะกระทรวงกีฬา ทำไมจะเพิ่มท่องเที่ยวเข้าไปไม่ได้หรืออย่างไร แต่ถ้าผมถามกลับไปว่า แล้วถ้าท่องเที่ยวมาอยู่กับกีฬา แล้วมีอะไรที่มันดีขึ้นกว่าอย่างนั้นหรือ เราต้องการจะให้มันเป็นกระทรวงเล็กจิ๋วแต่แจ๋วใช่หรือไม่ เราต้องการให้มันมีการบริหารงานที่มีคุณภาพใช่หรือไม่ เราไม่ใช่ตั้งกระทรวงขึ้นมาเพื่อตอบสนองอย่างที่สาธารณชนเขากำลังมองว่า รัฐบาลกำลังจะตั้งกระทรวงขึ้นมาเพื่อสนองค้นหาในการที่จะได้ตำแหน่งตรงนี้ใช่หรือไม่ เพราะฉะนั้นผมคิดว่าในขณะนี้ เราต้องช่วยกันคิดแหละครับ เราต้องช่วยกันพิจารณาว่า คำว่า กระทรวงกีฬาและกิจการเยาวชน กับคำว่า กระทรวงท่องเที่ยวและการกีฬา ตรงไหนที่มันจะมีประสิทธิภาพและมองให้เห็นภาพมากกว่ากัน ปัญหาในประเทศชาติของเราในขณะนี้ ท่านประธานก็คงทราบว่า จากในอดีตจนถึงปัจจุบันประชากรเราเพิ่มขึ้นมาแต่ละปีเป็นจำนวนมาก ปัญหาในสังคมก็มากขึ้น ปัญหาการพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจก็ติดตามมา ความเจริญรุ่งเรืองต่าง ๆ ก็เป็นปัญหาที่ก่อให้เกิดขึ้นในสังคมค่อนข้างมากมาย เพราะฉะนั้นตรงนี้เราในคณะกรรมการการกีฬา อันประกอบไปด้วย ท่านกัญญา นิโรจน์ ซึ่งเป็นประธาน คณะกรรมการ และท่านก็เป็น ส.ส. ฝ่ายรัฐบาล ท่านวีระพล อติเรกสาร ท่านสุพัฒน์ ธรรมเพชร ท่านวิทยา คุณปลื้ม ท่านรณฤทธิ์ชัย คานเขต ท่านสุวิชัย โยทองยศ ท่านศรคม ภาชา ท่านอนุสรณ์ บัณฑอง ท่านเอกธัช อินทร์รอด ท่านวัฒนา เสงี่ยมพะระ ท่านสมบุญ อุทัยเวียนกุล ท่านสุวรรณ กุสุจิต ท่านประดู่ มั่นหมาย ท่านสุศักดิ์ อนรรฆพันธ์ แล้วก็ นางสาวอรุณี ชำนาญยา และนายกฤษฎา สัจจุล เราช่วยกันแปรญัตติ เพราะเราคิดว่า เราศึกษามาเป็นเวลานาน ผมเองอยู่ในคณะกรรมการการกีฬามาเกือบ ๑๑ ปี ผมพยายามศึกษาพร้อมกับคณะกรรมการทุก ๆ คณะ ทุกคนมีความคิดเห็นไปในแนวทางเดียวกันว่า ถ้ากีฬาในประเทศของเรามีส่วนที่ดี มีการบริหารจัดการที่เป็นรูปธรรม มีการดำเนินการ ที่ถูกต้องก่อให้เกิดประโยชน์ต่อประเทศชาติ และสร้างชื่อเสียงสร้างความสุขให้กับชนในชาติ อย่างน่าภาคภูมิใจ เราไม่ต้องมาคิดจัดตั้งกระทรวงกีฬาหรอกครับท่านประธาน หลายคนปรารถนาบอกว่า ทำไมเกาหลีได้ เมื่อก่อนตามหลังเราตั้งเยอะ ตั้งหลายปี แต่เดี๋ยวนี้เราไล่ตามหลังเขาไปเกือบจะไม่ทันแล้วครับ นั่นเป็นเพราะอะไร เพราะเราไม่เคยคิดว่ากีฬามันให้ความสำคัญต่อมวลมนุษยชาติอย่างไร เรามองกีฬาเป็นแต่เพียงผิวน้ำ เรามองกีฬาเป็นการเล่น

กีฬาเป็นการเล่นเกมอย่างหนึ่งเพื่อความสนุกสนานเท่านั้นเอง แต่ไม่มีใครเคยคิดว่ากีฬานั้นคือปรัชญาของมนุษย์ ไม่มีใครเคยคิดว่ากีฬามันเป็นบ้ำหลอมที่ผมพยายามพูดในสภาหลาย ๆ ครั้งว่า มันจะต้องหลอมให้มนุษย์ทุกผู้ทุกคนที่เกิดมาในโลกนี้ได้อยู่ในสังคมอย่างมีความสุข เราจะหลอมมนุษย์ที่มันเติบโตใหญ่ขึ้นมามันเป็นไปไม่ได้ การดำเนินการอย่างใดมันต้องดำเนินการตั้งแต่แรกเริ่มครับ เพราะฉะนั้นผมจะต้องอธิบายรายละเอียดว่าเพราะอะไรท่านประธานยังจำเพลง กราวกีฬา ได้หรือไม่

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่สอง) : ท่านศิริศักดิ์ครับ คือกระทรวงกีฬาทุกคนมีความเห็นตรงกันหมด คือมีคำว่ากระทรวงกีฬา แต่ที่เรากำลังอภิปรายกัน สมาชิกบางท่านอยากจะใส่ ท่องเที่ยว สมาชิกบางท่านอยากจะตัด กิจกรรมเยาวชน ออก แต่ กีฬา ไม่มีปัญหา เพราะจริง ๆ แล้วประเด็นของท่านท่านตัดท่องเที่ยวออก กรรมการก็เห็นด้วยอยู่แล้ว เดียวกรรมการจะชี้แจงท่านสมาชิกที่ต้องการจะเติมท่องเที่ยวไปอีก เดียวกรรมการคงจะชี้แจงเอง ขอท่านสั้น ๆ นิดหนึ่ง

นายศิริศักดิ์ อ่อนละมัย (ชุมพร) : ท่านประธานครับถ้าผมไม่อธิบายให้ได้ฟังเพื่อนสมาชิกหลายท่านที่ท่านอาจจะเข้าใจไขว้เขวว่าทำไมถึงเอา ท่องเที่ยว ออก ทำไมถึงได้ใส่กิจกรรมเยาวชน เข้าไป

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ครับเอาเฉพาะส่วนนั้นนะครับถ้าท่านจะอธิบาย

นายศิริศักดิ์ อ่อนละมัย (ชุมพร) : ท่านประธานฟังผมเสียก่อนสิครับว่าทำไมมันมีเหตุและผลอย่างไร เพราะว่าอย่างน้อยที่สุดถ้าท่านประธานเข้าใจว่ากีฬามันสอนให้คนเคารพกติกา ผมกำลังจะเรียนให้ท่านประธานได้รับทราบว่าผมกำลังเคารพกติกา แต่ในขณะเดียวกันผมจะต้องอธิบายว่าเหตุผลที่ต้องนำกิจกรรมเยาวชนเข้ามาใส่นั้นเพื่ออะไร ผมเข้าใจครับว่ากระทรวงกีฬามีแล้ว

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ครับเอาเยาวชนกับท่องเที่ยวเลยครับ เชิญครับ

นายศิริศักดิ์ อ่อนละมัย (ชุมพร) : ทีนี้ผมก็อยากจะถามท่านประธานว่า ถ้าประธานมองเห็นว่าคำว่า กิจกรรมเยาวชน มันมีความสำคัญอย่างไร ที่ผมบอกว่าเพลงกราวกีฬาในท่อนที่มีความสำคัญค่อนข้างมากก็คือ กีฬา กีฬาเป็นยาวิเศษ แก้กองกิเลสทำคนให้เป็นคน เพราะฉะนั้นตรงนี้เป็นประโยชน์ที่สั้น ๆ แต่ว่าความหมายมันค่อนข้างที่จะมากมาย เราคิดกันมานานครับว่าถ้าเราจะตั้งกระทรวงกีฬาอย่างเดียวเพื่อจะพัฒนาเกี่ยวกับเรื่องการกีฬาภายในประเทศไม่ต้องตั้งครับ เพราะหลายคนบอกว่าภารกิจกีฬาแห่งประเทศไทยก็มีอยู่แล้ว ทำหน้าที่อยู่แล้ว ถ้าเรามองแต่วัตถุประสงค์เพียงด้านเดียวเท่านั้นมันไม่เกิดประโยชน์ต่อประเทศชาติอย่างไร เพราะจะมองแต่กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ กีฬามวลชน กีฬาขั้นพื้นฐาน ซึ่งเราบอกว่าเป็นคือยุทธศาสตร์ แต่ว่ายุทธศาสตร์หลักของมันละครับคนที่เขาไม่จำเป็นจะต้องเล่นกีฬาเราก็ต้องการสอนเด็กทุกคนว่าไม่จำเป็นต้องเล่นกีฬาแค่ดูกีฬาเป็นเขาก็ได้เรียนรู้อะไรจากกีฬาได้เยอะแยะมากมาย เหมือนกับที่เดี๋ยวนี้เราก็ดูกีฬาเห็นไหมครับการแข่งขันกีฬา ระหว่างตุรกีกับเกาหลีได้แข่งขันฟุตบอลเมื่อตอน ๑๔.๓๐ นาฬิกาที่ผ่านมาเมื่อสักครู่นี้ ท่านประธานถ้าได้ชมก็จะเห็นว่าเขาแข่งขันเหมือนกับเขาเป็นเขาตายกัน เสร็จแล้วจบจากการแข่งขันทุกคนกอดคอกันประชาชนปรบมือให้กำลังใจ อย่างนี้ถามว่าถ้าเราไม่เอาเยาวชน

๓๒๗

สผ ๔/๒๕๔๕ (วิ.)

วีรพร ๑๒๓/๒

มาหลอมตั้งแต่เล็ก ๆ มันจะได้ประโยชน์อะไรละครับ เราต้องมองไปถึงอนาคตข้างหน้า เราต้องมองไปไกลไม่ใช่มองแต่เพียงแค่ ๑ - ๒ ปีตั้งขึ้นมาเพื่อที่จะสนองตอบอะไรก็ตาม ผมไม่ต้องการ เพราะฉะนั้นอยากจะเรียนว่าการที่เราคิดว่าตั้งกระทรวงกีฬาและสันทนาการ กีฬาและสันทนาการที่เราได้แปรรูปเข้าไป ถึงแม้ท่านประธานบอกว่ากรมการเสียงส่วนใหญ่ จะเห็นด้วยก็ตาม ผมก็บอกแล้วตั้งแต่แรกว่ายังไม่ค่อยมั่นใจเพราะกลัวว่าเดียวเวลาท่าน นำเสนอไปอย่างไรก็ตาม ถ้าในสภาเสียงส่วนใหญ่บอกว่าต้องใส่ ท่องเที่ยว เข้าไปด้วย ผมเองผมไม่เห็นด้วยเพราะทั้งนี้มันจะผิดจากเจตนารมณ์ที่เราได้คิดกันมาเป็นปี ๆ เราทำ ประชาพิจารณากันทั่วประเทศครบตามรัฐธรรมนูญ ทุกภาค เราถามถึงความสำคัญ ว่าการจัดตั้งกระทรวงกีฬาขึ้นมาจะประกอบไปด้วยองค์ประกอบที่สำคัญอะไรบ้าง การทำประชาพิจารณ์ทุกภาคได้แสดงความคิดเห็นว่าน่าจะมีเยาวชนเข้าไปมีส่วนร่วมด้วย เพราะฉะนั้นตรงนี้แหละครับผมได้เสนอร่วมกับเพื่อนกรมการว่าต้องเป็น กระทรวงกีฬา และกิจการเยาวชน เพราะฉะนั้นท่านประธานอย่าเพิ่งเบรคผมก่อนนะครับ ท่านต้องฟังว่า เมื่อมันเป็นการนำเสนอมันก็ต้องบอกว่า กีฬาคือศาสตร์ชนิดหนึ่ง คำว่า ศาสตร์ มันค่อนข้าง ที่จะมีความหมายและเป็นศิลปะของมันในตัวอีก เราไม่ได้ใช้เวลาแค่ ๑ - ๒ วันนะครับ ท่านประธาน เราไม่ใช่ใช้เวลาในการคิดแบบฉาบฉวย เพราะฉะนั้นเพื่อนสมาชิกหลายท่าน ก็ยืนยันยืนยันว่าแนวคิดจัดตั้งกระทรวงกีฬามันเกิดขึ้นมาหลายสมัย หลายรัฐบาลแล้ว

แต่ว่าที่มันเป็นรูปธรรมและทำเป็นรูปร่างคือสมัยที่แล้วจนกระทั่ง ณ ปัจจุบัน เมื่อเราเห็นว่า
 รัฐบาลมีเจตนาจะปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม ครั้งแรกก็ออกข่าวอย่างอีกทีก็ครึกโครม
 ว่าจะจัดตั้งกระทรวงกีฬาและนันทนาการ อยู่ได้ไม่กี่วันครับเพียงอาทิตย์เดียวเปลี่ยนใหม่แล้ว
 เป็นกระทรวงท่องเที่ยวและการกีฬา อย่างนี้จะให้ผมไวใจได้อย่างไร เพราะว่ากลับไปกลับมา
 ก็กลัวว่า ณ วันนี้จะมีปัญหาเหมือนกับอย่างที่แล้วมาหรือไม่ เพราะฉะนั้นถ้ามีความมั่นใจ
 ตรงนั้นเกิดขึ้น ผมก็จะได้อวยอภิปรายในช่วงมาตรา ๑๕ ต่อไป เพราะผมยังติดใจมากครับ
 มันไม่เป็นไปตามที่เราคิด ไม่ใช่เราตั้งชื่อกระทรวงกีฬาและกิจการเยาวชนบอกว่าชื่อนี้
 ความหมายดีแต่ว่าในทางปฏิบัติเหลว อย่างนี้ไม่ได้ครับ อย่างนี้เรายอมไม่ได้ เพราะว่า
 เราว่าการตั้งกระทรวงกีฬาและกิจการเยาวชน นอกจากจะเป็นหน่วยงานหลักของรัฐ
 ที่ทำหน้าที่รับผิดชอบในเรื่องนโยบาย ในเรื่องของการส่งเสริม ในเรื่องของการพัฒนา
 ควบคุม กำกับ ดูแล คุ้มครอง พิทักษ์สิทธิ สนับสนุน ตรวจสอบ และติดตามประเมินผล
 ทางด้านกีฬาและกิจการเยาวชน อย่างนี้มันต้องทำให้เกิดเป็นรูปธรรมอย่างต่อเนื่อง
 และที่สำคัญที่สุดครับ กระทรวงกีฬาและกิจการเยาวชนจะต้องเป็นศูนย์กลาง ศูนย์กลาง
 อะไรครับท่านประธาน ศูนย์กลางในการที่จะมีการบริหารจัดการนำเอากีฬาและ
 เยาวชนนี้เข้ามาเป็นสื่อสำคัญ แล้วไม่ได้ทำแบบลวก ๆ ต้องแบบถาวร อย่าไปเข้าใจผิด
 คิดว่าการศึกษาก็มีการสนับสนุนการกีฬา ที่ผ่านมามีลูกขึ้นอภิปราย เพื่อนสมาชิก
 หลายคนได้ลุกขึ้นอภิปรายว่า ในแวดวงของกระทรวงศึกษาธิการเราจัดงบประมาณ
 ในเรื่องของการกีฬา เราจัดงบประมาณในเรื่องการที่จะอบรมป๋มนิสัยให้กับเด็กและ
 เยาวชนที่ศึกษาอยู่ในความรับผิดชอบของกระทรวงศึกษาธิการ แต่ละปีมาน้อยแค่ไหน
 เฉลี่ยเป็นรายหัวจำนวนเท่าไร ผมยกตัวอย่างเมื่อปีที่แล้ว กรมอาชีวะไม่ได้รับงบประมาณ
 ในเรื่องของการกีฬาเลย แล้วเราบอกว่าเด็กอาชีวะนี่ ทะเลาะเบาะแว้ง ตบตีกันสร้างปัญหา
 ให้กับบ้านเมือง ไปโทษเด็กไม่ได้ครับ ต้องโทษผู้ใหญ่ในบ้านในเมืองที่ไม่ให้ความสำคัญ
 ไม่ให้ความใส่ใจ ไม่ได้คิดที่จะวางรากฐานของเขาเมื่อเขาเติบโตใหญ่เข้ามาอยู่ในสังคม
 เราไปมองกีฬาเป็นเรื่องผิวเผินกันไปหมด เราไปมองเป็นเรื่องตลกครับ จะจัดงบประมาณ
 แต่ละทีจัดให้อย่างเสียไม่ได้ แล้วเราจะหวังอะไรในการที่เราจะสร้างทรัพยากรมนุษย์
 ให้มีค่าในประเทศชาติต่อไป เพราะฉะนั้นผมจึงขอยืนยันว่า กระทรวงกีฬาและ

๓๒๙

สผ ๔/๒๕๕๕ (วิ.)

พัชรี (๒) ๑๒๔/๒

กิจการเยาวชนนอกจากจะเป็นการส่งเสริมสนับสนุนและพัฒนาคนแล้วนี้ มันยังก่อให้เกิดประโยชน์กับประเทศชาติ เราต้องการสร้างคนทุกคนให้มีระเบียบ ให้มีวินัย มีอะไรสร้างเขาครับ แค่หลักสูตรการเรียนการสอน เราเรียนกันมาก็ปี แล้วมีใครเชื่อใคร มีใครมีวินัยบ้าง มีใครเคารพกติกากันบ้าง ไม่มีครับ นั่นเป็นเพราะอะไร ทำไมเราไม่กลับไปคิดกันบ้าง ตัวอย่างที่ดีมีค่ากว่าคำสอน แต่ไม่มีใครที่จะทำเป็นตัวอย่างให้เขาได้เห็น เราบอกว่า เราสอนแล้วแต่เขาไม่ทำ แต่ว่าตัวอย่างดี ๆ ครับ เคยได้มีแบบอย่างบ้างหรือไม่ เพราะฉะนั้น ผมขออนุญาตเรียนท่านประธานว่า ในมาตรา ๑๔ นี่นะครับ ก็ขอบคุณครับท่านกรรมาธิการที่ท่านได้ให้ความสำคัญ ท่านได้ให้ความสนใจและผมเชื่อว่าท่านก็คงเข้าใจในเรื่องของการกีฬาและท่านคงจะลงลึกในเรื่องของรายละเอียดได้พอสมควร แต่ว่าน่าเสียดายพอดูภารกิจในมาตราต่อไป ผมค่อนข้างที่จะท้อแท้ใจแต่จะขออนุญาตท่านประธานว่าจะอภิปรายในช่วงที่มีการพิจารณาในมาตราต่อไป ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : เชิญท่านรองพลครับ ท่านจะชี้แจงไหมครับ

นายวิชัย ชัยจิตวนิชกุล : ท่านประธานครับ เผิญมีประเด็นที่ผมคิดว่าท่านประธานจะชี้แจง และผมขออนุญาตที่จะซักถามสักเล็กน้อย และจะไม่ใช่เวลาสมามากเกินไปหรอกครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่สอง) : ให้ท่านรองพลก่อน เดี่ยวถ้ายังติดใจอยู่เดี๋ยวค่อยซักถามต่อ

นายรองพล อติเรกสาร (ประธานคณะกรรมการธิการ) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ผม รองพล อติเรกสาร ในฐานะประธานคณะกรรมการธิการวิสามัญ ผมอยากจะเรียนเกี่ยวกับเรื่องกระทรวงกีฬาและกิจการเยาวชน เดิมนั้นรัฐบาลได้เสนอจะให้ตั้งเป็นกระทรวงท่องเที่ยวและกีฬา เพราะมีความเห็นว่ากิจกรรมทั้ง ๒ อย่าง ทั้งท่องเที่ยวและกีฬานั้นมีความสำคัญต่อประเทศเป็นอย่างยิ่ง ไม่ว่าจะเป็นด้านเศรษฐกิจก็ดี ด้านันทนาการก็ดี ในเรื่องท่องเที่ยวนี้ทุกคนก็ทราบอยู่แล้วว่า สร้างรายได้ให้กับประเทศชาติในปีละ ๓ แสนล้านบาท ได้นำรายได้ให้ไปสู่ประชาชนระดับรากหญ้าด้วย ส่วนเรื่องกีฬานั้นก็มีส่วนสร้างสุขภาพให้คนไทยสุขภาพพลานามัยที่ดี ถ้าคนไทยมีสุขภาพดีก็จะลดค่าใช้จ่ายในเรื่องการรักษาพยาบาล ดังนั้นรัฐบาลจึงให้ความสนใจในทั้ง ๒ เรื่อง จึงได้มีการเสนอให้จัดตั้งเป็นกระทรวงท่องเที่ยวและกีฬาขึ้น แต่เมื่อกระทรวงท่องเที่ยวและกีฬาได้นำมาสู่คณะกรรมการธิการวิสามัญได้มีการพิจารณากัน ทางคณะกรรมการธิการวิสามัญได้เชิญท่านรัฐมนตรีและผู้ที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับเรื่องท่องเที่ยว และเรื่องกีฬา มาชี้แจงทุกฝ่ายก็มาชี้แจง และขณะเดียวกันมีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ๑๗ ท่าน ซึ่งท่านศิริศักดิ์ อนุญาตเอ่ยนามได้กล่าวนามท่านเหล่านั้นไปแล้ว ซึ่งผมเข้าใจว่าท่านเหล่านั้นเป็นคณะกรรมการกีฬาของสภาผู้แทนราษฎรได้นำเสนอ ได้ขอแปรญัตติเสนอว่าควรจะมีการจัดตั้งกระทรวงกีฬาและกิจการเยาวชนขึ้น ก็ได้ นำรายละเอียดมาเสนอต่อคณะกรรมการ คณะกรรมการวิสามัญได้พิจารณาข้อเสนอของทุกฝ่าย ทั้งท่องเที่ยว ทั้งกีฬา ทั้งเยาวชนว่าจะได้ข้อยุติกันอย่างไร หลังจากที่ได้หารือกันแล้วนี้ คณะกรรมการมีความเห็นว่าในเรื่องท่องเที่ยวนี้ เรายังยอมรับในความสำคัญเพราะว่าหารายได้ แต่มีความเห็นว่าถ้าการท่องเที่ยวยังคงเป็นรัฐวิสาหกิจแล้วสังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี ซึ่งมีคณะกรรมการการท่องเที่ยว โดยที่จริงแล้วตามกฎหมายนี้ ท่านนายกรัฐมนตรีเป็นประธาน ก็สามารถจะพัฒนาเรื่องท่องเที่ยวได้ดี เพราะว่าสังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี

๓๓๑

สผ ๔/๒๕๔๕ (วิ.)

เสาวลักษณ์ ๑๒๕/๒

ขอขยายจะได้กว้างขวางกว่า เมื่อเป็นเช่นนี้คณะกรรมการวิสามัญได้มีมติว่าสมควรจะได้เปลี่ยนชื่อกระทรวงท่องเที่ยวและกีฬา รวมทั้งภารกิจด้วยให้เป็นกระทรวงกีฬาและกิจการเยาวชน โดยนำงานด้านส่งเสริมประสานงานเยาวชน ซึ่งเดิมเป็นของ สยช. ออกมาจากกระทรวงพัฒนาสังคมในส่วนที่ส่งเสริมกิจการเยาวชนมาไว้กับกระทรวงกีฬา ก็เป็นกระทรวงกีฬาและกิจการเยาวชน รวมทั้งนั้นหนทางการด้วยครับ ท่านประธาน คณะกรรมการวิสามัญมีความเห็นว่าในเรื่องกีฬานั้น ก็จะดำเนินการในเรื่องส่งเสริมให้คนไทยนั้นเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพ เพื่อการแข่งขัน เพื่อความเป็นเลิศ และเพื่อเป็นอาชีพ นั่นคือเหตุผลที่ทำให้ไม่คณะกรรมการวิสามัญได้มีมติในเช่นนั้น สำหรับในเรื่ององค์ประกอบของกระทรวงกีฬาและเยาวชนนั้น ผมจะขอสงวนไว้อภิปรายในมาตรา ๑๕ ตอนนี้ ขอชี้แจงในมาตรา ๑๔ ก่อนว่าถึงเหตุผลว่าทำไมคณะกรรมการถึงได้ตัดสินใจให้มีการจัดตั้งกระทรวงกีฬาและกิจการเยาวชนขึ้น ขอขอบคุณท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : คุณรณฤทธิชัยครับ

นายรณฤทธิชัย คานเขต (ยโสธร) : ท่านประธานที่เคารพ ผม รณฤทธิชัย คานเขต ยโสธร พรรคไทยรักไทย ในฐานะที่เป็นผู้หนึ่งที่สงวนคำแปรญัตติไว้ ขอขอบคุณทางรัฐบาล ขอขอบคุณทางคณะกรรมการ เพราะจริง ๆ ที่แรกในคณะกรรมการการกีฬาเรา เราคิดว่าทางคณะกรรมการที่ไปพิจารณาจะเอาเรื่องของการท่องเที่ยวเข้าไปด้วย เพราะจริง ๆ แล้วในเรื่องของกระทรวงกีฬาและกิจการเยาวชนรวมกันได้ ในลักษณะอย่างนี้ ผมถือว่าถูกต้องแล้ว เพราะกีฬาเราเห็นว่ามีสำคัญต่อพี่น้องประชาชนและลูกหลานเยาวชนของเรา -----

จะเห็นว่าประเทศที่เคยแพ้สงคราม ยกตัวอย่างที่ใกล้ตัวเรา ไม่ว่าจะเป็นเกาหลี ไม่ว่าจะเป็นญี่ปุ่น สมัยหลังสงครามโลกครั้งที่ ๒ ประเทศเขาล่มจม แต่เขาใช้เรื่องของกีฬามาพัฒนาคนของเขา เหมือนกับสโลแกนของชาวพลศึกษาที่บอกว่า กีฬาสร้างคน ประชาชนสร้างชาติ เพราะฉะนั้นวันนี้ ผมคนหนึ่งในฐานะที่เป็นกรรมการกีฬา ดีใจที่ทางคณะกรรมการได้ตัดเรื่องของการท่องเที่ยวแยกออกไป และเหลือไว้เฉพาะแต่กระทรวงกีฬาและกิจการเยาวชน ผมเชื่อว่ากระทรวงนี้จะสามารถสร้างระเบียบ สร้างวินัยให้เกิดขึ้นกับคนในชาติได้ เพราะในปัจจุบันนี้เราพูดกันอยู่ตลอดเวลาว่า คนไทยเราขาดระเบียบ ขาดวินัย เพราะฉะนั้นเรื่องของการพัฒนาต่าง ๆ มักจะเป็นในลักษณะของความมั่งง่าย แต่เมื่อไรก็ตามแต่ถ้าเราสามารถพัฒนากีฬาให้เข้าไปสู่ในจิตใจของพี่น้องประชาชนและลูกหลานเยาวชนของเรา ผมเชื่อว่าในอนาคตต่อไปประเทศชาติของเราจะสามารถสร้างระเบียบ สร้างวินัยให้เกิดขึ้นกับคนในชาติได้ ขอขอบคุณทางกรรมการไว้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ผมติดท่านหมอวิชัยไว้ ขอสั่งหมอวิชัยครับ

นายวิชัย ชัยจิตวณิชกุล (อุดรธานี) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ผม วิชัย ชัยจิตวณิชกุล ชาติพัฒนา จากอุดรธานี ผมเรียนท่านประธานว่า คำอภิปรายผมจะใช้เวลาสั้น ๆ และจะเป็นคำซักถามเสียส่วนใหญ่ และเมื่อที่ท่านรองปองพลเองได้ตอบในที่ประชุมรวมไปถึงสมาชิกได้อภิปรายไปหลายท่าน ผมเรียนได้ว่าความสำคัญนั้นผมไม่มีข้อโต้แย้งหรอกครับ เพราะกีฬาสำคัญอย่างไร เพียงแต่ว่าคำอภิปรายผมนั้นถึงแม้จะไม่สามารถไปเปลี่ยนมติได้ ท่านก็จะยืนตามนั้นและสมาชิกส่วนใหญ่ก็เห็นตามนั้น แต่เรียนได้ว่าอยากให้เป็นบันทึกในสภาครับ คือในส่วนตัวผมนั้นคิดว่าการรวมการท่องเที่ยวมาไว้ไม่ได้เสียหายอะไร และทำให้การกีฬาของชาติสามารถเดินหน้าต่อไปได้ด้วย วันนี้ที่เรื่องเกิดขึ้นมากมายในเรื่องของการท่องเที่ยวนั้น ส่วนหนึ่งเพราะยังไม่มีหน่วยงานโดยเฉพาะที่สามารถมีอำนาจในการประสานงานจัดการติดต่อกับหน่วยราชการอื่น ๆ ได้ ผมจึงคิดว่าการท่องเที่ยวถ้าเกิดมาใส่ไว้เป็นของกระทรวงนี้ ก็จะต้องเกิดความคล่องตัวในการปฏิบัติ และไม่ได้เสียหายที่จะสามารถมีผู้ที่บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปอีกหลายขั้นตอนที่มีเพื่อนสมาชิกบางท่านอภิปรายไป แต่ผมกลับคิดไปอีกแบบหนึ่งว่ามองต่างมุมไป

อีกว่า จะเป็นการให้ความสำคัญและทำให้หน่วยงานนี้ได้รับผิดชอบรวมไปถึง
การประสานงานทำสิ่งที่เจริญพัฒนาให้กับบ้านเมืองอีกมาก เพราะขณะนี้เราเองบ
การท่องเที่ยวไปใส่ไว้ในกระทรวงต่าง ๆ อีกมากมาย และไม่สามารถรวมมาเป็นกลุ่ม
เป็นก้อน ปัญหาที่เกิดขึ้นผู้บริหารของ ททท. เองก็ตาม วันนี้เกิดขึ้นเพราะไม่มีผู้บังคับบัญชา
สายงานโดยตรงขึ้นมาครับ อยากจะขออนุญาตท่านประธานเพียงแค่นี้ แต่เรียนได้ว่า
รัฐมนตรีที่เหมาะสมนั้นถ้าเป็นไปได้ ผมว่าท่านรองพลเหมาะสมที่สุดที่เป็นรัฐมนตรี
เรื่องการท่องเที่ยวครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่สอง) : ถามมติได้แล้วนะครับ ท่านอลงกรณ์ ท่านยังตั้งใจอะไร

นายอลงกรณ์ พลบุตร (เพชรบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ ผม อลงกรณ์
พลบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเพชรบุรี พรรคประชาธิปัตย์ เมื่อท่านประธาน
คณะกรรมการได้ชี้แจงเหตุผล ผมเข้าใจว่าในส่วนนี้อธิบายได้เพียงครั้งเดียว เมื่อ
ท่านยอมรับว่าในเรื่องของการท่องเที่ยวมีความสำคัญ ผมเรียนว่าเรื่องของภารกิจในเรื่อง
การท่องเที่ยวนั้น เราไม่ได้ตั้งใจเลยแต่รูปแบบองค์กรของรัฐควรเป็นอย่างไร ซึ่งท่าน
ก็บอกว่าเดิมเป็นกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เพราะฉะนั้นเมื่อเห็นว่าการท่องเที่ยว
สำคัญก็จึงไปอยู่สำนักนายก ก็มีการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย แต่ขณะเดียวกันแล้วกีฬาล่ะครับ
ท่านให้เหตุผลอย่างไรในเรื่องนี้ ในเมื่อมองว่ารูปแบบองค์กรภาครัฐควรจะมีควมคล่องตัว
ควรจะมีควมกระตือรือร้น ดังนั้นผมอยากฟังคำชี้แจงท่านให้เหตุผลมาด้านหน้า แต่ด้านหลัง
กลับใช้อีกเหตุผลหนึ่ง จึงอยากจะขอความชัดเจนในเรื่องนี้

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่สอง) : เชิญคุณโสภณก่อนนิดเดียวที่ท่านขอไว้

นายโสภณ เพชรสว่าง (บุรีรัมย์) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม
โสภณ เพชรสว่าง ส.ส. บุรีรัมย์ พรรคไทยรักไทย คือผมจะขอท่านประธานอย่างนี้ว่า
ผมจะอภิปรายในหมวด ๕ และมาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ และผมจะไม่พูดอีก เพราะรู้
อยู่แล้วว่า กรรมการวิสามัญชุดนี้ไม่มีความจริงใจในการที่จะส่งเสริมการท่องเที่ยว

๓๓๔

สผ ๔/๒๕๔๕ (วิ.)

กนกวรรณ ๑๒๖/๓

พอว่าอยู่เท่าเดิม คือเป็นรัฐวิสาหกิจเหมือนเดิม ทั้ง ๆ ที่รัฐบาลชุดนี้ท่านพูดชัดเจน
ท่านป้องกันพูดชัดเจนว่ามันดี มีความสำคัญ แต่ให้มันอยู่เท่าเดิมนี่แหละไม่ต้องขยายต่อ
ความหมายคือตรงนั้น -----

- ๑๒๗/๑

การกีฬาก็ไม่ถึงคุณศิริศักดิ์ดีมากผมชอบ เห็นด้วย แต่คำถามที่จะต้องถามท่านต้องตอบ ผมหนอย่ว่า ถ้าเพิ่มทองเที่ยวมันเสียหายอย่างไรกับประเทศชาติบ้านเมือง ต่อรัฐบาลชุดนี้ ถ้าเอาไว้มันเสียตรงไหน เพราะมองเห็นแต่แง่ที่ดีครับ ท่านประธานครับ อีกนิตหนึ่ง ผมไม่ต้องพูดมาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ เพราะเขามีการแก้ไข ผมก็มีสิทธิที่จะพูด ทุกคนเห็นด้วย การปรับปรุงองค์กรต่าง ๆ พูดถึงงบประมาณอำนาจหน้าที่ที่หลายท่านพูดเป็นอย่างไรครับ ถ้ามันมีกระทรวงทองเที่ยวอยู่ด้วยกันแล้ว การทองเที่ยว การกีฬา ดึงการทองเที่ยว เห็นไหมครับ การแข่งขันกีฬาต่าง ๆ ที่ทองเที่ยวทำอยู่ขณะนี้มันไม่สะดวก แข่งขันกีฬา เรื่องแข่งเรือทุกจังหวัด แข่งกีฬาวัว แข่งมาราธอน แข่งอะไรต่าง ๆ มันเชื่อมโยงกัน นั้นหนาการระหว่างกีฬากับการทองเที่ยวไปด้วยกันได้ แต่ผมกราบเรียนว่าเอละให้กีฬา เป็นใหญ่ เป็นกระทรวงกีฬา กิจการเยาวชนและทองเที่ยว เดิมเข้าไปตรงนี้ ผมไม่ได้มองตัวบุคคล ผมมองด้วยหลักการในอนาคตประเทศชาติ ผมมองว่าถ้าหากว่ามันเป็นกระทรวง แล้วมันจะสามารถไป ท่านหลับตาดูครับท่านประธาน กระทรวงกีฬา เยาวชนและทองเที่ยว รัฐวิสาหกิจการกีฬาแห่งประเทศไทยก็มีอยู่ ททท. ก็มีอยู่ การประสานงานต่าง ๆ มันจะดีขึ้น ผมมองในแง่ นั้น การจัดงบประมาณมันก็จะดีขึ้น และมันเสียหายตรงไหนที่จะไม่เอานี้ ผมรู้มันเกรงใจใคร ท่านประธานครับ ผมว่าการพิจารณาของผมด้วยความบริสุทธิ์ ด้วยความ ตั้งใจอยากจะทำให้มันดีขึ้น แล้วเราอย่าไปมองในเรื่องของว่าทองเที่ยว เรื่องที่ผมกราบเรียน ท่านประธานว่า เรื่องงบประมาณเศรษฐกิจต่าง ๆ ที่ว่า ๓ เปอร์เซ็นต์มันมีตรงไหน ทุจริต มีตรงไหน อย่าไปมองตรงนั้นว่าไม่ชอบเสร็จฉันก็มองอย่างนี้ไม่เอา เป็นแต่เพียงว่าผมรู้ว่า เจ้าหน้าที่มาชี้แจงนี้ อนุกรรมการบอกไม่ต้องฟังแล้ว จะเอากีฬาอย่างเดียวก็กลับไม่ชัดเจน ที่นี้ถามว่าปัญหาอุปสรรคทองเที่ยว ขอประทานโทษท่านประธานกรรมการท่านรองพล ที่เคารพ ท่านหลับตาดูว่าทองเที่ยวเป็นรัฐวิสาหกิจ ขึ้นต่อสำนักนายกก็จริงเวลาจะประสานงาน จะไปเรื่องตรงไหนล่ะครับ ศิลปากรนี่คุณเป็นแค่ผู้ว่า ตอนนี้จะประสานได้อย่างไร มันไม่ใช่ ข้าราชการด้วยกัน นี่คือนปัญหาหลาย ๆ อย่าง การจะจัดงบประมาณต่าง ๆ นี่มันก็ไม่สะดวก ถ้าเป็นกระทรวงแล้วท่านช่วยตอบพี่น้องประชาชนผู้ฟังทางบ้านหนอยว่ามันเสียหายตรงไหน มันไปเป็นกาสิบ้านกาสิเมืองอย่างไร เรื่องทองเที่ยวกับการกีฬากับเยาวชน มันไม่ได้เป็นมันดี แต่ทำไมไม่เอา ท่านก็บอกว่าดี ไม่เอาเพราะอะไร นั้นแสดงว่ากรรมการวิสามัญชุดนี้

นายโสภณ เพชรสว่าง (บุรีรัมย์) : ท่านประธานผมขออีกนิดเดียว ผมจะสรุปแล้วครับ เมื่อที่ผมกราบเรียนท่านประธาน การท่องเที่ยว กีฬาเยาวชนมีหลายประเทศ เช่น ปากีสถานที่มีหลายประเทศ การท่องเที่ยว สิ่งแวดล้อม มีอีกหลายประเทศ แอฟริกา ท่องเที่ยว วัฒนธรรม ขนส่ง ฝรั่งเศส ญี่ปุ่น ศรีลังกา เขามีหมด นั้นผมกำลังกราบเรียน ขอประธานอภัยว่าการท่องเที่ยวเขามีกระทรวงต่าง ๆ รอบไปหมดแล้ว ที่เป็นรัฐวิสาหกิจผมจึงบอกว่ามันไม่ขยายขึ้น มันมีอยู่เท่านี้ ผมจึงอยากให้ท่านกรรมาธิการลองพิจารณาทบทวนดู ถ้าเพิ่มท่องเที่ยวไปเอากีฬาเป็นใหญ่เห็นด้วย เยาวชนและท่องเที่ยวมันก็ไม่เสียหาย งบประมาณก็ไม่ได้เพิ่ม คนไม่ได้เพิ่มทุกอย่างเหมือนเดิมหมด แต่มีรัฐมนตรีรับผิดชอบมันจะขยายตัวดีขึ้น ท่านนายกมีภารกิจเยอะแยะ ไปอยู่สำนักนายกไม่ว่าใครเป็นนายกงานเยอะแยะ ซึ่งตรงนี้ผมกราบเรียนว่าผมจึงอยากจะเรียกร้องตรงนี้ ไม่ใช่ไปรังเกียจอะไรทั้งสิ้น แต่ถ้าไม่เห็นด้วยไม่เป็นไรขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่สอง) : ท่านรองพลครับ

นายรองพล อติเรกสาร (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม รองพล อติเรกสาร ประธานคณะกรรมการวิสามัญ กระผมขออนุญาตเรียนท่านประธานผ่านไปถึงท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ท่านพึงอภิปรายไปว่า ในการทำหน้าที่ประธานคณะกรรมการวิสามัญของผม นั้น ผมให้ความสำคัญและเป็นกลางและเป็นธรรมกับทุกฝ่าย และพยายามหาข้อสรุปด้วยเหตุด้วยผล และเปิดโอกาสให้ทุกฝ่ายเข้ามาชี้แจง และผมไม่ได้ดูตัวบุคคลเลย และนอกจากไม่ได้ดูตัวบุคคลแล้วยังไม่ได้ดูว่าเป็นฝ่ายรัฐบาลหรือฝ่ายค้านด้วย อยากจะเรียนทุกฝ่ายทุกพรรคมาร่วมกันทำงานเพื่อประโยชน์ในส่วนรวม ผมอยากจะเรียนว่า เมื่อสักครู่ผมได้เรียนท่านประธานไปแล้วว่า เราได้เชิญท่านรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้อง ทั้งกีฬา ทั้งท่องเที่ยว แล้วเจ้าหน้าที่ทุกคนก็ตามที่อยากจะขอเข้ามาชี้แจงหรือแสดงความคิดเห็น คณะกรรมการวิสามัญเราเปิดโอกาส เราเปิดโอกาสให้ทุกฝ่ายเข้ามา แต่สิ่งที่คณะกรรมการวิสามัญได้รับฟังเรามีความเห็นว่ในขณะที่ด้านกีฬามีหน่วยงานองค์ประกอบชัดเจนเป็นหน่วยราชการ คือจะดำเนินงานของกรมพลศึกษาที่เกี่ยวกับกีฬาออกมาตั้งเป็นสำนักงานพัฒนาส่งเสริมกีฬาและมีเรื่องนั้นหนทางการ เรียบง่าย ๆ ว่า จะดำเนินงานของ

๓๓๗

สผ ๔/๒๕๔๕ (วิ.)

ภาวดี ๑๒๗/๒

ไม่ส่งเสริมการท่องเที่ยว ต้องการให้อยู่เท่านั้นละใช่ไหม อย่างอื่นผมไม่ได้ตั้งใจเลย มองดู
ทำไมรับหลักการมาจากสภา สภารับหลักการแล้วท่องเที่ยว ก็พา ถ้าเดิมเยาวชนไปดีไหม
ดีครับ ไม่ได้เสียหายเลย แล้วถ้าหลับตาดูท่านประธานครับ ต่อไปรัฐมนตรีท่องเที่ยว เพราะกีฬา
กับเยาวชนมีงานงานเดียวคือ สำนักส่งเสริมพัฒนากีฬาเยาวชน กระทรวงศึกษาที่มี มาตรา ๒๕
ของพัฒนาสังคมมนุษย์ก็มีเยาวชนเด็ก ถ้าจะว่าซ้ำซ้อนมันไม่ได้ซ้ำซ้อนอะไร ผมกราบเรียน
ท่านรองพลรองทบพวนดูเถอะครับ เพราะเขาก็พาเยาวชนและท่องเที่ยวเข้าไปอีกนะครับ

(นายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทน
ราษฎร คนที่สอง) : ท่านโสภณมีผู้ประท้วงครับ

นายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ
กระผม ณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ สุพรรณบุรี พรรคชาติไทยครับ กระผมขออนุญาต
ท่านประธานครับ ประท้วงผู้ที่กำลังอภิปรายในขณะนี้ครับว่า กำลังกระทำผิดข้อบังคับ
ข้อ ๖๑ วรรคสองนะครับ ผู้อภิปรายได้ย่ำหลายครั้งว่ากรรมาธิการชุดนี้ ผมเป็นหนึ่งใน
ในกรรมาธิการด้วยนะครับว่าไปเกรงใจใคร นั่นประการแรกครับ ประการที่ ๒ ท่านผู้อภิปราย
กล่าวหากรรมาธิการว่าไม่จริงใจต่อกิจการการท่องเที่ยว ผมกราบเรียนท่านประธานครับว่า
กรรมาธิการทุกท่านใช้เหตุใช้ผลใช้วิจารณ์พิจารณา กระทรวงที่สำคัญกระทรวงนี้
ซึ่งจะเป็นกระทรวงใหม่ของประเทศไทยของเรา เราตระหนักดีครับว่า กิจการการท่องเที่ยว
เป็นกิจการที่สำคัญเราจึงให้อยู่ภายใต้ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี ยังกำกับดูแลอยู่ครับ
เพราะฉะนั้นขอได้โปรดท่านประธานครับ ช่วยกรุณาปฏิบัติตามข้อบังคับครับ ด้วยความเคารพ
ท่านรองประธานโสภณ เพชรสว่าง เป็นอย่างสูงนะครับ ขออภัยข้อบังคับครับ ขอบพระคุณ
ท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทน
ราษฎร คนที่สอง) : เชิญนั่งครับ ก็คงเป็นคำถามของท่านโสภณ เดียวท่านกรรมาธิการ
ก็คงจะชี้แจงเองว่าไม่ได้เกรงใจใคร แล้วก็เหตุผลเดียวคงจะตอบเอง เชิญท่านนิดเดี๋ยวนะครับ

กรมพลศึกษาทุกงาน ยกเว้นงานด้านลูกเสือ เนตรนารี กับกองสารวัตรนักเรียนออกมา นอกนั้น
 จะมาอยู่กับกระทรวงกีฬา นอกจากนั้นในส่วนของวิทยาลัยพลศึกษา โรงเรียนกีฬา ซึ่งขณะนี้
 เป็นส่วนหนึ่งของกรมพลศึกษานั้นก็กำลังมีการร่างพระราชบัญญัติสถาบันพลศึกษาจะมีฐานะ
 เทียบเท่าเป็นกรมก็จะออกมาสังกัดกระทรวงกีฬาและเยาวชน นอกจากนั้นยังมีการท่องเที่ยว
 ขอบพระทานโทษท่านประธาน ยังมีการกีฬาแห่งประเทศไทยซึ่งเป็นรัฐวิสาหกิจมาสังกัด
 กระทรวงนี้ด้วย สำหรับในเรื่องท่องเที่ยวขณะนี้เรามีรัฐวิสาหกิจ มีหน่วยงานเดียวคือเป็น
 รัฐวิสาหกิจ รัฐวิสาหกิจหรือการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย คณะกรรมการวิสามัญถาวร
 ผู้ที่มาชี้แจง ว่าหน่วยราชการที่จะจัดตั้งขึ้นนี้จะทำอะไรบ้าง ที่ไม่ซ้อนกับการท่องเที่ยว
 แห่งประเทศไทย ปรากฏว่าทางกรรมการวิสามัญไม่ได้รับคำตอบเป็นที่พอใจถึงข้อแตกต่าง
 ระหว่างหน่วยราชการที่จะตั้งขึ้นกับรัฐวิสาหกิจที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน คณะกรรมการวิสามัญ
 ถึงได้มีมติออกมาอย่างที่ผมได้กราบเรียนท่านประธานไปแล้วว่าเมื่อเป็นเช่นนี้ การท่องเที่ยว
 แห่งประเทศไทยก็คงความเป็นรัฐวิสาหกิจสังกัดสำนักนายกรัฐมนตรีอยู่เช่นเดิม นี่คือเหตุผล
 ที่ทำไมคณะกรรมการวิสามัญได้มีมติเช่นนั้น ขอขอบคุณท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
 คนที่สอง) : ขอถามมติได้แล้วนะครับ

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
 คนที่สอง) มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ผมจะถามมติในหมวด ๕ ซีก่อนนะครับ ยังไม่ไปถึงมาตรา ๑๔ เอาเฉพาะ ซีก่อน ท่านโสภณ ท่านเสนอเมื่อกี้ว่าต้องการคงไว้ร่างเดิม คือไม่มีการแก้ไข ท่านยังติดใจไหมครับ

นายโสภณ เพชรสว่าง (บุรีรัมย์) : ท่านประธานอย่างนี้ครับ ที่ผมเรียนเสนอ เพื่อให้กรรมาธิการวิสามัญ เขาไม่เอาแล้ว และเขาไม่ต้องไปสนใจ ผมเสนอว่าถ้าเป็นไปได้ คือว่าก็ฟ้า เยาวชน และท้องเที่ยวเพิ่มไป เมื่อเขาไม่เห็นด้วย เราก็ไม่เอา ถ้าเห็นด้วยก็เพิ่มเท่านี้ เพิ่มให้ผมได้ไหม ท่านประธาน คณะกรรมาธิการจะชี้แจงครับ ไม่ต้องไปโหวตอะไรกัน ท่านประธาน ท่านรองนายกบพล ท่านเสนอประธาน ท่านบอกจะเอาหรือไม่เอาเท่านั้น ผมอยากฟังเท่านั้นแหละครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : คืออย่างนี้สาเหตุที่ผมถาม เพราะตอนนี้มีมติอยู่ ๒ - ๓ มติต้องถาม ประการแรก คือจะคงไว้ตามร่างเดิม หรือจะมีการแก้ไข ถ้ามีการแก้ไขคือแก้ไขตามกรรมาธิการ หรือจะแก้ไขตามกรรมาธิการที่ขอสงวน หรือผู้แปรญัตติไว้

นายโสภณ เพชรสว่าง (บุรีรัมย์) : ท่านประธาน คืออย่างนี้ผมฟัง ท่านบงพลคำเดียว ผมจะรู้ว่าเป็นอย่างไร ถ้าท่านบอกว่าไม่เอาไม่ได้ ท้องเที่ยวจะมาอยู่ก็ฟ้า เท่านี้ผมก็ไม่ติดใจ ท่านไม่ต้องโหวตหรอกครับ ผมไม่ติดใจ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : เชิญท่านบงพลครับ

นายบงพล อติเรกสาร (ประธานคณะกรรมาธิการ) : กราบเรียน ท่านประธาน คณะกรรมาธิการวิสามัญได้หารือกันว่า ในเรื่องชื่อนั้นอยากให้ยื่นตามกรรมาธิการ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : คงจะขอมติ เพราะยังมีผู้สงวนความเห็นกับผู้แปรญัตติไว้ว่า จะเห็นตามกรรมาธิการที่แก้ไข หรือจะไม่เห็นด้วยกับกรรมาธิการที่แก้ไข คือเห็นตามผู้สงวน

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ท่านสมาชิกท่านใดที่เห็นชอบตามที่กรรมาธิการแก้ไข โปรดกดปุ่ม เห็นด้วย
ท่านสมาชิกท่านใดที่เห็นเป็นอย่างอื่น คือไม่เห็นด้วยกับกรรมาธิการที่แก้ไข

นายสาทิพย์ วงศ์หนองเตย (กรรมาธิการ) : เดี่ยวท่านประธานครับ
ผมเข้าใจว่าที่สงวนอยู่ ก็มีของผมกับของท่านอภิสิทธิ์ เพื่อจะไม่ต้องโหวต แล้วไปตาม
กรรมาธิการ ของอาจารย์วิจิตรอีกท่านหนึ่ง ผมกับท่านอภิสิทธิ์จะขอถอนที่สงวนความเห็นไว้

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ท่านอาจารย์วิจิตร ท่านยืนยันผ่านไมโครโฟนนัดหนึ่งครับ

นายวิจิตร ศรีสอ้าน (กรรมาธิการ) : ถอนครับ ผมถอนเฉพาะชื่อ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : เรากำลังพิจารณาเฉพาะหมวด ๕ ชื่อกระทรวงกีฬา และกิจการเยาวชนที่มี
การแก้ไข ให้แก้ไขตามกรรมาธิการ ที่ประชุมมีมติเห็นตามกรรมาธิการแก้ไข ต่อไปมาตรา ๑๔
เชิญท่านเลขา

นายพิฑูรย์ พุ่มหิรัญ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทน
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๑๔ มีการแก้ไข มีกรรมาธิการขอสงวนความเห็น

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ไม่มีท่านผู้ใดตั้งใจจะครับ ที่ประชุมเห็นชอบตามกรรมาธิการ ผ่านนะครับ

นายพิฑูรย์ พุ่มหิรัญ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทน
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๑๕ มีการแก้ไข มีกรรมาธิการขอสงวนความเห็น

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : คุณสมบูรณ์ ครับ

นายสมบุญ อุทัยเวียนกุล (ตรัง) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม สมบุญ อุทัยเวียนกุล พรรคประชาธิปัตย์จากจังหวัดตรัง รู้สึกดีใจครับวันนี้เป็นวันที่ดีว่า กระทรวงกีฬากำลังใกล้จะเกิดในอีกไม่ช้า ท่านประธานครับ ผมขอแสดงความคิดเห็น ในมาตรานี้ทีเดียวครับ ท่านประธานครับ เนื่องจากกีฬาตามมาตรา ๑๕ นี้ตั้งขึ้นมาสำนักเดียว คือสำนักพัฒนาและกีฬากิจการเยาวชน ท่านประธานครับ กีฬามันจริง ๆ แล้วหลายคนมองว่า เน้นไปในเรื่องของการแข่งขันเสียส่วนใหญ่ จริง ๆ แล้วจุดสำคัญของกีฬานี้คือประชาชนทั้งหมด ๖๓ ล้านคน ตามยุทธศาสตร์กีฬาก็คือสปอร์ต ฟอว์ ออล (Sport for all) อยากให้กีฬาของ ประเทศไปส่งเสริม ไปพัฒนาเกี่ยวข้องกับสุขภาพของประชาชนจริง ๆ หลังจากที่เห็นว่ กระทรวงกีฬาได้ตั้งขึ้นมาแล้ว ผมอยากให้มีความชัดเจนในยุทธศาสตร์ที่จะไปพัฒนากีฬา โดยเฉพาะได้ไปเน้นในเรื่องของกีฬาเพื่อสุขภาพ กีฬาเพื่อมวลชน และก็มีโอกาสที่จะพัฒนากีฬาเพื่อการอาชีพและกีฬาเพื่อความเป็นเลิศในโอกาสต่อไป ก็ขอขอบคุณ วันนี้กีฬาของเรา สดชื่นมาก ก็ขอขอบคุณทุกท่านที่ได้แสดงความคิดเห็น แต่ขอให้อยู่เถอะครับเพราะว่า กีฬานี้ นำพาสู่ความสุข ถึงแม้เกาหลีจะแพ้ ๒ - ๓ แต่เราก็มีความสุข ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ท่านชัยครับ

นายชัย ชิดชอบ (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายชัย ชิดชอบ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ระบบบัญชีรายชื่อ พรรคชาติไทย ท่านประธานครับ ผมได้แปรญัตติ ในมาตรา ๑๕ ความเป็นจริงนั้นผมก็ดีใจ เพราะว่าความตั้งใจของผมอยากจะทำให้มีกระทรวงกีฬา แต่ก็เสียเวลาการท่องเที่ยวเหมือนกัน เพราะว่ามันช่ายผมท่านมีความประสงค์ เพราะว่าที่ จังหวัดบุรีรัมย์แหล่งท่องเที่ยวเยอะและก็เป็นมรดกโลกด้วย ท่านประธานก็ทราบ ผมก็มีเหตุผล ในการแปรญัตติว่า เนื่องจากว่าในปัจจุบันการท่องเที่ยวมีความสำคัญต่อเศรษฐกิจ ทำให้เกิด รายได้ประมาณปีละ ๓ แสนล้านบาท เป็นล้านล้านบาทท่านประธาน ช่วยแก้ไขปัญห เศรษฐกิจของประเทศได้อย่างดี นี่คือการท่องเที่ยว การกีฬามีแต่การเสียเงิน แต่ทำไมผมถึง ชอบกีฬาครับท่านประธาน เพราะผมชอบเพลงกราวนกีฬาคือ กีฬา กีฬา เป็นยาวิเศษ แก้กองกิเลสทำคนให้เป็นคน เสียคนก็ได้เนะครับท่านประธาน กีฬาเยอะ ถ้าเล่นการพนันมาก ๆ ก็หมดตัวเหมือนกัน ท่านประธานครับ กระผมอยากจะให้คณะกรรมการเห็นใจการท่องเที่ยว

ท่านจะไปเพิ่มตรงไหนได้เป็นกระทรวงการท่องเที่ยวได้ไหมครับ เพื่อให้มันเกิดสัญลักษณ์ว่าประเทศไทยนั้นเป็นประเทศที่มีการท่องเที่ยวที่กำลังจะก้าวหน้าไปข้างหน้า

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่สอง) : มันผ่านไปแล้วครับท่านชัย

นายชัย ชิดชอบ (บัญชีรายชื่อ) : เปล่าครับ คือท่านอาจจะแก้ในวาระ ๒ คณะกรรมาธิการมีสิทธินะครับ ถึงอย่างไรท่านก็ยังมีสิทธิที่จะเพิ่มเติมแก้ไข เพราะว่ากฎหมายมันยังไม่ผ่าน ปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม ทั้ง ๒๐ กระทรวงยังไม่ผ่านครับ ท่านประธาน มันมีสิทธิที่จะทำได้ คือนี่ให้กำลังใจน้องชายผมครับ ท่านประธานที่เคารพ กระผมก็กราบขอบพระคุณท่านประธานที่มีความเด็ดขาดคือท่านประธาน รองนายก ปองพล อดิเรกสาร ประธานโทษที่กล่าวเอ่ยนามของท่าน ขอขอบคุณที่ท่านมีเจตนาริสุทธิ แต่ท่านรักและท่านมีน้ำใจเป็นนักกีฬา ท่านพูดอย่างนักกีฬา ๑๐,๐๐๐ เปอร์เซนต์เลยครับ ผมเห็นแล้วว่าคนที่เป็ประธานคณะกรรมการต้องเหมือนกับ ฯพณฯ ปองพล อดิเรกสาร มีความเด็ดขาดครับ ที่นี้การกีฬาเป็นกระทรวงขึ้นแล้ว ผมก็เลยแก้เป็นนันทนาการ ท่านศาสตราจารย์วิจิตร ท่านก็ถอนเรื่องนันทนาการ ผมเป็นลูกศิษย์ผมก็เลยถอนด้วย เพราะเป็นลูกศิษย์สุโขทัยด้วย ก็เพื่อให้มันเรียบร้อย ผมก็ขอบันทึกไว้เป็นหลักฐานว่ากระผมนี้เป็นคนหนึ่งี่เสนอเรื่องนี้ขึ้นมา ไม่ใช่เฉพาะคณะกรรมการการกีฬา ๑๗ คนเท่านั้น พวกเราทั้งสภามีความเห็นเหมือนกัน ไม่ใช่ท่านปัญญาคนเดียว พวกเราเหมือนกันครับ ชัย ชิดชอบ อีกคนหนึ่งี่รักกีฬา ชอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่สอง) : รับทราบครับ ขอขอบคุณมากครับ ท่านดอกเตอร์วิจิตร เจริญครับ

นายวิจิตร ศรีสอาน (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม วิจิตร ศรีสอาน กรรมาธิการเสียงข้างน้อยที่ผมสงวนไว้จะครับ ในมาตรา ๑๕ เมื่อผมถอนเรื่องจะเพิ่ม คำนันท์นาการในชื่อ แต่ว่าในมาตรา ๑๔ ที่ผ่านไปแล้ว ยังมีคำนันท์นาการอยู่ซึ่งถูกต้อง ก็หมายความว่าภารกิจด้านนันทนาการมีอยู่ ไม่ต้องเอาไปไว้ที่ชื่อกระทรวงก็ได้ แต่ว่าใน (๓) ที่มีสำนักงานพัฒนาการกีฬา อยากจะเพิ่มเป็น สำนักงานพัฒนาการกีฬา นันทนาการ และกิจการเยาวชน เพราะถ้าไม่มีส่วนงานรองรับงานเลยจะไปตั้งงานไว้เฉย ๆ ในมาตรา ๑๔ ก็อยากจะขอเรียนท่านกรรมาธิการว่าถ้าเสียงข้างมากจะลงพิจารณาดูเพื่อเพิ่มให้เห็นว่า นันทนาการนั้นมีส่วนงานรองรับเหมือนกันครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : เชิญท่านประธานโปรดครับ

นายปลอด อติเรกสาร (ประธานคณะกรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธาน สภาที่เคารพ กระผม ปลอด อติเรกสาร ประธานคณะกรรมาธิการ ผมอยากกราบเรียน ท่านประธานว่าตอนที่คณะกรรมาธิการวิสามัญได้พิจารณาเรื่องนี้เราเห็นว่าเรื่องนันทนาการ ก็สำคัญ แต่ถ้าเผื่อนใส่ไว้ชื่อกับสำนักงานพัฒนาส่งเสริมกีฬาและกิจการเยาวชน จะยาวไป ชื่อยาวไปและกิจการจะมาก ก็มีความเห็นว่างานนันทนาการควรจะไปอยู่ในสำนักปลัด กระทรวง ให้สำนักปลัดกระทรวงดูแลเรื่องงานกิจการนันทนาการนั้นเป็นความเห็นของ คณะกรรมาธิการครับผม

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ท่านดอกเตอร์วิจิตรครับ

นายวิจิตร ศรีสอาน (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมขออภิปราย เิงหลักการ หลักวิชาหน่อยจะครับ โดยปกติเรื่องของกีฬากับนันทนาการจะอยู่ด้วยกัน เกือบจะเป็นคำคู่ไปแล้วจะครับ แม้แต่กรมพลศึกษาเดิมนั้นเขาจะเรียกว่า กองพักผ่อน แล้วคนก็ท้วงบอกถ้าคุณมีกองพักผ่อนก็คงไม่ทำอะไร มันถึงได้เกิดคำ นันทนาการ สันทนาการ ผมคิดว่ายาวหน่อยก็ไม่ใช่ไรดีกว่าหลบหายไปเลย แล้วถ้าเกิดสำนักปลัดไม่เอา ใจใส่แล้วมันอยู่คนละส่วนงาน ผมเกรงว่ามันจะหายไปเลย เพราะฉะนั้นถ้าเป็นใจผมจะครับ

ผมคิดว่าเมื่อไปใส่เป็นภารกิจแล้วเอามาไว้ส่วนงานซื้อขายน้อยดีกว่าลงไปอยู่ในสำนักปลัด
ครับ ผมขออ่านชื่ออีกทีนะคะ เป็น สำนักงานพัฒนาการกีฬา นันทนาการและกิจการเยาวชน
ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่สอง) : เชิญท่านรองพลครับ

นายรองพล อติเรกสาร (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียนท่านประธาน
คณะกรรมการได้หารือกันแล้วเนื่องจากเดิมเราได้ใส่ไว้แล้วก็ได้ขีดฆ่าออก ฉะนั้นก็คงคำว่า
นันทนาการไว้ในสำนักงานนี้ด้วย

นายโสภณ เพชรสว่าง (บุรีรัมย์) : ท่านประธานครับ ผมโสภณครับ ท่าน
ประธานที่เคารพครับ ผมขอหารือนิดเดียวมันจะขัดกับชื่อใหม่ เพราะชื่อตอนแรกท่านถอนแล้ว
ว่ามีนันทนาการท่านตัดออก แล้วจริง ๆ กรรมการวิสามัญไม่ได้ครบนะครับ ถ้าตามข้อบังคับ
ไม่ได้ต้องถามมติสภา

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่สอง) : เดียวก่อนสิครับ เดียวจะต้องถามมติสภาว่ามีผู้ใดคัดค้าน คือไม่ขัดหรอกครับ
เพราะว่าเมื่อก็เป็นชื่อ นี่เป็นชื่อของสำนักงาน สำนักงานไม่จำเป็นต้องมีชื่อตรงกับกระทรวง
หรอกครับที่เป็นสำนักงาน เพราะฉะนั้นไม่น่าจะขัดอะไรตามที่กรรมการปรึกษาหารือกันแล้ว
ตรงนี้ก็น่าจะยอมได้และยอมท่านดอกเตอร์วิจิตร ที่นี้ผมก็จะถามว่าที่ประชุมเห็นเป็นอย่างอื่น
ไหมครับ มีใครขัดข้องไหมครับชื่อที่กรรมการจะขอเดิม

นายโสภณ เพชรสว่าง (บุรีรัมย์) : ท่านประธานครับ ผมขออนุญาตผมเห็นด้วย
ถ้าท่านถามว่าไม่มีใครขัดก็ถือว่าผ่าน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่สอง) : ก็กำลังถามอยู่นะครับ ครับที่ประชุมไม่มีผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นนะครับ ถือว่า
เห็นชอบ ท่านศิริศักดิ์คัดค้านไหมครับ เดียวเอาตรงนี้ให้จบก่อนสิครับ เดียวจะสับสน ตกลง
ที่ประชุมก็เห็นชอบตามมาตรา ๑๕ (๓) ไซ้ไหมครับ เป็นสำนักงานพัฒนาการกีฬา นันทนาการ
และกิจการเยาวชน ถูกต้องไหมครับ ถูกต้องนะครับท่านดอกเตอร์วิจิตรครับ ที่ประชุมเห็นเป็น
อย่างนี้นะครับ ท่านศิริศักดิ์มีอะไรครับ

นายศิริศักดิ์ อ่อนละมัย (ชุมพร) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม ศิริศักดิ์ อ่อนละมัย พรรคประชาธิปัตย์ จังหวัดชุมพร ถ้ากรรมการวิสามัญได้เชื่อผมตั้งแต่แรกแล้ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าทาง ก.พ. ได้เชื่อทางกรรมการการกีฬาที่ได้เสนอแนะไปตั้งแต่แรก ผมว่าปัญหาดรณนี้จะน้อยไป เพราะว่าถ้าดูตรงนี้ ท่านประธานอย่าเพิ่งขัดผมสิครับ ท่านฟังบ้างสิครับ ท่านอย่าขัดจนเป็นอารมณ์ของท่านไปเลย ท่านฟังสักนิด ผมจะแสดง เหตุและผล

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ท่านจะอภิปรายต่อไหมครับ

นายศิริศักดิ์ อ่อนละมัย (ชุมพร) : ถูกต้องครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ถ้าท่านจะอภิปรายต่อ อภิปรายนะครับ

นายศิริศักดิ์ อ่อนละมัย (ชุมพร) : ขอบพระคุณครับ ผมเห็นท่านจะขัดผม อยู่เรื่อย

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ก็ถ้าท่านไม่เข้าประเด็น ผมก็ต้องขัดละครับ

นายศิริศักดิ์ อ่อนละมัย (ชุมพร) : มันเพิ่งจะเริ่มนะครับท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ก็ตอนที่ท่านหยุดไป ผมก็นึกว่าท่านเสร็จแล้ว

นายศิริศักดิ์ อ่อนละมัย (ชุมพร) : ผมให้อภัย

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ไม่ใช่ให้อภัยผม ก็ท่านหยุดไปนานเกินนะครับ ผมก็นึกว่าท่านเสร็จแล้ว เชิญต่อครับ

นายศิริศักดิ์ อ่อนละมัย (ชุมพร) : ในมาตรา ๑๕ กระทรวงกีฬาและกิจการ เยาวชนมีส่วนราชการดังต่อไปนี้ หลายคนก็บอกว่าดูแล้วไปตั้งกระทรวงทำไม คือรายละเอียด การจำแนกภารกิจมันไม่ชัดเจนเหมือนกับกระทรวงอื่น ๆ ท่านโอนกรมอื่นไปสังกัดกระทรวงนั้น

กระทรวงนี้ ท่านจำแนกชัดเจนมาก ผมถึงต้องถามกรรมวิธีการว่า สำนักงานพัฒนาที่ท่านเพิ่มว่านันทนาการและการกีฬาและกิจกรรมเยาวชน หรือว่าสำนักงานพัฒนาการกีฬา นันทนาการ และกิจกรรมเยาวชน อะไรก็แล้วแต่ ผมไม่ติดใจ แต่ผมติดใจว่าสำนักงานพัฒนาการกีฬาที่ท่านกล่าวมานี้มันประกอบไปด้วยส่วนราชการใดบ้าง ตรงนี้เราต้องรู้ครับ เพราะว่าท่านเองจะบอกว่ามีกรรมพละ มีโรงเรียนกีฬา มันต้องชัดครับ เพราะผมเองไม่ค่อยสบายใจว่า ทำไมครับเมื่อเราจะทำโครงสร้างขึ้นมาสักครั้งหนึ่งให้มันเกิดความสมบูรณ์หน่อยไม่ได้หรืออย่างไร ในร่างของเราที่เราได้นำเสนอเพื่อเป็นข้อเสนอแนะต่อกรรมวิธีการวิสามัญที่พิจารณาว่าน่าจะมีกรมการกีฬาและนันทนาการ เพราะอะไรครับ เพราะกรมนี้เขาจะมีภารกิจในการส่งเสริมพัฒนากิจการกีฬาขั้นพื้นฐานกับพี่น้องประชาชนทุกเพศทุกวัย กรมนี้จะมีส่วนส่งเสริมพัฒนากิจการกีฬามวลชน นั้นหมายถึงว่ากีฬา กิจกรรมทุกอย่างที่เกิดขึ้นในระดับหมู่บ้านและชุมชน กรมนี้จะเป็นผู้รับผิดชอบ กรมนี้จะส่งเสริมพัฒนากิจการกีฬาเพื่อคนพิการและผู้ด้อยโอกาส ตรงนี้มันจำแนกออกมาอย่างชัดเจน และกรมนี้ยังเป็นสำนักงานที่ส่งเสริมพัฒนานันทนาการ เอาละ ท่านใส่ไปแล้วตรงนี้ ผมไม่ติดใจ แต่ถามว่าเรื่องกีฬามันยังมีความสำคัญในเรื่องของวิชาการหรือไม่ ต้องบอกว่ามีนะครับ ผมพูดตั้งแต่แรกแล้วว่า อย่างมองกีฬาเป็นเกมการแข่งขัน มันต้องมีการศึกษา ต้องมีการทำวิจัย ต้องมีการดูข้อมูล ผมถึงถามกรรมวิธีการว่า ท่านเอาฐานข้อมูลเรื่องการกีฬาและกิจกรรมเยาวชนมาจากไหน ท่านไปได้ฐานข้อมูลมาจากที่ไหน ทำไมท่านถึงไม่กำหนดลงไปว่ามันน่าจะมีกรมวิชาการการกีฬาและกิจกรรมเยาวชนเพิ่มเติม

เพราะอะไร เพราะกรรมนี้เขาจะต้องมีทั้งสำนักวิทยาศาสตร์การกีฬา และวิทยาศาสตร์สุขภาพ มีเวชศาสตร์การกีฬา เห็นไหมครับเดี๋ยวนี้นักกีฬาเด็กและเยาวชนไปเล่นกีฬา ปัญหาที่คนในการกีฬาหนักใจก็คือ ปัญหาเรื่องการใช้ยาไม่ถูกวิธี ประเทศที่พัฒนากีฬาประสบความสำเร็จ ไม่ว่าจะเป็นฝรั่งเศส อังกฤษ หรือประเทศทางแถบยุโรปก็ตาม ท่านประธาน เขากลัวมากเรื่องยาได้ครับ เขากลัวมากเรื่องนักกีฬาของเขาไปซื้อมาทานแล้วก็กลายเป็นปัญหาเมื่อถูกตรวจสอบ เพราะอะไร เพราะประเทศไทยเรามีร้านจำหน่ายยาดาชดิน แล้วคนที่วินิจฉัยโรคก็คือผู้ที่ขายยานั่นเอง ไม่ได้จบเภสัชจากไหนเลย หยิบยาขายบอกปวดหัวหยิบยาแก้ปวดหัวให้ ปวดท้องหยิบยาแก้ปวดท้องให้ แล้วรู้หรือไม่ว่า อันนี้มันจะเป็นผลกระทบในวงกว้าง ถ้ามว่าทำไมท่านไม่ทำ กรมวิชาการกีฬาและกิจการเยาวชนจะมีส่วนให้ส่งเสริมพัฒนาเกี่ยวกับการที่จะเพิ่มพัฒนาสมรรถภาพทางกาย เรื่องของวิทยาศาสตร์การกีฬาเป็นเรื่องที่ใคร ๆ บอกว่าดีมาก บ้านเราไม่ค่อยได้นำมาใช้ นำมาก็ไม่มีใครมีใครจะรู้ เพราะไม่มีการประชาสัมพันธ์ ไม่มีการเรียนรู้ตั้งแต่แรก อย่างนี้ต้องถามกรรมการครับว่า ท่านคิดบ้างหรือไม่ว่าทำไมตรงนี้นั้นมันไม่มีส่วนสำคัญหรืออย่างไร แล้วเมื่อกิจการเยาวชนเกิดขึ้น ทำไมไม่มีกรมกิจการเยาวชน แล้วกรรมนี้จะต้องไปส่งเสริมพัฒนาเยาวชน ส่งเสริมเขาให้เป็นคนมีคุณภาพในสังคม ส่งเสริมและพัฒนาสติปัญญา ความสามารถขั้นพื้นฐานและการอาชีพให้กับเขา เรากำลังสนับสนุนให้กีฬาเป็นอาชีพ เราตั้งความหวังว่าสักวันหนึ่งทีมกีฬาไทยจะมีโอกาสไปลงสนามในการแข่งขันกีฬาระดับโลก ไม่ใช่มีเฉพาะมวยครับหลายคนบอกว่าเห็นนักกีฬาแถบเอเชีย ญี่ปุ่น เกาหลีได้ไปแข่งขันกีฬาฟุตบอลโลก แต่ถามว่าบ้านเราเมื่อไรจะมีโอกาส เพราะฉะนั้นต้องถามกรรมการว่า ทำทั้งที่มันเกิดความสมบูรณ์ไม่ได้หรืออย่างไร มันติดขัดตรงไหนครับ หรือว่าท่านบอกว่า เอาละให้มันเป็นกระทรวงก่อน แล้วค่อยมาว่ากันทีหลัง เอาอย่างนั้นหรือครับ ถ้าเราทำแล้ว ถ้ามันมีความสมบูรณ์ สาระภารกิจมันดำเนินการได้ มันจะเสียหายอะไร มันจะเป็นปัญหาอะไร มันเป็นความภาคภูมิใจของท่านทั้งหลายเสียด้วยซ้ำไป แล้วก็เป็นความภาคภูมิใจของสมาชิกรัฐสภา เพื่อนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรว่า เรามีกระทรวงกีฬา กิจการเยาวชนเกิดขึ้น เราสามารถตอบประชาชนเจ้าของประเทศเขาได้ว่า มีกระทรวงกีฬาขึ้นมาแล้ว

มันเกิดประโยชน์อะไร อย่าให้เขากล่าวหาครับ มันต้องสามารถตอบได้และเนื้อหาสาระ
ภารกิจต้องเป็นสิ่งสำคัญ เพราะฉะนั้นผมถามทางกรรมาธิการ ๒ คำถาม ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธาน
สภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : เชิญท่านประธานปองพลครับ

นายปองพล อติเรกสาร (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียน
ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม ปองพล อติเรกสาร ประธานคณะกรรมการ
ผมอยากจะเรียนว่าในการที่เราพิจารณารายละเอียดหรือองค์ประกอบของกระทรวงกีฬา
กิจการเยาวชนนั้น มันแน่นอนครับต้องมีสำนักงานรัฐมนตรี แล้วก็มีสำนักงาน
ปลัดกระทรวงแล้วเราได้มีการจัดตั้งสำนักงานพัฒนากีฬาและกิจการเยาวชน ปัจจุบัน
เราบวกนั้นหนทางการไปด้วย ในการแบ่งส่วนงานของสำนักงานดังกล่าวนั้น เราจะมี ๑ สำนัก
ส่งเสริมและพัฒนาการกีฬา และมีสำนักส่งเสริมและพัฒนานันทนาการ สำนักที่ ๓ คือ
สำนักวิทยาศาสตร์การกีฬา ก็จะดูแลในเรื่องวิทยาศาสตร์การกีฬา แล้วก็สำนักที่ ๔ คือ
สำนักพัฒนากิจการเยาวชน แล้วก็ยังมีส่วนการพลศึกษา ซึ่งขณะนี้รอจัดตั้งเป็นระดับ
กรมขึ้น กำลังเสนอร่างพระราชบัญญัติสู่รัฐบาลที่ผมได้เรียนไปเมื่อสักครู่นี้ -----

ดังนั้นในสำนักงานซึ่งเป็นระดับกรมนี้ ก็จะประกอบด้วย ๕ หน่วยงานด้วยกันซึ่งจะเป็นกรมที่ใหญ่ กรมการวิสามัญก็ได้พิจารณานะครับ ถ้าเราจะจัดตั้งกรมตามที่ได้มีผู้แปรญัตติเสนอมานั้น ก็จะมีกรมเพิ่ม ๓ กรม เราเกรงว่าจะมีกรมมากเกินไป คิดว่าในเริ่มต้นนี้ถ้าเรามี ๑ กรม คือสำนักงานพัฒนากีฬาและกิจการเยาวชน และอีกไม่นานก็จะมีสถาบันการศึกษาขึ้นมาระดับกรมเช่นเดียวกัน และยังมีภารกิจกีฬาแห่งประเทศไทยเป็นรัฐวิสาหกิจอีก ซึ่งมี ๓ หน่วยงานก็คิดว่าน่าจะเพียงพอที่จะเป็นกระทรวงได้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ในมาตรา ๑๕ ไม่มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่น เห็นตามท่านกรมการวิสามัญมา นะครับ มติที่ประชุม นะครับ เห็นตามกรมการวิสามัญที่แก้ไข ต่อไปครับ

นายวัชรินทร์ จอมพลาพล (ผู้ช่วยเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทน เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : หมวด ๖ กระทรวงการพัฒนาสังคม มีการแก้ไข มีกรมการวิ ขอสงวนความเห็น และมีผู้สงวนคำแปรญัตติ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ท่านณัฐวุฒิ

นายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ (กรมการวิ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม ณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ สุพรรณบุรี พรรคชาติไทยครับ กระผมเชื่อมั่นเหลือเกินครับ ท่านประธานครับ ว่าการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม ในครั้งนี้ ในที่สุดก็จะนำความเจริญ รุ่งเรืองมาสู่ประเทศชาติ ราษฎรของเราอีกครั้งหนึ่ง ในขณะที่เดียวกันก็จะช่วยเสริมสร้างพลังงาน อำนาจแห่งชาติให้กลับคืนมาสู่บ้านเมืองของเราอีกด้วย นั้นหมายความว่า จะสร้างความ ยำเกรงต่อประเทศเพื่อนบ้านไม่ให้เกิดจะทำอะไรก็ได้ ไม่ให้คิดว่าจะจบบังคับสถาบันเบื้องสูง อันเป็นที่เคารพสักการะของปวงประชาชนชาวไทยทั้งชาติได้ ซึ่งเหตุการณ์ที่ผ่านมา นั้น ได้สร้างความขุ่นเคือง ได้สร้างความโกรธแค้นให้กับคนไทยทั้งชาติครับท่านประธานครับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งชาวจังหวัดสุพรรณบุรีของกระผม นั้น นะครับ ซึ่งมีสถานที่ตั้งอนุสรณ์ ดอนเจดีย์อยู่ด้วยนั้นได้บอกผ่านผมมาครับ ท่านประธานครับ ว่าพร้อมที่จะแสดงพลัง ให้เห็นถึงความจงรักภักดีต่อสถาบันอันเป็นที่เกิดทุนของเรา การปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม ครั้งนี้ครับ ท่านประธานที่เคารพครับ ถ้ายึดหลักการที่ถูกต้อง เหมาะสมแล้วนี้

ผมเชื่อว่าสิ่งที่ผมกล่าวไปตั้งแต่เบื้องต้นนั้นคงจะประสบความสำเร็จได้ไม่ยากนักนะครับ
หลักการของการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม ในครั้งนี้ครับ มีอยู่ ๓ ประการที่สำคัญครับ
ท่านประธานครับ

ประการแรก รัฐบาลต้องการให้มีเจ้าภาพ รับผิดชอบในการกิจต่าง ๆ

ประการที่ ๒ รัฐบาลต้องการจะรวมภารกิจที่สอดคล้องสัมพันธ์กันมาอยู่ด้วยกัน

ประการที่ ๓ รัฐบาลต้องการจะลดภารกิจต่าง ๆ ที่มันซ้ำซ้อนให้ลดจำนวน

น้อยลงไป ดังนั้นภายหลังจากการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม กระทรวงหนึ่งหายไปครับ

ท่านประธานครับ กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม จะถูกเปลี่ยนแปลงเป็น ๒ กระทรวง

หลักด้วยกันครับ กระทรวงแรกก็คือ กระทรวงการพัฒนาสังคม กระทรวงที่ ๒ ที่เกิดขึ้นใหม่

ก็คือ กระทรวงแรงงานและพัฒนาอาชีพ นั่นหมายความว่า คำว่า สวัสดิการสังคม หายไปครับ

ท่านประธาน ซึ่งมันสำคัญอย่างยิ่งครับ หลายประเทศมีคำ ๆ นี้เป็นชื่อกระทรวงอยู่

มันแสดงให้เห็นถึงความเอื้ออาทรต่อประชาชนผู้ด้อยโอกาสต่อประชาชนที่ต้องการความ

ช่วยเหลือในภาครัฐนะครับ ดังนั้นผมจึงได้ส่งวนความเห็นนะครับจากการที่กรรมการ

ได้ตัดคำว่า ความมั่นคงของมนุษย์ ออกจากชื่อหมวด ๖ ออกไป ก็จะเหลือว่า หมวดการพัฒนา

สังคมเท่านั้น กระผมจึงถามว่าภารกิจในด้านสวัสดิการหายไปด้วยไหม ไม่ได้หายไปครับ

ท่านประธานที่เคารพครับ ท่านประธานดูที่มาตรา ๑๗ ครับ ภารกิจหลักของกระทรวง

การพัฒนาสังคมนั้น ยังคงอยู่ครบถ้วนครับ ดูโครงสร้างของกรมต่าง ๆ ที่ประกอบเป็น

กระทรวงนี้ครับ จะมีสำนักรัฐมนตรี จะมีสำนักงานปลัดกระทรวง แล้วตามด้วย

ถ้าเรียงลำดับความสำคัญก็จะตามด้วยกรมสวัสดิการสังคม ซึ่งเปลี่ยนแปลงมาจาก

กรมประชาสงเคราะห์เดิมนะครับ มันแสดงให้เห็นถึงว่า ภารกิจหลักของกระทรวงนี้ไม่ใช่

เรื่องของการพัฒนาสังคมอย่างเดียว มันเป็นเรื่องของการให้สวัสดิการสังคมแก่พี่น้องประชาชน

ด้วยนะครับ -----

นี้เป็นเหตุผลประการที่ ๒ ที่กระผมได้ส่งวนความเห็นเอาไว้ ท่านประธานที่เคารพครับ ถามว่าผมได้แปรญัตติเพิ่มครับ เป็นกระทรวงพัฒนาและสวัสดิการสังคม ถ้าเป็นห่วงว่าความหมายของคำว่า การพัฒนา จะไม่มีคำว่า สังคมต่อท้ายโดยทันทีนั้นนะครับ ท่านประธานครับ ผมได้แปรญัตติเพิ่มเติมไว้ในมาตรา ๑๖ ด้วยครับ ความหมายยังคงเดิมนะครับ

ว่ากระทรวงการพัฒนาและสวัสดิการสังคมมีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการพัฒนาสังคม การสวัสดิการสังคม ซึ่งมีความชัดเจนอยู่ในมาตรา ๑๖ นี้แล้ว ดังนั้นท่านประธานครับ กระผมจึงใคร่ขอความกรุณาคณะกรรมการเลียงส่วนใหญ่นะครับ ขอได้โปรดพิจารณาชื่อกระทรวงนี้อีกสักครั้งหนึ่งครับด้วยความรอบคอบ และก็หวังว่าสมาชิกผู้ทรงเกียรติทุกท่านจะนำคำว่า สวัสดิการสังคมกลับคืนมาสู่กระทรวงนี้อีกครั้งหนึ่งครับ ขอขอบคุณท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : กรรมการจะตอบไหมครับ

นายลิขิต ธีรเวคิน (กรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ ผม ลิขิต ธีรเวคิน ส.ส. บัญชีรายชื่อ พรรคไทยรักไทย ท่านประธานที่เคารพครับ กระทรวงนี้เป็นกระทรวงที่มีความสำคัญอย่างยิ่งในยุคปัจจุบันที่เรียกว่ายุคโลกาภิวัตน์ การพัฒนาสังคมนั้น นอกเหนือจากเป็นภารกิจอันศักดิ์สิทธิ์และสำคัญของรัฐ ยังเป็นสิทธิของประชาชนที่จะต้องอาศัยอยู่ในสังคมซึ่งมีการปกครองภายใต้ระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตยนั้น โดยจะต้องมีความเสมอภาคและมีโอกาสได้รับบริการต่าง ๆ จากสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งงบประมาณส่วนหนึ่งเพื่อการพัฒนาสังคมให้ดีขึ้น แต่ที่สำคัญยิ่งกว่านั้นก็คือ สังคมที่ดีนั้นกระผมมีความเชื่อตลอดมาว่าควรจะเป็นสังคมซึ่งคนที่ยากจนที่สุดในสังคมนั้นสามารถอยู่ได้อย่างมีศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ กระผมไม่เคยเชื่อเลยว่าสังคมที่ดีคือสังคมที่มีคนเสมอภาคกัน คนไม่สามารถเสมอภาคกันได้ นอกจากเสมอภาคตามกฎหมายและการเมือง เนื่องจากความขยันไม่เท่ากันและปัญญาไม่เท่ากัน แต่สังคมที่ดีคือสังคมที่คนที่จนที่สุดและด้อยปัญญาที่สุดสามารถจะอยู่ได้อย่างมีศักดิ์ศรี โดยต้องมีสิ่งเหล่านี้

ประการแรก บุคคลผู้นั้นจะต้องมีโอกาสดำเนินชีวิตจากปัจจัย ๔ กล่าวคือ มีหลังคาเหนือศีรษะ นั่นคือต้องมีที่พักอาศัย มีเครื่องนุ่งห่มซึ่งไม่ใช่เครื่องนุ่งห่มที่มีการปะตามกัน ตามที่ต่าง ๆ มีอาหารพอเพียงความต้องการของร่างกาย และเมื่อป่วยจะต้องมีโอกาสดำเนินการรักษา นั่นคือปัจจัย ๔

ในส่วนที่ ๒ ต้องมีการประกันสิทธิเสรีภาพขั้นมูลฐาน ซึ่งรัฐธรรมนูญ
 ในหมวด ๓ ก็ได้ประกันไว้ แต่เหนือสิ่งอื่นใดทั้งหมดก็คือผู้นั้นจะต้องมีโอกาสขั้นพื้นฐานทาง
 สังคม นาย ก อาจจะเกิดมาเป็นลูกชาวนาที่ยากจน แต่จะต้องมีโอกาสรับการศึกษา ๑๒ ปี
 โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย และมีโอกาสเข้าศึกษาโดยไม่เสียค่าใช้จ่ายในวิทยาลัยชุมชนอีก ๒ ปี
 โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย ซึ่งกำลังเป็นอยู่ในขณะนี้ นี่คือความมั่นคงของมนุษย์ ซึ่งจำเป็นจะต้อง
 มีการประกันโดยสังคมที่ดีและรัฐบาลที่ดี ภายใต้ระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตย
 เมื่อเป็นเช่นนี้กระผมจึงอยากจะกราบเรียนว่า กรรมวิธีการจำนวนหลายท่านมีความเชื่อว่า
 ชื่อเดิมนั้นก็คือกระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์นั้นเป็นชื่อที่เหมาะสมที่สุด
 เพราะสื่อความหมายอย่างถูกต้องตามที่กระผมได้กล่าวมาแล้ว มนุษย์จะต้องได้รับการ
 ประกันจากระบบการเมืองให้มีความเป็นอยู่ที่สมศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ กระผมเอง
 ได้มีโอกาสเดินทางไปหลายประเทศ บางประเทศนั้นคนจน ขอภัยต้องพูดในที่นี้ นอนอยู่
 ได้ต้นซอย ในท่อน้ำ และทางมุ้งอยู่กลางถนน และในหลายประเทศ แม้กระทั่งประเทศ
 ซึ่งพัฒนา คือประเทศที่มีประชากรประมาณ ๑๐๐ กว่าล้านคน ประเทศอุตสาหกรรม
 อันดับหนึ่งของโลก ขณะนี้เศรษฐกิจกำลังทรุดอยู่ ในรถไฟใต้ดินนั้นมีมนุษย์ก่อกองเต็มไปหมด
 เป็นกล่องกระดาษและอาศัยอยู่ในกล่อง สภาพอย่างนั้นสะท้อนให้เห็นถึงความไม่มีความ
 มั่นคงของระบบนั้น ๆ สังคมไทยในอนาคตจะต้องเป็นสังคมที่ไม่มีมนุษย์อยู่ในกล่อง
 มนุษย์จะต้องอยู่ได้อย่างมีศักดิ์ศรีสมกับที่เกิดมาในชุมชนซึ่งมีการปกครองแบบ
 ประชาธิปไตย ท่านประธานครับ กระผมจึงเชื่อว่าควรจะต้องชื่อเดิมไว้ นั่นคือกระทรวงพัฒนา
 สังคมและความมั่นคงของมนุษย์ด้วยเหตุผลดังกล่าวมาแล้วครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ท่านนิพนธ์ครับ

นายนิพนธ์ บุญญามณี (สงขลา) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายนิพนธ์ บุญญามณี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสงขลา พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธานครับ ในหมวด ๖ ผมได้ส่งวนคำแปรญัตติในหมวด ๖ ด้วยข้อความดังต่อไปนี้ หมวด ๖ กระทรวงพัฒนาสังคมและสวัสดิการสังคม ผมตัดคำว่า ความมั่นคงของมนุษย์ ออก และเพิ่มเติม คำว่า สวัสดิการสังคม เข้าไป สิ่งที่ได้กราบเรียนอย่างนี้ได้ส่งวนคำแปรญัตติไว้ อย่างนี้ เพราะผมเห็นว่าในร่างเดิม ในร่างที่เรารับหลักการไป ผมกราบเรียนด้วยความเคารพว่า ผมไม่ค่อยเห็นด้วยเท่าไรถ้าจะเขียนบอกว่า กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ แล้วไปดูภารกิจในมาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ ก็ดี ผมคิดว่าสิ่งที่เขียนเอาไว้มันไม่มีรูปธรรม ที่ชัดเจนเลยครับ แต่ถ้าเราเขียนความมั่นคงของมนุษย์เราไม่สามารถที่จะตั้งเป็นรูปธรรม ได้เลยว่า ความมั่นคงของมนุษย์คืออะไร ความมั่นคงในชีวิต ความมั่นคงในทรัพย์สิน หรือว่า ความมั่นคงในเกียรติยศ สิ่งเหล่านี้มันไม่สามารถที่จะกำหนดเป็นรูปธรรมได้ มันพูดได้เป็น นามธรรม ผมจึงคิดกราบเรียนท่านประธานว่าผมไม่เห็นด้วยที่จะใส่คำว่า และความมั่นคง ของมนุษย์ ไว้ ตรงนี้คณะกรรมการได้ไปพิจารณาและตัดข้อความนี้ไป ส่วนนี้ผมเห็นด้วย ต้องขอขอบพระคุณคณะกรรมการที่ท่านได้เล็งเห็นอย่างนี้ ผมเห็นสอดคล้องกับท่าน ผมไม่พูดในประเด็นนี้ แต่ว่าที่ผมขอเสนอคำแปรญัตติเข้าไป ผมเพิ่มเติมคำว่า สวัสดิการสังคม เข้าไปด้วย เพราะว่าในขณะนี้ในสภาของเรามีคณะกรรมการสวัสดิการสังคม ท่านก็บัญชา ศิลปอาชา ท่านเป็นประธาน ผมไปอยู่เป็นรองประธานที่นั่น ผมมีความรู้เรื่องสวัสดิการสังคม ขึ้นมาก ผมได้เข้าใจเนื้อหาสาระทั้งหมดว่าจริง ๆ แล้วถ้าเราจะให้ได้ประโยชน์จริง ๆ เราต้องใช้ คำว่า สวัสดิการสังคม ซึ่งในกรรมการได้พยายามศึกษา ได้ดูแล้วว่าถ้าสวัสดิการสังคมต่อไปนี้ เราจะดูแลใคร เราจะดูแลผู้สูงอายุ เราจะดูแลเด็ก คนพิการ คนด้อยโอกาสในสังคมเหล่านี้ เราจะดูแลเขาอย่างไร อย่างนี้เป็นรูปธรรม อย่างนี้จะเรียกว่าความมั่นคงของชีวิต ความมั่นคงของมนุษย์ อันนี้คือความมั่นคงที่ต่อไปนี้เราจะได้มีคนมาดูแล คนเหล่านี้จะสามารถ มีสวัสดิการ คนเหล่านี้ไม่ต้องอยู่ตามยถากรรม ใครมีสภาพญาติพี่น้องดีก็ดูแลให้สถานะ ดีขึ้นหน่อย ใครมีพี่น้อง แต่พี่น้องไม่สนใจปล่อยให้อยู่ตามยถากรรม ก็ไปทำอย่างไรก็ได้เพื่อให้มี

๓๕๔

สพ ๔/๒๕๔๕ (วิ.)

รฟพพร ๑๓๖/๒

ชีวิตอยู่รอด บางครั้งไม่อยากจะไปเป็นขอทานก็ต้องไปครับ เพราะชีวิตมันไม่มีทางเลือก
ทำอะไรก็ได้เพื่อให้มีชีวิตอยู่ได้ ผมไปอยู่ในคณะกรรมการสิทธิการสังคม ท่านประธาน
ท่านชยันครับ ผมชมท่าน ท่านชยันแล้วท่านทำในสิ่งที่ป็นรูปธรรม ผมว่านั่นเป็นประโยชน์
แต่ถ้าเราจะเขียนว่า คณะกรรมการพัฒนาสังคมอย่างเดียว เราก็ไม่เห็นรูปธรรมว่า พัฒนาสังคม
มันพัฒนากันอย่างไร เพราะในขณะนี้เราต้องยอมรับ ท่านกรรมการท่านต้องยอมรับว่า สังคม
เราก็พัฒนากันมาตลอด ไม่มีแม้แต่เสียวินาทีเดียวที่เราบอกว่าเราไม่พัฒนาสังคม แต่ว่า
มันไม่เป็นรูปธรรมที่ชัดเจนว่าสิ่งที่เราเขียนเอาไว้ เราตั้งกระทรวงใหม่ทั้งที่เราก็จะมีอะไร
เป็นของใหม่ ผมจึงบอกว่าถ้าอย่างนั้นเพิ่มเติมเข้าไปหน่อยได้ไหมครับ ให้เพิ่มเติมคำว่า
สวัสดิการสังคม เข้าไป -----

อันนี้มันจะเกิดประโยชน์กับสังคมอย่างแท้จริง มันจะเกิดประโยชน์กับคนในประเทศ แล้วคนที่
 เป็นประโยชน์นั้นเป็นผู้ด้อยโอกาส ผมกราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผมกราบเรียนเมื่อวาน
 ที่เราได้พิจารณากฎหมายระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ในมาตราเดิม
 ก็คือ มาตรา ๕/๑ แล้วตอนหลังมาแก้เป็น มาตรา ๓/๑ ผมได้กราบเรียนไว้ในประเด็นนั้นแล้ว
 บอกว่าผมเห็นท่านบอกว่าท่านลดภารกิจ ๆ ท่านไม่เพิ่มภารกิจ แต่ว่าผมเห็นว่ามันคือหัวใจของ
 การปฏิรูปทำให้มันเล็กลง เล็กแต่จีว แต่ว่ามันมีประสิทธิภาพ ที่เขาบอกว่าจีวแต่แจ่วนั้นละครับ
 แล้วมันมีประสิทธิภาพ แต่วันนี้ผมเห็นว่าถ้าเอากันเพียงตามลำพังมาตรา ๑๖ ที่แก้ไขอยู่ใน
 ปัจจุบันนี้ แล้วก็มาตรา ๑๗ นี้ครับผมไม่เห็นว่ามันจะมีประโยชน์อะไรกับพี่น้องประชาชน
 ผมไม่เห็นว่ามันจะมีอะไรที่ชัดเจนเป็นรูปธรรมมากไปกว่าเดิมเลยครับ ตอนนี้อาการกิจที่ท่าน
 เอามาใส่ไว้ในมาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ มันอยู่ที่กรมประชาสัมพันธ์หรืออยู่แล้ว กระทรวงแรงงาน
 และสวัสดิการสังคมเขาดูแลอยู่แล้ว ผมเคยเป็นเลขานุการรัฐมนตรีที่นั่นผมรู้ไม่มีอะไรใหม่เลย
 ถ้าอย่างนี้ผมจึงกราบเรียนเมื่อวานด้วยความเคารพท่านประธานว่า ถ้าอย่างนี้อ่าทำเลยครับ
 มันไม่เกิดประโยชน์อะไรกับใครเลย ไม่มีอะไร เนื้อหาสาระไม่มีอะไร ถ้าเอาแค่นี้
 กรมประชาสัมพันธ์ทำได้ครับ อยู่อย่างปัจจุบันก็ทำได้ครับ ไหนท่านบอกว่าท่านจะให้เล็กลง
 แต่ว่านี้ท่านไปขยายให้ใหญ่ขึ้นภารกิจเท่าเดิมครับไม่มีอะไรใหม่ ไม่มีอะไรใหม่เลยแค่นี้ แต่ว่า
 ภารกิจเท่าเดิม ไหนบอกว่าจะลดภารกิจ ไหนบอกว่าจะลดกำลังคนลง อันไหนที่ไม่จำเป็นจะยุบ
 เข้าด้วยกัน อันนี้มันเพิ่ม ไม่มีใครได้ประโยชน์ ผมกล้ายืนยันต่อสภาแห่งนี้ ถ้าแก้เพียงแค่นี้
 มาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ นี้ไม่มีใครได้ประโยชน์ มีอยู่คนเดียวที่ได้ประโยชน์ รัฐมนตรีช่วยว่าการ
 กระทรวงแรงงานจะได้เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงนี้ครับ เท่านั้นละครับ เพราะฉะนั้นผมคิดว่า
 ท่านกรรมาธิการท่านโปรดพิจารณาเถอะครับ ท่านทบทวนใหม่เถอะครับ เพิ่มเติมข้อความ
 ที่บอกว่า และสวัสดิการสังคม เข้าไปเถอะครับมันชัดเจน ผมกราบเรียนท่านประธานนิดหนึ่ง
 ครับ เพราะต้องพิจารณาเข้าไปในมาตรา ๑๖ และมาตรา ๑๗ เพราะท่านไปแก้ในเนื้อหาสาระ
 ของมาตรา ๑๗ ผมขออนุญาตท่านประธานเชื่อมโยงนิดเดียวเพื่อให้เห็นภาพ ท่านประธาน
 ที่เคารพครับ ผมจะขออนุญาตอ่านครับท่านประธาน ถ้าท่านเพียงแต่บอกว่าหมวด ๖
 กระทรวงพัฒนาสังคม แต่เหตุไฉนอันใดในมาตรา ๑๗ พอถึงเรื่องที่เคยบอกว่า สำนักงาน
 พัฒนาสังคม ท่านไม่เอาครับท่านแก้ออกเลยครับ ท่านไปดูสิครับใน (๔) ครับ ชื่อบอกว่า

พัฒนาสังคม แต่ว่าในร่างเดิมเป็นบอกว่า สำนักงานการพัฒนาสังคม ท่านชี้ดออกครับ
 ท่านไม่เอา ท่านไปเพิ่มเติมเอาหน่วยงานใหม่เข้ามา นั่นคือกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว
 ไปกันใหญ่เลยครับ ไปกันใหญ่เลยครับกิจการสตรีและสถาบันครอบครัวเอามาแทนกระทรวง
 เอามาแทนกระทรวงหลักชื่อกระทรวงหลักว่าพัฒนาสังคม ท่านไม่เอาแล้ว ท่านไปเอากิจการ
 สตรีและสถาบันครอบครัวมาเป็นหน่วยงานหลัก มันอะไรครับ นี่คือนี่ที่ผมทราบเรียนว่าสภา
 แห่งนี้ต้องพิจารณากันด้วยเหตุด้วยผลว่าเราทำครั้งนี้ปฏิรูประบบราชการทั้งที่ใครได้ประโยชน์
 ผมทราบเรียนครับว่าสิ่งที่ผมทราบเรียนผมยืนยันว่าคนได้ประโยชน์อยู่คนเดียวรัฐมนตรี
 ช่วยว่าการได้เป็นรัฐมนตรีว่าการเท่านั้นละครับ ถ้าทำแค่นี้อย่าทำเลยครับ ผมเคารพ
 ท่านนายกรัฐมนตรี ผมเห็นเจตนาดีที่ท่านต้องการจะปฏิรูป แต่ปฏิรูปทั้งที่อย่าให้มันเสียเวลา
 สิ่งที่ท่านบอกไว้ในมาตรา ๓/๑ ในพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดินท่านต้อง
 นำไปปฏิบัติ เวลาที่ผมจึงบอกว่าผมไม่เห็นด้วย ผมเคารพกรรมธิการ ท่านก็ได้เห็นด้วยกับ
 กระผมครึ่งหนึ่ง แต่ผมไม่เห็นด้วยอีกครึ่งหนึ่ง ครึ่งหนึ่งตรงนี้ครับที่ผมจะพยายามเรียกร้อง
 ให้ท่านได้พิจารณาทบทวนอีกสักครั้งเถอะครับ ท่านจะได้หารือกันอีกสักครั้ง เพิ่มเติมข้อความ
 ที่คำว่า สวัสดิการสังคม เข้าไป แล้วมันจะได้มีเนื้อหาสาระที่แท้จริง ผมยอมรับว่าภารกิจของ
 สังคมเราในวันนี้ ภารกิจเรื่องคนด้อยโอกาสไม่ว่าจะเป็นคนชราที่ดี ไม่ว่างจะเป็นคนพิการที่ดี
 ไม่ว่างจะเป็นเด็กที่ดี สิ่งเหล่านี้วันนี้ถ้าเราไม่ไปศึกษาให้ใกล้ชิดแล้วเราจะไม่รู้ว่านี่คือปัญหาใหญ่
 ของสังคม เราทำอย่างไรจะดูแลคนพิการเหล่านั้นให้เขาอยู่ในสังคมนี้อย่างมีเกียรติมีศักดิ์ศรี นี่
 คือเรื่องที่เราต้องดูครับ นี่คือนี่เรื่องภารกิจ นี่คือนี่สวัสดิการสังคมจริง ๆ เหมือนกับครั้งหนึ่งที่เรา
 บอกว่าทำอย่างไรให้คนผู้ใช้แรงงานได้มีสวัสดิการที่ดีขึ้น เราไปตั้งกระทรวงแรงงานขึ้นมา มี
 กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน บัดนี้ท่านจะเห็นได้ว่าการที่จะมาปิดถนนประท้วง การที่จะ
 มีคนลอยแพคนนั้นไม่มีแล้วครับ สิ่งเหล่านี้เราจัดเข้ารูปแบบ เข้ากระทรวง ทบวง กรม เข้าเรื่อง
 กระทรวงแรงงานดูแลเรียบร้อย -----

นั่นคือประโยชน์ที่เกิดขึ้นกับขบวนการของพี่น้องผู้ใช้แรงงาน เป็นประโยชน์กับคนทั้งประเทศ นั่นคือสิ่งที่ผมอยากกราบเรียนกับท่านประธานว่า ผมเรียนไปยังท่านประธานกรรมาธิการ ท่านคณะกรรมการ ซึ่งท่านล้วนแต่เป็นผู้ทรงคุณวุฒิของประเทศนี้ทั้งนั้น ท่านลองพิจารณาดูสักครั้งเถอะครับว่าถ้าเราเพิ่มเติมคำที่บอกว่า สวัสดิการสังคม เข้าไป และวันนี้ภารกิจมันชัดเจนถึงเวลาที่เราจะต้องมาดูแลผู้สูงอายุ ถึงเวลาที่เราต้องมาดูแลคนพิการว่าวันนี้เมื่อเขาไม่อยากจะพิการ เขาอาจจะพิการมาตั้งแต่กำเนิด เขามาพิการภายหลังก็ดี สิ่งเหล่านี้เราต้องทอดทิ้งคนเหล่านี้ไม่ได้แล้วในปัจจุบันนี้ มันมีเป็นจำนวนมาก เราทำอย่างไรจะให้คนเหล่านี้มีโอกาสคงความเป็นคนเอาไว้ ความเป็นมนุษย์อย่างมีศักดิ์ศรีเอาไว้ ทำอย่างไรทุกอย่างเราต้องคำนึงถึงคน ๓ กลุ่มนี้มากขึ้น ในอดีตที่ผ่านมาเราอาจจะละเลยกลุ่มคนเหล่านี้ไปบ้าง แต่วันนี้เมื่อเราคิดจะปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรมกันทั้งที ที่เราเรียกว่า ปฏิรูปกระทรวง ต้องปฏิรูปในสิ่งที่เกิดประโยชน์กับส่วนรวม ไม่ใช่ปฏิรูปเพียงเพื่อให้คนใดคนหนึ่งได้มีตำแหน่งสูงขึ้น อันนี้ไม่สมควร ผมไม่เห็นด้วย ผมขอวิงวอนท่านกรรมาธิการครับได้โปรดดูแล ได้โปรดทบทวนเถอะครับว่าเมื่อท่านตัดคำว่า และความมั่นคงของมนุษย์ออกไปแล้ว ผมขอความกรุณาท่านพิจารณาเถอะครับว่ากระทรวงนี้มันควรมีคำว่า สวัสดิการสังคม เข้าไป เพราะอย่างน้อยมันมีกรมหนึ่งในมาตรา ๑๗ ท่านเห็นไหมครับ (๓) กรมสวัสดิการสังคม กรมสวัสดิการสังคม ท่านเอาไปเป็นชื่อกรมได้ ท่านชื่อกระทรวงพัฒนาสังคม แต่พอเป็นมาตรา ๔ ท่านไปตัดคำว่า พัฒนาสังคม ออก แต่ กรมสวัสดิการสังคม ท่านยังคงไว้เลยครับ เพราะฉะนั้นตรงนี้ที่มันเหลื่อมล้ำกัน ผมขอให้ท่านได้ทบทวนเถอะครับ ได้ทบทวนเรื่องนี้สักครั้งหนึ่ง ผมคิดว่ามันเป็นประโยชน์มาก ถ้าสมมุติว่าในหมวด ๖ เราบอกเพียงว่ากระทรวงพัฒนาสังคม แต่ลงไปดูในเนื้อหาสาระแล้ว คำว่า พัฒนาสังคม ท่านเอาออกไปแล้ว แต่คำว่า สวัสดิการสังคม ยังมีอยู่ เพราะฉะนั้นผมขออนุญาตว่าให้ท่านได้โปรดได้พิจารณาทบทวน ซึ่งในมาตรารายละเอียด ผมขออนุญาตท่านประธานครับว่าในมาตรา ๑๗ ผมขออนุญาตพูดอีกครั้งหนึ่งเมื่อถึง แต่ว่าตอนนี้ชื่อหมวดผมพูดเพื่อโยงให้เห็นว่าถ้าเราเพิ่มเติมเข้าไปแล้วมันจะได้ประโยชน์อย่างไร แล้วภารกิจวันข้างหน้าจะเป็นอย่างไร ผมขอประธานกราบเรียนท่านประธานด้วยความเคารพครับ ขอขอบคุณท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ท่านสุทินครับ

นายสุทิน คลังแสง (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม สุทิน คลังแสง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ระบบบัญชีรายชื่อ ไทยรักไทยครับ ผมขออนุญาตใช้สิทธิอภิปราย เพื่อที่จะแสดงความเห็นสนับสนุนเรื่องชื่อในหมวด ๖ มาตรา ๑๖ ผมมีความเห็นอาจจะไม่ตรงกับเพื่อนสมาชิกหลายท่าน ผมเห็นร่างเดิมซึ่งใช้ชื่อว่า กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ผมเองชอบที่อยากจะเสนอให้ใช้ชื่อเดิม ตามร่างเดิม ที่เหตุผลสั้น ๆ เพื่อประหยัดเวลาของสภา

ประการที่ ๑ ดูภารกิจที่อธิบายในมาตรา ๑๖ แล้ว ผมว่าชอบที่สื่อความหมายที่จะใช้คำว่า ความมั่นคงของมนุษย์ ต่อท้าย นั่นเหตุผลที่ ๑

เหตุผลประการที่ ๒ คำว่า ความมั่นคงของมนุษย์ ผมเห็นว่าสอดคล้องกับคำซึ่งใช้อยู่เป็นสากล ซึ่งจะเป็นประโยชน์หากว่าเราได้ติดต่อสัมพันธ์กับสากล กับต่างประเทศ คำว่า ฮิวแมน ซีเคียวริตี้ (Human security) คำนี้ใช้กันอยู่แพร่หลายในความเป็นสากล เพราะฉะนั้นถ้าเราตั้งกระทรวงใหม่ขึ้นมา แล้วใช้ชื่อให้คล้องและสอดคล้องกับความเป็นสากลนั้น ผมเชื่อว่าน่าจะเป็นประโยชน์มากกว่าคำว่า กระทรวงพัฒนาสังคม สั้น ๆ ผมจึงเสนอแนะครับว่าให้เปลี่ยนกลับไปใช้ชื่อตามร่างเดิม คือกระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ครับท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ท่านดอกเตอร์วิจิตรครับ

นายวิจิตร ศรีสอ้าน (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม วิจิตร ศรีสอ้าน ในฐานะกรรมาธิการ คือเรื่องกระทรวงตามมาตรา ๑๖ จริง ๆ แล้วจุดที่เป็นจุดเน้นมันเป็นเรื่องมนุษย์ แต่ชื่อที่ชื่อว่า กระทรวงพัฒนาสังคม เลยทำให้รู้สึกว่ามันเป็นเรื่องอะไร ๆ ก็สังคมสวัสดิการสังคม แต่ที่จริงไม่ใช่ จริง ๆ แล้วในขณะนี้ทั่วโลกเขามีเรื่องซึ่งหันมาเน้น ที่เรียกว่า ฮิวแมน ซีเคียวริตี้ เผอญผมเป็นกรรมการสภามหาวิทยาลัยสหประชาชาติ มหาวิทยาลัยนั้นก็มีโปรแกรมทางด้าน ฮิวแมน ซีเคียวริตี้ ซึ่งแปลว่า

ความมั่นคงของมนุษย์ ยูเอ็นดีพี (UNDP) ซึ่งเป็นแหล่งที่ให้ทุนแล้วก็มีรายงานออกมาปีละหนึ่ง
เขาจะมีรายงานชื่อว่า ฮิวแมน ดีเวลลอปเม้นท์ (Human development) ก็คือเรื่องของ
พัฒนามนุษย์ แล้วก็พยายามสร้างดัชนีที่จะชี้ความมั่นคงของมนุษย์ -----

สผ ๔/๒๕๔๕ (วิ.)

นนท์สภรณ์ ๑๓๙/๑

ซึ่งอันนี้เป็นแนวคิดใหม่ที่มีมองเรื่องเกี่ยวกับความมั่นคงของมนุษย์เป็นเรื่องใหญ่ จริง ๆ แล้วผมจะพอใจมากเลยถ้ากระทรวงนี้ชื่อว่ากระทรวงความมั่นคงของมนุษย์ แล้วที่นี้ไม่หลงประเด็นครับ ที่นี้บังเอิญเราไปรวมเอางานจากกระทรวง เช่น เอาบางส่วนของกระทรวงแรงงานมา ก็บอกว่าส่วนนี้คือสวัสดิการสังคม แล้วก็ไปเอาบางส่วนของมหาดไทยซึ่งทำประชาสงเคราะห์มา ผสม ๆ กันไปนี่ก็เลยทำให้จุดเน้นและจุดที่ควรจะเน้นมันเลื่อนครับ เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าจะเปลี่ยนชื่อคงไม่เปลี่ยนรุนแรงเหมือนผมก็ได้ คือถ้าเป็นใจผมนี้ผมจะเป็นกระทรวงความมั่นคงของมนุษย์ แต่ถ้าไม่เอาอย่างนั้นก็กลับไปใช้ชื่อตามร่างเดิมเขาว่ากระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ถ้าเป็นอย่างนี้แล้วมันยังรักษาเรื่องแนวความคิดใหม่ที่เราอยากให้เห็นคนตั้งแต่เกิดจนตายในภาวะต่าง ๆ นี้ได้รับการดูแล แล้วก็ทำให้เกิดความมั่นคงในชีวิตของเขา เพราะฉะนั้นผมเห็นด้วยกับดอกเตอร์ลิขิตที่ได้เสนอว่าให้ใช้กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ตามร่างเดิมครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ท่านพงศ์เทพหรือท่านจาตุรนต์พอจะรับไหวไหมครับหากเปลี่ยนเป็นชื่อเดิม ขอยืนยันหน่อยครับท่านรองประธาน

นายพงศ์เทพ เทพกาญจนา (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธาน กระผม พงศ์เทพ เทพกาญจนา ในฐานะรองประธานกรรมาธิการ ท่านประธานครับ คณะกรรมาธิการยังไม่มีเวลาที่จะหารือกัน อันนี้สุดแล้วแต่ที่ประชุมครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ผมขอมติเลยดีกว่าครับ เพราะมีผู้เสนอให้ใช้โครงร่างเดิมไม่ให้มีเปลี่ยน กับให้มีการเปลี่ยนตามกรรมาธิการ หรือจะตามกรรมาธิการที่สงวนความเห็นไว้ครั้งแรกผมจะถามมติก่อนครับ

นายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ (สุพรรณบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ ขออนุญาตให้ท่านดอกเตอร์กอบศักดิ์ได้ให้ความเห็นอีกสักนิดเถอะนะครับ คงจะเป็นประโยชน์สำหรับการลงมติต่อไปครับ ขอบคุณท่านประธานที่เคารพครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : คือท่านสมาชิกครับข้อตกลงที่เราคุยกันไว้ผมคงจะปิดประมาณ ๕ หุ่มนะ แล้ววันจันทร์เราก็เริ่มกันแต่เช้าต้องเสร็จก่อนบ่าย ๓ โมง เพราะฉะนั้นผมคงจะรักษาคำพูดไว้ทุกอย่างว่าประมาณ ๕ หุ่มนะผมจะต้องปิดแล้วครับ เพราะฉะนั้นผมอยากจะให้รีบพิจารณาให้เร็วขึ้น ท่านกอบศักดิ์สักนาที ๒ นาที เชิญครับ

นายกอบศักดิ์ ชุติกุล (บัญชีรายชื่อ) : ขอบขอบคุณครับ ท่านประธานครับ ผม กอบศักดิ์ ชุติกุล บัญชีรายชื่อ พรรคชาติไทย ในเรื่องของข้อเรียกร้องข้อสังเกตเพียงเล็กน้อยในเรื่องของคำว่า ความมั่นคงของมนุษย์ ก็เห็นด้วยกับท่านอาจารย์วิจิตรว่าเป็นเรื่องของแนวทฤษฎีความคิดใหม่ซึ่งได้รับการยอมรับมากขึ้นในประชาคมระหว่างประเทศ มีข้อมิติของสหประชาชาติออกมาในเรื่องของที่เรียกว่าแปลเป็นภาษาอังกฤษว่า ฮิวแมน ซีเคียวริตี้ ก็เป็นสิ่งที่รวมแนวความคิดหลาย ๆ อย่าง ความคิดใหม่ในเรื่องของการพัฒนาทางด้านสังคม และการพัฒนามนุษย์ แต่คำว่า ฮิวแมน ซีเคียวริตี้ ในขณะนี้โดยที่เป็นคำใหม่แล้วก็พื้นฐานทางด้านวิชาการก็ยังคงค่อนข้างจะใหม่อยู่ ถึงแม้เป็นที่ยอมรับในวงการทางด้านสังคมระหว่างประเทศ แต่ขณะนี้คำนี้เองกำลังมีปัญหาในเวทีอื่น ๆ ของสังคมระหว่างประเทศ เช่น เรื่องของการโยงคำว่า ซีเคียวริตี้ หรือความมั่นคงนั้นเข้ามากับเรื่องของการมนุษย์ หรือการที่จะพัฒนาสังคม ทางยุโรปขณะนี้เปลี่ยนไปใช้คำว่า ฮิวแมน ไดเมนชัน ออฟ ซีเคียวริตี้ เพื่อแยกออกมาให้ชัดเจนว่าเป็นการพัฒนาทางด้านความมั่นคงที่มีมิติทางด้านมนุษย์เพื่อให้มีความชัดเจนว่าไม่ได้เกี่ยวโยงกับเรื่องของความมั่นคงที่เราเข้าใจกันแต่เดิม แต่ว่าทางสหรัฐอเมริกา ทางแคนาดา ก็ยังยืนยันว่าเป็นเรื่องของ ฮิวแมน ซีเคียวริตี้ ทางด้านสังคมอยู่ เพราะฉะนั้นผมเกรงนิดเดียวว่าเป็นเรื่องของความทันสมัย เป็นเรื่องของความก้าวหน้าที่เราจะใช้ศัพท์ที่กำลังเป็นที่ยอมรับมากขึ้นในเวทีระหว่างประเทศ คำว่า ฮิวแมน ซีเคียวริตี้ นี้มาใช้แต่ถ้าวันหนึ่งเกิดการเปลี่ยนแปลงหรือเกิดการเปลี่ยนแนวความคิดในเรื่องของ ฮิวแมน ซีเคียวริตี้ เป็นอย่างอื่น เรื่องของกระทรวงนี้ในเวทีระหว่างประเทศความเข้าใจของประเทศอื่น ๆ ต่อภารกิจของกระทรวงนี้ก็อาจจะเกิดความสับสนขึ้นได้ครับ ขอบขอบคุณครับ

ท่านประธาน

๓๖๒

สผ ๔/๒๕๔๕ (วิ.)

ดวงใจ ๑๔๐/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ท่านกอบศักดิ์หมายความว่า เห็นด้วยกับร่างเดิมที่มีความมั่นคงของมนุษย์ ไซ้ไหมครับ

นายกอบศักดิ์ ชุติกุล (บัญญัติรายชื่อ) : เห็นด้วยกับร่างเดิมที่กรรมาธิการ เสียงส่วนใหญ่ได้แก้ไขครับ ในเรื่องของกระทรวงการพัฒนาสังคมฯ หรือถ้าจะขยายความ ก็เป็นกระทรวงการพัฒนาสังคมและสวัสดิการครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : อย่างนั้นคงต้องขอมติครับ ผมจะถามมติเลยนะครับ

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : เนื่องจากมีสมาชิกได้เสนอให้กลับไปร่างเดิม คือไม่มีการแก้ไข ผมจะถามมติ แรกก่อนว่าจะมีการแก้ไขไหม หรือจะคงไว้ร่างเดิม ถ้ามีการแก้ไขมติลงมาว่ามีการแก้ไข จะแก้ไขตามกรรมาธิการเสียงส่วนใหญ่ หรือจะแก้ไขตามกรรมาธิการที่ส่งวนคำแปร จะมี ๒ ระยะนะครับ ท่านจาตุรนต์ยังไม่ได้ลงมติ เชิญครับ

นายจาตุรนต์ ฉายแสง (กรรมาธิการ) : ขออนุญาตท่านประธานครับ กระผม จาตุรนต์ ฉายแสง กรรมาธิการ กระผมเกรงว่าที่ประชุมจะสับสน เพราะว่าเวลาถาม ท่านต้องถามว่าตามกรรมาธิการส่วนใหญ่ หรือจะตามร่างเดิม เมื่อกี้ท่านพงศ์เทพได้ชี้แจงว่า เรายังไม่ได้หารือเต็มคณะนะครับ แต่ว่าต้องเรียนชี้แจงต่อที่ประชุมว่าเท่าที่มีอยู่นี้ได้หารือกัน และเห็นสมควรว่าน่าจะเป็นตามร่างเดิม กรรมาธิการเห็นว่าเป็นตามร่างเดิม แต่เนื่องจากว่ามีอยู่ไม่มากนักก็เลยต้องเรียนตามนี้ เท่าที่มีเห็นว่างกลับไปตามร่างเดิม ไม่ใช่ตามร่างของ คณะกรรมาธิการ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ปัจจุบันนี้กรรมาธิการได้แก้ไขมา โดยมีการตัดความมั่นคงของมนุษย์ออก เพราะฉะนั้นเราจะถือการแก้ไขตรงนี้ เป็นกรรมาธิการที่แก้ไขมา ผมก็จะถามว่าเนื่องจาก มีผู้เสนอว่าไม่ควรจะแก้ไข ควรจะไปใช้ร่างเดิม ผมก็จะถามมติที่ประชุมก่อนว่าจะแก้ไข

๓๖๓

สผ ๔/๒๕๔๕ (วิ.)

ดวงใจ ๑๔๐/๒

ตามกรรมวิธีการ หรือจะคงร่างเดิมคือไม่มีการแก้ไขเลย ก็จะกลายเป็นร่างเดิม ผมจะถาม
ตรงนี้ก่อน

นายจาตุรนต์ ฉายแสง (กรรมวิธีการ) : ถูกต้องครับ คือที่ท่านประธานถามนี้
ถูกต้องแล้ว เพียงแต่ที่ผมเรียนให้ทราบว่ากรรมวิธีการเท่าที่มีอยู่ได้หารือกัน ถ้าถามกรรมวิธีการ
ที่มีอยู่ในขณะนี้ เราเห็นด้วยกับการใช้ร่างเดิม

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่สอง) : ก็ไม่เป็นไร เดี่ยวลงมตินะครับ ที่ประชุมขัดข้องไหมครับ ตามร่างเดิมก็ยังไม่ยอม
ใช้ไหมครับ จะแก้ไขให้มีสวัสดิการ ถ้าอย่างนั้นต้องถามละครับ ท่านสมาชิกท่านใดเห็นชอบ
ตามที่คณะกรรมการแก้ไข ก็คือตัดความมั่นคงของมนุษย์ออกตามที่คณะกรรมการแก้ไข
หรือเห็นควรว่าไม่เห็นด้วยกับกรรมวิธีการ เห็นควรว่าคงไว้ตามร่างเดิม ผมจะถาม ๒ มติอย่างนี้
ท่านนิพนธ์ครับ

นายนิพนธ์ บุญญามณี (สงขลา) : ท่านประธานครับ กระผม นิพนธ์
บุญญามณี กระผมคิดว่าคงจะไม่ถูก เพราะว่าถ้าท่านประธานถามอย่างนั้น คณะกรรมการ
ท่านไปยืนยันร่างเดิมไว้แล้วในขณะนี้ เพราะฉะนั้นก็คงมีแต่ว่าจะยืนยันร่างเดิม หรือว่าจะเห็น
ตามที่มีผู้สงวนคำแปรญัตติ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่สอง) : กรรมวิธีการเขาก็ไม่เข้าใจว่าตอนนี้เขาเป็นเสียงส่วนใหญ่หรือเปล่า เขาก็ยัง
ไม่มั่นใจ เพราะมีแค่คน ๒ คนที่ยืนยัน เพราะฉะนั้นเขาก็ยังไม่ได้ปรึกษาหารือกันทั้งคณะ
เพราะฉะนั้นจะไปบอกว่าเขาแก้ไขไปแล้วก็ยังไม่ถูกต้อง เพราะกรรมวิธีการเองบอกว่ายังไม่ได้
คุยกันถูกไหมเมื่อกี้ ผมก็เลยต้องถามอย่างนี้ ถูกแล้วครับ ท่านประมวญครับ

นายประมวญ รุจนเสรี (กรรมวิธีการ) : ท่านประธานครับ กระผม ประมวญ
กรรมวิธีการนะครับ ผมคิดว่าคงจะเป็นคำถามง่าย ๆ ว่า จะรักษาร่างเดิมไว้หรือจะแก้ไข
ถ้ารักษาร่างเดิมก็จบนะครับ ถ้าแก้ไขจะแก้ไขตามมติ หรือว่าแก้ไขตามที่เพื่อนสมาชิก
แปรญัตติไว้

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่สอง) : ก็เหมือนกันละครับ ผมจะถามมติละครับว่า สมาชิกท่านใดเห็นชอบตาม

กรรมาธิการที่แก้ไขอยู่ คือตัดคำว่า และความมั่นคงของมนุษย์ ออก โปรดกดปุ่ม เห็นด้วย
ถ้าหากว่าไม่เห็นด้วยกับกรรมาธิการ คือต้องการไม่มีการแก้ไขให้คงไว้ตามร่างเดิม

นายนิพนธ์ บุญญามณี (สงขลา) : ท่านประธานครับ กระผม นิพนธ์
บุญญามณี ด้วยความเคารพท่านประธานครับ ผมคิดว่าเบื้องต้นที่ท่านประธานได้วินิจฉัย
นะครับ ที่ตั้งคำถามถูก แต่พอท่านประธานมาถามบอกว่า เห็นด้วยตามที่กรรมาธิการแก้ไข
อันนี้ผมไม่รู้กดอย่างไร เพราะผมไม่เห็นด้วยที่แก้ไข เอาอย่างนี้ท่านประธานครับ ผมคิดว่า
ไม่สับสน คือใครเห็นด้วยกับร่างเดิมก็ว่าไป ถ้าเห็นด้วยกับการแก้ไข เอาแค่นี้ก่อน แล้วแก้ไข
อย่างไรค่อยมาว่ากัน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่สอง) : ผมรู้แล้ว จุดประสงค์ท่านกลัวว่าไปกดไม่เห็นด้วย ก็คือกลายเป็นเห็นด้วย
ถูกต้องไหมครับ ท่านสมาชิกท่านใดเห็นด้วยกับการคงไว้ตามร่างเดิม กดปุ่ม เห็นด้วย
ท่านสมาชิกท่านใดเห็นด้วยกับกรรมาธิการ โปรดกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย

นายเสกสรรค์ แสนภูมิ (สุรินทร์) : ท่านประธานครับ ผิดแล้วละครับ
ขออนุญาตท่านประธานด้วยความเคารพ ตอนแรกกระผมฟังผิดนะครับ อยากจะให้ท่าน
ประธานได้ล้างใหม่ดีไหมครับ เพราะว่ากระผมกดผิด

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่สอง) : ท่านจะคงชื่อไว้ตามร่างเดิมคือกดปุ่ม เห็นด้วย ถ้าท่านต้องการเปลี่ยนแปลง
ก็กดปุ่ม ไม่เห็นด้วย นะครับ โปรดลงคะแนนครับ

(สมาชิกทำการเลียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่สอง) : ปิดการลงคะแนน ขอทราบผลครับ มีท่านสมาชิกเห็นด้วย ๓๑๓ ท่าน
ไม่เห็นด้วย ๗๑ ท่าน มติที่ประชุมเห็นด้วยคงไว้ตามร่างเดิม ๓๑๓ ท่านนี้หมายถึงว่าคงไว้ตาม
ร่างเดิม ก็คือว่าชื่อจะเป็นกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ไม่มีใครเห็น
เป็นอย่างอื่นนะครับ เป็นที่เข้าใจตรงกันนะครับ

เชิญต่อครับ

นายวัชรินทร์ จอมพลาพล (ผู้ช่วยเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๑๖ มีการแก้ไข มีกรรมวิธีการขอสงวนความเห็น และมีผู้สงวนคำแปรญัตติ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : เชิญท่านพงศ์เทพครับ

นายพงศ์เทพ เทพกาญจนา (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธาน กระผมพงศ์เทพ เทพกาญจนา รองประธานกรรมาธิการ ท่านประธาน เนื่องจากที่ประชุมได้มีมติแก้ไขกระทรวงในหมวด ๖ แล้ว กรรมาธิการขอปรับแก้ไขกระทรวงในมาตรา ๑๖ ให้สอดคล้องกันจากกระทรวงการพัฒนาสังคมเป็นกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ในบรรทัดที่ ๑ และในบรรทัดรองสุดท้ายที่มีการตัดคำว่า และความมั่นคงของมนุษย์ ในบรรทัดสุดท้ายออกนั้น ขอเติมกลับเข้าไปเหมือนเดิมครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ท่านชัย เชิญครับ

นายชัย ชิดชอบ (บัญญัติรายชื่อ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายชัย ชิดชอบ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ระบบบัญชีรายชื่อ พรรคชาติไทย ท่านประธาน ในมาตรา ๑๖ กระผมได้ขอสงวนคำแปรญัตติในกระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ที่มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการพัฒนาสังคม การสร้างความเป็นธรรมและความเสมอภาค ผมได้เติม คำว่าให้เกิดความสงบสุขในสังคม คือเพิ่มคำว่า สงบสุข คือจะพัฒนาอะไรอย่างไรก็ตามท่านประธาน ถ้าสังคมนั้นไม่มีความสุขมันไม่มีประโยชน์ ตั้งกระทรวงก็ไม่มีประโยชน์ทำอะไรก็ไม่มีประโยชน์ทั้งสิ้น อย่างสภาแห่งนี้ ถ้าอยากรจะให้สงบสุข ต่างฝ่ายต่างก็อมชอมกัน อย่างตอนนี้เป็นต้น งานก็เดินไปด้วยความเรียบร้อย ท่านประธาน ผมจึงขอความกรุณาให้ท่านคณะกรรมการผ่านท่านประธานขอให้เพิ่มข้อความให้เกิดความสงบสุข เพิ่มไปนิดเดียวเท่านั้น ท่านประธาน มันจะทำให้เนื้อหาของกระทรวงนี้มีบทบาทสำคัญขึ้น และผมจะกราบเรียนต่อไปให้ท่านประธานได้ทราบว่า เพราะว่ามาตรา ๑๑ มันโยงกัน คือบ้านเมืองจะ

สงบสุขได้คนต้องมีวินัย เราก็ผ่านกระทรวงก็พามาแล้ว สร้างระบบวินัยให้เกิดขึ้น สร้างกติกาให้เกิดขึ้น แต่ที่นี้กระทรวงนี้ ท่านประธาน จะทำอย่างไรก็ตามคนไทยทุกคนจะต้องมีคนกำกับดูแล ผมจึงเห็นว่าขณะนี้ตำรวจไทยมีเกือบรวม ๓ แสนคน ตำรวจไทยก็มัวแต่ตามจับยาบ้าเอ๋ย ตามจับป่อนการพนันเอ๋ยอะไรเรื่อยเปื่อย -----

สร้างให้เกิดความไม่สงบสุขให้แก่พี่น้องประชาชนตามบ้านนอกบ้านนาครับ มีกระทรวงนี้ขึ้น
 โอนกรมตำรวจทั้งกรมมาครับท่านประธาน โอนมาทั้งหมดเลย ให้มาสร้างความสงบสุข
 ให้แก่พี่น้องในแผ่นดินไทยนี้ครับ มันจะเกิดความสงบสุขมากที่สุด และก็ถือว่าเราได้
 ปฏิบัติตามกฎหมายรัฐธรรมนูญมาตรา ๘๐ เต็มที่นะครับ เรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญนะครับ
 ท่านประธาน ฉะนั้นผมประทานกราบเรียนท่านประธาน ขอความกรุณาเถอะครับ
 ท่านประธานคณะกรรมการธิการ และท่านคณะกรรมการ โปรดเพิ่มความให้
 ผมสักหน่อยเถอะครับ เพียงข้อความให้เกิดความสงบสุขเท่านั้นเองครับ ในมาตรา ๑๖
 หวังว่าคงจะได้รับความเมตตาขอความกรุณาได้ช่วยชี้แจงให้กระผมได้หายข้อข้องใจ
 สักนิดเถอะครับ ก็จะเป็นบุญคุณอย่างสูง เพราะเกือบจะ ๕ หุ่มาแล้วครับ ก็ขอให้ท่าน
 ให้อานิสงส์แก่ผมด้วยเถอะครับ ให้พี่น้องประชาชนในประเทศด้วยว่ากฎหมายฉบับนี้
 การตั้งกระทรวงนี้ขึ้นมา ต้องการให้พี่น้องในประเทศนี้มีความสงบสุข ขอเพิ่มเท่านั้นละครับ
 ก็กราบขอบพระคุณท่านประธาน เพราะผมดูเวลาอยู่ตลอดครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 ผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : จะชี้แจงใหม่ครับ คงจะยืนยันเหมือนเดิมละครับ ท่านชัยครับ
 ไม่ติดใจแล้วนะครับ เพราะท่านยังยืนยันเหมือนเดิมละครับ

นายชัย ชิดชอบ (บัญชีรายชื่อ) : ถ้าท่านไม่เพิ่มก็โหวตเสียหน่อยครับ
 เพื่อให้พี่น้องประชาชนได้ทราบครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 ผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ไม่เพิ่มหรอกครับ ยืนยันเหมือนเดิมไม่ต้องโหวตละครับ

นายชัย ชิดชอบ (บัญชีรายชื่อ) : ผมจะนับองค์เสียด้วยซ้ำ ผมพูดจริง
 ทำจริงด้วยนะครับท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 ผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : รู้ว่าท่านชัยทำจริง เชิญนั่งก่อน

นายชัย ชิดชอบ (บัญชีรายชื่อ) : ถ้าอย่างนั้นผมต้องให้ท่านชี้แจงให้
 ผมฟังบ้างสิครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา

สผ ๔/๒๕๔๕ (วิ.)

รัศมี ๑๔๒/๒

ผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ครับ ชี้แจงครับ

นายจาตุรนต์ ฉายแสง (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ
ผม จาตุรนต์ ฉายแสง กรรมาธิการ ขออนุญาตชี้แจงต่อที่ประชุม ด้วยความเคารพ
ต่อท่านชัย ชิดชอบ ความจริงในข้อความว่าสงบสุขนี้ก็คำที่มีใจความที่ดี
แต่ว่าข้อความที่คณะกรรมการพิจารณา ซึ่งขณะนี้ก็คือตามร่างเดิมมีเรื่อง
ของคุณภาพ ความมั่นคงในชีวิต ครอบครัวชุมชน ซึ่งเป็นใจความที่กะทัดรัดและก็ครอบคลุม
ความหมายเรื่องสงบสุขอยู่ในนี้อยู่แล้วคิดว่าถ้าหากว่าใช้ข้อความตามนี้ก็ได้อใจความ
เช่นเดียวกัน แล้วก็ไปไปตามเจตนารมณ์ของท่านชัยเช่นเดียวกัน ก็หวังว่าท่านชัย ชิดชอบ
ซึ่งก็ให้ความกรุณาต่อกรรมาธิการมาตลอดก็คงจะกรุณาที่จะช่วยประหยัดเวลา
ในการพิจารณาของเราด้วย และเราก็ยอมรับในเจตนาดีของท่าน

นายชัย ชิดชอบ (บัญญัติรายชื่อ) : เห็นใจท่านประธาน ให้ท่านพูดแค่นั้น
ผมพอใจ ผมถอนแล้วครับ เพราะอย่างน้อยที่สุดมาตรา ๑๙ ก็เสร็จแล้วครับ
ผมก็จะได้หยุดกันครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
ผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ขอบคุณครับท่านชัยครับ เนื่องจากมาตรา ๑๖ ทาง
ท่านกรรมาธิการ เมื่อมีการแก้ไขชื่อ กรรมาธิการก็ขอกลับไปที่ย่างเดิม ก็คือเพิ่มเติมคำว่า
และความมั่นคงของมนุษย์ต่อไปทุก ๆ คำพูดของกระทรวงพัฒนาสังคม เพราะฉะนั้น
ที่ประชุมคงไม่ขัดข้องนะครับจะได้ผ่านไปครับ เชิญต่อครับ

นายวัชรินทร์ จอมพลาล (ผู้ช่วยเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๑๙ มีการแก้ไข มีกรรมาธิการ
ขอสงวนความเห็น และมีผู้สงวนคำแปรญัตติ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
ผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : เชิญท่านพงศ์เทพก่อน

นายพงศ์เทพ เทพกาญจนา (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ
กระผม พงศ์เทพ เทพกาญจนา รองประธานกรรมาธิการ ท่านประธานครับ ชื่อกระทรวงนั้น

๓๖๙

สผ ๔/๒๕๔๕ (วิ.)

รัศมี ๑๔๒/๓

มีการแก้ไขไปแล้วในมาตรา ๑๖ และชื่อหัวหมวดครับ เพราะฉะนั้นในบรรทัดที่ ๑
ของมาตรา ๑๗ กรรมาธิการขอแก้ไขชื่อกระทรวงครับ โดยเติมคำว่า และความมั่นคง
ของมนุษย์ที่ถูกขีดฆ่าออก กลับคืนครับ

- ๑๔๓/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : มาตรา ๑๗ ท่านนิพนธ์เชิญครับ

นายนิพนธ์ บุญญามณี (สงขลา) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นิพนธ์ บุญญามณี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสงขลา พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธาน ครับ ในมาตรา ๑๗ ผมได้กราบเรียนท่านประธานแล้ว โดยที่จริงนี้เมื่อเสียงส่วนใหญ่ใน สภาแห่งนี้กลับไปใช้ถ้อยคำเดิม ผมก็ยอมรับมติเสียงส่วนใหญ่ เชื่อผมคงไม่ติดใจเท่าไรครับ เรียกอะไรก็ได้ แต่ว่าเมื่อเสียงส่วนใหญ่บอกว่าใช้คำว่า ความมั่นคงของมนุษย์ ที่จริงแล้ว ความมั่นคงของมนุษย์กับสวัสดิการสังคมมันใกล้เคียงกัน ถ้าไปแปลเอารากภาษาอังกฤษ มากับรากภาษาไทยคำว่า สวัสดิการสังคม มันคงมีที่มาจากรากศัพท์เดียวกันกับภาษา อังกฤษ ใกล้เคียงกันนะครับความหมาย เพราะฉะนั้นเมื่อที่ประชุมมีมติอย่างนั้นผมไม่ติดใจ แต่ว่าติดใจในเนื้อหาสาระภารกิจของกระทรวงมากกว่า ชื่อนั้นว่าไปเถอะครับ แต่ว่าภารกิจ ก็หมายความว่าผมติดใจที่ท่านไปตัดคำว่า พัฒนาสังคม ออก ชื่อนั้นใช้คำข้างต้นบอก กระทรวงพัฒนาสังคม หมวด ๖ ท่านก็บอกว่ากระทรวงพัฒนาสังคม ตอนนั้นก็บอกว่า และความมั่นคงมนุษย์ แต่พอมาถึงกรมที่จะให้เห็นถึงภารกิจของกรมที่สังกัดอยู่ในกระทรวง ในหมวดนี้ เดิมใช้คำว่า สำนักงานการพัฒนาสังคม ท่านไปตัดคำว่า การพัฒนาสังคม ออก แสดงว่าชื่อที่พัฒนาสังคมต่อไปมันเหลืออะไรครับ มันเหลืออะไรให้เห็นความสอดคล้อง กับชื่อบ้างที่จะเขียนว่าพัฒนาสังคมมันคืออะไร ตรงนี้ครับที่ผมอยากจะกราบเรียนว่า เมื่อท่านกลับคืนสู่เดิมตรงนี้ได้ ตรงนี้ผมขอกลับคืนสู่เดิมได้ไหมครับ กลับคืนไปสู่ชื่อความเดิม เพื่อให้มันสอดคล้องกับชื่อเบื้องต้น ชื่อนี้ท่านอุตสาหะใส่ไว้ แต่ว่าท่านพอไปลักษณะภารกิจ ท่านไม่เอาเลยมันจะตอบว่าอย่างไรครับ เพราะฉะนั้นผมคิดว่าเมื่อสักครู่นี้กรรมการหารือ กันเท่าที่มีได้ ตอนนี้ก็หารือกันเท่าที่มีได้ไหมครับ เพราะว่ามันสอดคล้องกัน ไม่อย่างนั้นแล้ว เนื้อหาที่ท่านไปเอาไว้นี้ว่าพัฒนาสังคมแล้วท่านตัดตรงนี้ออกไปนี่ตัดออกทำไมครับ ผมขอความกรุณาท่านได้พิจารณานะครับว่าคงไว้ แล้วกิจการสตรีถ้าท่านจะเพิ่มก็เพิ่มเป็น สักส่วนไหนก็ได้ครับ เพราะผมเชื่อว่าสำคัญเหมือนกันกิจการสตรี แต่ว่าอย่างในความมั่นคง อย่างไม่บอกว่าพัฒนาสังคมนี้มันครอบคลุมกว่า มันได้ทั้งหญิงทั้งชายไม่ใช่เฉพาะสตรี นะครับ ขอขอบคุณมากท่านประธานครับ

๓๗๑

สผ ๔/๒๕๔๕ (วิ.)

คุษารัตน์ ๑๔๓/๒

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่สอง) : ท่านชัยแปรมุติไว้อีกหรือครับ

นายชัย ชิดชอบ (บุรีรัมย์) : ผมแปรญัตติมาตรา ๑๗ นะครับ เพื่อให้เร็วขึ้น
ครับท่านประธาน ผมได้ขอแปรญัตติในมาตรา ๑๗ เพื่อให้สอดคล้องต้องกันกับกระทรวงนี้
นะครับ เพื่อให้เกิดความสงบสุขแก่แผ่นดินนะครับ แล้วผมก็พูดเกริ่นไว้ในมาตรา ๑๖ แล้ว
ท่านประธานครับ -----

- ๑๔๔/๑

๓๗๒

สผ ๔/๒๕๔๕ (วิ.)

ปทิตดา ๑๔๔/๑

ผมอยากจะขอความกรุณา ขอร้องไปยังประธานคณะกรรมการผ่านท่านประธานครับ
ช่วยพิจารณาดูนะครับ กระผมได้แปรไว้ว่า เนื่องจากเมื่อเราพิจารณาจากอำนาจหน้าที่ของ
กระทรวงการพัฒนาและความมั่นคงของมนุษย์แล้วเห็นว่า ความเป็นธรรม ความเสมอภาค
ให้เกิดความสงบสุขในสังคม อย่างหน่วยงานนี้ก็มีอำนาจหน้าที่และแก้ไขปัญหาหรือสนองตอบ
นโยบายของผู้บริหารได้ดีก็คือ ไม่มีหน่วยงานไหนที่มีความสำคัญที่จะทำให้เกิดความสงบสุข
และมีความมั่นคงของพี่น้องประชาชนในชาติได้ มีหน่วยงานเดียวครับท่านประธาน เพราะว่า
ผมทราบว่าเดิมนั้น ๗๗๗ รัฐมนตรียุติธรรมจะเอาไปไว้ด้วย แล้วท่านก็เอาอัยการไป เหลือ
หน่วยงานที่โดด ๆ ผมก็อยากจะขอความกรุณาให้ท่านประธานช่วยเพิ่มข้อความเข้าไปนะครับ
ในมาตรา ๑๗ ตอนท้ายนะครับ โดยให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติไปอยู่ในกระทรวงนี้ครับ
เพราะตอนนี้ท่านประธานก็ทราบนะครับ มวลชนสัมพันธ์ของตำรวจดีมากครับ เข้าไป
คลุกคลีดีไม่กับเด็กตามกลุ่มชุมชนต่าง ๆ เหมือนกับกลุ่มของพรรคไทยรักไทยที่ทำอยู่
ในกรุงเทพมหานครเดี๋ยวนี้ พวกตำรวจมาบอกผมว่า เอนี่ดีได้เข้าใกล้ชิดกับเด็กเล็กดีมาก
แล้วก็นั่นจะได้ไปช่วยสตรี คนชรา ฉะนั้นผมคิดว่าโอนกรมตำรวจที่อยู่เป็นหน่วยงานอิสระ
เข้ามาอยู่กระทรวงนี้ครับ ผมอยากจะขอความกรุณาที่ประชุมนี้ครับ อนุมัติเถอะครับ ตำรวจ
จะได้มีงานทำ จะหมดปัญหาข้อครหาในทหา เพราะว่าจะมาอยู่สร้างความมั่นคงให้มนุษย์
ในสังคมของชาติที่ดี กระผมก็ขอความกรุณาท่านประธานช่วยกรุณาให้ท่านประธานคณะ
กรรมธิการได้เมตตาให้กรมตำรวจไปอยู่หน่วยงานนี้เถอะครับ เขาจะได้มีเอกสิทธิ์อิสระ
เต็มที่ครับ ก็ขอกราบเรียนแค่นี้ครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่สอง) : ขอขอบคุณครับ ท่านดอกเตอร์วิจิตรครับ

นายวิจิตร ศรีสอ้าน (กรรมธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ ผม วิจิตร ศรีสอ้าน
กรรมธิการ อันนี้เป็นความเห็นส่วนตัวยังไม่ใช่สะท้อนกรรมธิการนะครับ แต่เนื่องจากว่า
มันมีการแก้ไข ผมขอว่าเอาข้ออภิปรายของท่านสมาชิกเปลี่ยนชื่อ (๓) จากกรมสวัสดิการสังคม
เป็นกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ ซึ่งก็คือ เอาชื่อกลุ่มนี้ลงมาเป็นชื่อกรมอีกครั้งนะครับ
(๓) อ่านว่า กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ

๓๗๓

สผ ๔/๒๕๔๕ (วิ.)

ปทิตตา ๑๔๔/๒

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : เชิญคุณหมอมครับ

นางพรพิชญ์ พัฒนกุลเลิศ (นราธิวาส) : กราบเรียนท่านประธานคะ
ท่านประธานสภาที่เคารพ ดิฉัน แพทย์หญิงพรพิชญ์ พัฒนกุลเลิศ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนราธิวาส พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธานคะ พอได้บังเอิญว่าในมาตรา ๑๗ จริง ๆ แล้ว ดิฉันได้ขอแปรญัตติในการกิจการของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ จริง ๆ ตอนแรกก็จะอภิปรายอยู่เหมือนกันที่ตอนตัดความมั่นคงของมนุษย์ไป เพราะจริง ๆ แล้ว ดิฉันได้แปรญัตติว่าตรงนี้นั้นคงจะต้องมีเรื่องเกี่ยวกับมนุษย์แน่นอนนะคะ นั่นคือดิฉันได้แปรญัตติในมาตรา ๑๗ (๔) ว่าเป็นสำนักงานการพัฒนาสังคมและประชากร แต่เนื่องจากทาง กรรมการได้เขียนไว้ในบันทึกถายงานนี้นะคะว่า ได้อธิบายให้ดิฉันเข้าใจแล้วก็ดิฉันพอใจ ตรงนี้อาจจะมีทางกรรมการอาจจะรู้ใจนะคะ เห็นว่าเป็นการเปลี่ยนแปลงมาเป็นเรื่องของ สำนักงานกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว คงเข้าใจว่าดิฉันคงพอใจตรงนั้น แต่อย่างไรก็ตาม ดิฉันเองมองว่าในส่วนตรงนี้ที่ดิฉันได้แปรนั้นก็คือ คำว่า ประชากร มันจะครอบคลุมได้ ประชากรทุกกลุ่มเป้าหมาย แต่ถามว่าตรงนี้เมื่อกรรมการได้แปรเปลี่ยนเป็นกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว และเมื่อที่ท่านกรรมการดอกเตอร์วิจิตร ศรีสุขอ่าน ได้เพิ่มตรง (๓) เป็น กรมการพัฒนาสังคมและสวัสดิการสังคม ดิฉันก็คงเห็นด้วย ตรงนี้ก็คงไม่ยากให้เปลี่ยนแปลง แต่อยากจะติงหรือให้ข้อสังเกตนิดหนึ่งนะคะว่า การพัฒนาสังคมเองนี้ ผู้ที่มีปัญหามากที่สุดก็ คงต้องคำนึงถึงด้วยก็คือประชากรเพศชาย เพราะว่าในกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์นี้ ตรงนี้ไม่มีที่จะพูดถึง ก็หมายความว่าดิฉันอยากจะให้คำนึงตรงนี้นิดหนึ่งว่าปัญหาที่เกิดขึ้นต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับผู้หญิงนั้นส่วนใหญ่ก็มาจากผู้ชายนะคะ เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องทุก ๆ เรื่องเลย มันก็จะมีปัญหาดตรงนั้น และการที่เราต้องการให้มีสิ่งที่เกี่ยวข้องกับสตรี โดยตรงนี้ก็เพื่อที่จะเพิ่มพลังอำนาจของผู้หญิง เพราะฉะนั้นตรงนี้ที่ว่าไม่ติดใจก็คงไม่ติดใจ เพียงแต่อยากจะติงนิดหนึ่งว่า ประชากรมันจะครอบคลุมได้มากกว่านะคะ ขอขอบคุณคะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ท่านนิพนธ์มีอะไรครับ

นายนิพนธ์ บุญญามณี (สงขลา) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นิพนธ์ บุญญามณี ผมได้เห็นกรรมการท่านได้หารือกันอยู่ ผมไม่ทราบว่สิ่งทีผมกราบเรียนท่านว่า เรื่องทีจะได้เพิ่มข้อความทีบอกว่การพัฒนาสังคมเข้าไปด้วยในกรมใดกรมหนึ่ง เพื่อให้มันเห็น กับการกิจของชื่อหมวด เมื่อก็ในหมวดที่ ๖ เราบอกว่าชื่อนี้ แต่พอถึงหน่วยภารกิจจริงเราไม่เอา เราเอาออก ทำให้เห็นเจตนารมณ์ว่าเราไม่ให้ความสำคัญกับการกิจของการพัฒนาสังคม ผมต้องการทีจะได้เห็นชื่อนี้อยู่ในการกิจของกรมของกระทรวงนี้ครับ เพราะฉะนั้นไม่ทราบว่ ท่านกรรมการ ผมเห็นท่านได้หารือกัน เข้าใจว่คาดการณ์เอาว่ น่าจะเกี่ยวกับเรื่องนี้

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : เชิญท่านพงศ์เทพ

นายพงศ์เทพ เทพกาญจนา (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผม พงศ์เทพ เทพกาญจนา รองประธานกรรมการ ท่านประธานครับ คณะกรรมการ เท่าทีมีอยู่ได้หารือกันในเรื่องของชื่อกรมทีท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ ขอประทานโทษทีเื่อยนาม ท่านนิพนธ์ได้เสนอว่ควรจะมีคำว่ พัฒนาสังคม ด้วย แล้วก็เห็นพ้องกับท่านกรรมการวิจิตร ศรีสอาน ทีว่าใน (๓) กรมสวัสดิการสังคมในขณะนี้ กรรมการส่วนใหญ่ทีอยู่ขณะนี้เห็นด้วยว่ ควรจะปรับชื่อเป็น กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ ครับ

นายนิพนธ์ บุญญามณี (สงขลา) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นิพนธ์ บุญญามณี ผมคิดว่าเหมาะสม ผมเห็นด้วย ขอขอบคุณคณะกรรมการครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ท่านมีอะไรแตกต่าง

นายสมบุญ ุฑยวีเยนกุล (ตรัง) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม สมบุญ ุฑยวีเยนกุล พรรคประชาธิปัตย์จากจังหวัดตรัง กระผมขอสอบถามทางท่าน กรรมการข้อเดียวครับ (๕) สำนักงานส่งเสริมและพิทักษ์เด็ก เยาวชน คนพิการ และผู้สูงอายุ ข้อที่ ๑ นะครับ ผมมีคำถาม ๒ ข้อแค่นั้นเอง ใน (๕) ในทุกมาตราของพระราชบัญญัติฉบับนี้

ส่วนใหญ่ถ้าเกิดจะเขียนว่า ส่งเสริม จะต้องมิกิจกรรมที่จะมารับว่าส่งเสริมอะไร ดูตามมาตราที่ ๑๙ จะมีว่า ส่งเสริมการเกษตร (๑๓) ส่งเสริมสหกรณ์ มาตราที่ ๒๓ ส่งเสริมคุณภาพของสิ่งแวดล้อม มาตราที่ ๒๗ ส่งเสริมพลังงาน หรือ มาตราที่ ๒๘ ส่งเสริมการส่งออก ตรงนี้ผมพยายามตีความตามความเข้าใจของผมก็คือ ส่งเสริมเด็ก ส่งเสริมเยาวชน ส่งเสริมคนพิการ ส่งเสริมผู้สูงอายุ อยากทราบว่ามันเป็นด้านใดครับ คือผมมองไม่ออกว่าจะส่งเสริมให้คนพิการเพิ่มขึ้น หรือให้มีผู้ด้อยโอกาสมากขึ้น มันน่าจะมีกิริยาที่มารองรับว่าส่งเสริมด้านใด

ข้อที่ ๒ ก็คือผมว่าในกลุ่มของเด็ก หรือเยาวชน คนพิการ และผู้สูงอายุ ถ้าเกิดจะใส่ให้ครบทุกกลุ่ม ในการพัฒนาการของมนุษย์มันมีตั้งแต่ทารก เด็ก หรือเยาวชน มีคนพิการ มีผู้สูงอายุ แต่ท่านขาดคือผู้ด้อยโอกาส ก็แล้วแต่ทางคณะกรรมการจะพิจารณา ผมขอถาม ๒ ประเด็นแค่นั้น ขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : เนื่องจากเมื่อสักครู่นี้ผมได้ประกาศไว้ว่าจะเลิกประชุมตอน ๕ โมง นี่ก็เลยมา ๕ นาฬิกาแล้ว แต่เนื่องจากการตกลงกันใหม่ว่าจะเอาให้จบมาตรา ๑๙ ก็เลยขอให้จบ มาตรา ๑๙ ในคืนนี้นะครับ เชิญครับ

นางสาวรังสิมา รอดรัศมี (สมุทรสงคราม) : กราบเรียนท่านประธานสภา ที่เคารพ ดิฉัน นางสาวรังสิมา รอดรัศมี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสมุทรสงคราม พรรคประชาธิปัตย์ อยากจะทราบเหตุผลจากคณะกรรมการ (๔) สำนักงาน จากที่คณะกรรมการแก้ไขก็เพิ่มเติมเป็น สำนักงานกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว ดิฉันอยากทราบ เหตุผลว่าแล้วท่านเอาสุขภาพบุรุษไปไว้ที่ไหนนะคะ เพราะว่าจะมีสำนักงานไหนที่จะดูแล สุขภาพบุรุษ เพราะว่าสุขภาพบุรุษก็เป็นมนุษย์เหมือนกัน ดิฉันก็ขอเรียกร้องแทนสุขภาพบุรุษนะคะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : เชิญครับ

นายธนิตพล ไชยนันทน์ (ตาก) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพครับ กระผม ธนิตพล ไชยนันทน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดตาก พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธานครับ คณะกรรมการได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมข้อความในมาตรานี้ไว้มาก ผมมีความประสงค์จะอภิปรายใน (๓) ในตอนแรก แต่ตอนนี้เมื่อเปลี่ยนชื่อแล้วก็ไม่ได้ใส่ใจครับ แต่ว่าใน (๔) ผมมีเรื่องที่ยังสงสัยอยู่ ๒ - ๓ ประเด็นนะครับ ในเรื่องของสำนักงานที่ตัดออก การพัฒนาสังคม แล้วก็กิจการสตรีและสถาบันครอบครัวที่เพิ่มขึ้นมา กับใน (๕) ที่เพิ่มขึ้นมาใหม่ มีในเรื่องของสำนักงานส่งเสริมและพิทักษ์เด็ก เยาวชน และคนพิการ ผู้สูงอายุ คือ ผมมีความเห็นอย่างนั้นนะครับว่าในการพิทักษ์ส่งเสริมเด็ก เยาวชน กับในเรื่องของกิจการสตรี กระผมเห็นว่าเป็นเรื่องที่เป็นกรเรียกร้อง เป็นการป้องกัน ส่งเสริม แล้วก็พิทักษ์สิทธิมนุษยชน ผมมีความเห็นว่าควรจะมารวมอยู่ในสำนักงานเดียวกัน เพราะว่าถ้าอย่างนั้นในข่าวตามหน้า หนังสือพิมพ์ต่าง ๆ ก็มีให้เห็นเยอะแยะในเรื่องของการหลอกลวงเด็กไปเพื่อขายบริการ ทางเพศบ้าง อะไรบ้าง ปรากฏว่าไม่ทราบว่าจะไปที่ไหน จะไปที่สำนักงานกิจการสตรีดี หรือว่าจะไปที่สำนักงานส่งเสริมพิทักษ์เด็กดี

๓๗๗

สผ ๔/๒๕๔๕ (วิ.)

กฤษณที่ ๑๔๖/๒

อีกประเด็นหนึ่งในเรื่องของสถาบันครอบครัวกับคนพิการ แล้วก็ผู้สูงอายุ ผมเข้าใจว่าในเรื่องนี้เป็นเรื่องที่เกิดถึงการให้สวัสดิการของผู้ด้อยโอกาส ท่านประธานครับ ผมเห็นว่าทางกรรมาธิการในการเพิ่มข้อความใน (๔) และ (๕) น่าจะมารวมกันในเรื่องของสถาบันครอบครัว คนพิการ และผู้สูงอายุ เพราะว่ามันเป็นในแนวทางเดียวกัน ผมตั้งใจอยู่แค่ ๒ ประเด็นนะครับ ขอให้กรรมาธิการช่วยชี้แจงด้วยครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : เดี่ยวผมสรุปประเด็นหนึ่งก่อนนะครับ สรุปประเด็นก่อนเดี๋ยวจะไปกันใหญ่ ประเด็นแรก มาตรา ๑๗ กรรมาธิการต้องเพิ่มคำว่า กระทรวง ชื่อกระทรวงเพิ่มไปตรงนั้น ไม่มีใครตั้งใจแล้วนะครับตรงนี้ ทุกท่านยอมรับตรงนี้ ส่วนตอนนี้มาตรา ๑๗ (๓) กรรมาธิการได้เปลี่ยนเป็น กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ ถูกต้องไหมครับ ใช่ไหมครับ ตกลงได้เปลี่ยนแล้วนะครับ ใน (๔) เหมือนเดิมคือสำนักงานกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว ถูกไหมครับ ซึ่งท่านสมาชิกท่านถามว่าผู้ชายหายไปไหน แล้วตอนนี้มีท่านชัย ชิดชอบ ก็ยังอภิปรายไว้ (๔) จะให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติจะมาอยู่ไหม แล้วที่ท่านธนิตพลก็ยังมีคำถาม ๒ คำถาม เชิญท่านครับ

นางศิริวรรณ ปราศจากศัตรู (แพรว) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ดิฉันศิริวรรณ ปราศจากศัตรู จังหวัดแพรว พรรคประชาธิปัตย์ ดิฉันอยากจะกราบเรียนผ่านท่านประธานถึงท่านคณะกรรมาธิการว่าตรงไหน ๆ ก็เป็นกระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์แล้ว ดิฉันอยากจะกราบเรียนว่าทำไมท่านไม่คิดถึงว่าเราจะเอาสำนักงานการคุ้มครองผู้บริโภคซึ่งเป็นที่เราจะต้องดูแลประชาชนเหมือนกันมาอยู่กระทรวงนี้เลย แทนที่จะไปอยู่กระทรวงพาณิชย์ซึ่งจะต้องดูแลผู้ประกอบการ ดิฉันคิดว่าถ้าเกิดว่าสำนักงานคุ้มครองผู้บริโภคมาอยู่ตรงนี้เท่ากับว่าเราจะได้ดูแลประชาชนโดยเท่าเทียมกันในส่วนของการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เมื่อมีผู้ร้องเรียนในเรื่องของความเดือดร้อนของประชาชน กระทรวงนี้น่าจะดูแลประชาชนได้ ถ้าเกิดว่าเราไปอยู่กระทรวงพาณิชย์ ซึ่งแต่เดิมซึ่งอยู่กระทรวงพาณิชย์ ดิฉันคิดว่าตรงนี้น่าจะเป็นการทำธุรกิจค้าขาย การที่จะต้องดูแลผู้ประกอบการมากกว่า ดิฉันฝากท่านประธานถึงท่านประธานกรรมาธิการ ท่านกรรมาธิการทุกท่านด้วยว่างานคุ้มครองผู้บริโภคเป็นงานที่สำคัญมาก ๆ ซึ่งเราไปดูทั่วประเทศเป็นส่วนที่

๓๗๘

สผ ๔/๒๕๔๕ (วิ.)

กุลนที ๑๔๖/๓

จะต้องดูแลผู้บริโภค ซึ่งจริง ๆ แล้วควรที่จะเป็นงานโดยตรงที่จะดูแลอย่างดีที่สุด ดิฉันขอ
กราบเรียนว่าถ้าเกิดว่าย้ายจากกระทรวงพาณิชย์มาอยู่ตรงนี้ได้ ไหน ๆ ก็ตั้งกระทรวงใหม่แล้ว
เพื่อที่จะดูแล ดิฉันกราบขอพระคุณค่ะ

- ๑๔๗/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : กรรมาธิการขอเวลาสักครู่ครับ เชิญท่านสมบุนนธ์ อย่าถามมากนะครับ เดี่ยวจะไม่ทัน เพราะว่ากรรมาธิการกำลังปรึกษาหารือกันอยู่ครับว่าจะประนีประนอมกันได้อย่างไรบ้างให้มันเกิดประโยชน์สูงสุด

นายสมบุนนธ์ อุทัยเวียนกุล (ตรัง) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม สมบุนนธ์ อุทัยเวียนกุล พรรคประชาธิปัตย์ จากจังหวัดตรัง ในช่วงที่คณะกรรมการหารือนี้ ก็เลยได้มีโอกาสได้คุยในสภาสักนัดหนึ่งครับ เนื่องจากตั้งแต่วันพุธ เวลา ๐๙.๐๐ นาฬิกา วันพฤหัสบดี ในฐานะผู้แทนราษฎรได้พิจารณาเงินถึง ๙๐๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท พอวันศุกร์เราพิจารณาพระราชกำหนดอีก ๑.๔ ล้านบาท ขณะนี้เรากำลังพิจารณาอีก ๔,๐๐๐ ล้านบาท หรือว่าอาจจะมากกว่านั้น ผมเห็นว่าน่าจะเลื่อนนะครับ เพราะว่าคณะกรรมการจะได้

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ใกล้เคียงแล้วครับ ไม่เป็นไรครับ นิดเดียวเท่านั้นเอง ท่านจณิสตาอธิบายหน่อยครับ แก้ง่วงครับ

นางสาวจณิสตา ลิวเฉลิมวงศ์ (บัญชีรายชื่อ) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพค่ะ ดิฉัน จณิสตา ลิวเฉลิมวงศ์ พรรคชาติไทย ในระหว่างที่ท่านคณะกรรมการกำลังหารือ ขออนุญาตเรียนถามนะคะ มีความสงสัย หลังจากที่ได้ฟังท่านสมาชิกขออนุญาตเอย่ยนาม ท่านพรพิชญ์นะคะ ท่านได้พูดถึงใน (๔) สำนักงานกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว ก็เลยได้ความคิดและก็มีประเด็นที่อยากจะซักถามและอยากที่จะให้ทางท่านกรรมาธิการท่านกรุณาชี้แจงเพื่อความกระจ่างสักเล็กน้อย ถ้าดูในอำนาจหน้าที่และภารกิจของกระทรวงนี้แล้ว ได้เขียนว่ามีหน้าที่เกี่ยวกับการพัฒนาสังคม สร้างความเป็นธรรมและความเสมอภาคในสังคม ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพและความมั่นคงในชีวิต และก็มาดูส่วนราชการต่าง ๆ ใน (๓) เห็นด้วยกับที่ท่านอาจารย์วิจิตรท่านได้เพิ่มเติมไปแต่ที่ใน (๔) ความเสมอภาคและความเป็นธรรมนี้ ดิฉันคิดว่าสภาพบุรุษบางส่วนที่อาจจะขาดโอกาสทางรายได้ โอกาสทางอาชีพแล้วต้องการความเสมอภาคและความ

เป็นธรรมนี้ก็อาจจะมี เพราะว่าผู้หญิงสมัยนี้ก็มีผู้หญิงที่มีศักยภาพ และบางส่วนก็อาจจะมีศักยภาพเหนือกว่าผู้ชาย เพราะฉะนั้นถ้าเกิดว่าไปใส่ว่าสำนักงานกิจการสตรีและสถาบันครอบครัวนี้ ดิฉันมองในอีกมุมหนึ่งว่า แล้วการส่งเสริมศักยภาพแล้วความเสมอภาคของสภาพบุรุษกลุ่มที่ด้อยโอกาสหรือขาดโอกาสกว่าตรงนี้จะไปอยู่ตรงไหน อยากที่จะได้รับคำขยายความตรงนี้สักเล็กน้อยจากท่านคณะกรรมการว่า สำนักงานกิจการสตรีและสถาบันครอบครัวตรงนี้ โดยนัยที่เติมเข้ามานี้หมายความว่าอย่างไร อันนี้ในประเด็นของความเสมอภาคและความเป็นธรรม ส่วนในเรื่องของความสงบสุขนี้ ปัญหาที่เกี่ยวข้องกับสตรีที่เกิดขึ้นจากสภาพบุรุษเป็นผู้กระทำก็มีสถิติค่อนข้างที่จะเห็นได้ชัดเจน ก็เลยอยากที่จะได้รับความชัดเจนตรงนี้นิดหนึ่ง ถ้าขยายความแล้วก็ยินดีที่จะยอมรับความคิดเห็นของท่านกรรมการนะคะ ขอขอบคุณค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ขอขอบคุณครับ ท่านโสภณขอนิดเดียวนะคะ

นายโสภณ เพชรสว่าง (บุรีรัมย์) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผม โสภณ เพชรสว่าง ส.ส. จังหวัดบุรีรัมย์ พรรคไทยรักไทย ท่านประธานครับ เพื่อให้การพิจารณาราบรื่นรวดเร็วเรียบร้อย กระผมขอกราบเรียนเสนออย่างนี้ครับ ให้คณะกรรมการทั้งหมด กับผู้ที่ส่งวนคำแปรญัตติไปนั่งคุยกันเสียในวันพรุ่งนี้ วันหยุดนี้วันจันทร์มาก็เสร็จเลย เอาตามนั้น ผมดูแล้วนี้กรรมการเอาด้วยกับผู้แปรญัตติ ขอประทานโทษ คุณนิพนธ์ ใครต่อใครนี้ไปคุยกันเสีย แล้วก็เอาเข้ามาทีเดียว ก็ผ่าน ๆ มันง่ายดีครับ ไม่ต้องมาเสียเวลาประชุมอย่างนี้ ผมกราบเรียนเสนอเพื่อทางออกที่เรียบร้อยและก็รวดเร็ว ให้กรรมการไปคุยกันเสียพรุ่งนี้ แล้ววันจันทร์มาก็เรียบร้อยดี พวกเราจะได้ไม่ต้องไปพูดมาก เสียเวลาที่ประชุมด้วย

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ท่านจาตุรนต์ เชิญครับ

นายจาตุรนต์ ฉายแสง (กรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ คณะกรรมการได้หารือกันแล้วนะครับ คือโดยเนื้อหาสาระสิ่งที่แต่ละกรมจะทำภารกิจที่จะทำเราเข้าใจชัดเจน แต่ว่าตามที่ท่านสมาชิกบางท่านได้ยกประเด็นขึ้นมาเช่นเรื่องส่งเสริมเยาวชน คนพิการและผู้สูงอายุคืออะไรก็ได้หารือกันว่ามีปัญหาในทางภาษาอยู่เหมือนกัน เราก็จึงได้หารือกันแล้วก็ได้ขอให้ท่านอาจารย์วิจิตร ศรีสอ้าน ซึ่งเป็นนักอักษรศาสตร์ ช่วยคิดหาทางแก้เดี่ยวกรรมการจะขอให้ท่านวิจิตรชี้แจง (๕) และที่ท่านลิขิตซึ่งเข้าใจแนวความคิดเกี่ยวกับเรื่องกิจการสตรีและสถาบันครอบครัวนะครับ ชี้แจง (๔) และก็คิดว่าน่าจะเป็นข้อยุติของคณะกรรมการได้เลยโดยไม่ต้องไปหารือกันอีกวันหนึ่ง

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : เชิญท่านเอา (๔) ก่อนไหมแล้วก็ค่อยไล่มา (๔) ก่อน เพราะมีหลายท่านอภิปราย (๔)

นายลิขิต อีร์เวคิน (กรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ ผม นายลิขิต อีร์เวคิน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบบัญชีรายชื่อ พรรคไทยรักไทย ในกรณี (๔) ได้มีท่านสมาชิกสภาเพื่อนสมาชิกได้มีการถามว่าทำไมพูดแต่เรื่องกิจการสตรีไม่พูดถึงบุรุษ กระผมอยากจะกราบเรียนอย่างนี้ครับ โดยข้อเท็จจริงนั้นโดยทางสตรีและในคัมภีร์ศาสนาหลายคัมภีร์ สตรีนั้นจะเสียเปรียบเนื่องจากความเป็นจริงทางสตรีและในความสามารถเนื่องจากกำลังกายนั้นไม่เท่ากับบุรุษ ในปัจจุบันสังคมเปลี่ยนไปสตรีให้สมองทำงาน เพราะฉะนั้นจึงมีหลายกรณีซึ่งสตรีนั้นมีตำแหน่งที่สูงกว่าบุรุษ แต่ในความเป็นจริงก็คือในสังคมที่กำลังพัฒนาหรือแม้ที่พัฒนาแล้วก็ตามสตรีก็เสียเปรียบมาหลายเรื่อง ตัวอย่างเช่นในการรับราชการทหารขณะนี้ต้องยอมรับว่าสตรีไม่สามารถจะขึ้นถึงสูงสุดได้ยกเว้นบางกรณีเท่านั้น นี่คือตัวอย่างข้อที่ ๑ นอกเหนือจากนั้นค่านิยมเดิมซึ่งวัฒนธรรมก็ยังมีมุมมองสตรีในลักษณะที่จะต้องเป็นช้างเท้าหลัง กระผมเองนั้นได้รับคำวิพากษ์วิจารณ์จากคนเกาหลีหรือญี่ปุ่นตอนเป็นอาจารย์อยู่ธรรมศาสตร์ว่าอิทธิพลของท่านเป็นผู้หญิง ด้วยความแปลกใจและก็ระคนกับความคล้าย ๆ ว่าไม่ค่อยสบายใจเล็กน้อย ในสังคมไทยเราไม่ค่อยรู้ลึกอย่างนั้น ผู้หญิงผู้ชายไม่แปลก ในอนาคตถ้ามีผู้หญิงเป็นนายกรัฐมนตรีก็ไม่แปลก แต่อย่าลืมว่าในความเป็นจริงในสังคมซึ่งยังไม่สามารถให้การศึกษาทั่วถึง สตรีนั้นเสียเปรียบในหลายส่วน

๓๘๒

สผ ๔/๒๕๔๕ (วิ.)

วิรุทย์ ๑๔๘/๒

จึงจำเป็นต้องมีการให้การส่งเสริมเป็นพิเศษสำหรับกิจการสตรี รัฐธรรมนูญมาตรา ๓๐
ระบุไว้ชัดว่า พรรคสอง ชายและหญิงมีสิทธิเท่าเทียมกัน ก็แปลว่าในอนาคตนั้นชายและหญิง
ปัจจุบันก็ตามตามรัฐธรรมนูญไม่จำเป็นต้องใช้นามสกุลของบุรุษก็แปลว่ามีความเสมอภาค
แต่พรรคสาม การเลือกปฏิบัติด้วยเหตุแห่งความแตกต่างทางศาสนา ภาษาอะไรต่าง ๆ
เนื่องจากความแตกต่างทางเพศ ซึ่งพรรคสามนี้พอพูดถึงทางเพศไม่มีใครนึกถึงเพศว่า
บุรุษถูกเลือกปฏิบัติ -----

- ๑๔๘/๑

๓๘๓

สผ ๔/๒๕๔๕ (วิ.)

ประไพพิศ ๑๔๙/๑

ส่วนใหญ่เห็นว่าสตรีถูกเลือกปฏิบัติ ยกตัวอย่างเช่น ถ้าจะรับคนที่เข้ามาทำงานตำแหน่งผู้จัดการ ไม่ใช่ตำแหน่งเสมียน เลขานุการ ส่วนใหญ่สตรีจะเป็นเลขานุการนะครับ ซึ่งความจริงอันนี้ก็เห็นตัวอย่างเห็นชัดแล้วว่าค่านิยมสังคมคิดว่าสตรีเป็นได้แค่เลขานุการ หมายความว่าส่วนใหญ่คิดอย่างนั้น เพราะฉะนั้นในกรณีซึ่งบริษัทจะรับมาเป็นกรรมการผู้จัดการอะไรก็แล้วแต่ ถ้าเป็นสตรีและมีการเลือกปฏิบัติ คือรับบุรุษโดยทั้ง ๆ ที่สตรีนั้นมีคุณสมบัติเท่ากัน อันนี้ก็ถือว่าขัดรัฐธรรมนูญ วรรคสาม นี่คือเหตุผลสำคัญว่าบุรุษไม่จำเป็นต้องพูดถึง เพราะโดยวัฒนธรรมโดยสรีระ โดยความเป็นจริง โดยประเพณีแม้กระทั่งคัมภีร์ศาสนานั้นได้เปลี่ยนไปแล้ว จึงต้องคุ้มครองปกป้องเพศแม่ซึ่งทุกท่านนึกไว้นู่นา หรือเพศเมียซึ่งทุกท่านให้ความนับถือ บางครั้งก็สักการะ จึงต้องบรรจุไว้ในที่นี้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : เชิญท่านดอกเตอร์วินิจฉัยครับ

นายวิจิตร ศรีสอ้าน (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม วิจิตร ศรีสอ้าน ในฐานะกรรมาธิการครับ สำหรับ (๕) ที่มีผู้อภิปรายตั้งประเด็นว่าส่งเสริมอะไร พิทักษ์อะไรของเด็ก คณะกรรมาธิการหารือกันแล้วคิดว่าถ้าแก้เป็นว่า สำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน คนพิการและผู้สูงอายุ ก็คงจะได้ความสมบูรณ์

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ขอยกก่อนนะครับ เดี่ยวท่านพงศ์เทพเพื่อป้องกันความสับสน ขอให้ท่านอ่านทั้งมาตรา ๑๗ แล้วพิจารณากันดูนะครับทั้งมาตรา (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) แล้วให้ที่ประชุมลองดูว่าใครมีปัญหาอะไรไหมนะครับ เชิญท่านครับ

นายพงศ์เทพ เทพกาญจนา (กรรมาธิการ) : ท่านประธานครับ มาตรา ๑๗ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ มีส่วนราชการดังต่อไปนี้ ๑. สำนักงานรัฐมนตรี ๒. สำนักงานปลัดกระทรวง ๓. กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ ๔. สำนักงานกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว ๕. สำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน คนพิการและผู้สูงอายุ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : เชิญท่านพรพิชญ์

นางพรพิชญ์ พัฒนกุลเลิศ (นราธิวาส) : คือข้อสุดท้ายที่เป็น (๕) ของท่านอาจารย์วิจิตร เนื่องจากเมื่อครูดิฉันตั้งในแง่ว่า ใน (๔) นั้น เดิมทีดิฉันแปรรูปตีความเป็นสำนักงานการพัฒนาสังคมและประชากร เพราะดิฉันมองว่าประชากรมันจะครอบคลุมทุกอย่าง แต่เมื่อเราเห็นพ้องต้องกัน จริงๆ แล้วถึงแม้สตรีและบุรุษจะเท่าเทียมในกฎหมายรัฐธรรมนูญก็ตาม แต่ข้อเท็จจริงแล้วสตรียังต้องได้รับการพัฒนาเพื่อการนี้อีกมาก อย่างที่ท่านดอกเตอร์ลิขิตได้พูดไปนะคะ ดิฉันเชื่อว่าเพื่อที่จะครอบคลุมผู้ชายที่อาจจะเสียเปรียบอยู่ในสังคม ซึ่งคิดว่าก็คงมีมาก ซึ่งเป็นประชากรกลุ่มหนึ่งโดยเฉพาะประชากรกลุ่มแรงงานอะไรก็ตาม ดิฉันอยากจะแทรกตรงข้อ ๕ ว่า สำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์ อาจจะ เป็นสิทธิเด็กด้วยหรือเปล่า และก็พิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส ตรงนี้มันจะครอบคลุม ผู้ด้อยโอกาสไม่ว่าเพศชาย เพศหญิงนะคะ คนพิการและผู้สูงอายุ ตรงนี้ก็จะทำให้สิ่งที่ดิฉันตั้ง ที่เป็นข้อสังเกตว่าและผู้ชายที่ควรจะต้องได้รับการพัฒนาไปอยู่ที่ไหน เพราะผู้ชายยังต้องได้รับการพัฒนาอีกเยอะมากพอสมควร ขอขอบคุณค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : หมายถึงคุณหมอมจะเต็ม ผู้ด้อยโอกาส เข้าไปคำหนึ่งนะครับ เชิญท่านครับ

นายธนิตพล ไชยนันทน์ (ตาก) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผม ธนิตพล ไชยนันทน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดตาก พรรคประชาธิปัตย์ครับ เมื่อสักครู่นี้ท่านกรรมาธิการไม่ได้ตอบที่ผมได้เรียนถามไปนะครับ ในเรื่องของใน (๔) และก็ (๕) ในเรื่องของกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว ที่ผมอยากจะให้โอนเอากิจการสตรีลงมา ใน (๕) ด้วย เพราะว่าเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับนี่นะครับ ท่านประธานครับ ก็จะเป็นทั้งหมด ๓ กรม ก็คือ ๑. กรมที่รักษาสถิตินุษยชน ก็คือเกี่ยวในเรื่องของการส่งเสริม พิทักษ์เด็ก สตรี เยาวชน อะไรต่าง ๆ นะครับ และก็อีกอันหนึ่งก็คือกรมที่จะส่งเสริมผู้ด้อยโอกาสทางสังคม อย่างเช่น คนชรา อย่างเช่นคนพิการและสถาบันครอบครัว ซึ่งก็ต้องถือว่าบางครอบครัวที่ยังประสบปัญหาอยู่ รวมทั้งกรมพัฒนาสังคมที่ได้เปลี่ยนชื่อไปแล้ว การดำเนินงานของส่วนราชการ ที่เกี่ยวกับกระทรวงพัฒนาสังคมก็จะครบสมบูรณ์นะครับ ผมเชื่อว่าจะเป็นวิธีการซึ่งง่ายกว่า เพราะว่าต่อไป ๆ จะไม่ทราบว่าจะเวลาที่ปัญหาจะไปหาทางไหนนะครับ

นางพิชญ์สินี มุ่งฝากกลาง (นครราชสีมา) : ท่านประธานคะ ทางนี้บ้างคะ
ขออนุญาตนะคะจะได้ต่อเนื่องคะ ท่านประธานคะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่สอง) : คงไม่ต้องห rokok ครับ เอากันตรงนี้ให้จบก่อนไหมครับ หรือเรื่องเดียวกันครับ

นางพิชญ์สินี มุ่งฝากกลาง (นครราชสีมา) : เรื่องเดียวกันคะ ขออนุญาตนะคะ
ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่สอง) : เดี่ยวเที่ยงคืนไม่จบนะครับ นาที่หนึ่งครับ เทญ

นางพิชญ์สินี มุ่งฝากกลาง (นครราชสีมา) : นิดหนึ่งคะท่าน ดิฉัน
นางพิชญ์สินี มุ่งฝากกลาง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครราชสีมา เนื่องจากว่า
ตัวดิฉันเองทำงานอยู่ทางด้านสาธารณสุขและวิทยาศาสตร์ ดิฉันเห็นว่ากระทรวงนี้เป็น
กระทรวงใหม่ เพราะฉะนั้นชื่อของกรมหรือหน่วยงานต่าง ๆ ควรมีความชัดเจน ดิฉันเห็นว่า
(๔) เรื่องกิจการสตรีและความมั่นคงของสถาบันครอบครัวนี้ดิฉันเห็นด้วยนะคะ ส่วน (๕)
อยากขอแสดงความคิดเห็นเพื่อให้ครอบคลุมนี้ น่าจะเป็นสำนักงานพิทักษ์และคุ้มครอง
ความเป็นมนุษย์ ดิฉันจึงขอเรียนเสนอแนะไว้แค่นี้คะ ขอขอบคุณคะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธาน
สภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ท่านสมบุญมีอะไรครับ เดี่ยวจะได้ให้
กรรมาธิการชี้แจง

นายสมบุญ อุทัยเวียนกุล : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ
กระผม สมบุญ อุทัยเวียนกุล พรรคประชาธิปัตย์ จากจังหวัดตรังครับ
ต้องขอบคุณท่านกรรมาธิการที่ผมได้สอบถามไปใน (๕) ว่าส่งเสริมและกักพืช
เด็กอย่างไร หลังจากที่ได้ทางกรรมาธิการได้แก้ไขเป็นสำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพ
และพิทักษ์เด็ก เยาวชน คนพิการและผู้สูงอายุ ผมขอตั้งข้อสังเกตสั้น ๆ
๑. ก็คือส่งเสริมสวัสดิภาพ เรื่องงานจะไปซ้ำซ้อนกับ (๓) หรือไม่ก็คืออยู่
กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ ข้อที่ ๒ ก็คืออยากให้เพิ่มเติมเหมือนกับที่คุณหมอ
พรพิชญ์อาจจะเป็นการพิทักษ์สิทธิเพราะว่ามันจะได้เนื้อความที่ดีกว่า และก็
กลุ่มที่ขาดไปเนื่องจาก (๖) เดิมนั้นโดนตัดไปก็คือผู้ด้อยโอกาสครับ กรรมาธิการ
เห็นอย่างไรก็แล้วแต่ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธาน
สภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : เชิญกรรมาธิการชี้แจงครับ กรรมาธิการจะชี้แจง
มีท่านสมาชิกอยากจะใส่ผู้ด้อยโอกาสใน (๕) ได้ไหมครับ ลองชี้แจงดูนะ
แล้วก็ตอบชี้แจงคำถามท่าน

นายชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนศานต์ (กรรมาธิการ) : คือ โอ.เค.
ผมเข้าใจว่ามี ๒ คำถาม คำถามแรกว่าสตรีควรอยู่ (๕) หรือไม่ อันนี้ก็จะเขียน
๒ วงเล็บคือ (๔) กับ (๕) เป็นในทางส่งเสริม โดยดูกลุ่มเป้าหมายเป็นหลัก
เพราะฉะนั้นกลุ่มเป้าหมายแรกก็คือกิจการสตรีกับสถาบันครอบครัว อันนั้น
ก็ส่งเสริมทั้งพิทักษ์ไปในตัวจริง ๆ แล้ว ส่วนอัน (๕) อันนี้จริง ๆ แล้วก็กลุ่ม
ของผู้ด้อยโอกาสทั้งหมด จะต้องการเน้นกลุ่มที่เป็นกลุ่มใหญ่จริง ๆ ว่าเป็นกลุ่มใดบ้าง
ก็เลยเน้นเฉพาะเด็ก เยาวชน คนพิการและผู้สูงอายุครับ ส่วนผู้ด้อยโอกาส
อื่นอะไรต่าง ๆ นี่เข้าใจว่าก็ต้องอยู่ด้วยการดูแลในภาพกว้างจากกรมพัฒนา

สังคมและสวัสดิการครับ กรรมมาธิการหารือกันแล้วก็ยืนตามเดิมตามที่ได้เรียน
ชี้แจงอย่างนี้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธาน
สภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : คงไม่ติดใจนะครับ ท่านจณิสตา ยังจะติดใจ
อะไรครับ

นางสาวจณิสตา ลิวเฉลิมวงศ์ (บัญชีรายชื่อ) : กราบเรียน
ท่านประธานที่เคารพค่ะ จณิสตา พรรคชาติไทย ใน (๔) ไม่ติดใจ แต่ใน (๕)
ที่เพื่อนสมาชิกได้พูดถึงการเติมข้อความถึงผู้ด้อยโอกาส ดิฉันคิดว่าตามรัฐธรรมนูญ
ในหมวดแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐหมวดที่ ๕ มาตรา ๘๐ จริง ๆ แล้วเป็นหน้าที่
ของรัฐที่จะต้องสงเคราะห์คนชราผู้ยากไร้ ผู้พิการหรือทุพพลภาพและผู้ด้อยโอกาส
ให้คุณภาพชีวิตที่ดีและพึ่งตนเองได้ ก็ดิฉันเห็นว่าในรัฐธรรมนูญเองก็ยังเขียน
คำว่าผู้ด้อยโอกาสอยู่ด้วย เพราะฉะนั้นกลุ่มผู้ด้อยโอกาสในทุก ๆ เพศน่าจะถูกรวม
อยู่ด้วย ก็อยากที่จะให้ท่านคณะกรรมาธิการลงหาหรือดูนะค่ะ ขอบคุณค่ะ

นางมุกดา พงษ์สมบัติ (ขอนแก่น) : ท่านประธานคะ ขออนุญาต
นิดหนึ่งค่ะ แสดงความคิดเห็นนิดหนึ่งค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธาน
สภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : เชิญครับ

นางมุกดา พงษ์สมบัติ (ขอนแก่น) : กราบเรียนท่านประธาน
ดิฉัน มุกดา พงษ์สมบัติ ไทยรักไทย จากขอนแก่น จริง ๆ แล้วดิฉันว่า (๓)
กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการถูกต้องแล้วนะค่ะ แล้ว (๕) ดิฉันก็เห็นด้วย
กับคุณหมอดด้วย สำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพเด็กและเยาวชนคนพิการและ
ผู้ด้อยโอกาสถือว่าผู้ด้อยโอกาสนี้ถ้าจะไปรวมกับที่ท่านกรรมาธิการชี้แจงว่าพัฒนา
อันนี้มันส่งเสริมคนด้อยโอกาสเราต้องให้อุปการะและส่งเสริมนะค่ะท่าน ขอบพระคุณค่ะ

๓๘๘

สผ ๔/๒๕๔๕ (วิ.)

รตนา ๑๕๐/๓

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธาน
สภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ครับ ๆ ประเด็นเดียวกับกรรมาธิการยืนยันนะครับ
ว่าจะไม่ใส่คำว่า ผู้ด้อยโอกาส ต้องขอมติแล้วครับถ้าอย่างนั้น

- ๑๕๑/๑

นายชัย ชิดชอบ (บัญญัติรายชื่อ) : ท่านประธานครับ ขอความกรุณาคณะกรรมการเห็นใจเถอะครับ ผู้หญิงขอร้องนะครับ เราผู้ชายช่วยกันหน่อยเถอะครับ ใส่ ผู้ด้อยโอกาส นิดเดียวเท่านั้น เพื่อจะได้จบ ๆ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : เชิญท่านพงศ์เทพครับ

นายพงศ์เทพ เทพกาญจนา (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม พงศ์เทพ เทพกาญจนา ครับ ท่านประธานครับ คณะกรรมการเท่าที่มีอยู่ได้หารือกัน เพราะว่าความคิดเห็นของท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติก็มีเหตุผล ในขณะที่เดียวกันเราก็มีความกังวลว่าชื่อของสำนักงานนี้จะยาวมาก แล้วก็ความจริงแล้วหลายอย่างที่ได้ระบุไว้ในนี้เป็นส่วนหนึ่งของผู้ด้อยโอกาส แต่ก็เห็นด้วยที่คำว่า ผู้ด้อยโอกาสนั้นจะครอบคลุมมากกว่า เพราะฉะนั้นขอเดิมนี่ครับท่านประธานครับ เป็นสำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็กและเยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการและผู้สูงอายุครับ เหตุที่ยังมีคำว่า คนพิการ อยู่ เพราะว่าคนพิการซึ่งมีประมาณร้อยละ ๖ ถึง ๗ ของประชากรได้มีการเรียกร้องมานานที่จะมีการขอให้ระบุคำว่า คนพิการ ไว้ในหน่วยงานเหล่านี้ครับท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : หมายถึงว่ายอมที่จะเติม ผู้ด้อยโอกาส เข้าไปนะครับ ก็คงจะจบ ยอมรับกันได้ครับ มาตรา ๑๗ ผ่านนะครับ เอาตามที่กรรมการเสนอ ไม่มีผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นแล้วนะครับ ที่ประชุมมีมติตามกรรมการนะครับ ต่อไปครับ

นายวัชรินทร์ จอมพลาพล (ผู้ช่วยเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : หมวด ๗ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๘ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๙ มีการแก้ไข มีกรรมการขอสงวนความเห็นและมีผู้สงวนคำแปรญัตติ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ไม่มีใครติดใจนะครับ ท่านชัยไม่ติดใจแล้วครับ

นายชัย ชิดชอบ (บัญญัติรายชื่อ) : ติดใจนิดหน่อยครับท่านประธาน คืออย่างนี้ครับท่านประธานครับ ในมาตรา ๑๙ ผมเรียนสั้น ๆ เพราะว่าท่านประธานคณะกรรมการ

ผมเคารพ และท่านเคยทำงานด้านนี้มาครับ ผมก็อยากจะขอความกรุณาครับ คือตอนนี้ท่านเพิ่มกระทรวงใหม่ในมาตรา ๒๓ คือท่านตั้งกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม คือหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับน้ำ กับไม้ กับอะไรนี่ไปอยู่ในกระทรวงนี้ แต่ว่ากระทรวงเกษตร ถ้าไม่เปลี่ยนแปลงแก้ไขบ้านเมืองก็อย่างนี้แหละครับ น้ำก็จะท่วมตลอด เวลาแล้งก็แล้งตลอด กรมชลประทานนี้ตั้งมานานอยู่อย่างนี้ ๑๐๐ ปีแล้วก็ทำอะไรไม่ได้ ผมว่าเปลี่ยนไปอยู่กระทรวงใหม่เสีย ผมก็เลยเสนอให้ตัด (๘) กรมชลประทานให้ไปอยู่กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ขอความกรุณาท่านประธานผ่านไปยังท่านประธานและคณะกรรมการได้วินิจฉัยเรื่องนี้ด้วยครับ คือถ้าเปลี่ยนสลับคนเรานี้ขับเคลื่อนเลื่อนย้ายอะไรไปได้ตำแหน่งใหญ่ขึ้น งานมันก็เดินครับ ถ้าอยู่อย่างนี้ก็ตั้งมานานอยู่อย่างนี้แหละครับ น้ำก็จะท่วม แล้งก็จะแล้ง แล้วทุกปีกระทรวงมหาดไทยก็ต้องขนน้ำเอาไปแจกจ่ายชาวบ้านอยู่ตลอด ถ้าปูเป็นเงินแล้วเต็มประเทศไทย ๓ ล้านครับ ใบละพัน ๓ ล้าน ตั้งแต่เกิดกรมชลประทานมา ๑๐๐ ปีนี้ ผมก็อยากขอความกรุณาขอตัดกรมชลประทานให้ไปอยู่กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ขอความกรุณาเถอะครับ ขอบคุณครับ เพื่อให้งานมันเร็วขึ้นครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : เชิญท่านกรรมการช่วยชี้แจงท่านช่วยหน่อยครับ

คุณหญิงทิพาวดี เมฆสวรรค์ (กรรมการ) : เรียนท่านสมาชิก ชัย ชิดชอบ เมื่อตอนที่พิจารณากันเราก็ได้พิจารณาเกี่ยวกับเรื่องกรมชลประทานแล้วก็กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม แต่โดยหลักการแล้วกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมนั้นจะเน้นในเรื่องของการสงวน อนุรักษ์น้ำ นอกจากนี้แล้วได้พิจารณาว่ากรมชลประทานนี้ภารกิจของเขาเน้นในเรื่องของการให้บริการโดยมีกลุ่มเป้าหมายที่ชัดเจนคือเกษตรกร ประกอบกับมีภารกิจที่กว้างขวางแล้วก็มีอัตรากำลังที่มาก ดังนั้นเมื่อได้จัดบทบาทภารกิจที่ชัดเจนระหว่างกระทรวงเกษตรและสหกรณ์กับกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแล้วก็เห็นว่ากรมชลประทานคงอยู่ที่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ต่อไปจะเป็นประโยชน์เหมาะสมยิ่งกว่าจะขอบคุณค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ท่านชัยไม่ติดใจนะครับ

นายชัย ชิดชอบ (บัญญัติรายชื่อ) : ท่านประธานครับ ขอความกรุณา
 นิดเดียวครับ ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมก็ต้องขอความกรุณาอาจจะต้องพูดละลาบ
 ละล้วงท่านเลขานุการคณะกรรมการนิพนธ์น้อยครับ คือท่านไม่ทราบข้อเท็จจริงครับ
 ท่านทราบไหมครับ เชื้อนแต่ละเชื้อนที่จะสร้างนี้กรมชลประทานมันขัดกับกรมป่าไม้
 เขาสร้างไม่ได้สักทีครับ ทำงบประมาณไปแล้วก็ล้มเหลวครับ สำรวจแล้วก็ล้มเหลวครับ
 ร้อยแปดพันประการ เพราะไม่ได้อยู่หน่วยงานเดียวกัน มันไม่ได้ใกล้ชิดกันครับ แต่สิ่งเหล่านี้
 ละครับทำให้แผ่นดินนี้นะครับต้องแล้ง แผ่นดินนี้ต้องถูกควาตภัยตลอด ฉะนั้นเราต้อง
 แก้ไขครับ กระผมว่าถ้าไม่ปรับเปลี่ยนแก้ไข เพราะว่าพรรคไทยรักไทยมีนโยบายที่แน่ชัดว่า
 ต้องคิดใหม่และทำใหม่ ฉะนั้นสิ่งอะไรที่ไม่ดีนี้ครับ ไปทำให้มันดีขึ้นครับ เปลี่ยนเถอะครับ
 ก็จะเกิดประโยชน์ครับ แล้วที่ท่านคิดว่ากับเกษตรกรอะไรต่าง ๆ นะครับ ล้มเหลวครับ
 เดียวนี้ชาวเกษตรกรเขาได้ประโยชน์ หมายความว่าตอนนี้ก็คือ ๔๗๗๕ ประธานคณะกรรมการ
 ท่านเอื้ออารี ปุ๋ยท่านก็ไปวิวัฒนาการอะไร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์เวลานี้มันก็ดี
 บางอย่างครับ แต่บางอย่างเลวเหลือทนครับ ล้มเหลวครับ กรมชลประทานล้มเหลวมากครับ
 ต้องแก้ไขครับ กระผมก็เรียนเพื่อเป็นข้อสังเกตของคณะกรรมการและก็เพื่อนสมาชิก
 ผู้ทรงเกียรติของสภานี้ครับ ถ้าเราไม่รีบแก้ไขในปัญหาเรื่องนี้นะครับเราจะเสียเงินของ
 แผ่นดินนี้ในการแก้ไขในเรื่องน้ำและเรื่องไม้่นะครับ ไม่รู้ก็โกฏ ไม่ใช่เป็นล้านเป็นโกฏต่อไป
 กระผมประธานกราบเรียนให้ท่านประธานโปรดทราบตามนี้ครับ จะเอาอย่างไรกระผม
 ก็เอาด้วย กระผมไม่ได้ว่าอะไรเพราะว่ากระผมอยู่ร่วมกับรัฐบาล แต่กระผมให้ข้อสังเกตว่า
 คิดใหม่ ทำใหม่ ต้องทำของใหม่ ๆ ให้มันดีครับ

๓๙๒

สผ ๔/๒๕๔๕ (วิ.)

พัชรี ๑๕๒/๒

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ขอบคุณครับ ในมาตรา ๑๙ มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ เห็นชอบ ตามกรรมวิธีการที่เสนอแก้ไขมา ไม่มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นนะครับ จะได้ไม่ต้องขอมติ มีไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ถ้าไม่มี ถือว่าที่ประชุมมีมติตามกรรมวิธีการแก้ไข ท่านสมาชิกครับ ผมขอเลื่อน การพิจารณาต่อไปเป็นวันจันทร์ที่ ๑ กรกฎาคม เวลา ๐๙.๓๐ นาฬิกา วันนี้ขอปิดประชุมครับ

เลิกประชุมเวลา ๒๓.๓๘ นาฬิกา

สภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๔ (สมัยวิสามัญ)
วันเสาร์ที่ ๒๕ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๔๕

ผู้จดรายงานการประชุม

นนท์สภรณ์ ขุนทองจันทร์	ดวงใจ นาขาว
อุทัยวรรณ จำนงค์ศาสตร์	รัศมี บานเย็น
อุษารัตน์ เกิดโสศศรี	ปัทมिता ชีรนนท์
พรเทพ ไชยสงวนสุข	กุลนที หวังประเสริฐ
สุพิชชาย์ เนื่องพิมพ์	วีรุทัย ผาสุขเวชพร
ประไพพิศ คีสุน	รัตนา ภูระหงษ์
ฐานิสรา แก้วสถิตย์	พัชรี ไชคำพา
พรรษวรรณ แก้วนิล	กรรวิ พจน์วิชัย
กมลมาศ ทั้งสุภูติ	เบญจวรรณ พัฒนประเสริฐ
วัฒน์ อุดมภักดี	รสรินทร์ กนกอุดม
นิวรา คำงาม	ณัฐวัฒน์ อนันต์สิทธิพงศ์
สุทธาทิพย์ ศรีทองอินทร์	สุกปลาท หนองพงษ์
คันสนีย์ ฤทธิ์ประเสริฐศรี	วันทนา อรุณภู
นัยนา เปรมประพันธ์	ณัฐชนก วงษ์นิล
ปวีญา กองสงฆ์	สาริศา สิงห์เมธา
สุทธิกานต์ มั่นนุช	สุณิสรา กุหลาบ
สติมา จันทร์ไพจิตร	เพทาย เรือนเรือง
วชิราภรณ์ นันลังค์	นภัสสร มีคุณ
นภา วีระยุทธโกศล	ชนิกา ศรีสมวงษ์
ชญัญญาก็ค ทองมา	เยาวเรศ เจริญเฉลิมศักดิ์
ประภาลักษณ์ ปุณบุตรดา	จินตนา โชติกะนาวิน

อัมพา กันทิโกวิทย์
พุทธชาติ พรรณพราว
จิรภา เตียวสกุล
วีณา สัตตวัตรกุล
หทัยกาญจน์ คงแก้ว
สันทนา ทรัพย์พูนผล
พัชรี จันทรส่อง
กนกวรรณ แสงมณี
ประทีป รักเมือง
วิภาวรรณ นิลบรรจง
ศิริวรรณ สากลวารี
ศิริรัตน์ สมัครเขตการ
รพีพร ดิยามา
สมร เกตุศรี

นำพร ไวยพัฒน์
ศิริพร ดีภาพ
เบญจกุล ธนะนิรันดร์
อารีรัตน์ พัฒนโสภณพงศ์
จงถนอม พลัดเสนา
วีรพร กิจกนกสร
เสาวลักษณ์ เพชรา
ภาวดี วรรณสถิตย์
สะแกวัลย์ คุ้มกิจ
สายชล ไทยรวมมิตร
ครุณี อ่ำเมือง
วาสนา อินตรา
บังอร วิบูลโกศล

ศูนย์ช่วยเหลือและพิมพ์ดีด

ประชุมครั้งที่ ๒๕๙

ตรวจวันที่ ๙ มกราคม ๒๕๔๖ เวลา ๐๙.๓๐ นาฬิกา ถึง ๑๒.๐๐ นาฬิกา

เริ่มตรวจหน้า ๑ - ๓๐๐ ตรวจรายงานครั้งที่ ๔ (สมัยวิสามัญ)

วันเสาร์ที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๔๕

หน้า	บรรทัด	ข้อความเดิม	ข้อความที่แก้ไข
๑๓	๓	องค์ภาครัฐ	องค์กรภาครัฐ
๓๐	๑๔	สุพรรณบุรี	สุพรรณบุรี
๑๙๒	๑๒	กรรมเท่านั้น	กรรมเท่านั้น

คณะกรรมการตรวจรายงานการประชุม

ลำดับที่	รายชื่อคณะกรรมการ	ลายมือชื่อ
๑	นายมงคล กิมสุนจันทร์ ประธานคณะกรรมการ	ดร. มงคล
๒	นายนิยม วรปัญญา รองประธานฯ คนที่หนึ่ง	นิยม
๓	นายถวิล ฤกษ์ห่วย รองประธานฯ คนที่สอง	ถวิล
๔	นายประทวน เขียวฤทธิ์ รองประธานฯ คนที่สาม	ประทวน
๕	นายเวียง วรเชษฐ์ รองประธานฯ คนที่สี่	เวียง
๖	นายฉลาด ขามช่วง รองประธานฯ คนที่ห้า	ฉลาด
๗	นายสุชาติ แก้วนาโพธิ์ ที่ปรึกษาคณะกรรมการ	สุชาติ
๘	นายสุรสิทธิ์ นิติวฒิวัตรักษ์ โฆษกคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง	สุรสิทธิ์
๙	นายพงษ์พิช รุ่งเป้า โฆษกคณะกรรมการ คนที่สอง	พงษ์พิช
๑๐	นายแสง ฤกษ์จรัส โฆษกคณะกรรมการ คนที่สาม	แสง
๑๑	นายนิธิต ขำนุรักษ์ กรรมการ	นิธิต
๑๒	นายมานพ จรัสดำรงนิตย กรรมการ	มานพ
๑๓	นายยุทธพงศ์ จรัสเสถียร กรรมการ	ยุทธพงศ์
๑๔	นายวิทยา ภูมิเหล่าแจ้ง กรรมการ	วิทยา
๑๕	นายภูมิ สารผล เลขานุการคณะ	ภูมิ
๑๖	น.ท.รยลาภ เขียมทอง ผู้ช่วยเลขานุการฯ คนที่หนึ่ง	รยลาภ
๑๗	นายอิสรา สุนทรวัฒน์ ผู้ช่วยเลขานุการฯ คนที่สอง	อิสรา

ตรวจแล้ว วันที่ ๑ เดือน มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๕

สภารับรองในคราวประชุม

ครั้งที่...../...../.....

วันที่.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร

รายชื่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่มาประชุม ลาประชุม และขาดการประชุม
ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 4 สมัยวิสามัญ
วันเสาร์ที่ 29 เดือนมิถุนายน พ.ศ. 2545

ลำดับที่	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
1	นายกมล จิระพันธุ์วณิช		✓		
2	นายสุภาพ คลีขจาย	✓			
3	นายกรพจน์ อัศวินวิจิตร	✓			
4	นายพุทธิพงษ์ ปุณณกันต์	✓			
5	นายกริช กงเพชร	✓			
6	นางกรรณา ชิดชอบ	✓			
7	นายกฤษฎา สัจกุล	✓			
8	นางสาวกฤษณา สีหลักษณ์	✓			
9	นางกอบกุล นพอมรบดี	✓			
10	นายกอบศักดิ์ ชูติกุล	✓			
11	นายกอร์ปศักดิ์ สภาวสุ	✓			
12	นางสาวกัญญา ศิลปอาชา	✓			
13	นางกัณตวรรณ กุลจรรยาวิวัฒน์	✓			
14	คุณหญิงกัลยา โสภณพนิช	✓			
15	นายกำชุง ประภากรแก้วรัตน์	✓			
16	นายกิตติ สมทรัพย์	✓			
17	พันจ่าอากาศโท กิตติคุณ นาคะบุตร	✓			
18	นายกิตติศักดิ์ หัตถสงเคราะห์	✓			
19	ร้อยโท กุเทพ ไสกระจำง	✓			
20	นางกุศลมาลวดี ศิริโกมุท	✓			
21	นายเกรียง กัลป์ตินันท์	✓			
22	นายเกรียงไกร ไชยมงคล	✓			
23	นายเกษม ปานอุดมลักษณ์		✓		
24	นายเกษม อุประ	✓			
25	หม่อมราชวงศ์เกษมสโมสร เกษมศรี		✓		
26	นายเกื้อกุล ด่านชัยวิจิตร	✓			
27	นายแก้ว บัวสุวรรณ	✓			
28	นายโกเมศ ขวัญเมือง	✓			
29	นายขจรชน จุดโต	✓			
30	นายคงกฤษ หงษ์วิไล	✓			
31	นางสาวคณิง ไทยประสิทธิ์	✓			

ลำดับที่	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
32	นางคมคาย พลบุตร	✓			
33	นายคำรณ ณ ลำพูน	✓			
34	นายเงิน บุญสุภา		✓		
35	นางสาวจณิสตา ลิวเฉลิมวงศ์	✓			
36	นายจองชัย เทียงธรรม	✓			
37	นายจักริน พัฒนดำรงจิตร	✓			
38	นายจาตุรงค์ เพ็ญรพัฒน์	✓			
39	นายสุพจน์ ฤชุพันธุ์	✓			
40	นายพงษ์ศักดิ์ รักตพงศ์ไพศาล	✓			
41	นายจินดา วงศ์สวัสดิ์	✓			
42	นายจิรพันธ์ ลิ้มสกุลศิริรัตน์	✓			
43	นายจรินทร์ ลักษณะวิศิษฎ์	✓			
44	นายจุฤทธิ์ ลักษณะวิศิษฎ์	✓			
45	นายเจริญ คันธวงศ์		✓		
46	นายเจริญ จรรย์โกมล	✓			
47	พันตำรวจโท เจริญธิดา แอ๊ะ เจริญ	✓			
48	นายเจือ ราชสีห์	✓			
49	นายฉลาด ขามช่วง	✓			
50	ร้อยตำรวจเอก เฉลิม อยู่บำรุง	✓			
51	นายเฉลิมชัย จีนะวิจารณ์	✓			
52	นายเฉลิมชัย ศรีอ่อน	✓			
53	นายเฉลิมชัย อุฬารกุล	✓			
54	นางสาวเฉลิมลักษณ์ เก็บทรัพย์	✓			
55	นางสาวชนิรัตน์ พุทธปวน	✓			
56	นายชลน่าน ศรีแก้ว	✓			
57	นายชวน หลีกภัย		✓		
58	นายชวลิต มหาจันทร์	✓			
59	นายสมศักดิ์ วรรณ	✓			
60	นายชวลิต วิชยสุทธิ์	✓			
61	นายชัยวัฒน์ กุลศักดิ์วิมล	✓			
62	นายชัยวุฒิ ธนาคมานุสรณ์	✓			
63	นายชัยวุฒิ บรรณวัฒน์	✓			
64	นายชาญชัย ชัยรุ่งเรือง	✓			
65	นายชาญชัย ปทุมารักษ์	✓			
66	นายชาญศักดิ์ ขวลิทนิตรธรรม	✓			

ลำดับที่	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
67	นายชาติรี พริยะกิจไพบูลย์	✓			
68	นายชำนาญ ศักดิ์เศรษฐ์	✓			
69	นายชิงชัย มงคลธรรม			✓	
70	นายชินวรณ์ บุญยเกียรติ	✓			
71	นายชุมพล กาญจนะ	✓			
72	นายชูชัย มุ่งเจริญพร	✓			
73	นายชูวิทย์ กุ่ย พัทธทรัพย์พัลลภ	✓			
74	นายชูศักดิ์ แอกลง	✓			
75	นายเชน เทือกสุบรรณ	✓			
76	พลเอก เชนฐา ฐานะจาโร	✓			
77	นายไชยยศ จิรเมธากร	✓			
78	นายไชยยศ สะสมทรัพย์	✓			
79	นายสุชาติ ศรีสังข์	✓			
80	นายไชยา พรหมา	✓			
81	นายไชยา สะสมทรัพย์	✓			
82	นายฐานิสร์ เทียนทอง	✓			
83	นายจรัส พัวช่วย	✓			
84	นายณรงค์เลิศ สุรพล	✓			
85	นายณัฐพล เกียรติวินัยสกุล	✓			
86	นายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ	✓			
87	นายอมรเทพ สหมาย	✓			
88	หม่อมราชวงศ์ดำรงดิศ ดิศกุล	✓			
89	นายชูวงศ์ ฉายะบุตร	✓			
90	นาวาโท เดชา สุขารมณ์	✓			
91	นางสาวตรีสุข เทียนทอง	✓			
92	นายตรีพล เจาะจิตต์		✓		
93	นายต่อพงษ์ ไชยสาส์น	✓			
94	นายตีใหญ่ พุนศรีธนากุล	✓			
95	นายไตรรงค์ สุวรรณคีรี	✓			
96	นายถวิล ฤกษ์ห่วย	✓			
97	นายถาวร ตริรัตน์ณรงค์	✓			
98	นายถาวร เสนเนียม	✓			
99	นายทนต์ศักดิ์ เล็กอุทัย	✓			
100	นายทรงชัย วงศ์สวัสดิ์	✓			
101	นายทรงศักดิ์ ทองศรี	✓			

ลำดับที่	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
102	นายทวี สุระบาล	✓			
103	นายทวีศักดิ์ อนรรฆพันธ์	✓			
104	นายทศพร เสรีรักษ์	✓			
105	นายทศพล สังขทรัพย์	✓			
106	นายทองดี มนิสสาร	✓			
107	นายทองหล่อ พลโคตร	✓			
108	นายระวัง เนตรโพธิ์แก้ว	✓			
109	พันตำรวจเอก ทิน วงศ์ปลั่ง	✓			
110	นายเทวฤทธิ์ นิกรเทศ	✓			
111	นายเทวัญ ลิปะพัลลภ	✓			
112	นายเทอดพงษ์ ไชยนันทน์	✓			
113	นายธณญ์ ตันติสุนทร	✓			
114	นายธเนศ ทิมสุวรรณ	✓			
115	นายณิตพล ไชยนันทน์	✓			
116	นายจตุพร เจริญเชื้อ	✓			
117	นายธราพงษ์ สีลาวงษ์	✓			
118	นายธวัชชัย สัจกุล	✓			
119	นายธวัชชัย อนามพงษ์	✓			
120	นายธานินทร์ ใจสมุทร	✓			
121	นายธานี ยี่สาร	✓			
122	นายธารินทร์ นิมมานเหมินท์	✓			
123	นายธีรโชติ กองทอง	✓			
124	นายประแสง มงคลศิริ	✓			
125	นายธีระ สลักเพชร	✓			
126	นายธีระชัย ศิริพันธ์	✓			
127	นายธีระชัย แสนแก้ว	✓			
128	นายธีระยุทธ วานิชชัง	✓			
129	นายนคร มาฉิม	✓			
130	นายณพคุณ รัฐผไท	✓			
131	นายณพดล พลเสน	✓			
132	นายณราพัฒน์ แก้วทอง	✓			
133	นายณริศ ขำนุรักษ์	✓			
134	นายณริศร ทองธิราช	✓			
135	นางสาวนริศา อติเทพวรพันธุ์	✓			
136	นายจำมุดดิน อูมา	✓			

ลำดับที่	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
137	นายนิทัศน์ ศรีนนท์	✓			
138	นายนิพนธ์ คนขยัน	✓			
139	นายนิพนธ์ บุญญามณี	✓			
140	นายนิพนธ์ พร้อมพันธุ์	✓			
141	นายนิพัทธ์ อินทรสมบัติ			✓	
142	นางนิภา พริ้งสุลกะ	✓			
143	นายนิมิตร นนทพันธุ์วาทย์	✓			
144	นายนิยม วรปัญญา	✓			
145	นายนิรันดร์ นาเมืองรักษ์	✓			
146	นายนิโรธ สุนทรเลขา	✓			
147	นายนิสิต สิ้นธุไพร	✓			
148	พันตำรวจโท บรรณิน ตั้งภากรณ์	✓			
149	นายบรรหาร ศิลปอาชา	✓			
150	นายบัญญัติ บรรทัดฐาน	✓			
151	นายบัวสอน ประชามอญ	✓			
152	นายบุญจง วงศ์ไตรรัตน์	✓			
153	นายบุญซง วิสมหมาย	✓			
154	นายบุญชู ตริทอง	✓			
155	นายบุญเติม จันทะวัฒน์	✓			
156	นายบุญทรง เตริยาภิรมย์	✓			
157	นายบุญพันธ์ แห้วฉนะ	✓			
158	นางบุญเรือน ศรีธเรศ	✓			
159	นายบุญลือ ประเสริฐโสภา	✓			
160	นายบุญส่ง ไชเกษ	✓			
161	นายบุรุษานูติน อุแข็ง	✓			
162	นายปกรณ์ บุรณุปกรณ์	✓			
163	นายพีระพงษ์ เฮงสวัสดิ์	✓			
164	นายประกอบ รัตนพันธ์	✓			
165	นายประกิจ พลเดช	✓			
166	นายประจวบ อึ้งภากรณ์	✓			
167	นายประจักษ์ แก้วกล้าหาญ	✓			
168	นายประชา ประสพดี	✓			
169	พลตำรวจเอก ประชา พรหมนอก	✓			
170	พลตรี ศรชัย มนตรีวัต	✓			
171	จำลองเอก อนันต์ สุขสันต์	✓			

ลำดับที่	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
172	นายประชาธิปไตย คำสิงห์นอก	✓			
173	นายประดิษฐ์ ภัทรประสิทธิ์	✓			
174	นายประจักษ์ มั่นหมาย	✓			
175	นายประทวน เขียวฤทธิ์	✓			
176	นายประทีป กริทธาเวช	✓			
177	ร้อยตรี ประพาส ลิ้มปะพันธุ์	✓			
178	นางประไพพรรณ เล็งประเสริฐ	✓			
179	นายประภัตร โพธสุธน		✓		
180	นางนัฐมล สมบูรณ์ทอดธนา		✓		
181	นายประมณฑ์ คุณะเกษม	✓			
182	นายประมวล รุจนเสรี	✓			
183	นายประมวลศิลป์ โภคสวัสดิ์	✓			
184	นายวิชิต ปลั่งศรีสกุล	✓			
185	นายประวิช นิลวัชรมนี	✓			
186	นายประวิช รัตนเพียร	✓			
187	นายประศาสตร์ ทองปากน้ำ	✓			
188	นายประสานคร บัญมี	✓			
189	นายประสิทธิ์ จันทาทอง	✓			
190	นายประสิทธิ์ ชัยวิรัตน์	✓			
191	นายประสิทธิ์ ตั้งศรีเกียรติกุล	✓			
192	นายประเสริฐ จันทรวงทอง	✓			
193	นายประเสริฐ เด่นนภาลัย	✓			
194	นายประเสริฐ บุญเรือง	✓			
195	นายประเสริฐ พงษ์สุวรรณศิริ			✓	
196	นายปราโมทย์ สุขุม		✓		
197	นายปรีชา มุสิกกุล	✓			
198	นายปรีชา เร่งสมบูรณ์สุข	✓			
199	นายปรีชา เลานพวงศ์ชนะ	✓			
200	นางปวีณา หงสกุล	✓			
201	นายบุญถึง ผลพานิชย์	✓			
202	นายปัญญา จีนาคำ	✓			
203	นายปิตพงศ์ เต็มเจริญ	✓			
204	นายปิยะ ปิตุเตชะ	✓			
205	นายปิยะนัฐ วัชรภรณ์	✓			
206	นายญาณเดช ทองสิมา	✓			

ลำดับที่	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
207	นายเปรมศักดิ์ เพียยุระ	✓			
208	นางฉนิษฐา ภัคเกษม	✓			
209	นางผ่องศรี แซ่จึ้ง	✓			
210	นายเนติชัย สะสมทรัพย์	✓			
211	นายอริสมันต์ พงศ์เรืองรอง	✓			
212	ว่าที่ร้อยตรี พงศ์พันธ์ สุนทรชัย	✓			
213	นายพงศ์เวช เวชชาชีวะ	✓			
214	นายพงษ์พิช รุ่งเป้า	✓			
215	นายพงษ์ศักดิ์ บุญศล	✓			
216	นายพงษ์ศักดิ์ วรปัญญา	✓			
217	ร้อยตำรวจเอก เพียว พูลธรัตน์	✓			
218	นายพรชัย อรรถปรียางกูร	✓			
219	นางพรพิชญ์ พัฒนกุลเลิศ	✓			
220	นายพรวุฒิ สารสิน		✓		
221	นายพรศักดิ์ เจริญประเสริฐ	✓			
222	นายพรศักดิ์ เปี่ยมคล้า	✓			
223	นายพรเสก กาญจนจारी	✓			
224	นายพฤตชัย ดำรงรัตน์	✓			
225	นายพลกฤษณ์ หงษ์ทอง	✓			
226	นายพ้อง ชีวานันท์	✓			
227	นายพ่ายพ บันเกตุ	✓			
228	นางพิชญ์สินี มุ่งฝากกลาง	✓			
229	นายพิชาญ พิบูลย์วัฒนวงษ์	✓			
230	นายพิเชษฐ พันธุ์วิชาติกุล	✓			
231	พันโทหญิงฐิติยา รังสิตพล	✓			
232	นายพิทยา บุญเฉลียว	✓			
233	นายพิทักษ์ สันติวงศ์เดชา	✓			
234	นายสุรนนท์ เวชชาชีวะ	✓			
235	นายพินิจ จันทรสุรินทร์	✓			
236	นายสำเร็จ อัจฉริยะประสิทธิ์	✓			
237	นายพิมล ศรีวิกรม์	✓			
238	นายพิษณุ พลไวย์	✓			
239	นายพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค	✓			
240	นายพีระเพชร ศิริกุล	✓			
241	นายพลสวัสดิ์ ไตรระไวศยะ	✓			

ลำดับที่	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
242	นายโพธิพงษ์ ลำข้า			✓	
243	นายไพฑูรย์ แก้วทอง	✓			
244	นายไพบูลย์ พิมพิพิสิฐถาวร	✓			
245	นายไพโร พัฒโน	✓			
246	นายไพโรจน์ โล่ห์สุนทร	✓			
247	ว่าที่ร้อยตรี ไพโรจน์ สุวรรณฉวี	✓			
248	นายไพศาล จันทรวงศ์	✓			
249	นายไพศาล จันทวรา	✓			
250	นายไพศาล ยิ่งสมาน	✓			
251	นางพาริดา สุไลมาน	✓			
252	นายภัทรศักดิ์ โอสธานุเคราะห์	✓			
253	นายปัญญา นิโรจน์	✓			
254	นายภิมุข สิมะโรจน์	✓			
255	นายภูมิ สาระผล	✓			
256	นายภูมินทร์ สิริระประเสริฐ	✓			
257	นางสาวภูวนิดา คุณผลิน		✓		
258	นายมงคล กิมสุนจันทร์	✓			
259	นายประสงค์ บุรณพงศ์	✓			
260	นายมนต์เชียร สงฆ์ประชา	✓			
261	นายมนตรี ปาน้อยนนท์	✓			
262	นางมยุรา มนะสิการ	✓			
263	นายมหิดล จันทรางกูร	✓			
264	นายมานพ จรัสดำรงนิตย์	✓			
265	นายมานิตย์ สังข์พุ่ม	✓			
266	นายมานะชญ์ วิชัยกุล	✓			
267	นายมารุต บุญนา	✓			
268	นางมุกดา พงษ์สมบัติ	✓			
269	นาย मुख สุไลมาน	✓			
270	นายเมธี ฉัตรจินดารัตน์	✓			
271	นาย योगยศ อติเรกสาร	✓			
272	นาย योगยศ ดิยะไพรัช	✓			
273	นาย योगยศ สุวภาพ	✓			
274	นาย योगยศ จรัสเสถียร	✓			
275	พลเอก รัตน์ เฉลิมแสนยากร	✓			
276	นาย योगยศ ศิลป์ ฐานะกุล	✓			

ลำดับที่	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
277	นางเยาวภา วงศ์สวัสดิ์	✓			
278	นายรณฤทธิ์ชัย คานเขต	✓			
279	นาวาอากาศโท รวยลภ เี่ยมทอง	✓			
280	นายระวี หิรัญโชติ	✓			
281	นางสาวรังสิมา รอดรัศมี	✓			
282	นางสาวเรวดี รัศมีทัต		✓		
283	นายเรวัต สิริบุญกุล	✓			
284	พลเรือโท โรธ วิกิตภูมิประเทศ		✓		
285	นายพนพล อินนา	✓			
286	นางลลิตา ฤกษ์สำราญ		✓		
287	นายลามศักดิ์ ลาภาโรจน์กิจ	✓			
288	นางลาวัญย์ ดันติกุลพงศ์	✓			
289	นายลิขิต หมูดี	✓			
290	พลตำรวจโท วรณรัตน์ คชรักษ์	✓			
291	นายวรรณรัตน์ ชาญบุญกุล	✓			
292	นายวรวัจน์ เอื้ออภิญญกุล	✓			
293	นายวรวิทย์ ภูมิภานุจนะ	✓			
294	นายกันตธีร์ ศุภมงคล	✓			
295	นายวรวิทย์ ศิลปอาชา	✓			
296	นายวัชรนา ณ วังนาย	✓			
297	นายวัฒนา เสงไพเราะ	✓			
298	นายลิขิต ธีรเวคิน	✓			
299	นายวัยโรจน์ พิพิธภักดี	✓			
300	ว่าที่เรือโท วัลลภ ยังตรง	✓			
301	นายวัลลภ สุปรียศิลป์	✓			
302	นายวรวิทย์ ศิริวัฒน์	✓			
303	นายवासิต พยัคฆบุตร		✓		
304	นายวิชัย วัฒนาศาสตร์	✓			
305	นายวิจิตร พรพฤตพันธ์		✓		
306	นายวิจิตร ศรีสอ้าน	✓			
307	พันตำรวจโท วิจิตร สุวิทย์	✓			
308	นายวิชัย ชัยจิตวนิชกุล	✓			
309	นายวิชัย สามีตร	✓			
310	นายวิชาญ มินชัยนันท์	✓			
311	นายวิเชษฐ์ เกษมทองศรี	✓			

ลำดับที่	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
312	นายวิฑูรย์ นามบุตร		✓		
313	นายวิฑูรย์ วงษ์ไกร	✓			
314	นายวิทยา แก้วภราดัย	✓			
315	นายวิทยา คุณปลื้ม	✓			
316	นายวิทยา ทรงคำ	✓			
317	นายวิทยา เทียนทอง	✓			
318	นายวิทยา บุรณศิริ	✓			
319	นายวิทยา ภูมิเหล่าแจ้ง	✓			
320	พันเอก วินัย สมพงษ์	✓			
321	นายวินัย เสนเนียม	✓			
322	นายวิรัช ร่มเย็น	✓			
323	พลตำรวจโท วิโรจน์ เปาอินทร์	✓			
324	พลเอก วิโรจน์ แสงสนิท		✓		
325	นายวิลาศ จันทร์พิทักษ์	✓			
326	นายวิวรรณไชย ณ กาฬสินธุ์	✓			
327	นายวิวัฒน์ โหตระไวศยะ	✓			
328	นายวิวัฒน์ นิติกาญจน	✓			
329	นายวิเศษ ใจใหญ่	✓			
330	นายวิสันต์ เดชเสน	✓			
331	นายวิสาร์ เตชะธีราวัฒน์	✓			
332	นายวิสิทธิ์ พิทยาภรณ์	✓			
333	นายวิสุทธิ์ ไชยณรุณ	✓			
334	นายจตุติ ไกรฤกษ์	✓			
335	นายวีระชัย วีระเมธิกุล	✓			
336	นายวีระพล อติเรกสาร	✓			
337	นายวุฒิชัย กิตติธเนศวร	✓			
338	นายวุฒิชัย สงวนวงศ์ชัย	✓			
339	นายวุฒิพงศ์ ฉายแสง	✓			
340	นายเวียง วรเชษฐ์	✓			
341	พันตำรวจโท ไวกงษ์ อามรณ์รัตน์	✓			
342	นายศรคม ภาชา	✓			
343	นายศราวุธ เพชรพนมพร	✓			
344	นายศักดิ์ดา คงเพชร		✓		
345	นายวิทยา บันทูปา	✓			
346	นายศักดิ์สยาม ชิดชอบ	✓			

ลำดับที่	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
347	นางสาวคันสนีย์ นาคพงศ์	✓			
348	นาวาอากาศตรี ศิธา ทิวารี	✓			
349	นายศิริ หวังบุญเกิด	✓			
350	นายพงศกร อรรณนพพร	✓			
351	นายศิริโชค โสภา	✓			
352	นางศิริวรรณ ปราศจากศัตรู	✓			
353	นายศิริวัฒน์ ขจรประศาสน์	✓			
354	นายศิริศักดิ์ อ่อนละมัย	✓			
355	นายศุภชัย โพธิ์สุ	✓			
356	นางสาวศุภมาส อิศรภักดี	✓			
357	นายศุภรักษ์ ควรหา	✓			
358	นายสงกรานต์ คำพิไลย์	✓			
359	นายสงวน พงษ์มณี	✓			
360	นายสง่า ธนสงวนวงศ์	✓			
361	นายชัย ชิดชอบ	✓			
362	นายสนั่น สบายเมือง	✓			
363	นายสนั่น สุรากล	✓			
364	นายสมเกียรติ ฉันทวานิช	✓			
365	นายสมควร โอบอ้อม	✓			
366	นายวิรัตน์ ตยางคนนท์	✓			
367	นายสมเจตน์ ลิ้มปะพันธุ์	✓			
368	นายสมชัย ฉัตรพัฒนศิริ	✓			
369	พันตำรวจโท สมชาย เพศประเสริฐ	✓			
370	นายสมชาย ไส่สถาพรพิพิธ	✓			
371	นายสมชาย สหชัยรุ่งเรือง		✓		
372	นายสมชาย สุนทรวัฒน์	✓			
373	นายสมบัติ รัตโน	✓			
374	นายสมบุรณ์ ไพรวลัย	✓			
375	นายสมบุรณ์ วันไชยธนวงศ์			✓	
376	นายสมบุรณ์ อุทัยเวียนกุล	✓			
377	นายสมมารถ เจ๊ะนา	✓			
378	นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์	✓			
379	นายสมศักดิ์ คุณเงิน	✓			
380	นายยงยุทธ นพเกตุ	✓			
381	นายสมศักดิ์ ปรีศนันทกุล	✓			

ลำดับที่	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
382	นายสมศักดิ์ พันธุ์เกษม	✓			
383	นายสมศักดิ์ ไชยมกลาง	✓			
384	นายสรรเสริญ สมะลาภา		✓		
385	นายจักรพันธุ์ ยมจินดา	✓			
386	นายสฤษฏ์ อึ้งอภินันท์	✓			
387	นางสลิลทิพย์ ชัยสดมภ์	✓			
388	นายสัญญาชัย วงษ์สุนทร	✓			
389	นายสันติ ตันสุหัช	✓			
390	นายสันทัต จินากักดี	✓			
391	นายสัมพันธ์ ทองสมัคร	✓			
392	นายสากล ม่วงศิริ	✓			
393	นายสาคร พรหมภักดี	✓			
394	นายสาทิพย์ วงศ์หนองเตย	✓			
395	นายสาธิต ปิตุเตชะ	✓			
396	นายसानิต ว่องสันพงษ์	✓			
397	นายสามารถ แก้วมีชัย	✓			
398	นายสาวิตต์ โพธิ์วิหค	✓			
399	นายสิทธิชัย กิตติเนศวร	✓			
400	นายสิทธิชัย ไควสุรัตน์	✓			
401	นายสิน กุมภะ	✓			
402	นายสินิตย์ เลิศไกร	✓			
403	นายสุวิษ รังสิตพล	✓			
404	นายสุชุม เลาว์ณยศิริ	✓			
405	นายสุชุมพงศ์ โง่นคำ	✓			
406	หม่อมราชวงศ์สุชุมพันธุ์ บริพัตร		✓		
407	นายสุชน ชามพูนท	✓			
408	นายสุชาติ แก้วนาโพธิ์	✓			
409	นายการุญ จันทรางศุ	✓			
410	นายสุชาติ ตันเจริญ	✓			
411	นายสุชาติ ตันติวณิชชานนท์	✓			
412	นายสุชาติ บรรดาศักดิ์	✓			
413	นายสุชาย ศรีสุรพล	✓			
414	นายปกิต พัฒนกุล	✓			
415	นายสุทธิชัย จันทรอารักษ์		✓		
416	นายสุทัศน์ เงินหมื่น	✓			

ลำดับที่	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
417	นายสุทิน คลังแสง	✓			
418	นายสุเทพ เทือกสุบรรณ	✓			
419	นาวาตรี สุธรรม ระหงษ์	✓			
420	นายพินิจ จันทรสมบูรณ์	✓			
421	นายสุธา ชันแสง	✓			
422	นายสุนทร วิชาวัลย์	✓			
423	นายสุพล ฟองงาม	✓			
424	นายสุพัฒน์ ธรรมเพชร	✓			
425	นายสุภรณ์ อัตถาวงศ์	✓			
426	ว่าที่ร้อยตรี สุเมธ ฤทธาคนี	✓			
427	นายจำรัส เวียงสงค์	✓			
428	นายสุรัชย์ เป้าจรรยา	✓			
429	นายสุรชาติ ชำนาญศิลป์	✓			
430	นายสุรเชษฐ์ มาศดิตถ์	✓			
431	นายสุพงษ์ อึ้งอัมพรวิไล	✓			
432	นายสุพล เกียรติไชยากร		✓		
433	นายสุวิทย์ คนสมบูรณ์	✓			
434	นายสุรศักดิ์ นาคดี	✓			
435	นายสุรศักดิ์ อนรรฆพันธ์	✓			
436	นายสุสิทธิ์ นิตวุฒิวรรักษ์	✓			
437	นายสุรินทร์ พิศสุวรรณ	✓			
438	นายรุ่งเรือง พิทยศิริ	✓			
439	นายสุลัยมालย์ วงษ์พานิช	✓			
440	นายสุวรรณ กุสุจรีต	✓			
441	นายสุวโรช พะลัง	✓			
442	นายปานปรีย์ พหิทธานุกร	✓			
443	นายสุวัฒน์ ม่วงศิริ	✓			
444	นายสุวัฒน์ วรรณศิริกุล	✓			
445	นายสุวิชัย โยทองยศ	✓			
446	นายสุฤต สันติเมทนีดล	✓			
447	นายสุวิทย์ เสงี่ยมกุล	✓			
448	นางสาวสุวิมล พันธุ์เจริญวรกุล	✓			
449	นายเสกสรรค์ แสนภูมิ	✓			
450	นายเสนาะ เทียนทอง	✓			
451	นายเสริมศักดิ์ การุญ	✓			

ลำดับที่	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
452	นายเสรี สาระนันท์	✓			
453	นายแสง ฤกษ์จรัส	✓			
454	นายไผ่ณ ชารัมย์	✓			
455	นายไผ่ณ เพชรสว่าง	✓			
456	นายองอาจ คล้ามไพบูลย์	✓			
457	นายอดิสร เพียงเกษ	✓			
458	นายอดิศักดิ์ โภคกุลกานนท์	✓			
459	นายบุรินทร์ หิรัญบุรณะ	✓			
460	พันตำรวจโท อดุลย์ บุญเสริม	✓			
461	นางอนงค์วรรณ เทพสุทิน	✓			
462	นายอนันต์ ฉายแสง	✓			
463	นายอนันต์ อนันตกุล	✓			
464	นายอนุชา นาคาศัย	✓			
465	นายอนุสรณ์ ปั่นทอง	✓			
466	นายอภิชาติ การิกกาญจน์	✓			
467	นายอภิชาติ ตีรสวัสดิ์ชัย	✓			
468	นายอภิชาติ สุภาแพ่ง	✓			
469	พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย	✓			
470	นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ	✓			
471	นางสาวอรดี สุทศรี	✓			
472	นายอรรถพล สรสุชาติ			✓	
473	นายอรรถพล มามะ	✓			
474	นายอรรถพล สนิทวงศ์ชัย	✓			
475	นายอรรถสิทธิ์ กาญจนสินธุ์	✓			
476	นายอรรถสิทธิ์ (คันคาย) ทรัพย์สิทธิ์	✓			
477	นางสาวอรุณี ชำนาญยา	✓			
478	นายอลงกรณ์ พลบุตร	✓			
479	นางอัญชลี วานิช เทพบุตร	✓			
480	นายอาคม เองฉ้วน	✓			
481	นายอาทิตย์ อุไรรัตน์	✓			
482	นางสาวอาภาภรณ์ พุทธิพน	✓			
483	นายอารีเพ็ญ อุดรสินธุ์	✓			
484	นายอำนาจ คลังผา	✓			
485	นายอิทธิ ศิริลัทธยากร	✓			
486	นายอิทธิเดช แก้วหลวง	✓			

ลำดับที่	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
487	นายอิทธิพล คุณปลื้ม	✓			
488	นายอิทธิรัตน์ จันทรสุนทร	✓			
489	นายอิสรา สุนทรวัดณ์	✓			
490	นายอุดม ไกรวัตนุสสรณ์	✓			
491	นายอุดมเดช รัตนเสถียร	✓			
492	นายอุทัย พิมพ์ใจชน	✓			
493	นายเอกกมล ศิริวัฒน์	✓			
494	นายเอกธวัช อินทรรอด	✓			
495	นายเอกพจน์ ปานแย้ม	✓			
496	นายเอกภาพ พลศรี	✓			
497	นายเอนก ทับสุวรรณ	✓			
498	นายเอนก หุตังคบดี	✓			
499	นายเอนก เหล่าธรรมทัศน์	✓			
500	นางอุทัยดิษฐ์ พิศสุวรรณ อุเชิง	✓			
	รวม = 500	469	25	6	

คิตาภ จิตาภกิจ
(นางสาวจิตาภา วิจารย์ปรีชา)

บุคลากร 5

นางนุญา เผ่าสำราญ
(นางนุญา เผ่าสำราญ)
หัวหน้าฝ่ายทะเบียนประวัติ